

இந்தக் கோபாலநாயகர் தலை
உ. வே. சாமிநாயக்கர் தலை நினைவு
நடை - நாயகர் தலை நினைவு

திருச்சிற்றம்பலம்.

சா த் து க வி க ள்.

இஃது

வியாசர்பாடியில

ஞானசூரியராகவிளங்கும்

ராமாநுஜய தீ ஸ் வ ர ரால்

இயற்றப்பட்டது.

கெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்
வஹிகெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்
வஹிகெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்
வஹிகெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்
வஹிகெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்

ஸுநாநஞ்சுவாநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்
வஹிகெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்
வஹிகெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்
வஹிகெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்
வஹிகெசுவயுநவநீதஸு வுரவொநஞ்சுவாநவஸ்யம்

செனனைச சாவகலாசாலேத

தமிழ்தலைமைபபண்டிதராகிய

இயற்றமிழாசிரியர்

கோ - இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள்

இ ய ர னி ய

அறுசோககழிநெடினாசிரியவிருதம்.

சிச்சிதானந்தவரனகுருநறலெனப்பலசெப்பிமறையின்சீர்த்த
உச்சிதானந்தமறுவொருபெருவானொளியா தலுரைத்தவாறு
நச்சிதானந்தலெனவெனாத்துகைவலயநவநீதகருச். [ல்.
சச்சிதானந்தப்பேர்ப்பெருநதகையோருநாவிநிததுச்சாற்றினு

சாத்துகவிகள்.

ஷெ பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கரும்

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியருமாகிய
தி - ஐ நி வா ச ச ண் மு க ம் பி ன் னே

இயற்றிய

க லி வி ரு த த ம.

தன்னனுபவம்புவிதன்றிகைவலியந்தா
னென்னநனிசொற்றுலகினின்னநெறுவித்தான்
மன்னுபிரமத்துருவமாவிவண்வயங்குங்
தன்னிகரிஞாண்டவராயத்தவனுமனனே.

இத்தகையநூற்கியலுணர்ந்தனுபவஞ்சான் .
மெய்த்தவரலாதவர்விளக்கமதுருன
றித்தறைமிசைப்பிறைசையின்னவிருவோனன
முத்தனருணசலன்மொழிந்தனனொருராயே.

இன்னவுரையாருடதசைக்குரிமையின்றே
லின்னபடியெனறறிகிலாருனலுணர்ந்தீண்
டன்னபெரியோன்சச்சிதானந்தனெனவந
துன்னரும்விருததியுரையெனறுரைசெயதானல்.

ஆன்னவுரைபாடியமெனப்பொலிவதலலா
லின்னபரிசென்றெமனொராலிவணறிந்தே
பன்னிடுதரத்ததலவென்னினுமபரிந்திட்
டென்னெனவுரைக்குதுமெடுதததனையமமா.

பு ல வ ர

திருவலஸீககேணி

வே ங் க ட ர ச ல பி ன் னே

இயற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம.

வேதாந்தமென்னுமபாற்கடலையுண்டு

வீங்கிருனேவிலக்குமவெண்மதியமேபோல்
ஓதாரவேலையெலாங்கையிற்றிரட்டி

யுண்டமுனியரசென்னவதிசயிததுத்

தாதார்ந்ததுளவணிவோன்மாலேயானான்
தாமசாயிலொளிர்வோனுமறைவாயுற்றான்
சீதார்ந்தகைவல்யவிருத்திகண்டே
சிசசிதாசத்தசிவஞ்செய்தார்கானே.

இஃது

சேலஞ்சில்லா வைகீல

அத்துவிதானுபவி

அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருமருவுமான்முதற்றேவர்யாரினுமிக்க
சிவசொருபமேகருணையால
செகமதனிலஞானபரிபாகருக்காகவே
தேசிகோத்தமமூர்த்தமாய்
மருமலாசசோலைசெறியீஞுரொணும்பதியில்
வந்தவதரிததுமேலா
மகிமையுளவத்துவிதநிலையிஃதெனத்தெரிய
வகுத்தருள்புரிந்ததன்றி
உருவநாமந்தனைவுள்ளபடியாராயி
லுணையன்றிவேறில்லையென்
றுண்மையையுணர்த்துநவந்தகைவல்யபத
வுரையினைமிகத்தெளிவதாய
அருமையிதுவெனமகிழ்கரதலாமலகமென
வருளியவிருத்தியுரையை
அசசி லுமியறறிவைதருளினனசச்சிதா
னந்தசமருநாதனே.

வெண்பா.

அருததமெனுமபொனமலருக்கானந்தவாச
விருத்தியுரைசெய்தான்விளங்கத்—திருத்தியாய்
அச்சமொழிந்தன்பர்க்கறிவின்பமேலிடவே
சச்சிதானந்தகுருநாதனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அய்யாகுருசச்சிதானந்தமேயறிவாமபொருளே
மெய்யாந்திரிசியமவேறுமனென்றனநெனவிரித்தே
செய்யாமொழிநிகர்நின்னுரையாமிதைத்தேர்ந்தவாக
ஞய்வாரயிக்ககதிபெறுவார்சய்யமுண்மையிதே.

மட்டுவிருத்தம்.

உருவநாமந்தனைநோககாதுணர்வேபொருளாநோககுதற்கே
கருவியாயநவந்தகைவல்லியமாநூலுடைச்சுப்
பெருகுமவிருத்தியுடையளித்தபெருமானேநினைபெருதவிக
கொருகைம்மாறுங்கணமுலன்யாணுனமுள்சரணமுசரணமே.

திருமுலாமர ||

சதாசிவபிராமயோகியின

மாணக்கர்

தே - சு ப் ப ராய மு த லி யா ர்

இயற்றியது.

இருநிலததெமமதந்தவருமிரிய
ஒருதனியாயொளிரிந்திரபீடம்
துதித்துச்சுருதியுத்தியனுபவ
மிதயத்தியையத்தேர்ந்துகைவலய
நூற்குவிருத்தியுடையதனைநுவலறனன
தோற்கபபோலிஞானியாசொருப
நிச்சயமவிளகருநிபுணன்
சச்சிதானந்தத்தனிப்பெயரோனே.

சேலம

கவர்ன்மென்ட்

காலேஜ தமிழடபண்டிதர்

அ - க - அமிர்தலிங்கபிள்ளை

இயற்றிய

அறுசேர்க்கழிநெடிழை ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்த மறைமுடிவிற நிரண்டபெருஞ் சொற்றொடரின்
நிறத்து வண்மைக

கூர்பூத்த பயங்கருங்கி விரிவகைதாண டவராயக்
கோமா னன்பாற்
போபூத்த செழுந்தமிழாற் கைவல்ய மெனவொருதூல
பிறங்கச் செய்தான்
பார்பூத்த மாண்பமைநதோ ரநதூலின் சிறுநாசீர்
பறநு வாறறை.

(க)

நோந்துதர முற்றவாக டமமையன்றி மற்றையருஞ்
செவ்வ னேகொண
டோரந்துயயு மாறுபயன விரியவுரைத் தருள்கென்ன
வுரைப்ப வனபே
கூர்ந்துமுதற் சுருதியுத்தி யனுபவங்கள் கற்குமுள்ள
கொள்ள வாயமை
நோந்துவிசே டமபயப்ப விருத்தியுரை செயதுலகி
னிலவித தானால்.

(உ)

ஆச்சுதா நகமான மறைமுடிவே தானாக
வசல மான
வுச்சிதார்த் தப்பயனே யுளளொளியா னுணர்ந்துபய
ஹறு மலகு
மிச்சிதா பாசரிலக கணமுடித்துத் தன்னியறபேர்க
கிசைநத வுண்மைச
சச்சிதா நந்தபயன றுனான வனுபுதித்
தலைவன மனனோ.

(ங)

இஃது

சேலம - ம-ா-ா-பூர்
கோமளேவ்வரமுதலியார்
இயற்றிய
நேரிசைவெண்பா.

ஆகல்வரிய வஞ்ஞான வாரிருளை நீக்கும்
புகல்வரிய மெய்ஞ்ஞானம் பூட்டும்—இகல்வரிய
சச்சிதா நந்தகுரு சர்மி விரித்துரைத்த
வுச்சிதகை வலய வுரை.

உ

கடவுள துணை .

கைவல்லிய நவநீ தம்.

மு க வு னை .

இந்நூற் குறையொலப்புகுவார, அனுபவிகளாகவேண்டும். அனுபவமாவது, யாதானு மொன்றை நான்கு காலத்தினு மித் தையாக்கவேண்டும், அங்ஙன மித்தையாயதைப் பரமாக்கவே ண்டும், அங்ஙனம் பரமாயதைத் தாண்கவேண்டும், இங்ஙன மாககற்கு வலியினறேல் யுத்தியினாலேனும அங்ஙனமாககவேண் டும்; யுத்தியாவது ஞாய்ம், சோதனை, பொருத்தம், இம்மூன்றா யியைவது; இம் மூன்றானும் முரணின்றிக் கூறுவது; இங்ஙன மேனுங் கூற வலியினறேல் சுருதி முகத்தாலேனும, அங்ஙன முரணின்றிக் கூறவேண்டும்; கூறலாவது, யுத்திக்கு மாறின்றிக் கூறல்; மாறாவது, உபமான உபமேய சாதாரண தர்மமங்கட்குப் பொருத்தமின்றிக் கூறல்; இங்ஙனங் கூறுவதினும் வாய்பொத் திக் கிடக்கை நன்று; ஏனெனில், அனுபவமில்லாவிடதது அனை த்தையுஞ் சினமாத்திரமாககி யனுபவித்தல் கூடாது; யுத்தியே னுமினறேல், பிரபலசுருதியென்பதற்கு விககினம வரும்; சுருதி மாதிரத்தாலாயினுங் கூறப்புகின் ஏனையபண்டிதர் வித்வான் களைக்காட்டினும் தாம் வேதாந்தசாமபிரதாயத்தா ரொன்பதி லெ னசிறப்பு; எந்நூல கிரந்தகர்த்தாக்களுந் தத்தங்கருத்தை வாக்கியப் பிரயோகத்திலேனும் செய்யுட் பிரயோகத்திலேனு மமை த்தனர், அங்ஙன மமைத்ததை யுணரவேண்டின் எழுத்துச் சொ ற்பொருள யாபபலங்காரந் தர்க்கமுகத்தாலன்றிக் கூடாது; ஆயிற் பணடித்தோ சாலுமெனின் வேதாந்தானுபவ ரசமுமுண் டேற் சாலும்; இன்றேற் பதவுரைக் கதிகாரியரன்றிச் சாம்பிர தாயத்தாரல்லர், சாம்பிரதாயத்தாரொனத் தமைக் கொள்ளிலோ

யுத்திக்கு முரணது சுருதியனுபவங் கூறவேண்டும; அங்ங
மின்றேல் தான்தோன்றி சாமபிரதாயத்தா னொன்படுமன்றே
இங்ஙனமாவதினு மூடமௌனமா யிருககை பிறர் மதிககைக
நன்கு சிறப்பு. இஃதன்றியும் குருததனம் விழையாதா னொ
கணுமில்லை; விழையினுந் தத்த மையந்திரிபகன்றாரல்லர், அக
ரூர்போற காட்டினும் பிறர்பா லென்செயவர், ஞான நூல்போ
ஞாயஞ், சோதனை, பொருத்தமென்னு மிமமூன்று முகத்தா
கன்மம் பத்தியென்னும் அறப சுருதிக ஞுணர்ந்தாவென்பதை
யெங்ஙன நிலையுத்தவல்லார்; யானோனு மிங்ஙன முரணின்
யுணர்த்தவல்லரா யுரையிடிவ் அஃது யாமேதப மலலமென்பர்
யானினு மெனவினாவில, எமது சாமபிரதாயத்தா லலலாதலெ
ன்பர்; ஞாயரு சோதனை பொருத்தமுளதேற கூடாதென்னை
இங்ஙனமின்றி யெமதாசான் சொல்வதைக கேட்ட லெமது மா
பென்பர்; இவர்களிடு முனையென் சிறப்பிற்றே அதை பேறகும்
விவேக மென்சிறப்பிற்றே முற்று முணர்ந்தாரே யிதனை யறிய
வேண்டும; இதனினும் யாமுணர்த்தவேணடுவ தென்னையுளது
இது நிற்க, இன்னுமுரைக்கிற பெருகுமாதலிற சுருக்கி யுரை
தாம.—

உ

கடவுள்துணை.

கைவல்லியநவநீதம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

கேவலத்தின்நன்மை கைவல்லியம்; நவநீதம்-வெண்ணெய்; எனவே, அன்னியமாகாது தானேதானாய நிலையெனப் பெற்றும். இவ்விருபதமு மாரியம்; தன்னைத்தான விசாரிப்புழிசு சுததாசுதத சகல கேவலமிற்று தான் மாதிரி மிஞ்சிரிற்கும், நிறகவே சச்சிதானந்தம் விளங்கும், விளங்கவே நிரதிசயானந்தமதாம், ஆகவே யனைத்து மிகநன்மாக விளங்கும்; விளங்கவே தானே யனைத்துமா யன்றாய முடியும், முடிவதா லிது கேவலமெனப் படும்; படுவதால் இதனை நவநீதமென்றா. ததியனைத்துங் கடைந்துழிய¹ னறி வெண்ணெ யாகாததுபோ லிங்கும் தத்துவங்களினைத்திலுந் தன்னைத் தான விசாரியாதுழித் தானேதானா விளங்காது, ஆதலிற் தன்னை நவநீத மெனக் கொண்டாம், கொள்ளவே தானாகிய நவநீதமென்றாயிற்று. கைவல்லியம் தனித்துநிற்கை. மூடசுமூததியும் குண்டலிசத்தியு மிங்ஙனமா தற் கிடம் பெறாதோவெனின், நனவிறசுமூததி யாதுககென வினா வராது காககவேண்டும், எனனை “வினவிறபரததையறிவுறுதற்கவத்தைபுலன்வினை மாறியே, நனவிறசுமூத்திரிலை வரினப்பொருட்டிகமுநலனாகவே” என்றார் தத்துவராயா. இந்நூ லலங்காரமென்றதபோல இந்நூல கைவல்லியநவநீதமென்னல காரியவாகுபெயா; நவநீதகைவல்லியமெனனது கைவல்லிய நவநீதமென்ன லுருவகம்.

இந்நூ லுரையாசிரியர் நிலைமை.

முன்ன ரிந்நூலுக்குரைசெய்தார இந்நூல கர்த்தாகருத்து சிறிதேனும் வழுவாது சுருதி யுத்தி யனுபவ வொற்றமுமைநயத்தா லுணர்ந் துரைசெய்த னரனறி யேனையோர்போ லனறு. இதனை யாகாகங் கனுபவத்தாற்காண லாம்.

இவருரைமேற் பழுதுரைப்பாரா மறுக்க விரித்தியுரையாக்கப் புகுந் தனம்; விரித்தியுரையாவது, காணழகையின மிக்கது : எனனை “சூத்திரத் துட்பொருளநறியுமாணடைக, கினறியமையாதியாவையும்விளங்கத், தன்னுரையானுமபிறநூலானு, மையமகலவைங்ககூண்டுகையுறுப்பொடு, மெய்யினையெஞ்சாதிசைப்பதுவிருத்தி” என்றார் பவணநதி.

கைவல்லியரவரீதம்.

நூ ல ர ம் பு ம்.

க-கவி. அவதாரிகை.

[சீவேசரராகவும், கூடஸத பிரம மாகவும், விளங்குவது யாதோ அது தன்னையடைபவாகக்கோசரமாகவும், கோசர மாகவும், அருளிறையாகவும், குருமுகூர்த்தமாகவும், உபா சனா முகூர்த்தமாகவுந் தோன்றிற்கும். அதை யங்ஙன மங்ஙனம் வழத்துவான புகுந்தா ரிக்கவியில் வஸதுவை யகோசரமாகத் துதிககினரா.]

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளந் தன்னிலந் தரத்திற் சீவ சாக்ஷிமாத திரமாய நிற்கும் னந்நிலங் களினு மிகக வெழுநில மவற்றின் மேலா னன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்குள போற்றி.

(இதன்பொருள்.) பொன்னில மாதராசை பொருந்தினா பொருந்தா ருள்ளந்தன்னில், எனபது. பொன் மண பெண ணிவைகளில் விருப்பமுடையோரும் அகன்றோருமாகிய விவவிருவ ருள்ளத்தினகண்; — அந்தரத்திற் சீவசாட்சிமாததிரமாய நிற்கும், எ-து. ஆகாயத்தைப்போலச சீவசாட்சி மாததிரமாக விளங்குவோன்; — எந்நிலங்களினுமிகக வெழுநில மவற்றின் மேலா னன்னிலமருவும், எ-து. எவ்வகைப்பதவி நிலங்களினு மிகச்சிறந்த அல்லது அஞ்ஞானபூமிகளினு மிகச்சிறந்த வெழுவகையாயுள்ள ஞானபூமி களினு மேலாயுள்ள துரியாதீதத்தி லீசசாட்சிமாததிரமாக விளங்குவோன் யாவனோ; — ஏகநாயகன் பதங்குளபோற்றி, எ-து. அந்தவேகநாயகனது திருவடிகட்கே வந்தனம், எ-று.

பொருந்தினர் பொருந்தாநொன்பதனு லஞ்ஞானியும் ஞானியுமெனக் கொள்க: அந்தரத்தி லென்பதனால, சந்தனத்தினகண்ணு மமேததியத்தின கண்ணு நிறைந்துள்ள வாகாயத்திற்குச் சுததாசுதத மினமையைக் காட்டுங் குறியெனப்பெற்றும். அதுபோலச சீவசாட்சி மாததிரமாதற்கு மென பதனால, அந்தச சீவசாட்சியாகிய சைதனனியஞ் சலட்சணமாயினும் வில்ட்சணமெனக் குறிக்க நின்றதெனக் கண்டாம். சாட்சியெனது சீவசாட்சியென்றதனால, ஈச்சாட்சியெனக் கொண்டாம். ஒருகாறசுததமு மொருகாலசுததமுமா யிருப்பினுமிருவகையுமெனக் குறித்த வுள்ளமென னார். நிற்கு மருவுமென்பதை புயர்திணையாண்பாலாக்கியது ஏகநாயகனெ ன்னு முயர்திணை யாண்பாலைப்பற்றியென்க. இதனைப் பல்லோபடர்க்கை மூன்னிலை தன்மையிலென்னுஞ் சூத்திரவிதியாறகாண்க. யாவனென்னும் வினா வருவித்ததைப்பற்றி யந்தவென்னுஞ் சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது, நிற்கு

மருவு மென்னும் வினைகள் கூடஸ்தனாகநிற்கு மேகநாயகன், பிரமமாக மருவு மேகநாயகனென முடிக்கிற் பெயசொச்சங்களாம். இக்கவியின் மூன்றாமடியி னெதுகை தநநகரமாயினும் இன்மாதற்பற்றி யாதலின் வருஷன் றெனவுணாக.

(கருதது.) எந்த வேகநாயகன் ஞானி யஞ்ஞானியர துள்ளத்தின்கண் சீவசாட்சி மாத்திரமாயும் ஞானபூமியேழினு மேலாய துரியாதீதத்திற் பரசாட்சி மாத்திரமாயு மிருக்கினரானே அந்த வேகநாயகனது திருவடி கட கெமது வணக்க முண்டாருகவென்பது. இங்ஙனமன்றேல முரணும், சீவசாட்சியாயெனனது மாததிரமென மிகைபடக்கூறியது சுயம்பெனக் குறிக்க. எந்நிலங்களினு மெனபதற்குக் கீழேழ் மேலேழ் நிலமெனக்கூறு வது புராணசமமதம். இன்னும் சகலமத நிச்சயங்களாகிய வெந்த நிலக் களினுமெனப பொருள்கொள்ளினு மொருசாரமையினு மமையும். சீவசாட்சி கூறிபதுபற்றி யீஸவரசாட்சி வருவித்த தருத்தாபத்தி. சீவேஸ்வராக விளங்குவ திருவகைசாட்சியெனவும், இவ்விருவகை சாட்சியாக விளங்குவ தேகநாயக னெனவும் பொருளபடுதலா லிங்கே வணக்க மைக்கிய மெனக் குறிப்பிக்கின்றது. உள்ளத்தன்னி நிறகு மேகநாயகனென்னில, நன்னிலமருவு மேகநாயகனெனப பொருள்கொள்ளுதும், உள்ளத்தன்னிற் சீவசாட்சிமாததிரமாரிறகு மெனதனால, மேலா நன்னிலத்தனி லீஸ்வர சாட்சி மாததிரமா மருவுமென்றும். உள்ளத்தனனி லேழாம்வேற்றுமை விரி, நன்னிலத் தொகை ; அந்தரத்திலெனபதை, யிரண்டிடத்தது மொட்டுக், ஏகநாயகனெனபதி லேகமெனதது, சாட்சித்துவித மறற்கு மிகைபடக் கூறியதெனக். ஏகநாயகனெனனு நீலைக்குச சாட்சித்துவிதங் கற்பிதம், இந்தச்சாட்சித்துவித நீலைக்குச சீவேஸ்வரத்துவிதங் கற்பிதம், இந்தச் சீவேஸ்வரக் கற்பிதநிலையைக் கற்பிதமெனதுணரா திவறறையே யாண்டானடிமையெனக் கொண்டனா மத்ததா. அத்துவிதி வணக்கததையு மே னையமத்ததா வணக்கததையு குறிப்பிக்க நின்றது இந்நூலாசிரியரது வணக்கமெனக்கொள்க. அவற்றினு மெனறவுமமை தொக்கி நின்றமையின் வருவிககப்படது. ஏனையமதஸதா வணக்கம் பேதமெனவும், இந்நூலாசிரியா தனது வணக்க மபேதமெனவுங் காட்டப் போற்றியென்றார். ஏக நாயகன் போற்றியெனனது பதங்கள் போற்றியெனறமையின், பதங் களிருவகை சாக்கிகளாகிய கூடஸத பிரமத்தையெனக்கொள்க. அவயவியை யனறி யவயவமினமைபோல, ஏக நாயகனை யின்றி யிருவகைசாக்கியு மின் மையின பதங்கள் போற்றியென்றார். ஏனைய வவயவங்களுக்கு வணக்கங் கூறுதது, தனனை யிழிந்தோனெனக் காட்டற்கு. சீவேசருக்குச் சலட்சண விலட்சணமாயிருத்தலிற், சாட்சியென்றார். நன்னிலமருவு மேகநாயகனெனபது குருவெனினுமமையும்.

‘கைவல்லியநவநீதம்.

உ - கவி. அ - கை.

[நின்றுத்தமுதையானே வஸ்துவைக் கோசரமாக விக்கவி
யில் துதிக்கின்றார்.]

ஈன்றளித் தமிழ்க்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனாப் மாலாய்
ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யனந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும்
பூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளுந்
தோன்றிய விமல போத சொருபத்தைப் பணிகின் றேனே.

(இ - ள்.) ஈன்றளித்தழிகுஞ்செய்கைக்கேதுவாம், எ - து. சிருட்டி
திதி சங்காரஞ்செய்யுங் கிரத்தியங்கட்குக் காரணகாததார்களாகிய ; —
அயனாய்மாலாயான்வீசனுமாய், எ - து. பிரமாவாகியும் விஷ்ணுவாகியும்
சிறந்த ருத்திராகியு மிருப்பதுமனறி ; — தானேயனந்தமூர்ததியுமாய்,
எ - து. தானே யின்னு மளவிறந்த மூர்ததிகளாகியும், நிற்கும்பூன்றமுத்தனு
மாய், எ - து. இருந்தபடியிருக்கும்பரிபூரணஞானியாகியும் ; — இன் பப்புணரி
யாதவனாய், எ - து. பிரமாந்த சாகரத்திலுதிக்கு ஞானஞரியனாகியும் ; —
நாளுந்தோன்றிய விமலபோதசொருபத்தைப்பணிகின்றேனே, எ - து.
சுதோதயமாக விளங்குவ களங்கரகிதமான பிரகஞ்சொருபத்தை வண
ங்குகின்றேன், எ - து.

இங்கே கோசரமாவது, ஞானம்; இந்த ஞானமே யிவ்வனமாகக்கூறிய
வனந்தபேதங்களுமா மென்பதுதோன்றாத தானேயெனத் தேற்றேகாரங்
கொடுத்தனா ; புணரியாதவனெனது தினப்புணரியாதவனெனத்தலை,
ஞானஞரியனென்றும் ; என்று மொருதகைததா விளங்குதலென்பதா, நா
ளுந்தோன்றிய வெனவும், சமஸதமுமாக நினறு விளங்குவதாற பிரகஞா
சொருபத்திற்கு வணக்கமெனவுங் கூறினா ; இதுபற்றி வேதமாதா நானஞ
வேதத்தினு முடிவாயுள்ள மகாவாகிய நானகனுள் முதலவாக்கியமாகப்
பிரகஞானம் பிரமமெனக் கூறப்பட்டதெனக்கொண்டாம்.

வினா.—இந்தப் பிரகஞானமென்பதைக் கோசரமெனக் கொள்வதெ
ன்றே?

விடை.—அறிவு, ஆனந்தமென விரண்டாம் ; அவற்றுள், அறிவன்றிச்
செக்கிவடரமுண்டாயி னறிவன்றி யானந்த முண்டாகலாம்; இன்றே லெது
மின்றும். எவ்வளவுமெனின், சோதனையி லறிவாகமுடிபாத திரிபதார்த்தங்க
ளி லொன்றுமில்லை, இவைக ளானனியமாகாதிருக்க ஆனந்தமென்ப தெவ்வ
னமன்னியமாக முடியும், யாரும் மறிவாதலா லெம்மா லிதனை விசாரித்தனு
ஷ்டித் ததுவாகக்கூடும், ஆதலின கோசரமெனத்தகும்.

வினா.—அறிவே சிருட்டி, திதி சங்காரமாயதை யெவ்வன மறியலா

விடை.—அறிவாகிய சத்தையன்றிப் பிராதிபாலிகம் விவகாரிகம் பாரமார்த்திகமென்னுஞ் சத்து மூன்றில்லை, பிராதிபாலிகசத்தே சிறுத்தி, விவகாரிகசத்தே திதி, பாரமார்த்திகசத்தே சங்காரமாம், ஆதலி னிதனை மறுத்தற கிடமெனனே.

(க-து.) பரகஞாசொருபமே சிவமாதலி னதனையே பொருளாக வின்கே வணக்கங் கூறியதெனபது, இநத வணக்க மெல்லாமா -நிற்கு மவசரத்தினமேனிதது. (உ.)

ந - கவி. அ - கை.

[சிறுத்தமுறையானே வஸ்துவை யருளிறையாக விககவியில துதிககின்றா.]

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பாற் கவருடைப புவன மெல்லாங் கறபித மென்ற றிந்து சுவரிடை வெளிபோல யானே சொருப சுபாவ மானேன் அவருடைப பதும் பாத மனுதினம் பணிகின் றேனே.

(இ-ள.) யானேயெங்குமாம் பிரமமெனறும், எ-து. நானே யெங்குமா நிறைந்துள்ள பிரமசொருபமெனறும் ;— கவருடைபபுவனமெல்லா மென்பாறகறபிதமெனறும், எ-து. அனந்தபேதமாகத் தோற்றுகின்ற வண்டநிரை பலகோடிகளு மெனதிடத்தில மித்தையெனறும் ; — எவருடையருளால் யானேயறிநது சுவரிடைவெளிபோற சொருபசுபாவமானேன், எ-து. யாருடைய வனுக்கிரகத்தினால் நானேயறிநது சுவரிலு நிறைந்துள்ள வாகாயம் போலசசாட்சாதகார சொருபசுபாவ மானேனே;—அவருடைப்பதும்பாத மனுதினம்பணிகின்றேனே, எ-து. அந்த மகானுடைய தாமமாமலாபோன்ற பாதங்களைச் சதாகாலமும் நமஸ்கரிக்கின்றேன, எ-று.

எனறு, எனபதை யீரிடத்துமொட்டுக. எண்ணும்மை தொக்கின்றன. யானே பிரமசொருபமென் றுக்கியவிடத் ததிலுள்ள சமஸ்தபேதங்களு மெனபாலாதலால் எனபாற கவருடைப புவனமெல்லா மெனவும், அனைத்து மெனது சொருபமாக விளங்கலிற் கற்பிதமெனவும், இங்ஙனமாய் நியைய யறிவுக்கறிவாகநின் றருளிறை யறிவிகக அங்கறிந்தது யானேயாதலால் யானே யறிந்தெனக்கூட்டிப் பொருள்கொண்டாம். சுவரிடைவெளிபோலென வுயமித்தது, தடையின்மையைக்குறிக்க; அஃதிருந்தபடி யிறுந்தெனப்பதை விளக்கச் சொருபசுபாவமானேனெனவும், இங்ஙனமுண்டத்த வல்லா றொகணுமில்லையென்னு மருமைதோன்ற எவருடையருளாலெனவும், கைம்மாறு வேயின்மையின் புணிகின்றேனெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) சமஸ்தமு மித்தையாக்கிப் பிரமமாக்கியதுமன்றி யாருகவுாக்கினுரென்பது விசேடம், இதனால் விளங்குவதுயாதெனில் எனபதை

விர யாதொன்றுமில்லை யென்பது என்னை “எனனைத் தவிரமறநிங் கேது மில்லையென்னுனை பொன்னைத் தவிரவிலாப பூடணம்போற, பொன்னையுரு, வேறுககிப பேருணாதத வேற்றுமைபோ னம்மையும்வ வாறுபட்டுத்ததுதாத தோ மால்;” என்றா சொருபஞானதேசிகர்.

சுவரிடையென்பதி லும்மை தொசுகிரிநறது. நேரோ விளங்காமையா ற்கொண்கூட்டிப் பொருளுணாத்தாம. “இக்கவியி லிவவருளிநையா லாய பயன்” எனக கயலெனக கொணடிருநத பிரமம் யானேயென்றும், சகல வுலகமு மென்னிடத்திலென்றும், அவை வெறும்பொய்யெனதும், அவற றைச சினமாததிரமாககிக காட்டலா லெனையன்றி யில்லையென்றும், எந் தச்சபாவமாக வேண்டியதோ அது வானேனென்றும் கொள்ககிடந்தது. ( )

ச - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே வஸதுவைக குருமூாததமாக வி-
கவியில துதிக்கினரா.]

என்னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீர மெல்லாம
என்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிமமே யாககி
என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைககியந்ரு செய்ய
என்னுடைக் குருவாத் தோனறு மீசனை யிறைஞ்சி னேனே.

(இ - ள்.) என்னுடைமனதுபுந்தியிந்தியசரீரமெல்லாம, எ-து எனதா கககொணடிருநத மனம் புத்தி ஐபுணாவு சரீரமுதலிய வ்வேததையும், — எனனுடையறிவினாலேயிரவிமுன்னிமமேயாககி, எ-து. எனதறிவைச சுயம் பிரகாசமாக விளக்கி யந்தவறிவினாலேயே சூரியசன்னிதானப பன்போலழி தது;—எனனுடைநீயுநானுமேகமென்றயிக்கஞ்செய்ய, எ-து. எனது சொரு பமாகிய நீயென்பதும், உனது சொருபமாகிய நானென்பதும், ஒன்றே யென்றயிக்கஞ் செய்வானவேண்டி;—எனனுடைக்குருவாததோனறுமீசனை யிறைஞ்சினேனே, எ-து. எனதாசிரிய முகுர்த்தமாக வெழுந்தருளிய பரம சிவததை நமஸுகரித்தேன், எ - று.

என்னுடை பென்னுநான்கும் என்னுடையவென் றிருக்கவேண்டுமாத லாற் கடைக்குறை. சகலத்ததுவகனையு மெனதாக மெய்யென்றிருநத வெ னதறிவைக்கொண்டே யவற்றைப பொய்யாககிஞ்ஞொன்பது தோன்ற, என னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீரமெல்லா மென்னுடை யறிவினாலே யிரவி முன்னிமமேயாக்கி யெனவும், உபாதித்திரயத்தால நீ நானென்னும் பேத ங்காட்டலேயன்றி யறிவினால சற்றுமில்லையென்பது தோன்ற, என்னுடை நீயுநானுமேகமென்றயிக்கஞ்செய்ய வெனவும், எனனுடைநீயுமென்றதனால உன்னுடைநானுமென்றும், ஞானகதப்பிரததியகூத்திலன்றி ஐக்கியமென்

பது நிசயத்தாலும் பாவனையினாலும் பயன்படாதென்பது தோன்ற, இரவிமுன் லிமமேயாகக்கி யெனவுகூறினா. சரீரமெனனது சரீரமெல்லா மென மிக்கபடக்கூறியது ஸதூலம் சூகசுமம் காரணம் எனபவற்றைக குறிக்க.

வினா.—உபாதித்திரயத்தி லொன்றியிருக்க எனனுடை மனதென வேறுபிரித்த தெர்ப்பிறகு?

விடை.—அந்தக்கரண பிரிதிபலனன சிதாபாசனென்னு பிடத்தும்; பறப்பபாயுந தகையதென்னு மிடத்தும், ஆதார ஆதேய தாமததைப பெருநிலை மனத்தொன்றே யெனக்கூறத்தகும. அந்நனமனுபவ மியாவா டுடிகு மில்லாததால் ஓனமெனப்படாது. அந்நானம் சந்தேகம் விபரீதம் அசுமநதக்கது பரமசிவத்தையனறி யின்றதல்ல, எனனுடைக் குருவாத் தொன்று மீசனென்றா. சீயேநான நானே நீயென்றாயவிடத்து இறைஞ்சி னென்னற தெத்தகையாயவணக்கமோ லத்தையுணர்நாரோ யறியவேண ிய. எனனுடை சீயுநானும் ஏகமென்றவிடத்து, உபாதிசகித வறிவுக்கன்றே ிய பெறுமம்.

சுருதிபுத்தியொளிறியிவிகு மவசரமுத்தாத்த மருளிறையெனவும், நே ன மாபிடபுத்திடை சாற்றிவந தடியாராத துதிதாட்கொள்ளு மவசரங் குருமுருந்தமெனவு மிருப்பதுபற்றி யிவ்வனவ கூறியதென்க. (ச)

ரு - கவி. அ - கை.

[சிறுநதமுறையானே மேறகூறிய குருமுருத்தத்தை வணங்
பயி யுணமையாவ தித்தகையதென விக்கவியிற
கூறுகின்றா]

அந்தமுருதிவு மினறி யாறியு மின்றி வான்போற
சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப்
பந்தமும வீடுவ காட்டப் பரந்ததூல பார்க்க மாட்டா
மைந்தரு முணரு மாறு வஸ்துதத் துவஞ்சொல் வேனே.

(இ-ள.) அந்தமுருதிவுமினறியாறியுமினறி, எ-து. ஆதிமத்தியார்த்தகி
தமாய —வான்போற சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதமபோற்றி, எ-து.
ஆகாயத்தைப்போல விடைவிடாதிருந்து சதோதயமாக விளங்குகின்ற ஞா
னவழுவமாவுள்ள சற்குருநாதனது திருவழகனைவணங்கி:—பந்தமும்வீங்
காட்டப்பரந்ததூல, எ - து. பந்தநிலையினையதெனவும் முதநிலையினைய
தெனவும் காட்டுவானவேண்டி விரிவாகக் கூறப்பட்டுன்ற வேதாந்தசா
ஸ்திரசாகரங்களை.—பார்க்கமாட்டா மைந்தருமுணருமாறு, எ-து. ஆராயந்
துணரத்தக்கக்கதியில்லாத சீடரு மெளிதினுணரும்படி: —வஸ்துதத்துவஞ்
சொல்வேனே, எ-து. உணமையாயவஸ்து விஃதெனக் கூறுகின்றேன், எ-து.

இங்கே-சந்தமென்பது; காலத்தின்மேலும், வானபோலென்னு முவமை; யிடத்தின்மேலும் நின்றது. பரந்தவென்பது தூலென்பதற்குப் பெய சொசமாயினும் பிறராலன்றித் தானேபரவுநதன்மை தூலுகின்மையி னந்தவினையைச் செயப்பாட்டுவினையாகுகினும். அநதமுநங்வுமின்றியாதிபுமின்றிவானபோற் சந்ததமொளிருமென்னும் விசேடணம் ஞானத்துக்கே யுரியது. அத்வாக விளங்குபவ ராசிரியராதலா லாசிரியருக்குமாம். ஞானஞ்ருவென்னது சுற்குருவெனமிகப்படக்கூறியது - அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களைச் சுருகிமுக்கத்தால் மாத்திர மகற்றுதல் பற்றியும், இதுவுமின்றிய வேனையோரு மிப்பெயா கொண்டதுபற்றியுமெனச். சற்குருவென்னது ஞானஞ்ருவென்றது, சரியையகிரியை யோக்கஞ்ருக்க ளன்றென்பபிரிக்ச. மைநதருமென்னு முமமை, யிழிவு சிறப்பு. எனவே, போதஞ்ரு சுகதியை விளக்கிறது.

(க-து.) உணரச சுகதியற்றவர்களும் உணர்ந்துகொள்ளும்வித முணர்வுண்மையைத் தெரிவிக்கப் புகுந்தனென்பது, இது சீவகாருணியம் செருக்கன்று. (ரு)

சா - கவி. அ - கை.

[முன்னே வஸதுதததுவமென்ப பொதுப்படக்கூறி யிக்கவியில்கினையதெனக் கூறுகின்றா]

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னுறகுடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங் காய்ச்சிக்கடைந்தெடுத்தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவரீ தத்தை யடைந்தவர் விடய மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரோ.

(இ-ள்.) படாநத வேதாநதமென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னுறகுடங்களி னிறைத்துவைத்தார குரவர்கள், எ-து. முன்னுள்ள வேதாநதாசாரியர்கள் தமது காலத்துக்கு முன்னரே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டுவரையின்றி விரிந்துள்ள வேதாநதமென்னுந் திருப்பாற் கடலில் மொண்டு தம்மாலாய முதனூலென்னுங் குடங்களி னிறைத்துவைத்தார்களா:—எல்லாங்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்தளித்தே னிறதக் கைவல்ய நவரீதத்தை, எ-து. அக்கடங்களி னிறைத்துவைத்தவனைத்தையு மொருங்குசோத்துக்காய்ச்சிக்கடைந்து அதிலெழுந்த வெண்ணெய்க்குக் கைவல்ய நவரீதமென்ப பெயாதந்து இதனை யாவருமுண்ணுமபடி யெடுத்துக்கொடுத்தேன் —அடைந்தவாவிடயமண்டின்றலைவரோ பசியிலாரோ, எ-து. இதனை யேற்றுண்பவர்கள் விடயமாகிய மண்ணைத்தின்ன வலைவார்களோ அலையார்கள். ஏனென்ற பசியில்லாதவர்களாதலால், எ-து.

படர்ந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடலென்பதும், முன்னுறகுடங்கள் என்னபதும், கைவல்யநவரீதமென்பதும், விடயமண்ணென்பதும் உருவகம். வேதமுடிவி லகண்டபரிபூரணமாக விளங்காநின்ற சுயஞ்சுதன்ய சாட

சாத்தாரததைப் படாந்த வேதாந்தமென்னும் பாறகடலெனவும்;—மகான். கள் தததமக்கியைந்த வளவு அதையேற்றுச் சிந்தித்துத் தெளிவுற்றதைப் பிறருய்யப் பாககளிலும் வாக்கியங்களிலும் குறைவற வமைத்தன னென்பதை, மொண்டு முன்னுறகுடங்களி னிறைத்துவைத்தாரா ரூரவர்க னெனவும்,—அவ்வனுபவ ரசனகையெல்லா மொருங்கே யென்னுளத்திற கொண்டு டென தனுபவ ஞானாகுகினியி லியையச் சிந்திக்கச் சிந்திக்கச் சேடித்துநின்றது நிரதிசுபாந்தமாதலா லிதனை யெடுத்ததுணாததினே னென்பதை, எல்லாங்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்தளித்தே நிரதக் கைவலய நவரீதத்தைபெனவும்—இதனருமையுணர் திதனை யடையுமா றடைந் தாதற்குமாறாய நிலைபையடையத் தவிப்பரோ நிதிகியதிருத்திய ராதலிற் றவியாரென்பதை அடைந்தவா விடயமணமுன் றலைவரோ பசியிலாரோ யெனவுங் கூறியவாறு காண்க. இயித் லேற்றபால தல்லாத கைவலய நவரீதமென்னும் திவ்விய மேலாய்லையை யதற்கியைந்த மொழிகளாகுகித் தந்தமையின் கைவலய நவரீதம் விடயமும்,—அதற்கியைந்த மொழிகளாலாய கவிகளும் அக்கவிகள் மயமாய விந்நாலு மவவிடயத்தை யுணராதற்கியைந்த துணைக்கருவியாதலா விந்நூல சம்பந்தமுட,—இதனை யுணரவேண்டியவா றுணர் தனுபவித்தற்குரியா அதிகாரியும்,—அந்நன்மனுபவித்தலாலாயது துக்கரிவாத்தியுந் தடையற்ற வானந்தமு மாதலா லிவை பயனும் எனக்கொண்டாம், கொள்ளவே யிந்நான்கும் அனுபந்த சதுஷ்டய மென்றாயிற்று.

வினா.—எதை விடய மண்ணென்றானின் ?

விடை.—சாவமத்ததருங் கூறுங் கைலாய முதலிய சகல பதவிகளும், அவற்றுலாய தாரதமயிய சுகபேதங்களுமென வறிக.

வினா.—இவற்றை மண்ணென்பானே ?

விடை.—மண்ணை யாகாரமாகியவிடதது நாசததுக்கே யிடந்தரல போல, விடயத்தையே சுகாகார மாகியவிடதது ஓயாப் பிறப்பிறப்பிற்கே யிடந்தரலா லென்க.

(க-து.) அனுபந்த சதுஷ்டயத்தினிலே யிஃதென விளக்கியதென்பது. இங்கே விடயமண்ணென்பதின் முக்கியாராததம், அறிவுக்கயலை. (சு)

எ - கவி. அ - கை.

[மேனிற்றுத்தமுறையானே வஸ்துவை யுபாசனா முகுர்த்தமாகத் துதித் திந்நூலை யிருவகைப்படலமாக்கி யவற்றிற் குரியபெயரை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

முத்தனை வேங்க டேச முகுர்த்தனை யெனையாட் கொண்ட கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவரீ தத்தைத் தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளித் தென்றும் வைத்திரு படல் மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே.

(இ-ள்.) முத்தனை வேங்கடேச முருகத்தை யெனையாட்கொண்ட காத்தனை வணங்கி, எ-து. பாசமகனறவனாகியுந் திருவேங்கடாசலத்திக்கு முருகத்தனாகிய மென்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட காதத்தனாகிய பிறுப்போனெனவருவவனைவணங்கி — சொல்லுந் கைவலய நவநீதத்தைத் தத்துவ விளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந தெளிதலெனறும் வைத்திருபடலமாக வகுத்துரைசெய்கின்றேனே, எ-து. சொல்லப்புகுந்த வித்தசகைவல்லிய நவநீதமெனறுந் தத்துவ விளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந தெளிதலெனறும் மிரண்டிடலவகையாக வகுத்துவைத்து, அவற்றைச் சொல்லத்துணிகின்றேன, எ-து.

“ஒருபொருண் மேறபல பெயாவரினினுதி யொருவினே கொடுப்ப”தெனனும் விதியால, முத்தனை வேங்கடேச முருகத்தை யெனையாட்கொண்ட காதத்தை வணங்கியெனறா. (17)

அ - கவி. ஆ - கை.

[மேலிரண்டாக வகுத்த டடல வகைகளுட் டததுவ விளக்கநதை முன்னா கூறுவான்வேண்டி யத்தனை யேற்றறபாலாகிய வுதி காரியின சாதனசதுட்டயங் கூறப்புகுநதா ரிகசவியி லவற்றின பெயரையும், நிலையையும் முறையே யுணர்த்துகின்றா.]

நித்திய வரித்தி யங்க ணின்னையந் தெரிவி வேகட மத்திய விகப ரங்கள் வருபோ கங்குளி னிராசை சத்திய முரைக்க வேண்டுந் சமாதியென றுந் துட்டம் முத்தியை விரும்பு மிசை மொழிவர்கா தன்மிந் நான்கே.

(இ-ள்.) நித்தியவரித்தியங்க ணின்னையந் தெரிவிவேகட எ-து. நித்தியவஸது, அநித்தியவஸதுககளி னிச்சயங்களைத் தெரிவித்தெகத்ததை நித்தியாநித்தியவஸது விவேகமென்றும் — மத்தியவிகபரங்கு லுட்போகங்களி னிராசை, எ-து. இடையாபுள்ள விடமை மறுமுகத்தில் வருபபோகங்களில் வெறுப்பெழுதலை யிகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகமென்றும் — சத்தியமுரைக்கவேண்டுந் சமாதியெனறறுசட்டம், எ-து. உண்மையாகவுரைக்கவேண்டியவாறு சமாதியென்று கொள்ளத்தகுந் கூட்டநிறைச் சமாதிசுட்க் சம்பத்தென்றும் — முத்தியைவிரும்பு மிசை, எ-து. ஐக்கிய முத்தியை விரும்பத்தக்க விசையை முழுதசுத்துவமென்றும் — மொழிவாசாதன மிநநான்கே, எ-து. கூறத்தகு மிநநான்கையுந் சாதனசதுட்டயமென்ப ரறிவுடையோ, எ-து. (18)

கூ - கவி. ஆ - கை.

[முன்னா சமாதிசுட்க் சம்பத்தெனறூந் தொகையை யிவிரி யிந் ண்டிகவியில் வகையாக்கிக் கூறுகின்றா.]

சமந்தமம் விடல் சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாராஞ் சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம்

ஆமாம்! விவகாரங்களை எழுதவேண்டியிருக்கும்
ஆமாம்! எழுதவேண்டியிருக்கும்.

(இ-அ.) சமந்தமம் விடலசகிதல சமாதானஞ் சிரததையாரும்,
எ-து, முன்னர் சமாதானஞ் சமபததெனற ரவை, சமம் தமம் விடல சகித
தல சமாதானம் சிரததை யெனவாரும் — சமமக்கரணதண்டம், எ-து.
சமமாவது, அமராயுள்ள மனதைத் தண்டித்தலாம் — தமம் புறக்கரணதண்ட
தம், எ-து. தமமாவது, புறமாயுள்ள ஞானேந்திரிய கனமேந்திரியங்க
ளைத் தண்டித்தலாம் — அமர்மனவிவகாரங்களுக்கே விடலென்றாகும்,
எ-து. விடலாவது, சானமாரதுள்ள ஞானமவிவகாரங்களைச் சருங்கச்செய
தலாம் — அமர்மனவிவகாரங்களுக்கே விடலென்றாகும், எ-து. சகித்த
லாவது, விடலாக கலக்கச் செய்கின்ற சகதுக்கமுதலியவைகளை யவ்வவ்வா
றாகத் தண்டித்தலாம், எ-து.

இச்சை செல்லுழியெல்லா மனஞ்செல்லாது காததல-ஆக்கரணதன்
டமெனவும், முன்புதலுக்கவழிச் செல்லுழியெல்லாம் பொருள்களெல்லாது
சிரதத-புறக்கரணதண்டமெனவும், விவகாரவிருத்திசெய்யுதல்-ஆமாம்
விவகாரங்களுக்கெனவும், இருவினைபடயான வழித்தா யாகாமம்-சகித்த
லெனவும் பொருள்படிமாறுகாணக் கலக்கச்செய்தல், மனமொருவழித்தா
யாகச்செய்யா தலென்பதேயுதல். (க)

கப - கவி. அ - கை.

பொருளைப் பொருளிடத் தானே சிரததஞ் சிந்திக்குமாறு
ச - சமா வைகது மிததைச் சமாதான மென்பர் மேலோர்
பரமசதஞ் சருஞ் சாலனப் புறதலே சிரததையாரும்
தமிழ்நாடுவின் கருப்பாசனம் பொருளிடத் தானே.

(இ-அ.) சிரவணப்பொருளைத் தானேசித்தஞ் சிந்திக்குமாறு, சரசமா
வைககுமிததைச் சமாதானமென்பா மேலோர், எ-து. வேதாந்த சிரவ
ணாததத்தையே சிந்திப்பதற்குமபடி யினியலிலையாக நியமித்துக்கொண
ட வித்தாசனமார்க்கத்தைச் சமாதானமாவதெனச் சானஞ்ஞானவர்:—
பரமசதஞ் சருஞ் சாலனப் புறதலே சிரததையாரும், எ-து. சிரததசருஞ்ஞாத
விடத்திலும வேதாந்ததூலினிடத்திலும் மிகவனபுவைத்தலே சிரததை
யெனப்படுவதாம் — வரமிகுசமாதியாறுவகையின சொற்பொருளிடத் தானே,
எ-து. எல்லாவரத்தினுமிக்க ஆறுசமாதியைக்கையின சொற்பொரு ளிடத்தே
யாம், எ-து.

ஏனையவற்றைச் சிரவணப் பொருளென்னுது வேதாந்த 'மென்றது ;
சமாதானஞ் சமபதது நான்குசாதனத்துள் மூன்றாவதானும், சமாதி
யாதனஞ் சமாதான மென்றாவ தாதலானும், பின்சாதன மூன்றாவதுவ

மாதலானுமென்க. தானே யெனனுந் தேற்றேகாரந் தந்தது பிறவனறென
ற்கு. காதானுகர்தலைச சிரவணமெனறா. பொருளிதாமென்றது, தொகை
யொருமை. வேதார்த்தார்த்தமாவது; அங்கலிங்காரத்தததை மாததிரம பிர
திவாதிபபது. ஏனையவற்றையோ கனமகாண்டம பத்திகாண்ட மென்க
குறிப்பிக்க நின்றது. [க-து.] இந்நூலதிகாரிக கிந்நாங்குசாதனமு மங்க
மாயிறென்பது. (க0)

கக - கவி. அ - கை.

[அவ்வவற்றிற்குரிய சாதனமினறியக்கண யாது மமையா தென
பதையும், அமையி னத னருமையை யு மிக்கவியிற
கூறுகின்றா.]

சாதன மின்றி யொன்றைச சாதிபபா ருலுலகி லிலலை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க கறிவுண் டாகும
நாதன விவேகி யுள்ளி னுழையாது நுழையு மாகிற
பூதசென் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னுமே.

(இ - ள்.) சாதனமினறி யொன்றைச சாதிபபா ருலகிலிலலை, எ-து.
அவ்வவற்றிற்குரிய சாதனமில்லாவிடதது யாதுகாரியத்தையுஞ் சாதிபபா
ருலகெங்கனுமிலலை - ஆதலா லிந்தநான்கு மடைந்தவர்க கறிவுண்டாகும்,
எ-து. ஆகையா லிந்தநான்கு சாதன முடையோரக்கே ஞானோதயமுண்டா
கும்:—நாதனவிவேகியுள்ளி னுழையாது, எ-து. நாதனசாதன விவேகியுள்ள
ததின்கண ஞானூர்த்தத்தை நுழையுமா றெறித்துக்கூறினுஞ் சற்றும் நுழை
யாது. — நுழையுமாகிற பூதசென்மங்கள் கோடிபுனிதனும் புருடனுமே,
எ - து. நுழையுமானால் அவன முன்னனேக்கோடி சென்மங்களிற செயத
சிவபுண்ணியங்களாற சித்தசுத்தி யுடையோனாகிய பரிபாக புருடனென
றெண்ணப்படுவன, எ-து.

பொதுப்பட நீதிபற்றிக் கூறியதென்பது தோன்றச, சாதனமினறியொ
ன்றைச சாதிபபா ருலகிலைலையெனறா. நிசசயமாதலி னறிந்தவர்க்கேயெ
னத் தேற்றேகாரம வருவித்ததாம் ஏனையபாலிலும் “ஒருமொழி யொழிதன
னினங்கொளறகுறித்தே”யெனனும் விதியால் புனிதனென்பதை யொட்டிக.
அஃறிணையிலு முளருக்கத்திரியும் ஞானாகுகினியா லெறிந்ததெனனு மைதிக
சாம்பிரதாய மிருத்தலிற கூடும்.

(க-து.) ஞானஞ் சாதனசதுஷ்டயமினறி யமையாதென்பது. இங்கே
யறிவுண்டாகுமென்பது, மெய்யுணாவை. மெய்யுணாவாவது; அயலையறி
யாது தன்னைத்தானறிதல். எனனை, “மெயம்மையறி வல்லதமில் வேற்றிவ
தெல்லாந், தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே” யெனறா தத்துவரா
பர். சுவானுபூதி னுலையேனும், சுவானுபூதி யுத்தியேனும், சுவானுபூதி நவநவ
வற்புத்தத்தையேனும், இடைவிடா திரவும்பகலுமா வெதிரினின றெறித்துப

புலப்படுமவண்ணம் போதிகினு மிங்ஙனமாய சத்தஞ்சிறிதும்றுழையாது. செவிடோ; உலகசத்தத்துக்கன்று. எனனை, “கேடபினுங் கேளாத தகைய வே கேளவியாற றோடகப் படாத செவி” என்றா திருவளஞவராயனார். ( )

கஉ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமாய சாதனசதுஷ்டய வதிகாரியான வொருவ னதிதிவர பகருவரீலையை யிசகவியிற கூறுகின்றார்.]

இவனதி காரி யானே னிரதிரி யங்க ளாலும்
புலனதெய வநக ளாலும் பூதபௌ திகங்க ளாலும் [பிப்
தவனமூன றடைந்து வெயயிற சகித்திடாப் புழுப்போல் வெம
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே.

(இ - எ.) இவனதிகாரியானே னிரதிரியங்க ளாலும் புலனதெய்வநக ளாலும் பூதபௌதிகங்க ளாலும் தவனமூனறடைந்து, எ-து. இநதநானகு சாதனததுக்கு மதிகாரியானேனாகிய விவன, மனமுதலிய வாறிரதிரியங்க ளாலும், பூமியிற றனககிடுககனாக நேரிடுந் தெய்வசெயல்களாலும், பஞ்ச பூதங்களாலும், மதனது பௌதிகங்களாலும் நேரிடும் மூன்றுவித தாகமடை நது — வெயயிறசகித்திடாப் புழுப்போலவெம்பி, எ-து. வெய்யிலாற சகிக கப்படாத புழுவைப்போல வதைந்து — பவமறு ஞானதீர்த்தம் படிந்திடப் பதறினான், எ-து. செவியாத ஞானதீர்த்தத்தில் முழுகிவிட அதிதிவரமாக விளைவுறறனன், எ-து.

இவன் தவனமூனறடைந்து புழுப்போலவெம்பி ஞானதீர்த்தம் படிந் திடப்பதறினானெனமுடிக்க. ஆறிரதிரியங்க ளானேரிடுநதவனமாவது; பொ ருளலலவறறைப் பொருளாக வுணாவதினலாய சுகதுக்கவதை, இதனை யாதிரதிரியாகமெனவும், புலனதெய்வநக ளானேரிடுந் தவனமாவது; ஊழா னேரிடுந் தனதிஷ்டத்தவறு, இதனை ஆகிதெயவீகமெனவும்; பூதபௌதிகங் களானேரிடுந் தவனமாவது, மனமுதலிய பஞ்சபூதங்களாலும், இடிமின் னல வீழ்நதுவிழுகை முதலியவறறு னேரிடும்வதை, இதனை ஆகிபௌதிக மெனவும் அறிவுடையோ கூறுவா. தாபதிரியாக்கினி யெனினும் பொரு ளபடும், தவனமூன்றடைந்து புழுப்போலவெம்பிப் பதறினானெனனுங் குறி யா லதிதிவரனெனக் குறிக்கப்பெற்றும். தவனமெனப் தக்கினியெனினு மமையும். இநதத தாபதிரயததுக கியையாதா னிவனெனவே, ஏனைய ரியைநதனொன்ப பொருளபடுதலா லவாக ளதிதிவர ரல்லானைத் தானே குறிக்கின்றது. இசகுறிகளை வஞ்சகா தம்பா லிருப்பதாகக் காட்டினும் விளைவில மாறுவா.

(க - து.) வெய்யிலால் வதையுண்டோன் றடாகமுதலிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கப் பதறுவான்போனறு, தாபதிரயாககினியால் மனச்சாகுதியாக வதையுண்டோ னேனைய தீர்த்தமவேண்டாது ஞானதீர்த்தத்தினிலேயே மூழ் கப்பதறுவனெனவறிக. பவமறுமெனப்பதை, ஞானததுக்கு விசேடணமாக்

கிப் பவத்தையறுககு ஞானமெனப் பொருள்கொளினு மமையும். தெயவ
மெனினு மூழெனினு மொககும். அது, வினேததொகை. இது, தனவினே பிற
வினேப்பொது. (கட)

கட - கவி. ஆ - கை.

[இந்த வதிதீவர பக்குவன மேற்கூறிய தாபதிர யாசகினி மேலீட்டா
லீடணாதிரயமுய கடந்து ஞானசமகுருவுக்காக எங்குந் தேடி
யலைந்து கண்டானென்பதை யீக்கவியிற கூறுகின்றா]

ஆனவிம மனைவி மகக ளாததவி டனைகனை மூன்றிற
கானவர் வலையிற பட்டுக் கைதப்டி யோடு மாப்போற
போனவன வெறுங்கை யோடே போசாந வலாணாந், சென்று
ஞானசம குருவைக கண்டு நன்றாக வணங்கி னுனே.

(இ-எ.) ஆனவிம மனைவிமக ளாததவி டனைகனைமூன்றில், எ-து, தந
தமக்குரிய ஆழாலமைந்த விரதமனைவியு மிடதப்படிதிராகனா மிடதப்பொரு
ளகருமாகிய வீடணாதிரயங்கனிவினதும் - சானவர்வலையிறபட்டுக் கைத
டபி யோடுமானபோல போனவன, எ-து. வேடரது வலையிறக்கித் தெயவ
கதியால தடபிததுக்கொண்டு திருமடபி பாராட்டாந் மானபோலத் தடபி,
தோடிப்போன விவாதிதீவரன் - வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணாந்
சென்று, எ-து. யாதொன்று மிலலாததாகப் போகாத நிரகாரம போய -
ஞான சமகுருவைககண்டு நன்றாக வணங்கினான், எ-து. பாராட்டியனாந்
தரிசித்த மனப்பூரத்தியாக வணங்கினன், எ-து.

நாடணத்திரயத்தா னேரிடுகதுன்பமாவது; மனைவிபா லையமறமுமையும்,
மக்களபா லவாவருமையும், தாமீட்டிய பொருளில்பால “இன்னறமும்
பொருளை யீட்டுதலுநதுன்பமே பின்னதனைப் பேடிதலுநதுன்பமே யுண
தழித்தலுந துன்பமே யந்தோ பிறாபா விழத்தலுந துன்பமேயாம்” எனறு
ங்கவிப்படி நேரிடுகதுன்ப மறமுமே. வெறுங்கையோடே போகாதவ
ண்ணமாவது; சாதன சதுஷ்டய பரிபாசத்தை விளக்கந்நது. இங்கே
நன்றாகவென்பது, திரிகரணமொத்தலை.

(க - து.) தாபத்திரியாக்கினியா லீடணாதிரியததைக கடந்து, ஆசிரி
யனாததேழிக கண்டு வணங்கினென்பது. (காட)

கசு - கவி. ஆ - கை.

[அங்வனந்தேழிக கண்ட வாசிரியனபால தனதுகுறைகளை முறை
யிடுகின்ற நெனப்பதை யீக்கவியிற கூறுகின்றா.]

வணங்குகின் றமுது சொல்வான் மாயவாழ் வெணுஞ்சோ கத்தால்
உணங்கினே னைய னேயென் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம
பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச் சினன மாக்கி
இணங்கிய குருவே யென்னை யிரகூதிக்க வேண்டு மென்றான்.

(இ-ள்) வணங்கின்றமுது சொல்வான மாயவாழ்வெனுஞ் சோகத் தா லுணங்கினேன், எ-து. ஆசிரியரை வணங்கின் றமுது முறையிடலாயி னான். அதாவது, குடும்பத்தை மெய்யெனதுன்னு மாயவாழ்வெனனுஞ் சோகத்தினால் மிகவதைதலை—ஐயனே பென்னுள்ளமே குளிரும்வண் னம், எ-து. எனதாசிரிய முகூர்த்தமாக வெழுந்தருளிய காத்தனே யென துள்ளமாத்நிரஞ் சீதளமாகுமபடி—பிணங்கிய கோசபாசப பின்னலைச் சின்னமாகி, எ-து. பேரினப்பவாழவுக்கு மாறாயுள்ள பஞ்சகோசமாகிய வலையைத் துண்டுதுண்டாகத் தறித்து—இணங்கியகுருவே யென்னே யிரட் டங்கு வேண்டுமென்றான், எ-து. எனதையந் திரிபகற்றுத்தறசியைநத் குரு நாத்தனே யடியேனைப் பிறவியனுகாவா நிரட்சிக்க வேண்டுமென நிரந் தனன், எ-து.

மாயவாழ்வென்பது, பொய்வாழவு, சோகமாவது, துன்பம். எனவே, பொய்வாழவு மெய்யாகச் சுகமபோலத் தோற்றலின் மெய்வாழ்வெனத் துணிக் தனுபவிக் வனுபவிக் துன்பமேலீடே நிகரற்ற பலனாகப் பெற றும். மாயவாழவு, சுகத்தைக் கூட்டமபோலவது. தேகநகனெல்லா மன்பொம்மைகளாதலின் பீண்டு மண்ணாகின்றன. ஆயினும் வினைவழியே வந்தனைவதா தலி “விக்கணத்திருக்கு மினிவருங்கணத்தா டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுட ல” மென்றாறிஞா, ஆதலி விவவுடலை மெய்யெனநம்பி நானியவன்வ ளது வெனக்கொண்டு குலாவிமகிழ்தல் மகிழ்வன்று, இதுபற்றி யிதனைமாயவாழ் வென்றார். இந்தப் பொய்வாழவைப் பொய்யெனதுணராது மெய்யெனக் கொள்வதும், அவற்றாலாய சுகத்துக்கவலைகளா லோயாது மொத்ததுன்பதும், இது சகசமென் மரசமுல்லதானே யிருக்க மீண்டுமீண்டுங் காமியத்தவமே புரிவதும், சிற்றின்பத்தையே கருதிச் சலிப்பினி யுழலவது முள்ளமாதலா லும், தாபத்திரயாக்கினி வதைத்தவிப்பும் ஈடணத்திரயத்தவிப்பு மிவவுள் ளத்திற்கேயாதலாலும், உபசாரதம் வேண்டுவது வேறென்றிறகு மன்றாத லாலும் உள்ளமே குளிரும் வண்ணமெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். பாசமென்பது, ஆசையாகியகயிறு. கயிற்றாற் பின்னியிருப்பதுபற்றிப் பின் னலை உலையென்றாம்.

(ஃ-து) துக்ககிவாததி வேண்டுமென்பது.

(கசு)

கரு - கவி. அ - கை.

[அவ்வேண்டுகோளுக்கியைநத் வாசிரியா யான சொன்னவாறுக் கியையி னவ்வுனமாகுதியெனறன னென்பதை விககவியிற கூறுகின்றார்.]

அண்ணைதன் சிசுவை யைய னுமைமீன் பறவை போலத் தன்னகம் கருதி நோக்கித் தடவிச்சசந் நிதி யிருத்தி உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் னுண்டு சொல்வேன் சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடர்பவந் தொலையு மென்றான்.

(இ-ள்.) அன்னைதன்சிசுவை யையனாமை மீன்பறவைபோல, எ-து. தாயாகிய வாமையும் மீனும், படசியும், தன் சிசுவைச் செய்யுமாறுபோலக் குரு;—தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச் சநந்தியிருத்தி, எ-து. தனதுளத்திற சிந்தித்தும் திருநோக்குவைத்தும் அஸ்தமஸ்தக சையோகஞ்செய்தும் இம் மூன்றுமாயினபின் தனது சநந்தியிலிருக்கச்செய்து—உன்னது பிறவிமாற்று முபாயமொன்றுணடி, எ-து. இனி யுனதுசென்னத்தை நீக்கத்தக்க வோர் தந்திரமுண்டு:—சொலவேன சொன்னது கேட்பையாகிற ரெடாபவந தொலையுமென்றன், எ-து. யானதைச் சொல்லுகின்றேன சொன்னவாறு கேட்டு நிற்பையாயின உன்னைவிடாது தொனறுதொட்கித் தொடரந்து வருகின்ற சென்ன முன்னைவிட்டு நீங்குமென றுறுதிமொழிதந்தனன, எ-று.

ஐயனுமென்றவுமமை, தொக்குநின்றது. அன்னையென்பதுவமையன்று, தன்சிசுவெனறதனால் ஆமை மீன் பறவையென்பவைகட்கு விசேடணமாயிற்று. எனனை, “படாககை முப்பெயரோடணையிற சுட்டுப்பெயா பின்வருமென்றார்” பவணநதி. ஆமை மீன்பறவைபோலத் தன்னகங் கருதிநோக்கித் தடவியென்பது, நிரனிறைப பொருள்கோள். இக்கவியில தன்னென்ப திரண்டிண்டு, ஒன்று ஆமையாதிகட்கும், மற்றொன்று தன்னகங்கருதி யென்பதொற் குருவுக்கு மெனக்கொளக. யாதினாலெனில, போலவென்பதை யிடை யிற்கொடுத்துப் பிரித்ததினாலெனக.

(க-து) அவன வேணடுகோளுக கிவரியைநத்தற கடையாளம், இவன தன்னேப்போ லாகுகவென்றுன்னலும், நோக்கலும், தடவலுமேயென்பது. ஆமையாதிகட்குரிய வினையை யிவாமேலேற்றலால் அவைகட்குச் சொல்லா தொழிந்தது, சுருங்கச்சொல்லலென்னு மழகு. அவைகட்குரிய தனித்தன வினையும் தத்தவகுஞ்சுகள் தமமைப்போலுருப்படற்கு. ஐயனென்பதினால், வினைமுற்றையு முயாதினை யாணபாலாககிளும். அவன வந்தாரொன்றிற பாலவழு. (௧௫)

கசு - கவி. அ - கை.

[அங்நனமாகுகவெனற வாகிரியா கூறிய வோர் சிறியதந்திரத்தைக் கேட்டமாததிரத்தி லவனெயதிய வுவகைமிகையை யிக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்ட நேரந தடமடு மூழ்கி னுன்போற் சரீரமுங் குளிர்த்துள ளாறி அடருமன் பொழுது மாபோ லானந்த பாஷ்பல காட்டி மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்குகிறிந் தீது சொல்வார்.

(இ - ள்.) தொடர்பவந தொலையுமென்று சொன்னதைக் கேட்டநேரம், எ - து. தொன்றுதொட மீன்னைத் தொடர்துவருகின்ற சென்னந் தொலையுமென்று குருவானவா சொல்ல அதைச் சீடன கேட்டமாத் திரத்தில் —தடமடு மூழ்கினுனபோற சரீரமுங் குளிரந்துள்ளாறி, எ - து. வெய்யிலாற க்ளப்பபடோன பெரியதடாகத்தில் மூழ்கினு லெங்நனமோ, அங்ஙன மிவனுந் தனது மனது குளிரந்ததுமன்றிச் சரீரமு முட்டமுமெங் குங் குளிரந்து வெப்பமாறி;—அடருமனப்பொழுது மாபோ லானந்த பாஷ்பபங்காட்டி, எ - து. அகத்தில் மிக்கவனபு பெருகுமாறுபோன்று புறத்திலும் விழிகளா லானந்தபாஷ்பப மொழுகக்காட்டி,—மடனமலர்ப் பாதமீன் மும் வணங்குகின்ற ற்துசொலவான, எ - து. தாமரை மலாபோன்ற திருவடி களை மீண்டும் வணங்கியெழுந்தூரி ன் றித் தனைச் சொல்லபுகுநதன்ன, எ - து.

ஒருவரு மிகங்ஙனஞ்சொல்லக் கேளாமையா லிங்ஙனமாய வியப்பதோ னறிற்று மனங்குளிரந்தது மன்றியெனத் தெரிவிக்கச் சரீரமுமென வும் மை நின்றமையி னிது இறந்ததுதநீஇய வெச்சவுரமை. மடனமலா, உவமைத்தொகை. (கக்)

கக் - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனமுவகையின் மிக்கோனாகிய மாணுக்கன ஐயனையுபா யமொன்றுண்டென்றீரே யதனை யுணராதற்கடியே னபாத்திரன யினும் அதனை விளக்கி யிரட்சித்தல தமதுகடமையே யென்றிர நது கேட்டன னென்பதை யிசகவியிற் கூறுகின்றார்.]

சொன்னது கேட்க மாட்டாந் தொண்டனா னுலுஞ் சுவாமி ரினனது கருணை யாலே நீரொன்னை யாள லாமே உன்னது பிறயி மாற்று முபாயமொன றுண்டென் றீரே இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேறறல வேண்டு மென்றான்.

(இ - ள்) சொன்னதுகேட்க மாட்டாத் தொண்டனானும், எ - து. தாமுணராததுவதைக் கேட்கச் சுகதியற்ற தொண்டனயினும்;—சுவாமி நின் னதுகருணையாலே நீரொன்னையாளலாமே, எ - து. குருசுவாமியே யுமது கிரு பாகடாட்சத்தினாலே யடியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளலாமே தடையெ னனை;—உன்னது பிறவிமாறறு முபாயமொன றுண்டென்றீரே, எ - து. உனதுசெனனத்தை நீக்கத்தக்க வுபாய மொன்றிருக்கின்ற தென்றீரே:— இன்னதென றதைநீர் காட்டி யீடேறறல வேண்டுமென்றான், எ - து. அஃ தித் தன்மையதென றதனியலபைக் காட்டி யடியேனை யிரட்சிக்கவேண்டு மென றிரந்தன்ன, எ - து.

(க - து.) இவ னிரந்துகோடலைகண டகம்பாவ மற்றவனென் றுணர் நதாரொனபது. (கக்)

கஅ - கவி. அ - கை.

[இவனே பெய்துகருதது கிபைநதானென றன்னே னிரந்துகேட்குந்
குமியாலுணர் துபதேசிககத் தொடங்கினொன்பதை
யிககவியிற கூறுகின்றா.]

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின
குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத்
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொருபமே மருவ வேண்டி
உடம்பினுட சீவ னைப்பார்த துபதேச மோது வாரோ.

(இ-ள்.) அடங்கிய விருத்தியானென றறிந்தபின், எ-து. விருத்தியுட
ங்கினவனென றிவனை யறிந்தபின்னா;—செறிந்தமண்ணின குடம்பையுட்
புழுமுன்னூதுங் குளவியின் கொள்கைபோல, எ-து. புரையறவமைந்த
மணகூண்டினுள் புழுவுக்கு முன்னின்று கோஷ்டிகுருவ குளவியினது தன
மையைப்போல;—தொடங்கிய குருவு மான்மசொருபமே மருவவேண்டி,
எ-து. அவவுபாய மினையதெனத் தெரிவிக்கப் புகுநத ஆசிரியரும், ஆதம
சொருபத்தையே யவனடையவேண்டி, —உடம்பினுட சீவனைப்பார்த துப
தேசமோதுவாரோ, எ-து. தேகத்தினுளிருக்குஞ் சீவனைப்பார்த துபதேசிக
கத் தொடங்கினர், எ-து.

தடுக்காதமதிபெற்றறிதலை, அடங்கியவிருத்தியானென்றா புழுவை
யிகாககெனநா சிலா—யாதுபற்றியெனில், புழுவைக் குளவியாகக் லெ
ங்ஙனம் பொய்யோ, அங்ஙனமே வேதாந்தமுழுவதுங் குளற லென்பதை
க்காட்ட.

வினா.—சமஸதமு மித்தையெனது வேதாந்த சாலதிர முழுவதுப்
பிரதிவாதிபத்து பொய்யோ?

விடை.—அனாதியாயிருக்கு முலகைப் பொய்யென்பதன்ற குற்றமே.

வினா.—பொருளிடங் காலங்களி லொன்றேனுஞ் சோதனையி லல்ல
விஃலையென் றியையாது, ஆம் - உண்டென்பபட்டே யிருக்கவேண்டும், அங்
ங்ஙன மொருபொருளுஞ் சமமதியாதே, ஆதலி னனைத்து மித்தையெனனல
குற்றமோ?

விடை.—பொய்யாயி னமதிசசா ஞானக கிரியைக் கியைந்திருப்பா
னென், கர்த்தத்துவ போகத்ததுவமாயிருப்பானென, சித்துசுட பேதமா
யிருப்பானென, அரசு - குடியென றிருப்பானென, பிறப்பிறப்பென றிருப
பானென், ஆதலிற் குற்றமே.

வினா.—அனைத்தும் பூதவிகாரங்களாத லென்பதற்குப் பழுதென்னை,
சுயம்பெனிக் காட்டலாம். - அங்ஙனமே பூதமுஞ் சுயம்பெனின விகாரமய

மல்லா திருக்கக காட்டலாம், காட்டவலியினறே லுனதுபிழை, தூலினமே
ற பிழையெனனை ?

விடை.—இங்ஙன முணராமையாற குற்ற மெனதேயெனறனன்.(கஅ)

கசு - கவி. அ - கை.

[அவ்வுபதேச மினையதெனச சாமானியமாகக் கூறுவதை
யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந் திறந்து
தீராத சமுல்காற றுற்ற செததைபோற சுறறிச் சுறறிப
போராத கால நேமிப பிரமையிற றிரிவன் போதம்
ஆராயுந் தன்னைத் தானென றறியுமவ வளவுந் தானே.

(இ-ள.) வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்திறந்து, எ-து.
எனது ஞானபுத்திரா! எனது பூரவபகக சித்தாந்தவழியே வரககடவாய்,
எவன் தன்னைமறந்தானோ அவன் மாறாது பிறந்திறந்து,—தீராத சமுல்காற
றுற்ற செததைபோற சுறறிச்சுறறி, எ-து. ஓயாத சமுல்காறறி லகப்பட்ட
செததைபோல, எப்பதவிகளிலு நிலைபினைறிச் சுறறிச்சுறறி,—போராத கால
நேமிப பிரமையில் திரிவன், எ-து அழியாத கால சககரமெனனு மயக்கத்
திற றிரிந்துகொண்டே யிருப்பன,—போத மாராயுந் தன்னைத்தானென ற
றியுமவ் வளவுந் தானே, எ-து. அறிவின லாராயததகக தன்னைத் தானென
றறியுமடமே, எ-து.

எங்கெங்கே பூரவபட்சப படுததுகிறேனோ அந்தந்த நிலைகளை விட்டு,
எங்கெங்கே சித்தாதபபடுததுகிறேனோ அந்தந்த நிலையை விடாது
பற்றி வருவாயாக வென்பார வாராயென்றா. தன்னை மறத்தலாவது ;
அயலேததானெனல. எடுக்கு முடலெல்லாங் காலவளவில் விடாது மாறி
மாறிச் சுழன்றுவருதலின காலத்தைச் சககரமென்றார். கால மிருந்தபடி
யிருக்க அதனைச் சக்கரமென்றது, உடலுக் காயுள கணித்தலைப்பறறியும்,
அண்டங்கள் சுழன்று வருதலைப்பறறியும், பிரமை யென்பதற்குச் சுழலெ
னப் பொருள்கொள்ளின காலநேமி யென்பதன்றை பொருந்தும். மயக்கமெ
னப் பொருள்கொள்ளின காலநேமியை யாயுளாகக்கொண்டு மயங்கல் புரு
டனாதலா லவனமேற பொருந்தும் தானென்பது போதமாதலால் தன்னைத்
தன்னை யாராயவேண்டுமென்பது தோன்ற, போத மாராயுந் தன்னையென
வும, அங்ஙன மாராயந்தவிடத்தன்றித் தன்னைத் தானெனவுணாதல கூடா
மையின, ஆராயுந் தன்னைத் தானென்றறியுமென்றா.

(க-து.) தானே தானாகாத காலவளவும பிறவியகலாதென்பது. இது
சென்னநாச தந்திரம். ஏனையவோ தானென லயலாதம் பாலவாதலிற் போ
லிதந்திரம். இது மதத்தரிடத்தது, அது வேதாந்தியிடத்தது, ஆதலின் வே

தார்தமே யனைத்தினு மிகையென லருததாபத்தி. யாதினுலெனில், சத்து, சித்து, ஆனந்தத்துக கியைதற்பால தினையதெனவும்; அரித, சட, துகக் த்துக் கியைதற்பால தினையதெனவும், கலப்புருது விளக்கச் சோதனே ஞாயம் பொருத்தங்களை யுடையதுபற்றி.

(அ.சு.)

௨௦ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் சாமானியமாகக் கூறியதையே விசேடமாகக் கூறுதலே யிககவிபிற கூறுகின்றார்.]

தன்னையும் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண டானேற பின்னையத் தலைவன றானுய்ப் பிரமமாயப் பிறப்புந் தீர்வன உன்னே யறிவா யாகி லுனக்கொரு கேடு மில்லை என்னே கேட்கை யாலே யீதுப தேசித தேனே.

(இ-ள்) தன்னையும் தனக்காதாரத் தலைவனையுங் கணடானேல, எ-து. ஒருவன் தன் தெதாரத்த நிலையினையும், தனக் காதாரமாயுள்ள தலைவனொரு தாரத்த நிலையினையும் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பானாயின, — பின்னையத் தலைவன் றானுய்ப் பிரமமாயப் பிறப்புத் தீர்வன, எ-து. பின்ன ரத்தலைவனே தானாகவும், தானே யப்பிரமமாகவும், ஏகமாய விடத்துச் சென்னத்தினி ன்றகல்வன், — (ஆதலின்) உன்னே யறிவாயாகி லுனக்கொரு கேடும்மில்லை, எ - து. உன் தெதாரத்தவடிவை நீ யுண்மையாகக் காண வல்லையாயின, உனக்கொரு துன்பமு மில்லை; — எனனை நீ கேட்கையாலே யீதுப தேசிததேனே, எ-து. பிறவித் துயரகலத்தக்க தந்திர முணாத்தவேண்டுமென றெனனை நீ கேட்டபடியா லிதனை யாணுபதேசிததேனே, எ-து.

தலைவன், பிரமம் ஐக்கியமாதற் கியைதற்பால துபாதிருகி டட்டவத் பிரமமாதலா லிவற்றையே தன்னையுந் தனக்காதாரத் தலைவனையுமெனவும், பிரத்தியட்சத்தாலன்றிச் சொல், நிச்சயம், பாவுனை முதலியவற்ற ஸைக்கிய மெய்துறாதென்பது தோன்றக் கணடானேலெனவும்; ஞானகதப் பிரத்தி யட்சத்துக்கு முன்னரன் றைக்கியமாவதென்பார, பின்னையத்தலைவன் றானுய்ப் பிரமமாயெனவும், தலைவன றானுயெனறதனால் தான் தலைவனாயெனவு ள் கொண்டாம். ஐக்கியமாதலைப்பற்றி யிரண்டுதேற்றேகாரம் வருவித்தாம். ஐக்கியமெய்தியக்கண சென்னத்துக் கிடமினமையின் பிறப்புத் தீர்வென னவும்; இது வேதாரதமரபென்பது தோன்ற ஆதலினென்றும். சென்ன மகற்றகு வேறினமையி னீதுபதேசிததேனெனவுங் கூறினார்.

வினா.—ஐக்கியத்தா லெவ்வனம் பவ மகலுமெனின் ?

விடை.—எவ்வளமாய நிலையைக் கூடஸதன் பிரமமெனறது, அது தெ ரியினைக்கியந்தெரியும், ஆதலின் வெறுஞ் சொல்லா லாவதென்னே.

(க - து.) இதனினு மேலாய ஐக்கியமிலையாதலா லிதுகிடைத்த லரி தரிதென்பது பற்றி, இதனைத் தத்தமக்குரிய சமயக்கொள்கையினமேலும் அதிகாரத்தினமேலும், எச்சிலினமேலும், யோனியினமேலும், ஒருங்கு போற்றோறு மனவொருமையினமேலும், இன்னு மிவைபோன்றவைகளி னமேலுமவைத் தென்னசாதிககினு மைக்கியமாகுமா ஒருபோது மாகா தென்பது. (உ௦)

உக - கவி. அ - கை.

[தனனைத்தா னறியவேண்டுமென்ற வாசிரியரது லட்சியார்த்த மறியாது தனதுலட்சியார்த்தங் காரணமாக வுன்னித் தனனை த்தா னுணராதா ரில்லாதிருக்க, அவாகடஞ்ச சென்னநதவிரா த தென்னையென்ற வினாவை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

என்னைத்தா னசட னாக வெண்ணியோ சொன்னீ னாயா தனனைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியு ளொருவ ருண்டோ பின்னைத்தா னவாக ளொல்லாம பிறந்திறந் துழுவ வானேன் நின்னைத்தா னமபி னேறகு நின்னைய மருளு வீரோ.

(இ - எ.) எனனைத்தா னசடனாக வெண்ணியோ சொன்னீ னாயா, எ-து. எனனை யவவளவு மூடனாக வெண்ணியா சொன்னீர் ஐயனே;—தன னைத்தா னறியா மாந்தா தரணியி ளொருவருண்டோ, எ-து. தனனைத் தா னறியாத மனிதாக்களொருவ ருலகிலுண்டா, — பின்னைத்தா னவார்களெல லாம பிறந்திறந் துழுவவானேன், எ - து (இங்ஙனமிருக்க) அவாக்கெல லாம பிறந்திறந் துழுவதென்னையோ, — நின்னைத்தா னமபினைறகு நினை ய மருளுவீரோ, எ-து உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியவடியேனுக் குணமையைத் தெரித்தருள வேண்டுமென நிரந்தனன், எ-து.

அடியேனு முலகத்தாருந் தனனைத்தா னுணராதாரல்லவே யிதென்ன வதிகையென்பது தோன்ற, எனனைத்தா னசடனாக வெண்ணியோ சொன்னீ னாயா, தனனைத்தா னறியாமாந்தா தரணியு ளொருவருண்டோவென்றா.

(க - து) இவ்வாக்கியத்திற் கனுபவ மொவ்வாததென்னையென்பது. எனனைத்தா னசடனாகுளத தெண்ணியோ வென்ப பாடமுமுண்டு. (உக)

உஉ - கவி. அ - கை.

[தனனைத்தா னுணருமாக்க மிளையதெனத் தெரிவிக்கப் புகுந்தா ரிக்கவியி லாதமானாதம விவேகத்தைபே தனனைத்தா னறிதலெனக் கூறுகின்றா.]

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வன் யாவன் அன்னவன் மன்னைத் தானென றறிந்தவ னாகு மென்றார் சொன்னபின் றேகி யாரித் துலமல் லாம லென்றான் பின்னது கேட்ட வையா ிடையு நகையுந் கொண்டார்.

(இ-ள்.) இன்னது தேகந தேகி யிவனென வுணாவன யாவன், எ-து, தேக மின்னதெனவுந தேகி யினையனெனவு முணாபவனெனவே—ஆனன வன்மண்ணைத் தானென மறிந்தவனாகு மென்றா, எ-து. அப்படிப் பட்டவ னே தன்னைத்தா னறிந்தோனெனபவனாகு மென்றா.—சொன்னபின் தேகியா ரித் தூலமலலாம லென்றான, எ-து. அங்ஙன மாசிரியா கூறியபின் னிததூல தேகத்தை யனறித் தேகி யெனபவன வேறொருவ னுள்ளே விதென்ன வியப் ப்வன் யாவனெனறனன்:—பின்னது கேட்ட வையா பீடையு நலையு னகொண்டார், எ-து. அது கேட்ட பின்ன ராசிரியா சிறிது வருத்தமும பின்னாநகையுமாறா, எ-து.

ஒன்றும் தெரியாத விவனை யெவ்வாறு மெடியுணா வாகக்குவதென்னும் விசனமும், ஆயினு மதிதீவரனாதலி னென்னுஞ் சிறிதுவப்பு முண்டாயின தை, பீடையு நகையுந் கொண்டா ரென்றா. பொதுப்பட வினெனது தேக மென்றா, அதனை யிவ னித்தூலமலலாம லென்றான. என்னவே, தூலம ஈடுக குமம காரண மெனபவற்று ரித்தூலமெனறது வியப்பு. இந்த வியப்பாலு வப்பெய்தின ரெனினு மமையும் அயலாகார மாணேன் சபாகாரமுமாவ னெனக்கோட, லுவப்பு. (௨௨)

௨௩ - கவி. அ - கை

[அநாத்மாவே தானெனி லிது சாககிராவத்தை, ஏனைய விரண்ட வத்தையிலுந தூலந காணாமல் வெவவேறாகக் காண அவற்றை யாங்காங்கு கண்டவனும, இவற்றை யெல்லா மொருங்கே யோ ர்ந துணாபவனும, ஆர், அவனைத் தெரிவி யெனபதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றாய்
மோகமாங் கனவில் வந்து முனைத்திடு மவனா சொல்லாய்
சோகமாங் கனவு தோன்றச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்லாய்
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேதோ சொல்லாய்.

(இ-ள்.) தேகமல்லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றாய், எ-து. அநாத்மாவைத் தவிர வேறே யாதமாவெனபவ னா இருந்தாற் காண்ட ப்படான இலையாதலிற் காணேனென்றனை—மோகமான கனவில் வந்து முனைத்தவ னவனார் சொல்லாய், எ-து. மயக்கமாயுள்ள சொப்பனத்திற றாகுவந்து முனைத்தவ னெவன் அவனா சொல்லுதி—சோகமான கனவு தோன்றச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்லாய், எ-து. மயக்கமாகிய வந்தச் சொப்பனமும் காணப்படாத சுழுத்தியவஸ்தையைக் கண்டவனென வ னு ரதையாயினுஞ் சொல்லுதி:—ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னே தோ சொல்லாய், எ-து. இவையனைத்து மொருங்காகச் சோதது நீ சாக்கி ரத்தித் திந்திக்கு மறிவாவதிபுது அதனையெனுஞ் சொல்லுதி, எ-து.

இருந்தாற காணுவென்பது நபாதி, காணுதலால் யானுங் கண்டி-
லனென்பது, நாஸதி. இதனை மறுக்க அவஸ்தாத்திரியம், காட்சித்திரியம்,
அபிமானித்திரியம், சூறிப்பித்தாரா. சூறிப்பிக்கவே, இவற்றை யுணாவான்
தேகியொருவனுளாகத் தோனுகின்றது. தோனறவே, அத்தேகியென
லறிவாகிற பொருளென விளங்க, ஆகரீ நனவிலெண்ணு மறிவுதா னேதோ
சொல்லா யென்றா. எனவே, அவ்வறிவு பிரத்தியேகாத்ம சொரூபமாயி-
ற்று. தேகமே யாதமா வென்றது, நாஸதிகம். அதனை மறுக்கச் சீவனை
னக சூறிப்பித்தது, ஆஸதிகம். இவ்வாஸதிகத்தை மறுக்க அறிவென்றது,
வேதாரதம்.

(க-து.) அறிவாகிற புருஷ னொருவ னிதோவிருக்கின்றனென வாசசி
யாராதத்தாற காட்டியதென்பது. (௨௩)

௨௪ - கவி. அ - கை.

[அகந்நம் வினாவிவ வாசிரியருக்குத் தேவரீ ரொருவ னுள்ளு-
க்க சூறிப்பித்தது மெய்யே சந்தேகமில்லை அவனினையனெனத்
தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
கனவுகண் டதுமி ரண்டுங் காணுத சுழுத்தி கண்டுந்
தினமனு பவித்த லொககுந் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிகும பின்னை மறைக்கும தருளு வீரோ.

(இ - ள.) நனவுகண் டதுநான், எ - து. சாககராவஸைத கண்டதும்
நானே — கண்டநனவுளநினைவுநீங்கிக் கனவுகண்டதும், எ - து. எனனாற்
காணப்பட்ட சாககரா வஸையா யுள்ள ஸமரணை நமூவிக் கனவாகத்
தோனற அக்கனவு கண்டதும் நானே — இரண்டுங் காணுத சுழுத்தி கண்-
டும், எ - து. இவ விரண்டவதையுங் காணப்படாத சுழுத்தியவத்தை
கண்டதும்நானே — தினமனுபவித்த லொககும், எ-து. அகந்நமாகயானே
தினமனுபவித்துக்கொண்டு வருதலால் தேவரீ ரொருபுருட னுள்ளென்ப
தொககுளு சற்று மையமில்லை — தெரியவுமில்லை சற்றே மனதினி லுதி-
க்கும பின்னை மறைக்கும், எ-து. அது பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படவு-
மில்லை, இலையென்று லங்குன நிலலாது உளதாகக் கொஞ்ச மனதில்
தோன்று கின்றது அறியலாமெனில் யாதோ வதனை மறைக்கின்றது:—
(ஆதலின்) அதருளுவீரோ, எ-து. அவவைய நீங்க வதனை யனுக்கிரகிப்பீ-
ராக, ஏ-து.

நானென்பதை முதனிலைதீபமாககி யேனைய வீரவத்தைபாலு மொ-
ட்டிக. கனவு கண்டதுமென்றதனால், நனவுகண்டதுமென்றும். இவற்றாற்
சுழுத்திகண்டு மென்னும் வினையெச்சத்தை வினையாலணையும்பெயராக்
கி. ஆக்கவே, நனவுகண்டதும் நானே கனவுகண்டதும் நானே சுழுத்தி

கண்டதும்நானே யெனப்பெற்றும். கண்டவென்னும் பெயசொச்சத்திற்கு
நானென்பதை யெழுவாயாக்கில் நனவுகண்டதும் கனவுகண்டதும் சுழு
த்திகண்டது மென்னும் வினையாலணையும்பெயாகருக்குப் பயனிலையெங்கே,
இருப்பதைவிட்டுத் தோன்றவெழுவாயென நானென்பதை வருவிப்பானே
னதுகூடாது, கண்டநனவெனப்பதற்கு என்னுற காணப்பட்ட நனவெனப்
பொருள்கொள்ளிற் பழுதென்னை. தினமனுபவித்தல யானுதலாலிதனாலும்
நானென்பது மூன்றிடத்து மெழுவாயாதற் குறுதிபெற்றும். அஞ்ஞான
மகலாததாம் மெரியவுமில்லையெனவும், பூர்வசமஸ்காரமுள்ளதாம் சற்றே
மனதின் லுதிக்குமெனவும், குருவாயத்தும் விளங்கும் பரிபாககால மின்
னும் வராமையா லதுதடையாதலபற்றிப் பினை மறைக்குமெனவுங் கார
ணங்கண்டாம். தினனமாதல்தோன்ற, நானேயெனத் தேற்றேகாரங் கொ
டுத்தாம். எந்த ஸமரணையானு னனவாகத் தோற்றிறறே அந்தஸமரணை
யந்தநனவாகிற் கோலந்தவிரந்த வவசரத்தைக் கண்டநனவுள் நினைவுநீங்கி
யெனவும்;—அங்ஙனநீங்கிய வக்கணமே தானே கனவாகத்தோற்றலி னத
னைக் கனவுகண்டதுமெனவும், அந்த நனவுகோலம்போலக் கனவுகோலமுங்
காணுநமூலியவக்கணமே தானே சுழுத்திகோலமாகத் தோற்றலி னதனை
யிரண்டுங்காணாத சுழுத்திகண்டுமெனவுங் கூறியதாகப் பொருள் கொண்
டாம். கொள்ளவே, அவஸ்தாததிரியம் காட்சித்திரியம் அபிமானித்திரி
யமென்னு மிம்முககோலமுமாக நின்றது வோஸமரணையெனக் கண்
டாம்.

(க-து.) இவ்வனமாக நின்றறிந்தது நானாகத்தோற்றலா லதனைத் தின
மனுபவித்த லொக்குமெனப்பதற்கு குறித்தாமெனப்பது. சுழுத்தி கண்டதும்
வேறென்றேபோலெனப் பாடமுமுண்டு. நினைவுநீங்கி யெனந்து வேடந்
தை வேடதாரியாகக்கோடல் மரபு. உ-ம. ராசாவந்தான தோட்டியுந்தான
பிறவுமன்ன. (உச)

உரு - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனம் வினாவிய மாணுக்களை விளக்கிவிப்பானவேண்டி
அதத்துவாவிருத்திலடச்சுணை தடத்தலடச்சுணை சொருபலடச்சுணை
என்னுமுன்றனுள், தடத்தலடச்சுணை அதத்துவாவிருத்திலடச்சுணை
காரணமாக வதிஞ்சுக்கும் வஸதுவுண்மையைத் தெரிவிக்கப் புகு
ந்தனொன்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றோ]

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போ
லாலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போற்
றாலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொருபு மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி னாரே.

(இ - ஈ.) தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவார்
போல, எ-து. தாரின்ற நிலத்தருகேநின்ற சிலமரங்களைக் காட்டி யவற்று

ளொன்றால் மூன்றும்பிறையைக்காட்டுவார்போலவும்;—ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டி வார்போல, எ-து. ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களைக் காட்டி யவற்று ளொன்றாகிய வருந்ததியென்பதைக் காட்டுவார்போலவும்;—தூலத்தை முன்பு காட்டி, எ-து. முன்னர் தூலதேகத்தி னிலையை விளக்கி — சூக்கும் சொருபமான மூலத்தைப் பின்புகாட்டி, எ-து பின்னா திரிகரணங்களாலு மெட்டுதற் கதிசூக்கும் சொருபமாவுள்ள மூல காரண வுண்மைநிலையை யையமற் விளக்குவான்வேணடி:—முனிவரா தொடங்கினா, எ-து. ஆசிரியா கூறத்தொடங்கினா, எ-து.

மரத்தொகையு ளொன்றாலுந் தோகையாற் காட்டொணுமையிற் றனியெனரா. ஆதலிற் றனியென்பதைப் பிறையென்பதற்கு விசேடணமாகக் கொண்ணது. தாலமென்பதைப் பனையாக்கின, ஆலமென்பதை யாதாக்கவேணடும். இவ்விரண்டுமொழிகளையுந் தானமாகக் லெவர்க்கு முரணினமை. இவ்விரண்டுமொன்றானது ளொன்று கீழ்மேலகாட்டல். அது போலத் திரிசியமாயுள்ள கீழ்நிலையைவிளக்கி மேலாரின்னுள்ள திருக்குவை விளக்கல். மற்றொன்று சமஸ்தத்துளளும் ஒன்றைப் பிரத்தியேகமாகக் காட்டல். அதுபோலச் சமஸ்த திரிசியத்துளளும் திருக்குவைப் பிரத்தியேகமாகவிளக்கல். இவ்விருவகை யமாக வுபதேசிக்கப் புகுந்தனொன்பது தோன்ற விவ்விருவகை யுவமானங் கூறினா. ஆலம், திசைச்சொலி லொன்று. இவ்விருவயமு மிந்நூலி லிருப்பதாகத் தெரிக்குதும். ஒன்று பிறைகாட்டலபோல தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப்பாம லென்னுங் கவியிலும்,— ஒன்று அருந்ததி காட்டுவார்போல, தன்பதியல்லாப்போகடமையல்ல னல்லென்னு ளென்னுங் கவியிலும்:—தானே சொப்பிரகாச மென்பதை, எல்லாங்கண் டறியுமெனனை யென்னுங்கவியிலுங் காணலாம். ஆதலின் மூன்றிலக்கணையாலு முபதேசிக்கப் புகுந்தா ரிரண்டிற் குவமைகூறி யேனையவற்றிற்குக் கூறானு முபமேயங் கூறியிருப்பதா லுபமானமயான்கோட, லருத்தாபத்தி.

(க-து.) இலக்கணாத்தத்தாலவஸதுவவிளக்கப்புகுந்தனொன்பது.)

உசு - கவி. ஆ - கை.

[முன்கவியிற் தூலமென்பதொற் பந்தமெனவும், மூலமென்பதொன் முததியெனவும் பொருளபடுதலிற் பந்தமெனல மூடமெனவும் முததியெனல தெளிவெனவுந் திணைநுகொண்டு மூடத்தை யத்தியாரோபமெனவும், தெளிவை யப்பாதமெனவும் பெயுந் தநது இவற்றை யிரண்டுத்திகளாக்கி யுபநிடதமனைத்துங் கூறு மாதலா லிககே யத்தியாரோபவுத்தியை முன்னர் தெரிவிக்கப் புகுந்தனென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லு முத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுணாக்கும்வே தாந்த மெல்லா மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமா மபவா தததான் முத்தியா மிவ் விரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்.

(இ-ள்.) அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லு முத் தியாற் பந்தம் வீடென் றுணாக்கும் வேதாந்தமெல்லாம், எ-து. பிரபல சுருதியாகிய வேதாந்தமனைத்தும் அததியாரோபம், அபவாதம் எனக்கூறக் கிடந்த விவ்விரண்டித்தியிறை பந்த மினையதெனவும், முததி மினையதென வுங் கூறாநிற்கும்:—மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமாம், எ-து. பொய்யெனப் பொருள்படுவதாகிய வாரோபமெனப்பதனால் வினைந்தது பந்தமெனப்படுவதாம்:—அபவாதத்தால முத்தியாம், எ-து. மெய்யெனப் பொருள் படுவதாகிய வபவாதமெனப்பதனால் வினைவது முததியெனப்படுவதாம்:— இவ்விரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய், எ-து. இங்ஙனனகூறிய விவ்வி ரண்டினுள் முன்னா அத்தியாரோபங் கூறப்புகுது மதனைக்கேளுதி, எ-று.

மித்தையாமாரோபமென்பதனால், சத்தியமா மபவாதமென்றும். பொய்யாலாயது பந்தமெனப்பதுதோன்ற, மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமென்றா. இவையனைத்தும் பின்னா வருவதா லாங்காங்கு விளக்கிக் காட்டுதும்.

(க-து.) இரண்டுத்தியுள ளாரோபயுத்தியை யினிக் கூறப்புகுவேனென்பது. (உசு)

௨௭ - கவி. ஆ - கை.

[அத்தியாரோபமெனம் கருத்த மிக்கவிவிற கூறுகின்றா.]

ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லா மோரோர் வஸ்துவினை வேறே யோரோர் வஸ்துவென வோர்ந்த னாருடு பணியாத் தோன்ற னரனாகத் தறியிற் றேன்ற னீருடு கானற் றேன்ற னிரந்தரம் வெளியிற் றேன்றல்.

(இ - ள்.) ஆரோப மத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம், எ - து. ஆரோபமெனவும் அத்தியாசமெனவும் கற்பனையெனவும் இன்னு மிவை போல்வனவாகக் கூறத்தருவன வெல்லாம்:—ஆரோப வஸ்துவினை வேறே யோரோர் வஸ்துவென வோதல், எ-து. ஒவ்வொரு பொருளையும் வேறே யொவ்வொரு பொருளாக் வுணர்ந்தலும்:—நாருடு பணியாததோன்றல், எ-து. பழுதை பாம்பாத்தோற்றலும்:—நரனாகத் தறியிற் றேன்றல், எ-து. கடடை கள்ளனாகத் தோற்றலும்:—நீருடு கானற்றேன்றல், எ-து. கான னிராகத்தோற்றலும்:—நிரந்தரம் வெளியிற் றேன்றல், எ-து. வெளி நிரந் தரமாகத்தோற்றலும், எ-து.

இவ்வுருபு மயக்க மெல்லாம், “யாதனுருபிற் கூறிற்றயினும் பொருளசென் மருங்கின வேறுமை சாரும், எனனுஞ்சூத்திரவிதியாற் திருத்திப் பொருளமைக்கப்பெற்றன. நிரந்தரம், இடையின்மை. ஆரோபம் அத்தியாசம் கற்பனை இவைபோலவன பொய்யென வுணர்த்தற்கியைந்த பரியாய நாமங்கள். திருக்கு திரிசியமென்பவற்றுள், திருக்குவினமர்மம், ஓனையையொன்றாக வுணர்தல், அதாவது, பழதையைப் பாம்பெனவும் கடடையைக் கள்ளெனவும் கிளிஞ்சலை வெள்ளியெனவு முணர்தலாம். திருசியத்தினறாமம், எவ்வனமெவ்வனமாக வுணர்தலோ வவ்வனமவ்வனமாகத் தோற்றல், அதாவது; பழதை பாம்பாகவும் கடடை கள்ளனாகவுங் கானல் நீராகவும கிளிஞ்சல் வெள்ளியாகவுந் தோற்றலாம்.

(க-து.) விபரீதமினையதென வுதாரணமுகத்தாறகாட்டியதெனபது.)

௨௮ - கவி. அ - கை.

[இந்தத்திருவுடாந்தரத்தை யேற்றற்கியைந்த தாவுடாந்த மினையதென விககவிபிற கூறுகின்றா]

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
யொப்பமா யிரண்டற ரென்ற யுணர்வொளி நிறைவா நிற்கு
மப்பிர மத்திற ரேன்று மைமபூத விகார மெல்லாஞ்
செப்பிய கற்பி தத்தாற செனிததவென் றறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள.) இப்படிப்போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி, எ-து. யாங் கூறிய வித்திருவுடாந்தமபோல நாமரூபங்க ளிரண்டுமில்லாமல்:—ஒப்ப மா யிரண்டற ரென்ற யுணர்வொளி நிறைவா நிற்கும், எ-து. எவ்வு மொரு தனமைத்தாயும் இரண்டெனனுங் காரணகாரிய பாகுபாடின்றி யேகசொ ரூபமாயும் எவ்வு நிறைநதுள்ள ஞானப்பிரகாசமாய் மிருப்ப தெந்தப்பிரம மோ:—அப்பிரமத்திற ரேன்று மைமபூத விகார மெல்லாம், எ-து. அந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் மெய்போலத் தோற்றும் பஞ்சபூதமு மவற்றின் விகார முமாகிய வண்டாண்டகோடி சராசரங்களுனேத்தும்:—செப்பிய கற்பித்த தாற செனிததவென் றறிந்துகொள்ளே, எ-து. முனசொல்லிய கற்பித்த திண லுதித்தனவென் றறிந்துகொளவாயாக், எ-து.

சுயமபாகப் பழதையிற் பாம்பெனனு நாமரூப மெவ்வனமின்றே, அது போன்று சைதனயமிருத்தலி னுமரூபங்க ளிரண்டுமின்றி யெனவும்; பாம்பெனனும் பிராந்தி தோன்றியவிடத்தும் மறைந்தவிடத்தும் பழதை யங் கனமாகா தொருதனமைத்தா நின்றவாறுபோன்று விசாரணைக்கு முன்னு ள்ளதாயும் விசாரணைக்குப் பின்னிலலாததாயுந் தோன்றுஞ் சுகஜீவபரம் போலாகா தொருதனமைத்தாச் சைதனய மென்றும்விளக்கலின் ஒப்பு மாயெனவும்; பிராந்திபாமபாற் பழதை காரணமும் பாம்பு காரியமுமாயிறு, மெய்யாகப் பாம்புகாரியமாயிறு பழதையும் மெய்யாகக் காரண

மாகலாம். அங்ஙனமின்றே விநவனமு மினறும். ஆகவே, காரணகாரியத துவிதம் பழுதைக கின்மைவாறுபோன்று, பிராந்தி சகசீவபரத்தாற் சைத ன்யங் காரணமுஞ் சகசீவபரங் காரியமுமாயிற்று. மெய்யாகச் சகசீவபரங் காரியமாகில மெய்யாகச் சைதனயமும் காரணமாகலாம, அங்ஙனமின்றே லிங்நனமு மினறும். ஆகவே, காரணகாரியததுவிதஞ் சைதனயத்துக கின மையா விரண்டறநெனவும்; பழுதைக்குக் காரணகாரியப்பிராந்தி வந்த போது மது துவிதமாகவிலலை, நீங்கியபோது மேகமாகவிலலை, இரண்டு காலத்தும் பழுதையிருந்தபடி யிருக்குமாறுபோன்று, சைதனனியத்துக்குக் காரணகாரியப்பிராந்தி வந்தபோது மதுதுவிதமாகவிலலை, நீங்கியபோது மேகமாகவிலலை, இரண்டு காலத்தஞ் சைதனய மிருந்தபடி யிருத்தலால் ஒன்றாயெனவும்; இங்ஙனமாயவஸது தன்னுருவாக முயலவாக கிலசகா கநிற்கும் குறியெனத்தோன்ற வுணாவொளி நிறைவாநிற்குமெனவுங் கூறி னார். இங்ஙனநிற்ப தெந்தப் பிரமமோவெனற தெஞ்சிநின்றது. பாம்பு கள ளன் முதலிய பிராந்தி தோற்றறகாதாரம பழுதை கடடை முதலியவை யாறாறபோலச் சகமுதலிய திரிபதாராத பராதநி தோற்றறகுப் பிரமமெ னப் தாதாரமெனவிளங்க அப்பிரமத்திற றேனறு மைமயூத விகாரமெல லாஞ் செப்பிய கற்பித்ததாற செனித்தவெனறூர், சமஸதமு முணமையெ னக் கோடலைத் தவிராதற்குக் கற்பித்ததாற செனித்தவென றறிநதுகொள னேயெனறூர். இத்திரிபதாராதமுஞ் சோதனையி லாமுண்டெனற கியைங் துறுதியாநிலலா தலலவிலலையெனபதற்கே யியைந் துறுதியாக நிற்பதெ ன்னை, ஆதலினிவவுதாரணமனைததுமையமினறியேற்றறபாலதெனவுணாக.

(க - து.) தாஷ்டாநதரத்தினிலை திருஷ்டாநதரத்தினுல விளங்கக் கூறியதெனபது. நாமரூபங்க ளிரண்டுமினறியெனபதற்கு அவாகமனே கோசரப்பிரமமெனப் பொருள்கொள்ளினு மமையும். அப்பிரமத்திற றே ன்றுமெனபதை யேழாமவேற்றுமையிடப்பொளாககி யுரைசெய்ததுமன்றி, ஐந்தாம்வேற்றுமைநீங்கறபொருளாகவேனும் ஏதுப்பொருளாகவேனுமுரை செயினு மமையும். ஏதுப்பொருளாக வமைவது, அந்தப்பிரம மிங்ஙன மாகுகவெனச் சங்கற்பிக்க அந்தப்பிரமசங்கற்பத்தா லுதித்தவெனக்கோ டல். ஏழாம்வேற்றுமையிற கோடல்; ஆலை, கிவலை, துறா கடலி லுதிநீ தொடுங்கு மாபோ லென்னலை. இது வேதாந்திசம்மதம். ஏனையவை பிறா சம்மதம், பெருகுமாதலிற் சுருக்கினும். (உஅ)

உசு - கவி. அ - கை.

[அனைத்துங் கற்பித்தாலுண்டாய தெங்ஙனமென வினாவிய மாணக்கனேனோக்கி முன்னா செனித்தவெனனுஞ் சிருட்டியை யுகப்பத்திருட்டி, கிரமசிருட்டியென விரண்டாக்கி, முன்னர் உக பத்திருட்டி கூறுவான்புகுந்தா ரிக்கவியி லவவியத்தத்தில முக குணவுகிப்பைக் கூறுகின்றார்.]

அதுதானெப் படியென் நககா லநாதியாஞ் சீவ றொல்லாம்
பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்துமவ் வியதந் தன்னி
லிதுகால தத்து வப்பே ரீசனுட் பார்வை யாலே
முதுமூல சுபாவம் விட்டு முக்குணம் வியதத மாமே.

(இ - ள்.) அதுதானெப் படியென் நககால, எ-து. அநதச் சிருட்டி வகைதா னெனநனமெனக்கேட்கில் — அநாதியாஞ் சீவொல்லாம், எ-து. அநாதியாயுள்ள சீவபேதமனைத்தும் — பொதுவான சுழுத்திபோலப் பொருந்துமவ் வியதததன்னில, எ - து. மறைவே வடிவாயுள்ள அவ்வியத்த மென்னு மூலப்பிரகிருதியின்கண, சாதாரணமான சுழுத்திய வத்தையில் தினமுந் தவகுமாறுபோன்று நிலையாகத் தவகும — இது காலத்தத்துவப் போ, எ-து. இந்த வவ்வியததமே காலத்தத்துவமென்னும் பெயராயுடையது — ராசனுட் பார்வையாலே, எ-து. ஈஸ்வரன தாதாமுக திருஷ்டியினால் — முதுமூல சுபாவமவிட்டு முக்குணம் வியததமாம், எ-து. அநாதியாயுள்ள மூலப்பிரகிருதியான சுபாவநிதின்று நீங்கிச் சாதவீத ராசத தாம் தமென்னு முக்குணங்களும் வெளிப்பட்டன, எ-து.

வியததம், வெளிப்படல அவ்வியததம், வெளிப்படாமே. சிதரூபமே சீவராதலின் அநாதியாஞ் சீவொல்லாமெனவும், சுழுத்தியகனரூ ரிலையாதலின் பொதுவான சுழுத்தியெனவும், அவ்வியத் தத்தையனறிக காலத்தத்துவ மினமையின் இதுகாலத்தத்துவப்பேனவும், உயிரகன தாமே மறைவினின்று நீங்காவென்பதுதோன்ற ராசனுட் பார்வையா லெனவுகூறினார். தெளிவிககில் மயக்கநீங்குமென்பதுதோன்றப் பார்வையாலே முக்குணம் வியததமாமென்றா. முக்குணம் வியததமாதல், சிருஷ்டி வந்தவகை. இந்த சிருஷ்டி வந்தவகையைக் கூறல், பிறவிமயக்கந் தெளிவித்தறகு. தெரிவிககில் மீண்டுந் திரும்பாதென்னுங் கருத்துகொண்டு, ராசனுட் பார்வையொண்டா றொனக்கொள்க. இங்கே யீசனென்பது, சுத்தசைதன்யத்தை.

(க-து) உயிரகளைத்தந் தமமைத்தாங் கறபிதசைதன்யமென னுணராததுயுமாறு, முக்குணவியத்தங்கூறியதென்பது. தமது ரிசவடிவம், உணர்வொளி நிறைவாரிறறல். பரிசோதனையாலன்றித் தமதுணமைநீலை சற்றும் விளங்காது, விளங்கவேண்டி யிங்கே சிருட்டி கூறலாயினா. (உக)

௩௦ - கவி. அ - கை.

[முறகூறிய முக்குணங்களினிலே யினையவென விககவியிற் கூறுகின்றா.]

உத்தமம் வெருபபு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகுஞ்
சுத்தசத் துவந்த மத்தோ டசுத்ததத் துவப்பேர் சொல்லுஞ்
சத்துவ மழுக்கி ருட்டாச் சாற்றுமுக் குணமு மூன்று
யொத்துள வெனினுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே.

(இ-ள்.) உத்தமம் வெண்பு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகும், எ-து. சாத்துவிதம் ராசதம் தாமதம் எனக் குணமூன்றும். அவற்றுள், சாத்துவிதம் உத்தமம், ராசதம் மத்திமம், தாமதம் அதமம், இவைமூன்றும் யோககியுதை. சாத்துவிதம் வெணமை, ராசதம் செம்மை, தாமதம் கருமை, இவைமூன்றுநிறம்:—சுத்தசததுவந தமத்தோ டசுத்ததத் துவபபோ சொல்லும், எ-து. சாத்துவிதம் சுத்தம், தாமதம் அசுத்தம், ராசதம் சுத்தாசுத்தம், இவைமூன்றுநாதம், என்னும்பெயர்களைச் சுருதிகள் சொல்லும்,—சத்துவ மழுக்கிருட்டாசசாறமும், எ-து. சாத்துவிதம் அழுகினமை, ராசதம் அழுகு, தாமதம் இருட்டி இவைமூன்றுநதோற்றம் எனச் சுருதிகள் முறையிடும:—முககுணமு மூன்று யொத்துளவெனினும், எ-து. இந்த மூன்றுகுணங்களு மூன்றாகி நினது தம்மு னொத்துநின்றாலும் —தமமு னொருகுண மதிகமாம், எ-து. தமக்குள்ளே யாதானு மோர்குண மிடுகி நிற்கும், எ-து.

“ஒருமொழி யொழிதன னினங்கொளற குறிததே” யெனனும் விதியால், உத்தமமெனறதனால் மத்திமம் அதாமததை வருவித்தாம், உபயமாஞ் சிவப்பென்றதனால் மூன்றாவது நீலமென்றும். தமத்தோடென வொடுகொடுத்துப் பிரித்ததனால், ராசத மிசையெசசமெனக் கண்டாம், கண்டதனால் ராசதம் சுத்தாசுத்தமாயிற்று. ஏனைய குணங்க ளழுக்கிருட்டெனறதனால், சாத்துவித மழுக்கினமையென்றும். தாமத மிருட்டெனறதனால் சாத்துவிதம் வெளிசசமெனினுமமையும் நெருஞ்சிமுள மூன்றால் தமக்கு னொத்துளவாயினும் யாதானுமோமுள மேலிட்டிருக்குமாறுபோன் றிருத்தலின் முக்குணமு மூன்று யொத்துளவெனினுந் தமமு னொருகுண மதிகமாமேயென்றா. இக்கவியை யுறதுணராதாக கிங்நனமாய நயமெங்நனறதோன்றும். இக்கவியை வேறுவிதமாகப் பாடமோதி யுளாகொளவாருமுளா பெரும்பாலு முரணும்.

(க-து.) சாத்துவிதமுதலிய முக்குணமும், யோககியதை தாமததோற்றமெனப்பவைகளைக் குறிப்பிற் றரவுணாததியது, சுருதிக்மத்தம். புத்திக்கு முரணினமையா லேற்றறபாலதே. முக்குணம் வியத்தாமெனவே, யேனையவைகளைக் கூறவேண்டுமென்று. முதற்காரண காரியமாதலின், அரசன். வெளிப்பட்டானென்புழி, யேனையசேனைமுதலியவைகளைக் கூறவேண்டுமென்றதல் போலும்.

(௩௦)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[உகபத்திருஷ்டிகூறி யினிக கிரமசிருஷ்டிகூறப் புகுநதாரிக்கவியில் மூலப்பிரகிருதிமுதல் குணத்திரியயீருககிடந்த நான்கின்புங் கூறுகின்றார்.]

ஒருவழி யிதுவா மிக்கை யொருவழி வேறுச் சொல்வாரமருவுமல் வியத்தந் தானே மகதத்வ மாகு மென்று மருணமக தத்து வந்தா னகங்கார மாகு மென்றுங் கருவுகங் கார மூன்றுய் கட்டிய ஈணமா மென் னம்

(இ-ள.) ஒருவழி யிதுவாயித்தை யொருவழி வேறுச்சொல்வர், எ-து. சிருஷ்டிவகையிரண்டி லிதுவொருவகையாம். இந்தச்சிருஷ்டியையே வே ருருவகையாகச் சத்துக்கள சொல்லுவார்கள — மருவும் வியத்தநதா னே மகத்தவ மாகுமென்றும், எ-து. முன்கூறக்கிடந்த அவவிபத்தமென்னு மூலப்பிரகிருதியே மகத்ததுவ மெனப்படுவதாமெனவும் — அருணமக தத் துவநதா னகங்கார மாகுமென்றும், எ-து முன்கூறிய மகத்ததுவமே யக ன்கார மெனப்படுவதாமெனவும் — கருவகங் கார மூன்றாக் காட்டிய குண மா மென்றும், எ-து பிறவிக்குக்கருவாயுள்ள விவகங்காரமே முன்னர் மூன்றாக் காட்டிய குணங்களெனப்படுவதாமெனவும், எ-து.

(க - து.) மூலப்பிரகிருதியே மகத்ததுவமெனவும், மகத்ததுவமே யகங்காரத்ததுவமெனவும், அகங்காரத்ததுவமே குணத்திரியமெனவு முண ரகூறியதென்பது. பணிபேதங்களிறை பொன்னையும், பட்டேதங்களா னூலையும், கட்டேதங்களான மண்ணையும், தேகபேதங்களா லைமூதாம ச சையோகத்தைப் புறநுழைந்ததாக கிப்பேதங்களைத் தத்தமுதற் காரண தினின்று வந்தவகையைத் தெரிவிக்கி லாதந்த முதற்காரணத்தையன்றி யததற்குரிய விகாரங்களிலையென நுணமையாகவுணர்ந தவவவாதார மறவாதிருப்பா இவ ரிங்னமிருப்பதா லாதேயமாகிய விகாரங்களில் லாமற்போயினவோ, அவவாதார நாட்டமாகவே விகாரங்களைநோக்கி லனை தது மவவாதாரமாகவே விளங்கும், இஃதுணமையை நீனைப்பூட்ட லாயி றது. இந்தநீனைப்புமறப்பு வோப்புருடனது புடைபெயாச்சியாதலானும், இப்புடைபெயாச்சியெழுச்சி தவிாதலா லொன்றிலொன்று தததமக்குளில் லாம லனையோனனியாபாவ முறுகின்றது, இவ்விரண்டு காலத்தும் புரு டனிருந்தவண்ண மிருந்து இவற்றைச் சாட்சியா யநிரதிருப்பதினும், இப்புருடன விகாரியுமல்ல, நிரவிகாரியு மல்லெனப்பதை யுணர்த்தச் சிருஷ்டிவகை கூறவந்ததேயன்றி வேறுககாகவன்று. இதுபோலத் தாஷ டாந்திரமுமென ஐகித்துணாக் இதனையுணர்வோர் பரிபாடுகளல்லலோ லனாததமதாம் இஃதனறியு மிக்கவியினகருத்தைக் கொஞ்சம் வெளிப் படையாகத் தெரிவிக்குதும், அதாவது; — அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகவிளங்குஞ் சைதன்யத்தில் விஸமரணயாக வெழுந்தருபதி யை மூலப்பிரகிருதியெனவும், அந்நன்மெழுந்த ரூப்தியே நிலத்துணுந் றியவிதை யுபுக்குமாறுபோல் திரிபதாரத்தங்களும் வெளியாகா துள்ளட க்கிரிற்ரு மவசரத்தை மகத்ததுவமெனவும், அந்நன்ம் வெளியாககா துள் ளடக்கிக்காட்டு மவசரநிலையான ரூபதியே வெளியருமபிய மூளைபோல் சகசீவபரபேதங் காட்டாது பொதுவாக வெளியெழுதலி னவ்வெழுச்சியை யகங்காரத்ததுவமெனவும், அவ்வெழுச்சி வடிவாநின்ற ரூப்தியே; அம் மூளை மூன்றாகவெழுக்கு மாறுபோனது, இனிச் சகசீவபரமாதற்கு மூன்றாக வெளியபடுதலின் அவவவசரத்தை முக்குணமாமெனவுங் கூறியது. (நக)

௩௨ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் கூறியவற்று ளீராகவுதித்த முக்குணங்களிற் பிரதி பலிதத தினையதெனவும், அம்முனநில சாததுவிதகுண மிவவவ சரத்தி வினனபெயரை யேறகுமெனவும், அதிலுதித்த சிறசா யைக்குப்பெய ரினையதெனவும், குணரகிதமான சிததுக்குப்பெய ரினையதெனவு மிககவியிற் கூறுகினரா.]

இக்குணங் களிலே விண்போன் நிருக்குஞ்சிற சாயை நோன்று முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகு மக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை யெக்குணங் களுமபற் றுதோ னிமித்தகா ரணனா மீசன்.

(இ - ள்.) இக்குணங் களிலே விண்போன் நிருக்குஞ்சிற சாயைதோ ன்றும், எ-து. இம்முக்குணங்களிலு மாசாயம்போன்றிருக்குஞ் சைதன யத்தினது சாயாவடிவம் பிரதிபலிக்கும்.—முக்குணங்களினுந் தூய்தா முத ற்குண மாயையாகும், எ-து. இநதமுனறு குணங்களிலும் பரிசுத்தமா யுள்ள முதற்குணமான சாததுவிதமானது மாயையெனப்படுவதாம்.—அக் குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமி, எ-து. அநதக்குணத்திற் பிரதிபலித்த பிரமத்தினது சாயாவடிவமானது, அநதரியாமியெனப் பெயாபெறுவதா ம்:—மாயையெக்குணங்களும் பற்றுதோ னிமித்தகாரணனாமீசன், எ-து. மாயாமயமான எவ்வகைப்பட்ட குணங்களூந் தனனைப்பற்றாது நினறுள னோ னிமித்தகாரணனாகிய வீசனும், எ-து.

விண்போன்று பரிபூரணமாயிருக்கை சித்துக்கன்றிச் சாயைக்கன றுமையின சித்தைப்பிரிதது எழுவாயாகக்காது சித்தினது சாயையெனப் பொருள் கொண்டாம்:—சைதனயம்போற் காண்டலைச் சிறசாயையென வும், சகசீவபரமாதற்கெனக் குறிககச் சிறசாயை தோன்றுமெனவும், “பேதமுறுபுந்தியே மாயை” யாதலாலபுந்தியை முதற்குணமெனவும், மாபாசகித் வீசனென்பதுதோன்ற அக்குணப் பிரமச்சாயை யந்தரியாமி யெனவுங் கூறினா. இங்கே யந்தரியாமியெனப்பது, ஈசனது காரணசரீர வுயிமானநாமத்தை. நிமித்தகாரணனாமீசன் மாயாரகிதெனப்பதுதோ ன்ற, மாயையெக்குணங்களும் பற்றுதோனெனப்பட்டது.—சிறசாயை பிரமச்சாயையென்னு மில்விருமொழிகளும் ஆறும் வேற்றுமைததற்கிழ மைப்பொருள். சித்தைச் செகசீவபரமென்னது சாயையெனக்கூறி யது; கற்பிதசைதனயமெனற்கு. இதனைபுடனப்படற்கு மாறுளதேலசோத னையி ஷல்லலிவியெனற் கியையாதுநிற்கக் காட்டலாம், காட்டவலியின் தென்காட்டவலியுளோரக் கழமைபூண்டொழுகை யெளிதிலுணாதற்கியை

(சு-து.) முக்குணப்பிரதிபலனசித்து சுற்பிதமெனவும், முதறகுணம் மாயையெனவும், அமுதமுதகுணப் பிரதிபலனசித்தை யநதரியாமி யெனவும், மாயாரகிதவீச னீனையெனவருகூறியதென்பது. முக்குணமாக வெளிப்பட்டது ஞெபதியெனறதன லநதஞெபதி சுயம்பெனற் குறுதியெனனை யினறதலா லதனையே யிங்கே சிறசாயையெனக் கொண்டார். சிறசாயை தோனறறகிடம் முக்குணமாதலி னுதாரமெனப்படும். படவே, சிறசாயை யாதேயமெனப்படும் படவே, யிவவிரணமிமாரீனற தநதஞெபதியே யிதிலையமுளதேல தினமு நம்மாற பிரத்தியட்சமாகக் காணநின்ற மூனறவஸதைகளி லெந்தெநதவஸதை யெங்கெங்குளதோ, அநதநதவஸதையில தோறறறகுரிய தூலாதி மூன்றுகாட்சிகளி லொவ்வொன்றுளதாக வாங்காங்கு காணும், ஆங்காங்கு காணுந்தூலாதி காட்சிக்கிடம் மூனறவஸதை. இம்மூனறவஸதையு மாதாரமாகவே காட்சிகளாதேயமாயிற்று. இவவிரணமிமாகிரிபது, ஓலமரணையே; இதுநிகழா வுயிரிலையாதலா லேறறறபாலதே யாதலினையமொழிக. இதனலமாயையென்பதும், ஈசனெனபதும், அநதரியாமியெனனுங் காரணதேக வபிமானி நாமமென்பதும், முறகூறிய ஞெபதியனறி யிலையெனபதும் பெற்றும். இவ்வன முணராதார் ஞானியரல்லா. ஏனெனில், கலக்கமகலாமைபறறி. பேதமுறுபுரதி மாயையெனவே பேதமறுபுரதி யுளதாகக் குறிப்பிக்கின்றது, அபுரதி மாயாரகிதமெனகுறியிற்று. இவ்விருதன்மையாநிற்பது மநதஞெபதியே, இவ்வனமாயதை யறியவேண்டில்; ஞெபதியரலலாத ஞானி யஞ் ஞானிய ருளரோ இலையாதலி னேறறறபாலதே. இன்னுஞ் சிருஷ்டித தொடர்புளதாதலிற் பின்ன ரிதனெருமையைக் கூறுது மிதூர்க்க. (௩௨)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[முனகவியில சாததுவிதகுணத்தை மாயையெனவும், ஈசனபிமானத்திரியத்தில் அநதரியாமியெனவருகூறி; யிககவியில மதையே சுழுத்தியவதையெனவும், காரணசரீரமெனவும், ஆநந்தமயகோசமெனவருகூறி; யினிச சீவனுக்கு ராசதகுணமவிதையெனவும், அக்குணப்பிரதிபலனஞ் சீவனெனவும், அபிமானத்திரியத்திலிவனுக்குப் பிராகஞெனவருகூறுகின்றாரா.]

ஈசனுக் கிதுசு முத்தி யிதுவேகா ரணச ரீரங்
கோசமா னந்த மாகுங் குணமிரா சதம விததை
தேசறு மவிததை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி
நாசமா முயிராக்கப் போது நாமமும் பிராக்கு னுமே.

(இ - ள்.) ஈசனுக்கிதுசுமுத்தி யிதுவே காரணசரீரங் கோசமா னந்; மாகும், எ-து. இந்தச் சாதவிதகுணமே யீசனுக்குச் சுழுத்தியவதையாயும், காரணசரீரமாகவும், ஆநந்தமயகோசமாகவுமிருக்கும்;—குணமிராசதம், எ-து. இனி யிராசதகுணமோவெனில்;—அவிததை தேசறுமவிததை,

தோற்றுஞ் சிறசாயை சீவகோடி, எ-து. அவிததையெனவும், மலினரூபமான விந்த வவிததைகளிலெல்லாம் பிரதிபலித்த சிறசாயைகளைத்ததுஞ் சீவகோடிகளெனவும்:—நாசமாமுயிராகப்போது நாமமும் பிராகஞ்ஞமே, எ-து. நாசமுறத்தக்க விவவுயிராகனாக கவவவசரத்திலியைநத நாமம் பிராகஞ்ஞெனவுமாம், எ-து.

தேசமும்விததையென்றதனால், தேசுளது மாயையெனக்கொளநின்றது. சாததுவிதகுணம் மாயையென்றா, அம்மாயைதோறுமெனனது அவிததைதோறுமெனறது; இதனைப்பலவெனன்ற பிரத்தியட்சத்திறகியைநதது, அதனைப்பலவெனன்ற லப்பிரத்தியட்சமாதலி னெவருமுடபடா. ஆயினும் இநதுவேதாகமங்கள், முககுணங்களில் முதறகுணத்தைச் சாததுவித்திற், சாததுவிதம் நாசதம் நாமதம் எனப்பிரித்தாறபோல வேளையகுணங்களையும்பிரித் தொன்பதுபாகமாககி முதறபாகங்களைத் திரிமூர்த்திகளாககி யொவ்வொருமூர்த்திகளு மளவிலதாகக கூறாநிற்கும் இதனை யறியவேண்டிற் கட்டளைகளிலும், பிரபுலிங்கலீலைிலும், ஏனையநூல்களிலும் காணலாம். இவையெல்லாம் வாஸ்தவமெனப்பதைப் பிரிதிவுத்ததுவ முதல நாதத்ததுவமீறாக வொன்றிலொன்றொடுக்கிக்காட்டப்புகு மபவாத யுத்தியாற் காணலாம். சுருதி யுத்தி யனுபவமுகத்ததா லொடுக்கிக்காட்டத் தெரியாமைகுற்றத்தை நூலமேலேற்றத் திரியுஞானிய ாவகுமெனியா. வித்தை, ஞானம். அவிததை, அஞ்ஞானம். நாசதகுண மவிததையெனவே, சாத்துவிதகுணம் விததையாயிறறு, இதையவிததையாகக அகங்காரம் விததையாயிறறு, இதை யவிததையாகக மகத்ததுவம் விததையாயிறறு, இதை யவிததையாகக மூலப்பிரகிருதி விததையாயிறறு, இதை யவிததையாகக பிரமம் விததையாயிறறு. இங்ஙனமாக விதறகப்பாறசேறல், சொல்லால் அநவததாதோடமநேரிடும் எனவே, லட்சியாராதத்தா னேரிடாதென்ப தருததாபத்தி. பருதிமுதல விசுவியிறுவாககிடாத தத்துவவடுக்குகளைத்து மறிவறியாமை யடுக்குகளாயின எனனை “அறிவறியாமை யநேகவடுக்கே மேலுங்கீழு மெனமனாபுலவா” எனபதனா காணக.

௩௭ - கவி. அ - கை.

[அநதவவித்தையே யானந்தமய கோசமெனவும், சுமுத்தியவஸ்தையெனவும், காரணசரீரமெனவுவகூறி யினிச சூகசுமசரீரவாரோபமவருமா நிக்கவிற்ற கூறுகின்றா]

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா னந்த கோசஞ் சுமுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னயிம் மட்டு மோக முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னேம் வழுத்துஞ் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய்.

(இ-ள்.) அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவாக கதுவேயா னந்த கோசம், எ-து. அழுக்காகிய வவித்தாமயமாவுளள சீவாகனாக கவவவித்தையே

யானந்தமயகோசமாம் —சமுத்தி காரண சரீரம், எ-து. சமுத்தியவத்தை யுங் காரணசரீரமுமாம் — சொன்னவிமமட்டு மோகமுமுகுணத் திரண்டாலவந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னோம், எ-து. கூறிய விதுகாறும் மோ மயமான முழுக்குணமென்னப்பட்ட சாததுவித ராசதத்தால்வினாத காரணசரீர வத்தியாசத்தைச் சொல்லினம்:—வழுத்துஞ் குமவாரோப வழியுநீ மொழியக கேளாய, எ-து. யாவருஞ் சொல்லப்பட்ட சூகசுமசரீர வத்தியாசமாககததையும் யாங்கூற நீகேளுதி, எ-து.

மூலப்பிரகிருதி, மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், முககுணம், மாயை, ஈசன, அவித்தை, சீவன, இவ்விருவா காரணசரீரம், சமுத்தியவத்தை, இவ்வவத்தைக்குரிய வபிமானநாமம், கோசம், என்பவைகளைக் கூறும் போதெல்லா மறவாதிருத்தற கடிக்கடி யாங்காங்கு கற்பித்ததா லிவை செனித்தவென்று நினைப்பூட்டியவாறுபோன்று, இங்கும் மறவாதிருத்தற் குச் சூகசுமவாரோபவழியு நீமொழியக கேளாயென்றா. மறக்கி லிநூற்பயன் சமமும் வாயக்காதென்ப தருத்தாபத்தி உத்தமம் வெருப்பு நீல மென்னுங் கவியில ராசத் மழுகுகெனக் கூறியவாறே யிக்கவியிலு மழுக் கொடு பற்றுஞ்சீவாககென்றா. (௩௪)

௩௫ - கவி. ஆ - கை.

[சாததுவிதம், ராஜதமென்னுங் குணங்களின் கற்பித்ததைக் கூறியவாறுபோன்று, தாமதததையு மிரண்டுசத்திகளாகிய யவற்றிற்குரிய பெயரினையவென விககவியிற் கூறுகின்றா.]

எமமா யாவி நோத வீசனா ரருளி னாலே
பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம போகசா தனமுண் டாகத்
தாமத குணமி ரண்டு சத்தியாயப் பிரிநது தோன்றும்
வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந் தோற்ற மென்றும்.

(இ-ள்.) ஏம் மாயாவினோத வீசனாரருளினால், எ-து. திரைச்சீலைபோன்ற மாயையை வினையாட்டாகவுடைய பரமசிவத்தின் கிருபையினால்:—பூமலி வுயிரகட் கெல்லாம போகசா தனமுண் டாக, எ-து. உலகில மிகஞள்ள வுயிரகட்கெல்லா மனுபோகத்திற்கியைந்த சாதனக்கருவிக ளுண்டாகும்படி:—தாமத குணமிரண்டு சத்தியாயப் பிரிந்துதோன்றும், எ-து. முககுணங்களிற் கடைக்குணமாகிய தாமதகுணமானது இரண்டுசத்திகளாகப் பிரிநதுதோற்றும்:—வீமமா மூடலென்றும் விவிதமாந் தோற்றமென்றும், எ-து. பயகமபனாதிகட கிடமாயுள்ள வாவரணசத்தியென்றும், நானாவிதகூடசிகளுக் கிடமாயுள்ள விசுஷபசத்தியென்றும், எ-து.

தாமதகுணம்; ஆவரணம், விசுஷபமென நிரண்டுசத்திகளாகப் பிளவுபட்டுநிற்குமென்றயிற்று. இங்ஙனமாதற்குத் தாமதகுணத்திற்கு வலியின்மையின, ஈசனாரருளினாலேயெனவும்; பூமிமுதலியவை பின்னருண்டாவதா

யினும், இப்போதுகாணப்பட்டுள்ள வுயிரகட்கிடம் பூமியாதலாற் பூமலி யுயிரகட்கெல்லாமெனவும், அபின்னமெனபதுதோன்ற விரண்டுசத்தியாயப பிரித்துதோன்று மெனவுகூறினா. அறியாமையை மூடலென்றும், அறி கைத் தோற்றமென்றுகொள்க.

(௩௫)

௩௬ - கவி. அ - கை.

[காரணதேகத்தைபு மதற்குரிய வவஸதையாதிகறபிதங்களை யும் கூறினதுபோன்று, இனிச சூக்குமதேகத்தையுந் தூலதேகத் தையுங் கூறவேண்டுவதால், முந்திச சூக்குமதேகவுறபத்தி கூற ப்புருந்தா ரிககவியில விசேஷபசத்தியிலெழுரு சூக்குமபூதவுறப. த்தி வரலாறு கூறுகின்றா.]

தோற்றமாஞ் சததி தன்னிற சொல்லிய விண்ணும் விண்ணிற் காற்றதாங் காற்றிற் நீயாங் கனலினீர் நீரின் மணனும் போற்றுமிய் வைந்து நொய்ய பூதங்க ளென்று பேராஞ் சாற்றுமற் றிவற்றிற் போக சாதன தனுவுண டாகும்.

(இ - ள்.) தோற்றமாஞ் சததி தன்னிற சொல்லியவிண்ணும், எ-து. விசேஷபசத்தியில் ஞானவானகனால் வழங்கப்பட்டிவருகின்ற தனமாத தினாயென்று மாகாயமுதிததது:—விண்ணிற காற்றதாங் காற்றிறநீயாங் கனலினீர் நீரினமணனும், எ-து. அவவாகாயத்திற்காற்று மக்காற்றி லக கினியி மவ்வககினியிற் சலமு மந்தசசலத்தில மணனுமுதிததன.—போற்று மிவ்வைந்து நொய்யபூதங்க ளென்றுபேராம, எ-து. மேலாகசசொல்லப பட்ட விர்த்தத்தன்மாத்திராகணைந்துரு சூக்குமபூதமெனப பெயாபெறும் — சாற்றுமற்றிவற்றிற் போகசாதனதனுவுணடாகும், எ-து. இவ்வனம பெ யாப்பெறக்கிடந்த வந்தசசூக்குமபூதத்தில் போகமு மதற்கியை சாதனமா யுள்ள சூக்குமசரீரமு முணடாகும், எ-து.

பஞ்சீகரிக்கப்பட்டாததா லபஞ்சிகிரத பஞ்சமகாபூத மெனவுமாம். தூலதேகம் தூலபூதத்தாலாயதெனறேறபார, மனது தூலதேகமாகுமா ஆகா தவிடத் தத்தோதேகமன்றோ அத்தேகதபூதசையோகத்தா லாயவுடலெ ன்றெண்ணாததென்ன: வாதமாதிரிமுனறுநோயககு மாதாரந தூலமென் றுற்போலக், காம, வெகுளி, மயக்கமெனனு முககுற்றநோயககு மாதாரம மானதமென்றேலாததென்ன: அம்முனறுலவதைவது தூலதேகம், இம் முன்றலவதைவது மனது: அத்தித்தாமா, இத்தித்தாமா, இத்தெனன விவேகம்: இச்சா ஞானப புடைபெயாச்சிககு வினைமுதல மானதம், கிரி யையென்னும் புடைபெயாச்சிககு வினைமுதல தூலதேகம். எவ்வனமென வின: வந்தான், போனான், என்பவற்றிற்கு வினைமுதல தூலதேகம்; கேட் டான், பார்த்தான், என்பவைகளுக்குவினைமுதல ஞானேந்திரியம்; நினைத் தான், மறந்தான், என்பவைகளுக்குவினைமுதல மனது; அறிந்தான், அறி

யேன், எனபவைகளுக்கு வினைமுதல சீவன். இங்ஙனமிருக்க 'மிசிரிம்பிப்பா' என "சினேவினை சினேயொடு முதலொடு செறியு" மென்னுஞ் சூத்திரத்திலுள்ளவும்மை சினேயொடுசெறிதலபோல முதலொடுசெறித லவவளவு சிறப்பன்றென்பதை யுணர்த்தநின்றவி னிழிவுசிறப்பு. இங்கே விண்ணுதி யெனறது, அறிகருவியாகிய ஞானேந்திரியங்கட்கும், அரதக கரணங்கட்கும் முதற்காரணமாயிற்று. ஆகவே, தூலதேகத்திற்கு முதற்காரணர தூல பூதமென்ப பிரத்தியட்சமாயிற்று. இத்தையு மறுத்தல், குதாக்கம. "நயம் படவுரை" யென்பதை யறியார்போலும். மனமுலவுதற்கிடஞ் சூக்குமபூத ம, தூலமுலவுதற்கிடந் தூலபூதம். இவ்வனுபவமில்லாரிலை யெங்கனும், இதுதிணைம். இரணமெமை வருவித்தது, ௪0-கவியில், தூலதனுவும் போ கமு முண்டாகவெனறதனால். (௩௬)

௩௭ - கவி. ௮ - கை.

[முககுணமென்றவைகளை மும்மூன்றென்பதுபாகமாக்கி முத மருண்மூன்றையுந் திரிமூத்திகளாகவும், இரண்டாகுண மூன்றையுஞ் சீவாதமா அநதராத்மா பரமாத்மாக்களாகவும் பிரித்து மூன்றாகுண மூன்றையுந் கரணேந்திரியம் பிராணதி கன்மேந் திரியந் தனுவாதி தூலபூதங்களாகக்கூறப்படும்தார, இக்கவியில் முதற்குண கற்பிதங்களைக் கூறுகின்றார்.]

ஆதிமுக குணமிப பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்குந் கோதிலவெண் குணத்தி லேந்து கூறுணர் கருவி யாகு மோதிய பின்னை யைந்து முளம்புநதி யிரண்டா ஞான சாதன மாமிவ் வேழுஞ் சற்குணப் பிரிவி னாலே.

(இ-ள்.) ஆதிமுக குணமிப பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்கும், எ-து. தாமதமாகநின்ற சாத்துவிதமுதலிய மூன்றுகுணங்களிலு மிந்தச்சூக்கும பூதங்களினததுங் கூடியிருக்கும் — கோதிலவெண்குணத்தி லேந்துகூறு ணர் கருவியாகும், எ-து. புனிதமான சாத்துவிதகுணத்தில் ஐந்துவிதமான பாகமுணரப்பட்ட ஞானேந்திரியங்களாம்:—ஓதிய பின்னை யைந்து முளம் புநதி யிரண்டாம், எ - து. முன்னாகூறிய மறற்பாகமாகிய வகக்கரண மைந்தும், மனம் புத்தி யெனவிரண்டாகத்தேறும்;—ஞானசாதனமா மிவ் வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே, எ-து. சாத்துவிதகுணச் சமஷ்டிவியஷ்டி பபிரிவினா லிந்தவேழு மறிகருவியாம், எ-து.

கோதிலவெண் குணத்திலெனவும், இராசகுணத்திலெனவு மிடப்பொ ருளாகியதால், ஆதிமுககுணமென்பதை யிடப்பொருளாக்கினும், கோதி லவெண் குணமென்றதனால் சாத்துவிதமென்றும். ஓதியபின்னையைந்தென றதனால் முன்னையைந்தென்று வருவித்துப் பின்னையவைந்தைச் சமஷ்டி யெனவும், முன்னையவைந்தை வியஷ்டியெனவும் பொருள்கொண்டாம். இங்கே யைந்து ஐந்தென்றது தன்மாத்நிராகளை. இவையனைத்தும் கூட

டனாகளில் விரிவாகவிளங்கக் கூறியிருப்பதால் தாங்கொண்டகருத்தை விரித்துத்தெளிவிக்கச் சுருக்கியுரைத்தனா. இதுநிறக. அந்தக் கரணங்களை யைந்தெனவும், நான்கெனவும், மூன்றெனவும், இரண்டெனவுந் தத்தமக கியைநதவாறு கூறாநிற்பாபோ லிவருமிரண்டெனச் சுருக்கமபற்றிக் கூறினர். கன்மசாதனமென நிருபபதுடற்றி ஞானசாதனமாமெனரா. இவையேழுந் தாமதத்திற சாத்துவிதப்பிரிவெனபது குறிப்பு. (௩௭)

௩௮ - கவி. அ - கை.

[இரண்டாங்குணக் கற்பிதங்களைக்கூறி யிங்ஙனமாயநீலையே சூகசுமதேகப்பிரபஞ்சமென விககவியிற கூறுகின்றா.]

இராசத குணத்தில் வேறிட டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும் பிராணவா யுக்க ளென்றும் பெருந்தொழிற கன்ம மென்றும் பராவிய பெயரா மிந்தப் பதினேழு மிலிங்க தேகஞ் சுராசுரர் நரர்வி லங்காத தோன்றிய வுயிர்கட் கெல்லாம்.

(இ - ள்.) இராசதகுணத்தில் வேறிட டெடுத்தகூ றைந்துமைந்தும், எ - து. இராசதகுணத்தில் வெவ்வேறுகப்பிரித்தெடுத்த கூறைந்தைநரா வது, — பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிறகன்மமென்றும் பராவிய பெயராம், எ - து. பிராணதிவாயுக்களென்றும், பாரித்ததொழிறகியைநத கன்மேநதிரியங்களைனவும் எவருமேறகப் பரவியபெயர்களையுடையதாம், — இரதப்பதினேழு மிலிங்கதேகம், எ - து. இரதப்பதினேழுத்ததுவழுஞ் சூக சூமதேகமாம்; — (யாவாக்கெனின) சுராசுரநரா விலங்காத தோன்றிய வுயிரகட்கெல்லாம், எ - து. தேவர் - இராககதா, மனிதா - மிருகமாதியாகத் தோன்றிய வுயிரகளைத்திற்கும், எ - து.

ஐந்துமைந்துமெனறது, நிரனிறை. பிராணதிவாயுக்கள் சமஷ்டியென வும், கன்மேநதிரியங்களை வியஷ்டியெனவுமாம். சூடசுமதேகத்தைச் சில ரிருபத்தைந்து தத்துவமெனவும், சில ரிருபத்தநான்கெனவுங் கூறாநிற்பா. சத்தப்பரிசாதிவிடயமைநது, சித்தமகங்காரமிரண்டு, ஆகவேழையுஞ்சுருக் கிப் பதினெழென்ற ரிந்நூலாகிரியா. (௩௮)

௩௯ - கவி. அ - கை.

[இந்தச்சூகசூமதேகத்தினுந் சீவேஸ்வராகளுக்கமையுங் கற்பனா கர்மங்களை யிககவியிற கூறுகின்றா.]

இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவந் கிலங்குதை சதனென் றுகு மீவ்வுடல் மருவு மீசந் கிரணிய கருப்ப னாகு மீவ்வுட லிரண்டு பேர்க்கு மிலிங்கசூக் குமச ரீர மீவ்வுடல் கோச மூன்றா மிதுகளு வவத்தை யாமே.

(இ - ள்.) இவ்வுடல மருவுஞ்சீவற்கிலங்குதை சதனென்றாகும், எ-து. இந்தச் சூகசுமவுடலை யானென்றபிமானிகுமவசரத்திற சீவனுக்கு விளங்காரின் தைசதனென்னுமபெயாவரும:— இவ்வுடல மருவுமீசற் கிரணிய கருப்பனாகும், எ-து. இந்தச்சூகசுமசரீரத்தை யானென்றபிமானிகு மவசரத்தி லீசனுக்கிரணிய கருப்பனென்னும பெயாவரும:—இவ்வுடலிரண்டு போசுமில்லிக சூகசுமசரீரம், எ-து. இந்தச்சரீர மிவவிரணமிபேர்க்குஞ் சூகசுமசரீரமாம்.—இவ்வுடலகோசமூன்ற மிதுகனுவவத்தையாமே, எ-து இவ்வுடலுககுப பிரணமயம், மனோமயம், விக்ரானமயமென்னுங் கோசமூன்றாகும், இந்தவுடலே சொப்பனுவத்தையாம், எ-து.

ராசனுக்குச் சமட்டியுஞ் சீவனுக்குவியட்டிய மென்பதுதோன்ற, இவ்வுடலிரண்டுபோக்கு மிலிங்கசூகசுமசரீரமெனவு, இவ்வுடலுக்கே மூன்று கோசமும், சொப்பனுவத்தையு மென்பதுதோன்ற, இவ்வுடலகோசமூன்ற மிதுகனுவவத்தையாமே யெனவுங்கூறினா.

(க-து.) இருவாக்கு மபிமானிநாமம், இன்னசரீரம், இன்னினனகோசம், இன்னவவத்தையெனத் தெரிவித்தாரொன்பது. இவையெல்லாம் வந்த தற்சவசரம் விரிககிறபெருகும். (ஙசு)

சு0 - கவி. அ - கை.

[உயிர்களுக்குப் போகநுகாதற்குச் சூகசுமதனுமாததிரர் தூலதனு வனநி யமையாமையின தூலப்பிரபஞ்சமும் வேண்டுமென்பதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா]

சூகசும சகமிம மட்டுஞ் சொல்லினே மிப்பாற தூலமாகுமா ரோபந தானு மடைவினின மொழியக் கேளாய் தாக்குமில் வுயிராக்குத் தூல தனுவுமபோ கமுமுண் டாகக் காக்குமில் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செயதான றுனே.

(இ - ள்.) சூகசுமசக மிமமட்டுஞ் சொல்லினேம், எ-து. இதுகாறுஞ் சூகசுமப்பிரபஞ்சத்தைப்பற்றிச் சொன்னேம்.— இப்பாற் தூலமாகுமா ரோபநதானு மடைவினின மொழியக்கேளாய், எ-து. இனித் தூலப்பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கிய வத்தியாசத்தையுங் கிரமமாக யாங்கூறக்கேளுதி:— தாக்குமில்வியாக்குத் தூலதனுவும் போகமுமுண்டாக, எ-து. இன்பதன் பங்குறிற றுக்குறுகின்ற விவவுயிராக்குத் தூலசரீரமும் போகமுமுண்டாகுமபடி.—காக்குமில் வீசனபஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான்றானே, எ-து, எவ்வுயிர்களுயுங் காத்தலையேயியலபாகவுடைய விரதச்சிவன அபஞ்சீகிர தத்தைப் பஞ்சீகரித்தனன், எ-து.

சூகசுமசகமென்றதனால் தூலமாக்குமென்பதனைத் தூலப்பிரபஞ்சத் தையென்றும், உண்டாகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம், தூலவுமேற்கும்

பிற” வெணபதினா செயதானெனனும் வினமுறறையவாவியது. தாககு தலுயிர்க்கும் காககுத லீசனுககு மியற்கையாதலிற் பிறவற்றே டொட்டா தொழிக. அபஞ்சிகிரத பஞ்சபூதத்தின் விகாரம் பஞ்சிகிரத பஞ்சமகா பூதமென்பதுதோன்றப, பஞ்சீகரணங்கள் செயதான்றானே யென்றா. சூக குமபூதத்திற் கித்தாலபூத மபேதகாரியமாதலிற் சோதனையிலிப்பூத மித தையாகின்றது. யாதினாலென்றறுணாவாரிலலை இலலாததினா லததற் கு முதற்காரண மிலலாமற்போயிறறே, இஃதெல்லா மன்னஞ் சமறுமில் லாதகுற்றம். எனனை, “தமபிரானருளிச செயத சவணமாததிரததினமட் டே, யிம்பராருலகநதன்னில யாவரு மறிவதன்றி, யமபொனே மன்னநதா னு மறிபவ ரில்லையானற, செமபொனே ஸவானுபூதி செப்பவேண்பிவது முண்டோ” என்றா தத்துவராயா. முன்னா சூககுமவாரோபமென்றற போல விற்கே தூலமாககுமாரோபமென்றது, மிததையெனலை மறவாதி ருக்க. மறத்தலியலபென்னில (முயலவாலன்றேமறத்தலு) மிது சொல வாதம், நினைத்தலுமறத்தலுந் தன்னாலாதலி வியலபனறு. இரணபிகாலத துந் தானிருத்தலினாலும், இவ்விரு புடைபெயாசசிக்கும் தான வினைமுதலா தலாலும், தனனையனறி யிவ்விருபுடைபெயாசசியு மின்றதலானும், தானி வையன்றதலினாலும், இயற்கை செயற்கையைப்பற்றித் தனியேவாதித்தல மூடம். தானாகிய எழுவாய்விடாமை விவேகம். (சு0)

சுக - கவி. அ - கை.

[முன்னா பஞ்சீகரணங்கள் செயதானெனனுகூறி யிககவி
யிற செயதவகையை விளங்கக்கூறுகின்றா.]

ஐந்துபூ தழும்பத் தாக்கி யவைபாதி நநநான் காககி
நந்துதம் பாதி விட்டு நாலொடு நாலுங் கூட்ட
வந்தன தூல பூத மகாபூத மிவற்றி னின்றந்
தந்தன நான்காந் தூல தனுவண்ட புவன போகம்.

(இ-ள்.) ஐந்து பூதமும் பத்தாககி யவைபாதி நநநான் காககி, எ-து. அபஞ்சிகிருத பஞ்சபூத தனமாததிகாரோப பததுபபங்காககி முதற்குறை ந்தைவிட்டுப் பிறகூறறதை நநநான்காககி —நந்துதம் பாதிவிட்டு நாலொ டி நாலுங்கூட்ட, எ-து. மித்தையான தததஞ் சுயாமச பாதியைவிட்டு விட்டு ஏனைய நான்கு சுயாம்சத்தோடு பிறபாதி நான்கையுங்கூட்ட —வந தன தூலபூதம், எ-து. தூலபூதங்களுண்டாயின. —மகாபூத மிவற்றினின்று ந் தந்தனநான்காந் தூலதனுவண்டபுவனபோகம், எ-து. இந்தத் தூலமகா பூதங்களினின்றுத் தூலசரீரங்களும் சகலவண்டங்களும் அவற்றுள்ளொன்றா ளிய பூமியும் போகங்களுமாகிய நான்குமுண்டாயின, எ-து.

சுயாம்சமே கற்பிதாம்சமாகத் தோற்றலின், ஐந்துபூதமும் பத்தாககி யென்பதும், அந்தக் கற்பிதாம்சமென்துந் தததஞ் சுயாமசத்தோடு கூடும்

போது பிரிதிவிறபிரிதிவு, பிரிதிவிலப்பு, பிரிதிவிறதேய்வு, பிரிதிவிலவாயவு, பிரிதிவிலாகாசம், எ-ம. அப்புவிற்பிரிதிவு, அப்புவிலப்பு, அப்புவிற்தேய்வு, அப்புவிலவாயவு, அப்புவிலாகாயம், எ-ம. இவ்வாறே மறற மூன்றையுமாக ஐயைந் திருபததைநதாம், ஒவ்வொருபூதத்தி லைந்தையு மிப்போதேயா ராய்ச்சியிற் பிரததியுடசத்திற் காணலாம் பொய்யனறு. தததஞ்சயாம சமிருபபதா லதைத்தள்ள வொவ்வொன்றும் நந்நானகாம். ஆதலி னவை பாதி நந்நானகாகுகியெனவும், ஒவ்வொரு பூதமைநதனு ளொவ்வொன்றும் தததஞ்சயாமசததை யியலபாகவேயகலாது, ஆதலி னதைக்கொள்ளவே ணடுவ தினறெனப்பா, நந்துதம்பாதிவிட்டெனவும், ஏனையநானகினையும் மறறச சயாமச நானகோடுகலக்கத் தூலபூதமுதிகுமாதலால், நாலொடு நாலுங்கூட்ட வநதன தூலபூத மெனவுகூறினா. இதையுந் தத்துவக்கட ணை பழுதறவின்கும்.

(சுக)

சுஉ - கவி. அ - கை.

[இநதத் தூலதேகத்தினா சீவேஸவராகருக்கமையுங் கறப

னாநாமங்களை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா]

தூலமே மருவுஞ் சீவன சொல்லிய விசுவ னாகுந்
தூலமே மருவு மீசன் சூழ்விராட் புருட னாகுந்
தூலஞ்சாக கிரவ வததை சொன்னதோ ரன்ன கோசந்
தூலகற பணையீ தென்று தொகுத்தது மனத்திற் கொளவாய்.

(இ-ள.) தூலமேமருவுஞ்சீவன சொல்லியவிசுவனாகும், எ-து. வியட்
டியில் தூலதேகத்தை தானாகமருவிய சீவனுக்கு அபிமான நாமமாகச்சொ
ல்லப்படுவது விசுவனென்னும்பெயராம்—தூலமேமருவுமீசன் சூழ்விராட்
புருடனாகும், எ-து. சமடடியில் தூலதேகத்தைத் தானாகமருவிய வீசனுக்
கு அபிமானநாமம் என்கு நிறைவான விராட்புருடனென்னும் பெயராம்:—
தூலஞ்சாககிரவவத்தை, எ - து. தூலதேகந் தானாகத் தோற்றமவசரஞ்
சாககிராவஸதையாம்—சொன்னதோரன்னகோசம், எ-து. ஐந்துகோசங்
களி லித் தூலதேக மோரன்னமயகோசமாம்:—தூலகறபணையீதென்று தொ
குத்தது மனத்திற்கொளவாய், எ-து. காரணகற்பிதமும் சொப்பனகற்பித
மும்போல விதுவுந் தூலகற்பிதமென்று தொகுத்துக்கூறியதை மனதிலு
வைசகுதி, ஏ-து.

இருவருந் தூலதேகமா நின்றவவசரத்தி லபிமானிராமமும், அவஸ்தா
நாமமும், இன்னவிதகோசநாமமுமாம். மீண்டும் நினைப்பூட்டக் கற்பணையீ
தென்று தொகுத்தது மனத்திற்கொளவாயென்றா. சிருஷ்டியைத் தொ
கை, வகை, விரிபுனபவற்றுள் வகைவிரியையேலாது தொகுத்தது, தா
னெடுத்துக்கொண்ட தத்துவவிளக்கம், சந்தேகந்தெளிதலென்னு மிவ்வுந்

ஹை ஹை விரி யாககறகு. உகபதசிருஷ்டியையுங் கிரமசிருஷ்டியையுங் கூறினது, மெய்யெனபவாகனை மறுத்தறகு. செகசீவாகனைப்போலப் பரத ஸதய மித்தையெனககூறியது; “அல்லையலையீதென வரும்மைகளு மன மைச்சொல்லினாறு மறுத்தினைக்கு மிசகநதரநாடறகு” எ - ம் “ஆணலல னபெண்ணலல னலலாவலியுமலலன, காணலுமாகா னுளனலலனிலலனல லன, பேணுங்காறபேணு முருவாகுமலலனுமாம்” எ - ம. கூறுவதெனனை ஆதலிறறகுமெனவறிக. இலனெனனி னுளனெனவரும், உளனெனனி லில னெனவரும், இறத்தீராவழககைத் தவிரப்பதெவாகருமரிது இதை யெங் கணுவகாணலாம். வேதாந்திபோல வழககறறகுடனடடா றோனையா. (சுஉ)

சுந - கவி. ஆ - கை.

[இருவர்க்கு முபாகியுண்டாயிற் பேதநதெரிவ தெங்ஙன மெனறறகு விடை ய்ககவியிற் கூறுகின்றா.]

சீரிய வீச னுர்க்குஞ் சேவறகு முபாதி யொன்றே
லாரிய குருவே பேத மறிவதெப் படியென் றககாற்
காரிய வுபாதி சீவன காரண வுபாதி யீசன்
வீரிய மிகு சமட்டி வியட்டிபாற பேத மாமே.

(இ-ள.) சீரியவீசனாகருஞ் சேவறகுமுபாதியொன்றே லாரியகுருவே பேத மறிவதெப்படியெனர்க்கால, எ - து. மேலானவீசனுக்குஞ் சேவனு க்கு முபாதியொன்றாறு பேதநதெரிவதெங்ஙனமாஞ் சிறந்தகுருமூத்தி யே யெனவினுவில் — காரியவுபாதிசீவன காரணவுடாதியீசன, எ-து காரி யவுபாதிபாறிப்பவன சீவனெனவும், காரணவுடாதியாறிப்பவ வீசனெனவு மாம் — (இஃதெனறியும்), வீரியமிகுசமட்டி வியட்டிபாறபேதமாம், எ-து. இழிவுறாத சமட்டிவியட்டியாலும் பேதமாம், எ-று.

‘காரணசரீரத்தில் மாயைகாரணம், அவித்தைகாரியம். சூசுமசரீரத் தில் அபஞ்சிகிருதபஞ்சபூதங் காரணம், மனம் காரியம். ஸதூலசரீரத்தில் பஞ்சிகிருதபஞ்சபூதங் காரணம், தூலதேகங் காரியம். ஒன்றுக்கொன்றுபா தான வுபாதேயமாயிருத்தலின் மறுத்தறகிடமின்று, இஃதெவரு மேற்றற பாலதே. (சுந)

சுசு - கவி. ஆ - கை.

[முன்னர் சமட்டிவியட்டியென்றா, அதனை யிககவியில் திஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தமுகத்தால விளக்குகின்றா.]

மாந்ந்கள்போல் வியட்டி பேதம் வனமெனல் சமட்டி பேதஞ்
சாந்ந்கடா பரந்ந்கள் பேதந் தனியுடல் வியட்டி யென்பார்
பரம்பிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பது சமட்டி யென்பா
நிரக்கிய பலசி வர்க்கு மீசற்கும பேத மீதே.

(இ.ள்.) மரங்கள்போல் வியட்டிபேதம் வளமெனல் சமட்டிபேதம், எ-து. தனித்தனி மரங்களைப்போல வியஷ்டிபேதமும், தோப்பென்பது போற சமஷ்டிபேதமுமாம்:—(இதுபோல) சரங்கடாவ்ரங்கள்பேதம் தனியுடல்வியட்டியென்பாரா, எ-து. சரமசரமென்னு முயிகளின பேதத்தை விளக்கநிற்பது தனித்தனியுடல்களாம், அவ்வுடல்களை யறிவுடையோர் வியஷ்டியெனக்கூறுவா:— பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப் பாப்பதுசமஷ்டியென்பாரா, எ-து. இவ்வனந்தனித்தனி யென்கணுமபரவிய சமஸ்தபௌதிகங்கனையெல்லா மேகமாக்கிப்பார்ப்பது சமஷ்டியென றறிவுடையோர் கூறுவா:—இரங்கியபலசீவாக்கு மீசறகும பேதமீதே, எ-து. இரக்கமுறத்தக்க சமஸ்தசீவர்களுக்கும், ஸ்வரனுக்கும் வந்தவுபாதிபேதமிதுவாம், எ-து.

எல்லாத ஞாலதேகங்களு மவனுக்கோ ஞாலதேகமும, எல்லாசூக்குமதேகங்களு மவனுக்கோ சூக்குமதேகமும, எல்லாக்காரணதேகமு மவனுக்கோ காரணதேகமுமாம்—இது சமஷ்டிவியஷ்டி பேதத்தினதனமை. காரணகாரியத்தானும், சமஷ்டிவியஷ்டியானும் விளங்குதல பேதமேயாதலினிருவரு மேகமாகாரொனத் தாபிக்கப்படுகந்தது, பின்னேகமாககறகு.

(க-து.) இவவேதுகளாலிருவரு மேகமாகாரொனபது, இருவரும் கற்பிதச்சகிதராதலினெனக. (சச)

சடு - கவி. அ - கை.

[இதுகாறுங் கறபிதம் வந்தவகையைத்தெரிவித் தினி யபவாதஞ் சொல்லப்புகுதுமென விககவியிற கூறுகின்றார்.]

கறப்பனை வந்த வாறு காட்டினோங் காண்ப வெல்லாஞ் சொற்பனம் போல வெண்ணித் துணிந்தவன ஞானி யாவான் செற்புதை மழைக்காலம்போய்த தெளிந்தவா காயம் போல வறபுத மூத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய்.

(இ - ள்) கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோங்காண்பவெல்லாஞ் சொற்பனம்போலவெண்ணித் துணிந்தவனஞானியாவான், எ-து. வெறும்பொய்யாகிய சகசீவபரந தோற்றனமாத்திரமாக வந்தவகையைக்காட்டத் தகுந்தவாறுகாட்டினோம், ஆதலி னகமபுறத்திற் காணப்படுவனவாகிய சமஸ்த திரிசியங்களை யிவ்வேதுக்கண்மறவாது சொப்பனம்போலப் பொய்யெனச் சிந்தித்துத்தெளிந்தவனயாவனோ வவனே யையமினறி ஞானியாவான்:— (இவ்வனமிருக்க) செற்புதைமழைக்காலம்போய்த தெளிந்தவாகாயும்போல, எ-து. மேகங்கள் நெருங்கத்தக்க மழைகாலநீங்க யாதொரு மாசுமின்றித் தெளிந்தவாகாயத்தைப்போல:—அற்புதமுத்திசேரு மபவாத வழியுங் கேளாய், எ-து. அற்புதமான வைக்யமுத்தியையடையத்தக்க அபவாத மென முன்னர்கூறியபுத்தியின் வகையையும் யாங்கூறக்கேளுகி, எ-து.

பகுதிவிசுதி யிடைநிலையனைத்துந் தோற்றன்மாதிரமென வாங்காங் குநினைப்பூட்டி வந்தோமென்பார், சுறபனைவந்தவாறு காட்டினோமென வும், ப்ராதிபாலிகாதிசத்து மூன்றையும் பகுதிவிசுதியிடைநிலையென்றும். யாங்காட்டியவாறு கேட்டல, சிந்தித்தல, தெளிதலால, அஞ்ஞானஞ், சந்தேகம், விபரீதமற்றவன சீவனமுத்தனாவானென்பார், காண்பவெல்லாரு சொப்பனம்போலவெண்ணித் துணிந்தவன ஞானிபாவானெனவும், இங்ஙனமாய விசாரத்தெளிவைக்காட்டச் செறபுதமழைக்காலம்போயத் தெளிந்தவாகர்யம்போலவெனவும், தானேதானாகுமுத்திபோலவ தொன்றின றுமையின, அறபுதமுத்தியெனவுகூறினார். ஏனையவை, பதவிமுத்தி போக வென்பதைப் போயென்றது, காலமயக்கம். மொழியுங்கேளாயெனறவும் மை, அத்தியாரோபத்தைச் சொன்னதுமன்றி யென்பபொருடரலா லிறந ததுதழீஇயவெச்சவுமமை. இங்கேகற்பனை, ஒன்றையொன்றபுத்திவிசுத பததாற்கோடலை. (சுரு)

சுசு - கவி. அ - ஐ.

[மேலபவாதமென்ற ரஃதித்தகையதென விககவியிற

பமுதறககூறுகின்றார்.]

அரவன்று கயிறென றுற்போ லாளன்று தறியென றுற்போற குரவன்ற னுபதே சத்தாற கூறுதூல் வெளிச்சங் கொண்டு புரமன்று புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத் திரமென்றும் பிரம மென்றுந் தெளிவதே யபவா தமாகாண்.

(இ - ள்.) அரவனதுகயிறெனறுற்போ லாளனதுதறியெனறுற்போல, எ-து. இதுபாம்பலல கயிறெனறுகாட்டினு லெததகைத்தோ வதுபோல வும், இவன்களானலலன கடடையென்றுகாட்டினு லெததகைத்தோ வது போலவும்:—குரவனறுபதேசத்தாற கூறுதூல்வெளிச்சங்கொண்டு, எ-து. ஞானஞ்சிரியரனுக்கிரகித்த ஞானககண்ணினாலும மகானகளாற்சொல்லப் பட்டவனுதினாலென்னும விளக்கத்தினாலும:—புரமனறுபுவனமன்று பூதங்களன்று, எ-து. யானென்பபடுவது அஸ்தியாதியிருபத்தைதது தத்துவ மாகக்காணப்பட்ட துலதேகமுமல்ல, இரத்ததுலதேகத்துக காதாரமாயு ள்ள பூமியுமல்ல, இரத்தப்பூமிகுமாதாரமாயுள்ள ஸதுலபூதமு மதற்கா தாரமாயுள்ள சூக்குமபூதமு மதற்குமாதாரமா வடுக்கடுக்காரினுள்ள ஞனத்திரியமும் அகங்காரமும் மகத்தகவமும் மூலப்பிரகிரதியுமல்ல:— ஞானத்திரமென்றும் பிரமமென்றுந்தெளிவதே யபவாதங்காண், எ - து. பரஞானம் அபரஞானம் ஸதிரஞானமென்பவற்றுள் ஸதிரஞானமெனவும், அகத்திரஞானமே நிரத்சயானநமாதலி னதுவேபிரமமெனவும், ஐய நிரிபிணித் தெளிவுந் தெளிவதே யபவாதமென்னு முத்தியெனக்காணுதி, எ-து.

பழுதையைப் பாம்பென்பதும், கடடையைக்கள்ளனென்பதும் மூடம், இரணையத்தியாசமெனனா, இடையுடையாரததுவிதிகளல்லாதார். (எங்ஙன மெனில்) நானென்றகுச்சயம்புவடிவம், மெய்யுணாவு. இதைமறந்த அறிவு, மூலப்பிரகிருதி. இதைமறந்தஅறிவு, மகத்தத்துவம் இதைமறந்தவறிவு, அகங்காரத்தத்துவம். இதைமறந்தவறிவு, குணத்திரியம். இதைமறந்தவறிவு, ஈசன. இதைமறந்தவறிவு, சீவன. இதைமறந்தவறிவு, சூகசூகமூதம். இதைமறந்தவறிவு, சூகசூகமெளதிகமான மனது. இதைமறந்தவறிவு, ஸதூலபூதம். இதைமறந்தவறிவு, ஸதூலபூதமெளதிகமான ஸதூலதேகம். இதைமறந்தவறிவு, எழுவகைத்தோற்றத்தி லோரதோற்றம். இதைமறந்தவறிவு, வால மதியூகமகியுளொன்று. இதை மறந்தவறிவு, வருணசிரமங்களிலொன்று. இதைமறந்தவறிவு, ஆண பெண் பேடியுளொன்று. இதை மறந்தவறிவு, நாய, தந்தை, அண்ணன், தம்பி, தமக்கை, இளையான், பேரன், பாட்டன் முதலிய பாததியவகையுளொன்று. இதை மறந்தவறிவு, விருப்புவெறுப பையியலபாக்ககோடல். இன்னுமிதனினுங் கீழாக்கிடந்த வுணாவுபே தங்களுள். இப்பேத வுணாவுகளினின்றொ சற்றுமகலா ராதலினாலும், அல்லவிலையென்றகே யியைந்த திரிபதாரத்தங்களை யு மாராயசசிகஞ்சு சற்றுமுடனபடாது மிருகாதிகளைப்போ லெங்ஙனமெங்ஙனம் யாதுயாதுகா ணப்படுகின்றதோ அங்ஙனமங்ஙன மதையதைச சத்தியமெனக்கண் பிழல வதினாமைவுணாக. எனவே, கீழாக்சென்றிழியு முணாவின்கடையை ஆரோபமெனவும், மேலாக்சென்றேறு முணாவின்முடிவை யபவாதமெ னவும் கூறுவதைக்காண்க. நானல்லாத விப்பேதவுணாவுகளை நானென்று ணாதல்தவிரந்து, மெய்யுணாவை நானெனப்பழுதறவுணாந் ததுநானாக விளங்கல் அபவாதமெனரா. தத்துவக்குழாததையே யானெனக்கொண்ட திடத்தைத்தவிரக்கப் புரமன்று புவனமன்று பூதங்களன்று, எ-ம். தனது சொரூப மித்தன மித்தன்றென விசாரித்துக் கையிழந்துழி நீயறிவெனவிள க்கலினாலும், அவ்விளக்கமே லீட்டாலபரஞானமும் பரஞானமுகழன்று தான் ஸதிரஞானமாரிற்றலினாலும் ஞானஸதிரம், எ-ம். அறிவேயானந்தமா தலின் பிரமமெனவும், ஞானேதயத்தி லானந்தோதயமும், ஆனந்தோதய த்திலஞானேதயமும் இவ்விருபேதமுமிற்றது விளங்கலைத் தெளிவதேயப வாதமெனவுகூறினா.

(௧-து.) தன்னை யுபாதித்திரியத்து னொன்றாகக்காண்டல் ஆரோபம். தன்னை ஞானப்பிரகாசமாக விளங்கக்காண்டல் அபவாதமெனப்பது. இவ்வி ருமுயறசியுந் தனதாதலில் தானேஞானஞானமெனவும், இவைமுற்றினுந் தான்மாறாததால் தானிவையன்றெனவுங் கண்டாம். இரட்டிற்றொழித் லென்னுமுத்தியால், இல்லாதது பாம்புங் கள்ளனுமெனவே, யிருப்பது செதையுங் கட்டையுமென்றாயிற்று. அதுபோல இல்லாது செக்கிவப்பா மெனவே, யிருப்பது ஞெப்திப்பிரியமென்றாயிற்று. இதனறியும் பழுதையே

பாம்பாகத்தோன்றுமாறுபோன்று, பிரகஞையே சகமாதியாகத்தோற்ற
லின் அபேதகாரணகாரியமாயிற்று. இது சோதனைக்கியைநததாதலின்,
கன்மமபத்திபோற் கதையனறு, உணமைதூல. விருத்திஞானமும் சான்
ஞேரனுபவமுமினறி பொன்றான் மாத்திர மையமகலாதாதலி னிரண்டும்
வேண்டும். அபவாதம் - மயங்காமை. (சசு)

சுஎ - கவி. அ - கை.

[மூன்கலியி லபவாதமாவது; அபேதகாரணகாரியமெனக் குறிப்
பிததா ரதனை யேகமெனதுணாத்த இக்கலியிலு
மபவாதத்தையே கூறுகின்றார்.]

படமுதா லும்போற செய்த பணியும்பொன் னுமபோற பாக்கி
கடமுமண் னுமபோ லொன்றங் காரிய கார ணங்க [ற
ஞடனமுதற சுபாவ மீறு யொன்றிலொன் றுதிதத வாறே
யடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத வுபாய மாமே.

(இ - ள்.) படமுதாலும்போறசெய்த பணியும்பொன்னுமபோறபாக்கி
கிற், கடமுமண்ணுமபோலொன்றங் காரியகாரணங்கள், எ-து வஸ்திரமும
தூலும்போலவும், செய்தவாபரணமும் பொன்னுமபோலவும், மடபாததிர
மும் மண்ணுமபோலவும், திருக்குதிரிசயத்தைச ிநிதிததுபார்க்குமிடத்தி
லபேதகாரணகாரியமாயிருத்தலி னேகமேயாம் — உடனமுதற சுபாவமீறு
யொன்றிலொன்றிதிததவாறே, எ-து. விசுத்திதூலதேகமுதல பகுதிசுபாவ
மீறாகத் தத்துவங்களைத் தததமகளு முன்ன ரொன்றிலொன்றிதித்தவா
றெங்கனமோ வங்ஙனமே:—அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாய
மாம், எ-து. கிரமமாக வொன்றிலொன்றொடுக்கி யுணமையைக்காண்ப
தபவாதமெனநதநதிரமாம், எ-று.

பாக்கிலென்றதனால், திருக்குத்திரிசியம்வருவிததாம். இம்மூன்றுப
மானங்களு மபேதகாரணகாரியமெனத் தெரிவிக்கப்படுநதது, திருக்குத்தி
ரிசிய நிலைமைநோக்கி. எங்ஙனமெனில். தூல, பொன், மண், இவைகளையன
றிப், படம், பணி, கடம், எங்ஙனமின்றோ வங்ஙனம் ஸமரணையையன்றி
யவஸ்தாததிரியம், காட்சித்திரியம், அபிமானித்திரியம், சமஷ்டிவிஷயஷ்டிக
ளாகவிருக்கவேண்டும். அவ்ஙனமின்றே யாதலி னையமின்றிப்பொருநதும்.
எங்கெங்கேஸ்மரணையுண்டோ வங்கங்கே சமஸ்தமுமுணமி. இன்றேவின
றும். தோற்றமுமொடுக்கமும் ஸ்மரணைக்கன்றிச சகத்துக்கெனின நன்றே,
சகத்தைத்தனித்துவிசாரிப்புழி யாராய்தலுக்குமுன்னர் நாமஸூபமாகவும்,
மின்னர்பாழாகவுத்தோற்றலென்னே. அஃதிங்ஙனமாயிதின்றேல ஸ்மரணை
தின் பிறழ்தலாகவேண்டும், ஸ்மரணையின்பிறழ்த லெங்ஙனமெங்ஙனமோ
வங்கங்ஙனமின்றே தோற்றல செகத்தினதிலபாகவேண்டும், அன்றேல முர

ணிந்திருக்கிறது. வலியின்றேற சொன்னவாறு கேளுதி. இதனும் சகமாகி மூன்றாம் ஸமரணைக் குபாதேபமாயிற்று. சிததுசடபேதமுள தெனின், அறிவையன்றி யறிபாமை யிருக்கவேண்டும், உண்டென னொராய்தலின்கண ணலலலிலையெனதகன நறிவுமாததிர மிஞ்சிநிற்பானேன, நிறறலி னறிவேசமஸதத்திற்கு முதற்காரணமாயிற்று. ஆகவே, அறிவு திருக்கும், அறியாமை திரிசிபமுமாயிற்று. அறிவறியாமை யிரண்டாதலா லிவை காரண காரியமாமேயெனின, பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனறறித லெந்த வறிவோ, அந்தவறிவே பொருளைப்பொருளென நறிவதனறே; வேறெனின, எந்தவறிவு பழுதையைப்பாம்பென்றதோ, அந்தவறிவே பழுதையைப் பழுதையெனறதும், வேறெனறதலால் அறிவேயறியாமையாயிற்று. அறியாமைபற்றி யறிவுகாரணமாயிற்று, அறிவுக்கனலியமனறுமையி னறியாமை காரியமாகாது, அதனாலறிவுகாரணமாகாது. இதனாலறிவே காரணகாரிய மாமென்பபெற்றும் பெறவே காரணகாரியங்களுளென்றை கையமெனனே, இன்னுதலி னொன்றாக காரியகாரணங்களென்றோ. இதனை யப்பவாத வுபாயமென்ற கிழக்கெனனே, ஒன்றிலொன்றுதித்தது சுபாவமுதலுட லீராய் தெவ்வனமோ அவ்வனமே யுடனமுதற்சுபாவமீறு யடைவினிலொடு கக்ககாணப் தப்பவாதவுபாயமாமெனமுடிக்க. இம்முறைசற்றமறியாதா ரிந்நுலையாளல ருங்குமஞ்சுமந்ததுபோலும், ஆயுதபாணிபேடிபோலுமாம். தாமே யுத்தரவாதிபாக விகக்கவிக்கு வழக்கறுததுரைகூறும் வேதாநதிக ளெங்கணுமரிபா இருக்கி லவாமொழிபுலப்படலரிது. எவ்வனமெனில, உள்ளதையிலலதாகவும், இல்லதையுள்ளதாகவும், ஆமெனலையலலதாகவும், அல்லதையாமென்பதாகவும் ஆக்கும் சுவானுபவவலியின்றாதலின். இங் கனமாபமேலாய நிலையைச் சைவத்திலும், வைணவத்திலுங் காணலாம். இவ்விரும்பதவயிமனங்கழலாதார்க் கிஃதோர்கதைபோலும்.

(க-து.) அபவாதவுபாயம் துவிதமாக்கா தேகமாகக் குமனப்பது. இது சுவானுபவயினமேலமுரணும். (சுஎ)

சஅ - கவி. அ - கை.

[விசேஷம், ஆவரணமெனத் தேவரீராகுறிய சத்தியிரணமு ளுள விசேஷசத்தியை விளக்கியவாறுபோல, ஆவரணசத்தியி னிலையையு மிணையதெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணக்கள் வினாவினதை யிக்கவிழ்க்குகின்றோர்.]

தூடண தமத்தில் வந்த தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யு
மீடணை விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசத் திகளென் றீரோ
மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகமுஞ் சொல்லு மையா
கேடறு குருவே யென்னக கிருபையோ டருள்செய் வாரோ.

(இ - ள்.) தூடணதமத்திலவந்த தோற்றமாஞ்சத்திசெய்யு மீடணை விகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரோ, எ-து. முக்குணங்களிலு மிழிவா,

யுள்ள தமோருணத்தினின்று தித்தன விரண்டுசத்திகளென்றீரோ, யவறுள் ஒன்றுகிய விசேஷபசத்திசெய்யு மீடணத்திரயத்திற்கிடமாயுள்ள விகார ரூபமான தேகாதிப்பிரபஞ்சம வந்தவகையைச்சொன்னீர்:— மூடலாஞ்சுத்திசெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா கேடறுகுருவேயெனன, எ-து. மற றென்றாகியவாவரணசத்திசெய்யும் பிராந்திரூபமானவிபரிதததையு மினைய தென் றையனே, களங்கரகிதமான குருமூத்தியே யடியேனுக்குத் தெரி விக்கவேண்டுமென நிரந்தகேடக:— கிருபையோடருளசெய்வாரோ, எ-து. மகாகருணையோடு தெரிவிககப்புகுந்தனர், எ-து.

அனாத்நரூபமாதலின் தூடணதமெனவும், தூலகுக்குமநதோற்றன மாத்நிரமாதலின் தோற்றமாஞ்சுத்தியெனவும், இததோற்றத்தை மெய்யெனக்கோடலால் வினாயுமபய னிஃதெனபா ரடணை விகாரமெனவும், திணாபோலவதின மூடலாஞ்சுத்தியெனவும், ஒன்றை யொன்றா யுணாதற கியைதற்பாலதின மோகமெனவுங் கூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) விசேஷபசத்தியைப்போல வாவரணசத்தியையும் விளக்கவேண்டுமெனபது. (சஅ)

சுக - கவி அ - கை.

[ஆவரணமென்பது மறைப்பாதலா லிசசத்தி செல்லிடஞ் செல்லாவிட மினையவென விககவியற்குறுகினரா.]

தானிகர் தனக்கா மீசன ற்ளையுந்தங் களைத்தாங் கண்ட ஞானிக டமையு மன்றி நாஸ்தி நபாதி யென்னு மூனிறை யுயிர்க ளுள்ளி னுணாவிழிக் குருடாம வண்ணம் வானிலந் திசைகண் மூடு மழைநிசி யிருளபோன மூடும.

(இ-ள.) தானிகாதனக்காமீசன ற்ளையுந்தங்களைத்தாங்கண்ட ஞானிக டமையுமன்றி, எ-து. தனக்குத்தானேரிகராயுள்ள மாயாரகிதவீசனையும், தங்களைத்தா முள்ளவாறுகண்டுள்ள மகான்களையுமறைக்காதனறி —நாஸ்தி நபாதியென்னு மூனிறையுயிர்களுள்ளி னுணாவிழிக் குருடாமவண்ணம், எ - து. இல்லவேயில்லையென்பது நாஸ்தியும், இருந்தாரகாணுவென்பது நபாதியுமாதலி னிவற்றையே யுண்மையெனனும மாமசதேகத்தினிறைந்த மூடவுயிர்களி னுள்ளத்திற் சதோதயமாக விளங்கு ஞானகண்குருடாகும வண்ண மெவ்வண்ணமோ வவவண்ணம்.— வானிலந் திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும், எ-து. இஃதாகாயம், பூமி, திக்குகள், எனறுதெரிய பொட்டாமல் மூடிக்கொள்ளுகின்ற மழைகாலத்தமாவாசை யிராக்காலத் தைக் கருக்கலைப்போல ஆவரணசத்தி மூடியிருக்கும், எ-து.

(க - து.) இந்தவாவரணசத்தி; மாயாரகிதவீசனையும், சீவனமூத்தா னைய மூடாமல், ஆஸ்திகர்களாக மெய்போனடித் தகத்தில் தேகமெயா னைப் போகமேமுத்தியென றுறுதிகொண்டு ராகாதிகளைக் கைவிடுவது

போற்காட்டிக் கரவிலாளுகின்றவாகனையே மூடுமென்பது. மாயாசகிதனனறெனக்காட்டத் தானிகர்தனக்காமீசனெனவும், அவித்தாசகிதரனறெனக்காட்டத் தன்களைத்தாங்கண்ட ஞானிகளெனவும், மூடுமென்னுங்குறிப்பேற்றோ சகிதனெனவும், மூடாமெனபா ரன்றியெனவும், நாஸ்திகர், நபாதியென்பவற்றைத் திரிகரணசாட்சியாகவேற்பவா நாஸ்திகர், வாக்குக்காயநீங்கலாக மனசகாட்சிமாத்திரமாகவேற்பவர் போலியாஸ்திகர், என்பதுகுறிப்பிறனோன்ற நாஸ்திகராதியென்னு மூனிறையுபாகளெனவுங் கூறினார். ஊனாத் தேகமெனனல, காரணவாகுபெயர், ஓருணாவமுத லையுணாவிதுவாயுள்ள வுணாகருவிந் றுயிருக்கெனக். சததமுதலிய பஞ்சவித்யங் கடகு மிவை யுணாகருவியானு லிவற்றிற் குணாகருவி மனமாகவேணடும், இமமனதிறகுணாகருவி யுபிராகவேணடும், இவையுருணாவாயினு முடலைத்தானென்றிருத்தலா லியாமையாகவேணடும், இவையுருணாவாயினு குணாகருவி யோசயமபறிவிருக்கவேணடும், அதனினுமேலாய கண்ணினமையி னதனையுருவகப்படுத்தி, யதுகுருடாமவண்ண மிருளபோல மூடுமென னா ரிஃதெவாக்கு மறுபவமாதலிற் றடையெனனை. அவவுணாவு; தனனை யுந் தனக்காதாரத் தலைவையுங்காணாததற் கேதெனனை, இவ்வாவரணத்தாலன்றே, அனதேற் கூறுக. இவ்வாவரணமாவது; பஞ்சகோசம். ஆவரணமெனினுங் கோசமெனினுமொத்கும். இஃ தெவவுப்பாலினது, உளதாதலிற் பொதுப்பட வுபாக்கெனனார். இதனைத் தனபாலிருக்கக் காணத்தெரியாதா மதத்தராதலி னிதனைமறுபா, வேதாரதிமாத்திரஞ் சோதனையகலாணதலின் மறுக்கான. கண்டதேகாட்சி, கொண்டதேகோலமெனனுங் கொள்கையைக்கண்டு ரொருவருமில்லை. இவாகளைவிட மதத்தொன்பவாகிடையார். இவாக் ளிவ்வாவரணசத்தியை யேற்பதெவன். இவ்வாறே போலிஞானியரும், அடாஞானியரு மிதனையேலார். ஏலாமைக்கே திம்மறைப்பாலெனவுணாக.

(சக)

௫௦ - கவி. அ - கை.

[கூடஸதபிரமமாகிய வதிஷ்டானத்திற்கும் சீவேஸவரொன்னு மாசோபத்திற்குமுள்ள பேதந்தெரியவொட்டாது மறைப்பது மிவ்வாவரணசத்தியேயென விககவியிற் கூறுகின்றார்.]

பூன்றமாம் பிரமத் திற்கும் புறத்துள் விகாரங் கட்டு மாறாகூ டத்த னுக்கு மகத்துள் விகாரங் கட்டுந் தோன்றிய பேதஞ் சற்றுந் தோன்றாமன் மறைத்து மூடு மூன்றிய பவ வியாதி யுண்டாககு முபாதி யீதே.

(இ - ள்) பூன்றமாம் பிரமத்திற்கும் புறத்துள்விகாரங்கட்கும், எ-து. பரிபூரணமாயுள்ள பிரமத்திற்கும், அதற்குப்புறம்பாயுள்ள ஈசனும், அவனதுபாதிருந் தொழில்களுமாகிய விவைகட்கும்: ஆன்றகூட்டத்தனுக்கு

மகத்துளவிகாரங்கட்கும், எ-து. எவற்றினுஞ்சிறந்த பிரத்தியேகாதமாவதும், அதற்குவெதிருததமாக வசத்திலுள்ளசீவனும், அவனது பாசிகுணந தொழிலகளுமாகிய விவைகட்கும்—தோன்றியபேதஞ்சாறுந தோன்றாம ன் மறைத்துமூடும், எ-து உண்டானவழிவந்தான வாரோபபேதஞ் சிறிதூந தோன்றவொட்டாம லதனையறியவெழுந்த வுணாவைமறைத்துச் சத்தென் றுணரும்படி யசத்தாபுள்ளவைகளை மூடிக்காட்டும் — ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாசகுமுபாதிபீதே, எ-து நிலையாபுள்ள பிறவிநோயை விடாது வினை விச்சத்தக்க வுபாதியாவ திவவாவரணசத்தியே வேறென்று, எ-று.

இவனெதற்கு முபாதியாயிருக்கிறென்னென்றுவிடத்தில் தடையெனப் பொருடரலா லிவகேதடையெனப் பொருள்கொண்டாம். தன்னையதா னுணராதற்குத்தக்க முயல்வனருள்தோ வங்கே தடையாயிரா தேனைய விடத்துத் தடையாயுறுமென்றதனால், பத்திகாண்டி, சனமகாண்டியைக் குறிப்பிக்கின்றது இவவிருவருள பத்திகாண்டியுந் தனைய யடி மையாக கியதேயன்றித் தன்னையதான விசாரித்துத்தெளியவில்லை, யிதனால் பொரு ளல்லவற்றை யாண்டாண்டிமையென்றான, தன்னையடிமையாகிய விம முயற்சி சித்தசுத்திகிகையுந் தனைய யாவரணசத்தியை யகற்றறகன்று. (எவ்வனமெனில்) பஞ்சகோசவிசாரத் தெளிவினமையினனும், ஆசானின் றித் தன்னையதானாராயவழி யெட்டாமை யினால்தெளியெனவும், இச்சாரானக் கிரியையெனனும் புடைபெயாசசியிருத்தலி னிவை வினைமுதலினிந்திசுழா, வினைமுதலிருக்கவேண்டுமெனி னிருந்தாற காணப்படாநாவெனபது நபாதி யெனவுங் கொள்ளுகொள்கை யகலாமையினனுமெனக். சொருபசமாதி, சகசசமாதி யெனக்குறிக்க அகமபுறமென்றது சொருபசமாதி யசத்தி னிகழ்வது, சகசசமாதி புறத்தினிகழ்வது. சொருபசமாதியில்திவந்தானம், கூடஸதன. இதற்காரோபமான விகாரங்கள் சிதாபாசன, வியஷ்டிமன முதலிய கரணக்குழாங்குள, இதற்குவிடயம், சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த மென்னுந் தனமாதிகளை, சரோத்திரம், தொக்குமுதலிய வையுணா வுகள், இதற்குவிடயம், சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தமென்னும் ஸதுஸூதா ம்சங்குள், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸதம், என்னுங்கனமேந்திரி யக்குழாங்குள, இவற்றிற்குவிடயம், வசன, தான கமன, விசறக ஆனந் தமென்னுந் குழாங்குள, பிராண, அபானமுதலிய தசவாயுகுள, இவற றின்சேட்டையிரிவுகள், மெய, வாய, முதலியவையவங்குள, இவற்றிற்கவ யவி, தூலதேகம், முதலியவைகள். இன்னு மித்தூலதேகத்திற்கு விகாரங் கள் குழவிமுதலிய பருவபேதங்கள், சராசரபேதங்கள், எழுவகைத்தோ ற்ற பேதங்கள், வருணசிரமபேதங்கள், அண்ணன், தம்பி, தாய, தந்தை முதலியபாத்தியவகைகள், இவைபோலவனபிறவுமாம். இதனையிங்நனம் விளக்க, ஆனந்கூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்குமெனவும், இங்நன வாய்சொருபசமாதி நிறைவேறினனரிச சகசசமாதிக்கூடாது. இம்மர

புனோக்கிப் புறமெனவும், சொருபசமாதியாவது ; அகத்தில தேசமுத லானமாவிறுதியாக நின்ற தத்துவங்களை நியதிகளைந்துசேறல், இது வஸது வை யணுவககணுவாகத் தரிசித்தல். இதனைச் சொருபசமாதியெனவும், அகசசமாதியெனவுகூறுவா. இதுநிறக, சகசசமாதியாவது ; தேகத்துக குப்புறம்பி லுடலாதிப் பிரமயிறுதியாகநின்ற வியாபகவியாப்பியங்களை நியதிகளைந்துசேறல், இதுவஸதுவை மகத்துக்கு மகத்தாகத்தரிசித்தல். இதனைச் சகசசமாதியெனவும், புறசசமாதியெனவுகூறுவா. சகசசமாதியி லதிஷ்டானம், பிரமம் இதற்காரோபமான விகாரங்கள், ஈசன, சமஷ்டி கரணங்கள், அதற்கியைவிடயங்கள், ஞானப்பொறிகள், அதற்கியைவிட யங்கள், கனம்பொறிகள் அதற்கியைவிடயங்கள், வாயுக்கள், தேகங்கள், புவனங்கள், அலக்தம், ஞகஞ்சுத்தம், குணத்திரியம், அகங்காரத்தத்துவம், மகத்தத்துவம், மூலப்பிரகிருதி, இவைபோலவன பிறவுமாம். இதனை யிஙங னமவிளக்கப் பூன்றமாமபிரமத்திற்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கு மெனவுங கூறினா. சுறபஞ்சகித்ததைக் கறடனாரகித்தெனச் சீவேஸவரணாககோ டல், ஆவரணத்தாலாதலின மறைத்துமூம்மெனறா. இம்மறைபபையேலா ரகனறவராகவேணமம். அங்ஙனமின்றே, பொருளலலவற்றைப் பொருளெ ன்றுணாவராதலின தனனைத்தா நெங்ஙனமுணாவா, அங்ஙனமுணராக கூறு மயலை நானென்னுமபிராந்தி பெங்ஙனமகலும், அகலாககாரும் வினை யுடல்கள் வந்துவந்துநீங்கும், ஆதலின பவவியாதி யுண்டாககு முபாதி யீதேயென்றது. சதநியம் சதநியம். ஞாயமுஞ், சோதனையும், அனுபவமு மிருத்தலி னிதனைமறுத்தலமுடம்.

(க-து.) மெய்க்குமபொய்க்கும் பேதநதெரியவொட்டாமல் மெய்யே பொய்யாகவும், பொய்யேமெய்யாகவும் காணசெய்யுமென்பது. (ரு0)

ருக - கவி. அ - கை.

[முன்னர் பொய்யை மெய்யாகக்கோடல்போன்று சீவேஸவ ராகளைக் கூடஸதபிரமாகக் கோடலிற் பொய்மெய்க்குள்ள பேத நதெரியவொட்டாமல் மறைக்கத்தக்கது ஆவரண சத்தியென றுசிரியாகூற, மாணக்கனையனே ; பொய்க்குமமெங்கு மிடையி னின றுனறிவற்றைமறைக்க இதனால் மெய்மறைபடினும் மறை படாவிடினும் பொய்யங்ஙனமாகா தொருபடித்தாநின்று தோற் றற்கேதென்னையோவென வினவ, அதற்குத்தர மிக்கவியி லாசிரி யா கூறுகின்றா.]

ஆதார மறைந்து போன லாரோப மெங்கே தோன்று மாதார மறையா தாயி னாரோப நிலையே யென்ற லாதாரஞ் சமம் விசேட மாமென விரண்டு கூறு மாதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோபம் விசேட மாமே.

(இ-ள்.) ஆதாரமறைந்துபோன லாரோபமெனக்கேதோன்றும், எ-து. ஆதாரமாகிய கூடஸதபிரமம் ஆவரணசததிமறைக்க வதனூல்மறைபழிமாயின, அவ்வதிஷ்டானத்திற காரோபமாயுள்ள சகமாதிரிபதாராததங்களுமெங்ஙனங்காணப்படும், காணும்போகவேண்டியதே, யதுஞாயம் காணப்படுகின்றதே — ஆதாரமறையாதாயி னாரோபமில்லையென்றால், எ - து. ஒன்று மறைக்க வதனூலாதார மறையமாட்டாதெனபீராகி லடபோதாரோபமறைபடவேண்டுமெனமறைபடாததென்னை, எனறுகேட்பையாகில — ஆதாரஞ் சமம்விசேடமாமென விரண்கூறும், எ - து. அதற காசிரிய ராதாரமெனபது; சமமெனவும், விசேடமெனவு மிரண்கூறாநிறமும் — ஆதாரஞ்சமமாமெனகு மாரோபமவிசேடமாமே, எ - து ஆதாரமேசமமாதலி னசசமமென்ப தெங்ஙனும் பரிபூரணமாரிறைந்துள்ள வதிஷ்டானமாம், விசேடமெனபதேகதேசமாயுள்ள கறபிதமாம், எ-று.

ஆதாரங்காணாதபோ தாதேயங்காணவேண்டுமெனநேர் காணபானேன், ஆதாரந்தோன்றும்போ தாதேயந்தோன்றவேண்டுமெனநேர் தோன்றுவதென்னை, எனறுகேளவியினப்பிராயம், மெயஞ்ஞானம் விளங்காதார்க்குச் சகந்தோற்றுவதும், விளங்கினார்க்குந் தோற்றுவது மெனையென்பது. எனவே, ஆதாரமுண்டாயி னாரோபமுண்மையும், ஆதாரமின்றாயி னாரோபங்காணகையு மிருத்தலி னாதாரவாதேயமென்றுஞ் சொல்லுகுப் பொருத்தமெனக்கெயென்பதைக் குறிப்பிக்க, இங்ஙனம் வினாவினதாகப்பெற்றும். அதற்குவிடை கூறப்புகுந்தாரா, சூரியனே கானல் சலமென விரண்டானுறபோல, ஆதாரஞ் சமம்விசேடமாமென விரண்கூறாமெனவும், கானலென்னுமுண்மைக்குச் சலங் கறபிதமாயதெங்ஙனமோ அங்ஙனமாயதெனக்காட்ட, ஆதாரஞ்சமமாமெனகு மாரோபமவிசேடமாமேயெனவுங் கூறினார். சமமாதாரமாமென்கும், விசேடமாரோபமாமெனமுடிக்க. ஆதாரத்தைத்தவிரச் சமம்விசேடமின்றெனக்காட்ட விங்ஙனங் கூறவந்ததனறி வேறென்க. மெய்மையென்றுலகைக்கருதிக் கடாவல் தவிரதியெனச்சொல்லாதுசொல்ல விவவிடைதந்தனா, இவையாவுங்கறபிதமெனவிடாது தாங்காங்கு காட்டிவந்தனராதலினைன்க. தனக்கெனச் சொரூபமொன்றிலாத சகல பரங்களைச் சத்தெனக்கோடலைத் தவிராத கத்தியாரோபமபவாதங் கூறவந்ததனறி யிருநதுகூறவந்ததெனது. சுவரனுபவமுறையே முற்றியவிடத்தனறி யிவவுளவெங்ஙனந்தெரியும். தூமந்தோற்றியவிடத்துத் தோற்றவிடத்து மக்கினியிருக்குமாறுபோனது, ஆரோபத்தொற்றியவிடத்துந் தோற்றவிடத்து ஆதாரமிருக்குமெனவறிக. இத்தனைத் தினவனுபவத்தில் நமமிடத்திலநாமேகாணலாம். எங்ஙனமெனில், சகந்தோற்றியபோதுந் தோற்றத்தபோதும் ஸமரணியிருக்கின்றது, இருபதார லேனைபவீரவத்தைக் கிணு நிகழ்வதையுணருகின்றது. (ருக)

௫உ - கவி. அ - கை.

[மூன்னர் சமம் விசேடமென்றதைத் திட்டாந்த தாட்டாந்தங்
களினு லிக்கவியில விளங்கக்கூறுகின்றார்.]

சகமதி லீதுவென் சுட்டாச சமானககண் மறைந்தி டாது
மிகவுரை கயிறும் பாம்பும விசேடக்கண் மறைநது போரு
மகமெனுஞ் சமானந் தன்னை யஞ்ஞான மறைத்தி டாது
பகவாதோர் விசேடஞ் சீவன் பரனெனு மவரை மூடும்.

(இ - ள்.) சகமதி லீதுவென் சுட்டாச சமானககண் மறைந்தி டாது,
எ-து. உலகமெவற்றிலும் யாவராலு மிஃதெனச் சட்டியறியவொண்ணாத
சமமாகுகண், ஒன்றும்மறைக்க, அதனாலமறைந்திடாது. — மிகவுரை கயிறும்
பாம்பும் விசேடக்கண் மறைந்துபோகும், எ-து பெருமபாலு முலகத்தா
ராலமுங்கத்தக பழுதையும்பாம்புமாகிறவிசேடக்கண்; ஒன்றும்மறைக்க
அதனாலமறைந்துபோகும். — (அதுபோல) அகமெனுஞ்சமானந்தனை யஞ்
ஞானமறைத்திடாது, எ-து. சமமெனப்படுவதாகிய தானெனும்பொருளை
யஞ்ஞானமெனது மாவரணமானது மறைக்கமாட்டாது. — பகவாதோர்
விசேடஞ்சீவன் பரனெனும்வரைமூடும், எ-து. சொல்லத்தக்கமற்றொன்று
விசேடமெனப்படுவதாம், அங்ஙனமவிசேடமெனப்படுவதாகிய சீவேஸ்வ
ராகளை மறைக்கும், எ-து.

திருஷ்டாந்தத்தில் சமமாக நின்றதூஉம், விசேடமாக நின்றதூஉங்
கண்ணே. எங்ஙனமெனில், பழுதையாமபாகவும் மீண்டுமதுபழுதையாகவு
மாறவில்லை, இது பாவையின் பிரதிபலனமேயன்றி வேறன்று, பாவை
பழுதையைபாராயவதன்முன்னா பாமபாகவும், பின்னரன்றாகவுந் தோற
றியதியாது, பழுதையன்றே, யஃதிருந்தவண்ணமிருக்கின்றதே, பாமபுண்
மையன்றே, பிராந்தியன்றே, அந்தப்பிராந்தி யறிதலின்கண்ணதோ, சடத்
தின்கண்ணதோ, அவ்வெழுச்சி சடத்தினறாமமமெனில், உணாதலினறிய
விடத் துண்டாகட்டும், அங்ஙனமின்றே யறிதலினறாமமமே. அன்றெ
னின ஞாயமவேணடும், இன்றெனின வாயபொத்திக்கிடக்கை யுத்தமாக்
கழகு. பாமபாகப்பிரதிபலித்ததும், அதனை மெய்யெனக்கண்டதும், கண்டு
பயகமபுத்திருமிகளாநின்றதும், பின்னா தெளிந்ததும், அக்குறிகளின்
நின்றதும், இவ்விருவியப்பு முணாததறினறதும், பழுதையா, அதுசடமன
றே, ஆதலின கண்ணையாம். கண்ணிங்ஙனமாற்றறே, இன்றெனின்,
கண்ணையறி யிக்குறிகளுண்டாகட்டும், இன்றெனின், கண்ணுக்கிரண்டு
தாமமமிருக்கின்றது. இதனைவிகாரமாநின்றதூந்தானே, அன்றாய்ச்சாட்சி
யாநின்றதூந்தானே. இஃதன்றியும், பொருளல்லதைப் பொருளென்றுண
ர்ந்ததும், அங்ஙனமுணர்ந்ததாற் பொருளல்லது. பொருளாகத்தோற்று
வதும், பின்னர் பொருளைப்பொருளென் றுணர்வதும், அங்ஙனமுணர்

ததாற் பொருள்பொருளாக விளங்குவதும், உணர்ந்தலதர்மமமாகிய கண்ணையன்றியின்றாமையின தானே ஞானஞானமாகநிற்பதும், நிற்கவே யிங்கேதிருக்குதிரிசியம் வேறன்றாயிற்று, ஆகவே, தானே விகாரமும் நிகாவிகாரமுமெனப் பொருடருகின்றது, தரவே, கற்பிதமுஞ் சயம்புந் தானே யெனப்பெற்றும், பெறவே, சமமும், விசேடமும் வேறன்றெனத் தானேயருத்தாபத்தியாற் குறிக்கநின்றது. தானே பழுதையாகவும் பாம்பாகவு மாறிப்பக்கண்ணுந் தானவனமாகாது சாட்சிபாரின்றது கண்ணுதலால், அது போலப் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணராதலும், பொருளைப் பொருளென்றுணராதலும், அறிவாதலா லிரதவறிவுக்குக் கற்பிதமென்றும், எதாராதமென்றும் பெயர்வரலாமே, ஆதலாற் கற்பிதவறிவுக்குச் சீவேஸ்வரனெனவும், எதார்தவறிவுக்குக் கூடஸதபிரமமெனவும் பெயர்வரத்தகும். திஷ்டாராத தாஷ்டாராதங்கட்குப் பழுதினமையை யிவவேதுக்களா லுணர்க. கண்ணெனப் துலகத்தையறிதலபற்றி யறிதற்கருவியு னொன்றெனவுலகத்தா ரறிவரோயன்றி யததுவாதலையும், அங்ஙனமாதலே, திரிபுடியாதலையும், இது தானெனவறியாதயலெனக்காணலையும், அங்ஙனங்கண்டு விருருப்புவெறுபுற்றறிதலையும், இன்னு மிவைபோன்ற புடைபெயாச்சிகளையும், இவையே பரதததுக்கியைந்ததெனப்பதையும், இது பகிாமுகத்திருட்டியா லாயதெனப்பதையும், இத்தனையனாததமுமாயது கண்ணுலாதலா லிவை யாவும்ழிவதுங் கண்ணுலேயேயெனச் சகச்சமாதியென றேராரந்தவ மிருக்கின்றதெனப்பதையும், அஃதகமுக்கிஷ்டியா லாவதென்பதையும், இத்தனாலாய பயனதுக்காபாவம், கிருதகிர்த்தியம், சாவகாமாபதிகம், பராபதிபராபயம், என்பவற்றையுந் கேடமேறியாரா பாராதமுறியாரிவாக விங்ஙனமாய்லைய தெனக் கண்ணை யெங்ஙனங் கணிப்பொனபதுதோன்றச் சகமதிவிதுவென கூட்டாக் கண்ணெனவும், பரதமுத்திக்கியைந்த புடைபெயாச்சி தனவாலிருப்பினுந் தானவனமங்ஙனமாவதுபோற் காண்டலேயன்றி மாறா தெனவு மொருபடித்தாயிருத்தலின, சமம், விசேடம், எனப்பற்றுகள் கண்ணைச் சமமெனவும், அதிஷ்டானமாதலின, மறைந்திடாதெனவும், மாறுந்தகையதாதலின் கண்ணைவிசேடமெனவும், ஆரோபமாதலின மறைந்துபோகுமெனவும், அதிஷ்டானமு மாரோபமுந் தானேயாதலின சமானக்கண் விசேடக்கண்ணெனவும், அதுபோலத் தானன்னியமாகாது விளங்குதலின, பரக்கொளையக் கூடஸத பிரமமெனப்பா, அகமெனுஞ் சமானமெனவும், அவித ியாமாயா ரகிதமாதலின, அஞ்ஞானமறைத்திடாதெனவும், தானன்னிப்மாகவிளங்கலின, பரகொளையச் சீவேசனெனப்பா, விசேடஞ் சீவனபா னெனவும், அவித்தியாமாயா சகிதமாதலின, அவரை யஞ்ஞான மூடுமெனவுங் கூறினா. இவ்வகையை யுத்தமாமறுக்கார, சோதனைஞாயத்தாற் புகட டுவினென்க. இங்கேயுஞ்ஞானமென்ற தாவரணத்தை. இக்கவியில, திஷ்டாராதஞ் சமமவிசேடமெனவும், தாஷ்டாராதஞ் சமம் விசேடமெனவு மிருக்கக்காநிந்நம். மன்கவியில, விசேடமாரோபமென்றதனால் சமம்-அதிஷ்ட

டானமெனறாயிற்று. அறிவே யதிஷ்டான மாரோபமெனக்காட்டக் கண
ணே யதிஷ்டான மாரோபமெனக் குறிப்பித்ததா. (௫௭)

௫௩ - கவி. அ - கை.

[உணமைவிளங்கவொட்டாமல மறைபபது விசேஷபசத்தியா
யிருக்க, ஆவரணசத்தியினமே லிப்புழியையேற்றியது யா
துபற்றிப்போவென, மாணுககனவினாவுவதை யிக்கவியிற
துகின்றா.

கேவல நிலைதோன் றுமற கெடுத்தது பஞ்ச கோசஞ்
சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செனித்தவி கேஷப மன்றோ
வாவர ணந்தா நேபா முநர்த்தமென் றுரைத்த தேதோ
மேவருங் குருவே யென்று வினாவிய மகனே கேளாய.

(இ-ள்) கேவல நிலைதோன் றுமற கெடுத்தது, எ-து. நிரதிசயானந்த
வாழவு, விளங்கவொட்டாமல மறைத்துக்கெடுத்தது — பஞ்சகோசஞ் சீவ
னுஞ் செகத்துமாகச் செனித்தவிட சேபமன்றோ, எ-து. பஞ்சகோசமாக
வும் சீவனாகவும் செகத்தாகவுமுண்டான விசேஷப சத்தியல்லவா, இங்ஙன
யிருக்க — ஆவரணநானேபா முநர்த்தமென் றுரைத்ததேதோ, எ-து. ஆவ
ரணசத்தியேபாழென்றும் அனாததருபமென்றுங் கூறியது யாதுபற்றி
யோ — மேவருங்குருவேயென்று வினாவிய மகனே கேளாய, எ-து. இடைத்த
றகரியகுருநாதனே யிதனைவிளக்கவேண்டுமென நிரநதுவினாவினவனேனோ
கவி ஞானபுத்திரா யானகூறக் கேளுகி, எ-று.

தானேதானாக விளங்குவதைச் கேவலநிலையென்றா. கெடுத்ததென்ப
தை மறைப்பாறகெடுத்ததாதலின மறைப்புவுருவித்தாம். விசேஷபசத்தி
யின் சேடடை, கேவலநிலை தோன்றுமற கெடுப்பது. அதனதுநிலை, பஞ்ச
கோசஞ் சீவனுஞ் சகத்துமாகச் செனிப்பது. அனாததம், தனக்கெனச் சொ
ரூபமொனதில்லாதது. நமதுணமைவடிவை விளங்கவொட்டாமலு மதை
யுணனவொட்டாமலு மறைக்ககின்றது; கோசமுஞ் சீவனுஞ் செகத்தும
பிரத்தியட்சமாதலினும், இவைமயமாரினறது; விசேஷபமாதலினும்
விசேஷபத்தினமேல வைத்துப் பழிகுகிறான். ஆனந்தமயகோசத்தைப்ப
ற்றி மற நான்குகோசமு மிருத்தலினும், இனம்பற்றி யிருத்தலினும்
மிககே கோசமைந்தெனவும், விசேஷபசத்தியன்றேனும் பஞ்சகோசவாதா
வினிற்றலி னிதுபற்றிச் சீவனெனவுங் கூறினா. இது வழுவனது. (௫௩)

௫௪ - கவி. அ - கை.

[சென்னத்துக் கனுகூலமாயினு முத்திக்கு மனுகூலமாயிருப்ப
தன்றோ விட்சேபசத்தி; ஆவரணசத்தியங்கனமன்றே, சென
னத்துக்கே யிடமாயதென விககவியிறகுகின்றா.]

தோற்றமாஞ் சத்தி தானே துன்பமாம் பவமா னுலு
மாற்றலான முத்தி சேர்வார்க் கனுகூல சகாய மாஞ்

மூற்றமாம் பகற்கா லம்போ லுபகார நிசியி னுண்டோ [தே.
மாற்றமென் னுனாப்பேன் மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல லா

(இ-ள்.) தோற்றமாளு சத்திதானே துன்பமாம் பவமானுவம், எ-து. விசேஷபசத்தியே துககருபமாகிய செனனததுக கியைந்தகருவியாயினும்— ஆற்றலான் முத்தி சோவார்ங் கனுக்லசகாயமாகும், எ-து. பிடகாமவலி யா லைக்கியமுத்தியடைபவாக கியைந்தசகாயமாகவுமிருக்கும்.—ஊற்ற மாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியினுண்டோ, எ-து. தெளிவுக்கிடமாகிய பகற்காலத்தைப்போல வுபகார மிராக்காலத்தினுண்டா:—மாற்றமென்னு னாப்பேனமைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல்லாதே, எ-து. அந்தப்பகைமை யைக்குறித் தென்னசொல்லுவன ஞானபுத்திரா, அறிவைமறைப்பதே யிய ல்பாகவுடைய வாவரணசத்தியானது யாதினு மிக்ககொடியது, எ-து.

விசேஷபசத்தியைவிடப் பவம்பேறெனநெனத்தோனறத் தேற்றேகாரந னந்தனர். பவததுகசியலபுதுனபமெனலேத துன்பமாம்பவமென்றா. அறி வவனபதேவிசேஷம் அறியாமையெனபதே யாவரணமெனக்குறிககப, பக ற்காலமெனவும் நிசியெனவு மூவ்மானிதார். ஒன்றையொன்றாவுணாதல விசேஷம், அதனு லொன்றுமற்றொன்றாகத் தோற்றல ஆவரணம். உணருந் தகையதாதலி னெயப்பழிப் பொருளைப்பொருளென வுணரினுமுன்றும், டுணர்வதாற் துககரிவிர்த்தியுந் தடையற்றவானாதமுாதரும், அங்ஙனம் தரலே முத்தியாதலால் விசேஷபசத்தி முத்தியடைவாக கனுக்லசகாய மாகுமென்ற ரஃதுணைம். ஆவரண மங்ஙனமாகாதெனபதற்குமாறெ ன்னை. இவையெல்லார் தனையு முலகையும் விசாரிககத்தக்கவாறு விசா ரிப்பார்க்கேதெரியுமன்றி யேனையோரொத்திறததராயினு மவாககெங்ஙனம் விளங்கும், விளங்குமெனசெருக்குறினு மிழக்குதுவா. உலகம் மெய்ம மைபோற்றேற்றலி னாவரணமாம், இவவுலகம் மெய்மையென மயக்கா ததெவரை இன்றாதலி னெங்ஙனமுணமையைவிளக்கும் விளக்கறபால தன றுமையின், உயிர்களெங்ஙனமுய்யு முயதற்கிடமினமையின் மறைப்பது மிகப்பொல்லாதேயென்றா. ஒன்றுமற்றொன்றாததோற்றல, ஸமரணசெ கத்தாகத்தோற்றலை. இதனையறியார, மதஸ்தராதலி னனாதிநித்தியமென பா, படைப்பென்பர், சுபாவமெனபா, தமக்குப் போகசாதனவஸதுவெ ன்பர், இன்னு மிவைபோலவனவாகக் குழறிவழிநதுவழக்கிடுவா. இங்ஙன மாகாது ஸ்மரணையாகவுலகைகண்டு களித்திருப்பவன வேதாநதியொரு வனே அவனேஞானி. ஏனையர் தத்தமையேஞானியொனக்கொள்ளினு மரு ஞானியரோ. (ருச)

ருரு - கவி. அ - கை.

[ஆவரணமென்னல் தேசமும்பிரபஞ்சமுமென்றால் பிராரத்த முடிவிலும் சலப்பிரளயாதத்தினு மழியுமன்றே; அழியி னதுமுத்தியுன்றே, முத்தியாயின் விசேஷபசத்தியாலயாது

பயனென ஆசிரிசித்துபோலத தானே யாசிங்கித் ததற்கு
விடை யிககவியில தானே கூறுகினரா.]

சுமுத்தியிற பிரளயத்திற் றேற்றமாஞ் சகங்கண் மாண்டு
மமுத்திய பவமபோய முத்தி யடைந்தபே ரொருவ ருண்டோ
முமுத்தவிட் சேப மெல்லா முத்தியிற கூட்டு கிற்குங்
கொழுத்தவா வரண முத்தி கூடாமற கெடுத்த கேடே.

(இ - ள்.) சுமுத்தியிற பிரளயத்திற் றேற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்,
எ-து. தினசுமுத்தியிலும், சலப்பிரளயத்திலும் தோற்றன்மாதிரிமாவு
ள்ள தேஃமுதலியசமஸதபிரபஞ்சகங்களும் மாண்டவிடத்தும்—அமுத்தி
யபவமபோயமுத்தி யடைந்தபேரொருவருண்டோ, எ-து. அவிததையிற்
பதித்திருக்கின்ற சென்னசஞ்சிதகளைநசித்து முத்தியடைந்தவாகள யாவ
ராயினுமொருவருளரோவிலரே —முமுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிறகூட
டுகிற்கும், எ - து. தாமதமெனனு முழுக்குணத்ததாயிய விசேஷபசத்தி
பாகமனைததும் முத்தியிறகூடுமபடிசெய்யும் —கொழுத்தவாவரணமுத்தி
கூடாமறகெடுத்தகேடே, எ-து. மூடத்தனமையிலமதாதத் வாவரணசத்தி
யானது முத்தியிறகூடாமற கெடுத்தகேடிதுவாம், எ-து.

தேகத்துக்குப் பிராரததமுடிவுகாலஞ் சேயமையாதலி னணிமைப்
றிஃ சுமுத்தியெனவும், செகததுக்குப் பிரளயம் பலவற்றாலாதலின பொ
துப்படப்பிரளயமெனவும், சுயம்பாகவொன்றிலாமையிற றேற்றமாஞ்
சகங்களெனவும், கணமேனுங்காணுமறபோதலால் மாண்டெனவும், இழிவு
சிறப்புமமையென்பதுதோன்ற மாண்டுமெனவும், எதிமறையெனக்கா
ட்ட வுண்டோவெனவும், கரணமைந்தும், பொறியைந்தும், இன்னுமியை
போலவன பிறவுமாதலின் விசேஷமெல்லாமெனவும், இவற்றை சமக
ருமந திரிகரணமொத்துப்புரிபவ ாங்குமுளராதலினனும், இம்முயற்சி
விசேஷபசத்தியின புடைபெயாச்சியாதலினனும் முத்தியிற் கூடுகிறகுமெ
னவும், முன்னரே யாவரணசத்தியினையதென்றும், அதனாறுமறுநாமிட
தகில முத்திதருதற்கியைந்ததன்றாமையின, முத்திகூடாமறகெடுத்தகேடே.
யெனவுககூறினா. பிரளயமுண்டென்பதற்கடையாளம், பூமியைத் தோ
ண்டிக்கொண்டிருந்தோறும் வெங்காயப்புகை ஞுரிக்கவுரிகக வடுக்கடுக்
காயிருக்குமாறுபோன நிருத்தலானும், ஆங்காங்குப்பறபல வினோதங்களிரு
ததலினனும், சாவமதசாஸதிரிகளும் மறுத்தற்கிடமின்மையினனும், சலப்
பிரளய மாங்காங்குவரக கண்டுகொண்டிருப்பமாதலினனு மேற்றற்கைய
மின்றென வுணாக. தேகாதிப்பிரபஞ்சநாசமே முத்தியென்பாரை மறு
த்ததி.

(௫௫)

. ௫௯ - கவி. அ - கை.

[ஆவரணம்போலனறி முத்திக்குமியைந்தது விசேஷபசத்தி யெ
னரீர், இதுவு முன்னர்மிததென்பெனரீர், இதுகாரணமால்

ருமுத்தியு மித்தையாமன்றோவெனத் தானேயாசங்கிது
விடை தானேயிக்கவியிற்கூறுகின்றா.]

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான
சுத்தியும் பொய்யே யென்றா சத்திசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொய்யா மென்னின மோகரித் தினைவி லங்கா
னித்தினை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய யாமே.

(இ-ள்.) சுத்தியிலவெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான சுத்தியு
பொய்யேயென்றால், எ-து கிளிஞ்சலில தோற்றிய வெள்ளிப்பிராந்தி டெ
ங்ஙனம்பொய்யோ அதுபோலச் சைதனனியத்தில் மித்தையாகத்தோற்
றிய விசேஷபசத்தியும், பொய்யாகுமேயானால் — சத்திசாதனமாவந்த முத்
தியும்பொய்யாமென்னின, எ-து. அந்த விசேஷபசத்திகாரணமாவந்தமோ
க்ஷமும் பொய்யாகுமல்லவாவெனத் கேட்பையாயின் — மோகரித்தினை
விலங்கா வித்தினைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமெய்யாமே, எ-து. மய
க்கமானசொப்பனசிகங்க காண வசசிகங்கத்தி லககணமே யநித்தினை
நீங்கித் தெளியுமாறுபோன்று, அச்சத்தியாலுண்டாய முத்தியுஞ்சுத்திய
மாம், எ-து.

அதற்குக் கூறியவிடை சொப்பனம்பொய்யாயினு மதிலெழுந்தசிக
கமும்பொய்யே யதுவிழிக்கச்செய்ததுபோல விசேஷபசத்தியுஞ் சிரவண
மனனதிகளானிறைத்துச் சாட்சாதகாரமவினங்கச்செய்ய அவவினக்கமே
தீர்க்கச்சொப்பனசகந தெளியச்செய்தலி னிவ்வனங்கூறியதே தகுமென
வுணர்க. மானதம் விசேஷபசத்தியாதலானும், அந்தமானதம் விஸமரீண
யாதலானும், அந்தவிஸமரீண யன்னிதாககாத தத்துவமாதலானும், விடய
மேபயனாகாதலானும், இதற்குக்காலவரையறை யின்றாதலானும், பிறப
பிறப்பு, துன்பவின்பம், மாறாகவலை, ஒழியாச்சஞ்சலம், தணியாவவா,
முதலியவிவரையே வினோதமாகக்கொள்ள வியற்கையாக வரையின்றிய
ஐழ நிகழ்வதானும், இவையாவு மதோமுகத்ததாதலானும், இதனுக்கியைந
துது காமியத்தவமாதலானும், இவற்றிறசலிப்புறுவ தரிதாதலினானும், தேவ
கதியா லோரபோதிதுநேரிடினு மந்தர்ப்புக திருஷ்டி யினையதென்றியா
ததினு னீழேயிலலாதுமாறும், இவ்வனநேரிடுவதும மீண்டுமாறுவதுங்
கணக்கின்றிநிகழும், நிகழ்வுழி யிஃதென்னென்கொலோ விவங்நம பலதர
மாயினோமேயெனச் சறநெண்ணமவரும், அந்தவெண்ணமும் விடயப்பிராக
கால்மாதும், மாறாமலிருத்தம் குபரதிபூணவரும், அதுவும் பிறவிமாறமா
றும், மாறிலும் பூர்வசெனம் சமஸ்காரமாதலால் சறநேனைவுவரும், வரி
னத்தவக்குறையினின் நெடுத்தாளவரும், அதுமேலீட்டால், வைராக்கியம
வரும், அதுவும் பிறப்புமாறுவதால் மாறிமாறி முடிவி நிலையுறும், இதுமே
லீட்டால் ஞானத்திற் சற்றே விசாரமுறும், அதுவும் பிறப்பு மாறமாற
வழிவழி யெத்தனையோ சென்மாந்தத்தில் நிலையுறும். அதுவும், சிர

வணம், மனனம், நிதித்தியாசனம், சமாதி, சாடசாதகாரம், என வைந்து பாகமாம். இவற்று னொவ்வொன்று மனநதபிறவிகளி நிலைத்தலரிது, இவவைந்தம் வாய்க்கினும், சகசசமாதி கைகூடலரிது, இதுகைகூடல் வரையு மெததனையோசெனமங்கன வந்துவந்துபோகும், கைகூடினும் சொ ருபசமாதிபுஞ் சகசசமாதிபு மேகமாதலரிது, அதுவு மெததனையோபிறவி களில் கைகூடலரிது, அங்ஙனங் கைகூடலன்றோமுததி, இம்முறையாக வரம்பால தாதலினும விசேஷமாகியமானதம் முததியிற் கூட்டுகிறகு மென முனகவியிற்சுறிஞா, அதனைநிலையுறுத்த விககவியினு மிங்ஙனங் கூறினொன்பதி லையமெனனை. பொய்யே மெய்யை விளக்கிவிக்குமெனற தற் கெடுததுக்காட்டிய வுமமானத்திற் பழுதெனனை. ஞாயஞ், சோதனை, பொருத்தம், இனையவெனக் கேட்டறியாத ஏட்டுஞானிகளாற் பழுதுறி னதுடமுதனறு. இதனைச் சிந்தித்தது தெளிக. மயங்கறகவென்பார் நிரு வாணநிலை மெய்யாமெயென்றா. இங்கே சிங்கமெவ்றது, விருத்திஞான ததை. நாவாண நிலையெனறது, ஞானஞ்ஞானரகித் நிலையை. எனனை, “வாலமதி பூதமதி போனஞான வஞ்ஞானக் காலமுநாங்கண்டு கழித்தோ மே.” என்றாசொருபஞானதேசிகர். கந்தரனுபூதியில், “சூறியைக் சூறி யாது சூறித்தறியு” மென்னுங்கவியில். “அறிவற் றறியாமையு மறந்துவே” பெனற ருணகிரிநாதா.

(௧-து) பொய்யைப் பொய்யாற் கெடுக்கலாமென்பது.

(ருசு)

ருள - நயி. அ - கை.

[பொய்யைப் பொய்யாற் கெடுக்கலாமெனறதை வலியுறு

த்த இன்னுந் திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களை

யிக்கவியிற் கூறுகின்றா]

இம்பரி னஞ்ஞரை நஞ்சா லிரும்பினை யிருமபா லெய்யு மம்பினை யம்பாற் பற்று மழுங்கினை யழுககான மாய்ப்பார் வம்பியன் மாயை தனனை மாயையான் மாய்ப்பா பின்னைத் தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே.

(இ-ள.) இம்பரினஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிருமபா லெய்யும், அம் பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுககான் மாயப்பா, எ-து. இவவுலகத் தில விஷத்தை விஷத்தினுமும், இருமபை யிருமபினுமும், பிரயோகிக்கி னற் அம்பை யம்பினுமும், படிந்த வழுக்கை யழுக்காலு மாயத்துவிடுவர். (அதுபோல) —வம்பியன் மாயை தனனை மாயையான் மாய்ப்பார், எ - து. நிலையின்மையையே யியலபாக்வுடைய மாயையென்பதை நிலைமையையே யியலபாக்வுடைய மாயையென்பதினாற் கெடுப்பா:— பின்னைத் தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே, எ-து. அங்ஙன மாய்த்த பின்னா நிலையான வந்தமாயையும் நிலையற்ற மாயையோ டொக்கப் பிரே

தத்தைத் தகிக்கச்செய்கின்ற தமிழு முடிவி லப்பிதோத்தோ டொக்க நீராவ தெங்கனமோ வங்கன நாசமாம், எ-று.

விஷத்தை விஷத்தாற் கொல்லல, இரும்பை யிரும்பா லறுததல, அம்பை யம்பாற் றடுததல், அடூக்கை யடூக்காற் கெடுததல, எனனு மததற்குரிய சிறப்புவினைகளை மாப்ததலெனனும் பொதுவினையான் முடித தது, விதிபற்றி யென்க. எனனை, “வேறுவினைப் பலபொரு டழுவிய பொ துச்சொலும், வேறவற் றெண்ணுமோர பொதுவினை வேணும்.” என்றா பவணந்தி. வமபெனபதற் கொழுங்கினமையெனப் பொருடநது கூறினு மமையும். ஒழுங்கின்மையாவது; பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கோடல். இதுலசுத்தமாயையெனவும், ஒழுங்கினமையென்றதன லொ முங்குண்மையெனக் கொள்ககிடநது. அதாவது; பொருளைப் பொரு ளாகக்கோடல். இதுதற் சுததமாயையெனவும் பொருடர நின்றது. நிற்க வே, விசேஷ மானதமென்றாயிற்று, ஆகவே, மானதம் மாயாகாரியமாயினு மிங்கே காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிததுச சுததமசுத்தமென விரண டாககிக் கூறியதாகப்பெற்றும். மாயையெனபது; புதகிவிகற்பமே மாயை யாதலி னசுததமெனவும், ரிர்விகற்பமே யஃதல்லாமையிற் சுததமெனவுங் காணக்கூறினார். ஒன்றை யொன்றாகக்கொளவது, மனதாதலா லநதமனதே யுள்ளதை யுள்ளதாகக் கொள்ளுமன்றே; இதுல மனதுக்குப் பகிாமுக திருஷ்டி யந்தர்முகதிருஷ்டி யெனப்பெற்றும், பெறவே, பகிாமுகதிருஷ்டி யை யந்தர்முகதிருஷ்டியாற் கெடுததது மனதாதலாலும், மனதையன்றி யிக்கிரியை யிலலாமையாலும், இக்கிரியையை வினைமுதலாககி மனத்தை யடக்க மனநதுனை யாகுமென்றா சான்றோபலரும். அதுபோலவே யிந னூலாசிரியரு மதற்கியைந்த உபமானங்களாலே யகருத்தையே கூறின தாகக் கண்டாம். தனது புடைபெயாசசி பேதததாற் றுனிரண்டெனப் பட்டதேயன்றி வேறோகாரணததா லன்றாமையின மனதொன்றேயாம். எனவனமெனில; ஒருவனாககே, துஷ்டனென்றும் பின்னா யோக்கியனென் றும், வீந்தது அவனது சேடடையாலன்றி யவ னிரண்டல்லன், அக்கிரியை யால், துஷ்டன் யோக்கியனென் றிவனுச கெங்கனமாயிற்றே; அதுபோல, மனதுக்கும் வந்ததென வுணாக. இங்ஙன முணாகாணதா லொங்ஙனத் தெளி வர். இது, ஒருவன் தனனைத்தானே யோக்கியனாகத் திருத்திக்கொண்டாற் போலும். ஆதலின் மாயைதனை மாயையால் மாயப்பொனவும், பொரு னல்லவற்றைப் பொருளெனவுணாதல், மயசகம். பொருளைப் பொருளென வுணர்தல், தெளிவு. மயசகத்தைக் கெடுக்கவெழுந்தது தெளிவாதலா லது மாய்ந்தபின்னர் தானு மொக்க மாயுமன்றே; அதுபற்றித் தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடி தடிபோற் போமே யென்வுங் கூறினார். மருளுந் தெரு ளுந் தானல்ல, தன்னைத்தவிரவு மில்லை. தெருணசித்தவிடத்துந் தானசி யாததா லதனைச் சூனியமென்றெண்ணாக. இந்நிலை தானேதானாகக் கற் றினைவுணர்க. அருஞானமே தானென றிருந்தாற்போல, ஞானமே தா

னென நிருத்தால தானாகுமா, இரண்டு தானல்லவெனக் குறிக்க விக்ங்
னவ கூறினா. இது மனனத்தாலனறித தெளிவுபெறச் செய்யாது. இதை
ப்பதவுரையாக வாசித் தெனபயன. சொல்லென்ன; விடயம் வெள்ளையோ
ஆழமாழமாதலி னெனவுணாக. (ருள)

ருஅ - கவி. அ - கை.

[இவவரு மாயையுஞ் சீவாகளிதத் திருப்பதைக் காட்டச்
சத்தாவததைகளைத் தொகைபாக விக்ங்விற்
கூறுகின்றார்.]

இத்தமா யையினுற சீவர்க் கேழுவத் தைகளுண் டாகு
மந்தவே ழுவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய்
முந்தவஞ் ஞான மூடன் முனைத்தலகா னுத ஞானஞ்
சந்ததங் கண்ட ஞானம் தழல்கெடல குளிரமை யாதல்.

(இ - ள) இத்தமா யையினுற சீவர்க் கேழுவத் தைகளுண் டாகும்,
எ-து. சுத்த மசுத்தமெனக்கூறிய விவவருமாயையினுல, சீவாகளுக் கேழ
வதைகளுண்டாகும் — அந்தவே ழுவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக்
கேளாய், எ - து. அந்த வேழுவத்தைகளைபுகு கிரமமாக யாங் கூறக் கே
ருதி — (அவை) முந்தவஞ் ஞான மூடல் முனைத்தல காணுத ஞானஞ் சந
ததங் கண்ட ஞானம் தழல்கெடல குளிரமையாதல், எ - து. முதலிலுள்ள
வருஞானமும், ஆவரணமும், விசேஷமும், பரோட்சமும், அபரோட்ச
மும், துக்கநிவிததியும், தடையற்றவானந்தமுமாம், எ-து.

அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விசேஷம், மிவைமூன்று மசுத்தமாயை. பரோ
ட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவிததி, தடையற்றவானந்தம், இவை நான்
குஞ் சுத்தமாயை. அவைமூன்று மசுத்தத்துக் கியலபு. இவை நான்குஞ்
சுத்தத்துக் கியலபு அசுத்தம், பந்தம். சுத்தம், முததி. எனவே, யிவ்வி
ருதகையாயதும் மாயையென லேறகப்பெற்றும். வரம்புடையது, வேதர்
ந்தம். ஏனைய, பிற. (ருஅ)

ருக - கவி. அ - கை.

[அவவவத்தைகளை, வகையாகக் கூறப்புகுநதா ரிக்கவியில்
அஞ்ஞானமுதல் பரோட்ச மீறியுள்ள நான்கினையுங்
கூறுகின்றார்.]

பிரமமார் தனை மறந்த பேதமை யேயஞ் ஞானம்
பரநிலை காணு மென்று பகர்தலா வரண மூட
னரனொரு கருத்தார் சீவ னுனென முனைத்த ரோற்றங்
குரவன்வாக் கியத்தார் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞானம்
மகாமகோபாத்தியாய

(இ-ள்.) பிரமமார் தனை மறந்த பேதமையே யஞ்ஞானம், எ-து. பிரமஸ்வரூபமாகிய தனனை மறந்த மறதியே யஞ்ஞானமெனப்படுவதாம் — பரநிலை காணே மென்று பகாதலா வரண மூடல், எ-து. பிரமசொருபத்தினிலை யெங்குமாயதோ வதனைக் கண்டிலமே யிருந்தாற காணுதாவெனக் கூறுதல் ஆவரணமெனப்படுவதாம். — நரனொரு சுருத்தாற சீவ னுனை முனைத்த றோற்றம், எ-து. புருட னோவிதநீனைவாற சீவனே நானெனக் கோடல் விசேஷபசுத்தியெனப்படுவதாம் — ரூரவனவாக கியத்தாற நன்னைக் குறிகொளல் பரோடச ஞானம், எ-து. ஞானசிரியர துபதேசமொழியால் தனதுனைமடிவ மிணையதெனக் குறியாது குறித்துக்கோடல் பரோடசஞான மெனப்படுவதாம், எ-து.

சைதனயததையனறித் தனக்கோ சொருபமினமையின, பிரமமாந தனையெனவும், நாஸ்தி நபாதியெனபது தோனறப் பரநிலை காணே மென்று பகாதலெனவும், இங்கே நரனெனபது புருடன. புருடனெனடது, உடல்தோறு நினறுணாவான அவன, தேகமன்று தேகி. அவனாக செவ்வுடலுஞ் சுதந்தரமன்று, ஆதலிற பிரத்தியேகாதமா இவ்வாதமா, உணர்தல் தகையதாதலி னறிவு. இவ்வறிவே புருடசத்தத்துக் கியைந்ததன்றி வேறுபொருளானமையி னிதும்றுக்கறபாற்றன்று. காரறுத்தானென்னு மாகுபெயா போல்வதின மனிதனைக் கோடற்கவெனப்பா, நரனெனவும், இந்த வறிவாகிய புருடன தனனை மறந்துழிச சார்பினையதெனத் தெரியாது தத்தளிக்குங்கா லிது நானென்றொத் தூலதேகமநேரிடடதா லிதனைக் கோடல் சீவனெனவும், இஃதோ ரவசரமாதலி னொருசுருத்தாலெனவும், நியதிகனைநவிடத்தி லாகிரியா நீயறிவென றுணாதத் துபதேசமாயினு மினனும் விளங்காமையிற பரோடசமெனவுங் கூறினா.

(க-து.) தனனை மறந்தபேதமை, யஞ்ஞானம் அப்பேதமையை மறந்தபேதமை, யாவரணம். அப்பேதமைகளைக் கெடுத்தற் கொருவாறு தனக்கு ளெழுந்த மூடஸ்புரிப்பு, விசேஷபம். இதனை விளக்கக் குருவாலெழுந்த விசாரஸ்புரிப்பு, பரோடசம். எ-து. (ருசு)

கூ0 - கவி. ஆ - கை.

[ஏனைய வபரோடசம் துக்கநிவிாததி தடையற்ற
வானந்தமெனனு மூனறையு மிக்கவியிற
கூறுகின்றார்.]

தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேக மும்போய்
யத்துவி தந்தா னுத் தலபரோக்ஷ ஞான மாகுங்
காத்தனைஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம் போதன்
மூத்தன யெல்லாஞ் செய்து மூடிந்ததா னந்த மாமே.

(இ - ள்.) தத்துவ விசாரஞ் செயது சகலசந் தேக மும்போ யத்துவி தநதா னை லபரோட்ச ஞான மாகும், எ-து. தத்தெனல யாது, துவமெ னல யாதெனச சிரவண மனனாதி களாற் றககோபால விசாரணைசெய்து அவவவற்றிலுள்ள சகலசந் தேகமு நீங்கி யசியென்னும் பதத்தினு, லத்து விதமாகிய வைக்கியநிலை தானாகவிளக்க லபரோட்சஞான மென்பபடுவ தாம் — கததனாளு சீவ பேதநு கழிவதே துக்கம போதல, எ-து. தான லதைத் தானெனறகுக் கர்த்தகத்துவனு நினறுள்ள சீவ னனந்தபேத சரா சரமாககாண்டலி னந்தசீவபேதநுக் கொக்ககரித்தலே துக்கநிவிர்த்தி பெனப்படுவதாம்:—முததனா யெல்லாளு செயது முடிந்ததா னந்த மாமே, எ-து. சீவனமுததனா ஞானாளுஞான சாதனக்கிரியைக் ள்ளதைதையுளு செயதுமுடிந்ததே தடைபற்றவானந்த மெனப்படுவதாம், எ-து.

நிருபாதிசுமாக, தத், அது. துவம, நீ. யெனப்பிரிதது, அசி, ஆனாய. எனக்கொண்பி அவவிருபதங்கடகு மிதையில தேற்றேகாரம வருவித்து, அது, பரம. நீ, சீவன. என்றாக்கி, பரமே சீவன சீவனே பரம். எனறைக் கியங்கோடற கானாயெனப்பதனை யிவற்றேடுசோதது, அதுவே நீயானாய், நீயே யதுவானாயெனத் தெளிந்தது தான் துவிதமற விளங்கலை, அபரோட்ச ஞான மெனவும், அவவிளக்க மேலிடமேலிடப் பழைய வாசனாத்துவிதநுக் ள்ளவனுவாக கழியும், கழியவே, சமஸதமுளு சினமாததிரமாக விளங் கும, விளங்கவே, அன்னியமெனப் திறநதுபோம். இறக்கவே, திணைபாலிட மெனற கிடமின்றும், இனறாகவே, காமாதிக்கின்றும், இனறாகவே, மானத் மெனப்பதன்றும், இனறாகவே, யாதொரு துக்கமு மெனவனமெழும், எழு தற கிடமினமையைத் துக்கமபோதலெனவும், அநதத்துக்கநிவிர்த்தி மே லிடமேலிட அஷ்டவிதானந்தத்து ளொவ்வொன நனுபவத்துக்கிபநந்த வவசரவாறு தோன்றித் தோன்றி யடங்கும், அடங்கவே, இத்தடைக்கிறந்த வானந்தமதாம், ஆகவே, தானே சச்சிதானந்தமாம், இவ்வனமாதலை யான நதமாமெனவும் கூறினா. இரட்டிறமொழிதலென்னுமுதகியால தத்துவம், உணமை. ஞானந்தைததவிர வுணமை யென்கணு மினறாதலால், தத்துவ மெனறகு ஞானமெனப் பொருள்கொண் டிக்கவிக்க ஞானசெயின் முரணு தமையும். ஈசனெனப்பதற்குச் சீவன வேறுதலின, சீவன், ஈசனெனப் பேதந் கறித்ததற்குச் சீவபேதமென்றா ளொனினுமமையும். எல்லாஞ்செய்து முடிந் ததெனக் கவியிருத்தலி னதனை யானந்தமென்பதற்கு விசேடணமாக்கி, முத்தனென்பதற்குக் கிருதகிததியெனப்பொருளிருப்பினுமவனங்கூறு தல, கூறியது கூறலென்னும் குறறமாம், அங்ஙனம் வராமெனக்குச் சீவன் முததனெனப் பொருடந்தாம்.

(க - து) அங்ஙனமெழுந்த விசாரஸ்புரிப்பே சொப்பிரகாசமாக விள னகல், அபரோட்சம். அங்ஙனமெழுந்த விளக்க மேலிட்டால் பசுபதி பா சஞ சினமாததிரமாக விளங்கும், விளங்கவே, மனோவாத்திச கிடமின்றும், இனறாதலே, துக்கநிவிர்த்தி, இந்தத் துக்கநிவிர்த்தியே யனவினப்பமாக்கலி

னிதுவே தடையற்றவானதம், என்பது. வியடடியுபாதி யளவாத் தனனைக் காண்டல், சீவபேத மெனினு மமையும், எனனை. “பொன்னு முடம்பளவாகி யிருப்பாரும் பூசுர ராவர்களோ, என்று முளவறி வானவ ரன்றோ விரூபிதப் பாள ராவார.” என்றா தத்துவராயா. சீவபேதத்தா-லீசுரபேதம், சாட்சித்துவிதபேதம், ஏகவாதம், உண்டாகலாயிறறு. சசாதி முதலிய மூன்றுமினமையே யபரோட்சமென்பது. (௬௦)

௬௧ - கவி. அ - கை.

[இவவேழவததையையு மையினறி யேறகத் திருஷ்டாநதமாகத் தசபுமான கதையை யிக்கவியிற கூறுகின்றா]

இதுரினக கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட டாந்தம் புதுமையாங் கதைகேள் பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி யுதகதி ரத்தி லேறி யொருவனென் பதுபே ரொணணி யதனெடு தான்பத் தானென் றறியாமன் மயங்கி நின்றான்.

(இ - ள்) இதுரினக கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட டாந்தம் புதுமையாங் கதைகேள், எ-து. இந்த வேழவததையினிலை யினனு முனக்கு விளங்கும்படி யிதேபிரகாரமாகத் தெரிவிக்கத்தக்க புதுமையான தசபுமான்கதை யொன்றுண்டு, அதனைத் திருட்டாநதமாகக் கூறுகின்றேன கேளுதி:—(அதாவது) பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி யுதகதி ரத்தி லேறி, எ - து. பத்துபே ரொருங்கே யோரா ளாழமுள்ள வோராற்றை நீந்தி யந்தநீக்ககையி லேறி—ஒருவனென் பதுபே ரொணணி, எ-து அப்பதின மரு ளொருவ னென்பதுபேரையெண்ணி — அதனெடு தானபததானென் றறியாமன் மயங்கி நின்றான், எ-து அநத வெண்ணிக்கையோடே, தான பத்தாவது புருடனென் றெண்ண வகையறியாமல் திகைத்துநின்றான், எ-து.

நீதியென்பதனால், ஆழமுங் காலமும் வருவித்தாம். (௬௧)

௬௨ - கவி. அ - கை.

[இக்கதையைப்போல வவவேழவததைகையுந் தனித்தனிசு காட டப்புகுந்தா ரிக்கவியில அஞ்ஞானமுதல பரோட்ச மீருகநானகியையுங் கூறுகின்றா.]

அறியாத மயலஞ் ஞான மவனிலை காணு மென்னல் பிறியாவா வரண மாகும் பீடைகொண் டழல்விட் சேபம் கிறியாளன் றசம னுண்டு நிற்கின்றா னென்ற சொல்லைக் குறியாக வெண்ணி நோக்கிக் கொளவது பரோட்ச ஞானம்.

(இ-ள்) அறியாத மயலஞ் ஞானம், எ-து. அங்ஙனத் தசமனைக் காணாத மயக்கம்போல்வது அஞ்ஞானமாம்:—அவனிலை காணு மென்னல்

பிரியாவா வரண மாகும், எ-து. அவனிலலவே யில்லை யிருந்தாற் காணாது அதன லவனைக் காணாமென்பதுபோலவது அகலாத வாவரணமாம்:—பீடைகொண்ட டுலவிடசேபம், எ-து. விசனமும் றழுதலபோலவது விசேஷ பமாம்:—நெறியாளன றசம் னுண்டு நிற்கின்ற னென்ற சொல்லை, எ-து அவவழிச் செல்வோனொருவ னிமமடமையைக்கண் டுதென்ன வதிசயம் பததாவதுபுருட னிருக்கின்ற அவனியாக நிற்கின்றென்று சொல்ல அச சொல்லை,—குறியாக வெண்ணி நோக்கிக் கொள்வது பரோட்ச ஞானம், எ-து. ஓங்குறியாக நினைத்து அவனிருக்கின்றென்ன மதிப்புறுவதுபோல் வது பரோட்சஞானமாம், எ-து.

உண்டென்பதே சாலும், நிற்கின்றென்ன மிகைபடக் கூறியதனால் நியாக நிற்கின்றென்ன வுளாகொண்டாம். இக்கவியும் பினகவியு மெடுத்தது ககாட்டுவமை.

(கூஉ)

சூட - கவி. அ - கை.

[இக்கவியி லேனைய மூனறினையுங் கூறுகின்றா]

புண்ணிய பதிகல் பின்னும் புருடரொன் பதின்மர் தம்மை யெண்ணிய நீபத் தாவா னென்னவே தன்னைக் காணல் கண்ணினிற் கண்ட ஞானங் கதாதலபோ வதுநோய போத றிண்ணிய மனதி லையந் தெளிதலா னந்த மாமே.

(இ - எ.) புண்ணிய பதிகன பின்னும் புருடரொன் பதினமர் தம்மை யெண்ணிய நீபத் தாவா னென்னவே, எ-து. புண்ணியமான விரங்குண முள்ள வநெறிச்செல்வோன மீண்டு மவ்வொன்பதுபேராயு மவனைக்கொ ண்டே யெண்ணசெய்துஇங்ஙன மெண்ணிய நீ பததாவது புருடனன்றோ வுனை யேனென்னது விட்டுவிட்டனை யென்றதட்டி வின்வ வின்வவே:—தன்னைக் காணல் கண்ணினிற் கண்ட ஞானம், எ-து. தன்னைததா னெண் ணிப் பிரததிபடசமாகக் காணலபோலவது அபரோட்சஞானமாம்:—ககா தலபோ வதுநோய போதல, எ-து. காணாமென்ற துகக் நீங்கல்போல் வது துகக்கிவித்தியாம்:—திண்ணிய மனதி லையந் தெளிதலா னந்த மாமே, எ-து. தன்னைத்தான கண்டதினால் திடமுற மனதினகண் சந்தேக நீங் கித் தெளிதலபோலவது தடையற்றவானந்தமாம், எ-து.

விடயகதப்பிரத்தியட்சம் ஞானகதப்பிரத்தியட்சமெனக் கோடங்கி யைந்த பிரத்தியட்சப்பிரமாணம் அஷ்டவிதப்பிரமாணத்து ளொன்று. இங்ங் னவநிருக்கப் பரோட்சஞானத்தை யபரோட்சஞானமென வெண்ணிச் செருக்குறுவோரை மறுக்கக் கண்ணினிற் கண்டஞான மென்றார். அந்நிதா வ்வெழுசரி ஐயந்தெளிதலையெனக் குறிப்பிக்கச் சுருக்கினார். பழனத் யெனக் கண்ணுற் காணக்கூறும் பாம்பென்னுற் திகி லெங்ஙன மதலும் அக லாககூறும் பயசம்புனதிக ளெங்ஙன மதலும். அதபோலத் தான்நிலை னக் கண்ணுற் காணக்கூறும் பாசமென்னுஞ் சோகமென்கண் ணீங்கும், நீங்

காக்காறு மல்ல லெவ்வன நீங்கும். ஆதலின் ஞானகதப் பிரத்தியட்சமி
ன்றி ய்மையாது, நெருப்பென வாயாறகூறிற் சமைக்கவொண்ணாது தீப
மெனக்கூறி லிருணீங்காது. இதுபற்றியே வேதமுஞ் சான்றோரு ம்பைந
தனர். கண்ணினிற் கண்டஞான மப்ரோட்சமெனவே, யேனையவை ஞானம
ன்றாயிற்று. ஞானமெனின் திரிபுடி யகன்றருண்டோ உண்டெனின் சுசாதி
விசாதி சுத்தபேத மஃலாததற் கேதென்னை, முரணும். விளங்கினோரும்
நவநவவினோதவழியாக வதிற் பிராககாகச சென்றனா. செல்லா தவவிளக
கத்தையே கைப்பற்றி யவவினோதங்கனையெல்லாம் ஞானகற்பிதமென்று
ணர்ந் தவ்வழி மருளா தவற்றை யெரிப்பவ னத்ததுவியொருவனே யென
பதுதோன்றி, அப்ரோட்சத்தைக் கண்ணினிற் கண்டஞான மென்றா. பெ
ருகுமாதலிற் சுருக்கியுரைத்தாம தாவுடாநத்தறி பதிகள், ஆசான். தசம
ன, ஆன்மா. ஒன்பதுபோ, விசுவன், தைசுதன், பிராகஞன், வைசுவாநரன்,
சூதகிரானமா, அநதரியாமி, சிறசொலிதை, பொறபுவிசாநதன், பிரசாபத
தியன் என்பன.

(௬௩)

௬௪ - கவி. ௮ - கை.

[தசபுமான் தன்னைத்தான் கண்டதுபோல யானுமெனையா
ன் காணத்தெரித்தருள வேண்டுமென்ற மாணக்கனுக்குச்
சாமவேத மகாவாகியங் காரணமாக விககவியி லனுககிர
கிககப் புகுகின்றா.]

தெசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற் றேசிக மூர்த்தி யேயென்
னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல வேண்டு மென்றான்
சுசிபெறு மிலக்கி யார்த்தந் தொம்பதந் தற்ப தங்க
ளசிபத மயிகியஞ் செய்யு மதிசய வுண்மை கேளாய்.

(இ-அ) தசபுமான் றனைக்கண் டாற்போல தேசிக மூர்த்தி யேயென
னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல வேண்டு மென்றான், எ-து. பத்
தாவான் தன்னைத்தான் கண்டதுபோலச் சமகுருநாதனே யெனத்தொத
தவடிவத்தை யானகாண நீர் காட்டவேண்டுமென்றான்:—சுசிபெறு மிலக
கி யார்த்தந் தொம்பதந் தற்பதங்க ளசிபத மைக்கியஞ் செய்யு மதிசய வு
ண்மை கேளாய், எ-து. உனத்தொததவடிவை விளக்கத்தக்கது வாசசி
யார்த்தம், லட்சியார்த்த மென்பவற்றுள், லட்சியார்த்தம். இந்தப் பரிசுத்
தமான லட்சியார்த்தத்தைப் பற்றித் ததவமசி யெனனு மூன்றாவது மகா
வாக்கியத்தைத் தொம்பதந் தற்பத மசிபதமென மூன்றாக, அதனாலாய்
முப்பதங்களுஞ் சீவேச ரோகமென வைக்கியஞ் சாதிகளும். அங்கனஞ் சா
திக்கு மற்புதமான வுண்மைநிலையை யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

என்னிசவடிவென யான்கொண்டவைகளையெல்லாம் மன்றென மறுத்
தமையி னிவ்வனம் வினாவியதென்க. இனிபன்றோ மறுக்கப்போவது, மறுத்
ததற்கு விறத்தகாலத்தாற் கூறிய தென்னையெனின், முன்னர், தேகமல்லா

மல வேறே தேசியரா காணே னென்ற யென்னுங் கவியிலும், நனவுகண்டதுநான கண்ட ஈனவுள நீனவு நீங்கி யென்னுங் கவியிலும், பொதுப்பட நியதிகளைந்து காட்டியதா லிங்நனந தா னனைத்துமாமெனக் கருதிக் கேட்டதெனக். யானறியவெனின பாவனையாமெனக் கருதி யான்காண வென்றும், காணவென்னுந் தனவினைகருக் காட்டல பிறவினை. இந்தப்பிறவினையை யவாபால வைத்தது சொல், குணம், குறிகளா லனறென்றற்கு இதெல்லாஞ் சைகளை. இந்தச் சைகளுநுபமே யாசிரியராதலின் காட்டவென்றுங் கூறினான். சசிபெறு மிலக்கி யார்த்த மென்றது, வாசசியார்த்த மசுசியென்றற்கு இலக்கியார்த்த மென்றதனும், ஐக்கியமென்றதனும் மிகே தற்பத தொம்பதார்த்தமென்றது; கூடஸத பிரமத்தை காணுமறகாணல், காட்டாமறகாட்டலென்னு மனுபூதியிருத்தலி னிஃது மறுக்கறபாறறன்று. இவன் சலவிஞானத்தில் மிக்கோனென்பது இவன் வினவாலறிக. சுருதியுத்தி யனுபவமென்னு மூனறனுள், சுருதியூவமா வுணாததப் புத்தலைக் காட்டத், ததவமசியென்றா இஃதுபதேசத்துக் கியைந்த வாக்கியம். தொம்பதத்தை முன்னாககூறியது, முந்தித் தன்னை விளக்கறகு. (௬௪)

௬௫ - கவி. ஆ - கை.

[இந்தமகாவாக்கியம் முப்பத்ததா லுணாததுவதைத் திருவ்
டாநதபூராவமாகக் கூறப்படுகநா ரிக்கவியில், ஆகாயத்தை
பபோலச் சைதன்யம் நானகாயிருப்பதைக் கூறுகின்றா.]

விண்ணொன்றே மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும் பாரி
மண்ணொன்ற கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண் ணென்று [ன்
மெண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெவகுமாம் பிரம மீச
னண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ னுனகுசை தன்ய மாமே.

(இ-ள்) விண்ணொன்றே மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும்,
எ-து ஆகாயமொன்றே மகாகாயமென்றும், மேகசலப் பிரதிபிம்பாகாய
மென்றும் — பாரின் மண்ணென்ற கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண்
ணென்று மெண்ணுங்கற் பனைபோல, எ-து. உலகத்தில் மணமயமென்ற
சூரிய கடத்திலிருப்பதைக் கடாகாயமென்றும், அக்கடசலத்திற் றேற்றுவ
தைக் கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமென்றும், நீனக்கத்தக்க விபரீதமாயிருப்
பதுபோல் — ஒன்றே யெவகுமாம் பிரம மீச னண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ,
னுனகுசை தன்ய மாமே, எ-து. ஏகசைதன்யமே, பரிபூரணப் பிரமமென
வும், ஈசனெனவும், நிரந்தரமாயுள்ள கூடஸ்தனெனவும், சீவனெனவுங் கூற்
பிதமாக நான்கு சைதன்யமா யிருக்கின்றது, எ-து.

கூடசலவிண்ணென்றதனால், மேகசல விண்ணெனக்கொள்க: ஆகாய
த்துக்கு நானகாய மெவ்வனமோ, அங்நன மேகசைதன்யத்துக்கு நான்
குசைதன்ய மிருத்தலி னிவவுவமை பொருந்தும். நான்கு சைதன்யமாமே

ன்றதனால், ஒன்றேயென்பதை யேகசைதனயமென்றும். அறிவையனறி
கியாருநானென்றகுப் பொருள்வேறில்லை, இல்லையாகவே சமஸ்த நானென
லெல்லர் மறிவையன்றி வேறாகுமோ; ஆகுமென்ற, சோதனையிற் புதுதம.
புதுதற்கு வலியின்றேல் வாய்பொத்திக்குடக்கை நனறு. உபாதிசூன பேத
மாயினுஞ் சலபேதமுண்டோ; அதுபோல, வுபாதி சூன பேதமாயினு மறிவு
பேத முண்டோ. உணடெனி நெந்தநானாக கெபிற்றி சுதந்தரம். இன்றே
லெந்தத் தினை பா லிடஞ் சுதந்தரம் சுதந்தரம்போற் காண்டலேயன்றி
யாது முடனபாடனறு. இங்ஙன மெல்லாவறிவுமானு லொன்றோ, பலவோ,
ஒன்றென்றிற் பலவாகாதிருக்கவேண்டும். பலவெனிலுபாதிசூன நதானாகவே
ண்டும். இருமையு மனறெனில், சாயாதிருக்கவேண்டும். அதுகாறும் பல
வாகத் தோற்றலின், ஒன்றே நானகு சைதனயமாமே யென்றா.

(க-து.) இந்த வேகசைதன்யஞ் சமஷ்டி வியஷ்டி சகிதத்தாற சீவே
சொனவும், ரகிதத்தாற கூடஸ்த பிரமமெனவுந் காணுமாதலி னுன்கு சை
தன்னியமெனல கூடுமென்பது. சோதனை ஞாயந தெரியாதா ரிதனை மறுத
தென. (சுரு)

சுசு - கவி. அ - கை.

[அந்தமுப்பதங் காரணமாக நான்கு சைதனயத்திற்கும் வாச்சி
யாராதத லட்சியாராதத மிளையவென
விககவியிறகுகின்றா]

பூச்சிய வீசன் சீவன புகலபத மிரண்டி னுக்கும்
வாச்சிய மிலக்கி யந்தான் மலமிலாப பிரம மான்மா
காய்ச்சிய பாஸி னெய்போற் கலந்தொன்றும் கடைநதெ மிகு
மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிநதுநீ பிரிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) பூச்சிய வீசன் சீவன புகலபத மிரண்டி னுக்கும் வாச்சியம்,
எ-து. வெறும்பெயா மாத்திரவடிவாயுள்ள சீவேசாகள் முன்னர்க் கூறிய
தத்துவமென்னு மிருபதங்கட்கும் வாச்சியாராததமாம்: — இலக்கி யந்தான்
மலமிலாப் பிரம மான்மா, எ-து. மலரகிதமான கூடஸ்தன பிரம மிரண்டு
யிலக்கியார்த்தமாம்: — காய்ச்சிய பாஸி னெய்போற் கலந்தொன்றாம், எ-து.
காய்ச்சின பாலினகண் வெண்ணெய் யெங்ஙனம் வேற்றுமையினறி யபேத
மாக் கலந் தொன்றாயிருக்குமோ, அதுபோல, வாச்சியார்த்தத்தி லிலக்கி
யார்த்தம் வேற்றுமையினறி யபேதமாகக் கலந்தொன்றாயிருக்கும்: — கடை
நதெடுக்கு மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிநதுநீ பிரிந்து கொள்ளே, எ-து.
அங்ஙன மிசிரிம்பித்த வெண்ணெய்யை மாத்திரங் கடைநதெடுக்குமாறு
போன்று வாச்சியார்த்தத்தில மிசிரிம்பித்திருக்கின்ற வுனதெதார்த்த சொ
ருபத்தை மாத்திரஞ் சிரவண மனனாதிகளா லையுந்திரிபற் சிந்தித் துணர்
ந் தக்கநிலைகளினின்று பிரத்தியேகமாக நிற்றி, எ-து.

அவன்காரியம் பூசசியமாயிறென்னு முலகவழக்கத்தில், பூசசியம் - வெறுமையைத் தரநின்றது. பொன்னையனறிப பணிக் ளெனங்னமோ வங் னனஞ் சாட்சியையனறிச் சீவேசா தோற்றனமாததிரமா யிருத்தலின் பூச சிய வீசன சீவனெனவும், இவவிருவரு முபாதி குணசகித கற்பிதராதலின் வாசசியார்த்தமெனவும், பொன்போன்று பாரமார்த்திகமா யிருத்தலின் மலமிலாப பிரம மானமாவெனவும், இவவிருசாட்சியு முபாதிரகித வதிஷ்ட டானமாதலினிலகியார்த்தமெனவும், காய்ச்சிய பாலினெய்யென்றதொற காய்ச்சாத பாலினெய் சிறந்ததெனெனக் குறிப்பிக்கநின்றது. அதுபோல, ஐயந் திரிபற்ற வுணாவு ரிரதிசயாநந்தோதயததுக்கிடமாம், அறுதவுணர் வவவுதையததுக் கிடமன்றும். கடைநதெடாவிடத்தும பாலாயினும் வெ ணனெய மிசிரிமபித்திருக்குமாறுபோன்று, ஆயாதவிடத்து மறிவாயினும் ரிரதிசயாநந்த மிசிரிமபித்திருத்தலின் பாலினெய்யோற கலந்தொன்றமெ னவும், கடைநதவிடத்தன்றி வெண்ணெயெழாததுபோல, ஐயந் திரிபறா விடத்த தானநதமெழாது. ஆதலின், கடைநதெடுக்கு மாசசிய மென்ன வுன னை யறிநதுநீ பிரிநது கொள்ளே யெனவுங் கூறினா.

(க-து.) வாசசியார்த்தத்தை விட்டு லட்சியார்த்தத்தைப் பற்றுக் வெ னபது. இதைப்பற்றலே யசிபதாராதநங் கைகூடல. தத - ஈசன. துவம் - சீவன. அசி - பிரமம். இது வாசசியார்த்தம்; தத - பிரமம். துவம் - கூட லதன. அசி - ஐக்கியம். இது லட்சியார்த்தம். (சுசு)

சுள - கவி. அ - கை.

[பிரிநதுகொளந்ருமவகை தெரிகிலனே யெனற மாணக்கணக்காசிரி யா னூலதேகமும் பிராணதி வாயுக்களு நீயல்லை யென பதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

பிறிவதெப் படியென் றக்காற் பிணமாகு முடனா னென்னு மறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றோ வெறியதோர் துருத்தி மூசசு விடுவது போல மூககா லெறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம்.

(இ - ள.) பிறிவதெப் படியென றக்காற பிணமாகு முடனா னென்னு மறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகாரமன்றோ, எ-து. பிரிநதுகொ ளந்ருமவகை பெய்நங்னமெனக் கேட்பையாயின் சொல்லுதுங் கேளுதி யினி ப பிணமாதற கியைநத் தூலதேகத்தை நானென்னு மகவகாரமாகிய வநி வைக் கொல்லல் வேண்டும் யாதினாலெனில், ஸதூல பஞ்சபூதாம்ச சை யோக விகாரப்பொருளன்றிச் சுயமபென்றகுப் பொருள யாதானும் வே றுளதோ, ஆதலி னது நீயல்லை. ஆயிற் பிராணவாயு யானுக் கல்லெனிடமே யெனின்:—வெறியதோர் துருத்தி மூசசு விடுவது போல, எ-து, உணர்வி ழந்ததாகிய வோர் துருத்தியானது காற்றை வாங்கி விடுவதென்றமோ

வதுபோல: — மூக்கா வெறிபிரா ணனுரீ யலலை யிராசத குணவி காரம, எ-து. மூக்கினுற காறறை வாங்கிவிடுகின்ற தசவாயுககளிற் சிறந்த பிராண வாயுவும் ரீயலலை, யாதினாலென லிராசதகுணத்தின் விகாரத்தா லாயதன ரோ சயம்பன்றாதலிற் கூடாது, எ-து.

இருக்கும்போது நடைபிணமென்றும், திறந்தபோது கிடைபிணமென்றும் வழங்கலிற் பிணமென்றா. தனித்தனி சொல்லப்புகிநு மலலைப லலை யென்றகே யுரியவாமாதலின் மூக்கியத்தைப் பிராணனுமென விறந்ததுதழீஇய வெச்சவுமமை கொடுத்தது கூறியதென்க. தன்னையு மறியாது மறொன்றையு மறியாதென்னு மிழிவுதோன்றப் பிராணவாயுக குவமை கூறவந்தவா துருத்தியெனனது வெறியதோரா துருத்தியென வடை கொடுத்தது கூறியதைக் காண்க. தாமதகுணத்தில ராசதகுணவிகாரம் பிராணவாயுக்களும், கனமேந்திரிப்பங்களு மாதலின், ராசதகுண விகாரமென்றா.

(க-து.) ஞாலதேசமும் பிராணதி வாயுககளு ரீயலலையெனபது. பின் கவியி லவஸதை, தனு, கோசம், அபிமானி, காட்சி, ரீயலலையெனக் கூறப்படுகுதலா லிக்கவியில் ஞாலம் பிராணனோடனறிச் சாக்கராவஸதையும், அன னமயகோசமும், பிராணமயகோசமும், விசவனும, ஞாலக்காட்சியும் ரீய லலையெனக் கூட்டுக. முனபிண னோக்கலா லிது சிங்கநோக்கு (௭௭)

சு.அ - கவி. அ - கை.

[ஏனைய தத்துவங்களுரீயலலையென விக்கவியிற் கூறுகின்றா]

கரணமா மனது புநதி கருந்தாவா மிவையான மாவோ தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குணவி காரம வரமறு கனவா நந்த மயனையு நானென் னாதே விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகார மாமே.

(இ-ள்.) கரணமா மனது புநதி கருந்தாவா மிவையான மாவோ, எ-து. அநதக்கரண மெனப்படுவதாகிய மனதும் புத்தியுமாகிய விவைகள்காததா வாதலின் காததாவாகிய வான்மாவாகுமா ஆகாவே ஆதலி னீயலலை.— தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குண விகாரம், எ-து முதலதர பிரண டாந்தரங் கூறியதால் ஏனைய மூன்றாதரம் நான்காதரமாயுள்ள மனோ மயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமுமோவெனில் தாமதத்தில் சாததுவி தகுண விகாரமாதலி னிவை ரீயலலை.—வரமறு கனவா னாத மயனையு நா னென் னாதே, எ - து. சிறப்பற்ற கனவையும் ஆனந்தமயகோசத்தையும் ஆனந்தமயகோசனாகிய பிராகஞ்னையும் நானெனக்கொள்ளாம, யாதினா லெனில்:—விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகாரமாமே, எ-து. சுயம் பல்லாத தாமதமும் அவித்தையுமாகிய விவவிரண்டு விருத்தியின் விகார மாகும் ஆதலிற் கூடாது, எ-து.

சித்தத்தை மனதிலும், அகங்காரத்தைப் புத்தியிலு மடக்கிக் கூறியது சுருங்கச்சொல்லென்னு மழகுபற்றி. கரணமெனப் பொதுப்படக் கூறியதன்ற புறக்கரணத்தையுங் கொள்க. ஆன்மாவைக் காததாவெனப்பதன்ற கரணத்தை யகாததாவென்றும் கரணம், சூகசூமதனு காட்சி, சூகசூமபி ரபஞ்சம். அபிமானி, தைசதன். ஆனந்தமயகோசத்தைப் மயிமாளியை யுஞ் சொன்னதினால் அவஸ்தை, சுழுத்தியும், காட்சி, பாழுமெனக்கொண்டாம் தஷ, அவிததை. எனவே, இஃதொன்றினமுடித்தலென்னு முத்தியாயிற்று. ஆகவே “சொற்றவற நியலான மறறைய பிரவுக் தெற்றென வுணர் தல தெள்ளியோர் கடனே” யென்னும் விதியால இவ்வவசாததிற் கூறாத தத்துவங்களை யெல்லாங் கூட்டி நியதிகளைக் வெண்பதுபெற்றும்.

(சு-து) இதுகாறும் தத்துவங்களை நியதிகளைநதெனப்பது. (சுஅ)

சுரக - கவி. அ - கை.

[நியாவ திணையதென விககவிபிற கூறுகின்றார்.]

சுத்தொடு சித்ததா னந்தஞ் சமந்திரஞ் சாடசி யேக நித்தியம் வியாபி யானமா நீயது வாவ நிரது பொத்தொடு சடநதுக் காதி பொருந்துபே தங்க ளான குத்திரப் பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய.

(இ-ள்.) சுத்தொடு சித்ததா னந்தஞ் சமந்திரஞ் சாடசி யேகம், நித்தியம் வியாபி யானமா நீயது வாவநிரது, எ-து சுத்தது, சித்தது, ஆனந்தம், சமம், திரம், சாடசி, ஏகம், நித்தியம், வியாபி யெனப்படுந் ஆனமாவாதலின், நீயநதவானமாவென வுணைநீ யநிரது --பொத்தொடு சடநதுக் காதி பொருந்துபே தங்க ளான, எ-து. அசுத்தது, சடம், துக்கமுதலியவை களைத் தமக்கியல்பாக வுடைய பேதப்பொருள்களா ரின்றுள்ள --குத்திரப் பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய, எ-து. பஞ்சகோசமெனனும் வஞ்சகக் குகைகளினின்று வெளிப்படுதி, எ-து.

சுத்தது - உள்ளது, சித்தது - இங்கே தன்னையறிவது, ஆனந்தம் - மாறாசுகம். சமம், என்று மென்கு மொருபடித்தாரிறறல். திரம், இங்குநிறிறற கு மாறினமை. சாடசி, அதுவதுவாகியு மாகாதவறறை விலடசணமாகநின்றுணாதல். ஏகம், பலவாகியுமாகாது தனியாரிறறல். நித்தியம், இங்குநிறற லொருபோதனறெனல். வியாபி, வியாபகத்துக்கெல்லாம் வியாபகமா ரிறறல். ஆனமா, இக்குணங்களுக்கெல்லாங் குணியாக நிற்குமறிவு. நீ இக் குணிதா னீயெனப்படுவது. எனவே, நீ வேறாகாது நிலெனப்பதாயிற்று. அறிவுக்கயல்; பஞ்சகோசங்களுக் கயல்ன்மையின் அசுத்தாதிகளைப் பஞ்ச கோசங்களுக் கடையாக்கினார். அசுத்தாதிகட் கருத்தம் விளங்கச் சுத்தாதிகளைக் கூறினாம். ஆதியெனத்தன்ற, சமம், திரம், சாட்சி, ஏகம், நித்தியம், வியாபி, பூரணம் எனப்பவைகளுக்கு மாறாய் மொழிகளுளவே

லவையுங் கொள்க. சென்மங்கட கியைந்தது தேகம். அறிவன்மையின் அறிவே சதது தன்னை யறிதற்பாலது வேறன்றாமையி னறிவே சிதது. சத தேசித்து சித்தேசத்து என்ற கிபைதற்பாலது வேறன்றாமையி னறிவே யானந்தம். யாவு மறிவாநிறநலி னறிவே சமம் அதனை யெவ்வித வா தத்தானு மாற்றக் கூடாமையி னறிவே திரம். தானே சமஸ்தமாயினு மன் றாகநின் நிவறதைச் சாட்சியாக வறிதலி னறிவே சாட்சி. சராசரபேத மறிவுக்கனமையி னறிவே பேகம். முதலிடை கடை யினமையி னறிவே நிதகியம். சமஸ்த விபாபகமுந் தன்னிடத் திருத்தலி னறிவே விபாபி. இங் கனமாய குணங்களுக் கெல்லாங் குணியாக வழக்கிறந்து ிற்றற்பாலது வேறன்றாமையி னறிவே யானமா. ஆனமாலையனறி நா னீ யென்பவைக ளிலலை யாதலி னுனமாவே யறிவு அறிவையன்றி யால்மாவென்ப சில லையாதலி னறிவே நீ. அறிவையனறி நீ யென்பதற்குப் பொருள் வேறின் மையி னீயது வாவறிந்தெனவும், பஞ்சகோசமு மறிபாமையாதலி னத் தனைவிட்டு வெளியிலாவாபெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) இங்ஙன மாராயநது க்னைவதாற நேறிய தறிவே யானமாவெ னபது. இதனை மறுப்பார அததவாதிசுநலலர். அததவாதிய ரரியார். சொலவாதிய ளெளிபார். அதனை யாராயதி. (கூக)

௭௦ - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனந் தெரிவித்தவாறு நின்ற மாணுக்கன தையுத்தெளி
விக்ஷிபிற் சொல்லப் புகுகின்றார்]

பஞ்சகோ சமுமவிட் டப்பாற பார்க்கின்ற போது பாழே விஞ்சிய ததுவல லாமல வேறொன்றுந் தெரியக் காணே னஞ்சன விருளை யோநா னகமென வனுப் விபபேன வஞ்சமில். குருவே யென்ற மகனமதி தெளியச் சொல்லவா

(இ-ள்.) பஞ்சகோ சமுமவிட் டப்பாற பார்க்கின்ற போது பாழே விஞ்சியது, எ-து. தேவார் நியதிக்கின்றவாறு பஞ்சகோசமுந் தாண்டி யப் பாநீட் டடயிற பாகசுமபோது மிஞ்சுகின்ற காண்பது பாழே — அத்வல லாமல வேறொன்றுந் தெரியக் காணேன, எ-து. அந்தப்பாழ் காணப்படு கின்றதேயன்றி, வேறொன்றுங் காணக் கண்டிலன் — அஞ்சன விருளை யோ நா னகமென வனுப் விபபேன, எ-து. கருமைபான விருளையா நானென தனுப்பவிப்பன்:—வஞ்சமில் குருவே யென்ற மகனமதி தெளியச் சொல்லவா, எ-து. உண்மையாகத் தெளிவிக்க வெழுந்தருளிய குருநாதனையென றிரந்தகேட்ட மாணுக்கனது மதிதெளியுமவண்ணத் தக்கவிடை தருகின் றார், எ-து.

பஞ்சகோசத்தை விடுத்தலாவது; அவை தானாகநின்ற அழுத்தத்தை. அதாவது, பஞ்சகோசமும் விகாரரூபமன்றிச் சுயமபன்றெனக் காட்டியத

னும, காட்டியவண்ணந் தானுந் தோடங் காணத் தானே யவவழுத்தஞ்
சிறிது சிறிது தளருமாதலினும, தளரத்தளர அவ்வவற்றினுள்ள பாச
மணுவணுவாக நழுவுமாதலானும், நழுவினும், அவவவ்வாசனை வினாவிலக
லாது, சிறிதுசிறிதகல அவவவ வவற்றினிலகலும் விடும், இங்ஙனம் விடத்தலை
யென வறிசு. இங்கே பாழாவது; பஞ்சகோசமுங் காணுமை. முன்னர்
பஞ்சகோசமா நின்ற தறிவாதலா விப்போ தனற்றிறபது மறிவே. முன்ன
ரறிவுவிளங்கி விப்போது மறிவு விளங்கலாம். முன்னா நாமருபமா விள
ங்கியவாறுபோன நிப்போது பாழா விளங்குகின்றது எனனும் விவேக
மிவனுக்கின்றேனும் பாழிற பயனின்மைபற்றிப் பஞ்சகோசமுமவிட டப
பாற பார்க்கின்றபோது பாழே விஞ்சியததுவல்லாமல வேறெனதும் தெரி
யக் காணெனெனவும், நாமருபமும், பாழு மறிவினது கற்பித்ததோற
தம், அவையோர முதலன்று, இவ்விருமைக்கு முதலாயிருப்ப தறிவு. இவ்வ
றிவே யிவனுயினும் விளங்காமைபற்றி யஞ்சன விருளை யோநா என்கென
வனுப் விப்பெனெனவுங் கூறினான பஞ்சகோசமும் பாழு மறிவையனறி
யிலையெ னனு முளவு அவ்வனுபவிக்ருத தெரியுமனறி யேனையோராக கெங்
கனந் தெரியும் இவ்வனுபவியாதலிற் றெளிபச சொல்லவாரொனப்பட்டது.
உலகில ஞானனுபவிக் ஞாழிய வேனைய குருக்களனைவரும் இது பஞ்ச
கோசத்தி லொன்றாமெய்யெனத் தெரியாததனை மெய்ததேவ பாவமெனக்
கொண் டிப்பதேசித்துக் களித்தது திரிகின்றனா, இங்ஙனமாய பாவமெல்லா
மஞ்சுகற்பமன்றோ, இது மஞ்சுகற்பமெனவறிந் திவற்றைவேண்டா
து மெயப்பொருளை யுணராதததக்கவனைக் குருவாக விவன விழைந்து
பலாழிகால மெய்ததவம் புரிந்ததனாலன்றோ வித்தகையான குரு விவனு
க்கு வாயத்தனா. யாவரு முணர்ந் துயயும்படி யிங்ஙனமாய மரபு தெரிவி
க்கப்பட்டது. (௭௦)

எக - கவி. ஆ - கை.

[தசமன்பாழாகி னீயும் பாழாகலாமெனப்பதை
யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

முன்புகல தசமன புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி
யொன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனாந் தனைக்கா னுது
பின்பவ னிடையிற கண்ட பெரியபா ழுவனோ பாரா
யனபுள மகனே காண்ப தடங்கலும் காண்பா னீயே.

(இ - ன்.) முன்புள தசமன புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி,
எ-து. முன்னாககூறிய பததாவான தனது புத்திவிகற்பத்தாற் பலகக லெ
ண்ணியெண்ணி:— ஒன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனாந் தனைக்கா னுது
பின்பவ னிடையிற கண்ட பெரியபா ழுவனோ பாராய், எ-து. ஒன்பதுபே
ரைக் கண்ட வொருவனாகிய தன்னை யெண்ணிக்காணுது, பின்ன ரவன் தன்
னிடத்திற கண்டபெரிய பாழ்தானு; தசமனெனப்படுவோ னிதினை நன்கு

சிந்தித்துக் காணுதி—அன்புள மகனே காண்ப தடங்கலங் காலபா னீயே, எ-து. எனது பிரியமுள்ள ஞானபுத்திரா; அகம்புறத்திற காண்ப படுவனவா நின்றுள்ள திரிசியமனைததுங் காண்பவ னீயேயாகும், எ-து.

புத்திமோகம், கலக்கபுத்தி. அவனபாழலலனென மறுக்க வெநிரம றைப்பொருடர நின்றது ஓகாரமென வறிக. இங்கே பாழாவ தொன்றுந தோன்றாமை. நாமருபமுதல் பாழீறாய வனைததையுங் காண்ப தடங்கல மெனவும், அடங்கலங் காண்பதறிவு, அவ்வறிவு நீயேயெனக் குறிப்பிச்சு, அடங்கலங் காண்பானீயே பெனவுநகூறினா.

(க-து) பகுதி விசுதி யிடைநிலை கற்பிதங்க ணியலலை யிவற்றிற்சுச சாட்சிநீயெனபது. (எக)

௭௨ - கவி. அ - கை.

[முன்னர்ச சாட்சி நீயேயெனப்பதை வறபுறுத்தக் கூறிய வாணைய யிக்கவியில் மீண்டுந் கூறுகின்றா.]

தூலஞ் குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமுன றவததை தாமுங் காலமோர் மூன்றுஞ் சனமக் கடலெழுங் கலலோ லங்கள் போலவே வந்து வந்து போனதெத தனையென பேளு னுலமர் கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே.

(இ - ள்.) தூலஞ் குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமுன றவததை தாமுங் காலமோர் மூன்றும், எ-து. தூலம், சூக்ருமம், காரணம் என்னு மிடமுன று தனுககளும், இவை காணப்படுதற் கிடமாயுள்ள சாககிரம், சொப்ப பனம், சுழுத்தி யென்னு மூன்றவஸதைகளும், இவற்றிற்குக் காலவநா யறையா நின்றனள் இறப்பு, நிகழவு, எதிரா, என்னு முக்காலங்களுமாகிய விவைகள்:—சனமக் கடலெழு கலலோ லங்கள் போலவே வந்து வந்து போனதெத தனையென பேளு, எ-து. பிறவிசாகரத்தில தானே யெழுந் தடங்குதலை மியலபாகவுடைய பேரலைகளைப்போலவே தோன்றித்தோன்றி யழிந்ததாகிய தொகை யெத்தனையெனக் கணக்கிடுவன யான — ஆலமா கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே, எ-து. முன்னர்ச சனகாதிக்க ணுககிரகிக்கக் கலலால் விருட்சத்தினதீழ்க் குருமுருரத்தமாக வெழுந்தரு ளிய பரமசிவத்தினமே லாணைப்படி யந்தத திரிசியங்களனைத்திற்குஞ் சாட்சியாரின்றுளது நீயே வேறிலை நீ யிதனை யனுபவித்துக் காணுதி, எ-து.

போனதென்பது, தொகையொருமை. கடலுக் கலை ளியலபாமாறு போன்று, பிறவிக்குத் தூலமுதலிய விவ்வொனபது மியலபாமெனறதா யிற்று. இதற்குத் தடையுளதேல கூறுதும், நம்பிக்கை யனறு. கேளுதி ஞாயமுகத்தால். எங்ஙனமெனின், இப்போது யாம நின்றுளது பிறவியோ, வன்றோ; பிறவியெனில், இறதப்பிறவியில் தூலமுதலிய விவ்வொனபதுந தோன்றித்தோன்றி மறைகின்றனவோ, இன்றோ; மறைகின்றனவெனில், இப்பிறவி நழுவளவு மிங்ஙனமாய தொகையொருமை யெத்தனை. கணக்

கிலையெனின், பிறவிதோறு மிங்நனமாவதுளதோ, விலதோ; இலையெனின், இப்பிறவிக் கிவை யிலதாகவேணமே, உளதாதலிற் பிறவிதோறுமுளதாக வேற்கவேணமே, இதனை மறுத்தற்கிடமின்று. இனிப் பிறவிக் ஞாபகிகோ, அறிவுக்கோ, உபாதிக்கெனின், உபாதி சடமாதலி னறிவாகுமா; ஆகுமெனின், உபாதி தன்னுலதா னறியப்படுகின்றதோ, அன்னியததாலோ; தன்னுலெனின், சொப்பனசமுததிகளி லறிந்துகொள்ளவேணமே யங்ஙன மினுமைக்கெதெனனை அபியாதேனும் யோனிவழித்தாத லுடலாதலி ஞாபகிகேயாம் யோனியெனப்பது, நாலவகையை. இதுநிறச்ச. இனி உபாதிக்கப் பிறவி, அறிவுக் குபாதி யோ, உபாதிக்கெனின், உபாதிக்க கறிவு யாது கஞ் சுகசாதனத்துக்கெனின், அறிவு சுகசாதனமாயின் சுகத்தை யனுபவித்தல யாது உபாதி யெனின், தன்னையெனு மனனிப்பதைப்பெனு முணரத் தகையதாகவேணமே, அப்போது யலமன்று. சூகசுமமெனின், சமுத்தியிற கேவலசுகத்தை யனுபவித்தற் கியைந்த வுணர்வினதாகவேணமே, இல்லாததால் சூகசுமமன்று. காரணமெனின், அவித்தையாகவேணமே, தன்னையதா னறிதற்பால தன்னுமையின் தன்னையதான சுகிகுமா மெங்ஙனங் கூடும், கூடாததால் உபாதிக்க கறிவன்று. அறிவுக் குபாதி யெனின், ஒருவாற்றற் றொருங்கும் அவஸ்தாததிரியம், காட்சித்திரியம், உபாதித்திரியம், அபிமானித்திரியமா நிறப் புவவறிவேனும், சாககிரத்தில தூலத் தைத் தனுவாகப்பெற றுலகப்பாகத்தை றுகாவதும, சொப்பனத்தில சூக் குமத்தைத் தனுவாகப்பெற றங்குள சுகத்தை றுகாவதும, சமுத்தியில காரணத்தைத் தனுவாகப்பெற றங்குள கேவலசுகத்தை யனுபவிப்பது மறிவெனினும், அஃதிங்ஙன நிறுடில யறிவா றொங்குனு மினுதலா னதனைக் கணிப்ப தெளிந் தது, இதுநிறச்ச. அறிவுக் குபாதி யெனல், இது தன்னையதா னறிபுமடமீயா தந்திரம் எங்ஙனமெனில், இம்முன்று தனுவு மஞ்ஞா ன தனுவாகுமபோது ஞானதனு விருக்கவேணமே, அதுவு மறிவுக்குச் சுகத் தவுபாதி யாகவேணமே, சுகத் தவுபாதி யி லசுத்தவுபாதி யும், அசுத்தவுபாதி யில சுகத் தவுபாதி யு மினுயினும், அறிவிருத்தலாற் சாட்சியாகவேணமே. அறிவேநீயாதலால் நீயே சாட்சியென்றா. இதற்குமே லுணமையின் றுதலாற் கடவுளானை யெனப்பட்டது. வந்துவந்து போன தெத்தனை யெனப்பெனயானெனவே, இனிவரப்போவ தெத்தனையோ வெனக் குறிக் கின்றது. உபாதிக்கே பிறவி, அறிவுக்கன்று; அறிவு நீயாதலி னீயே சாட்சி யெனப்பது பொருந்தும்.

(க-து.) இதனிலு மையங்கொள்ளா திருப்பதற் கிங்ஙனங் கூறியதென்பது. (௭௨)

௭௭ - கவி. அ - கை.

[ஒவ்வொன்று மறொன்ற லறியப்படுமாறுபோன்று யானும் யாதா லறியப்படுவனென்ற மாணக்கன வினாவுக் கிகழ்வியில விடை கூறுகின்றார்.]

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண்ட றிவே னென்று சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதி சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோ பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்த்ததுந் தனைக்கொண் டேதா னல்லாது பதினென் றுனு மவனிடத் துண்டோ பாராய்.

(இ - ள்.) எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண்ட றிவே னென்று சொல்லாதே, எ-து. சமஸதததையும் பாரத் தறியப்பட்ட வென்னை யெதைக்கொண் டறிவேனென்று பிறாசொலவதுபோலச் சொல்லாதே — சுயமாஞ் சோதி சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோ, எ - து. சுயம்பாயுள்ள பிரகாசரூபமான சூரியனைக் காண்டறகு வேறோ சூரியன் வேண்டுமோ, அல்லது வேறுண்டோ — பலலாரமுன் றசமன் றன்னைப்பார்த்ததுந் தனைக் கொண் டேதா னல்லாது, எ-து. தானல்லாத மறென்பதுபோமுன் பத தாவான் தன்னைக் கண்டுகொண்டதுந் தனைக்கொண்டே யல்லாமல் — பதினென் றுனு மவனிடத் துண்டோ பாராய், எ - து. தன்னைத்தான காணுந் தொழிலிற் பதினொராவது புருடனு மவனிடத் துள்ளே ரீயே காணுதி, எ-து.

சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோவெனனு முவமையால், ஆன்மா பிரகாசவடிவமெனவும், சுயமாஞ்சோதியெனனு முவமையால், சொப்பிரகாசமெனவும் பெற்றும். மறெனெனலன்றி யானமா தன்னைத்தானறியாதே னனும் போலிருளினிகளபோல கூறறசுவென்பார, எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண்ட றிவே னென்று சொல்லாதே யெனவும், தன்னைத் தான் விகற்பித்துப்பாக்கருந்தொழில் தன்னிடத்தல்லது வேறிடத்தினமை போலத் தன்னைத்தா னிவிகாரமாகிப் பாக்குந்தொழில் தன்னிடத்தில ல்லது வேறிடத்தினமையின் பதினெனொனு மவனிடத் துண்டோ பாராயெனவும் கூறினார். ஒன்பது பேரொனக் குறிக்கப் பலலாரொன்றது. என்னை, “ஒன்றல் லனபல தமிழ்நடை வடநூல், லிரனடல் லனபல வென்றிசினே ரோ.” என்றார் பிறரும். நினைவினுக் கனவினுஞ் சுழுத்தியினுந் திரிபுடியை விளக்குவிப்பது சோம சூரியாககினி யவ்விடத்தின்றே யாதுவிளக்குவிப் பது, ஆத்மப்பிரகாச மெனறற கையஞ் சிறிதுமில்லை. இஃதோருயிப்பால் ன்று, எவ்வுயிரிலு மாதலின் தடுத்தறபாலதன்று.

(க-து.) தானாகிய வறிவு சொப்பிரகாசமென வுணர்த்தினுனொன்பது. இதனை நம்பற்க வெனனது பாராயென்றா. ஐயந்திரிபுகனறாகக்கே யிது விளங்கும். (எஃ)

எச - கவி. அ - கை.

[ரீ சுகத்துமலலை பாழு மலலை யறிவேயென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

முறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றெண்ணு மறிவுறற சுதர்க்க முடர்க் கனவத்தை பலமாத் தீரு

மறிபடு பொருண் யல்லை யறிபடாப பொருண் யல்லை
யறிபொரு ளாகு முனனை யனுபவித் தறிவாய் நீயே.

(இ - எ) அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவேறுண்டென மெண்ணும், எ-து. ஞானத்துக்கும் ஞான முணாதத்தக்க ஞானம் வேறுஎதென மெண்ணுகின்ற — அறிவற்ற குதாக்கமுடாக கனவத்தை பலமாந் தீரும், எ-து. மெய்யுணர்விழந்த குதாக்கவாதிகளாகிய மூடஞானிகளுக் கனுவஸ்தா தோடமே பீரயோசனமாக முடியும். (ஆதலி னந்நெறிச் செலலமாக):—அறி பரி பொருண் யல்லை யறிபடாப பொருண்யல்லை, எ-து. அறிபடு பொரு ளாகிய பதிபசுபாசமு நீயல்லை, அறியப்படாததாகிய பாழெனும்பொருளு நீயல்லை. (ஆயின யானாவ திபாதெனின) — அறிபொருளாகு முனனை யனுபவித் தறிவாய நீயே, எ - அ. தனனைததானுணரறபாலதாகியபொ ருள மெய்யுணர்வாதலா லத்துவே நீ, அகநுமாய வுனனை நீயே யனுபவித் தறிபி, எ-து.

சைவெண்ணெயை நெய்யென்றறிபா தலைவார்போன்று, தானாகிய வறிவினுண்மைநிலை யிஃதென றாயந்தனுபவிக வகையறியாது, அறிவுக்கறி வென்பா, (அதாவது) சீவவறிவு, பரவறிவு, என விரண்டு. பரவறி வுணாத தாது சீவவறிவு தனனைததா னுணராதெனல். மெய்யே, சீவவுணர்வுணாத் தல பரவுணர்வு. பரவுணர்வு ணாததல், வேறுணர்வுணடாகவேணடும். அத னையுணர்ந்த வேறுணர்வு ணடாகவேணடும். அதனையுணராத வேறுணர்வு ணடாகவேணடும். இங்ஙனஞ் செல்லல் முடிவென்குளது, இனரூதலி லிதனை யனுவததாதோடமென்பா கலைவல்லோர். இங்ஙனமாகுமென வறி யாது, அறிவுக்கறிவெனக் கூற்றகுப்பயன் அனுவததாதோடம் இதனை யறி யாததா லறிவற்ற குதாக்கமுடொன்றா. இதில் தோடமெனனை? இவ்வா ஞானியென்பா ரிவரினும் விவேகியாபோலும். இது ஞானமாகுமா, இவா ஞானமென்பதைக் கேட்குமறியார் போலும், அநதவ்ரினும் பிறந்தறியார் போலும். இங்கே குதாக்கமுடொன்பதில், குதாக்கமாவது; ஒழுங்கின்றி வாதித்தல். அதாவது, ஸமரணையையறிச் சகசீவபர்த்துள் சகமெனல் யாதென, லிதே தோற்றுகின்றதே யது தானெனல். அததற்குரிய பெயரு ளதாயிருக்கச் சேகமெனும்பெய றோற்றபால் தெதுவெனில், முன்போல மீண்டும் விடைதரல். இது தோற்றமனறோ, வுளதேல் காயத்தாற் சுட்டிக் காட்டெனில், விரலாலிதுதானெனச் சுட்டிக்காட்டல். இவ்விர வுடலன்றி யில்லை, இவ்வுடல், உலகனறி யில்லை, நீ யுடலனறாதலால், நீ வேறாயிருந் துலகைக்காட்டுகவெனில், இதற்கு நேராக வுததரவின்றிக் கண்டபடி சொ லவாதஞ்செயல். காயத்தாற் சுட்டிக் காட்டவொண்ணாதேனும், வாக்கா லெனுவ காட்டுகியெனில், சொல்லா லிதுவெனக்கூறல். சொல், சுத்தத்தை யன்றி யில்லை, சததம், ஆகாயத்தையன்றி யில்லை, நீ யாகாயமன்றாதலால், நீ வேறாயிருந் துலகைக் காட்டுகியெனில், இதற்கும் முன்போலச் சொல்

வாதஞ்செயல். காயததாலும் வாக்காலுஞ் சடடிககாட்ட வசையினறே னும், மனத்தாலேனுஞ் சடடி யறிசியெனில், எந்நன்மெனவரும். மனம் உலகாநிலலாது வேறாயிருந் துன்னவேண்டுமெனில், வேறாயிருந்துதா னுன்னினே னெனவரும். வேறிடம் பாழனறே அங்கே மனமென்கே, உன்னுத லென்கே, காணப்படு முலகென்கேயெனில், முனபோலச சொலவாதமவரு ம். இங்ஙனஞ் செய்தலே குதாக்கமென வுணாக. இங்ஙனமாய வழக்கில மூழ்கியெழாதார்க்கு வேதாந்தப்பட்சமிது, சிந்தாந்தப்பட்சமிதுவென றெங் கணம் தெளிதற்கிடந்தரும். ஆதலி னவாவழிசசெல்லா திதனைக் கேளுதி. நீ யுன்னு லறிப்படுபொருளாமெனி னுலகமாம், உலகஞ் சடமாதலி னீயலலை. நீ யுன்னு லறிப்படாப பொருளாமெனின ஞுனியமாம், ஞுனியஞ் சடமாதலி னீயலலை. இவ்விரணடையு மறிவ தறிவாதலி னது நீயாமெனபா, அறிப்படு பொருண் டலலை யறிப்படாப பொருண் டலலை யறிப்பொரு ளாகுமெனவும், சொல்லவாகவும், நீனைவளவாகவும் போகாதே யென்பா, அனுபவித் தறிவாய நீயே யெனவுந் கூறினா. நீயே யென்பதில், ஏகாரந் தேற்றப் பொருள் இவவுரை காணிலன்றிக் குதாக்க மடங்காது. (எசு)

எரு - கவி. அ - கை.

[அறிவாகிய நினதமஸத்தை யன்றித் துவித்ததிறகுப் பசையின்
றென வுபமானத்தாலிக்கவிபிற கூறுகின்றா]

மதுரமாய் கட்டி சட்ட மாப்பணி யார மெல்லா
மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான சுபாவ மனறே
வதுவிது வெனுஞ்ச டங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்தே
யதுவிது விரண்டு மாகா வகம்பொரு ளறிவாய் நீயே.

(இ - எ.) மதுரமாவ கட்டி. சட்ட மாப்பணி யார மெல்லாம், எ-து. தித்திப்பாகிய வெல்லககட்டி சோததுச சட்ட மாப்பலகாரங்கனையெ லாம்:—மதுரமாக் கிய வதற்கு மதுரந்தான சுபாவ மனறே, எ-து. தித்திப் பாககிய வவவெல்லககட்டிக்குத் தித்திப்பு சுபாவமல்லவா. (அதுபோல)— அது விது வெனுஞ் சடங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்து, எ-து. அதுவென்னு மபிரமமும், இதுவென்னுங் கூடஸதனும், ஏகசைதன்யத்துக்குச் சடங்குளா தலா லந்தச சடங்குள ஏகசைதன்ய மாகுமபடி யுன்னுடைய ஞானதிருஷ்டி யைக் கொடுத்தது:—அதுவிது விரண்டு மாகா தகம்பொரு ளறிவாய் நீயே, எ-து. அது விதுவென்னுங் கூடஸத பிரமத் துவிதமாகா தகம்பொருளா கிய தானென்னு மேகசைதன்னியத்தை யதுவாகத் தரிசனஞ் செய்தி, எ-து.

வெல்லமானது தனமதுரந்தால மாவைத் தனமயமாக்குவ தெங் கனமோ; அங்ஙனம் உனது ஞானதிருஷ்டியானது தனது சொப்பிரகாசத் தால் சாட்சித்துவித்ததைத் தனமயமாககுமெனப் பொருள்படவின்றது.

தனமயமாகக், ஏகமாக்கல். இங்ஙன மாகக்லால் வெலலப்பலகாரங்கள் மதுரமாதிரிமா நினறறபோலசு, சாட்சித்துவிதங்கள், நெுப்திமாத்ரி மா நிறகுமென வறிக, இதுதா னத்துவித மெனப்படுத்தல். இதனையே யக ம்பொருளெனவும், இதுமெய பொய்யென்பதை யறியவேண்டின் ரிட்டை கூடுதி, யப்போது நீயே யறிவாபென்பா, அறிவாய நீயே யெனவுங் கூறி னா. சாட்சித்துவிதத்திறகுச சீவேசா சடமானுறபோல, ஏகசைதனயத் திறகுச சாட்சித்துவிதஞ் சடமாகவேணமீமே, அதனா லது விது வெனுஞ் சடங்குளென்பட்டது. ஐக்கியமாகக் கியைநதது சாட்சித்துவிதமனறிக சீவேசொனல் பொருந்தாது. அது நேரோயியையும், இது வலிநது வியை யும். வலிந் தியையினுந் தூர்த்ததாம்.

(க - து.) சாட்சிகள் துவிதமாககாணில், உனதனுபவ ஸபூரிப்பைக் கொடுக்கி லுத்தேகமாக விளங்கும். அங்ஙனம் விளங்குலே வியாபகவிளக் கம், அவ்வியாபகவிளக்கமாக நிலனுதி யெனபது. (எடு)

எசு - கவி. அ - கை.

[உபதேசிக்க வெடுத்துக்கொண்ட தத்தொமசியெனனு மகா வாக்கியத்தில, தத்தொமென்பதை வாசசியார்த்தம் லட்சி யார்த்தமென விரண்டாககி, வாசசியார்த்தத்துக் கைகயங் கூடாதென விக்கவியிற கூறுகின்றா.]

இந்தநீ தொமப தததி னிலக்கியப் பொருளா மென்றும் பந்தமில் பிரம மேதற பதந்தனி னிலக்கி யார்த்த மந்தமாந் சீவ னீச னவர்களே வாசசி யார்த்தந் சந்ததம் பேத மாவார் தமக்கயிக கியங்கூ டாதே.

(இ - ள) இநதநீ தொம்பதததி னிலக்கியப் பொருளாம், எ-து. இந தநிலையாயுள்ள நீ யென்னுங் கூடஸதனே தொம்பதததினது லட்சியார ததமாம்—என்றும் பந்தமில் பிரம மேதற பதந்தனி னிலக்கி யார்த்தம், எ-து. எப்போதும் பந்தரகிதமாயுள்ள அதுவென்னும் பிரமமே தற்பதத் தின லட்சியார்த்தமாம்:—அநதமாஞ் சீவ னீச னவர்களே வாசசி யார்த தம், எ-து. முதலீதுள்ள சீவேச னொன்பப்பிவாகளே, நீயெனனுந் தொம் பதத்திற்கும், அதுவென்னுந் தற்பதத்திற்கும் வாசசியார்த்தமாம்:—சநத தம் பேத மாவார் தமக்கயிக கியங்கூடாதே, எ-து. ஐக்கியமாககினும் எப் போதும் பேதமுறுவராதலி னிவாகளுக் கைக்கியமென்பதே கூடாது, எ-து.

நீ தொம்பதமெனறதனால் அது தற்பதமெனவும், பிரமந் தற்பதமெ னறதனால், கூடஸதன் தொம்பதமெனவும், அநதமாமெனறதனால் ஆதி யெனவும், சீவ னீச னவர்களே வாசசியார்த்த மெனறதனால் தொம்ப தந் தற்பதம் நீ அது வெனவும், உணாகொண்டாம். பேதமாவாரொண்ப் பொதுப்படக்கூறினும் சமஷ்டி வியஷ்டிபேதஞ் சாட்சிக்கின்னம்பின் சீவே

சனாக் குறிக்கப்பெற்றும். பெறவே கற்பித சைதனயொனையிற்று. இது சுருதிபூர்வமாக வுபதேசிக்கப் புகுமாததம்.

(க-து.) ஐக்கிய மினையதற்கெனவும், கூடாமை மினையதற்கெனவுங் கூறியதெனபது. அநதததா லாதிவருவித்தாம். (எசு)

எள - கவி. அ - கை.

[ஐக்கியங் கூடாமைக கே திகக்கியிற் கூறு கின்றா.]

பேதமா னதுவுங் கேளாய் பேராலு மிடங்க ளாலு
மோதரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி னாலும
பாதலம் விசுமபு போலப் பலதூர மகன்று நிறபா
ராதலா லிவர்க்கெந் நாளு மயிக்கியமென் பதுகூ டாதே.

(இ-ள்.) பேதமா னதுவுங் கேளாய், எ-து. முன்னாப பேதமென்றே மே யதுவு மினனதெனக் கூறக் கேளுதி —பேராலு மிடங்க ளாலு மோ தரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி னாலும, எ - து. சீவேசொன்னும் பெயாக்களாலும் பூமிமுதலிப் விடங்களாலும், கைலாய முதலிய விடங்க ளாலும், சொல்லுதற்கரிய சமஷ்டி. வியஷ்டியென்னு முபாதிபேதங்களா லும், காரணசீரம் காரியசீரமென்னுந் தேகபேதங்களினாலும். பேரறிவு சிற்றறிவெனது முணர்வுபேதங்களினாலும் —பாதலம் விசுமபு போலப் பலதூர மகன்று நிறபா, எ-து. பாதாளமுஞ் சுவாககமு மெய்நன் மதிதூ ரமோ வதுபோ லவவள வதிதூ ர நீங்கிநிறபாக்கள்.—ஆதலா லிவாக்கெந் நாளு மைக்கியமென் பதுகூடாதே, எ-து. ஆகையா லிவவிருவாக்கு மைக் கியமென்ப தெநநாளுங் கூடாது, எ-று.

பெயா, இடம், உபாதி, உடல, உணாவு, என்னுமிவைகளால் தனித் தனி பேதமுடையோ சீவேசா. எனவே, இங்ஙனம் பேதமுற்ற சித்தம் என்று மலலொறுதென்பதைக் குறிக்கப்பெற்றும். அவா பேதமுறுவதா லாயபய னெமக்கென்னையென்னுங் கடாவரி னிதுவிடையெனக்கொள்க. நானெனனதா ருலகி லொருவரு மிலலை, அதனை யாராயப் புகுவாரு மிலலை, உளொனில ஆராய்நதாராயநது சென்றுசென்றெட்டாமையி னன்கே பொ ருளலத்தைக் கொண்டனா, கொண்டதற்ற றுவிதபேத மறுதற்கிடமிலலை, இல்லாததாற சிற்றறிவு சிற்றின்பம், பேரறிவு பேரின்பமென்னும் பேத மெங்ஙன மகலும், அகலாததால், சுகம் தனக்கயலென்ப தெங்ஙனநீந் தும், 'நீங்காதாகவே, தேகமே நானென முனபோல வரும், வரவே, ஆண் பெண்பேதம் தானேவரும், வரவே, மோகாதிக்கிடமாம், இடமாகவே, பந்தம்பலப்பீடம், படவே, ஆலம்விழுதபோற கெட்டியாம். இவைவெல லாம், நானலதை நானுக்ககொண்ட விபரீதததாலன்றோ; இங்ஙனமாய் வுலசாத்தில் உடனமுலில் உடலையனறி நானென்றகுப் பொருளறியா ரொ ண்த நானென வறிவா. உடலோடொழிந்ததெனில், உட ளுனாகவேண்டும்.

ஆகுமெனின், அன்னியததா லறியப்படாமலும் அபிமானிக்கப்படாமலும் உபசரிககப்படாமலும் தானே காததத்துவமா நின்று ஆலிங்கன முதலிய வற்றாலாய சுகப்பேற்றை யனுடவிக்கவேண்டும் அநுநன்மினேறே. ஆதலின காததா. இதனைத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டனுபவிப்போன காத்தா. அவன ஆனமா, அவனுடலன்று அவன சிதது. உடல சடம். ஆதலின என ன்னம் ஒன்றும் போகதாகமுடையோன் ஆனமா. அவனுக்கிவவுடல் நீந குவதாற போகதாக மொழிந்ததோ இலையே ஒழியாதளவு மிதுபோ னாற வுடல யாதேனும் வேண்டும். வேண்டவே, என்னனஞ் சென்னமகல வா அகலாதளவும் அல்லலறாது ஆதலால், நானென்பதை யறிந்தேதீரவே ண்டும். இதனை மறுத்தறகிடமின்று. நானென்பதை யுள்ளவாற்றிந்தா லப போது பேதமெங்கே அறிபாதளவு முண்டெனக் குறிப்பிக்கப் பேதங்கா டடப் புகுந்தனரன்றி வேறன்று. அறிவையன்றிச் சீவேசரினாறதலா லந தநாட்டத்தி லேகம். இது லட்சியாராதம். தன்ன யறிவேவடிவெனக் கேட்குங் காணுதானுக் கயனுனெனக் காணுமாதலா லவனுக் குபாதி யன றிச் சீவேசொன்றகுப் பொருளவேறென நெந்நன்மபடும் படாது, ஆதலி னநாட்டத்திற் சீவேசா பெயா இடம் உபாதி உடல உணாவு முதலிய வற்றாற பேதமாகக் காணப்படுவாரன்றே, ஆதலிற் பேதம். இது வாசியா ராதம்.

(க - து) லட்சியாராதம் ஏகத்தையும், வாசியாராதம் பேதத்தை யும் விளக்ககின்றதென்பது. இனி யேகமாகக் குப் பேதங் காட்டியதென வறிக. (என)

எ-து - கவி. அ - கை.

[வாசியாராதமென்னும் பேதவாதத்தை மறுத்தற்கு லட்சியா ராதமென நபேதவாதமா நின்றுள்ள மூனிலக்கண வாக கியத்தின் பெயரை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

வடநூலவல லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருளசே ராம லிடராகிற பொருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற கொள்வர் திடமான வதுவு மூன்றாச் செப்புவார் விட்ட தென்றும் விடலிலா தென்றும் விட்டு விடாததென்றும்பே ராமே.

(இ-ள்.) வடநூல வல்லவாகன சொல்லும் வாசகப் பொருள்சே ராம லிடராகில, எ-து. சமஸ்கிருதப் பூரணப்பண்டிதா வாசியாராதத்திற் பிர திவாதிக்கும் வாசகாராதம் பொருத்தமாகாமற் பேதிகுமாயின்:—பொ ருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வா, எ-து. பேதநீங்கி யனர்த த மர்த்தநுபமாக விளங்க இலட்சணவாக்கியத்தால் திருத்திப் பொருள கொள்வாக்கள்:—திடமாக வதுவு மூன்றாச் செப்புவார், எ-து. அந்த லட்ச ணவாக்கியமு மூன்றுவிதமா யிருப்பதாகத் திடமாகக் கலைவல்லோரோ

சொல்வார்கள்:—விட்ட தெனறும் விடலிலா தென்றும் விட்டு விடாந் தென்றும்பேராமே, எ-து. அவை, விட்டலட்சணையென்றும், விடாதலட்சணையென்றும், விட்டுவிடாதலட்சணையென்றும் பெயாபெறுவனவாம், எ-து.

வாசகப்பொருள் சேராம லிடராதல் எனபது; அவர்கள் வாசகியார்த்தமுழுது முணர்ந்தவிடத் தையநதோன்றுமாறு; நாமுஞ் சீவராதலி னிப்பேத மென்றகலுதுமோ வெனவரும், வரின, யாமாரொன வரும். அடிமைத்திறத்துக் கணர்த்தமாமெனின், இதனபலன யாதெனவரும். நலவினைதிவினைக கியைந்த சுகதுக்கமெனின், ஒன்றிலொன் நிலலாமற்போத லப்பயனுக் கியலபு நமசகியல் பிவற்றோடு மொத்தணடிருத்தலோ வெனவரும். இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம், முதலிய பயனவேறுள, இவற்றிற் கியைநத தவம்புரியி னிலையும வாயககு மடபோ திவ்விடர் நீங்குமெனின், இப்போதிலலாத வப்பய னெப்போது மிருககுமாவெனவரும். அது கேளவியல்லவெனின், யானே யையமமாயிருக்கின்றேன விடையு மையமமாயி னென்செயவேனெனவரும். அதற்குறுகிமொழி யிலலாமற்போதலே யிடராதலெனவறிக. பொருளாமவண்ணமெனறது; எதைச சீவனெனல். எதையீசனெனல். உபாதிசுணமெனின், ஓாமுதலனறே யிவை யோாமுதலுககுத் துணைகருவியாமே யெனவரும். எதுவானு லறிகின்றதோ வதுவெனின், புடைபெயாசசியா, அதுவும வினைமுதலனறே யெனவரும். விஞ்சிமுதலபகுதியிறுவாக கிடந்த தத்துவககூட்டங்களெனின், தத்துவசோதனையில் அல்லவல்லவென்று வரலாமா வெனவரும். அறிவெனின், சின்னவறிவு பெரிபவறிவென்று வரலாமாவெனவரும். உபாதியாதியாலெனின், முன்னமேயறிவனறென முடிந்ததே யெனவரும். இங்கே விடைதரற்கு மொழியினமையி னிது லட்சணுவாககியமினறி யமைபாதென்பதுபற்றியெனக. கொள்வொன்னும் வினைக்கு வடநூலவலலவாகளெனவே, சொல்லுமென்னும் வினைக்குக் காத்தா சுருகியெனககொளக.

(க-து.) லட்சணுத்தமினறித் துவிதபேத மறாதெனபது. லட்சணுத்தமெனினும், இலககியார்த்தமெனினு மொக்கும்.

வினா.—மீமாம்சத்திலுள்ள கர்மம், பத்தி, ஞானம், எனபவற்றுள் கலை வல்லோரும் ஞானத்தை யேலாததற் கேதெனனை?

விடை.—அஃதெட்டாமையற்றி.

வினா.—அதனும் கலவிஞானத்துக்குச் சிறப்பென்னை?

விடை.—தம்மை யொழுககவழி நடாத்துதலே யென்க.

வினா.—இவனோனு முணரவிடத் திவர்க்கெய்த பாஷியத்தி லென்சிறப்பி

விடை.—இவர்போன்றனர் மதிக்குமதிப்பே யெனவுணர்க.

வினா.—துவிதபாவ முடலிலோ, உணர்விலோ? உடலிலெனின், உணர்மமா, உணர்விலெனின், அவவுணர்வு தன்னை யறிதற்பாலதா; அயலை யறிதற்பாலதா? தன்னை யறிதற்பாலதெனின், அயலென லுண்டா? அஃதிரண்டாகுமா? இவையெல்லாஞ் சொல்வாதமெனின்?

விடை.—இதற்குமேறே றேன்றாமையின், குதாக்கமென வோராது தாக்கமெனவெண்ணி முன பின்பொருத்தமினறி வாதிபப ரிதுவேய்னறி வேறோ பசையுமின்றென வுணாக. (எஅ)

எக - கவி. அ - கை.

[மூன்று லட்சணாதத்தையு முதாரணமுகத்தா லிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புச்சேப போடு தென்றுந் தங்கிய சோயந தேவ தததெனென் றுஞ்சொல வார்க் எளிங்குதா ரணங்க ளாக்கி யிர்தமூன றுகாக ளாலே துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம பொருளாந் தானே.

(இ-எ.) கங்கையிற் கோஷ மென்றுந் கறுப்புச்சேப போடு தென் றும், எ-து. விட்டலக்கணையென்பது; கங்கைக்கண் ணுள்ளது இடைச்சே ரியென்றும், விடாதலக்கணையென்பது; கறுப்புஞ் சிவப்பு மோடுகின்றதெ ன்றும்:—தங்கிய சோயந் தேவ தததெனென் றுஞ்சொல வார்க் எளிங்குதா ரணங்க ளாககி, எ-து. விட்டிவிடாத லக்கணையென்பது; அவெனெனவு மிவ னெனெனவு நின்றனானதேவதததெனென்று மிவறறை யிங்கே யுதாரணங்களா ககிச சததுக்கள சொல்லுவார்கள —இந்நமூன றுகாக ளாலே துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம பொருளாந் தானே, எ - து. இந்நமூன்று லட்சணாதத்ததினாற் பிரபலசருதிக்கு முரணாயவற்பசருதி வாக்கியங்கள் னேததும் பொருளாகமுடியும், எ-து.

கங்கை கிககையினினேன செவியி லக்கையில தயிர்விற்போள் சததந் கேட்டவளவி லிசசத்தவ கங்கையின்கண் ணுள்ளதாகக் கருதி நீரி லிருக்குமா விடைச்சேரி, கையிலிருக்கும். நீரிலிராதென்புழிக் கங்கைவி ட்டது. அதுபோல, உணருந்தாம முபாதிதோறு மிருத்தலி னஃதுபாதி யின் தர்மமமா, வேறெனறின் தாம்மமா? சடமாதலி னுபாதியின் தர்மம ன்றென்புழி யுபாதி விட்டது. (இது விட்டலக்கணை.) இங்கே யுபாதியென் றது, தூலமுதலிய மூன்றுதனுவை. ஒருவன் தனது கறுப்புப்பசுவையும், சிவப்புக்குதிரையையும் பற்றச் செல்லுமபோது, அவைகள் வினாவாகவே ட விவ னலுததறின்று அம்மாககமா யெதிரில் வருவோனைக் கண்டு, கறு ப்புஞ் சிவப்பு கண்டையாவெனக் கேட்க, அதற்கவ னிரண்டு மோடுகின் றதெனக் கூற, இதனால் கருமையுஞ் செம்மையுந் குணமாயித்தே யஃதோ டிமா, ஓடுதலாகிய புடைபெயர்ச்சிக்கு வினாமுத லுடலாயித்தே யஃதலுட

லே குணியெனப்பட்டது, படவே அவன குணத்தைக்கேட்க, குணத்தை விடாது குணியைக்கண்டு விடைத்தானென்றாயிற்று. ஆகவே குணமவிடாதது. அதுபோல, முன்ன ரூபாதியனறென நின்றது யாதெனின்: அது மனோவாக்குக காயங்களால் நன்னதென வறிதறகரிதாதலின, குணங்காணமாக வறியவேண்டுமென, நித்தியம், ஶ்ரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், சக்து, சித்தி, ஆனந்தம், இவைபோன்ற பரவஸதுவுக கியைந்த எண்ணிற்றது குணங்க ளமைக்கப்பட்டன. இவைகளில் யாதானு மோருணங் காரணமாக வறியநின்றது, பரம. எனவே, குணமவிடாதது. (இது விடாதலக்கணை.) இங்கே குணமெனந்து, சகுணங்களை. தேவதத்தென்னும் பெயருடையோ னொருவன், காசிபிற சிலகால மரசனாயிருந்தான். அஃதாழவழியா வந்ததுபோனிக், அதனால் விரத்திவந்த தென்திசையில் கடுந்துறவியானான் எனனுமிடத்து, அவ்வரசவேடமும், அக்காலமும், அவவிடமும்; இந்நத சன்னியாசவேடமும், இக்காலமும், இவ்விடமும், தேவதத்தனை யன்றி யிலலாமையின், அரசனே சன்னியாசி, சன்னியாசியே யரசன், என்றாகவேண்டுமென்றே; ஆயினும், குடுமபத்திர சன்னியாசமும், சன்னியாசத்திர குடுமபமும், ஒன்றிலொன்றில்லை, இல்லையெனும், இவ்விரண்டினுந் தேவதத்தனிலேனோ, உளனெனில், இவ்விரண்டும் தேவதத்தனாலனெனில், இவ்வேயன்றி யவையுளவோ, இல்லையெனில், தேவதத்தன்மாதிரி முண்மை, ஏனைய வேடமுதலிய வனைத்துங் கற்பனை. இவ்னவையல்லதுதலின விடமும், இவ்வேயன்றி யவை யிலலைபாதலின விடாதும், இருபபதுபற்றி இது விடமிவிடாதது. இதுபோல, அறிவல்லாத நானென்ப தெங்குணுமில்லை, உளதே லறியாபடும். இலதே லறிவாகடும். எனவே, அறிவையன்றி நானென லில்லை, நானென்னு மகம்பாவ மிலலாத வுயிரகளில்லை யென்றாயிற்று. ஆகவே, திணைபா லிடமல்லாத வுயிரகளுளவோ, இல்லவோ? இல்லவெனில், எந்தத் திணைபாலிடங்கட கெனமுமுரியன். யாதுக்கு முரிபதனறெனின், இந்நதவுயிராகிய வறிவு; எந்தக் காலமிடங்கட்கும் பெயாகட்கு முரியது? யாதுக்கு முரியதனறெனின், அப்போதறிவு யாவு மல்லவாகவேண்டும். அல்லவெனின், இத்திணைபாலிடங்க ளன்னியமாகவேண்டும். ஆகாதெனின், யாவு மறிவல்லவெனவு, மறிவன்றி யிலலையெனவும பெற்றும். அறிவுவுண்மை. அயல் கற்பிதம். அயல்லல வறிவென்புழி விட்டது. அறிவன்றி யயலில்லையென்புழி விடாதது. (இது விடமிவிடாத லக்கணை.) இங்ஙனமுணர்ந் தனுபவித்தல, லட்சியாததம். இங்ஙனமுணராத பாவித்தல, வாசகியார்த்தம். இது நிஜானுபூதி வாககியமென்பதை யறியவேண்டின, தினர்தோறும், சகலத்தில யாவுமாயும், கேவலத்தி லல்லாததாயும், நீயாகிறவற் றுநிற்பதைக் காணலாம். ஐயநதிரிபுக் கிடமின்று. இங்ஙனமுணர்நதாரை யே யிம்மையில்தானே முத்தியென்பதுகூடும். என்னை, “ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான நணிய துடைத்தது” என்றா திருவள்ளுவநாயனார். ஞானகாண்டமாகிற விம்முனறிலக்கண வாக்கியத்தால, க

மம், பத்தி யென்னு மிவவிரண்டு காண்டமாகிற் வாச்சியாராததமனைத்தும் பொருளாதற் திடமுண்மையின் இந்தமுன் றுகை ளாலே துங்கநூல் வி ரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாத் தானே யென்றா. துங்கநூல், உயாவுநூல். அது, பிரபலசுருதி அது, ஞானகாண்டம் விரோதம், எதிர்மறை. துங்கநூலுக் கெதிர்மறை பதகி, காமம், இவை யறபசுருதி. ஆதலின துங்கநூல்என்பது, பண்புத தொகை. ஞானகாண்ட மின்மேல் யாவுமு மணும். மததததோ, சான்று. (எக்)

அ0 - கவி. ஆ - கை.

[இந்த விலக்கண வாககியத்தைமாதிரிம் விடாது சிந்திக்கில் துவிதபாவ மிறக்குமென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

பன்னிய சோப மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்த மன்னிய தேயங் கால மவனிவ் னென்ப வெல்லாந் சொன்னவின் விரோதம் விட்டுத் தொகையிலக் கியமவிடாம லுன்னிழற் றேவ தத்த னெருவனை வெளியாக காட்டும்.

(இ-ள.) பன்னிய சோப மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யாராததம், எ-து. முன்கை கூறிய சோ, அயம் எனப்பெட்ட பதங்களின் வாச்சியாராததமாவது, — அன்னிய தேயங் கால மவனிவ் னென்ப வெல்லாம், எ-து. வெவவேறான இடமும், காலமும், அவனும், இவனும், எனச்சொல்லப்பட்ட வனைத்தமாம் — சொன்னவின் விரோதம் விட்டுத் தொகையிலக்கியம் விடாம லுன்னிழல், எ-து. இவ்வனமாகக்கூறிய விவவிரோதக் கற்பிதநிலைகளை விட்டு முடிவாயுள்ள இலக்கிபாராததத்தை விடாது சிந்திப்பையாயின் — தேவ தத்த னெருவனை வெளியாக காட்டும், எ-து தேவதத்தன் கற்பிதங் க ளல்லாதவி னவனைமாத்திர மவவிலக்கியாராததம் பிரததியகூடமாகக் காட்டிவிடும், எ-று.

சோ, அயம், வாச்சியார்த்த மெனவே, தேவதத்த நிலக்கியார்த்த மென்றாயிற்று. ஆகவே, சோ, அயம், என்பவை, சுததம், அசுததமென்றி றகும். சுததம், கூடலதபிரமம், அசுததம், சீவனீசன, கூடலதபிரமத்திற் கைக்கிய முரணினித தானேயமையும். சீவேசருக் குபாதி குணங்கள் சமஷ்டி வியஷ்டியாயும், பேதகாரண காரியமாய் மிருததலின், ஐக்கியம் முழுதுமுரணும். முரணுவவசரம், லட்சியார்த்தம். முரணுவவசரம், வாச்சி யாராததம். ஆதலின் தொகையிலக்கியம் விடாமெனவும், சொன்னவின் விரோதம் விட்டெனவும், இவ்வனமாய் நிலையாலன்றி யேகசைதன்னியம் விளங்காததலின் உன்னிழற் றேவதத்த னெருவனை வெளியாக காட்டுமெ னவுங் கூறினா.

(க-து.) உண்மை விளங்கறபாலது விட்டுவிடாத் லட்சணையென்பது. விளங்கல், தன்னேத்தான காண்டலை. தன்னேத்தான காணுமா நினைவுமெ.

ன விநியாதார், எஹ்னமாய நிலை சொல்லினுங் கேளார். சுரபபுரீர் போல வத்தன்றி யானந்தம் மோழைபோல்வதன்று. இனிக கூறுநிலையானு முணாக. ச:—அயம், சோயம். இது குணசந்தி. (அ0)

அக - கவி. அ - கை.

[தற்பதம் தொம்பதமெனனு மிருபதங்களும் அவற்றினி லகடியா ர்த்தங்களு மைக்கியத்தை யுணராததற்பாலவென வசிபதங் காட்டுநிலையை மிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

தத்துவப் பதங்க டாமுஞ் சாட்சியாய்ப் பிரம மான வத்துவை விடாமற பேத வாச்சியார்த் தத்தை விட்டு நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னு மர்த்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத மைக்கியங் காட்டும்.

(இ - ள்.) தத்துவப் பதங்க டாமும், எ - து. பேதம் அபேதமெனப்ப ற்றுள் அபேதநிலையை யேற்றறகியைநத வவசரத தற்பதந தொம்பதமெ ன்னு மிவ்விருபதங்களும்.—சாட்சியாய்ப் பிரமமான வத்துவை விடாமல, எ-து. சாட்சியாரினுள்ள கூடஸத பிரமமாக விளங்கிய சுயஞ்சைதன்ய த்தை லட்சியிக்கும் லட்சியம் விடாமல:—பேத வாச்சியாராததத்தை விட்டு, எ-து. சீவேஸவர பேதமாயுள்ள வாச்சியாராததத்தை கையறவிட்டு.— நித்தமுமதுநீ யாகு நீயது வாகுமென்னு மாததமும, எ - து. எப்போதும் பிரமமே கூடஸதனும் கூடஸதனே பிரமமாம் எனனு மாததமும —அக ண்ட மெனறே யசிபத மயிக்கியங் காட்டும், எ-து. ஏகமென்றே யசிபத மானது துவிதநாசத்தை விளக்கும், எ-று.

சாட்சியாய்ப் பிரம மான வத்துவெனறதலை, லட்சியாராததமாயிற்று. பேதவாச்சியார்த்த மெனவே, அபேத லட்சியார்த்தமென வுராகொண டாம். தத்துவப் பதங்கடாமும் அராததமும ஏகமெனறே அசிபதமானது ஐக்கியங்காட்டுமெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. அசிபதமானது; வாச் சியார்த்தத்தை விட்டு வத்துவை விடாமல ஐக்கியங்காட்டுமென முடிக்க. அது நீ யாகும் நீ யது வாகு மென்பது ஏகாரந தொக்கிநின்றவெனக் குறி க்கின்றது. லட்சியார்த்தங் கூடஸத பிரம மெனறதலை, வாச்சியார்த் தஞ் சீவேசொன. றுயிறறு. அசியெனனும் பதமானது ஐக்கியததையே காட்டநிற்கும் பதம்.

(க-து.) அசியெனனும் பதம்; வாச்சியார்த்தத்திற பிரமமெனப் பொ ருடந்து, லட்சியார்த்தத்தில ஐக்கியப்பொருளைத் தரும். இவ்வைக்கியத தை மறுப்பா ரிதனை யேற்றற்கோ ருத்திசொல்லுதம். அதாவது; உடல கேரறு நிறகு மறிவு வுடலன்று, அப்போது பிரத்தியேகவஸ்து. அதனை யறியவேண்டினுன் குறியி லுடலதட்டிமா தட்டாவிடத் தவனுக் கறிவு பவனா, ஏகமா? பல்வெனில், உபாதி தட்டவேண்டும். இனறெனில், ஏகமா

உவேணமும். இங்ஙனமாவதாலும், அனுபவ மிருத்தலாலும், மறுத்தற்கொண்ணுது. (அக)

அஉ - கவி. ஆ - கை.

[ஐக்கியத்திற் கியைவ திணையதெனவும், இயையாத திணையதெனவும், உபமான பூர்வமாக விககலிபிற ஈறுகினறா.]

கடநீரின மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன றுமெப் போது
மிடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம்
திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென நிரூந்தி டாயே.

(ஆ-அ) கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே, எ-து. கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமும், மேகசலப் பிரதிபிம்பாகாயமு மித்தையே — குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன றுமெப் போதும், எ - து. கடாகாயமும் மேகாகாயமு மெப்போதுங் கலம் தேகமாதற்பாலன்:— (அதுபோல), இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம், எ-து. எவற்றிற்கு மிடமாயுள்ள பிரமமும் கூடலதனுமாகிய விரண்டு மெப் போது மேகமேயாம்.—(ஆதலின்,) திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென நிரூந்தி டாயே, எ-து. யாதோ ராயமு மினதித் திடமாகச் சுவானுபூதியாகிய சிவோகமென நிரூந்திடுகி, எ-து.

வாச்சியாரத்தமாகிய சீவோசா மிததையாதலா லவாகட கெங்ஙன மைக்கியங் கூறத்தகுமென்பார, உபமானத்தாற் கடநீரின் மேகநீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே யெனவும், மேகநீரில் வாணென்றதனால், குடவா னென்றாற்போல மேகவாணென்றும் இதனால் கடாகாயமும் மேகாகாயமு முணமையாதலி னிரண்டுங் கூடி யேகாகாயமாகத் தகுமென்பார, குடவானும் பெரியவானுங் கூடியொன றுமெப் போது மெனவும், அதுபோலக் கூடலதனும் பிரமமு முணமையாதலி னிரண்டுங் கூடி யேகசைதன்னியமாகத் தகுமென்பார, இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகமெனவும், இதுவே ஸ்திரமான வனுபூதியென்பார, திடமாகச் சுவானுபூதியெனவும், இதுதா னகம்பிரமமென்பார, சிவோகமெனவும், இதனி னுமேலாயநீலை யெவவிதத்தினு மிலையாதலி னிரூந்திடாயே யெனவுங் கூறினா. சிவ, அகம், எனபது, சிவோகமென்றாயிற்று. எவ்வுயிருமாகிய வறியும் தேகோகம், பிரானோகம், இரத்திரியோகம், மனோகம், புத்தோகம், முததோகம், பூரணாதோகம், சத்தோகம், சித்தோகம், சாந்தோகம் முதலிய விவைபோலவன பிறவுமாகத் தானாதற்பாலதின் முடிவாகச் சிவோகமெனல சுருதி யுத்தி அனுபவ சம்மதமெனவறிக.

(க-து.) ஐக்கியநிலை சிவோகமென முடித்துச் சம்மாவிரூத்தன ராசிரியொன்பது. இஃதுபதேச முடிபு. (அஉ)

அட - கவி. அ - கை.

[அவ்வுபதேசத்தா லிவன தரிசித்த தீனையதென
விக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப பாமந்
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாதையுந் தள்ளி யுள்ளிற்
கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரம மெனனு
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப பாமல,
எ-து. துககர்விததிக்குத் தஞ்சமா நின்றுள்ள குருநாத னனுக்நிதித்த
தத்துவசோதனைவழித்தாச சென்று சிறிதூ தவறாமல் — பஞ்சகோ சமுங்
கடநது பாதையுந் தள்ளி, எ-து பஞ்சகோசங்கனைய மொவ்வொன்றாகக்
கடந்து அப்பாற றேறறும் பாதையு மொழித்து — உளளிற் கொஞ்சமா
மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரம மெனனு, நெஞ்சமு நழுவி, எ-து. உள்ள
த்தினகண னெழிந்த பறறுககளன்றி மிச்சமாக வொதுங்கி மறைந்து
நின்ற அற்பவாசனா விருப்பையும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரமமெனனு நீனைவும
மெல்லநழுவி:—ஒன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான், எ-து. ஏகமாகப்
பிரகாசித்துநின்ற பரிபூரண சைதனனியத்தை யக்ககண்ணுல தரிசித்த
னன், எ-து.

தத்துவவழி, ததவமசி யென்னும் வாங்கியவழியைத் தபபாமல், கட
ந்து, தள்ளி, விட்டு, நழுவி, கண்டான் எனமுடிக்க. கொஞ்சமா மிருப்பெ
ன்பது போனதொழிய மீந்த வாசனை. நழுவுதல் சத்தசங்கற்பமுஞ்
சிறிது சிறிதகலல். ஒன்றாய் நின்ற பூரணத்தைக் கண்டானென்பது திரிபுடி
யிழப்பைக் காட்டநின்றது மெய்யே, கண்டானென்புழிச் காணுதல் ஞா
னம், காணப்படுதல் ஞேயம், காண்பான் ஞாதூரு. இங்ங்ன மிருக்கத்
திரிபுடி யிழப்பென லெவ்வனவகூடும் இது சொப்பிரகாசத்தின மகிமை.
என்னை, “அத்துவித வத்துவைச சொப்பிரகா சத்தனியை” என்றா தாயு
மானவா. உள்ளத்திலென்பது உள்ளிலென விடைகருதையா நின்றது

(க-து.) குருநெரிச்சேறலா லாய பயனைக் கண்டனென்பது. இது
தான் ஞானகதப்பிரததியடசமெனப்படுதல். இதனையறியாதானொன சொ
லினு மெனனை, இதனைத் தானே தானாகவிளங்கலென்பா சத்துக்கள். (அங்)

அச - கவி. அ - கை.

[முன்னா விளங்கிய பிரததியடசநானத்தின பின்னா வினைந்த
வனுபூதிநிலைக் ளினையவென விக்கவியிற கூறுகின்றார்.]
அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுக்கர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற குருவுங் காண
நனவினிற சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மாணான்.

(இ-ள.) அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழந்தியே யகண்ட மாகி, எ-து. சொப்பிரகாச வெழுச்சிக் கனுபவமாயுள்ள தடையற்றவானந்தப் பிரவாகத்தில் மூழ்கி, மூழ்கவே யகண்டப்பிரபூரணமே தானாகி—தனுகரணங்களாதி சகலமு மிறந்து, எ - து. தனுகரண புவன போகங்கள் முதலிய சகல கற்பிதமு நசித்து —சித்தாய மனதுபூ ரணமாப, எ-து. தெரிவே வடிவாகியும் சினமாதிரிமானதால் மனது பரிபூரணமாகியும்.—தேக மா னசுற குருவுங் காண, எ - து. பூரணமே மானிடத் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிய சற்குருநாதனுங் காணும்படி —நனவின்ற சுழுத்தி யாகி நனம்கன சுபாவ மாண, எ-து ஸங்காமல தூங்குதலாகிய நனவிறசுழுத்தி நிலையதாகியுஞ் சமபுத்திர வின்று தனது சுபாவமாகிய நிரதிசயானந்த வடிவமாயின, எ-து

பிறப்பிப்பதக் குறைய னோராள தேவகதியால் தனக்கு விழிவர அத னால் பூத்தினகரணை கண்டாங்கு இவன ஞானதினகரணை கண்டான், அவனுக்குப் பயக்கப்படுத்திக் கொடுக்க மின்றே அங்கு மிவனுக்கு மின்றும், இன்றாகவே யிவ்வனமாய வனுபவானந்த மவனுக்குச் சற்றே, அது போ விவனுக்குச் சற்றே அன்றாதலின் அனுபவானந்த வெள்ளத் தழந்தியே யகண்ட மாகி யெனவும், அவனுக்குச் சூரியப்பிரகாச மேலீடு ஆனந்தமேலீடு முண்டாகுமன்றே அம்மேலீட்டால் தனுகரணத்தி னானகு மிருக்க அவனுக்குக் காணுமா இவனுக்குக் காண, காணுதாதலின் தனுகரணங்களாதி சகலமு மிறந்தெனவும், அவனறிவு சூரியப்பிரகாசமாயின்று பூரணமாகுமே, அதுபோல விவனிவிவும், ஞானசூரியப்பிரகாசமாயப் பூரணமாகலாமே, ஆதலின் சித்தாய மனதுபூ ரணமா யெனவுங் கூறினா. ஊன விழித்திறப்புகே யிவ்வளவு வியப்பாயின ஞானவிழித்திறப்புக் கெவ்வளவு கோடி வியப்பாகலாம். இதனைத் தெரிவிக்க விவவுவமை கூறினோம். இவ்வனமாய ஞானனுபவ மில்லா ரெவ்வன மிதனை யேறபா என்னை, “முககனியும் பாதசோறு முனப்பிருக்க நாயருநதிக், கக்கிய சோறறை கருதுவார எக்கலைக்கும், எல்லாப் பொருட்கு மிருமபொருளயா மெனனது, வல்லார்க் கடிமை புகுவா” என்றா சொற்பானந்தா. தானாகி வறிவைக் காணுதா அறிவுக் கறிவெனக் குழறி ஞானவரம்பைக் காணுது வாளாபோயினா. இவரை ஞானியென நேறபா ரிவாபோலவா. இவா “மோனமென்பது ஞானவரம்பு” என்னும் பிரபலசுருதி முடிவை யெவ்வன மெட்டுவா. ஆயி விவாசுறு மோனமோ இதனுக்குக் கீழாய் மோனவகையுளானது. இவருந் தானுனந்தமென்பா, இஃதயலையோ தன்னையோ? தன்னை யெனின் தானே சச்சிதானந்த மெனனாகரா? அயலையெனின் தானாகி வறிவை யளவைகளா லளந்து தனக்கயல காட்ட வலியுண்டாகவேண்டும், வலியின்றேல் சமமா விருக்கவேண்டும். தா னறிவு, அய லானந்தமெனின், தனக்கானந்த மன்னியமாகவேண்டும். அன்னியமாயின் தானுனந்தமெனனது திருக்கவேண்டிட. நல்லது, தனக்கயல சிவம் அது சச்சிதானந்தமென

னின் தானெனவாகவேண்டும். சத்துரு சித்தெனின, அநதசசிதது தனனை யறிதம்பாலதோ அன்னியததையோ? அன்னியததையெனின, அப்போது சடமாகவேண்டும். சடமெனின சத்தெனப தசத்தாகவேண்டும். ஏனெனின, தன்னால் தானறியப்படுவது சதது. அன்னியததா லறியப்படுவ தச த்து. அசதது சடததையா சத்துசித்தெனலை. இப்படித தானிருக்கு மய லைச ஈசசிதானந்தமெனலும போதும். இதுநிறக பின்வரு மடப்போது விளக்குதும்.

(க-து.) நனவிற சமுததிநிலையோடு சுபாவநிலையு மெய்திறமென்பது

அரு - கவி. அ - கை.

[இவ்வாறாய் நிடடைதெனந தாசிரியரை வணங்கி மிக
மெனறுசொலவானாயினு னெனப்பதை யிக்கவியிற
கூறுகின்றா]

அளிமக நெடுமபோ திவ்வா றுனபின மனது மெல்ல வெளியில் வந்திடவு ணாந்து விமலதே சிகனைக கண்டு துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழந தெழுந்து சூழ்நது குளிர்முகச் சுவாமி கேடகக் கும்பிடடு நினறு சொல்வான்.

(இ-ள்) அளிமக நெடுமபோ திவ்வா றுனபின மனது மெல்ல வெளியில் வந்திட வுணாநது விமலதே சிகனைக கண்டு, எ - து. அன்புள்ள புத திரனாகிய மாணுக்கன வெகுநேர மிந்நனமாய் நிடடை புரிந்தபின்னா மெல்லத் தனது மனம் துரியாதித்ததினினது துரியத்திலவா அதினினறு சாமானியமாக விஸமரணையிலவா அதினினறும் விசேடமாகச் செகததாக ஸ்புரிகக அதினினறும் பௌதிகமாக ஸ்புரிகக இந்நனம் ஸ்புரித்ததன லுலகை நனகுணர, இந்நன முணாநத்தனலை கனங்கரகிதமாக விளங்கிய குருநாதனைக கண்டு — துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழந தெழு ந்து சூழ்நது, எ-து. கண்களினின்று மானந்தபாஷ்பரு சொரியத் திருவ டிகளை யஞ்சலியோடு வணங்கி மீண்டெழுநது வலம்புரி யிடம்புரியாகப் பிரதட்சணமவந்து:—குளிர்முகச் சுவாமி கேடகக் கும்பிடடு நினறு சொ ல்வான், எ - து. உபசாரதவதனததையுடைய குருநாதன கேட்கும்படி யஞ்சலிகரத்தனக நினறுகொண டுதனைச்சொல்லுவன, எ-று.

உணாநது கண்டு தொழுது வீழந் தெழுநது சூழ்ந்து கும்பிடடு நினறு சொல்வான் எனமுடித்தல சிறப்பேயனறித தனித்தனி வினைமுறறுக்குத லிற் சிறப்பிலையாதலின ஒரு வினைமுறறுக்கி முடித்தாம். (அரு)

அசு - கவி. அ - கை.

[இந்நனமாய் வுதவிகளுக கைம்மா றறியேனெனத்
துதித்தலை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

ஐயுனே யெனது ளேநின் மனந்தசென் மங்க ளாண்ட
மெய்யுனே யுபதே சிக்க வெளியவநத குருவே போற்றி

யுய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக் கோ ருதவி நாயேன்
செய்யவே ரொனறுங் காணேன நிருவடி போற்றி போற்றி.

(இ-ள.) ஐயனே யெனது னேநின் மனந்தசென் மங்க ளாண்ட மெய்யனே, எ-து. கர்த்தனே அடியே னுளத்தகலாது ின் மனந்த செனமங்க டோறு மாணவந்த மெய்யனே — உபதே சிக்க வெளிவந்த ஒருவே போற்றி, எ - து எனனை விளக்கவிகக எளிதி லெழுந்தருளிய சூருநாதனே நமஸக்காரம் — உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக் கோ ருதவி, எ - து. பிறவியினையுமபடி ரி ரதிசயானந்த மாக்ருவித்த வுதவிக்குப்பதிவதவியை — நாயேன செய்யுமா ரொனறுங் காணேன நிருவடிபோற்றி போற்றி, எ-து. நாயபோலவலுக்கியயான செய்யும்படியான மாககம் வேறொன்றுங் கண்டிலன ஆதலின் தேவரீர திருவடிகளுக்கு நமஸக்காரம் நமஸக்காரம், எ-று,

பிறவிகடோறு மெனதுளேநின் ருண்டதென்பது, ஏற்றறபாலதோ தளளறபாலதோ ? தளளறபாலதெனில், யாவரு மிங்ஙனமாய் சுவானுபூதி யெளிதிற் பெறலாமே; யா னெளிதி லிமமையிற் பெற்றது, பிறவிகடோறு மெனத்திவைத் திருத்திவந்தமையால ஏற்றறபாலதேயென வழிக. இதனுளறே வுபதேசிக்க வெளிவந்த ஒருவே யென்றா. இதற்குக் கைமமா நிவ ன்றிவாயவிடத்தது வே றினமையின், உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக் கோ ருதவி நாயேன செய்யுமா ரொன்றுங் காணே னெனப்பட்டது. இதனினு மேலாய வுதவி யினறென்பதைச் சுருதி யுத்தி யனுபவத்தாற காணலாம். இவ்வனுபவ மத்துவித்ததி லொழிய வேளையவிடத் தின்றென்பதை ஞாயஞ் சோதனையாற காணலாம். (அசு)

அள - கவி. அ - கை.

[அதற் காசான சொரூப ிட்டனாக மாறுதிருப்பதனிலும் வேறு கைமமா நிலையெனவிககவியிற் கூறுகின்றா.]

கிட்டனிவ் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக் கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார் துட்டமாந் தடைகண் மூன்றுந் தொடராமற் சொரூப ஞான ிட்டன யிருப்பா யாகி னீசெயு முதவி யாமே.

(இ - ள.) கிட்டனிவ் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கி, எ-து. மாணுக்க னிங்ஙனவகூற வதற் காசிரியாமகிழ் தவனைப்பார்த்து:— கிட்டவா வென விருத்திக் கிருபையோ டருளிச்செய்வார், எ - து. கிட்டவாவென்றவனை யருகிலிருத்தி மிக்க கிருபையோ டினனு முறுதிமொழி கூறலாயினா:—(அதாவது,) துட்டமாந் தடைகண் மூன்றுந் தொடராமல், எ-து. மிக்க கொடியனவாகிய தடைகள் மூன்றுள், அவை மூன்றும் நின்னைத்தொடராமல்:—சொரூப ஞான ிட்டன யிருப்பாயாகி னீசெயு முத

வியாமே, எ-து. சொரூபஞான ரிடடையில் மாறாதிருப்பையாயி னதுதா னீசெய்வதாகிய வுதவியாகும், எ-து.

சொரூப ஞானரிடடையாவது;—ஆறிவே வடிவாபவினங்கல. உண மைஞானிகள் வேண்டிவ கைமமா நிதனையேயனநி வேறனநெனகருதிகக ரினந்து, இவாகூறிய கைம்மாறு. எனவே, பொருள் புசும் அடிமை முத் லியவை வேண்டியனது. இவை வேண்டினோ அனுகிரியொனப்படுவோர். இவரே யுலகிற பெருமபானமையோர். அவாரியர். ஆதலி னீநநிலை வழு வறகவென்றாயிற்று. வழுவறகவென்றது, நீ வழுவின அநநிலை வழுஉம, வழு வின் முனபோற சகந்தோனதும், தோனநின் அகமமதை யுனடாம, உண டாயின பநதவினைவுக கிடமாம், இடமாயின தவனையாம, தனையாயின பிறவிககிடமாம், இடமாயின ஒழிவின்னும், இன்னாயின அமைதியின்னும், இன்னாயின நிததியதிருத்தியின்னும், இன்னாயின் அல்லலே யொழிவினநிய பயனமுடியு மாதலைப பற்றியெனக.

(க-து.) நீ வழுவாதிருப்பினும் தடைக ளிருப்பதால் வழுவுசெய்யும், செய்யினும் முன்ன ரவைகளால் நீ பட்ட வறததததை யுன்னுக, உன்னி டுல சொரூபரிடடனாயிருப்பை, இருத்தலே கைமமாமெனபது. (அஎ)

அஅ - கவி. அ - கை.

[இவ்வனநதெநிநத ஞானமு நழுவுமோவென நையுறற மாணு

ககனேநாககித் தடைகள்வரில அனுபவநழுவுமென

மீண்டு கூறுதலை யிககவியிற கூறுகின்றார்.]

நீநானென் நிரணடி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கு நானாகத தெரிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றான றானாகும் பிரம ரூபஞ் சறகுரு தாலாற் றேனது மாணுவந் தடைக ளுண்டே லனுபவ முறைத்தி டாதே.

(இ - ள்.) நீ நானென் நிரணடி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கும், எ-து. நீயென்றும் நானென்றும் கூறப்படும டேதமிரணடினநி யெங்க ணும் பரிபூரணமாக வியாபித்துநிற்பது.—நானாகத தெரிந்த ஞான நழுவு மோ குருவே யென்றான, எ-து. எனது சொரூபமாகத தெரிந்ததுகொண்ட ஞானமானது நழுவிப்போகவுக கூடுமா? எனது குருமுருாததமேயென்று மாணுக்கன் கேட்டான்.—தானாகும் பிரம ரூபஞ் சறகுரு தாலாற் றேன தும், எ-து. தானேதானாக விளங்கிய பிரமஸ்வரூபமானது சறகுருவின லும் பிரபலசுருதியினாலு வ காணப்படும:—ஆனாலு தடைக ளுண்டே லனுபவ முறைத்திடாதே, எ-து அந்வனவ காணப்படுவதாயினும் அதனை மறுக்குந தடைகளுள், உளவாகவாயக்கி னனுபவ முறுதிப்படுமா? வுறுதி ப்பட்டாதே, எ-து.

தத்துவங்களனைதையு மாராயநது தெளியத்தருவது ஞானமன்றி வேறன்று. அந்நானத்தையன்றி நானென்பது வேறன்று. அந்தநான பகிர்முகத்தில் நானீயென விரண்டாதற கியைநத கண்டங்களாயும், அந் தர்முகத்தில் நானீயென விரண்டாதற கியையா தகண்டமாயும் நிற்ப தால் இங்கே முதத்திசைக கியைநதவாறு நீரானென நிரண்டிலாம னிறைநதபூ ரணமா யெங்கு நானாகத் தெரிந்த ஞானமெனவும், அந்நா னதிசையிலும் ஞானதிசையினு முள்ள நானெனல அவவவவாறு விளங் கும, விளங்கினு மவை தானன்று தன்னையன்றி யவையிலலை, ஆதலி னமு வும். இந்நிலை பேதங்களனைததும் விளக்கத்தக்கது ஞானஞ்ஞஷ்டானம். இவ்விளக்கத்தில்தான ஞானஞ்ஞான ரகிதமாயிருக்கவேண்டும், இங்ஙன மாகவேண்டுநீலை ஞானஞ்ஞஷ்டான மினறியக்கண னுறுதிபடாது அது பற்றித் தடைகளுண்டே லனுபவ முறைந்திடாதேயெனவுங் கூறினா.

(க-து) தடைகளவயத் தாகாவிடி லனுபவ நிலைக்குமென்பது. தூலா ல மாத்திரமெனின அனுபவமவராது. சமகுருவால மாததிரமெனின சா ன றோனுபவமு மிதுதானே எனனு மையநதீராது. ஆதலிரண்டு மின்றியு மையாது. இது தெளளியோராகடமை. (அஅ)

அக - கவி. அ - கை.

[தடையென லினையதெனவும், அதனைக்கெடுத்த லினையதெனவு மிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

தடைகளே தெனிலரு ஞானஞ் சந்தேக விபரீ தங்கள் படாசெயு மந்த மூன்றம் பலசன்மப பழக்கத் தாலே யுடனுடன் வரும்வந தக்கா லுயர்ஞானங் கெடுமி வற்றைத் திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல சிந்தித்த மெளித லாலே.

(இ-எ.) தடைகளே தெனிலரு ஞானஞ் சந்தேக விபரீ தங்கள், எ-து. தடைகளையாதெனில, அருஞானம் சந்தேகம் விபரீதமென்பன —படாசெயு மந்த மூன்றம் பலசன்மப பழக்கத் தாலே யுடனுடன் வரும், எ - து. துன்பத்தையே வினைவிக் கு மந்தமூன்றுவிதமும் அனந்தசெனமப பழக்க த்தினு லடிக்கடிவரும். — வந்தக்கா லுயர்ஞானங் கெடும், எ - து. வந்தால் மேலாய ஞானப்பிரகாசங் கெடும்.—(ஆதலின்) அவற்றைத் திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல சிந்தித்தல தெளிதலாலே, எ - து. அம்மூன்றையு முறுதியாக நின்று கெடுத்தலசெய்தி கேட்டல சிந்தித்தல தெளிதல என னு மிம்மூன்றேதுக்களானும், எ-து.

அருஞானம், பொதுவாகப் பழுதையைப் பாம்பெனவும், கட்டை யைக் கள்ளெனவுங் கோடல. சந்தேகம்; பழுதையோ பாம்போவெ னவும், கட்டையோ கள்ளனாவெனவுங் கோடல. விபரீதம்; ஸ்திரீமா கப் பழுதையன்று பாம்பெனவும், கட்டையன்று கள்ளெனவுங்கோ

டல. கேட்டல; சிரவணமாகிய சடவிதலிங்க தாற்பரியம். சிந்தித்தல; மனனமாகியபுத்தி தாககம் அனுமானமெனப்பன. தெளிதல; நிதித்தியாசனம் சமாதி சாட்சாதகாரமெனப்பன. நிதித்தியாசனம்; மந்திரயோகம் பரிசயோகம் பாவயோகம் அபாவயோகம் மகாயோகமெனப்பன. சமாதி; சவவிகற்பசமாதி நிரவிகற்பசமாதியெனப்பன. சாட்சாத்காரம்; சீவனமுத்தி விதேகமுத்தியெனப்பன.

(க - து.) தடைமாரக்கமும் அதனைக் கெடுக்குமாரக்கமு மினையவைனத் தெரிவித்தாரொனபது. கணமும் விடாதுபழகுக வென்றாசானரோ. (அக்)

கூ0 - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனஞ் செயயாவிழிற பந்த நசியாதெனப்பதற்
சுவமை யிக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

அக்கினிக் கட்டுப பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கின ஞானத தீயால் வந்தபந் தமுமவே வாது
சிககெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே.

(இ-ள.) அக்கினிக் கட்டுப பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது, எ - து. மந்திரத்தினு லக்கினிக் கட்டுப்படுமாயின சிறுதுருமபையு மெரிக்கமாட் டாது - (அதுபோல), மக்கின ஞானத தீயால் வந்தபந் தமுமவேவாது, எ-து. ஞானகுகினி மந்தப்படுமாயி னக்கணத்தெழுநந் பந்தந் தினேததுணையாயினு மதனை யெங்ஙன மெரிக்கும், அதனு லெத்தெங்ஙனமெரிபும் - (ஆதலின), சிககெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்தல தெளித லாலே, எ-து. உடனே சானரோபா லிடைவிடாது பழகிச் சந்தேகங்களைக் கேட்டலும் விடையைச் சிந்தித்தலும் சிந்தித்தவாறு தெளிதலுமாகிய விவ்வேதுக்க ளால:-விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே, எ - து அனுபூதிக்ருத் தடையாயுள்ள அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமெனப்பவற்றைப் போக்குதலசெய்தி, எ று.

ஞானம் அக்கினியாகாவிழின பந்தம் நீறாவதெங்ஙனம், நீறாகாவிழின சின்மாததிரமாகச் சகலமும் விளங்கலெங்ஙனம், விளங்காவிழின அல்லலற று மன மமைதிபெற லெங்ஙனம், இன்றேல் ஞானசாதனத்தா லெனப்பயன், ஆதலின சானரோ பலரும் ஞானத்தழலென்றார். இதனை மறுப்பா ரனுபவித்தறியார். பிரமமெனினும் ஞானமெனினு மொக்கும். எனனை, “பிரம நேயப் பிரம நெருப்பிடை, பிரம மாகிய மந்திரந் தனனினுல, பிரம மாய சருவுடன் பெய்துபின், பிரம மேயடை வாருளா பினனுங்கேள்” எ - ம. “அறிவு தாகிய வங்கியிலேகொள், அறிவை யேசில ராகுகி பண்ணுவா, செறிவ தாஞ்சமத்தீயிடை யோசில, ரொறிய தாய புலனகளை யீவாகள்” எ-ம.

கூறினா கண்ணபிரான. மககின ஞானத்தீயால எனப்பாடமோதி யுரை
கூறினம். வந்தபந்தமும் வேவாது எனறதனால இனிவரும் பந்தமும் வேவா
தெனப் பொருடலால எதிராதுதழீஇய வெச்சவுமமையாயிற்று. (௯௦)

௯௧ - கவி. அ - கை.

[அத்தடைகளி னிலக்கண மினையவெனத் தனித்தனி
யிக்கவிழிற் கூறுகின்றா.]

பிரம்பா வனையை மூடிப் பேதங்காட் பிவதஞ் ஞானங்
குரவன்வாக கியநம் பாமற் குழம்பின மனஞ்சந் தேகந்
திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே
விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர்.

(இ-ள.) பிரம்பா வனையை மூடிப் பேதங்காட் பிவதஞ் ஞானம், எ-து.
சைதனியததைக் கணிகண மிதுநா னிதுநானெனக் கொள்ளுந் திட
பாவனையை மறைத்துத் திணைபாலிட பேதங்களைக் காட்டுவது, அஞ்ஞான
மெனப்படுவது — குரவனவாக கியநம் பாமற் குழம்பின மனஞ்சந்தேகம்,
எ-து, ஞானசிரிய ருபதேசமொழியை நம்பாமல் கலங்கின மனதே சந்
தேகமெனப்படுவது — திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்றும்,
எ - து. நான்குசூலத்து நீலையிலலாத செகததை மெய்யெனவும், ஸதூல
தேகததை நானெனவும் — உளளே விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்
பா மேலோர், எ-து. அகத்திற கலங்கிய அநதமயக்கமே விபரீதமெனப்
படுவதெனக் கூறுவாசானறோ, எ-து.

பேதம், அபேதமென விருவகை அவற்றான், உபாதான மூபாதேயமெ
னத் தோன்றாமை பேதமும், தோன்றுதல் அபேதமுமாம். அதாவது;
கடபேதங்களை மணனெனவும், பணிபேதங்களைப் பொன்னெனவு முணரா
மை, தோன்றாமை. உணாதல், தோன்றுதல் சைதனயவிளக்கமே பரமென
பதோ, ஆனந்தப்பெருக்கே பரமெனப்பதோ எனக்கலங்கல் சந்தேகம்.
இவற்றொன்றும் நீலையுறமை விபரீதம். இம்மூன்று முறதா மொகனூ
மிலா, இதனைக்காட்ட இங்கே விளக்கியதெனக். (௯௧)

௯௨ - கவி. அ - கை.

[அத்தடைகளைக் கெடுக்கத்தக்க கேட்டல் முதலியவற்றி
னிலக்கண மினையவென விக்கவிழிற் கூறுகின்றா.]

தத்துவ வனுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பா
ரொத்துள பொருளு கததா லுசாவல்சின் தித்த லென்பார்
சித்தமே காந்த மான தரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தயிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே.

(இ - ள்.) தத்துவ வனுபோ கந்தான சாகித்தல கேட்ட லெனபார், எ-து. தத்துவமசியெனனு மகாவாக்கியானுபவம் விளங்க விடாது நிட்டை கூடலை கேட்டலெனவும்:—ஒத்துள பொருளு கத்தா லுசாவலசிர தித்த லெனபார், எ-து. பேதமாகா தொத்துநின்றுள அசிபதாரததமாகிற வை க்கியப்பொருளி லையமுறி லதற்கியைநத யுத்திகொ டாசான்பால விசாரித தலை சிரதித்தலெனவும்:—சித்தமே காரத மான தரிசனம் தெளித லெனபார், எ-து. அங்ஙனம் விசாரிததுச சிந்திக்கச சிரதிகக வையந தங்கற கிடமின்றாக வககணமே விபரீத மகலுமாதலின மனமானது சாவகறபி தமு மிறநதவிடததுச சதோதயமாக விளங்கு மேகாரத தரிசனத்தைத தெளிதலெனவுங் கூறுவா சத்துக்கள், எ-து.

ஆசான்பார் கேட்டவாறு நிட்டை கூடலை கேட்டலெனவும், ஐக்கி யங் கூடமா நெங்ஙனமெனச சிரதிக்க வுசாவலைச சிரதித்தலெனவும், அங்ஙனஞ் சிந்தித்தலாலாய பயன சித்தமயககந்தீரநது சுயம்பாவிளங்கலைத் தெளிதலெனவுங் கூறினா. இங்கே அஞ்ஞானம், சந்தேகம், விபரீதம், என பன மூன்றும் பந்தம். கேட்டல், சிரதித்தல், தெளிதல் எனபனமூன்றும் முத்தி. இரதப் பந்தமுத்தி யெய்துவது செயற்கையாலோ இயற்கையாலோ? இயற்கையாலெனின், விதி ரிடேதம் வேண்டுவிதின்றே. செயற்கையாலெனின், இரதசெய்கைக்கு வினைமுதல சீவனோ ஈசனோ? ஈசனெனின், பிறநதிறநதானென் றிருக்கவேண்டும். சீவனெனின், பந்தத்துக்கா முத்திக்கா? பந்தத்துக்கெனின், முத்திக்கோ? ஈசனெனின், இவன் வினை விப்பானேன, அவனதை யழிப்பானேன. சுபாவமெனின், முடிவுதானின றோ? இனநெனின், உபசாரதமின்றாமே; இன்றாயின் அல்லலறமிருப்பதற் கிடமின்றே; ஆதலின், இங்ஙனம் வாசித்துத் தெளிவிதினு மூடனாயிருக்கை மிகவுந்நு, இங்ஙனமனது; நானல்லாதவுடலை நானெனநபிமானித தழுந்திய தெந்தவுணாவோ அநதவுணாவா லப்பந்தத்தைக் கெடுக்கவேண்டு மனநி வேறொன்றாலென்பது மூடம். எங்ஙனமெனின், அவனவனபந்த மவனவனூல வினைத்தனநேல அவனவனபந்த மவனவனூற களைதலொண்ணுது. தேகோகபாவத்தோற்றம் உடலாலோ உணாவாலோ? உடலாலெனின், சடம். உணர்வாலெனின், தகும். அந்தவுணாவுதானே யுயிர். அநதவுயிர் தேகநீக்கத்தில் தேகோகபாவவிழப்பு; தன்னாலோ வேறொன்றாலோ? வேறொன்றாலெனின்னுபவ மிருக்கவேண்டும். தேகோகபாவந தன்னாலாயதால தன்னு லிழப்பாகவேண்டும். அநதவிழப்பே மரணவாதனைக்குறி. சிலருக் கிவ்வாதனை யிலலாமைபுமுண்டு. தமரகவாயவினாலேனும் மூசுசுஸ் தம்பித்தலாலேனும், ஞானநாட்டத் தறுதியாலேனு மெனவுணாக. பெண்டி பிள்ளை பண்டங்கனி 'லவனவன வைத்தபாசம் ஆனிவநதுழி யவன வனை வதைக்கக் காண்கின்றோம். தன்னூல்வநத பந்தந தன்னூலழிவுறும் ன்றி வேறொன்றாலாகாது. தன்னூலுபவிததேனும் ஞானக்கினிகொண்டபிரித்தேனுமென வுணர்க. என்னை, “தன்னூல் வினையுஞ் சகசீவபரந், தன

ஞ லழியுந் தனதாம் விழியால, என்னு லெனையெனனி லெனக்கருளும், மன்னே யடியே னபய மபயம்” எனறாதத்துவராயா. தன்னுல்வினைந்தது; அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமாதலி னவை தன்னு லழியவேண்டுமெனப் பதுபற்றிக் கேட்டல சிந்தித்தல தெளிதலசெய்தி. இங்ஙன மனுதினமுஞ் செய்வையாயின் நிர்வாணம் பெறுவாயென்றா. ஏனையோ ரனறெனவில் கறகு நீயேயெனப் பிரித்தலின பிரிநிலையேகாரம். இந்த ஏகாரத்தா லவ னவனபந்த மவனவ னதுக்கவேண்டுமெனப்பதாயிற்று. இதனை யறிந்து செய்தி. (கூட)

சூந - கவி. அ - கை.

[ரித்தமு மிகுநன முயலவேண்டுமெனறீர், முடிவின்றே
வெனற மாணுககனேரோக்கிக் காலவரையறை
யிககவிபிற கூறுகின்றார்.]

எத்தனை நாணஞ் தாவு ஞானமு மிருக்கு மென்பை
யத்தனை நாளும வேண்டு மப்பாலோர செயலும் வேண்டா
ரித்தமும வெளிபோற் பற்றா ஞேயமாத திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரா னவாவி தேக முத்திபெற றிருபப றென்றும்.

(இ-ள.) எத்தனை நாணஞ் தாவு ஞானமு மிருக்கு மென்பை, எ-து. எவ்வளவுகாலங் காண்பானுங் காட்சியு மெனனைவிட்டகலவிலலை யென்பை யோ —அத்தனை நாளுமவேண்டு மப்பாலோர செயலும் வேண்டாம, எ-து. அவ்வளவுகாலமு மிவவிடைவிடாமுயற்சி வேண்டுமேயெனறித் திரிபுடி யறி லப்பாலோர முயற்சியும் வேண்டுமெனறித் —ரித்தமும் வெளிபோற் பற்றா ஞேயமாத திரமாய்ச் சீவன் முத்தரானவா, எ - து. எப்போதும் தனனை யொன்று பற்றினுந் தானொன்றையும் பற்றாத பூதாகாயம்போலச் சகலகற்பிதங்களுந்தனைப்பற்றினுந் தானொன்றையுமபற்றாதசிதாகாயமா ததிரமாகச் சீவகற்பிதங் கடந்தசீவன்முத்தராக —விதேகமுத்திபெறறிரு பப்பொன்றும், எ - து, விதேகமுத்திபெறறுக காலவரையறையின்றித்தா னேதானுகவிளங்குகிறபா, எ-து.

விடயமபயனாகப்பெறில் ஞானஞ்ஞானமவேண்டும, அறிவுதனைத்தா னேபயனாகப்பெறில் ஞானஞ்ஞானம்யாதுக்கு. எனவே, தானேஞானஞ் ஞானஞேயமெனப்பெற்றும். விடயநதனதுகற்பிதமாதலினதிரிபுடிவேண் டும். ஞானநதனத்திட்டானமாதலினதிரிபுடிவேண்டுமெனறிது. திரிபுடியை த் தனது விருத்திஞானத்தைக் கொடுத்தகுகாணில் அனைத்துஞ்சொப்பி ரகாசமாகவிளங்கும். அங்ஙனங்காணுவிடல திரிபுடிமயமாநிற்கும். இதனை த்தினவனுபவத்திற்காணலாம். ‘புராணம்போ னம்பிக்கையனறு.’ பிரத்திய ட்சம். நீ முன்னாக் கற்பிதமாயவிடத்துத் திரிபுடியுங் கற்பிதமாயிற்று. நீ யிப்போது சொப்பிரகாசமாகப்பழகில் திரிபுடியுஞ் சொப்பிரகாசமாக

விளங்கும். அங்ஙனமாயதும் நினதுமுயற்சிகாரணமாகவன்றோ? இங்ஙனமாவதும் நினதுமுயற்சிகாரணமாகவெனக்கூறவேண்டுமோ? அப்போது விடயமயமானதுபோல, இப்போதுசினமபமாவையெனபதுறுதியாதலால், சின்மாதிரமயமாகச்சினனாபழகில் திரிபுடியுமங்ஙனமாம், ஆதலின் அப்பாலோசெயலும் வேண்டாமென்றா பகிரமுகத்தில் ஞேயம்விடயததையும், அநதாமுகத்தில் ஞேயமனானததையுங்குறிகக நினதது. ஆதலிற் சிதாகாயமென்றும்.

(க - து.) பொன்னைப்பறபல பணிபேதங்களாககறகுப்பன்னானவேணமும், அவையனைத்தையும்பொன்னாவுருக்கறகு நிமிடமாகிறசினனானவேணமும். அதுபோலத, தன்னைக்கறபிதமாகிய சகசீவபரமாககறகுப் பன்னானவேணமும், அவறறைததானாக்கறகுத் தவமுடிநதோனுககுச சினனானவேணமும், ஆதலின்பழகுவெனபது. இங்ஙனமாயமுயற்சிவிடாதோரோ சீவனமுததராசிப் பின்னாவிதேகமுததராநா, இதனையுமுனாதிசெயன்பார, ஞேயமாத்திரமாயச சீவனமுத்தரானவா விதேகமுத்திசெயற்றிருப்பாரொன்றா. இதுகாமுறாத்ததுபதேசமாககமெனவுனாக (கூட)

கூச - கவி. அ - கை.

[இனிஞானத்தினமநிமைதோன்ற, அதனைத்தானாகப்பெற்ற சீவனமுத்தரநாலவரின் பெயரினைப்பெனவிசகவியிற கூறுகின்றார்.]

ஞானமார் சீவன் முத்தர் நாலவகையாவர் கேளாய்
வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்ட
னாவர் நாம மீதா மவர்களிற் பிரம வித்தின்
ருனமு மறறை மூவா தாரதம் மியமுஞ் சொலவேன.

(இ - ள) ஞானமார்சீவனமுத்தர நாலவகையாவாகேளாய, எ - து. அறிவேவடிவாகப்பரிபூரணமாநிறைந்துள்ள சீவனமுத்தரொன்போ நான்குவகையாயிருப்பா, அதனையாங்கூறக்கேளுதி.—வானிகாபிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன ஆனவாநாமமீதாம், எ-து. ஆகாயம்போன்றபிரமவித்தெனவும், வரனெனவும், வரியானெனவும், வரிட்டனெனவுமாயினோ நாமமிதுவாகும்.—அவர்களிற் பிரமவித்தினுனமு மறறைமூவா தாரதம் மியமுஞ்சொலவேன, எ-து. அநநாலவருள்பிரமவித்தினிலையையும், ஏனைய மூவரினதாரதம்மிய நிலைகையு மினிசொல்லப்படுவன, எ-து.

இங்ஙனான்குவகையான சீவனமுத்தருஞ் சிதாகாயமேதானெனத தெளிந்தவராதலின் வானிகொனவுவமைகூறினா. பிரமவித்தையுமைகொடுத்தப்பிரித்தது, விதிவிலக்குவமூவாதுபலவிவகாரங்கள்செய்ய அதனால்வருமின்பதுனபங்கள்றுகர்தலபற்றி. னுகரினுஞ்சிதாகாயமாக்குவன். இதனைப்பின்னருங்கவிகளாலுணர்க. (கூச)

சுரு - கவி. அ - கை.

[இந்நாலவருள்பிரமவித்துக்கள தமதொழுக்கநடைகளில் வருண
சிரமங்களைவழுவினநிடத்திக்காட்டலை யிக்கவிபிற்
கூறுகின்றார்.]

தீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவா தெளியு முன்னர்
வாரமா யிருந்த தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகா ரியமா னாலும பலாகுப கார மாக
நேரதாச் செய்வார் தீர்ந்த நிலைவிடாச் சீவன் முத்தர்.

(இ-ள்) தீரராய்ப் பிரமவித்தாய்தெளிந்தவா, எ-து. (பிரமவித்தெ
னப்படுவோர்) யாதோரபாயகட்குணகலங்காத தீரமுடையராயும், பிரம
வித்தெனலும் பெயருடையோராய் நினது ஐயநதிரிபினறிததனைத் தெ
ளிந்தவா — தெளியுமுன்னாவாரமா யிருந்த தங்கள் வருணமாச்சிரமம்,
எ-து. இங்ஙனந்தெளிதற்குமுன்னரே தமக்குரிமையாலின்றுள்ளவருணசிர
மதருமம் — சொன்னபாரகாரியமானாலும பலாகுபகாரமாகநேரதாச்செ
யவார, எ-து. கனமிகளுக்காகச்சொன்னபாரமானகாரியமாயினு மவற்றை
பபலருக்கும் முன்னடையாகக்காண விதிவிலக்கொழுங்கொக்கச்செய்து
காட்டிப்பா — தீரந்தநிலைவிடாச்சீவன்முத்தர், எ-து. வழக்கனைத்துநீரந்த
நிலையாதோ அந்நிலையினினுநீர்க்காதசீவன்முத்தி திசையுடையவா, எ-து.

சாவமுஞ் சினமாத் திரமாவிளங்கலின் பயகமபனதிகளுக கிடமின்று,
ஆதலின் தீரராயெனவும், தாம பிரமஞானமாரிறதலின் பிரமவித்தெனவும்,
தாமமுன்னாவருணசிரமவொழுககவழித்தாயச்சேறலி னிவவுணமைநிலை
வாயத்தது இவ்வாறனைவாக்கும் வாயக்கவேண்டுமென்னுங் கருணைபற்றி
முன்னடநதுகாட்டலையுன்றித் தமக்காகவனறென்பார, பலாகுபகாரமா
க நேரதாச்செயவொனவுங் கூறினார். (கரு)

சுரு - கவி. அ - கை.

[இதுமுதன் மூன்றுகவியானு மந்தப்பிரமவித்துக்களினிய
வியப்புநடைகளை விளக்கக்கூறுகின்றார்.]

காமமா திகள்வந் தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற் பற்றார்
தாமரை யிலேத்தண ணீர்போற சுகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார்
பாமர னொனக்காண் பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டா
ருமரு மாவா ருள்ளத துவகையாஞ் சீவன் முத்தர்.

(இ-ள்.) காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்,
எ-து. காமக்குரோதாதிகள்யாதோரோதுவினாலேநரிடினு மக்கணமேயவற்
றையறிவாக்கரைத்தலி னெங்ஙனந்நிலையுமும், நிலையுறவாதலின்கணத்தின்கி
குமனரே நசித்தலின், எங்ஙனமனம்? பற்றவிடம்பெறுவர் பெருநர்: — தாடி.

னாயிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்குடிவாழ்வார், எ-து தாமரையிலை தண்ணீரிலிருந்து மெங்கனம்பறறறுநிற்குமோ அங்கனஞ்சகத்தோடுங்குடி நின்றும் பற்றின்றிவாழாநிற்பா:—பாமரரொனக்காணப்பிப்பா பண்டித்த திறமைகாட்டா, எ-து. மூடபாப்போலத்தமமைக்காட்டிக்கொண்டுநீரி வர் பண்டிதராயினு மத்திறமைதமிழ்த்திலிலலாததாகக் காட்டிக்கொண் டிருப்பா:—ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாளுசீவனமுததா, எ-து. ஊமை கள்போலவுமிருப்பா, உள்ளத்தினகணமாறாதஞானக்கனிப்புடைய பிரம வித்தாகியசீவன்முத்திதிசையுடையோ, எ-து.

மனஞ்சொப்பிரகாசமாக விளங்கலின், மனத்திற் பற்றானவும், சொப்பிரகாசப்பிரதிபலனஞ்செகத்தெனக்காணபரனறி யஃதோமுதலெ னவெங்கனஞ்சித்தத்திலவைப்பொன்பா, தாமரையிலை தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்குடிவாழ்வாரொனவும், தோற்றினுஞ்செகத்தைச்சினமாததிர மாகக் கணப்பதேதொழிலாகவுடையவ ரிவ்வொங்கனம்பண்டித்த திறமை காட்ட நேரமுடையவரொன்பதுதோன்றப் பாமரரொனக்காணப்பிப்பா பண் டித்ததிறமைகாட்டாரொனவும், யாதோர்கற்பிதமுமின்றிச் சொப்பிரகாச மாத் திரமவிளங்கிக்கொண்டிருக்க வேறென்ன சொல்லவிடமுண்டென்பா, ஊமருமாவாரொனவும், சொப்பிரகாசமாக வவருள்ளதோதலினனும், அன்னியக்கனிப்புக் கெங்கனமிடமாம், தற்பிரிதிககே யிடமாதலினனும், உள்ளத்துவகையாளுசீவன்முத்தொனவுகூறியவாறுகாணக். வந்தாலும், சகத்தொடும், ஊமரும், ஆகியமூன்று மிழிவுசிறப்புமமை. ஊழாலன்றித் தமக்குச்சமறும்பிரியிலையென்பதுதோன்றச் சகத்தொடுங்குடிவாழ்வா ரொனப்பட்டது.

(கூசு)

கூஎ - கவி. அ - கை.

[இ - து.]

பேதகன் மததால வந்த பிராரத்வ நாநா வாரு
மாதலால் விவகா ரங்க ளவரவர்க கான வாரு
மாதவஞ் செயினுஞ் செயவர் வாணிபஞ் செயினுஞ் செயவர்
பூதலம் புரப்ப ராயம் புகுநதுண்பர் சீவன் முததா.

(இ-ள்.) பேதகனமத்தாலவந்த பிராரத்வநாநாவாகும், எ - து. பேத கன்மம், அபேதகனமமெனக்கனமமிரண்டாம், அவறறுள், பேதகனமம், உலகம்பேறாக்கக்கண்டுபுரியுங்கனமம். அபேதகனமம், தானாக்கக்கண்டுபு ரியுங்கன்மம். இங்ஙனமிருக்கப் பேதகன்மததாலவந்தவழி நானாவிதமாம்:— ஆதலால்விவகாரங்களவரவர்க்கானவாகும், எ-து. ஆதலின் விருத்திகளெவ ரெவர்க்கெதெதுவோ அவரவாககதுவதுவாம்:—(எங்கனமெனின்,) மாத லுஞ்செயினுஞ்செயவர் வாணிபஞ்செயினுஞ்செயவர், எ-து. மகாதவத்தைச் செய்வயவிரும்புற்றுச்செய்யினுஞ்செய்வா, வியாபாரஞ்செய்வயவிரும்புற்றுச்

செய்யினுஞ்செய்வர் — பூதலம்புரப்பபாயம் புகுநதுண்பர் சீவனமுத்தர், எ-து. பூமியையாளவேண்டினுமாளுவா, பிச்சைபுகுநதிரந்துண்பினு முண்பா (இவாகளாரொனின்,) பிரமவிததென்னுஞ்சீவனமுத்தாகள், எ-து.

ஊமெனபது, பூவஞ்செயதவினையை. அபேதகனமமாதலின்நிலையொ ததனா. பேதகனமமாதலின் கிர்த்தியமபேதிததனா. எனனை, “ஊழிற் பெருவலியாவுளமறறென்று சூழினுந்தானமுநதுறம்” என்றாதிருவள்ளு வா. ஞானமாத்திரம, அபேதகனமம். ஏனையவிரணமம் பேதகனமம். பேதகனமம், உடலுக்கியைநதது. அபேதகனமம், உணாவுக்கியைந்தது. அபேதகனமமிருப்பதுபற்றிப்பேதகனமமென்றா. புரப்பினுமெனறதெஞ்சி யது, ஐயம்புகுந்துண்பினுமெனறது மறறே. இந்தவும்மை களிட்டததைக காட்டரினறன். (௧௭)

கூஅ - கவி. அ - கை.

[இ - து.]

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்முன் னின்றது புசிப்பார் வெயயி னிலவாயவிண் விழுது வீழ்நதும் பொன்றின சவம்வாழந தாலும் புதுமையா வொன்றும் பாரார் நன்றுதி தென்னார் சாட்சி நடுவான சீவன் முததர்.

(இ-ள.) சென்றதுகருதாரநாளைச் சோவதுநினையாகணமுன னின்ற துபுசிப்பார், எ-து. போனதைப்பற்றிநினையா, இனிவருவதைப்பற்றியுநினையா, இப்போதியாதுகிடைப்பதோ அதனைமாத்திரமபுசிப்பார்:—வெய்யிலிலவாயவிண்விழுதுவீழ்ந்தும், எ-து. உடன்கிரணமானது சீதளகிரண மாயாகாயத்தினினுலம் விழுதுபோற்பலருமவியக்கவிறங்கினும்: — பொன்றினசவம்வாழநதாலும் புதுமையாவொன்றும்பாரார், எ-து. செத்த பிணமீண்டுமுயிரோடுகூடிவாழினும், ஒன்றையும்திசயமாகப்பாரார்கள்:— நன்றுதிதென்னாசாட்சி நடுவானசீவனமுத்தர், எ-து. இதுநன்கு, இது தீதென்றுஞ்சொல்லாகள், இவவிரணமுறகுமநடுவாகச்சாட்சியாரினுள் ள பிரமவிததாகியசீவனமுத்தாகள், எ-து.

வீழ்நதாலுமெனபது வீழ்நதுமெனவந்தது காலமயக்கம். இன்ன தனுபவித்தது, அனுபவிக்கின்றது, அனுபவிப்பது, என்னும்க்காலபேதம், அவருக்குச்சினமாததிரமாவிளங்கினும், பசிதணிதலபற்றிவேணடுவதாதலி ன கணமுனனின்றதுபுசிப்பாரொனவும், எத்தனையற்புதமானவியப்புஞ்சிதா காயமாரிறறலி னசசிதாகாயநாட்டமகலாகக்கெங்குநனறதோன்றும், எங் கனமவியப்பொன்பார், புதுமையாவொன்றும்பாராரொனவும், யாவுமித் தையாயததானுவிளங்கலின், நன்றுதிதென்னொனவும், ஞானஞ்ஞானங் கட்காதாரமான நிலையினொனபதுதோன்றச், சாட்சிநடுவானசீவன்முத்த றொனவுகுகிறார். இவையனுபவவினோதம். (௧௮)

கூக - கவி. அ - கை.

[ஏனையமூவரினரியவியபுநடைகளை யிககவியிற் கூறுகின்றா.]

பின்னேமூ வரிளி ரணடு பேர்களுஞ் சமாதி யோகந்
தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார நிமித்தந தானு
வுன்னுவோன் வரன்வேற ரோரா லுணர்பவன் வரியா னாகு
மன்னியர் தமமாற் றன்னு லறியாதோன வரிட்ட னாமே.

(இ - ள்.) பின்னேமூவரிலிரண்டு போகளுஞ்சமாதியோகந் தன்னையுற்
றிருப்பார், எ - து. மறமூவரிலிரண்டுபோ சமாதியுனததையகலாதிருப
பர்:— தேகசஞ்சாரநிமித்தந்தானுவுன்னுவோன்வரன, எ - து. தேகசஞ்சா
ரத்துக்காக வுண்ணநினைப்போன வரனெனப்படுவோன் —வேறரோராலு
ணர்பவன்வரியானாகும், எ - து. பிறாவலிந்துட்டலாலுணவறிவோன வரி
யானெனப்படுவோன்— அன்னியாதமமாற்றன்னுலறியாதோனவரிட்டன
மே, எ-து. அன்னியராலும், தன்னாலுமுணவுநேரிட்டலையறியாதோன வரிட்
டனெனப்படுவோன், எ-று.

தானேசென்றிரந்தோவோனையேனுமபுசிப்பவன் வரன், பிறாவலிந்
துட்டவுணவுண்போன வரியான, உறக்கத்திலவலிநதுட்டயதாயைநோக்கி
யெனக்கேனிராததிரியுணவிடவிலையென்ற சிறுபிள்ளையைப்போலத்தானு
முணவுண்டதையறியாதான், வரிட்டன எனவே, தனபசியைத்தன்னாலறி
வோனவரனெனவும், பிறராலறிவோனவரியானெனவும், தன்னாலுமபிறரா
லுஞ்சுற்றமுறியாதோன, வரிட்டனெனவுகருதிககப்பெற்றாம். தானேதன்
பசிதெரிநதுண லுடலவளாததற்கனதே, வதைதவிராததற்கனறிவேறுக
கன்று, வதையாலரிட்டடைபங்கமும், ரிட்டடைபங்கத்தாலமனக்கலக்கமும்,
மனக்கலக்கத்தால முனபோலச சுகதுக்கத்திலமொத்ததுண்டலை தலுமாம்,
ஆதலினெனக. இசை, பரவிசை, அரிசசையெனப்பிராரதவமுனறெனலை
யிககே காணக. (கூக)

க00 - கவி. அ - கை.

[இந்நாலவகையாயசீவனமுததாகளுக்கு முததியிறபேதமில்லை.

ஆயினும், பேதகன்மங்களாலுண்டாகுநதாரதமயியந

களை யிககவியிற் கூறுகின்றா.]

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னாலு முத்தி
சரியாகும் பாடுபட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்றா
பெரிதான விட்ட துக்கம் பிரமவித் தனுப விப்பன்
வரியானும் வரனு மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமா வாழ்வார்.

(இ - ள்.) அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றநேகரா னாலுமுத்திசரியாகும்,
எ-து. இடைத்தற்கரிதாகியவிச்சீவன்முத்தர்க ளிவ்நமனேகபேதமுடை

யராயினும், முத்திபேற்றிலேபேதஞ்சுதறுமிலா — பாபீபட்ட சமாதிக்ஞப
டலனெதென்றால், எ-து. பாபிபட்டபேதசனமமாகியசமாதிக்ஞபபலனயா
தெனின — பெரிதானவிட்டதுக்கம்பிரமவிததனுபவிப்பன, எ - து. மிக்ஷவி
பைதனபங்களைப் பிரமவிததேயனுபவிப்பன — வரியாறும்வரணுமற்றைவ
ரிட்டனுரு சுசுமாவாழ்வார், எ - து மற்றவரியாறும், வரணும், வரிட்ட
ணும் நீரத்சயானந்தமாகவாழ்வார்கள், எ-து.

சிதாகாயத்தையனறியிவாசஞ்சு சிலேவேறினமையின, முத்திசரிபாரு
மெனவும், பலவாறுனவிவசாரங்குறிமசம்பந்தப்படுதலி னவ்வவற்றிற்குரி
ய நயநவ்ஹங்குதாசமேவரும், வரவே, அதனுலின்பதுனபங்களுவினையும்,
வினாதலேயனுபவிக்கத்தக்கோனதானுதலால், பெரிதானவிட்டதுக்கம்பிரம
விததனுபவப்பென்னவும், அனுபவித்தாலுமித்தனையுஞ்சிதாகாயமாகியதன
னையெட்டிப்பாக்கத்தினைததுணையுமில்லாததாகக் கணங்கொண்டிருப்ப
னதலி னிவனுக்குமுத்திசரிபாருமெனவருகூறினா. கூறீவ், நனவு,
நீனவு, கனவு, சுமுத்தியெனநான்காம். இவை, விஸமரணையாகவேணும்,
தஸமரணையாகவேனுமிருக்கும். இந்நாலவருநதஸமரணையா. ஆயினும், பிர
மவிதது, நனவாசவும், வரன, நீனவாசவும், வரியாள், கனவாசவும்,
வரிட்டன, சுமுத்திபாசவு மிருப்பொன்பதுபெற்றும் நனவுவிஸமரணையா
தல, சுகத்தாகப்பரிணமித்தலை. , நனவுதஸமரணையாதல, சிறபரகாசமாக
விளங்கலை. நனவுவிஸமரணையாயினவருனமாகவும், நனவுதஸமரணையாயி
னவருனமாகவுமவிரிந் தாங்கும. இவருனமாய்விரிவொங்குததைச், சக
கோசவிகாசமெனபா. இச்சசலகேவலங் கற்பிதமெனவும், எதாராததமென
வுமிரண்டாபிறகும். கற்பிதங்கெடுதல, எதாராதத்தில. எதாராததங்கெடுத
ல், ததாகாரத்திலெனிற்குத்தலி னிவாசாதனந்ததாகாரமாதற்கெனவறிக.
இவாசமுத்திரனவிறசுமுத்தியெனவும், ஏனையசுமுத்திமகனைசுமுத்தியென
வுமாம். மூவரும்விடாநிடடையிலிருப்பதுபற்றிச் சுசுமாவாழ்வாரொனவும்,
விவசுரித்தலைப்பற்றி யிட்டதுக்கம்பிரமவிததனுபவிப்பனெனவரு கூறினதே
யமையுமெனின, பிரமவிததைப்பற்றி யுள்ளததுவகையாஞ்சீவனமுத்தொ
னவும், தாமராயிலேததண்ணிப்போற சுகத்தொங்குமவாழ்வாரொனவும்,
இன்னுமியைப்போன்றவற்புத்குணமுடையொனவரு கூறியதெற்றுக்கு, பாா
பபவாகளுக கிங்ஹனந்தோற்றலேயனறிவேறன்று இதுமுடிந்ததுமுடித்த
லென்னுமுத்தி. (கடுகு)

கடுக - கவி. அ - கை.

[அருளானியாபோலஞானிவவிகரிப்பினு மாகாரொன்ற
கிக்கவியிலுவமைகூறுகின்றா.]

பிரமஞா னிகளுங் கன்மப் பேதையர் போலே வாழ்ந்தாற்
றிரமறு மஞ்ஞா னம்போயச செனியாத வழியே தென்னிற்
பரவுமா காய மொன்றிற பற்றாது மறறை நான்கும்
விரவின தோடுங் கூடும் விதமிரு வோரு மாவார்..

(இ-ள்.) பிரமஞானிக்குநகனம்ப பேதையாபோலேவாமநதால, எ-து. பிரமசுஞானமுடையோருந் கனமததையேபயனுசுவடையமூடாக்நைப்போல விவகரிப்பிலாததுவாழின் - திரமமும்ஞானமபோயச செனியாதவழியெதென்கி, எ-து. நிலையின்றியவஞ்ஞானசிப்பதெநவனம், நசிப - விமல இனிச்செனியாவாடெநவனமமையும்மனக சேடபையாயின், (ஆ)கனைகூறகச்சென்கி) - பரவுமாகாயமொன்றிறதறந்து, எ-து, எங்குமொருதகைததாவியாபித்துள்ளவாகாபமானது தவ னிற்பறநிறுந தானென்றிதும்பறந்து - மறநைநான்குமலரவினதோம்கூடம் விதமிருவோருமாவா, எ-து. ஏனையநான்குபூதமுந்தமதசமபுறத்திற பூரணமாகிறதது கலந்துள்ளதாகத்தோற்று மாகாபத்திற பறமலவிதமெவநனமோ வநநனமவ விருகிறததோருமாவா, எ-து

பறமலலாதவாகாயத்தைப பறநுசநான்குபூதமுமபறநு ாறுபோன்று, யாதோபறமலலாதசுகத்தைப பாசபாதம் கசுசுருதிபபறநுவதஞ்ஞானமாதவினஞ்ஞானிபொனவும், பரவுதனைப்பறநுகபதறவிறுந தானெவனமாகாது விலடசணமார் ள்றுள்ளவாகாயமபோன்று, எல்லாபபறநுகஞ்ஞுகமாகக்காணத்தனைப பறநுகபதறவிறும் தானெவனமாகாதலவெனவெனறகனுவிடசணமாகநின்ற விளந்கஞ்சுகாதானகலஞ்ஞானமாதலின் ஞானியொனவும், உபமானமுகத்தாமதபியது பேதனகாட்டறசெனக, ஐயநதிரிபகனற ஞெபதிப்பிரியமாகவினங்குவோஞ்ஞானியர், ஏனையரல்லாதார், இதுவேபேதம் மறநைநான்கும் விரவினதோடுகநுமல்தமிருவோருமாவா ஞெபபாடமோதிநாடு குபூதமுந்தமமாலமிசிரிப்பித்த பவுகிகங்கனோடுமபற்றுய, இவவிதமாக ஞானிபஞ்ஞானியிருவருமடேதமாவா ஞானதுகாட்டவாருமுள உபாதிகாரணமாக ஞெபதிப்பிரியிரண்டாகநிற போரஞ்ஞானியா, உடாதிரகிதநகாரணமாக ஏசமாகவினங்குவோஞ்ஞானியா, ஏனனில், ஞெபதிப்பிரியதகதகற்பிதமாகக்காண்டோர்வா ஆனருக்ககாணபோரவா. கற்பிதெனில், சொத்தையிலன்றாகப்போவானேன, ஆதலினிரண்டமேகம் ஏசமெனின், முனனிரண்டானுலன்றோ இப்போதேகமெனனலாம் இரண்டாகக்காணப்படுதலுபாதிசக்தநாட்டததாலன்றியினறெனின், ஒன்றாகக்காணப்படுதலு முபாதிரகிதநாட்டததாலன்றியின்றெனபம். நாட்டபேதததாலவனநதோறநியதன்றி ஞெபதிப்பிரியமிரண்டிமன்று, ஒன்றுமன்று. இங்ஙனங் காணபோதாத்தஞ்ஞானியா, இதிலதமொற்றமுடையோஞ்ஞானியோனும்ஞ்ஞானியோ, இவனாததானஞ்ஞானியொன்றிரநுலாகிரியா. ஏனையோராசசொலவதிலவவளவுசிறப்பினது வெள்ளைமொழியெனக்கண்டபடியுனாகொளறநக. இதுவேபரமபனாயுரையெனலை ஞாயததாறகாணுதி.

(க-து.) ஞெபதிப்பிரியமேகமெனறகும், ஆனறெனறகு மியையுமென்புபா ஞானியொனபது இது தீரக்கவாராயச்சியின்றேல வினங்காது. உல்குளையொருஞ்ஞானியொனக்கொள்ளினிழிவென்னை. (க0க)

க௦௨ - கவி. அ - கை.

[சீவனமுதததாசசேவிததலாலாயபயணையும், இவாகநிநியா
குமவிதேகமுததிநீலேகூறடபுததலேயு மிக்கவிநீரகூறுகின்றா]

சீவனமுத ததாசசே விததோர சிவனய நெடுமா லா லா
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செயது சநம
பாவன மாணு றென்று பலமறை முழங்கு மிப்பா ன
மேவருஞ் சீவன் முததர் விதேகமுத தியுநீ கேளாய.

(இ-ள) சீவனமுதததாசசேவிததோ, எ - து. யாவரிடைவிடாமல்
சீவனமுதததா முறைப்படிதரிசனஞ்செய்துவருபவரோ அவர்கள். — சிவ
னயநெடுமாலான மூவரும்கிழநோன்புமுழுவதுஞ்செய்து, எ-து. சிவனும
பிரமாவும் விட்டுணுவுமாகியமும்மூாததிகளும்கிழமபடி செய்யவேண்டிய
தவகுகளனைத்தையுங் குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து — சநமபாவனமாணு
றென்றுபலமறைமுழங்கும், எ-து செனமஞ்சுததமாயினொன்று சகலவே
தககளுமுறையிடும — இப்பாலமேவருஞ்சீவனமுததா விதேகமுத்தியுநீகே
ளாய, எ-து. இனிக்கிடைத்தற்கரியசீவனமுததாக்களைப்பாறியிச் சொன்னதும்
னறியும் அவாகளடையுமவிதேகமுததிநீலையையும் யாங்கூறக்கேளுதி, எ-து.

இவனாததரிசித்தலா லிவரதுநோககுப்பட்டுக்கொண்டேவரும், வருத
லன்றியும் இவாகளகலலவாகளென்றுன்னவுங்கிடைக்கும், இவநனமாயநல
ன, எந்தததவடபேற்றினுமிக் குறலின சனமபாவனமாதற்குத்ததையென
னை. செனமநாசனமாணுறெனக்கூறுமையினேற்றற்பாலதே. செனமசுத்த
மெனறது, ஞானசாதனத்துக்கியைந்ததனுவை. பலமறைசசருகுகம நான
முறையாதலின பலமறையென்றா. சீவனமுததி யறிவேதாநுதல, விதேக
முத்தி ஆரியாதீதமாதல. இதெல்லாஞ்சொல்லான்று, உழப்பாலென
வுணாக. (க௦௨)

க௦௩ - கவி. அ - கை.

[ஞானிகளின ஆகாமியமுதலியமுனறுவினைகளும் படுமபாட
டையிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

பஞ்சினை யூழித தீப்போற பலசென்ம விவித விததாஞ்
சஞ்சித மெலலா ஞானத தழல்சுட்டு வெண்ணீ ருக்கு
கிஞ்சிதா காமியந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும்
விஞ்சிய பிராரத் துவத்தின வினையனு பவித்துத் தீரும்.

(இ-ள.) பஞ்சினையூழிததீப்போல, எ-து. பஞ்சைவடவாக்கினியெகவ
னரீருக்குமோவதுபோல: — பலசெனமவிவிதவிததாஞ் சஞ்சிதமெலலா
ஞானததழல்சுட்டுவெண்ணீருக்கும், எ - து. பலசெனமககளுண்டாதற்கு
நாளுவிதவிதைபோலுமிருக்கின்ற சஞ்சிதவினைகளனைத்தையும் ஞானுக்கினி

யெரித்துவெண்ணீர்க்கிலும். — கிஞ்சிதாகாமிபந்தானகிட்டாமலவிடபே
பேர்கும், எ-து ஆகாமியந்தினைததுணையேனுங்கிட்டாமலவிடோடிப்போ
கும்:—விஞ்சியிராரத்துவத்தின் வினையனுபவித்துத்தீரும், எ-து. அவை
ங்கலாகமிஞ்சினிற பிராரத்துவவினையை யனுபவித்தேதீரவேண்டும், எ-து.

ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், என வினையுள்ளது. அவற்றுள்,
ஆகாமியம்; மதி, விதி யெனவிரண்டாம். தானிச்சித்தவண்ணமவேணமிம
னல், மதி. அவவண்ணங்ககூடல், விதி. கூடாமை, சஞ்சிதம். சஞ
சிதம், பை. என்றால், கைகூடா அவாக்களைத்து மடைக்கப்படும்மை.
விதி, ஊழ், பிராரத்துவமென்பன பொருபொருட்களினி. மதி, பந்தம்,
விதிதெயன விருதித்ததாம். பந்தகனம், பொருளல்லவற்றைப்பொரு
ளெனவேண்டியவாவல் வித்திகனம், பொருளல்லவற்றைப் பொருளான
றெனச் சோதனை, ஞாயம், பொருத்தமென்னுமிம்முன்றுமுகத்தால் ஐயந
திரிபினறிககளைத் துள்ளதையுள்ளதாககோடல் வித்திகனமவிதி, இவ்வண்
ணேரிடல். பந்தகனமவிதி, அவ்வண்ணேரிடல். இப்பாசுபாட்டின்
முறைப்பம்செல்லில் யாதுமமுரணது. விதிமதியளவுதெரியாதா தீர்வு
கொள்ளின் “வரம்பினறிவடாடி யறறே” யென்பதுபோலும் பிறவிக்கே
துவாதல், பந்தகனம் முத்திக்கேதுவாதல் வித்திகனம்.

(க-து.) இந்நாலவரும் வித்திகனமததாரொன்பது ஞானசகினிபின் மிக
கவக்கினியுண்டென்பார தற்காணா. பந்தகனம்மாரின்றது, அஞ்ஞானம்.
வித்திகனம்மாரின்றது, ஞானம். இங்கேஞானமென்றது, பரஞ்ஞானமாதலின
ஞானத்தியென்றா இந்நஞானத்தியேயெங்கணுமேலிடலின், சஞ்சிதம்பஞ
சுடோலவதா லெங்கனமதன்முன்னிறகும். இனிவகாவுமாகாமிய மென
னதோன்றும். இங்கனமிருக்கப் பிராரத்துவமனுடவித்துத்தீராம லெங்கன
மொழியும்; ஆதலின் விஞ்சியிராரத்துவத்தின் வினையனுபவித்துத்தீருமெ
ன்றா. இந்நெறிச்செல்லார, சூதாகுகள. (௧௦௩)

௧௦௪ - கவி. அ - கை.

[இவாகள்முன்னாசெய்த நலவினை தீவினைகளகலுமவகை
யிங்னமெனவிக்கலியிறகூறுகின்றா.]

பொறுமையாற் பிராரத் துவததைப் புசிகஞ்நாட் செய்த கனம்
மறுமையிற் றொடர்ந்தி டாமன் மாண்புபோம வழியே தெனனி
சிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி செயதபா வத்தைக் கொள்வ [ற்
ரறிபவ ரறிந்து பூசித் தறமெலாம் பறித்துண் பாரே.

(இ-ள்.) பொறுமையாற் பிராரத்துவத்தைப் புசிகஞ்நாளசெய்தகண்
மம், எ-து. மிகக்வமையோடுமபிராரத்துவதையனுபவிக்குங்காலத்தில
தன்னையறியாமலசெய்தசன்மமானது:—மறுமையிற்றொடர்கதிடாமல் மா

ணமிடோம்வழியேதென்னிலை, எ-து. இனிவரும்பிறவியில்தொடர்ந்துவராமல்பிறந்துபோதற்குவகையாதென்னிலை. —சிறியவரிகமுநதுஞானி செயதபாவத்தைக்கொளவா, எ-து. மெய்யாபோனமுததுக்காட்டும்புத்தியினா மெய்ஞ்ஞானியாத தமது புன்னடைவழிச் சென்றிலானவைது அவரறியாது செயதபாவத்தைப்பறித்தணுபவிப்பா —அறிப்பவரறிந்துபூசித் தறமெலாம் பறித்துண்பா, எ-து. இவாசிறிய ரிவாபெரிய லானவறியத்தகுந்திறத்தின ரிவாமெய்ஞ்ஞானியானதுணரந்து அருக்கைப்பாத்தியமுதலியவற்றால் திரிசுரணமொததுமெய்யனபுக் காட்டிபூசித் தவாசெயத் நல்லறமனைத்தையுமபகரித்தணுபவிப்பா, எ-து.

பொதுமையாவது, முன்னும்பின்னும் யோசித்துநடத்தல். அதாவது, இன்பமுநது ஸ்ப்முமாறத்தகையதாதலின் செல்வமவந்துழிக்களிப்பதும், வறுமைவந்துழித்துக்கிப்பது மின்றிரிறறல். செயதகனமமென்றது, நறகனமதுறகனமத்தை. நறரனமம், நடந்துகாட்டல். துற்கனமம், பொய்சொல்லல். பொய்சொல்லலாவது, இவாரினதுழிவினார்தோம்மபசுவைத்தானகாணிணும், பின்னரராராழிகைகழித்ததனைப்பற வவவழித்தாய்க்கைவாளகொடுவினார்தோடுவோ னிவகைக்கண்டுக்கேடக, இவரிவனகைவாளகண்டறியேன்னெனல், இதுபோலவனபிறவுமாம் சிறந்ததுயிரோ, உணவோ? உணவெனின், அனனம், காய, கனி, கிழங்கு முதலிவையன்றோ? அதனைவலியின்றெனின், உண்ணுடல், எலும்பு, கரையான, நாய, புலிமுதலியவற்றிறகிராயாகரீசமமதிபடையா, அதுபோலென்றறி. கொலைபாதகன புலிமுதலியவைவசஞ்ஞயிரன்றோ விவற்றைக்கொல்லலாமெனப்பதென்னே? இக்ககணேரிடமுழியெனக். தன்னுயிர்போற்காணுதுழியென்பயன, இவையனைத்தையுமனுதலாறகாணக். இஃதறிந்துசெயதல். அறியாதுசெயதலாவது, நடந்துசெல்லுறி எத்தனையோவியா காலிலகப்பட்டிமுள்ளும், இன்னுமிவைபோலவனபிறவுமாம் செயதகனமமெனப்பொதுபட்டக்கூறியதனால், அறிந்துசெயதகனமம், அறியாதுசெயதகனமமென்றும், இஃதறியுமிக்கவியிலதானே ரிவாசெயதபாவம், இவாசெயத் புண்ணியமென்றிருக்கின்றன, ஐயமெனின்

(க008)

க009 - கவி. அ - கை.

[அவித்தைமுதலியமுன்னுதனு நசிகுமுமாறிகுவனமென விககவியிறகூறுகின்றா.]

அரியமெய்ஞ்ஞானத் தியா லவித்தையா முடனீ றுமே
பெரியது லமுங்கா லத்தாற் பிணமாகி விழுமுந் நேர
முரியசூக குமச ரீர முலையிரும புண்ட நீர்போற்
றுரியமாய் விபுவாய் நின்ற சொரூபத்தி லிறந்து போமே.

(இ-ள) அரியமெய்ஞ்ஞானத்தியா லவித்தையாமுட்னீற்றுமே, எ-து. கிடைத்ததற்கரியமெய்ஞ்ஞானமென்னும்கணியினை, லவித்தையென்னும்கார

ணசரீரமபஸ்மமாம்—பெரியதூலமுங்காலத்தாற்பிணமாகிவிழும், எ - து. பறத்ததூலதேகமும் பிராரத்தமுடிவுகாலத்திற் பிணமாகவிழுவதுவிடும் — அந்நேரமுரியசூகசூமசரீரமுலையிருமபுண்டரீரபோல, எ - து. அக்கணமே தனக்கென்றறியசூகசூமசரீரமோ வுலைகளத்தி லக்கினியிறகாயசசி வெளியிலெடுத்தவிரும்பிறபெய்த நீஹவனஞ்சுணடிடபோமோ அதுபோல்— தூரியமாயவிபுவாயந்நசொரூபத்திலிறநதுபோமே, எ - து. தூரியமாய்ம வியாபகமாயும் விளங்காநின்ற பிரமசொரூபத்திலநாசமாம், எ-று.

அவித்தாநாசமவேறென்றாலன்மையின் ஞானத்தியாலெனவும், புல பூண்டுநாசமாயினு மீண்டுமுனைப்பதுபோலாமென்னுங்குறிப்பைமறுக்க நீரு மெனவும், தூலநாசமவேறென்றாலன்மையின் காலத்தாலெனவும், அவித் தைநீராயவிடத்து மீண்டும்முனைக்காதென்பதுதோன்றப் பிணமாகிவிழுமெ னவும், அவித்தாநாசமவரினும் சொரூபமுதியாவிடத்து திகழுமென்பது தோன்ற, அந்நேரமுரியசூகசூமசரீரமுலையிருமபுண்டரீரபோல தூரியமாய விபுவாயநின்றசொரூபத்திலிறநதுபோமேயெனவுங் கூறினா. அவித்தை, ஒன்றையொன்றா வுணாதல். அவித்தையாகியகாரணசரீரநீங்காவளவும் மன மாகிய சூகசூமசரீரங்கணக்கினிவநதழியும் அமமனமாகியசூகசூமசரீரம நீங்காவளவும் தூலசரீரங்கணக்கினிவநதழியும். காரணசரீரநசிப்பே சூக சூமசரீரநாசம், சூகசூமசரீரநசிப்பே தூலசரீரநாசம். இங்ஙனமாதலைவிள க்க விககவியற்கூறியமுறையென்க. (க0௫)

க0௬ - கவி. அ - கை.

[காரணசரீரநாசவாசனாழிப்பே விதேகமுத்தியாதலா லிறத்
விதேகமுத்திரிலையைச் சீவனமுத்தாகளடைவான
பதை யிககவியற்கூறுகின்றா.]

கடமெனு முபாதி போனா ககனமொன் றுறா போல
வுடலெனு முபாதி போன வுத்தரஞ் சீவன முதத
ரடிமுடி நடுவு மினறி யகம்புற மின்றி நின்ற
படிதிகழ் விதேக முத்திப் பதமடைந் திருப்ப றென்றும்.

(இ-ள்.) கடமெனுமுபாதிபோனா ககனமொன்றாறாபோல, எ - து. குடமென்னுமுபாதி யழிநதுபோனா நானகாகாயமுமேகமாவதெவ்வன மோவதுபோல:—உடலெனுமுபாதி போனவுத்தரஞ்சீவனமுத்தர், எ - து. காரணசரீரத்தோடேனையவிரணசரீரமு மொக்கநசிக்கும், நசித்தவகண மேசீவன்முத்தாகள்:—அடிமுடிநடுவுமின்றியகம்புறமின்றி, எ-து. ஆதிமத் தியாந்தமென்பதினறியும் அகம்புறமென்பதினறியும்:—நின்றபடி திகழ்வி தேகமுத்திப்பதமடைந் திருப்பொன்றும், எ - து. இருநதவண்ணமிருந தெ ன்று மொருதகைத்தாகவிளங்குகின்ற விதேகமுத்திரிலையை யென்றுமொ ருத்தித்தாயடைந் திருப்பர், எ-று.

கடமெனுமுபாதிபோனாககனமொன்றானுறபோல எனறதனால், மே
கமெனுமுபாதிபோனாககனமொன்றானுறபோலவென்பதைவருவிககவே
ணமே, வருவித்தாலமாதிரி நான்காகாயமுமேசமாகலாம். அங்ஙனமன
றேல கடாகாயமும டசலபிரதிபிமபாகாயமுமொன்றானுறபோல வெ
ன்பபொருளபிம். ட வே, சீவனுஞ்சீவசாட்சியுமேகமாம், ஏகமாயின், ஈச
னும் ஈசவரசாட்சியுமேகமாவதென்றே, இன்றாயின், மாயாநாசமின்றும்,
இன்றாயின் மீண்பிமவிததைதோனறும், தோன்றவே, முனபோலவிபரீதம
யமாம் ஒன்றைச் சாலலும்போ ததனைததையுக்கூட்டிமுடிக்கவேண்
டும். எனனை, “ஒன்றினமுடிததநன்னிமுடிததல்” எனபதொருந்தி, என்
றாபவணந்தி உடலெனுமுபாதிபோனவுத்தரமென்பதற்குப்பொருள, மா
யை, அவிததையென்னுங்காரணசீரததைக்கொள்ளாவிடில், சூககும், தூல,
தனுநாசத்தான முத்தியயததபாலதோ, அடைநதாருளரோ, அங்ஙனங்
கூறுஞ்சூருகியாதானுமுளதோ, உளதெனிலஃததபசுருதி, இஃதநம்பிக
கைதூலபோலன்று, எதாராதம. எங்ஙனமெனின், உணாததபாலதுடல
ன்று, உயிராதலின், உணாவையுயிரென்பபெற்றும், இங்ஙனமாயதைவிள
க்க விதேகமுத்திபபதமடைந்திருப்பனொன்றா.

(க-து.) சீவனமுத்திமேலீடே விதேகமுத்தியென்பது.

(க0சு)

க0௭ + கவி. அ - கை.

[இவ்வறுபவம்பலையதேயென வுதாரண
முத்தநாலுக்கவியிறகூறுகின்றா.]

சொல்லிய மகனே யெங்குஞ் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணை
கெல்லிய பின்னா தோன்றும் கிணற்றினு காயம போல
வொல்லையாம பிரம் தூலா லுற்றது போலே தோன்று
மெல்லையி னுமெப போது மேகமென றிருந்தி டாயே.

(இ-ள) சொல்லியமகனேயெங்குஞ்சூழ்வெளியிருக்க, எ-து. எனகிட்
டபபடிசீடடைகூடிச் சொல்லியனானபுத்திரா¹ பூமியைச்சூழ்ந்த வெளியா
ன துளந்நுமபுறமபுமெங்குமபூரணமாயிருக்க வதனைவிட்டு:— மண்ணை
கெல்லியபின்னாதோன்றும் கிணற்றினுகாயமபோல, எ-து. மண்ணைக்கின்
டியாழமாகத்தோண்டியபின்னா புதிதாகத்தோன்றுகின்றறிவுளள வா
காயததைப்போல—ஒல்லையாம பிரமதூலா லுற்றதுபோலத்தோன்றும்,
எ-து. பழமைக்கெல்லாமபழமையாகியபிரமசொருபமானது, ஞானசாஸ
திரததா விப்போது துதனமாகவுதித்ததுபோலவ்ளவாகும். (அங்ஙனம
ன்று.)—எல்லையினுமெப்போதுமேகமெனறிருந்திடாயே, எ-து. காலரதித்
மானநா மெப்போதுமேகமாகவிளங்கும் பிரமசொருபமென்றகலாதிருந்
திடுக, எ-து.

கிணற்றுகாயமபுதிதாகத்தோன்றுமாறுபோன்று, ஞானசாஸ்திரவிசா
ரமுகத்தாற பிரமமதூதனமாகவுதித்ததுபோற்றென்றினும் அங்ஙனமென்

ணற்க. நாமேபிரமசொருபமாயிருக்க முன்னாவினங்காததெனனை. இடபோதுவிசாரித்துபோல அப்போதும் விசாரிக்கி னிதேபிரகாரமாகவினங்குதும், ஆதலி னப்போதொருபடித்து மிப்போதொருபடித்துமனது நாடென்பார், எல்லையினுமெப்போதுமேகமென்றிருந்திடாயெய்னரா.

(க-து.) எனதுமொருபடித்தாவினங்குவமாதலின் விடாதுபற்றுக்வேனபது. இன்னநிலையினமபாமென தளவைநூலா லெலலைகணித்தற கரியமெனப்பொருள்கொள்ளினும், எல்லையினுமெனதுபொருநதும் (கௌ.)

கௌ - கவி. அ - கை.

[இதனினுமுறுதிமொழிவேறினறென விககவியிறகூறுகின்றா.]

கானனீர் கிளிஞ்சில வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர னாஜா
வானமை கயிறறிந் பாம்பு மலடிசேய முயலின கோடு
பீனமார் தறிபு மானிற பிரபஞ்ச மெல்லாம பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுனனை நம்மாணை மறந்தி டாதே.

(இ-ள) கானனீர்கிளிஞ்சிலவெள்ளி கந்தர்ப்பநகர கனாஜா வானமை கயிறறிந் பாம்பு மலடிசேயமுயலினகோடு பீனமாந் தறிபுமானிற பிரபஞ்ச மெல்லாமபொய்யே, எ-து கானலினகண்ணீர்போலவும், கிளிஞ்சிலவெள்ளிபோலவும், கந்தாவநகரம் போலவும், சொப்பனப்பிரபஞ்சமபோலவும், ஆகாயத்திற்கருமைபோலவும், பழுதையிறபாம்புபோலவும், மலடிபுத்திரனபோலவும், முயல்ப்காமுபோலவும், பருத்தகடடையிற கள்ளனபோலவும், சமஸ்திரபஞ்சமும்பொய்யே — ஞானமெய்மகனேயுனனை நம்மாணை மறந்திடாதே, எ-து. பரஞானமொன்றுமேமெய், சமபுத்திரநீர் ஞானமாதலி னுனனையெனமேலாணைப்படி மறவாமலதுவாகவினங்குதி, எ-று.

சமஸ்தமுமித்தையெனப்பதற்குத்திஷ்டார்த மொனபதுவகையுள, மலடிசேயெனப்பதொன்றுஞ் சொல்லாத்திரம். ஏனையவெட்டும், சொல்லாத திரமூர்தோற்றனமாததிரமூரம். ஒவ்வொருபூதமூர தத்தங்காரியவகையாலமகத்தும், காரணவசையாலனுவுமாதலேபோல, அண்டபிண்டமுதலிய பௌதிகமூரம். இதனைவஸதுபரிசோதனையாதகாணலாம். இஃதன்றியும், ஆகாயத்தையனநிரானசூழ்தமும், நானசூழ்த்தையனநி யண்டபிண்ட சராசரவடிவங்களுமிலையே, ஆகாயம், சமஸத்தத்திற்கு மாதாரமு மகம்புறமுமாரிந்ததுபோலத் தனக்கெங்கே, இனறெனின், யாதுபொருள். இந்நந்தாலன்றேகணிக்கலாமெனின், எவற்றிறகுமாதாரமாவானேன்? அங்ஙனந்தோற்றன்மாத்நிரமனநி வேறெனறெனின், சூனியமெனனலாமே; யிதனை மறுப்பதுவழி. சூனியமெனல்பொய்யனறேவெனின், தனக்கெனசகயம் பொனநின்மையின் பொய்யே. ஆகாயம்பொய்யாயின், அதன்காரியமனைததும் பொய்யாகவேண்டுமேயெனின், சூனியமாமுடியாது சோதனையிற காட்டவேண்டுமே, கூட்டாதெனின், மறுப்பதெனனை. அதலின் சமஸ்தமும்

பொய்யெனவும், பொய்யெனதேற்றற்கியைந்த வொன்பது வகைதிருஷ்டாநதமினையவெனவுகூறினார். கூறியதாறகுற்றமெனனை, உண்டெனின், சோதனையாதியாலுணரத்தவேண்டும். கூடாதேவ பேசாமைநன்கு. கான லாதியேநீராதியாக மாறாததோற்றமாறுபோனது, ஞெபதியேசகமாதியாகமாறாததோற்றலினிவவுவமைபொருந்தும். நீராதியாரோபம், கான லாதியதிட்டானம். அதுபோலசகமாதியாரோபம், ஞெபதி, அதிஷ்டாநம். சமஸதமும்ஞெபதியனதேல், சோதனையிலசமஸதமும் ஞெபதியாக முடிவதெனனை. ஆதலின், பொருந்தும். இதன்றியு, ஆராயவதன்முன்ன ருலகமநாமநுபமாகவும், பின்னரனருகவுங்காண்டலியாது நாமநுபமாழிலும், பாழநாமநுபததிலுங்காணுததென்னை. ஒன்றல்லாந தினுதலினிஃதன்னியோன்னியாபாவமாயிற்று. இங்ஙனமாகிறபதும், நினறுணாவது மறிவாதலா லிதபாவம். பாவம், மெய். அபாவம்; பொய். எனவே, அறிவையனறியாதுமின்றெனப்பெற்றும். பெற்றவே, அனைத்துநதிரிசியம், தானறிவு, என்றாயிற்று. ஆகவே, தன்னையனறியுநததுமின்றெனக்கண்டாம். காணவே, மறக்கவேண்டியதனைத்தையும், மறவாமலிருப்பது தனை யுமெனப்பொருடருகின்றது. தருதலின், ஞானமெயம் அனையுனமறந்திடாதேயெனவும், இதுபோறசத்தியமவேன்றானமையின் நமமாணையெனவுகூறினார். மத்ததரிதனைமறுக்கவலியுள்ளோல தமதுஞெபதியைத்தளையுலகருக்கத்தெரிவிக்கடும் ஸ்ரணபணடிதருமோ; யாதானுமோபயாச சொல்லையேனும், வினைசொல்லையேனும், வஸதுசோதனையில, அலவவல்ல, இல்லையிலையெனகலா திருக்கவு முபாதானவுபாதேயவகையால விகாரமின்றியோமுதலிருக்கவுந தெரிவிக்கடும். கூடாதெனின், மறுத்தலும் வலியுளபோற கூறலும், தம்போறபேதையா வியக்கவன்றோ. இதுநிற்க. அனைத்துமிததை, அறிவேசத்தியமெனறு வேதமுடிவும் தீதைகளும், உபரிடதங்களுகூறுவது, மூடத்தாலோ, விவேகத்தாலோ? மூடத்தாலெனின், அறிவையன்றித் திண்பாஸ்டமிருக்கத் தெரிவிக்கலாமே. கூடாதெனின், விவகத்தாறகூறியதெனடம் கூடாதெனின், சொல்வாதமா முடியும், முடியவே, பயனின்றியசொல்லாறபகைநேரிட்டழிதும். இக்கவி தத்துவவிளக்கப்படலமுடிவாதலா லிங்கனகூறினானவறிக. நான்குராலத்தினு மித்தையெனறகுததக்கவுதாரணங்கூறியது, என்னமுலகுணமையெனக்கொள்ளா திருத்ததரும், இப்போதுமித்தையலலவெனவும், ஓர்வஸதையிலமற்றோர்வஸதையிலலாததாலமித்தையெனவும், வேதம் பொய்சொல்லுமாவெனவும், இத்தலலாமபகருவமுமனுபவமும வந்தாலதெரியுமெனவும், இங்ஙனமெல்லாம்வினுவாது சொல்வதைக்கேட்ப தெமதுமரபெனவுகூறியுணாவைவளர்க்கத்தெரியாதுணாவுளாபபாரோறகாட்டி யுடலைவளர்க்குங்கள்ளாராயிரிவொனக்காட்டறகுமென்க. இப்போதுமித்தையலலவெனின், அநரியோனனியாபாவமயாதுக்கு, ஆதலின்வழு. ஓர்வஸதையிலமற்றோர்வ

ஸ்தையிலலாததா லப்போது மித்தையெனின், அவஸ்தையொன்றிலொன்றில்லாதேனுமலகமினரே? உண்டெனின், உலகமித்தையென்னலாமோ? இவனுக்கிலையெனின், இவனுவுலகம். அன்றெனின், வேறாயிருக்க, இலையென்னலாமா? அதுவழு. வேதம்பொய்சொலனுமாவெனின், உயிரகளசெனிககாததற்கிவவுலக காலவரையறையாதோ, இன்றெனின், வரையின்றியவுலகை வேதமித்தையென்னலாமோ? இதனைச்சான்றோர்களேறபதெனனை கொலோ? அபிமானத்தாலன்றே அன்றெனின்; எப்போதின்றேவுலகம். எப்போதுமிருக்கின்றதெனின், வேதமுஞ்சான்றோருமுலகை மித்தையெனக்கூறுவதுவழு. இத்தெல்லாமபசுருவமுமனுபவமுமவந்தாலதெரியுமெனின், இவ்விரண்டுநிலையுமவந்தநீர்மித்தையென்றாலகைக்கூறலாகாதோ? கூறுவதையுணராதற்குவலியின்றேலெனசெயவேனெனின், சுருதி, யுகதி, அனுபவமென்னுமுன்றனு, அனுபவமபின்னராகட்டிய, இப்போது முரணின்றிசுருதி யுலகைமித்தையென்றகுறாகூறலாகாதோ? வாசித்தாலதெரியுமெனின், வாசிக்கத்தெரிந்ததுமெவருமுறைகேட்பானேன. இன்னொருபோதா கட்டிமெனின், எங்கேனுங்கேடும்வந்து சொல்லுதற்கோ? அன்றெனின், இப்போதுசொல்லலாமே. யோசிக்கவேண்டுமெனின், யோசியாமற்றெளிந்ததெனவனம். இத்தெல்லாமுழுப்புறட்டி, அதலின் வழு. இங்ஙனமெல்லாமலினுவாது சொல்வதைக்கேட்பதெமதுமாபெனின், அருஞானஞ் சந்தேகம், விபரீதந தெளிவதெனயனோ? கேட்கக்கொண்புவிரித்தானே தெளியுமெனின், அங்ஙனந்தெளிந்தநீர்சொல்லலாமே. சொன்னால கேட்கவலியுண்டோவெனின், உண்டோவிலையோ? அதைக்குறித்து முன்னமேபேசியாயிற்று. முன்போலவளர்த்துச்சொல்லல் விவாத்தமாம் ஆதலினிதுவுமவழு. முறையேயிவையெல்லாந்தெரியாதார, உலகுப்பாய், ஞானமெய்யென்பதைவாசித்துமென்பயன். கேட்டுத்தெளிந்தாலன்றிப்பயன்படா கேட்டுத்தெளிந்தவனியாதலின், ஞானமாகியவுன்னே மறந்திடாதேயெனவானையிடிககூறினா. சத்தியஞ் சத்தியம் (க0அ)

தத்துவவிளக்கப்படம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

இனிச்

சந்தேகந்தெளிதல்படலம்.

சந்தேகந்தெளிதலாவது; சந்தேகத்தினின்றுதெளிதல். முன்னா தத்துவவிளக்கப்பட்டதில தானாகிறவானமாவவிளக்க விளங்கினுற்போல, சந்தேகமாகித்திரிபதார்த்தவ காரணமாகவெழுமையதைத்தெளிவிக்கத்தெளி

தல. இஃதைநதர்மவேறுமைதொகை நீங்கறபொருள். ஆதலின தத்துவ விளக்கப்படலத்தின்பின வைக்கப்பட்டது.

க - கவி. அ - கை.

[முன்னாசொருபசமாதிககண தானேதானாகுத்தனித்திசுத்தவி ருத்தியானது மீண்டுநிர்மபாதவநன் திரடபடவேணடியதற கு மாறாவுதிககுமையநதிரிபுகளையகற்றித் தெளிவுபெறுநெறியை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

நரர்குழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கம்ப முரமுறக குத்திக் குத்தி யுரப்பிகரு முபாயம போலப் பரமமாஞ் சொருபந தன்னிற பற்றிய மனோவி ருத்தி திரநிலை பெறச்சந தேகந தெளிதலை மொழிகின நேனே.

(இ-ள) நரர்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம, எ-து. மனி தாகளாழமாகக் குழிதோண்டி மெதுவாகநாட்டினபெரியகம்பமானது — உரமுறககுத்திக் குத்தி யுரப்பிகருமுபாயமபோல, எ-து. இனியாதினனும் சையாதுறுதிபடவேணடிக கலமுதலிபவைகளைப்பெய தக்குழியைக்குத்தி க்குத்திப் பலப்படுத்திமாற்றெவ்வனமோவதுபோல — பரமமாஞ்சொருபந தன்னிறபற்றியமனோவிருத்தி, எ-து. பிரமசொருபநதிலமுநகியமனோவிரு த்தியானது — திரநிலைபெறச்சந்தேகந தெளிதலைமொழிகினநேனே, எ-து. அநவனமேயுறுதிபெறுமவண்ணஞ் சந்தேகந்தோனறுமாயி னதனைக்களைந் துதெளிவுபெறுமாற்றெவ்வனமோ வவ்வனமாயநெறியைத் தெரிவிக்கின்றே ன, எ-து.

“சித்தினமுயலவாறநிததாருஞ் செடத்தினமுயல்வாறசெடமாகும்” என்று மனோவிருத்தியிருப்பதனால், மீண்டுஞ்சடமாகாவண்ணங்காகவே ணமும், காததற்கிடையூறென்னே? சகச்சமாதியினருத்தலின உலகநதோன றும். தன்னெறிககணன்றிகின்றஃதிருககினுநதோன்றாது. அயாநதாலதோ னறும், ஆதலினுலகைச் சினமாதிரமாகக்காக்கில தோன்றினுநதோன் றாவினுமிடையூறின்று. அநவனங்கரைப்புழித்தடைகளவரும். அததடை களாவன; மலவிசர்ச்சனம், சலவிசாச்சனம், இவைபற்றியேனும், உணவுப் பற்றியேனஞ் சொருபசமாதிவிட்டகலவேணமும், அகலவுழித்தேகநதோன் றும், தோன்றவே சராசரநதோன்றும், தோன்றவே, தேசம் - காலம்-வீடு- பட்டணமுதலியவைதோன்றும், தோன்றவே திரிபுடிதோன்றும், தோன்ற வே இச்சாஞானக்கிரியையுண்டாம், உண்டாகவே, விராத்திகள்மேலிட்டழி வதுபோலவன. ஆதலின ரிடடைகலையும்போதேசங்கற்பநதோன்றும், அங் கனந்தோன்றவதுஞ்ஞெட்டியாதலா லதனையநவனே சிற்பரகாசமாகவிளக் கி ல்னைததுமங்ஙனமாம். திரிபுடியுஞ்சிற்பரகாசமா யேகமாகவிளங்கும். இங்ஙனம்பழதலசகச்சமாதி. இதற்குத்தடைசந்தேகம். இதனைக்கெடுத்தல்

தெளிதல; ஆதலினதிரநிலைபெறச சந்தேகநதெளிதலைமொழிகினறேனே
யெனறா. திரநிலை, திரஞானமெனினுமமையும்.

(க-து.) பாஞானமாகவிளங்கியமனம், திரஞானமாதற்குத் தடைசீனை
சீகனைதென்னபதி. (அ)

உ - கவி. ஆ - கை.

[தததுவவிசாரமுதலவிதேகமுத்திபரியநதம் ஆசிரியரைப்பிரி

யாதிருநதனென்பதை யிககவியிறகூறுகின்றா.]

நற்கருத துடையோ னுகி ஞானவா னுகி நினறேன்
மர்க்கட நிபாயம போல மகாபூத விகாரந தொட
நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொனன
சற்குரு வினைவி டாமற சந்தத மனுச ரித்தான்.

(இ - ள்.) நற்கருத்துடையோனுகி ஞானவானுகிநினறேன், எ - து.
சிறேசோதிராட்டமசலாககருத்துடையோனுகியும், அயல்வடிவநதானுகாது
ஞானவடிவமேதானுகியும் விளங்கிநின்றமானாகசன — மாக்கடஞாயமபோ
ல மகாபூதவிகாரநதொட்டி நிராகுணவிதேகமுத்திநிலைபரியநதம், எ - து.
மர்க்கடஞாயமெனவனமோ வதைப்போலத் துலபஞ்சமகாபூதவிகாரமாகி
யதுலதேகமுதல குணரகிதமாவியங்குமவிதேகமுத்திரநிலை பரியநதமுள்ள
வனுபவரசங்களை — சொன்னசற்குருவினைவிடாமல சந்ததமனுசரித்தான்,
எ-து. விடாமறசொன்னசற்குருவைவிட்டுநீங்காமல சதாகாலமுநதொடா
ந்திருநதனன, எ-று.

மாக்கடஞாயம, குரங்குபோற்பறந்துஞாயம. அதாவது, கோபுரமேறி
கீழ்க்குதிக்கினுந் தனதுதாயைவிடாதுபறந்துமுறைமை. மாக்கடம - நிராக
குணமாரியமொழியாதலின ரகரமாயிற்று. எனனை, “மனமுளவெவ்மு
யிரமெய்யுமுயிரள பலலாசசாரபுநதமிழிப்பொதுவே” என்றாபவணநதி.
மாக்கடஞாயம்போலச சற்குருவினைவிடாமல சந்ததமனுசரித்தானெனமு
டித்துப்பொருள்கொளக. (உ)

ங - கவி. ஆ - கை.

[மாணாககனைச்சோதிபானவேண்டி மூன்றுகேளவிகேட்டலை

யிககவியிறகூறுகின்றா.]

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாத வன்பா
மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி மாத்திர மாநின் றாயோ
சின்தையி லைய மெலலாம் தீர்ந்தவோ தெளிவி னுள்ளே
யந்தாய் கலந்த துண்டோ வனுபவ முளைசெய் வாயே.

(இ-ள்.) சந்ததம்புருடனறனைச் சாயைபோல்விடாதவனபாமைந்த
னைநோக்கி, எ-து. ஓர்புருடனது தேகசாயையானது எப்போதுமவனைவிட

புநீங்காவா நெங்கனமோ அதுடோல ஆசிரியனைவிடபுநீங்காத வனபே வழவாயமடைததற்புத்திரனைநோக்கி — சாட்சிமாததிரமாரினையோ, எ-து. ஸ்டஸ்தபிரமமாக விளங்குகின்றனையோ — சிந்தையிலையமெல்லாந்தீரந்தவோ, எ-து. உன்மனத்திடந்தசந்தேகங்களைத்து நீங்கினவோ — தெளிவினுள்ளையந்தரங்கலந்ததுண்டோ வனுபவமுரைசெயவாயே, எ-து. பேதரங்கிதமானசுவானுபவத்தெளிவின்கணயாதானுமபேதமவந்துகலந்ததோ? இவ்வெனக்குத்தெரியுமபயாக வுனானுபவத்தைச்சொல்லுதி, எ-து.

விடாமலெனின, வின்கொணமுடியவேணும். அங்கனமின்றே, மைந்தனெனனுமபெயாகொணமுடியவதால் விடாதவெனப்பெயொச்சமாககினும். வலிநடமாறப்பெயாருள்கொளவதினு மிதுநேரானதாலெனக. சாட்சிமாததிரமாரினையோவெனறுங்கால், சிவசாரங்கயகற்பித்ததை விடென்றற்றாடக்கததொழிந்தச்சாறகனைத தருதலினொழியிசை. சகச்சமாதியாலளி யகலாச்சந்தேகங்களினன்னவாதலி வதனையுணாததச் சிந்தையிலையமெல்லாந்தீரந்தவோவெனவும், பேதரங்கிதமேதெளிவாதலின தெளிவினுள்ளையெனவும், விகற்பபுத்திசந்தேகருதலியல்பாதலின, அந்தரங்கலந்ததுண்டோவெனவும், மனதனுபவமுரைத்தாலன்றியவற்றைத் தெரிந்தகற்றற்கொண்ணுமையின, அனுபவமுரைசெயவாயேயெனவுகூறினா.

(க-து) களங்கமற்றவனுபூதியாகிறகண்ணடியி லழகருப்படிதலியல்பாதலெனத் தெரிந்தவராதலி விங்கனமவினாவினாபதது. இதுசோதனை.

ச - கவி. அ - கை.

[தனதூயப்பவானோதவுல்லாசத்தைத் தானேதனக்குளகண்டு விப்பபுறஞ்சிரியடைபுகழந்து துதிக்கின்றனெனபதை யிக்கவியிரகூறுகின்றா.]

எனவுரைத் தருளு மாசா லிருபதம் வணங்கி யெந்தாயசன்னவங் காட்டின மோகத் தமத்தெழு பேதப் பேயகளுந்கரு ளுதய வெறபி லுபதேச வருக்கன் றேனறி மனவிழி தெரிய ஞான வான்கதிர் பரநடா லுண்டோ.

(இ-ள) எனவுரைத்தருளுமாசா லிருபதமவணங்கி, எ-து. எனறுவினுவியஞாஞ்சிரியரதுபயபாதங்கனையுய்வணங்கி. — எந்தாயசன்னவன்காட்டினமோகத்தமத்தெழுபேதப்பேயகள், எ-து. எமதுகாததனை பிறவியாகியகொடியவனத்தின்கண் முடியமோகமென்னுயிருளிலெழுதற்குரிய பேதமாகிறபேயக்கணங்கள் : — உனதருளுதயவெறபிலுபதேசவருக்கன்றேன்றி எ-து. உனதருளாகிறவுதயகிரியில் ஞானோபதேசமென்னுஞ்சூரியனுதயமாய. — மனவிழிதெரியஞானவான்கதிர் பரநடாலுண்டோ, எ-து. மனமாகிறகண்ணுக்குத்தெரியுமபடியாக மேலானஞானகிரணங்க ளெங்கணும்வியாபித்துக்கொண்டாற் கணமேனுந்தவகுமா, எ-து.

சஞ்சிதங்கள் காடுபோலடாந்திருத்தலின், சன்னவன்காடெனவும், காடென்னுவனெனவந்து, எவருநதிகைத்து மீளாததையதெனறகு; இதுனைத்ததுவஞானுபவிகளறிவரனறி யேனையோசறறுமறியாரா, இதுநிறுக. மோகம், மயக்கம். அதாவது; தேகமுதலியபிரபஞ்சங்ளைமெப்பெனக்காண்டல். அடாந்தகாடிகுகிருளகலாமைபோன்று, அடாந்தசென்னகட்டுமோகமகலாமையின், மோசத்தமமெனவும், உடலுமுயிருமபேதம்போற்றேற்றினுஞ் சடமுஞ்சித்துமாதலினெனவனமேகமாம, இவ்வனமாயபேதமயமேயனறி யனைத்துமெங்ஙனமேகமாகலாம், இப்பேதபுத்தியகனறசமயவானக ளெனவனுமில்லவேயில்லை பேதபுத்தியைப்பேதமெனறது, குணவாகுபெயா. பேதபுத்தியைநிற்பதுகூடாமையி னிங்கேயதனையுடையோரையென்க. அதனையுடையோரத்துவிதிநீங்கலாகச் சமஸ்தமதஸ்தரும். அபேதவாதத்திற்குத்துவிதியொருவனையுத்தரவாதி. அவ்விருநையகலாதுவாழ்தல் பேயகளாமாறுபோன்று, அமமோகஞ் சறறுமகலாதுவாழ்தல் பேதவாதமாதலிங் பேதப்பேய்களெனவும், எழுவெனறது வினைத்தொகை. பேய்களெழுநது சஞ்சரித்தறகுரிய திராககாலம், அதுபோலப்பேதவாதிகளெழுநது வாதித்துத் திரிதற்குரியது மோககாலம், ஆதலினெழுவெனவுங் கூறினா. இதுபரத்தத்துக் கியைவதுபற்றியென்க. அருளின்றியககண னுபதேசமெழாது, உதயநிரியினறியககண ஞுரியோதயமெனவனமாம, ஆதலின் உனதருந்தயவெறபெனவும், பூதஞுரியனுதித்துழியனறி பூனக்கண்காணவறியாது, அதுபோல, ஞானஞுரியனுதித்துழியனறியககண்காணவறியாது, ஆதலி னுபதேசவருக்கள றேனறியெனவும், கணனிலலாவிடத்துப் பூதஞுரியோதயத்தாலெனென்பயன், அதுபோலப் பரிபாகமனமில்லாவிடத்து ஞானஞுரியோதயத்தாலெனென்பயன், ஆதலின் மனவிழிதெரியவெனவும், இவ்விருஞுரியொழினுஞ் சோராமுதலிய சத்துருக்களபதுங்குகிடஞ் சறறுண்டாயினுமுண்டாகலாம், தமதுகிரணங்க ளென்க ணும்பரவி னப்போதிடமென்கே, இடமின்றாகவே, யவாகளுளரோவென்பாரா, கதிபரந்தாலுண்டோ வெனவுங்கூறினா இது விந்திக்கியைவதுபற்றியென்க. உண்டோவென்பதெதிமறை, உண்டோவென்னுங் குறிப்புவினைமுறறுக்கெழுவாய், பேதப்பேய்களா. சன்னவன்காடு, மோகத்தமம், பேதப்பேய்களா, இவைமூன்றும், இவற்றிறகெதிமறையாய், அருந்தயவெறபு, உபதேசவருக்களா, மனவிழி, ஞானவான்கதிா, இவைநான்குமுருவகம். இக்கவியிறகூறியது நிச்சயஞானமன்று பிரத்தியட்சஞானத்தை எவ்வயிருமறியையன்றியில்லை, அறிவனறே வுடறேறுநானென்பது. அந்தவறிவுதானே, தேகோகமுதல சிவோகமிறுதியாகநின்றது. வேறெனின் காட்டவேண்டும், கூடாதெனினெத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றெனினறியாதிருக்கவேண்டும். ஆதலின், தேகமுதலசிவம்வவாயு மிவற்றையகமெனிலியையகமாகுமா, இவையயலன்றே, இதுஞானமாகுமா; அறிவு தன்னையேதானெ

னச சுருதியுத்தியாலோராதல, நிசசயஞானம். அது சுசாதிமுதலிய கற்பனை யற்றதெனத்தேர்தல, அபரஞானம். அதனையுள்ளவாறுகாண்டல, பரஞானம் திரிபுடியனைத்துஞ் சினமாதிரிமாவிககல, திரஞானம். இங்ஙன மிருத்தலி னிதனைமறுப்பாரா, அறிஞனொன்பபடினு மேறபதெங்ஙனம். (ச)

ரு - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனம் அறித்தமாணுக குஞ்சிரியரானோககி யின்னுமடியே னோத திருத்தவேண்டியதுளதே லதனைத்தெரித்தருளவேண்டுமெ ன நிர்வாகுக்கேட்டதை யிககவியிறகூறுகின்றாரா]

மந்திர மூர்த்தி தன்னான மாற்றிய பேயபோ னாலு மெந்திர வெழுதிக கடி யினிவரா வகைசெய வார்போன் முந்தியுன் னுபதே சத்தான் மோகம்போ னாலு மையா புந்தியின றுறைக்க வின்னம் புகலுமவினா ணப்ப முண்டே.

(இ - ள) மந்திரமூர்த்திதன்னான மாற்றியபேயபோனாலும், எ - து. மந்திரக்காரனாலே புத்தியைவிகாரப்படுத்திய பேய்க்கினும்: — எந்திரமெ முதிக்கட்டி யினிவராவகைசெயவார்போல, எ - து. எந்திரஸ்தாபிதஞ்செ யது அந்தப்பேய மீண்டுமணுகாவண்ணை தக்கதந்திரஞ் செய்பவர்களைப் போல — முந்தியுன்னுபதேசத்தால் மோகம்போனாலும், எ - து. முன்னோ தேவரூபதேசத்ததாலுதித்த ஞானஞ்சிரியனால மோகவிருணீகினும்: — ஐயா புந்திரின றுறைக்கவினனும் புகலுமவிண்ணப்பமுண்டே, எ - து. ஐய னே யெனதுபுத்தியான தப்பிரமத்திலுறைந்திருக்கவேண்டி யடியேனக்கேட் டிக்கொள்ளவேண்டிய விண்ணப்பஞ்சிலவுள், எ - து.

ஐயசிலத்தொற்றை தனக்குளோதோன்றலைப்பற்றிப் புந்திரின றுறைக்க வினனும் புகலும்விண்ணப்ப முண்டேயென்றா (ரு)

சு - கவி. அ - கை.

[துரியாதீதமாகக் குருவைக்காண்டலி னிவரைச சிவமெனக் கருதித் தேவரீயாதுபற்றிப் பிரமம் மனோவாக்குக்கெட்டி மெட் டாதென வேதத்திற்கூறிய ரதனைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணுகனவினுவியதை யிககவியிறகூறுகின்றா.]

ஆகமப் பிதிமா ணத்தா லறியெனறும் வாக்குக் கெட்டா தேகமாம் பிரம மென்று மிதயத்தா லுணர்வா யென்றுஞ் சோகமா மனதிற் கெட்டாச சுயஞ்சோதி பெனறுஞ் சொன்னீர் மோகமா பிரண்டு சங்கை முளைத்தன பறித்தி டோ.

(இ - ள.) ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியெனறும்வாக்குக்கெட்டா தேக மாம்பிரமமென்றும், எ - து. அஷ்டவிதப்பிரமாணத்து ளொன்றாகிய சத்தப் பிரமாணத்தா லறிவாயெனறும், மீண்டுமந்தச் சத்தப்பிரமாணத்தா லந்த

ஐக்கமாயிரம முனக்கெட்டாதெனறும்—இதயத்தாலுணாவாயெனறும்
சோக்கமானதிறகெட்டாச சுயஞ்சோதி யெனறஞ்சொன்னீர், எ-து மன
த்தாலறிவாயெனறும், மீண்டுமந்தச்சோக்கமாயிர மனத்தினு லந்தச்சுயஞ்
சோதியாகிய பிரமமுனக்கெட்டப்படாதெனறும் பூவத்திலீசனாகநின்று
வேதத்தைச்சொன்னீர்—மோகமாயிரணபிசுநகை முன்னதன பறித்திலீ
சே, எ-து. இப்போதடியேனு கந்தமயக்கமான விரணபிசுநகைக ளென
தகத்திலுதிதன வவறறை மெல்லத தேவரீர் களைந்தருளவேண்டி, எ-று

பிரமசொருபம்; வாகுக்கெட்டு மெட்டாதெனறும், மனதுக்கெட்டு
மெட்டாதெனற மாதியி லசரீரியாகநின்று வேதங்குறினதுநீரெனறே? அன
றெனில, இப்போதடியேனு கவவேதத்தி னரியரகரியங்குளையெல்லாம
வெளியாகவிளக்கிவித்து நீரெனறே? ஆதலின, நீரேயெனடதைத் தோன்ற
வெழுவாயாகுகினும். சொன்னீர் என்பதற்கு வேறுவினைமுத லினறதுலப
ற்றியெனக அனறுசொன்னவா நீராதலி னின்னுவிளக்கற்கு நீரானீர், ஆத
லின் பரமசிவமே குருமுகூரத்தமென்பதற கையமின்று. இஃதுலிலதானே
மாணக்கன்சொன்னது ; ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுகருளுவே
யென்றான். எனனை, “மறைமுடியதனில் விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்
போலவந்ததெனுமென் சிறைதவிரத்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன்.” என்
றார் சாந்தலிங்கசாமிகள். இன்னும் பலருஞ்சொல்லினார். இங்ஙனமிருப்பது
பற்றி வேதத்திற்குநியதன்றி யிலலாததைச்சொல்வதன்று. விபரமாகப்
பின்னர்கூறுதும்.

(சு)

எ - கவி. அ - கை.

[முன்னா பிரமம் வாகுக்கெட்டாதென்பதை
யிகசுவியற்கூறுகின்றார்,]

மறறைமுப் பிரமா ணைத்தால் வஸ்துநிர ணையங்கூடாதே,
யுறறதோர் விடயம் பூத முபயமன றுத லாலே
குற்றமாங் குணவி சேடங் கூடாம லிருக்கை யாலே
பிற்றது வாகுகு கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே.

(இ-எ.) மறறைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிரணையங்கூடாதே, எ-து.
சத்தப்பிரமாணத்தா லன்றியும், ஏனைய பிரத்தியட்சம், அனுமானம், உப
மானமென்னு முனறானும் பிரமவஸ்து இன்னநிலையதென யாவரானு ஈசச
யிக்கவொண்ணாது:—(ஏனெனில், உறறதோர்விடயம்பூத முபயமனறாத
லாலே குற்றமாம், எ-து. எதிரிறகாணவுறறது பிரதயங்கூடாதத்குவதெ
னின், அஃதோர்விடயமாம். அனுமானிககத்த்குவதெனின், தனதுகாரியத
திற்குத் தானோகாரணமாம். உபமானிககத்த்குவதெனின், தனக்கோருப
மானமவேண்டலி னிரண்டாம். இங்ஙனமெல்லாந் தானன்றயவிளங்கலின்,
இஃதறறையதன்மேலேறிக்கூறுவது குற்றமன்றே ஐயமின்றிக்குற்றமே

மரம் - குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே யிறறதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதும்றிவாயநீயே, எ-து. இங்ஙனமாயவப்பரவஸது, தனபாற் பிரத்திய யடசமுதவிய குணவிசேடங்களைப் பிறோற்றிககூறினும் தானவற்றிற குட னபடாதிருத்தலின் வேதமாகிய சத்தப்பிரமாணத்துக் கெட்டப்படாதெ ன்று கூறுவதையுநீயறிதி, எ - று.

மஹமுப்பிரமாணத்தா லெனறதனால, சத்தப்பிரமாணத்தா லன்றியு மெனக்கொண்டாம். மறறையவெனபது கடைக்குறை. நாதாத்தமாதலிற சத்தத்தாலும், திரிபுடிசுகிதமாதலின் பிரத்தியக்ஷத்தாலும், காரணகாரி யரகிதமாதலின் அனுமானத்தாலும், சசாதி, விசாதி, சுகதபேதம்மீறந்ததாத லின் உபமானத்தாலும் எங்ஙனமெட்டப்படும். பக்மென்றிசுறறமாம், ஆத் தலிற குறறமாமெனவும், பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், உபமானம், சத்தம், என்னுமிந்நானகையும் பிறர் தனமேலேற்றிக்கூறினும் தானனறாதலின் உறற தோவிடயமபூத முபயமன்றாதலாலேயெனவும், இம்மூன்றும் வேதத்தை யன்றியிலலாததால், வாக்குக்கெட்டாதெனவுகூறினா. குணவிசேடமெ னபது மீமிசைப்பதம். குணவிசேடமெனப் திருநானகையுமெனக்கொள்க.

(உ - ம.) புனிற்றிளங்கன்று, மீமிசைஞாயிறு, நாகிளங்கமுஞ், உயாந தோங்குபெருவரை, எனபன், மீமிசை.

வினா.-எனைய அருத்தாபத்தி, அபாவம், ஐதீகம், சமபவமென்னு மிந்நா ல்காணு மெட்டாதெட்டலா மெனனாதெனனை?

விடை.-அருத்தாபத்தி, குடியாலுணாதல், குறிகடந்ததாதலினகூடா து. அபாவம், பொய். நாண்குறாலத்துஞ் சதோதயமாகவிளங்கலின் கூ டாது ஐதீகம், தொன்றுதொடடுவழங்கல். சகச்ச்வரம்போலத் தொன்று தொடடுவாழ்கலென்று. தொன்று, தூதனம். என்னுங்காலங்கட கதீதமாத லின் கூடாது. சமபவம், ஒன்றனகூட்டம், பலவினீட்டம், திரிபிணக்கமெ னப்படல். அது பிணடப்பொருளுமன்று பிணடித்தப்பொருளுமன்று, ஆத் தலினகூடாது, இதுபற்றியனக. இங்கே பிரத்தியடசமெனல், ஞானகதப் பிரத்தியடசத்தை. பிரத்தியடசம் - தரிசனம். அனுமித்தல் - அனுமானம். அருத்தத்துக்காபத்துவரல் - அருத்தாபத்தி. என்று முண்டெனல் - சமப வம். இன்றெனல் - அபாவம். இகம் - இயதி, ஐதீகம்.

(க - து.) இன்னினவேதுக்களால் வாக்குக்கெட்டாதென்பது. இத னே மறுத்தறக்கேதெனனை. வலியுளாபோறகூடடுவாரா, அாததவாதியரல்லா. உறறதோர்விடயம்பூத முபயம்வஸதுவனறாதலாலே மறறைமுப்பிரமாண ததால் வஸதுரிணயங் கூடாதேயெனவும், கூடாவிடத் திவன்குறறமாம், இந்நக்குறறமாகு குணவிசேடங்களைக் கூட்டினும் கூடாமலிருக்கையாலே யெனவும், ஆதலினிறறதுவாக்குக்கெட்டாதெனவுங் கூட்டமுடிக்க, இவற றுல நாம வஸதுரிணயம் பண்ணவுங்கூடாது, பண்ணினுமெட்டாது, என்

பத்து முக்கியத்துணிவு. எனனை, “வேதமுதலகலைகாட்சி முதலளவை விரிஞ்சனமுதல விண்ணோர்செய்யுந், சோதனையுளகப்படாச சோதியுனைச்சோதிக்கத் துணிந்தேனந்தோ” என்றா பரஞ்சோதிமுனிவா. நானமாடககூடலான படலத்தில.

(எ)

அ - கவி. அ - கை.

[எட்டாதெனக்கூறியவேத மெட்டுமெனமீண்டுங்கூறும், ஆயின்று மிவவிரணமிவிதமு மினனினைவேதுவினாக்கூடுமென விககவியிற கூறுகின்றார்.]

வாக்கியந் தனக்கெட் டாத வஸ்துவென் றுரைத்த வேதம்
வாக்கிய விருத்தி யாலவ வஸ்துவைக் காட்டிற் றன்றோ
வாக்கியங் களிலே மான மாவதே தென்ற யாகில
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகள் பொய யாநீ கோளாய்.

(இ - எ.) வாக்கியநதனக்கெட்டாத வஸ்துவென்றாற்றைத்தவேதம், எ-து. வாக்குக்கெட்டாதது பரவஸ்துவெனக்கூறியவாதவேதமே — வாக்கியவிருத்தியாலவ வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ, எ-து. ஒருவன கேட்டவாறுநிலலா தவ்வாக்கியத்தைச் சிரவணமனனாதிகளா லையநதிரிபறவாததி செய்வதினா லஃதவவஸ்துவைக்காட்டினதல்லவா — வாக்கியங்குளிலேமானமாவதேதென்றயாகில, எ-து இங்நனமிருவகையாக்கூறிய வாக்கியங்குளிலயாதுசிறந்ததெனக்கேட்டுதியேல். — வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள் பொய்யானீகேளாய், எ-து. இவ்விரண்டு வாக்கியமுமுண்மையே வேதங்கள் பொய்சொல்லுமா, சொல்லாவே, யிதனையாய்கூறநீகேளுதி, எ-து.

வாக்கியவிருத்தி, வாக்கியராததமவிளங்கமுயறல். அதாவது; சொல்லெலாம்பொருளாமவண்ணஞ் சிரவணமனனாதிகளாலையநதிரிபறமுயறல். இங்நனமவிடாது முயன்றலவஸ்துவைக் காட்டுமோ, காட்டாதோ? காட்டாதெனின், தீவரதரமெற்றிரு. காட்டுவது திண்ணமாதலால், காட்டிற்றன்றோவென விநதகாலத்தாறகூறினா. எறுமபுமுடடைகொண்டுதிடடையேறின் என்றறபோலும். எனனை, “சொற்றிரியினும்பொரு டிரியாவினைக்குறை” என்றாபவணநதி. வாக்கியவிருத்திசெய்ததினால் மகானகளுக்குவஸ்துவைக்காட்டிற்றெனப்பொருள்கொள்ளின், அப்போதுகாலவழுவமைதியன்று. வாக்கியவிருத்திசெய்யினும் வஸ்துவைக்காட்டாதது அபக்குவங்காரணமாதலபற்றி. ஆயினும், எவ்நனமேனுங்காட்டிவிடும். இத்திணைநோக்கித், “தெய்வத்தாலாகாதெனினுமுயறசி தனமெயவருநதக் கூலிதரும்” எனவும், இன்னும், “ஊழை முப்பக்கங் காண்ப ருலைவினித்தாழாதுஞ்ருபவர்” எனவுகூறினாதிருவளஞவா. காட்டும் காட்டாதென்றது, அவ்வாறுமுயற்சியளவும் பக்குவவளவுப்பற்றி. ஆதலிரிணடுமெய்யே மறைகள் பொய்யாடுவனரா. வேறுகப்பாடமோதவியையி னேறக்?

உபாதேயங் காண்டலா லுபாதானந்தகமூயலவாற்காணாததற்கேதென்னை. உபாதேயம், விடயம். உபாதானம், ஞானம் இவ்விரண்டும்பேதம். (அ)

க - கவி. ஆ - கை.

[சுருதிகாட்டாமல்காட்டுமென்பதை யிக்கவியிற
கூறுகின்றா.]

தன்பதி யல்லாப் பேர்க டமையலல னல்ல னென்றா
ளனபனைக கேட்ட நேர மவளவெடகி மெளன மாண
ளென்பது போல நீக்கி யிதன்றிதன் றெனச்சே டித்த
பின்பரப் பிரமந தனனைப் பேசாமற பேசும் வேதம்.

(இ-ள.) தன்பதியல்லாப்போக டமையல்லனலலனென்றான், எ - து. தனது நாயகனல்லாதபோகளை யிவனுவிலனாரினது நாயகனென்ப பிறாவின வுந்தோறு மிவனலலனிவனலலனென்று சொல்லிக்கொணவந்தாள: — அன்பனைக்கேட்டுநேர மவளவெடகிமெளனமாண ளென்பதுபோல, எ-து. முடிவியைகளைக்கேட்டவகனத்தே யவளானமுற்றுப்பேசாதிருந்தனனென்றுலகந்தார்கூறுவதுபோல — நீக்கியிதனறிதனறெனச்சேடித்த பின்பரப்பிரமநதனனைப்பேசாமறபேசும்வேதம், எ - து. ஒவ்வொருத்ததுவதையுந்தனித்தனிவிசாரியாநிற்புழி வேதமானதிதலலவிதலலவென்றுசென்று முடிவிலினிக்கூறவிடமின்றி மிகுசிறிநற பரப்பிரமவஸ்துவையுணராததாமலுணரத்தும், எ-று.

மணமுரிந்தானைமருவிடவேண்டித் தனமனைககண் மாமனழைப்பித்துழி யவனதோழரோடுகூடியிருக்க, அக்கலிபாணப்பெண்ணை யவளது தோழிக ளிவனுவிலனாரினது நாயகனென்னுந்தோறு மல்லவலலவெனக்கூறி முடிவிலிவனுவெனக்கேடக விடையின்றிமெளனமாணாள். இஃதை தீர்க்க. இதனைத்திருட்டாநதமாக்கினா, வஸ்துஇதுபோன்றிருத்தலின. எனனை, “ஆனலலன்பெண்ணலல னல்லாவலியுமலலன, காணலுமாகா னுள்ளலலிலலனல்லன” எனராசடகோடா. இன்னும், “உருவனறருவன றுளதனிலதன, நிறுளன்றொளியன றெனநின்றதுவே” எனராருணைகிரிநாதா. “அலலைபலலையீ தெனவருமறைகளு மனமைச்சொல்லினுற் றுதித்தினைக்குமிசுசுநதரநாடறகு எலலையாகுமோவென்மொழி” எனராப்பரஞ்சோதிமுனிவா. தானறிவு அவனினபமாதலின, அவளவெடகிமெளனமாணாளெங்ஙனமோ; அங்ஙனந தத்துவக்குழாங்களை நியதிக்களைதுசெனறதறிவு, பிரமமானந்தமாதலிற பேசாமறபேசும்வேதமென்றார். சிற்றறிவும் சிற்றின்பமு மெளனமாககுழிப், பேரறிவும் பேரின்பமு மெளனமாககற் கிடைபூநென்னை, கேட்பானேன. எனவே, அறிவேசுகமெனக்காட்டநின்றது. ஆதலினறிவானந்தமென்றார்கண்டோர். அறிவுதனனையயலாகக்காணுங்காறு மாநநந்தனக்கயலாகக்காணும். அறிவைக்கண்டார்க்கானந்தமயலன்று தா

னையானந்தம் என்கென்கின்பஞ்செனிகின்றதோ, அங்கங்கறிவைக்காணி
ன மோனமாம், ஆதலின்மோனமென்பதுஞானவரம்பென்ற ளவையார்.
அங்கங்குபாதியைக்காணின்மான்மோசமாம். மௌனமாமென்பா டேசா
மறபேசமவேதமென்றா. மௌனமாவது, அல்லவல்லவென்றகெல்லை இன
னும், டேசிக்கொண்டேவந்துபேசாமன்றல காட்டிக்கொண்டேவந்துகா
ட்டாமன்றலெனினுமறமபும். இதனைச் சூருசீ - வஸுபவவகையுட்காண்க.

(க-து.) சூருதிகாட்டாமல்காட்டல், அல்லவல்லவெனக்கூறிக் கொண்
டேவந்தயாரது நிறறலென்பது அங்ஙன ிற்றலனுதிமுடிபு. இதனையறி
யார் பலபிதநறியுமென்கை (ங)

க0 - கவி ஆ - சை.

[இதுகாறு முதற்சங்கைக்குத்தரங்கூறி, இனியிரண்டாஞ்சங்கைக்குத்
தரங்கூறுவானவேண்டி மனமினயசுரந்த தெரிவிக்க வத
னுற்பத்தியைக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

முந்திய சங்கைதீர மொழிந்ததை யறிந்து கொளவாய்
பிந்திய சங்கை தீரப் பேசமுத தூரீ கேளாய்
யிந்தியங்க ளுக்கி ராச னிதயமா மதினெண் ணங்கள்
புந்தியு மனமு மென்றே புறத்தகத் துலாவி யாமும்

(இ-ள) முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொளவாய், எ-து
முதற்சங்கைக்கையந்தீரவிடைதந்ததை யறிந்துகொள்ளுதி — பிந்தியசங்
கைப்பேசமுத்தரீகேளாய், எ-து. பின்சங்கைக்கையந்தீரக உறுமுத்தர
த்தைநீகேளுதி — இந்தியங்களுக்கிராசனிதயமாம், எ-து. மனமுதலியவிற
திரியங்களுக்குத்தலைவனாயிருப்பது ஞானமாம் — அதினெண்ணங்களுப்புந்தியு
மனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவிபாடும், எ-து அதினதுசங்கற்பங்களை
புத்தியெனவும் மனமெனவுவகூறப்படப்ப புறமடிலுமகத்திலுமுலாவுந்
டாமும், எ-து.

இந்தியங்களுக்கிராசனமெனின, புந்தியுமனமுமெனச் சொல்லாதி
ருக்கவேண்டும். சத்தப்பிரகரணமுதலியகட்டளைகளில் ஞானம், மனம்,
புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், என்கூறியிருக்கின்றது. ஆகாயத்திலாகாயம்,
கஞானம். ஆகாயத்திலவாயவ, மனம். ஆகாயத்திலக்கினி, புத்தி ஆகாயத்தி
லப்பு, சித்தம். ஆகாயத்திறிரிதிவு, அகங்காரம். அங்ஙனங்கூறியதுமின்ன
காரணமபறியென்க. எனவே, மனமுதலியநான்குமறிவினஸபுரிப்பென
றாயிற்று. அன்றேல, அறிதலதாமமிலலாதிருக்கவேண்டும். இருப்பதாலமு
க்கற்பாற்றந்து, ஞானமின்றியாதுறிகமும். யாதுண்டு இன்றாதலினேறற
ற்பாலதே. ஆதலினிதயத்தைஞானமென்றும். அதினெண்ணங்களுப்புந்தியு
மனமுமெனவே, அதனதுபுடைபெயாச்சுயினவசரநிலைகையன்றி மனமும
புந்தியுமோமுதலன்றெனக்குறிக்கக் கூறியதாகக்கண்டாம். எவவுயிருந

தேகோகமாநிறறலின் தேகததுக்குபபுறமபசமெனவும், அகத்திலமனமிச் சாஞானமாகநின்றுமுறலும், புறத்திலபுத்திபலகிரியைகளாகநின்று நடித்தி யறறலும் பற்றி யுலாவியாடுமெனவுகூறினா. உலகத்தாரவனவன்புரிதொ-ழிலைக்கணம் வியப்பதும் இகழ்வதும் புத்தியைபயனறிமனதையனது. வினோ தவேலையைக்கண்டு இவனதுபுத்தியென்னசிறந்ததெனவும், இழிதொழிலை ககணம் இவனதுபுத்தியென்னமடமையெனவுந் தொனதுதொடடுவதுங் கலி வினுவேசார்ந்து. புநதியுமனமுமெனகூறி யவற்றினபுடைபெயாசசிக ளாகிய யுலாவியாடுமெனபவைகளை முனயினனாகக்கூறினும், புறத்தகததெ னறதனால் மாற்றிப்பொருள்கொள்ளின வழுவனது. மனமாவது, சமிசய நீசசய சாருசலிய அபிமாணங்கலில், சமிசபமாதலினனும், அறிவினபுடை பெயாசசியாதலானு மித்தோமுதலன்று அனநேனும், முதலாகநடித்த லிவிதனைவினமுதலாககி யெட்டுமெட்டாதெனறகூகூறவந்ததா லிதனது நீலையினயதெனககாணக.

(க-து) மனமெனலினையதெனவறிவித்ததெனபது. புத்தியைப் புநதி யெனலமெலித்தலவிசாரம். உரைபிறகோடென்னுமுத்தியால், புறத்தகத தென்பதைப் பகிராமுகமந்தாமுகமென்றாககிப் புத்தியுமனமு மிவவிருமுகத தில யாதானுமொன்றிலேனு முலாவியாடுவதியலபாதலெனக்கொண டுகங் கருகூறினா ரொன்றும்மையும். பகிராமுகம், பொன்னைப்பொனயெனவும், பழு தையைப்பாமபெனவுங்கோடல். அந்தாமுகம், பொன்னைப்பொன்னென வும், பழுதையைப்பழுதைபெனவுங்கோடல். கொள்ளவே, சுததபுத்தி சுத தமனம், எ-ம. அசுததபுத்தி அசுத்தமனம், எ-ம. பாருபிதற்கிடம்பெறலா யிறறு. இத்தோப பிவ்வருவதாறகாணக. (க0)

கக - கவி. ஆ - கை.

[முன்னரிதயமெனறஞானம், விருத்தியெனவும் சிதாபாசனெனவு மிருபாலதாயமுறையை யிககவியிறகூறுகின்றா.]

உனமுகம் போற்கண் ணடிக குள்ளொரு முகங்கண் டாறபோற சின்மய வடிவின் சாயை சித்துப்போற் றித்தி தோன்றும் நின்மல விருத்தி யந்த நிரல்வழி யாயு லாவந் தன்மநன் மகனே யித்தைத் தானனநே ஞான மென்பார்.

(இ-ள.) தன்மநனமகனே உனமுகம்போறகண்ணடிக குள்ளொரு முகங்கண்டாறபோல, எ - து. அறமவழுவினரியசற்புத்திரா உனதுமுகம் போலொருமுகங்கண்ணடியிறகாணப்படுமாறுபோன்று: — சின்மயவடிவின் சாயை சித்துப்போறபுத்திதோன்றும், எ-து. சின்மாதிராமாகவிளங்குஞ் சைதன்யமானது புத்தியிற்றானேகாணப்படுமாறுபோன்று சாயாருபமாகப் பிரதிபலித்துக்காணப்படும — நினமலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவும், எ - து. மேற்கூறியசைதன்யமென்னு நினமலவிருத்தியானது, அந்தச்சாயுட,

ருபவழித்தாகவேயுலாவிக்கொண்டிருக்கும்:— இத்தைத்தானன்றோ ஞானமென்பார், எ-து. இதையல்லவாசததுக்களஞானமெனக்கூறுநிற்பா, எ-று.

இங்கேசாயையென்றது, சிதாபாசனை. ஆடியால் முகம்; பிம்பம் பிரதிபிம்பமெனப்பட்டாற்போலப், புத்தியால் சைதன்னியம்; விருத்தி சிதாபாசனெனப்பட்டது. ஆடியாலன்றி முகத்திற்குமாறப் பிரதிபிம்பமுகமெனவருமா, அதுபோலப் புத்தியாலன்றிச் சைதன்யத்திற்குமாறச் சிதாபாசனெனவருமா? வந்ததால், சைதன்யமவிருத்தியெனப்பெயர்ப்பெற்றது. இங்கேபுத்தியென்றது பகிாமுகநோக்கத்ததை. அதிலு, தோற்றியசித்ததைச் சாயையெனப்பதிலையமுளதேற சோதனையிறகாணலாம். எங்கெங்கேநானென லுண்டோ வவையெல்லாஞ்சிதாபாசனன்றோ? சிதாபாசனென்னுஞ் சீவனென்னுமொக்கும். அறிவு நானலைதநானென்றதன லுக்கற்பிதப்பெயா கள்தனக்குவந்தன. இவ்வறிவு சுயஞ்சைதன்யத்தின பிரதிபலனமாகச் சோதனையில் முடிவதா லிதனைச்சாயையெனவும், இத்திஷ்டாநாமாகக் காண்டலி னிதனைச்சித்துப்போலெனவும், சாத்தனென்னுஞ்சொல் தனபால புடைபெயாச்சியினறியக்கணபெயொனவும், ஆகியக்கணனெழுவாயெனவுமெவ்வனமாயிறோ வதுபோலச், சிதாகாயமானது; புத்தியிலசித்துபோறசாயையாகப் பிரதிபலித்தலாகியபுடைபெயாச்சியைத் தனபாலில்லாவிடத்துச் சினமயவடிவெனவும், உடையவிடத்துநினமலவிருத்தியெனவும், அல்லதுவிருத்தியெனவும்பெயாபெறும். இவ்வனமாதலபற்றியிப்பெயர்த்தனொனவும், நீரைவிட்டகலாதகானலெவ்வனமோ அவ்வனம் அக்கற்பிதவறிவினின்றி நின்மலவிருத்தியகலாதுலாவலின், நின்மலவிருத்தியநதநிழல்வழியாயுலாவுமெனவும், இங்கேநிழலெனபது சிதாபாசனை. இச்சிதாபாசன கற்பிதவறிவன்றியும், இக்கற்பிதவறிவு நின்மலவிருத்தியன்றியும், இந்தநின்மலவிருத்தி சினமயவடிவவன்றிப் பின்னெனச்சானன்றோ கணமொப்பதால் இத்தைத்தானன்றோ ஞானமெனபானெவ்வகூறினோ. கூறவே, சித்துசம்பந்தஞானமாதலி னிதனைவிருத்தியெனப்பெயரிடக்கண்டாம்.

(க - து.) இனிவிருத்தியெனவும், பலமெனவு மெடுத்தாளவேண்டுதலபற்றி யிக்கவியில விருத்தியினையதெனக்கூறியதெனபது. (கச)

கஉ - கவி. அ - கை.

[சிதாபாசனையேபலமெனக்கூறி விருத்தியைக்கண்ணாகவும், பலத்தைவிளக்காகவு மிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

உருக்கிய தராரீர் நானா வருவங்க ளானாற் போல
விருத்தியே கடப் டாகி விடயமாப் பரிண மிக்கு
முருப்பல விடய மெல்லா மாபாசன் றோற்று விக்கு
மிருட்டினிஸ் விளக்குங் கண்ணு மில்லாமற் பொருள்கா னாதே.

(இ-ள.) உருக்கியதராரீரானா வுருவங்களானாற்போல, எ - து. குகையிலிட்டுருக்கியதராரீரானது; கட்டியவச்சினவிகாரவண்ண மெனவனநானுவடிவங்களாகுமோ அங்ஙனம் — விருத்தியேகடபடாதிவிடயமாப்பரிணமிசுகும், எ - து. சித்துசம்பந்தஞானமே சடசம்பந்தமானின்று கடபடமுதலியவிடயங்களாகவிகாரப்படும — அருபபலவிடயமெல்லா மாபாசன்றேறாறுவிசுகும், எ - து. அருமையானபலருபமாகரின் தவவிடயங்களனைதையுஞ்சிதாபாசனுகிறீவனதெரிவிப்பன — இருட்டி னில்விளக்குங்கண்ணு மில்லாமற்பொருளகாணாதே, எ - து இருட்டிலுள்ளபொருள்கள விளக்குங்கண்ணுமின்றியவிடத் தெனவனங்காணப்படுங்காணப்படாவே, எ - து.

பொருளகாணாதேயென்பதுதொகையொருமை. மூனகலியிலொருமையாகக்கூறியவிருத்தியென்பது வினாவி லிக்கலியிற்பனமையாதற்கேதெனனகொடோ வினாத்தலி னொருமையாககினும். பரிணமித்த லதையன்றியிலையெனத் திண்ணமாககற்குத் தேற்றேகாரவகொடுத்தாமெனவறிக. எனனை, “ஐதொருபந்தானே செக்சொருபமென்றா” சொருபாளாததேசிகா. ஏற்றறபாலதன்றெனின், பொருளிடங்காலமயமன்றிச செகத்துக்குத்தனியேசொருபமெனனை? இன்றெனின், தெரிவையன்றியிமமூன்றையுங்காட்டவேண்டும். கூடாதெனின், தெரிவேயாதார்மாகவேண்டும். ஆதாரமாயினும், முதற்காரணமெனனலாமாவெனின், தெரிவாகமுடியாதவற்றைச்சோதனையில் சுயம்பாகமுடித்துக்காட்டலாமே? காட்டப்படாது சூனியமாகமுடிக்கின்றதெனின், அன்னிபோல், வியாபாவத்தா லொன்றிலொன்றினரையழியும், அழியினும், அறிதலழியாமையாதலால், அந்தவறிவேயிவனனந்தோற்றுமென்றா. மறுப்பதெனனை. அறிவுக்குச்சகத்து சததாகக்காண்டலோ, அசததாகக்காண்டலோ? சததாகவெனின், அறிவினதுசத்தைத்தவிரச் சகத்துவேறுசததாகக்காணலாமே? கூடாதெனின், மறுக்கற்க. எல்லாவிடயங்களுயுஞ் சிதாபாசனபலருபமாககின்ற தெரிவித்தலினனும், அனுபவித்தலினனும் சிதாபாசனைப்பலமெனல்கூடும். கூடவே, விருத்தி, கண்ணும். பலம், விளக்குமென்றாயிற்று. ஆகவே, இவ்விரண்டி லொன்றில லாவிடத் தோர்பொருளுங்காணாததலா லிரண்டும்வேண்டுமென்ப பெற்றும். இதுபகலினனாத்தலினிருட்டினிலென்றா. அறிவுவிகாரியாதுநன்றியின் திரிபுடிகாணுமா? காணுமாயின், தனதுவிகாரம். பிம்பமெனவனமோ, அங்ஙனம்பிரதிபிம்பமாதலின் மயக்கமெனனை. இன்னும், கட்டியவச்சுக ளெவ்வெவ்விகாரமோ அவ்வவ்விகாரமான தராரீரான வுருமைகூறியதும் பொருந்தும். இவையெல்லாதன்னத்தாணவிடாதுசோதிப்பாக்கேயன்றியேனைபோர்க்கெனனமுணமையாம். உருக்கியதராரீர கற்பிதவழிச்செல்லாதுழித் திரியுமா அதுபோல, அறிவுதனதுகற்பிதவழிச்செல்லாதுழித் திரியுமா? என்பதற்கேயிவ்வுபமானமெனவறிக. பரிணமித்தல், பால்தயிராதல போலும். இதனை நானுகுதிருஷ்டாந்தத்தினுள் பரிணமிதிருஷ்டாந்தமென்பா. இதுசத்தியம், சோதனையிறகாணலாம்.

(க - து.) விருத்தி பலனெனவுருவகப்படுத்தக் கணவிளக்கென்றொ
னபது. இதுமுனமொழிந்துகோடலென்னுமுததி. (கஉ)

கங - கவி. ஆ - கை.

[கண்ணுமவிளக்கமுமாகியவிவ்விருடம்போருளகாணலவேணடம
னவும், இவற்றுளொன்றுவேணடமவசரமினையதெனவு
முபமேயத்தோடிக் கவியிற கூறுசென்றா.]

எரிகின்ற விளக்காற் கண்ணு லிருட்பொருள காணல வேண்
டும், தெரிகின்ற பரிதிகாணச சென்றிடிற் கண்ணே போதும்,
விரிகின்ற சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும வேணடம, புரிகி
ன்ற விருத்தி யொன்றே போதுமெயப பொருளகாணபோககே.

(இ-ள.) எரிகின்றவிளக்காதகண்ணு லிருட்பொருளகாணலவேணடம
எ-து. எரிகின்றவிளக்கினாலும் கணகளாலு மிருட்டிலுள்ளபொருளைக்கா
ணவேணடம. — தெரிகின்றபரிதிகாணச சென்றிடிதகண்ணேபோதும், எ-து.
பிரத்தியட்சமாகக்காணப்படுகின்ற சூரியனைப்பார்க்கச்செல்லவேண்டில்,
கண்ணென்றேபோதும் — விரிகின்றசெகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும
வேணடம, எ - து. எவ்வுமாவிரிநதிருகுகின்றசெகத்தைக் காணவேண்டில்,
விருத்தியும்பலமுமாகிய விவவிரணடமவேணடம. — புரிகின்றவிருத்தியொ
ன்றே போதுமெயபபொருளகாணபோககே, எ - து. அகமாகப்புரிகின்ற
விருத்தியொன்றுமே மெயபபொருளைக்காணபோருக்குப்போதும், எ-து.

எனவே, கற்பிதரகிதவறிவைவிருத்தியெனவும், கற்பித்சகிதவறிவைப
பலமெனவுங் கூறியதாகப்பெற்றும். பெறவே, ஓரறிவே யிலலையுள்ள
தாகநோக்கலிறகற்பிதமெனவும், உள்ளதையுள்ளதாநோக்கலின், எதாத
தமெனவுமபடுதலாலும், ஓரறிவேயீரறிவாககாணப்படுதலாலும், சகத்தை
க்காணவேண்டில்லீரறிவுமவேணடம. தன்னேததானகாணவேண்டி லெதா
தவறிவொன்றுமேபோதும். யாதினாலெனில், செகத்துகற்பிதவஸ்து,
அதனையறிவதுகற்பிதவறிவாகவேணடம். அவவறிவு எதாததவறிவையன
றிவேறெனறாதலிரணடமவேணடம. தான கற்பிதரகிதவஸ்து தன்னேததா
னகாணவேண்டில் எதாததவறிவாலன்றிக்கூடாது. தானகற்பிதரகிதமா
கும்போது அறிவுகற்பிதரகிதமாகவேணடம. தன்னேததன்னுலறிவதன்றி
வேறெனறாதலின், புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெயபபொ
ருளகாணபோககேயென்றா. விளக்குங்கண்ணுமபோலப் பலமும்கிருத
தியுமெனக்கொள்க

(க-து.) விளக்குங்கண்ணுமின்றியககண் ணிருட்பொருளவிளங்காமை
போலப், பலமும்கிருத்தியுமின்றியககண் செகத்துவிளங்காது. சூரியனைக்
காண்டறகுவிளக்குவேண்டாலாறுபோன்று, தன்னேக்காண்டறகுப் பலம்

வேண்டுவதினறெனபது. மெயப்பொருளைக்காணுமிருத்தியாவது, ஐயந்திரிபகலத்தெளிந்தஞானம். இதனையறியா ரபரஞானமென்பா. (கங்)

கசு - கங். அ - கை.

[மனமாவதித்தகையதெனத்தெரிவித்து, அது வஸதுவையெட்டு மெட்டாதெனப்பதை யிக்கவியற்கூறுகின்றா]

விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள் [ம் கருத்தெழும் விருத்தி வேண்டி கணக்கினுள் மனதிற கெட்டு வருத்திய பலமா மிந்த மனதிறகெட டாது கண்டா யருத்தமிப படியென றைய மகனதுநீ தெளிந்தி டாயே.

(இ-ள.) விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள, எ-து சித்துசம்பந்தமானவிருத்தியும், சடசம்பந்தமானபலமு மிசிரிம்பித்தவிகார ரூபமே மனமெனசசத்துக்களசொல்லுவார்கள — கருத்தெழும்விருத்தி வேண்டி கணக்கினுள்மனதிறகெட்டும், எ - து, அகமுகராடககருத்தி லெழும் விசாரஞானத்தெளிவுகாரணத்தா லந்தமனதிறகப்பரவஸதுவான தெட்டிமெனவும் — வருத்திய பலமமிந்த மனதிறகெட டாதுகண்டாய, எ-து. யாவையுமவருத்துகின்றபலமேவடிவாரின்றுள்ள வந்தமனதிறகெட் டாதெனவுங்காணுதி — அருத்தமிபபடியெனறைய மகனதுநீதெளிந்தி டாயே, எ - து, மனதிறகெட்டிமெட்டாதெனக்கருத்த மிங்ஙனமாமென்று சிந்தித்தையந்தவிரதுநீதெளிந்திக, எ-று.

சிற்சடவடிவமனமென்றகு, விருத்தியும்பலமுங்கூடும்விகாரமேமனமென்பார்களெனவும், கருத்தாகவெழும்விருத்தியென்பபதம்பிரித்து, இனிப டநாடுகமாகாதிருக்குதுமெனறக்கரையோடெழும் விருத்தியென்பபொரு ளகொள்க. இஃதுநாயிறகோடென்னுமுத்தி. இங்கேகணக்கென்றது விப்ரம் அல்லது காரணம். விருத்திரூபமாயது சித்தமனமெனவும், பலரூப மாயது அகத்தமனமெனவுமபொருளகொண்டெட்டிமெனவும், எட்டாதெனவுந், திண்ணமபற்றிக்காணுதியென்பதைக் கண்டாயெனவுங்கூறினா. இங்கேயருத்தமென்பது சாமபரதாயப்பொருள். சிந்திபாதுழி யையமக றலுந்தெளிதலுங்கூடாமையால் சிந்தித்தெனவருவித்தாம். எங்கணுமபரி பூரணமாரிதெனதுளதுசைதனயமாதலின “உளளத்திருநதுமொளித்தா னபரனெனவும்,” “பொன்னுலகத்தினிற புவியிலந்தரத், தென்னுடையுட் பறத் திலங்குகின்றது, மன்னுசிறசோதியே வடிவமயாவுமாயத், தன்னுவ தெனவும்,” “உலகெதுயாமாரொனன வுற்றுநின்றுணருமட்டுங் கலகழார் பிறவிமோகங் கங்குலபோலமுடிநீற்கும் அலகிலாவுலகும்யாமு மழிவின சிறசோதியனரே” வெனவுங்கூறினா சானரோபலரும். கழுத்தளவா றின்றுள்ளோ னிதுபாறகடெனெறெண்ணுதுமறந்துழித் தண்ணீரொங்கே யெங்கேயெனத் தாகமேலிட்டலெவானபோன்று சித்தாயிருந்தும் மனந் தவித்தலினெட்டாதெனவும், அங்குணம்பலவாழிகாலமலெவான் தெய்வக்

தியாகக கழுத்தளவாரினறதைக்கண் டெளிதிற்பருகித்தணிப்பான்போன்று, இங்ஙனம்பலனுழிகாலம் பறபலகோடிசெனமெடுத்தும் பறபலவரியதவஞ்செயது மெட்டவறியாதுதவித்துநின்றமனம் தெய்வகதியால்தனக்குளபூரணமாரிநைந்துள்ள சிதாகாயத்தைக்கண் டெளிதுலுபசாரதமெயதலி னெட்டுமெனவுறுகுவது, கூடுமோ கூடாதோ? கூடாதெனின், இப்போதெவாமனமு மல்லலகலாததாலெப்போதகலும். சுபாவமெனின், தினசமுத்தியிற்சுபாவமென்கே. ஆதலினனவிறசமுத்தியென்றென்றுளது, அதுவாயக்கி னல்லெனறும்மகலும். கூடாதெனமறுத்தல விசாரததவது.

(க-து.) மனதுககெட்டுமெட்டாதென லிங்ஙனமாயநிலையாலெனபது. சோதனைஞாயந்தெரியாதா ரிதனைமறுத்தல, தனபோலவராகளிப்புக் கங் கானதுதிரிதற்கெனக். அசுத்தம் பகிாமுகம். சுததம் அநதாமுகம். என்றுரைகொள்க. (கசு)

கரு - கவி. அ - கை.

[இதுகாறு மனோவாகக்குப பிரமம்மட்டுமெட்டாதெனபதைப் பறறிவிளங்கக்கூறினீர், இனிமனமரிவாததீபம்போ லென்று மிருத்தற்குபாயங் கூறவேண்டுமென்று மாணுக்கனவினவ வதற்குத்தரமிக்கவியிற கூறுகின்றார். வேறு.]

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன வழ்களறிந் தேனினியோர் வசனங் கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாயச் சித்தந் ததாகார மாவதன்றோ சமாதி யோக, முஞ்சலையொத் தலைவதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற பலவுலகா வுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகமவஸ் துவிலசையா நிவாத தீப நிலையடைவ தெப்படியோ நீசொல வீரோ.

(இ-ள.) வஞ்சகமிலபரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழ்களறிந்தேனினியோவசனங்கேளீர், எ-து. களங்கரகிதமான பரமார்த்தகுருவே தேவர் ரணுகிரகித்தமாககங்கையெல்லாந் தெரிந்துகொண்டேன, இனியடியேனிரந்துகேட்டுக்கொள்ளும் விண்ணப்பமானதுளது அதனைக்கேட்டருளும்;—சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாயச்சித்தந் ததாகாரமாவதன்றோ சமாதியோகம், எ-து. மனமானது யாதோசலனமுமினதி யகண்டபரிபூரணமாகவுந் தன்மயமாகவும் விளங்கலன்றோ சமாதியோக மெனப்படுவது. (அங்ஙனமினி)—உஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற பலவுலகாவுதிக்கும், எ-து. உஞ்சலைப்போலவைது தனதுசுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகமாகப்பரிணமிக்கும்— இந்நெஞ்சகமவஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைவதெப்படியோநீசொலவீரோ, எ-து. இங்ஙனமாய மனமநதபரவஸ்துவிலசையாமல நிவாததீபம்போன்றநிலையினை யடைவ தெங்ஙனமோ வதனையடியேனுக்குத்தெரித்தருளும், எ-து.

கரவாமலிளககியதால வஞ்சகமிலெனவும், அநாசிரியரனறென்ற குப பரமார்த்தகுருவேயெனவுகூறினா. அசையாவென்பது, அடைவதென்னுமவினையென்கொண்டுமுடிவதுசிறப்பு. அசையாதவெனக்கடைக்குறையாக கிப பெயரொச்சமாககினுமமையும்.

(க-து.) மனஞ் சற்றுஞ்சலியாநிலைபை யடையவேணடினெனப்பது. இவவேணடிகோள சகசரிடடையில், இன்னுமிவனபயிலாததாலென்க. உஞ்சலையாநுதலேவது மனதின்சபாவமாகில மாற்றினுந் தன்னியலபாமெயெனின, பற்றுக்களையெல்லாஞ் சின்மாததிரமாககுமளவுமியலபென்பம், அபபாலெனா ஸாமம் சிறுசடபேதநதவின மனமெனலேது. சிற்சடபேதங்கற நெடும்பிசசைநனயத்திலென்கே அறிவு வுளனும்புறம்புமொருதகைததாவினயகாவாயு மிப்பேதமகலாது. இதனை யிருவகைச்சமாதியுழப்பாலல, பி புணரவொண்ணுது (கரு)

ககா - கவி. அ - கை.

[அவவினாவுக்குவிடைகூறுவானவேணடி மனதிறகுரியமுக குணத்தினிலையினையும், அவற்றாலாயபயனையு மிக கவியிற கூறுகின்றார்.]

கருதுமனே குணமூன்ற மூன்றி லொன்று கதித்தெழுந்தா ன மறநிரணபிப கரந்து நிறகுந், தருமமிகு சத்துவமே லானபோது சன்மார்க்க மானதெயவ சம்பத் துண்டா, மருவுமிரா சதமாநிலுலக தேக வாதனையாஞ் சாததிரவா தனையு மாகு, மரும்கனே தாமதமே லான போதி லகரசம்பத் துண்டாகு மறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள) கருதுமனேகுணமூன்றமூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்தாலமறநிரணபிககரந்துநிறகும, எ - து. நனைத்தலையேயியலபாகவுடையமனமானது மூன்றகுணமாயிருக்கும், அமமூன்றில யாதானுமோருணமேலிட்டெழின மறநிரணபிகுணமுமறைநிறுக்கும் - தருமமிகுசத்துவமேலானபோது சன்மார்க்கமானதெயவசம்பத்துண்டாம், எ - து. சறகருமத்தாலமிகுநதசாததுவிதகுணமேலிட்டவசரத்தில சன்மார்க்கமேவடிவாயுள்ளதேவசம்பத்துகிடைக்கும் - மருவுமிராசதமாலுலகதேக வாதனையாஞ்சாத்திரவாதனையுமாகும், எ-து. அத்திராசதகுணமேலிட்டவசரத்தி லுலகவாசனையுநதேகவாசனையுஞ் சாலதிரவாசனையுமுண்டாம்: - அருமகனேதாமதமேலானபோதி லகரசம்பத்துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே, எ-து. எனதருமையானனாபுத்திரா தாமதகுணமேலிட்டவசரத்தி லகரசம்பத்துகிடைக்கு மிதனையறிந்துகொள்ளுதி, எ-து.

அந்தந்தகுணமேலிட லுக்கியைந்தபயனினையதெனவே, மனதுமங்ஙன மாமென்பதுபெற்றும். குணமியைநவாறுமனமுரிந்தபால், மனேகுண

மேனப்பட்டது. ஒன்றுமேலுறிலிரண்டுகரந்திறறலியல்பு. அதுபோலப் பலனுமவவாறியைதலியல்பு. எகவனமெனில, ஐம்பூதங்கட்குநதனிதனி சபாவமவெவவேறு, ஒன்றோடொன்றுமிசிரிமபித்தவிடத்திலுண்டாஞ்சபாவம்வேறு, அவ்வவற்றிற்குரிய காரணங்களையுன்னுமபோது சபாவமென்பதுமாறும், இவையெல்லாம்வஸதுசோதனையாறகாணலாம். (கசு)

கஎ - கவி. அ - கை.

[மனதுசத்துவாமசமாதலா லநரிலையிலமாறாதுநிறி னிராவி
கறபசமாதியெளிதிலெயதுமென்பதை யிக்கவி
யிற கூறுகின்றா]

மனதுசத் துவசொருப மறறி ரணடும வந்துகலந் தனவவற்
றை மாற்றி னுறபோந், தனதுசன மார்ககமவிடா திருநத போது
தாமதமு மிராசதமுஞ் சமிககும் பின்னேக, கனபரிண மஞ்சல
னம் போமபோ எனககாற களங்கமற்று நின்றவா காயம போலு,
நினதுளமப் படியாமப் பிரமத் தொன்றாய நிருவிகறப சமாதியி
லே நிற்குந் தானே.

(இ-ள்.) மனதுசத்துவசொருபமறறிரணடுமவந்துகலந்தன வவறறை
மாற்றினுறபோம, எ-து. மனமென்பதுசத்துவாம்சவடிவமாம, ஏனையரா
சததாமதகுணமோ விடையிலவந்துகலந்தன, அவற்றையொழிக்கிலொழிந
துபோம். (எகவனமெனில,) — தனதுசன்மாரககமவிடாதிருநதபோது
தாமதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும், எ - து. சைதனயததையகலாநாட்டமுற
லாகிய தனதுசன்மாரககநடையைவிடாதிருநதபோது தாமதமுமிராசத
முநதானேநகிகும் — பின்னேககனபரிணமஞ்சலனம்போம போனககால
களககமற்றுநின்றவாகாயமபோல நினதுளமப்படியாம், எ - து. நசித்தபி
னனர் கனமாகப்பரிணமித்துக்காணப்படுந்நிரிசியமும போகஞுவர்த்துமுத
லியசகலவிதகிர்த்தியங்களு மககணமேநீங்கும் நீங்கினவககணமே களங்க
ரகிதமானவாகாயமெகவனமோ அதுபோல வுனதுமனமுமகவனமாம —
அப்பிரமத்தொன்றாய நிருவிகறபசமாதியிலேநிற்குந்தானே, எ-து. அத
லா லநதப்பிரமத்தினிடத்தி னிராவிதபசமாதியி னினதுமனமசைவின்
நிற்கும், எ-று.

சிற்பிரகாசப்பிரதிபலனமே சாததுவிதமாதலாலும், அநதசசாத்துவி
தமேமனமாதலாலும், மனதுசத்துவசொருபமெனவும், அககுணநெறித்தா
நின்ற ஐனையகுணமிரணடையுந் தவிரககத்தவிர்த்துவிடும், அகவனநதவிர
ததெனநிலலாது விடாதொளிநுந் தனதுசத்துவகுணத்தை யகலாதுநிற்கில
முன்னாதவிரந்தகுணமிரணடுந் தாமேநாசமாமென்பதைவிளக்க, மறறிர
ண்மீம்வந்துகலந்தன வவறறைமாறறினுறபோம தனதுசன்மாரககம் விடா
கிருந்தபோது தாமதமுமிராசதமுஞ் சமிககுமெனவும், ஏனையவிரண்டு

குணமுந் தனதுசுவடிவனறெனக்காட்ட வந்துகலாதனவெனவும், பரி
ணமம், பரிணமித்தல். அது பாலதயிராதலபோலும். இது திரிசியத்தைக்
காட்டின்றது. இந்நத்திரிசியம், மகத்துக்குமகத்தாக்ககாண்டலிற் கன
மெனவும், இக்குணத்தையகலாத குணி திரிசியமாதலால், பரிணமமென
வும், பரிணமித்தல் பரிணமமாதலின், தொழிலாகுபெயர். சகந்தோற்றந
தோறுஞ் சகலவிவகாரங்கட்குமிடமாதலின், சலனமெனவும், சகஞ்சின்
மாதிரமாக்காராதுபிச சலனத்துக்கிடமினமையின், பரிணமஞ்சலனம்
போமெனவும், வேறுபிகழாமையின் போனக்காலெனவும், மழைகாலந்
தவிராததெனக்காட்டக் களங்கமற்றுநின்ற வாகாயம்போலவெனவும்,
மனஞ் சிதாகாயமாதிரமாவியங்கலின், நினதுளம்பபடியாமெனவும், அச
சிதாகாயத்துக்கு வேறுபடாமையின், அபபிரமத்தொன்றையெனவும், இங்
கனநிறஞ்ஞைக்குப்பெயராதலின், நிருவிகற்பசமாதியெனவும், நித்தியநிரு
த்திக கிதைவிடநிலேவெறினறாதலின், நிறகுமெனவுங்கூறினார்.

(க - து) மனோவமைதிக்கு, நிர்விகற்பசமாதியெனக்காட்ட வதினிலை
யினையதென்கூறியதென்பது. உபநிடதநெறித்தாசசென்றோக்கனறி யிந
நிலைசற்றுமியையாது, இயைந்ததுபோறகாணினு மிடையினமுடும். இதனை
யுயத்துணர்ந்துகொள்க. இஃதுபநிடதநெறித்தாதலின் விடாதுமுயலுக.
முயலாவிடில், உபநிடதமேற்பழி யுளனாலவரும், இதுசத்தியம். (கள)

கஅ - கவி. அ - கை.

[பிரமம்போ னினதுளமுந் களங்கரகிதமாகாவிடத்துப் பய
னினமெனப்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

களங்கமற்ற கண்ணாடி தனமுன் வேறோர் களங்கமற்ற கண்
னாடி காட்டும போது, விளங்கியதன் மயமாகி யபேதமாகி விக
ற்பமின்றி நிருவிகற்பமானோர் போல, வளந்தறியப் படாவிபுவா
யச் சத்தாயச் சித்தா யானந்த மாம்பிரமத் தயிக்கிய மான, வுளந்
தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மென்கே யுலைவெங்கே யென்றுச
ங்கை யொழித்தி டாயே.

(இ - ள்.) களங்கமற்றகண்ணாடி தனமுனவேறோ களங்கமற்றகண்
னாடி காட்டும்போது, எ-து. களங்கரகிதமான கண்ணாடியானது தனக்கு
முன வேறோர்கள்கரகிதமான கண்ணாடியைக்காட்டியவிடத்து:—விளங்கி
யதன்மயமாகி யபேதமாகி விகற்பமின்றி நிருவிகற்பமானோர் போல, எ - து.
களிமின்றிவிளங்கிய தானெகனமோ வகனமாகி யாதோர்விகற்பமு
மின்றிப் பேதப்படாது நிர்விகற்பமாகின்றோர்போல:—அனந்தறியப் படா
விபுவாயச் சத்தாயச்சித்தா யானந்தமாம்பிரமத் தைக்கியமான, எ - து.
இவ்வளவுவினதென் றளவைகளாலளந்தறியப்படாததாயும், விபுவாயும்,
சத்தாயும், சித்தாயும், ஆனந்தமாயும்விளங்கும் பிரமத்தினிடத்தி லுக்கிய

மான — உளநதெளிந்த படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலைவெங்கேயென்று சங்கை யொழித்திடாயே, எ-து. மனநதெளிந்ததெங்கனமோ வந்நனமிருந்தாலுலகமென்பதெங்கே, அதுபற்றியுண்டாளு சகலபிரவிாததிநிவிாததி களுமெங்கே, யிலையே யாதலா லுலகையுமுலையை யு மொழித்தவெங்கன மெனக கேட்குஞ்சங்கைகள் யாதுக கதனையொழித்திடுதி, எ - து.

மனதைக் களங்கமற்றகண்ணாடியாக்நியது, ஐயநதிரிபகலவெண்பீவ தைப்பற்றி. இன்றேல, ஐக்கியமபோலவதனறி யைககியமனது. பிரமங் களங்கமற்றகண்ணாடிபோலவதால் மனமு மந்நனமிருக்கவேண்டுமென்பது பற்றி யிவவுவமைகூறியதென்க. மனநதெளியின தானப்போதனநதறிப்பப் படாவிபுவாபச சததாப்சித்தா யானந்தமாநிதாருமெனக குறக்கவிவநதைப் பிரமவிலக்கணமாகக்கூறியது. இஃதெடுத்தககாடயிவமை மனஞ் சித்தின்முயலவாலசித்தாரு செடத்தின்முயலவாலசெடமாகு மென்பதொக கும. ஆதலிற் சித்தமென்பபட்டது எங்கேயென்பது, உளதோவென்ப பொருடரநின்றது. இலையேயாதலா லுலகையுமுலையை யு மொழித்த லெந்நனமெனவருவித்தது, இசையெச்சம. அதாவது, நாலவகைச்சொற்களுள் வேண்டிவனவெல்லாந் தா தகலங்கூறவேண்டுகிறபது. உதாரணம். “இன ரொரிதோயவனன வினனாசெயினும் புணரினவெஞ்ஞாமைநீனது. என்றா திருவளஞவா. கேட்குமென்பது, ஒழிய்சை.

(க-து.) உளநதெளிந்தவண்ணநீரகில எல்லாச்சங்கையுந் தாமேயக லுமென்பது, வினாவலெற்றிருகு. (கஅ)

கசு - கவி. அ - கை.

[மனமிறக்கி லின்றியமையாச்செயலக ளெங்கனமாமென மாணுக்கனவினாவலை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

ஏகமாய மனமிறந்தாற சீவன முத்த ரிருக்குமட்டிம பிராரத்வ மெதின லுண்பார, போகமா னதுபுசித்ததுத் தொலைப்ப தன ரே புசித்தாலு மனந்தானும் போன தன்றே, சோகமா மனாநிறந்தாற போக மில்லை தோன்றுமெனின முத்தொன்று சொலக்கூடாதே, மோகமா மிதுதெளியக குருவே நன்றாய மொழிந்தருள வேண்டுமென்றான் முழுது மாணேன்.

(இ - ள்.) ஏகமாயமனமிறந்தாற சீவனமுத்த ரிருக்குமட்டிம பிராரத்வமெதின லுண்பார; எ-து. பிரமத்தோடொன்றாக மனோலயமாயின சீவன முத்தாகள் தாமுயித்திருக்குமட்டித் தமதுபிராரத்வத்தை யெங்கனம யாதினுலுண்பவிப்பா — போகமானதுபுசித்ததுத் தொலைப்பதனரே, எ - து. பிராரத்வபோகத்தை யனுபவித்ததுத்தொலைத்தாலனறிப் போகுமோபோகாது: — புசித்தாலு மனந்தானும்போனதனரே, எ - து. புசித்ததுத் தானத் தொலைக்கவேண்டும், அந்நனம்புசித்தாலு மனமுமிறந்ததோ விறக்கவில

ஸ்யே :—சோகமாமனமிந்நாற போகமெங்கே, எ - து. போகத்தையே சோகமாகவுடைய மனமிந்குமாயின், எங்ஙனம் போகதுகாதல:—தோ னனுமெனின் முததொனசசொலக்கூடாதே, எ - து. போகதுகரவேண்டி மனமெழுமாயின், அவரைச சீவன்முததொனச சொலவதெங்ஙனம்:—மோ கமாமிதுதே ரிபசுருவேந்ருப மொழிந்தருள வேண்டுமென்றான முழுது மானோன், எ-து. குருநாதனே மயக்கமாயுள்ள விசசந்தேகந்தெளிவுபெறச செவவிதாத்நிரித்தருள வேண்டுமெனநிரநதுகேட்டனன சமஸ்தமுந தா னுவிளங்கியமாணுகன, எ - து.

(க - து.) இவ்வைநதுவிதமாகத் தோற்றமுமையந் தொலைபதெங்ஙன மெனசு குருவைமாணுகன வினாவினனென்பது. (கக)

உ௦ - கவி. அ - கை.

[இவற்றிற் குத்தரங்கூறுவானவேண்டி மனோநாசமிருவகை யாமென விககவியிறகூறுகின்றா.]

மனநாசஞ் சொருப மென்று மருபமெனறும் வகுத்துரைப் பா ரிருவகையா வருமி வற்றில, வினவாத சீவன்முத்த ரிடத்தி லொன்றும் விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவு மைந்தா, தன தான சதநுவமாய மனஞ்சே டிககத் தாமதமரா சதநசித்தல சொருப நாச, மனநாசத் துவந்தானு மிலிங்க தேக மடங்கும் போ தடங்குவதே யருப நாசம்.

(இ-அ.) மனநாசஞ் சொருபமென்று மருபமெனறும் வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமிவற்றில, எ-து. மனோநாசத்தைச் சொருபநாசமெனவும், அருபநாசமெனவு மிருவகையாக வகுத்துச்சொல்லுவாபெரியா, இங்ஙன மிருவகையாக வழங்கிவருமிவற்றினுள் —வினவாத சீவன்முத்தரிடத்தி லொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்று மேவுமைந்தா, எ - து. ஞானபுத் திரா வினவுதலவேண்டாத சீவன்முத்தரிடத்திலொன்றும், விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்றுமிருக்கும் —தனதானசதநுவமாய மனஞ்சேடிககத் தாம தமராசதநசித்தல சொருபநாசம், எ - து. தனதுசயருபமான சாத்துவித குணமாக மனமேலிடில் தாமதகுணமும் ராசதகுணமுந் தாமேநாசமாம், அங்ஙனநாசமாதலே சொருபநாசமும் —அனகா சத்துவந்தானு மிலிங்க தேக மடங்கும்போ தடங்குவதேயருபநாசம், எ - து. மலரகிதமானவனே யந்தச்சாத்துவிதகுணமோ வதுவுஞ் சூகசுமசீரநசிகசுமபோ தொக்கநசி கசும், அங்ஙனமொக்கநசித்தலே யருபநாசமுமாம், எ - து.

சங்கைதவிராதவராதலின், வினவாதசீவன்முத்தரானவும், சேடித்தெ னப்பாடமோதில் காலவழு. எனனை, “முதலினுனகுமென்னுஞ்”சூத்திரவி தியாலென்றா பவணநி. சொப்பிரகாசமேலீட்டில் சமஸ்தவிகாரகுணங்க

நூநிலாவாதலின், தனதானசத்துவமாய மனஞ்சேட்ககத் தாமதமராசத்
நசித்தலெனவும், சூகசுமதேகநாசத்தைடபற்றிச் சொப்பிரகாசமேலீடா
தலா லதனோடொக்கரசித்தல்கூடுமென்பாரா, சத்துவந்தானு மிலிங்கதேக
மடங்கும்போ தடங்குமெனவுகூறினா. இத்தனால, மனமெனல; ரூபரூப
மெனப்பெற்றும். ரூபமெனல, செகசீவபரம். அரூபமெனல, அதனவாசனே.
மனோநாசம்வேணமுன, ரூபரூபநாசமவேணமே. இனநேல, ஆகா. (சின
மாத்திரமாககததல) ரூபநாசம். அதுவுமெல்லமெல்லலூ ததமுக்கமாக
நமூவல, அரூபநாசம். எனவே, சைதனயத்தினஸபுரிப்பே மனமெனப்பெற
றும். பெறவே, சித்துசடமும், ரூபரூபமும், ஸபுரிப்பையனறியின்றதலின்,
மனோநிலையெனக்கண்டாம். காணவே, அரூபத்தைப்பாழெனல, குற்றம்.
அனநேல, அந்தப்பாழையறியுந் தானெனலின்னோ? உளதெனில, அது; பாழு
மனது, நாமரூபமும்மனது, ஞானமும்மனது, அஞ்ஞானமும்ன்றென்பதாயிற்று.
இதனை யிவ்வாறென்றறியாதாரா கண்டபடியுறையிடுமோ? ஆமென்ன,
யுத்திக்குமுரணும். முரணின், அனுபவமுமுரணும். முரணின், முன்போற
பெத்தநிலையாம். இப்பேதமைக்கு ஞானனால் முற்றமுணர்ந்து மோதியும
பயனென், எனனை, “புராணமிகாசமெவையுங்கலையனேததும் பிராண
னறியாதுள விடத்தினைவ பிதறநேயென்றா தத்துவராயா. மேலகாரண
தேகநாசகூறது சூகசுமதேகநாசகூறியது, ஐயந்திரிபுகருவினமுதன
சிக்கிலநானேயவிததையறியுமெனக கூறவேணமீமோ, எனப்பதுபற்றியெ
ன்க. இதனை லட்சியாரத்தத்தாலன்றி வாசசியாரத்தத்தா லெவங்ஙனங்க
ணிப்பது. கூடாதிருக்கப் பதவுரையாற கணிக்கப்படுவாரா மிக்கவிவேகியா
போலும், அவாசாமபரதாயமுமங்ஙனம்போலும், தற்கண்டாக்கெனூ
முடியும். அதலின், புகழுகூட, அபினி, கஞ்சா, முதலியபோதைக்கும்,
களன்மனகையார்போகத்துக்கும் விழைந்தலெனன்றா. களன்கடந்தனா
னிய ரொங்கணுமரியா, இதுநீறக. இங்ஙனமாய விவவிரைமூத்திமேற பழ
கூரைப்பாருளனோல, அவா, எத்தேகமாயினும், எப்போகமாயினும், ஆன
மாவெனவும், முததியெனவுங்கொளவார்போலும். தேகமும்போகமுந்தனக
கனையமெனத்தெளிந்தனரோ, தெளியாதாரோ? தெளிந்தனரொனின், லட்
சியாரத்தமுக்கார்தனனனே. இவாகடசியை யெங்கணுங் கடைப்பிடியறக.

(க - து.) மனோநாசமவேணமுன ரூபரூபநாசமவேணமீமென்பது. ( )

உக - கவி. அ - கை.

[சீவனமுத்தருநூநாசமனதின்ராதலினனும், அதனாலெவற்றை
யும்பற்றின்றி யனுபவிக்ககூடுமாதலானு மிகக்கேகூடு
மெனப்பதை யிக்கவியிற கூறுகின்றாரா.]

சுத்தமாஞ்சத்துவமே யுண்மையாகுந் துகளிருளபோ னுன்
மனமென் சொல்லும் போமபோம், வர்த்தமா னத்தில்வந்த வுண்
வை யுண்பார் வருவதும்போ வதுநினைந்து மகிழார் வாடார், கர்த்

தாவா மகநதையைவிட்டகர்த்த ராகிக கரணவிருத் திகளவத் தை காண்பா ராகி, முத்தரா யிருக்கலுமாம புசிப்புங் கூடி முட் லேயென் றறிநுதுசங்கை மோசிப பாயே.

(இ-எ.) சுததமாஞ்சுததுவமேயுணமையாகுந துகளிநுளபோனல்மன மெனசொல்லும்போமபோம, எ-து. சுததமாயுள்ளசாததுவிதகுணமே மெ யயுணாவாம, இமமெயயுணாவே பழுதினறி யெங்கணு மொருதகைததா விளங்குநு சொப்பிரகாசமாம, இச்சொப்பிரகாசமேலீட்டில், ராசத, தாம தமென்னுங் குணங்களிருளாம, இவவிருளெங்ஙனமகலாநூற்றகும், அகலு மாயின, மனமென்பதும் எங்ஙனநிறகும், நிலலாதாயின, மனமென்னுஞ் சொல்லு மெங்ஙனமகலாநூற்றகும், அகனறேவிடும். — (ஆதலின) வர்த்த மானத்தில வந்த வுணவையுணபாா வருவதும்போவதுநீநைநது மகிழாா வாடா, எ-து. நிகழ்காலமாகியவிப்போதுகிடைத்தவுணவுயாதோ அதனை யுணபார்கள, இனிவருவதைப்பற்றியும் வந்துபோவதைப்பற்றியும் நினை க்கமாட்டார்கள நினைத்துச்சுகத்தாலசுநதோஷித்ததலும் இடுக்கத்தால துக கித்தலுங்கொள்ளார்கள் — காததாவாமகநதையைவிட்டகாததராகிக கர ணவிருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி, எ - து. காதததுவமாரின்றுள்ளயா னெனதென்னுமகம்பாவத்தை யொருங்கேவிட்டு அவவகநதைசிறிதுமில் ராகியும் அக்ககரணபுறக்கரணவிருத்திகளையும் மூன்றவஸதாசசமுலிளையுங் காண்பவராகியும் — முததராயிருக்கலுமாம்புசிப்புங்கூடி முட்டிலேயென்ற றிந்துசங்கைமோசிப்பாயே, எ-து. சீவனமுத்தராகியுமிருக்கவுங்கூடும் சக லபோகமுருகரவுங்கூடும் இவற்றிற்கெல்லாமயாதோராதையுமினறென்று ணாந்து இதுபற்றியினிவினாவபுக்குதலையாழிதி, எ-து.

சாததுவித்ததைச் சுததமெனவு முணமையெனவுங்கூறியதா லேனைய குணமிரணடையு மசுததமெனவும் மித்ததையெனவுங் கொண்டாம். இருள் போல்பவைகளையிருளெனறது உவமையாகுபெயா. இவவிரணடையுமிரு ளென்றதனால் ஏனையஒன்றும்பிரகாசமென்பபெற்றும். காத்தராமகநதை யெனின தினைவழுவாதலின காததாவாமகநதையென்றும். எதுகைபற்றி யெனின முதலடியிரணடாமடிக்கெனசெய்தும். அகாததராகியென்றதனால் சைதனயதையானெனவும், பொதுப்படக்கரணமென்றதனால் அக்ககர ணமபுறக்கரணமெனவும், அவததையென்றதனால் மூன்றவததையெனவுங் கொண்டாம். ரகரவொற்றெதுகையாசெதுகை.

(க-து.) மனது விஸமரணையாரின்று சகலவிதகாரங்கனையும் வழுவா துநடத்துமபோது தஸமரணையாரின்று நடத்துவதற்குத்தடையெனனை. மூடநூனக்கிரியையினும் கல்விநூனக்கிரியை சிறந்தது, அதனினுநதத்து வநூனக்கிரியைசிறந்ததன்றோ? ஆதலால் மனததாலனுபவித்தல்கூடிமென பது. எனவே, எல்லாமாயலலவுமாயிருப்பதுதனதுநிலையாயினும் நயிரினை யாரினைறெவற்றையுமெனியற்றறுமெனக. இத்தனினுமிக்கதெளிவோடுநின்றிய

ற்றல் யாதுமினறெனவுணர்க. பிரவிததிநிவிததிசுனை விருத்தியெனறு
னெனக்கொண்டு காணபாரொன்றுகாகினுமமையும். அனுபவிமுனனினை
விதுதெரியும். (உக)

உஉ - கவி. அ - கை.

[விவகாரநுசுமனவலைவுக்கிடமாதலின கூடாதெனற
மாணுக்கறகுத திருவுடாநதபூர்வமாக ஆசிரிய
ரிககவியில விடைகூறுகின்றா]

விவகார வேளையெல்லாந் சமாதி யென்றால் விகற்பமன்
றே மனமலைநது விடாதோ விட்டா, லவதான நமூவுமன்றே
வென்ற யாகி லதற்கொருதிட் டாந்தங்கே ளாசை கொண்டு,
நவமாகப் பரபுருடன றன்னைக கூடி நயந்துகக மனுபவித்த நா
ரி நெஞ்சந, தவமான மனைதொழிலகள செய்யும் போதுந் தழு
வியனு பவித்தசுகந் தனைவி டாதே.

(இ-ள) விவகாரவேளையெல்லாந் சமாதியென்றால், விகற்பமன்றேம
னமலைந்துவிடாதோவிட்டா, லவதானநமூவுமன்றேவென்றபாகில எ-து
விவகரிக்குநகாலமெல்லாந் சமாதிசெய்தலெனத்தேவரீராகுநின் பலவாக
சசிதையும்லலவோ பலவாகசசிதையின மனமலைந்துவிடாதோ அநவனமலை
ந்துவிடுமாயின உணமைஞானநமூவுமல்லவா இதனுக்கெனசெயதுமெனச
சங்கிப்பையாயின.—அதற்கொருதிட்டாநதநகேளாசைகொண்டு நவமாக
ப்பரபுருடனறனைககூடி, எ-து. நீவினுவியதறகாக வோதிருட்டாநத
முளத்தனையானகூறக்கேளுதி மிக்கவாசைகொண்டுதிதாகவோசோரநா
யகனைககூடி.—நயநதுசுகமனுபவித்தநாரிநெஞ்சம, எ-து. மிகவும்விரும்பமு
ற்றுசுககத்தையனுபவித்த வோஸதிரியினமனமானது — தவமானமனைத
தொழில்கள செய்யும்போதுந் தழுவியனுபவித்தசுகந் தனைவிடாதே, எ-து.
நோன்புவழுவாதியற்றறகுரியவிலலறமாரகசத்தொழில்களசெய்கிறபோ
தும் கள்ளநாயகனைத்தழுவியனுபவித்த மிக்கசுகப்பெருக்கைவிடுமா விடா
தே. அதுபோன்றிருக்கும், எ-து.

விகற்பம் - விடயமபலவாகசசிதைதல். அவதானம் - பேரினபமெனி
னுமமையும். பரபுருடனெனறதனற சோரஸ்திரியெனபதுதானேயமைத
லின, நாரியெனபதற்குவிசேடமெற்றிறகு. விதிவழுவாதியற்றறுமனைததொ
ழிலெனினுமமையும். எனவே, அவள பலதொழில்புரியினு மப்போதெல்லா
ஞ்சோரவினபநமூவாததுபோலப் பேரினபநமூவாதெனக. இவளெய்தியப
யனசுகமாதலபோல டிடடையாலெய்தியபயனுஞ்சுகமாம். இவளபலதொ
ழிலாற்பிரியினுமிவளைச்சுகமவிடாததுபோலச சானறோபலதொழிலாற்பி
ரியினு மவகாசசுகமவிடாததுபற்றி யிவவுவமைகூறினா. இதுகூடாதெனி
ன், அதுவுகூடாதென்பம். சோரவினபமிவளைவிடாததுபிரததியடசமெனி
ன், அவனாயதுவிடாததும்பிரததியடசமெனபமே, பருவமில்லாததுமூழ்மன

கைக்கதுதெரியாததுபோல, பரிபாகமிலலாதுமூலுவோர்க்கிஃதெங்கனந்தெரியும், தெரியாததாலதுபொய்யோ; அன்றேல, இதுவும்பொய்யன்று. விவகாரததாலிவன்க்குமனம்பேதிக்கிறுரு சுகம்பேதித்ததோ? இன்றெனின, அவருக்குமனவனமாமெனவறிக. இரதசசுக மிவளபோனவனருகுத்தெரியுமாறுபோனது, அரதசசுகமு மவாடோன்றவாக்குத்தெரியும். என்னை, “பெற்றவடகேதெரியுமநதவருத்தமபிள்ளை பெறுபபேதையறிவாளோபேரானநத, முற்றவாககேதெரியும்” என்றா தாயுமானா. இதனைமறுப்பார்போலிஞானியரு மடாஞானியருமெனவறிக. இது குறிஞானமனது, எதார்ததஞானம். எதாரததஞானம், குறியாலன்றிசுயமாலினவகல.

(க - து.) பலவிவகாரத்தினுஞ்சுகபோதநமுவாதென்பது. ஆதலினவிவகாரவேனையெல்லாபுசமாதிசெயன்பதுபொருநதும். (உஉ)

உஉ - கவி. அ - கை.

[“சீவன்முத்தாகனகாததாவெனின போகதுகாதலெங்கனமெனறசங்கைக்குத்தரங்கூறுவானவேண்டிச சததுகளமூன்றுவிதமாவதையும், அவாநிலைமகிமைபையு மிக்கவியிற்சூறுகின்றா.”]

தேகத்த னலனுகி யகர்த்த னுகிச சீவனன்றிப பிரமமாய்த் தெளிந்த முததன, போகத்தை யுணபனென்றும் கர்த்தா வாமே பூரணமா மகாததனுகுப போக முண்டோ, சோகத்தை யறுத்தருளுய குருவே யிந்தத் துகளறுக்க வேண்டுமெனச் சொல்வையாயின, மாகர்த்தன மாபோகி மாதியாவி வகைமூன்றா யவரிருககு மகிமை கேளாய.

(இ - ள்) தேகத்தனலனுகியகாததனுகிச சீவனன்றிபிரமமாய்த்தெளிந்தமுத்தன, எ-து. பிரக்ஞானமனித்தேகநதானலாதவனுகியும், மறந்துநதேகநதானெனக்கோடலினமையினகாததனுகியும், சீவததுவமன்றிப்பிரமமேதா ருகியும் தெளிந்தசீவன்முத்தனெனப்போன்: — போகத்தையுணபனென்றகாததாவாமே பூரணமாமகாததனுகுபபோகமுண்டோ, எ-து. விடயபோகமனுபவிப்பனெனில, தேகநதானெனகாதத்ததுவம்வாயப்பதாமே. பூரணெனில, பூரணமாமகாததாவுக்கனுபவித்தலிலலாவிடத்துப்போகமெனமுண்டு இலையே:—சோகத்தையறுத்தருளுவகுருவேயிந்தது துகளறுக்கவேண்டுமெனச்சொல்வையாயின, எ-து. அடியேன்துயரமனைததுநதொலைத்தருளியகுருநாதனே, இங்ஙனமாகவெழுந்த விந்தசசந்தேகமாகிறுகளங்கததை நீக்கியருளவேண்டுமெனக்கேட்பையாயின:—மாகர்த்தனமாபோகிமாதியாகி வகைமூன்றாயவரிருககுமகிமைகேளாய், எ - து. மாகாததனெனவும், மாபோகியெனவும், மாதியாகியெனவு மூன்றுவகையாயவரிருககுமகிமையைக்கூறுதும்நீகேளுதி, எ-து.

தேகமிருகதுமிதுபூதவிகாரம் தானல்லவெனத்தெளிதலின, தேகத்தன ல்லனாகியெனவும், இவவுடலிருப்பும், அபிமானித்தலும், காததலும், உபசரித் தலும், இதுநானெனக்கோடலும், இதனதுபூரிப்புவாடலாக கிண்பதுனபமெ ய்தலும், இன்னுமிவைபோனறபிறவுமாதலும், அறிவாதலா லநிவேதானே னக்கண்டா ரிவவுடல்தானென்பரோ எனனா. ஆதலின அகாத்தனாகியென வும் அறிவுதானென்றாயபோது கூடஸதனென்பதாயிற்று, ஆகவே சீவனா யிருந்துஞ்சீவனலனை, உடலாகாராதவிரகதுவருதலின, சீவனன்றியெனவும், உடலுமுயிருமின்னுமவேறுபடுதலினமையின, சீவனினறியெனப்பாடமோ தியுளாகோடலகூடாது. கூடுமெனின, மகானெனப்படாது, படுதலின், அதுவழு. சீவததுவருமுயியக்கண ண்சததுவமெங்கே. ஒருவனுக்கென்றியக கண பலருக்குமின்றே, பலருக்குமிவவனுபவமொருங்குவாயக்கிண பலருக குமெங்கே? ஆயின சீவததுவங்காரணமாக வீசததுவமென்றததாபத்தி யாறகோடலாகின்றதே யீதென்னென்கொலோ விபரீதமெனன்றக. எங்கெங் கேசீவததுவபாவமுண்டோ, அங்கங்கேயீசததுவபாவமுண்டு. இன்றேலது வுமின்றும், இதுலெனனவையமுன. இன்றதலாலதுபொருநதும். சீவத்து வரமுயியக்கண கூடஸதனெனவெழுவனறே. வழுவெனில கூறியதுகூற லென்னுகுறமறமாம். வழுவனறெனின, ஈசததுவருமுயியக்கண பிரமஸ்வ ரூபமாவெனப்பதெனவனமறுக்கப்படும். படாதாதலின, பிரமமாயெனவும், சுருதியுத்தியனுபவததாலனறியையநதுரிபறாது. அறுமெனின வறியசொல மூன்றுமொக்கத்தோநதவிடத்தேவிபரீதமறும், அறுதலேதெளிவாம். அன றேல, மருளாம். சீவனமுதத்தெனனறபாலதுதெளிவாதலால, தெளிந்தமுத தனெனவுகுகறினா.

(க - து.) சீவனமுததாபோகமனுபவிககககூடுமென்றகு விடைகூறுவா னவேண்டி விரதத்திரயநதொகுத்துக்கூறினானபது. இது தொகுத்துச சுட்டலென்னுமுததி. இனிவகுததுக்காட்டலெனபதன லவறறைத்தனித்த னிககூறுதும். மாகாததனமுதலிய மூன்றுமாரியமாதலின மிகாவாம்.(உரு)

உச - கவி. ஆ - கை.

[முன்னர்கூறியமுறையே மாகாததனிலக்கணமியையதென விககவிழகுகுகினனா.]

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற நிருக்குங் காந்தச சிலைமலை முன் னிருமபுகள்சேட் டிககு மாபோற, செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் நிருக்கு மென்முன செடமான வுலகமெலாஞ் சேட் டை செய்யு, மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப விவகார விருத் திக்கும் விருத்தி தான, மெய்கலந்த சமாதிககுஞ் சார் சி யேநா ன் இவயில்போலென் றுறைத்தவனே விபுமா கந்த்தன்.

(இ-ள்.) செயசையுஞ்செயவிககையுமற்றிருக்குங்கார்த்தச சிலைமலைமுன லீருமபுகளசேட்டிகுமாபோல, எ-து. தனவினையாகியசெயகையும், பிற வினையாகியசெய்விககையுமின்றிச சமமாவிருக்குங்கார்த்தகதகளாலமைந்த பாவத்ததும்புகதிரில், இருமபுகளெனநனைமசையுமோவதுபோல்.—செயகையுஞ்செயவிககையுமற்றிருக்குமெனமுன செடமானவுலகமெலாஞ் செட்டைசெய்யும், எ-து. செயகையுஞ்செயவிககையுமின்றிச சம்மாவிருக்கின்ற வெனக்கெதிரில் சடரூபமாயுள்ளசெகங்களனைத்தும் பறபலகிரத்தியங்களை சசெய்யாநிற்கும் — மெய்கலநதவிற்திரியவிகாரரூபவிவகாரவிருத்திகும விருத்திதானு மெய்கலநதசமாதிகும, எ-து. தேகசமடந்தமானஞானேந திரியகனமேநதிரிய காரணமாகநிகழும்பறபலவிகரபரூபமாயுள்ள விவகார சசேட்டைசடகும், சகலவிருத்திக்குநந்தானுவிளங்கிய வாதமசம்பநதமாக நிகழுஞ் சொரூபசமாதிகும — சாட்சியேநானவெயிலபோலெனதுறைத்த வனே விபுமாகாததன், எ-து தனமுனசகலவுபிரகனும் பறபலகிரியைகளி யற்றறகுச சாட்சியாரின்றுள்ளஞ்ரியனைப்போல நானேசாட்சியெனத்திர மாகககலங்காதுநின்றானெவனோ வவனேவிபுவனேத்திற்கும் விபுவாயுள்ள மாகாத்தனென்பபடுவோன், எ-து.

செய்கையுஞ்செயவிககையுமாவது; அசைத்தலையு மசைப்பித்தலையுமெ னக்கொள்க. காரதமலையானது அசைக்கவுமில்லை யசைப்பிக்கவுமில்லை யிங் னனமிருக்க, இதினெதிரிலிருமபுகளசையுமாறுபோல; உபாதிரகிதமாகவிள ங்கு நானசைக்கவுமில்லை யசைப்பிக்கவுமில்லை யிங்னனமிருக்க, எனக்கெதி ரில் சமஸ்தவுலகமுமசையுமாதலால், எனமுனனுலகமெலாஞ்சேட்டைசெய யுமெனவும், சகலவுபிரகநுநதத்தங்கிரியைகளியற்றறகுச சாட்சியாரின்று னோன ஞ்ரியனுதலபோல, அநாதமவிவகாரம் ஆதமவிவகாரமெனவிர ணடாம். அநாதமவிவகாரம்; தேகாகாரமாகவக்கரணபுறக்கரணங்களோ டிஊடி யியற்றுங்கிரியை. ஆதமவிவகாரம், மெய்யுணாவுசம்பநதமாக விவே காகாரமாகக் கரணசம்பநதமின்றிரின்றியற்றுங்கிரியை. அநதக்கிரியை மூ டமெனவும், இநதக்கிரியைசமாதியெனவுமாம். இவவிருவகைக்கிரியையு மென னுலியற்றப்படினுரானன்று. அஞ்ஞானமாரின்றக்கிரியைபுரிநததுமநா னே. ஞானமாரிந்திசகிரியைபுரிநததுமநானே. ஆயினும், இவவிரணமிகால ததுமநானெனலிருத்தலானும், இவவிாணமொனறிலொனறில்லாததானும் நானெனலையுணமை, நானேசாட்சி, என்பதுபற்றி மெய்கலநதவிருத்திகு ம, மெய்கலந்தசமாதிகுஞ் சாட்சியேநானெனவுங்கூறினா. நானென்ப தேசநிதியாகவும், சாட்சியாகவுநின்றமைகாண்க. விருத்திதானுமெனற துல, அறிவையன்றிசசகலவிருத்திகளுமின்றென்பபற்றும்.

(க - து.) சகலமுமெனக்குமுன்னிகழ்மெனவும், சகலகிரியைகட்குஞ் சாட்சியானெனவுந் திடமாகத்தெளிவுறுநின்றானேமாகாத்தனென்பது. இது துணிபு.

உரு - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே யேனையமாபோகி மாதியாகிகளினிலக
கணகளை யிககவியிறகுகின்றா]

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுததஞ் சுத்த மபத்தியமபத்
தியமெனவு ணய்ந்தி டாமற, பொறுமையுடன் கிட்டினதைக் கா
ட்டுத தீபபோற போகங்கள் புசிப்பவனமா போகி யாகூடு, சிறி
துவலி துகடனதன் னியங்க ணனமை தீமைகள்சே ரினுமபடிக
ச் செயல்போற சித்தம், வெறிதிருக்கு மவனேமா தியாகி யா
வன் விரதமிமமுன னுள்ளவளோ வீடுள னோரோ.

(இ - ள்.) அறுசுவையின்குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியமபத்திய
மெனவுணயந்திடாமல், எ-து. அறுவகைஞ்சியினிதெனவும் அனறெனவும்
அசுத்தமெனவும் சுத்தமெனவும் அபத்தியமெனவும் பத்தியமெனவும் தா
னுண்ணுமுணவுகாரணமாக வதனைப்பகுத்துணராது — பொறுமையுடன்
கிட்டினதைக்காட்டுததீபபோற போகங்கள்புசிப்பவனமா போகியாகும்,
எ-து. பொறுமையோடெதுகிடைத்ததோ வதனைப்பகுப்பின்றிப்பறியெ
ரியுங்காட்டுததீயைப்போலப் பிராரத்தமாகிற வினபதுன்பபோகங்களெ
ன்ப பகுப்பினறியவழிப்பவனெவனோ வவனமாபோகியென்பபடுவன:—
சிறிதுவலி துகடனதன் னியங்கணனமைதீமைகள் சேரினுமபடிகச்செயல்
போறசித்தம், எ-து பிராரத்துவபோகமறபமகததாகவேனும் தனதாக
வேனு மன்னியமாகவேனும் ணனமையாகவேனு தீமையாகவேனுநேரிடினு
மதன்பால், தனதிடத்திலியலபாகத்தோற்றும் பிரதிபிம்பநதானாகதுநிற
கும படிகககண்ணுடியினசெயலைப்போலத் தனதுசித்தம் —வெறிதிருக்கு
மவனேமாதியாகியாவன் விரதமிமமுன னுள்ளவளோவீடுள னோரோ, எ-து.
பற்றினறிநிற்பவனெவனோ வவனேமாதியாகியென்பபடுவோன். ஆதலினிவ
விரதமுன் னுமுள்ளவர்களே யைக்கியமுத்தியுடையவர்களாம், எ-து.

அறுசுவையாரினறபதாரதங்களை யறுசுவையென்றது, குணவாகுபெ
யா. உண்ணறபாலதிபாதோ வதனைப்பூணென்றது, தொழிலாகுபெயா. ஆய
ந்திடாமல்புசிப்பவனெனவும், சேரினுமவெறிதிருக்குமவனெனவுங் கூட்டி
முடித்திடுக. அதன்பாலென்பதைவருவித்தாம். இங்ஙனம்போகநுகாதலும்
சித்தமவறிதிருத்தலும் சனனி பித்தம் முதலியவியாதிமேலிட்டோபாலு
முளவே, யிவாகளும் மாகாததன் மாபோகியென்பபடுவாராகளேபேதமென
னை, இவர்கள் முடத்தாலும் வியாதிமேலீட்டாலும் ஆபத்துமேலீட்டாலும்
கவலைமேலீட்டாலும், அவர்கள் ஐயந்திரிபகனற தெளிவுமேலீட்டாலும்
மரணமறவாமைமேலீட்டாலும் சுகமுஞ்சுகியுமென்கேயெனனு மாராய்ச்
சிமேலீட்டாலும் இவைபோனறபிறவறருலுமாதலின பேதமேயெனவுண
ர்க. இதனைச்சொல்லாதுணாவா, மறுப்பா.

(க-து.) இவ்விரண்டிகவியானுமவிரதத்திரயங்கூறியதென்பது. (உரு)

உசு - கவி. அ - கை.

[விதிவிலக்குவழுவின்றியசெயலகனகலாதிருக்க விவனைக்கிருத
கிரத்தியனென்பதெனநககூடுமென வினாது
யிககவியிற கூறுகின்றா.]
வேறு.

மெய்யுங் கொண்டு பிராரத வந்தரு விதிவழி நின்றிட வு
முய்யுங் கன்மிக னுக்கனு குணமா வுறுதொழில் செய்திட வுஞ்
செய்யுஞ் செய்கை முடிந்தவ னென்றுரை செப்புவ தெப்படியோ
நையுந துனப மகற்றிய குருவே நலமா வருள்வீ ரே.

(இ-ள) மெய்யுங்கொண்டு பிராரதவந்தரு விதிவழினைநிடவும், உய்யு
கனமிசுளுக்கனுகுணமா வுறுதொழில்செய்திடவும், எ-து. அககரணபுற
ககரணகூனையன்றியுந தேகததையுந் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு, பிரார
தவந்தருகின்ற நெறிவழித்தாய வழுவின்றிய றரியதொழிலியற்றுகிற
வும், திரிசியமேபொருளெனநம்பி யுய்யுங்கனமகாண்டுகளுக் கனுசுலமா
கவதற்கியைநத விதிமார்க்கக்கிரியைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கவும்—
செய்யுஞ்செய்கைமுடிந்தவனென்றுரை செப்புவதெப்படியோ, எ-து. இங்
கனமிருக்கச்செய்யவேண்டியசெய்கையெல்லாந் செய்துமுடிந்தவனென
றுசொல்லாமாதிரமா வெவ்ருங்கூறுவதென்கொளோ — நையுந்துனப
மகற்றியகுருவேநலனாவருள்வீரே, எ - து. வருததத்தைபேசெய்யுநதுனப
மாவுள்ளவனைத்தையு நீக்கியருளியவெனதுகுருநாதனே யிதனுககுவிடை
செவவிதாவுரைத்தருளுவீராக வெனதிரந்துகேட்டனன, எ-து.

மெய்யுமென்னுமமை; இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. உய்யுங்கன
மிகளெனறது, கனமமேபயனாகவுயதலை. கன்மிகளுக்கனுகுணமாவுறுதொ
ழில்செய்திடல, சரியைகிரியைகளைவிதிவழித்தாச்செய்துகாட்டலை. செய
யுஞ்செய்கைமுடிந்தவனென்றதலை, கிருதகிருத்தியனென்றாயிறறு. துனப
ஞ்செய்பவைகளைத்துனபமெனறது, குணவாகுபெயா.

(ச-து.) விதிவிலக்குவழுவாச்செயலமுயலாநிறக இவனைக்கிருதகிருத
தியனென லெனநககூடுமெனபது. (உசு)

உள - கவி. அ - கை.

[பலவியாபதி விசத்திவியாபதி யெனபவற்றுள இவன்விர்த்திவியாப
தியானுதலி னிவனசெயதுஞ்செய்திலனென்பதை
யிககவியிறகூறுகின்றா.]

ஆடவர் செய்தொழின் மூவகை யாகு மவித்தை வசத்துறு நா
ளீடணை மமதை யகந்தை யுளார்க்கே யிகபர விவகா ரம்
வீடணு குவமெனு மிசசை யுளார்க்கே வித்தை படிப்ப வெலாம்
பாடன் மிகுந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரிபூ ரணமா னுல்.

(இ-ள்.) ஆடவாசெய்தொழில்மூவகையாகும், எ-து. புருடாசெய்யுங் தொழில்கள் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் — அவித்தைவசத்துறுநாளீடணைமம தையகந்தையுளராககேயிகபரவிவகாரம், எ - து. அவித்தாமயமாய காலத தில் ஈடணத்திரியமும், அகமமதையுடையாராயாரோ வவாகளுக்கே யுரியது, இகலோகசுகததையும், பரலோகசுகததையும்பற்றி முயலுமவிவகாரம் — வீடணுகுவமெனுமிசசையுளராககே வித்தைபழப்பவெலாம், எ - து. முததியடைகுதுமெனறவாசையுடையாராயாரோ வவாகளுக்கே யறிவைப்படிக்கு முயற்சியனைததும் — பாடனமிகுந்தொழிலாறபயனுண்டோபரிபூரணமானால், எ-து. அறிவேவடிவாகப்பரிபூரணமாயிடினவாகடஞானநூலமுதலியவைகளிலுள்ளபாடல்களை மிகவுமப்பியாசிககுமுயற்சியாலயா தாணுகிஞ்சிதபயனுளதோ இல்லையே, எ-து.

வித்தைபடித்தல்; கலவிப்படித்தலெனின், அஃதஞானதிசை, எல்லாக் கலவியையுமபழுதற்ககற்ற வறிலவக்கற்றல். அனறெனின், வீடணுகுவமெனுமிசசையுளராககேயென்பானேன? புகழுணுகுதுமெனுமிசசையுளராககேயென்பாடமிருக்கின், கலவிப்படித்தலெனக்கூறலாம். ஆதலின், அதுவழி. இகபரவிவகாரம், அஞானதிசை. வித்தைபடிப்பது, ஞானதிசை பரிபூரணமாதல், இவவிரண்டுமீடையுமகனறதிசை. வித்தைபடித்தலாவது; பொண்ணையன்றிப்பணிபேதங்களில்லாவாறுபோன்று, அறிவையன்றிச்சக சிவபரபேதங்கள் சற்றுமின்றெனவாசசியாராதத்ததாலதீரவுணர்ந்து, அதனைச்சமருவினருளா லிலக்கியாராதத்ததாலதெளிவுபெறவினக்கிக்கொண்டதனைக்கண்கணடிதுநாளிதுநானென்ப பலகாலமுமவிடாதுபயிறல். இதனைப்பியாசமென்னுமமையும். அமையவே, பரிபூரணமாதல், ஆளுமென்றாயிற்று. இதனைப்படிக்கணிப்போரகங்காரிகள். சுயமாகப்பாட மிக்கவையுளதாதலின்பயனெனினுமமையும் பரிபூரணமாதல், தானையனைத்துமாவளங்கல். இத்திசையில் செயதுஞ் செயதிலென்றாயிற்று.

(க-து.) பரிபூரணாதலால் பாசமுயற்சியெய்தாதென்பது. (2௭)

2௮ - கவி. அ - கை.

[தேவரீகூறியதொக்கும், இனியோசங்கை. அதாவது, ஞானமேதானென்பபழகுவோரக்குச் சிரவணதிகளவேண்டுமென்றேவென வினாவல். அதனை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

குரவர் சிகாமணி யேரீகேளீர் கூறிய வழியொக்கும், பரமுடனிகமு மிகந்தவரனறே பழகுவா மெய்ஞ்ஞானம், விரவு முயற்சியின் மீண்டவ ரதையினி வேண்டுவ ரோவேண்டார், சிரவண மனனா திகளவேண்டாவோ சித்த முறைத்திடவே.

(இ - ள்) குரவர்சிகாமணியேரீகேளீர் கூறியவழியொக்கும், எ-து. எல்லாவாசிரியர்க்குஞ் சிகாமணிபோன்றுவிளங்குபவரோ, அடியெனிரந்து

கேட ரூம்விண்ணப்பமொன்று ததனைநீர்கேட்டருளும். அதாவது; தேவரீரிதுகாறுங்கூறிவந்த மாககமனைத் துமங்குகாரமே — பரமுடனிகமுமிக்கதலானன்றோ பரஞுவாமெய்நூற்றானம், எ-து. பரலோகவிசசையும், இகலோகவிசசையும் கடந்தவரான ன்ற மெய்யுணர்வோயானேனப்பழகாதிதபா — விரவுமுபதசியினைநீண்டவரதையினி வேண்டுவிரோவேண்டாரா, எ - து. இசசையில் மெலிதெனாமிசிரிமபிததுகின்றனள முயற்சியினின்றுவெறுத்தத்திருமயினவாக வினிபதைமற்றதும்விரும்பியுழலவ ரோவுமுலரா — சிரவணமனருகிகளவேண்டாவோ சிசகமுறைத்திடவே, எ-து இங்ஙனமாயினுமிவாசுபஞ்ச சந்தநங் கலங்காதுறுதி பெற்றற்றற்குக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதலவேண்டுமெனவினன்றோ, எ-று.

பரமுடனெனவுட னொருபுதுபிரித்தது, சொற்கம், சத்தியமாதி யெனமத ததாசுடறு, மெலிட்டுப் பதவினைநொககிபெயனக ஒன்றினுந்லையுறாத முயற்சியாதலினவிரவுமுபதசியெனவும், ஓகாஸித்தந்கலக்கமுற்றபால சினை சித்தமுறைத்திடவெனவுபுகுநிறா. முடிந்தவல்கஞ்சசிரவணதிகள நீண்டமவேண்டிவது, மாயாமயமாதலைப்பற்றியெனக. களங்கமற்றகண்ணுடபலவாடைகளாலமுடப்படமுருகிவந் பசடையுமாறுபோன்று, தெளிவுற்றதேனும் அறிவாகிறகண்ணுடிக் கையந்திரி பெங்குனமேனஞ் சற்றடையும்.

(க-து.) மகான்களகிருந்தகிரத்தியரனறெனக்குறிப்பிக்கச சிரவணதிகளவேண்டாவோவெனபது இசசை - தொக்கது. (உஅ)

உசு - சுவி. அ - கை

[அதற்குவிடைகூறுவாவேண்டிக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதலசெய்வா ரினனினைத்தகையினராவொன விககவியிறகுகின்றா]

கிளாமக னேகேள தத்துவ மறியார கேட்டல் செயக்கடனே தளர்வறு சிந்தித் தலினமுயல வாராசிலா சந்தே கங்களு ளார தெளிதலி னிறபார விபரீ தப்பேய தீரா வாதனை யோர [டோ. வெளியுரு வாயறி வாய்நிறை வாயினா வேண்டு வ தொன்றுண்

(இ - ள்.) கிளாமகனேகேளதத்துவமறிபார கேட்டல்செய்ககடனே, எ - து. சினமாதிரிமாவிலங்குநான்புத்திரா யான்கூறுவதைக்கேளுதி, மெய்யுணர்வினை யத்தெனக்கேட்டுமறியாதார சிரவணமபண்ணிக்கொண்டிருப்பா — தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயலவார சிலாசந்தேகங்களுளார, எ - து. சந்தேகங்க்கலாதசிலா ஓயாதமனனவயததராயமுயலாதிதபர்: — தெளிதலினிறபாரவிபரீதப்பேயதீராவாதனையோர, எ - து, விபரீதமெனனுமேயினுலதீராதவாதனையுடையோரள - சித்தந்தெளிவுபெறுமுயற்சியிலவிடாதுதிதபா — வெளியுருவாயறிவாய நிறைவாயினா வேண்டுவதொன்றுண்

டோ, எ - து. சுத்தமானவெளிமயமாகியும், ஞானப்பிரகாசமாகியும், அக ண்டபரிபூரணமாகியுமெனவெனினா, யாதானுமீம்முனநனுள வேணமுவதோ னனுளதோ இல்லையே, எ-று.

தத்துவம், அறிவு. அது ; கற்பிதம், எதார்த்தமெனவிரும்பாறறு. கற் பிதம், அனாததம். எதார்த்தம், அர்த்தம் கற்பிதமெனினும், விபரீதமெ னினுமொககும். விபரீதவுணாவு, பண்டிதாபாமரரிடததும். எதார்த்தவு ணாவு, தத்தெரிசனமுடையோரிடததமெனவுணாக. உத்தமம், மத்திமம், அதமமெனமூன்றும். தெளிதலினிறல, உத்தமம். சிந்திததலினிறல, மத்திமம். கேடடலினிறல, அதமம். இம்முததிகையுங்கடநதவொன்பது தோனற, வெளிபுருவாயநிவாயநிறைவாயினொனறா.

(க - து.) கிருதகிரத்தியொனகருபிக்க விமமுததிகையுங்கடந்தவ னொன்றொன்பது. செய்ககடனெனபதைமுதலிலைதீபமாககி, ஏனையிரண டிடததுமொடங்க. விபரீதாபேயென்ஸ், உருவகம். ஒன்றையொன்றாக கோடலசாவமத்ததராதலினிதீனையே பேயெனலறிச. அறியார, உளார, வாதனையோ, எழுவாய விஸ்யாலணயும்பெயராதலினெனக. (உக)

௩௦ - கவி. அ - கை.

[அருஞானியாபோலப பலவேறு விகற்பகிரத்தியம்புரிதறாறே, கிருதகிரத்தியநிலைகடையாளம். இதனைத் தந்திரத்தருளுமெ னவினுவியதை யிக்கவியிறகூறுகினறா]

ஐயா கேள்வி தத்துவ ஞானியு மருஞா னிகளபோ லச் செயயா நின்றேன கண்டே னுண்டேன் சென்றே னெனலா மோ பொய்யாம் விபரீ தனக ளவர்கூறப் போயின வென்றீ றோ மெய்யாம் பிரம் விசாரமி தன்றே வெளியா யுண்டீ றோ.

(இ-ள.) ஐயாகேள்விதத்துவஞானியு மருஞானியாபோலச செயயா நின்றேனகண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ, எ - து. ஐயனையின னுமுடியெண்டேட்குமவிண்ணப்ப மொன்றுளததனைக்கேடருளும். உண் மைஞானியருமருஞானிகளபோலச செயயாநின்றேன, கண்டேன், உண் டேன், சென்றேனெனகசொல்லததகுமா — பொய்யாமவிபரீதனகளவாக சூப்போயினவென்றீரோ, எ - து. பொய்யமாகியவிபரீதனகளவாகசூரீவகி பபோயினவென்றுகூறீரோ; — மெய்யாமபிரமவிசாரமிதனறேவெளியாயு னாயீரோ, எ-து. மெய்மைமாகியபிரமவிசாரணையிதல்லவே யிதனைவிளந கத்தெளிவாயுதாததருளும், எ-று.

செய்யாநின்றேன, உண்டேன், சென்றேனெனபவை, மிததைப் பாத் தியாசம். சுண்டேனெனபது, இதராததியாசம். இவ்வனமிருக்க. 'இவை போயினவெனக கூறுவதெவ்வனமியையும். இதுமெய்மைமானபிரமவிசா

ரமல்லவே, யிதனைதெரிததநுளுமென்பார், மெய்யாம்பிரமவிசாரமிதன்
றே வெளிபாயுரையீரோயெனறா.

(க-து.) கிருதகிரத்தியொன்பதற்கிதுதககவுததரமனறெனக் குறிப்பி
தததென்பது. (நூ)

நக - கவி. அ - கை.

[இவவிவகாரமவிதேசமுததிரியந்தந் தொடராதேநிறகும்.

தொடரிநுந்தெளியிறறலி னேனையாபோலன

றெனவிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

ஒய்ந்த கனுவிற கண்ட பழங்கதை யோதுவன வாநனை யா
லாய்ந்தறி வுறறவ னப்படி செப்பு வ னுபா சனுமா கான்
மாய்ந்த னுடலவே மளவும் விண்ணவன மனித னெனப்படு வா
வீயந்தசி தாபா சனபோ மளவும் விவகா ரந்தொட ரும். [ன்

(இ-ள்.) ஒயந்தகனுவிறகண்டபழங்கதை யோதுவனவாதனையால்,
எ-து. கனக்கண்டவன ஒயந்துபோன தனதுவனவிறகண்டபழங்கதையினை
மறவாதுவாதனையாறசொல்லுவன்— ஆயந்தறிவுறறவனப்படிசெப்பு வ
பாசனுமாகான, எ-து தானியையெனெனசு சுருதி, யுத்தி, அனுபவத்தாலையந்தி
ரிபறவாராயந்து தெளிவுறறவறிவுடையோனு மவனகூறுமாறுபோன்று
கூறுவன். கூறிலும், இவனவனபோலதனைமெய்யெனநமபிக்கூறுவனலலன்.
அதனால், இவனவனபோலபாசனுமலலன். அவனெனில, தெளிந்ததிர
தையனாதலி னகனவனமொருசகாலுமாகான — மாய்ந்ததனுடலவேமளவும்
விண்ணவன்மனிதனெனப்படுவான், எ-து. முன்னரே பிரகடனாதயத்தால
மரித்ததனதுகாரணசரிம ஞாநுககினிமீமலீட்டால் நீராமளவும், மனித
னாயினும், தேவனே. இவனுககிவனதேவனாயினும், பாபப்பவாககும்னிதன
கககாரணப்படலின் பிறராலமனிதனெனவழங்கப்படுவன் — வீயந்தசிதாபா
சனபோமளவும் விவகாரந்தொடரும், எ-து. ஆதலின், அறிவேதானெனக
கண்டவககணமே மரித்தசிதாபாசத்துவ மவிததைபோறபோமளவு மிவ
னுக்குலகவிவகாரந்தொடராதேநிறகும். எ-று.

அவனுலகைமறந்தது நித்திவைந்தது. இவனமறந்தது விசாரத்தெளிவு
வந்துழி கனக்காட்சியவனுக்குச சொற்பனம், நனக்காட்சியவனுக்குசசொ
ற்பனம். அதுகனக்காட்சியவனுக்குச சொற்பனம். இதுநீகககசொற்பனம். அவனவிழிப்பு, அஞ்
ஞானம். இவனவிழிப்பு, ஞானம் அஃதவனமறந்ததுநீந்ததது. இஃதிவன
மறவாது மறந்ததுநீந்ததது. அதனையவனுலகாக விழித்ததுழிசசொல்லுமா
றுபோன்று, இதனையிவனறிவாக விழித்ததுழிசசொல்லுவன், அதனையவன்
மூடவினோதமாகசசொல்லுமாறுபோன்று, இதனையிவன ஞானவினோதமா
கசசொல்லுவன். பவடிதனதனையாதோவென வுணமையாகககொள்ளா

வாறுபோன்று, ஞானிபிதனைத் தற்பிரகிபலனமென வுணமையாகக்கொள்ளான். அவனுக்கது சொல்லுநயமுமாதிரிமாயதுபோல இவனுக்கு, சொல்லுந்தோற்றமுமாதிரிமாயது. ஆதலினிவவுவமை பொருநதும், பொருநதாதென்பாரை யவாநதரவாதிகளெனவறிக. அவாநதரவாதம் ; கோழிகோழி, என்னவிலையெனவிலையென்றபோலவது. ஆயத்தறிவுறறவனுமெனறவுமமைதொக்கது ஆபாசனுமெனறவுமமையிழிவுசிறப்பது. மாயந்தெனவினையெசசமாககிணு மொருசாரமையினுமமையும். இருமுகநோக்கு முணர்த்தவனாதலி னுபாசனுமாகானைக்கொள்க உலகிடுபபுந தன்னிருப்புமுணரவிடத்தவனவிவகாரம். உணர்தவிடத்ததிவனவிவகாரம். இங்கேயுடலென்பது, தூலமெனின, அதுமாயநதவிடத்து மதுவெநதவிடத்துந தேவருத லெவருந னுடதேகத்தராதலின பொருந்தாதே. இவனுக்கு மாதிரிமெனின, அப்போது தூலதேகமென்று. சூகசூமவுடலெனின. சொப்பனஞ்சமுத்தியிலும் சாவசங்சாரகாலத்திலு மெவருமவிண்ணவராகவேண்டும். இன்றே. இங்கேவிண்ணவன், ஐக்கியமுத்திசுருதியோன். அன்றெனின, “ஐயத்தினியகித்தெளிந்தாரக்குவையத்தினவானந்நியதுடைத்து.” எனலுங்கவியில வானம் பதவிமுத்தியோ, பதவிமுத்தியெனின, ஐயநதிரிபறத்தேர்தலும் யாகாதிகிருத்தியமியற்றலுமொன்றோ? ஒன்றெனின, தன்னைத்தானெயதில, அயலெனலிலலை. இலலையாகவே, சுகமுமயலெனலினித்த தானே சுகவடிவாகத் தன்னைத்தானனுபவித்தல கனமகாண்டத்தினுண்டோ. இதனைப் பாடுதுறையில், கக்க - அடிகாரத்திற்காணலாம். இன்றெனின, ஒன்றெனலகூடாது இதுகூடாதாசவே, அதுவுங்கூடாதெனமுடியும். அதலின், காரணவுடலாகியவவித்ததைய யுடனென்றோ. வீயநத்சிதாபாசன ஃபாமாவும் விவகாரநதொடருமெனத்து, மாயநததன்னுடலவேமனவும விண்ணவன்மனிதனென்பபடுவானென்பதுபற்றி, மாயினுங் காரணவுடன்றாமளவு படுவதனென்பபடுவானபோன்று, வீயநத்சிதாபாசனபோமளவும் விவகாரநதொடரும். உடன்றாயின, சிதாபாசன மாப்பிள்ளைத்தோழனபோற்ற சொல்லாதுநமுவுவன். அதுன்றாமளவு மனிதனெனலுண்டி. இவன்போமளவும விவகாரமுண்டி, மனிதனென்பபடினுநதன்கிலலை. அதுபோல, விவகாரநதனபானிகழினும் தன்கிலலை. சிறப்பிரகாசநாடத்தில தானெயவகைத்தோற்றத்தானு மல்லாதுதலபோலத, தற்பிரியமகலாநாடத்திற கிரியபசெய்துஞ்செயதிலென்றாயிற்று. இவ்வனநின்றாகக்கே யிவ்வதரியுமன்றிர சொல்லாலும், நினைவாலுமெனனைபயனுள். இவற்றுவெதினமறுக்கிற பயனினமையினதளர்த்தும்.

(க - து.) ததாகாரத்தில் செயதுஞ்செயதிலெனப்பது. இச்சை, அரிச்சை, பரவிச்சையுள்ளோனதுகாரணமாக வினைநிகழினும், தன்னையகண்ட மாக்கக்காண்டலின, கிருதகிர்த்தியனெனகருமிப்பித்தது. இதனைத்ததமசோதனைநீர்காண்க.

(நக)

௩௨ - கவி. அ - கை.

[நிடடையகலானென்னு மதுவுஞ்செயலன்றே ; கிருதகிர்த்தியனென
லெநகனங்கூடுமென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றா.]

ஆன லையா குருவே காண்ப தசத்திய மென்ற லு
நான விவகா ரந்தய ரலவோ ஞான ச கந்தரு மோ
போன லன்றே நன்ற நிடை புரிந்திடல் வேண்டா வோ
தான நிடை புரிந்தாற செய்கை தவிரந்தவ னெப்படி யோ.

(இ - ன) ஆறலையாகுருவேசாணப தசகதியமென்றலும் நானுவிவ
சாரந்தயரலவோ ஞானசகந்தருமோ, எ-து. ஐயனே, குருநாதனே, மகா
னென்போனகிருதகிர்த்தியனா ஞான காணப்படுவனவனே துந்திரிசிய்மன
னே? அதுகிரிதியமாயிவ்வுமாதமன்றே, அநாதம்மலினும், அதனைமெய்
யெனக்கொளவதென்னையா, கொண்டுநானுவிவகாரடபுரிதல்என்னையோ,
புரிந்துமதனாலெய்தும்பயனசுகமாயினும், அதுமெயப்பொருளகாரணமாக
வந்ததன்றோமையின் ஆயராகமுடியுமன்றே ; அதனாலதுயரலவோ ;
அதுமேலிடுமன்றே, மேலிடுந்தோறும் தனித்தநிறைகவாய்க்குமோ; வாய
ககாவிடதது, அது சிதானந்தவாமலைத்தருமோ —போனலன்றேநன்ற
நிடைபுரிந்திடலவேண்டாவோ, எ - து. இவ்விவகாரமொருங்கேநீங்கின
லன்றே, தனித்திருக்கைக்குநனகு. இந்நனகுநீலேதல நிடைபுரியாதுழி
வாய்க்குமோ, வாய்ககாவிடதது நிடைபுரிந்திடலவேண்டாவோ:—தா
னநிடைபுரிந்தாறசெய்கை தவிரந்தவென்பபடியோ, எ - து. வேண்டுமெ
னின், தானேதானுதறகியைந்த விரத நிடைபுரிதலுரு செயலகயன்றே,
எந்தசெயசெய்யுமகனறவனாபினும், இந்தசெயசெய்யலாநதலின், கிருத
கிர்த்தியன்என்பதிவனாக செங்கடனமியையுமோ வந்திலை, எ - து.

(க - து.) கிருதகிர்த்தியனெனல சொல்லாலன்றி யாததகணடில
னென்பது. இதினானகோகாரமுமெதிர்மறைப்பாருள. விடாவழககென
லிவ்வனமாய்தெனவுணர். அசத்துகாரணமாகவரும் விவகாரமாதலின்,
துயரலவோவென்பபடது அறிகிலினைசெய்சமம். (௩௨)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[இக்கிரியைகளகததிலநிப புறத்தினிகழின, கிருதகிர்த்திய
னெனக கோடறகவென்பதை யிக்கவியிற்கூறுகின்றா.]

தெரிதரு மகனே யாரம் பததொடு தீரும் விவகா ர
முரிய சமாதியும் விவகா ரங்கு முள்ளத் தொழிலன் றே
துரிய பரம்பொரு ளானவா வேறொரு தொழிலசெய் வதுமுண்
வரிய சமாதிகள் பழகுவ னேலவ னுரு டனுமன் மே. [டோ

(இ - ள்.) தெரிதருமகனேயாரம்பத்தொடுத்திருமலிவகாரம, எ-து. சகலவர்த்தகங்களை மெளிதிலதெரிந்துகொளளததகக ஞானபுத்திரா; ஆரம்பத்திலசிரவணமன்னாதிகள செய்யும்போதே சகலவிவகாரங்களும் — ஆரியசமாதியுமலிவகாரங்களு முளளத்தொழிலன்றே, எ-து. தன்னவிளக்கறஞரியநிட்டையும், கேட்டவாறுசிறுதித்துத் தெளிதலாகியசகலவிவகாரங்களு முளளத்தினகணிகழுந்தொழிலகன்னளே — ஆரியபரம்பொருளானவா வேறொரு தொழிலசெய்வதுமுண்டோ, எ - து ஆரியமாகவிளங்கும்பிரமசொருபமானவாகள பிறிதோர்தொழிலசெய்வதுமுளதோ — ஆரியசமாதிகளபழகுவனெலவ ஞாநனுமன்றே, எ-து. செய்தற்கரியசமாதிகளகைகூம்படிபழகுவனாயி னவனாநுடனுமல்லனே, எ - து

•சகலவிவகாரங்களோடு சிரவணதிகளசெய்யினபயன்படா. படுமெனின், பெருமைபற்றியெனவேண்டும். அதுபற்றியெனின், துக்கநீவிததிககெனசெய்தும். இனறதலின், சிரவணதிகளசெய்யுமாரம்பத்தில்தானே சகலவிவகாரங்களுநீங்கியேவிடும் (எங்ஙனமெனின்,) சிரவணமானுவகைபபடும். அவை; உபககிரமோபசங்காரம், அபபியாசம், அபூரவதை, பலம், உறபத்தி, ஆதத்தவாதமெனபன். உபககிரமமாவது, சிருட்டிகுமுன்சுகததுசத்தெனல உபசங்காரம்; அந்தச்சத்தது, சுசாதிக விசாதிக சுகதபேதமிறத்தெனல. இதனை யொன்றாககி உபககிரமோபசங்காரமெனபா. இந்தவொன்றைவிசாரித்துத்தெளிதற்கே விவகாரசிரதைசற்றுமில்லதாகவேண்டும். ஆதலின், ஆரம்பத்தொடுத்திருமலிவகாரமெனவும், சவவிகற்பசமாதி, நிரீவிகற்பசமாதியைச்சமாதியெனவும், இவற்றிற்குரியவரியவுழைப்புக்ள்பலவாதலின் விவகாரங்களெனவும், இவையனைத்தும்மத்திலாதலின், உளளத்தொழிலெனவும் ஆரியமேபரமாதலின், ஆரியபரம்பொருளெனவுங்கூறினா. ஆருடனாயினசமாதிபழகுவனா, பழகுவனெலாருடனுமன்றெனபதினமமை இழிவுசிறப்பு. ஆருடனுமன்றெனவே, அபபியாசியெனறயிறறு.

(க - து.) சமாதிகூடப்பழகின், கிருதகிரததியனன்றெனபது. ஏழாமவேறறுமைமூன்றாமவேறறுமையாயதுருபுமயக்கம். (ஙங)

௩௪ - கவி. அ - கை.

[ஆருடாகளிறசிலா தியானாதிகளசெய்வதெற்றிற்கென வினாவியதற்குவிடையிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

உத்தம குருவே யாரு டருமா யொருதொழி லற்றவ ருள்
சித்த மடங்கு தியான திகளசிலர் செய்குவ தென்னென் று
லித்தல மருவும் பிராரத் வப்பிறி வெப்படி யப்படி யே
முத்தரும் வெகுவித மாகுவ றென்பது முன்னே சொன்னே னே.

(இ-ள்.) உத்தமகுருவேயாருடருமா யொருதொழிலற்றவருள் சித்தமடங்குதியானாதிகளசிலா செய்குவதென்னெனினில, எ-து. உத்தமமான

ஞாநாதனே, விவகாரங்களுளோர்தொழிலுமினி யெத்தொழிலுமிந்நு
நிற்பவாசனுகுள சிலராநுடராயிருந்துஞ் சித்தமொருப்படற்கையநதி
யானுதிக்கைச செயவதியாதிருகெனக்கேடையாயின — இத்தலமருவும்
பிராரதவப்பிறி வெப்படியப்படியே, எ-து. பிறவிகாரணமாக விப்பூயி
னேரிமபிராரதவபேதங்க ளெகனமெகனமோ வகனமநகனமே: —
முதந்ருமவெருவிதமாகுவொன்பது முன்னேசொன்னேனே, எ - து. சீவ
னமுதந்ரு மனேகவிதமாவொன்பதைப்பற்றி முன்னமேச்சாலியிருக்கி
னறேனே யடிககடிக்கேடபதெனின, எ - து.

(க - து) ஆநுடராயிருந்துஞ் சிலாதிருதகிதகியராலிலாது தியான
திகளசெயவதெனையெனற வினாவிறகுத்தரம் பிராரதவகனமபேததரா
லெனவறிகவென்பது. ஆநுடருமாயென்பதிலுமமை, இழிவுசிறப்பு பிரா
ரதவகனமபேதசேடடைகளை யவாமேலேற்றிககாணி எப்பியாசியொன
வும், அவரதுதீர்ந்தநிலையினை யவாமேலேற்றிககாணி னுநுடொனவுநதோ
னறுவா. (பிழை) காணபாமிசைததாதலி னவராநுடரோயெனவறிகவென
பார, பிராரதவப்பிறிவெப்படியப்படியே முதந்ருமவெருவிதமாகுவொன்
பது முன்னேசொன்னேனையெனறா. சித்தமடங்குதியானுதிகளசெய
தல, அப்பியாசம். இத்தலமருவும்பிராரதவப்பிறிவு, அவரவாவினைக்கள
வாக விமமையிலவரவாலெயதும் பிராரதவபேதங்கள. இதுபசுக்குழா
த்துளதனதனகன்று தேடித்தாயைமருவுமாறுபோல்வது. எனனை, “தாந
தாமுனசெயதவினைதாமேயனுபவிப்பா” எனறாளெனவயார. திரிசியநா
ட்டததில வினையுண்டெனவும், திருக்குநாட்டததிலவினையெனவென்கா
ணும். அதோமுகமாதலி னுனமாபலவாகவும், ஊரத்தமுகமாதலி னுனமா
வொனறாகவுகாண்டலினதுபொருந்தும். இருவகைமுகமும், இருவகைநா
ட்டமுமின்றேல், ஊனமாபலவெனலும், ஒன்றெனலும், வினையுண்டென
லும், இன்றெனலுமெனக்கே. இவவுளவறியாதா ாத்தனைபலவாழிகாலம்
வா திக்கினுமென்பயன. உடலுஞ்சேடடையுங்காரணமாக மாணுக்கனக்கேட
டலின விடையுநக்கது. (நசு)

நு - கவி. அ - கை.

[ஞானிகள்விவகார மூலகோபகாரமாகவனறித தமக்கனறென
வுபமானபூரவமாகவிககவிபிறகூறுகின்றா.]

நல்லவ னேகே னுலகுப கார ஞானிகள் விவகார
மல்லது வேறொரு பெறுபே றும்மில் யதனா பிணியு மில்
வலல சிருட்டி முதற்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபா வ
மெல்லவ ருக்கு மனுக்கிர கஞ்செயு மீச னடைந்தில னே.

(இ-ள.) நல்லவனேகேனுலகுபகார ஞானிகளவிவகாரம் அல்லதுவே
றொருபெறுபேறும்மில் யதனாபிணியுமில், எ-து. சமபுத்திரானீஞ்சக்ககி

யாது யானகூறுவதைக்கேளுதி. ஞானிகளசெய்யும்விவகாரங்களனைத்து முலகோபகாரமாகவன்றித்தமக்கனது அதனூல்தாமடையுமவேரோசுப பேறு ம்சுபபேறுமுளவோ யாங்கணடிம. இதயாதுபோலவதெனின் — வலசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம், எ - து. செயதற்குவலியுள்ள சிருட்டியாதிபலதொழிலியற்றுவதால் வரக்கிடந்தபுண்ணியபாவங்களை — எல்லவருக்கும்னுககிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே, எ - து. ஏற்றற்பாலவரோவவரவராகளுக்கெல்லாந் தரமறிந்துகொடுத்தருளுவனனறி மீசனதானடைந்தனனே, இலனே, இத்தோலவதென்றிதி, எ - று.

அவரவாசன்மராகத்தாலுய்யும்பொருட் டவரவாசுருத்தினவனனா ஞ் சிருட்டியாதிமீசனசெய்வனனறிக்கெம்க்கறகனது. அதுபோல, ஞானவானகளு முயிரகளுய்யும்பொருட் டவரவாசுகியைவதும் கடிவதுமன்பித்தமபயனுக்காகவனது இவாசீவகாருணியரனதே லிவையெற்றிறகு. ஈசனமுத்தியிலுயிரகளைக்கூடல்வான்வேணமத தனுக்காருதிகளைக்கொட்டிச்சதுபபுசிப்பித்துத்தொலைப்பிப்பானென்பது பொய்யோ, மெய்யோ? பொய்யெனின், புடைபெயாச்சிபிலலாதிருக்கவேண்டும். இருததலின், காணப்படானேனும் வினமுதலிருக்கவேண்டும். இல்லாதயாதும்கழாது. ஆதலின், அவனன்றியோரனுவு மசையாதெனறனாசானனோபலரும். இதனை மறுப்பார தாமயாதாலமுனறவத்தையினுமாறுதசைக்கப்படுத்துமெனக கிஞ்சித்தமறியாதார். பிறாகூறினுங்காதுகொடா. இவனாவிலேகியென்பாரிவாபோலபவா. இநதத்தனுக்கரணபுவனபோகமவாயத்தது, அவரவாவினையாலன்றியவனுலன்று அவனுலெனின், விதிவிலக்கெற்றிறகு. எதுகாறுமெனின், அயலேததானெனத்தனனாவும. அப்பாலோவெனின், தானே தானுகிலிதிமதியெழுந்திடமினதே, இனருக்கே, அனதஞ்சினமாதிரிமாவிலங்கும். வினருக்கே, மேல்கீழொப்பினறியும் சசாதியாதிமுனறுமின்றியும் தானமாதிரமாகமிச்சிற்றகுதும். அப்பாலோசெயலுமில்லை. இதுதனதுசயக்கஷ்டத்தாலுணாவதன்றிப் பேச்சாறபயனின்றியமையும்.

(க-து.) ஈசனேப்போல ஞானிகளவிவகாரமும, அதன்பயனு முலகோபகாரமாகமுடிவதன்றித் தமக்கனறென்பது. இதுநிலவாசுருத்தகிராதியொன்றாயிற்று. (௩௫)

௩௬ - கங். அ - கை.

[அநந்தவேதுக்களிலெந்தவேதுவினல ஞானியீசனுக்கொப்பாவனோவெனற வினாவிறகுத்தரமிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி பெழுந்தரு ளுங்குரு வேயீசனு ஞானியு மொப்பென் நீரோ யெப்படி யொப்பென் றுலீசனு ஞானியு மமதை யகந்தை யிகந்ததி னுலொப் பாநீசனு மாம்பல சீவரு மாமுல கெல்லா மிவனு மே.

(இ - ள்.) ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே, எ - து. ஈசனாகியும், அருவமாகியும், உருவமாகியு மெளிதிலெம்பாலெழுந்தருளுங் குருமுஞ்ரத்தமே - ஈசனுஞ்ரானியுமொப்பெனநீரே யெப்படியொப்பென னுல, எ-து. ஈசனுமஞ்ரானியுஞ்சுமானாவொன்றுமுன்னாகுநீனீரே யெங் யு ஈமொப்பாவொனக்கேடையாயின் - ஈசனுஞ்ரானியுமமதைய+ந்தை யிக ளுத்தியுலொப்பார, எ-து ஈசனுமஞ்ரானியுமகமமதையற்றிறுப்பதாலொப்பா வா (இஃதனறியும்) - ஈசனுமாம்பலசீவருமா முலகெல்லாமிவனுமே, எ-து. இஃதஞ்ரானி ஈசனாகியும், சமஸதசீவாகளாகியும், சகலலோகங்ளாகியுமிரு ப்பன, எ-து.

சுலட்சணவிலட்சணமாயும், நீடகளமாயும், சக்ளமாயுங் குருவிருத்த லிற், ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே. எ - ம, தன்னைய னறிச்செகசீவபரினாதுலின ஈசனுமாம்பலசீவருமா முலகெல்லாமிவனு மேயெனவுங்குறினா. சீவனமுத்தாபிரகஞ்சொருபமாகுவிளங்கலி னிவை யெல்லாப் பொருத்தம். எங்ஙனமெனில, பிரகஞ்சூபையனறியிவைமூன்று முளவோ, இலவோ? உளவெனில, சோதனை ஞாயங்களாறகாட்டலாம். கூடாதெனில, இலையென்பமே. தோற்றுமாவெனின, ஓரணுவேனுஞ்சயம் பாசசோதனையிறகாட்டலாமே. கூடாதெனின, இலையென்றெத்ததுக்கொள ளலாமே. இதனறியும், அறிவுதன்னையறிந்திச்சாஞ்ரானக்கிரியைபுரியுமாவெ னின, புரியும். எங்ஙனம். * பொருளல்லவறதைப்பொருளென்றுணாதல; மருளோ, தெருளோ? தெருளெனின, அறிவுசலனமுறுமா? சுபாவமெ னின, சுபாவத்ததுக்குவிதிவிலக்கெற்றிற்ரு. மருளெனின, பொருளல்லவற தைப்பொருளென்றுணாவதினொன்றே அறிவுமருளென்றறியிற்று. ஆகலாமா, ஆகக்கூடாதே அதனையுன்னாதெனனை. தோற்றத்தைமெய்யென்பதூஉம், அறியாமையையறிவென்பதூஉம் நமதுபிழை. அதனைமறுக்குதும். தோற்ற மாந்னதும் மருளாந்னதும் நெுபதியே வேறனறெனவுணாக. மருளில பல்விவகாரமியையும்போது தெருளிலியையாதோ? கூறவேண்டுமோ.

(க - து) இவனெடுபதிமாத்திரமாவிளங்கலி னிவனுக்கேசனையுமித ததி லெனனிழிவெனக்குறிப்பித்ததாரொன்பது. தன்னேமற்றதிறுத்துவதினு மறவாதிதிறறல, மிகச்சுடோட்டமாதலி னீசனுக்குவமிக்கப்பட்டதென்க. ()

ஙௌ - கவி. அ - கை.

[எல்லாச்சீவருமிவனுமெனவே, யதுகாரணமா வினாதலை யிக்கவியற்கூறுகின்றா.]

எல்லாச சீவரு. மிவனு மென்றீ ரிவன்றான் முததிய டைந் தெல்லாச் சீவரு முததி பெறும் லிருப்பா னேனையா வெல்லாச சீவரும் வெவ்வே ருனு லிவனெல் லாமல னே [ரோ. யெல்லாப் பொருளு முனாத்தருள் குருவே யிதைநீர் மொழிசீ

(இ - ள்.) எல்லாச்சீவருமியனானது ரிவனானமுத்தியடைந் தெல லாச்சீவருமுத்திபெறாமலிருப்பானேனையா, எ-து. ஐயனே சமஸ்தச்சீவாக னுமியனேயென்றுகாதீர், இவனமுத்தியடைந் ததுபோலெல்லாச்சீவருமு த்தியடையவேண்டுமே, அடையாததற்கேதெனனேகொலோ - எல்லாச்சீவ ரும்வெவவேறுஞ்ஞவெனெல்லாமலனே, எ - து. முத்தியடையாததால் எல லாச்சீவருமவெவவேறுமனறே. வெவவேறுகுமானால், இவனெல்லாச்சீவ ருமலலனாமே - எல்லாப்பொருளு முகாத்தருள்கருவேயிதேநீர்மொழியீ ரோ, எ-து. அரியபொருளைத்தையுமுகாத்தருளியருளுநானே ய்தையும நீர்விளக்கியருளும், எ-து.

இவனேயெல்லாச்சீவருமெனின, இவனபோலவை முத்தியடையாத தென்னே. அடையாததா லுயிர்வெவவேறுகவேண்டும். வெவவேறுகும னின, இவனெல்லாச்சீவருமெனலபொருந்தாதெனக. முத்தியடையவெ னற்பாலது, முத்தியடைந்தெனறயது, “சொற்றிரியினுமெ” நுமிரியாவி னைக்குறை” யெனபதனறகாணக. எல்லாச்சீவருமுத்திபெறாமலிருப்பானே னெனறவிடத்து ஞானிமுத்திபெற்றவனெனக குறிப்பாறகொள்ளவொட டாது இவனானமுத்தியடைந்தெனவெனளிடையாகக்கூறினா இன்முத் தியடைவானையடைந்தவனெனறதுதுணிவுபற்றி. இமையளவிறபூவவாச னையாலேனு மாடியிற்பிரதிபிம்பமபோல வறிவிறசமுதியிலெழூர்தடங்குர தேகாதிபிரபஞ்சப்பாவைகளவின்மே யெனவனநதுணிவுபெறலாம். “கன னகமற்றகண்ணடி தனமுனவேறோகனகமற்றகண்ணடி காடும்போ தென்ற” கவியிறகூறியவாறிருப்பராதலி னவனவனகூறவேண்டுமவாயிற்று. ஆதலிற்பழுதினறெனின, அவனமிருப்பினு மிப்போதேமுத்தியெனனலா மா, இனியயதற்பாலதாக்கியந்ரதிசயானநதவாழ் விவனனேயெய்தியதாலே யமெனனையெனின, இவனனமேற்கோளுளவோ? “ஏடடிவறிவினறியிறற தன்னிலறிவினறியிவவுடம்பினுடனே வீடடிவறவானையினிவீழ்பெறுமெ னபதுவிளம்புகிலமே” எனறூர்த்ததுவராயா. “ஐயத்தின்கிததெனிறதார க்கு வையத்தின்வானநணியதுடைத்து” எனறாதிருவனளுவா. இதுந்ற்க.

(க - து.) இவனபோலவையிரு முத்தியடையாததற்கேதெனனையெ னபது. (௩௭)

௩௮ - கவி. அ - கை.

[பொதுப்படச்சீவனெனினு மதுமலரகித்ததாலானமாவெனவும், சகித்தாரதீவனெனவுகொளக்கிடத்தலின, ஆனமா, ஏக மெனவும், சீவனபலவெனவுமிககவியிறகூறுகின்றா.]

அகமெனு மான்மா பூரண மேக மநேக விதஞ்சீ வ னகமெனு மந்தக் கரண வுபாதிக ளளவிலை யாதலி னுற் . சகமுழு துங்குளிர் சந்திர னேகஞ் சலசந் திரர்பல வாஞ் சகமதி லேரி குளஞ்சிறு குழிசால சட்டி குடமபல வால்.

(இ - ள்.) அகமெனுமானமாபூரணமேகம, எ-து. நானென்னுமான்மா வானது பரிபூரணமாவினாகலின், ஏகமெனவும் - அனேகவிதஞ்சீவன் அக மெனுமந்தக்கரணவுபாதி க ள்ளவிலையாதலினால், எ-து. நானென்னுமந்தக கரணோபாதி க ள்ளவினறாதலின் சீவன்பலவித மெனவுமாம் - சகமுழுதுங் குளிர்ச்சிநீரனேகஞ் சலசந்திராபலவாம், எ-து. உலகமுழுதுங் குளிர்ச்சி செய்கின்ற வானசந்திரனேகமும், சலப்பிரதிபிம்பசந்திராகளபலவுமாம்; - சகமிதிலேரிஞ்ஞுகுழிசூழ்சாஸசடிகுடம்பலவால், எ-து. இவவுலகத்தின் கண் ஏரியும், குளமும், சிறுகுழிகளும், சாலும், சட்டியும், குடமும், இவை போலவனபிறவும் பலவாயிருத்தலால், எ-து.

அகமெனபது, நான். தேகோகமுதலசிவோகமீராவுள்ள வகமென்னும் பேதங்களளவிறபுகாதன. இதுநந்தக்கரணவுபாதி களும்டங்கின். அந்தக் கரணபிரதிபலனன் சிதாபாசனென்றிருத்தலானும், இவ்வந்தக்கரணமே வுபாதி யாரிற்றலானும், இவவுபாதிபேதங் க ள்ளவைகடந்தனவாதலானும், இங்ஙன மளவுகடந்ததுபற்றி யனேகவிதஞ்சீவனெனப்பட்டது. அறிவு, உபாதி யென விரண்டாம். மெய்யறிவுநாகுவினங்கல், ஆனமா. யாதானு மோருபாதியை யானெனவழங்கல், சீவன். இதுவுமறிவேனுங் கற்பித்ததை யானெனலால், அறியாமையே. ஆதலினிதனைச்சிதாபாசனெனபா. அக மெனுமானமாவென்றபோல, அகமெனுமுபாதி யெனக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. அகமெனுமானமாவென்றபோல, அகமெனுஞ்சீவனென்றுரையா தது, ஆனமாபொருண்மாதிரமாயும், சீவன் சொன்மாதிரமாயுமிருத்தல பற்றியென்க. எனனை, “சீவனென்கின்றசொல்லும் பொருளுமாச்செறி ந்தவானமா.” என்றாவசிட்டபகவான். அறிவையனறி யானென்றகுப பொருளின்மையின், ஆனமாவெனப்பட்டது. மூன்றவஸ்தாவயமாகாதவற தைச் சாட்சியாரின்றுணாவதெவவறிவோ, அஃதானமாவெனவும், அவஸ தைதோறு மவவவுபாதிவயத்தாரின்றுணாவதெவவறிவோ, அதுசீவனெ னவுங்கொள்க. தனனைச்சொப்பிரகாசமாககாண்டல், ஆனமா. தனனையு பாதி யாக்காண்டல், சீவன். எனவே, சொன்மாதிரமாயும் பொருண்மாத் திரமாயுமெனக் கூறியதிலையமெனனை. வானசந்திரனபோலவதான்மா. சலசந்திரனபோலவதுசீவன். வானசந்திரன்; ஏதாரத்தமாயும், ஏகமாயும், பிம்பமாயும் நிற்கும். சலசந்திரன்; கற்பிதமாயும், பலவாயும், பிரதிபிம்ப மாயும்நிற்கும். அதுபோல, ஆனமா; ஏதாரத்தமாயும், ஏகமாயும், பிம்ப மாயும்நிற்கும். சீவன்; கற்பிதமாகவும், பலவாகவும், பிரதிபிம்பமாகவுந் திகழும். ஆதலினுவமைப்பொருளும். எழுவகைத்தோற்றமாரின் றுயிரொளப பெயர்கொண்டு சுகத்தைதுகாவதுடலோ, உணர்வோ? உடலெனின், தன னைத்தானுணரவேண்டும். உணராதெனின், உடலன்று. உணாவெனின், கனமேகதிரியம், ஞானேந்திரியம், மனோதிருந்தக்கரணங்கள், உயிர் இவை தனனைத்தானறியாததா லினவையனைத்துமுணர்வன்று. தன்னைத்தானுணர்ந்த பாலதெதுவோ வதுமெய்யுணாவெனப்படும். இந்தமெய்யுணர்வையான்

மாவெனவும், அவையனைத்துங்கறபித வுணாவாதலின, சீவனெனவுங்கொ ள்க. தானுகிறவுணாவையெட்டவறியார கறபிதவுணாவைச்சீவனெனவும், ஆன்மாவெனவும் பாருபாடுசமறுமுணராது மிசிரிமபிததுககூறுவர். இவா மொழி வாய்மையன்று. எந்தவுயிரைச் சோதிக்கினும், அறிவாகவேமுடியு மாதலா லது திண்பாலிடங்கமுனறது, அதனை யானமாவெனபதற்கைய மெனனை. அவவறியையுபாதிபுளொன்றமுடிககி னதனைச்சீவனெனபதற் கையமெனனை. அறிவொன்றேபலலுயிராககாண்டலி னிவவுவமைதள்ளற பாறறன்று. இத்தனைமறுப்பார், தனனைவிட்டுச்சோதிப்போர்.

(க - து.) இவனபோலவெவருமுத்தியெய்தாததெனையெனற வினா விறகுத்தரங்கூறுவானவேண்டி மிக்கவியிலுவமைகாரணமாக வுயிரொன மெனறகும் பலவெனறகுமிலக்கணங்கூறியதெனபது. (நடஅ)

நடகூ - கவி. அ - கை.

[ஞானியேபலசீவனொன்றகும் இவனபோலவாகனமுத்தி யடையாததற்கு முதாரணமுக்கத்தா லிக்கவியி லுத்தரங்கூறுகின்றார்.]

சட்டி குடங்களி னொன்று நசித்திட வதனுட சலசந் தர னெட்டு முதறசந் திரனெடு கூடு மொழிநதவை கூடா வே கட்டு முபாதி நசித்திடு சீவன காரண வான்மா விற கிட்டு மயிக்கிய முபாதி கெடாதவர் கேவல மாகா றே.

(இ-ள.) சட்டிகுடங்களி லொன்றுநசித்திட வதனுடசலசநதரன ஒட்டு முதறசந் திரனெடுகூடு மொழிநதவைகூடாவே, எ - து. முன்னாசட்டிகுட முதலாகக்கூறிய வுபாதிக்குள்ளோருபாதிநசிக்க வககணமே யதனுடகாணப பட்டுநின்றசலசநதிரன தனக்குமுதலாகவானத்தினினுள்ள பிம்பசந் திர னேடொட்டியேகமாகும். ஏனையபிரதிபிம்பசந் திராக ளுநுநனமேகமாகக் கூடுமா கூடாவே. (அதுபோல) -கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன காரணவா னமாவிறகிட்டுமயிக்கியம், எ-து. பந்தித்திருக்குங்காரனோபாதியை நடுக்கச் செயதசீவன் எல்லாவுயிர்க்குமுதற்காரணமாரின்றுள்ள வதிஷ்டானவான மாவிற்கலந்தேகமாவன :—உடாதிக்கெடாதவாகேவலமாகாரே, எ-து. கார னோபாதியைநசிக்கச்செய்யாத வேனையசீவாகளயிக்கியமாகார, எ - து.

உபாதிநசித்திடுசீவன, உபாதிகெடாதவொன்னுமிடத் திவ்விருவுபாதி களுந் தூலதேகமெனறருத்தங்கோடறகன்றே; சட்டிகுடங்களி லொன்று நசித்திடவென்றுவமானித்தார. இந்நனமிருக்க. அவித்தையாகியகாரண வுபாதியெனறருத்தங்கொண்டதெற்றிறகோ, சட்டிகுடசந்திரனென்றோது சலசந் திரனெனறமையானும், சலாதாரத்துக்காகவன்றிச் சட்டிகுடங்களா திகூற்றக்கவசரமின்றாதலானும், பிரதிபிம்பிததற்காய தாமஞ் சலத்திலிருப்ப தானும், அந்தத்தாமஞ்சலமுமன்று சலத்தையன்றிவேறுமன்று. சலமெனி

ன், சலம்பிரதிபிம்பமாகுமா, வேறெனின், சலத்தைபுன்றிவேறாகுமா; இங்
 டன முரணுமாதலானும், அந்தததாமம்பேதாபேதமாறிற்குமாறுபோனறு,
 தூலானமாவென்றோ துத்தககரணபிரதிபலன வானமாவெனறமையானும்,
 கரணதாரததுககனறி யெவவகைதூலமுங்கூற்றகவசரமின்றதலானும், பிர
 திபிமாததிருகாயதாமங்கரணத்திருப்பதானும், அந்தததர்மங்கரணமெனின்,
 கரணம்பிரதிபிம்பமாகுமா? கரணத்தையன்றிவேறாகுமா; இங்ஙனமுரணு
 மாதலானும், அந்தததாமம்பேதாபேதமாறிற்குமாதலானும், இதனையே
 யவிததையெனக்கொணடுவமானித்ததெனக. மகானிடத்துமேனையோரிட
 ததுங் கரணமிருந்துமையந்திரிபுற்றற்றரும் அகற்றகுமிடமினமையின் நசித
 திடவென்றதவித்தாவுபாதிக்கே தகுமெனவறிந, இதுறிக. தூலநாசம்
 முததியெனின், பிரளயமுத்தியாகக்கணடிஸ்மே நுகருமநாசமுத்தியெ
 னின், சாவசங்காரமுக்கியாகக்கணடிஸ்மே. ஆதலின்பாதிபையக் காரண
 வுடலென்றனொமதாசிரியர். காரணவுடல, அறியாமை அதாவது; செகசீவ
 பரஞ்சுயம்பனறியிருக்க விவற்றைச்சுயம்பெனறும், அநாதிரித்தியததுவ
 மென்றமுணாதல. எனவே, அறியாமையெனலெங்கெனகுளதோ, அங்கங்
 குளதுசிவன. இலதேலிதென்றறியிறறு. ஆகவே, சிவன, அறியாமைவடிவ
 னென்பபெற்றும். பாலையனத்ததயிரோமுதலன்றாமைபோல, அறிவை
 யன்றியறியாமையோமுதலன்ற. அறியாமைநசித்தவிடத்தலெனவனமா
 ம, தனதுமுதலாம். நயியாவறியாமை தனதுமுதலாகாது. ஓசந்திரனேபல
 சந்திரனாகக் கரணடலபோல, ஓரறிவேபலவறிவாகக்காணகின்றது. அவை
 பலவுஞ்சந்திரர்களாயிற், இவைபலவுமறிவுகளாகலாம். ஆகவேலாகா
 வெனக. அவற்றனோரசந்திரன்கில முதலச்சந்திரனோடொட்டும். அது
 போல, அவற்றனோரறியாமைநகிகின் முதலறிவோடொட்டும். ஏனைய
 வையங்கேபொட்டாவாறுபோனறு, இங்குமொட்டாவாம், ஆதலிவிவவு
 மைபொருந்தும.

(க-து) சிவனமுத்தனேபலசிவனானும், பலசிவருமுத்தியெய்தாரொ
 னனு மேறகவமைந்ததென்பது. (நக)

சு - கவி. அ - கை.

[முன்னா ஞானியீசனுமாமென்றதற கொருவாறொதுவததாங்குநின்,
 ரதனைபூரணமாகவேற்றற்குத்தடைகளுள். அவற்றிற்குவிடை
 தரவேண்டுமெனலை யிக்கவியிறுகுதுகின்றார்.]

இவனயன் மால்சிவ னாகிய வீசரோ டெப்படி யொப்பா வன்
 சிவனமுதன் மூவரு மகில சிருட்டித் திதிரா சங்களசெய் வா
 ரவர்பிறர் மதிகளு முககா லங்களு மறிவார் விபுவா வார்
 தவமிகு குருவே யிவனுக் கவைபோற் சற்றுங் காணே னே.

(இ - ள) இவனயன்மால்சிவனாகிய வீசரோடெப்படியொப்பாவன்,
 எ-து. இந்தஞானவான், பிரமா, விடநு, ருத்திரன், என்நிஸ்வரததுவம்

வாய்ததவரோ டெப்படியொப்பாவன்:—(ஏனெனில்) சிவன்முதனமூவரு மகிலசிருட்டி திதிநாசங்களசெய்வாரா, எ-து. உருத்திரனமுதலியமூவருஞ் சமஸ்தத்தையுஞ் சிருட்டி, திதி, சங்காரங்கள்செய்யாநிற்பா —அவாபிறா மதிகளு முக்காலங்களுமறிவாரவிபுவாவாரா, எ - து. இன்னுமவாகன பிறா நினைப்பவைகளைபுருதிரிகாலங்களையும்றிவாரகள், அறிவதுமனறி, விபுவுக்கெல லாம்விபுவாவாரகள் —தவமிசூருருவேயிவனுக் கவைபோறசமறுங்காரணே னே, எ-து. தவத்திலமிசூருருநாதனே இரத்தஞானவானுக்கந்தச சாமா த்தியங்களிலொன்று மிருக்கக்கண்டிலனே யிதென்னசிறுமை, எ - து.

மூவருக்குமீசததுவஞ் சிருட்டியாதிதொழிலுகளாலவாயததலி நீசொ னவும், சூரு எல்லாததவங்களிலுமிகசுவராதலின தவமிசூருருவேயெனவுங் கூறினா.

(க-து.) மூமூராததிகோலமீசனாதலி னீவனுக்குஞானியொப்பாவனெ னில், சிருட்டியாதிதொழிலுகளும், சாவஞ்ஞததுவமும், திரிகாலஞான மும், விபுத்தவமுமெங்கே, இல்லையேயெனபது. ஞானமாணலிநானகு மிருக்கவேணமும். இன்றேல, ஞானமல்லவெனபாபலரும். இவ்வேதுகொ ணடுகேட்டெனெனக். இந்நான்கும், ஞானத்தினதுசேடடைகள். இது, புரி வானதுசேடடைகளைப் புரிவானெனபதுபோலும். ஆகுமா? ஆகுமெனின, வினைமுதலேவினையெனனலெனமும், அநுநமெப்பாடையிலக்கணமுமின றே, இதுதானவிலக்கணமாகவேணமும். இந்நான்குமெங்குமின்றே, ஆதலிற பொருந்தாது. பொருந்தமெனில், குதாக்கம். குதாக்கம், முறைவழு. ஞானமெனல, எல்லாச்சேடடைகளும்மறுத தானமாதிரிமாவானுகலெ னபோதுணனுணாவோ. இவ்ஞானியொனபோ. இப்பேதந்தெரி வரிது.

(சு0)

சக - கவி. அ - கை.

[ஞானியுமீசனுமாயையாறபேதமாவரனறி, யறிவாறபேதமாகா ளெனபதை யிக்கவியிறகுகுனஞ்ஞா.]

தடத்து நீரிலாத திரியெரி யுபயமுந் தழுவுமுந் தனைக்காக குங், குடத்து நீர்விளக கினிலொளி யிரண்டுமோர குடும்பமாந் திரங்காக் கு, மடுத்த மைந்தனே ஞானியு மீசனு மறிவினாற் பிறி வில்லை, கெடுத்த மாயையின குணங்களான் மேலென்றுங் கீ ழென்றும் பிறிவா மால்.

(இ-ள்.) தடததுநீரிலாத் திரியெரியுபயமுந் தழுவுமூராதனைக்காககும், எ - து. தடாகசலமும், மததாப்புமாகியவிவவிரண்டும், ஏகமாரின்றுள னவோருகைக்காககும்:—குடததுநீர்விளககினிலொளி யிரண்டுமோரகுடும்ப மாத்திரங்காக்கும், எ-து. கடசலமும் தீபவொளியுமாகியவிவவிரண்டும்; ஓர் குடும்பமாத்திரங்காக்கும்:—அடுத்தமைந்தனே ஞானியுமீசனு மறிவினா

பிறிவிலலை, எ - து. என்னைவிடாததிததஞானபுத்திரா ஞானியும் ஈசனுமா
சியவிவவிருவரும், ஞானத்தினுறசுறமறுமபேதமிலராவீர். — கெடுத்தமாயை
யினகுணங்களால் மேலென்றுங்ஈழெனதுமபிறிவாமால், எ-து. ஒன்றுபடா
மறகெடுத்தமாயையினது குணபேதத்தால் மேலென்றுங் ஈழென்றும்வேறு
பாடடையடையும், எ-று.

தழுவமுனொனது ; வெவவேறுகாதேகமாகநின்றவூர். குடும்பத்தைக்
காப்பது, ஊகாககாக்காது. ஊகாககாப்பது, குடும்பத்தையுங்காக்குமெ
ன்பபொருளபடலின, ஞானிகாததல், தனமடபிம். ஈசனகாததல், ஞானி
யுடனனைததையுமெனக்கொள்க. இங்கேகாததல், தனுகரண புவனபோக
ங்களை இதுமாயாசமபந்தமாதலின, கெடுத்தமாயையினகுணங்களால் மே
லென்றுங்ஈழெனதுமபிறிவாமால், எ-ம, சமவடிவியவடிவெனனும்பேத
ங்களை யிருவருகுசினமாததிரமாகககாததலின, ஞானியுமீசனுமறிவினாற
பிறி விலலையெனவுங்கூடினார். அறிவினாறபிறிவிலலையென்பதைப் பிரமன
கூறியபிரமணீதையினும், சிவனபகவானகூறியபகவதீகையினும், சிவன
கூறியசிவஞானபோத்ததிலுங்காணலாம் இம்மூவரும்ஞானத்தையேபிரதி
வாதித்தனா. அதலினிவாமூவரும்ஞானியோ. இவா உபாதி குணநதொ
ழிலாறபேதித்தாறபோல, ஞானியும்பேதித்தலின, இதுமாயாசமபந்தமெ
னறாயிறு. தனுகரணபுவனபோகங்களைத் தனித்தனிவீவாகாகினும், பிரி
ததலுங்கூட்டலுமீசனாதலா விவவிருணபிகாததலுமிவனுககே பொருந்தும்.

(க-து.) ஞானியுமீசனுமாயையாறபேதமுறுவரனறி யறிவாறபேதமு
றொனபது. மாயையென்பதறியாமை அதுசெகசீவபாங்களைமெயென
றுணரும்றிவு. இம்மூன்றுமறிவுக்கனாததம், அறியாமைக்கருத்தம். இது
மூடாபாலது. அதுவிவேகியாபாலது ; அறிவுவொத்தலின ஞானியையீச
னென்பதேற்கும். (சுக)

சஉ - கவி. அ - கை.

[மானிடறிமசிறந்தோரசித்துப்புருடா, பிறவியறிமசிறந்தோரேவா.

அதுபோலப் பிரமபாவனையறிமசிறந்தோரெவா. எனப்

தைபிககவியிறகூறுகின்றார்.]

நரரின் மனனனைச சித்தரைப் போலவே நாரணன் முதலா ன
சுரர்கண மாயைவல் லவரணி மாதிக டொக்கமா தவமிக் கோர்
தரணி மானிடர்க கவைகளில் லாமையாற றுழ்வுள ரான லும்
பிரம பாவனை யாலிவ ரவொனும் பேதமொன் றிலைபா ராய்.

(இ - ள்.) நரரின்மனனனைசசித்தரைப்போலவே, எ - து. மானிடர்
களில் அரசனும், அரசனில் சித்துப்புருடனு மெங்ஙனமதிகாரத்தானும்,
மகிமையானுமேலிடடாகளோ அவாபோலப் பிறவியில். — நாரணன்முத
லானசுரர்களமாயைவல்லவரணிமாதிக டொக்கமாதவமிககோர், எ - து.

விட்டுமுதலியதேவாகள மாயாவலலபமுடையோரா, அணிமாதிசித்திகணி
றைந்துள்ளமகததாண்டுவத்திலசிறப்புறறோ. — தரணிமானிடாக்கவைகளி
ல்லாமையால்தாமுவுள்ளானாலும், எ-து. பூமியிலமனிதாசனாகவவலலபங்
களில்லாமையா லநிலைக்குததாமுநதநிலையினராயினும் — பிரமபாவனையா
லிவரவொனும்பேதமொனறிலைபாராய, எ - து. பிரமமேதானெனசெய
யும்பாவனையினுல மானிட ரிவொனறும், தேவாசனவாகளெனறும் கொ
ளும்பேதம் யாதானுமொனறானதோ? இலையே நீயேயிதனைசசோதித்துக்
காணுதி, எ-று.

பிரமபாவனையெவோ மானிடாமாததிரமனறு தேவருமாதலி னிவ
விருபேதமுமதிவனுடோ? உண்டெனில், அதுபிரமபாவமனறு. நரரிலென்
பதுபோலத தேவரிலெனககூறலாமெனின் நாரணனமுதலானசுராசனென
றிருக்கின்றதே, ஆதலிற் பிறவியிலெனவருவிதநாம். பிறவியிற் சிறந்தனொன
றுணாத்த எழுவகைத்தோற்றத்தில் தேவொமுதலிலவைத்துவழங்குகின்ற
தன்றோ? இதனுலுமுணாக. மனிதரில் மன்னனும், சித்திபுருடனு மென
சிறப்புறினும், மனிதரோ. அதுபோலப் பிறவியிற் சிறந்ததேவரில், இங்கிரஹும்,
பிரமனும், ருத்திரனும், நாரணனும், அணியணியாகவென்சிறப்புறினும் தே
வரோ. இவா பிரமபாவனையிலெவா பேதமின்றதலால, நூனி தேவனுமல
லன். மானிடனுமலலென்றாயிற்று. சித்திபெற்றதாலுபாவும், பெறாததா
லிழிவும், பிரமபாவனையிலெவகே யின்றதலால, பிரமபாவனையாலிவரவொ
னும் பேதமொனறிலைபாராயென்றோ.

(க - து.) பிரமபாவனையிலபேதமினமையின ராணுநானியுமொப்பொ
ன்றதையமின்றியேறகப்படுமென்பது. இதனைசசோதனையாறகாண்க. (சஉ)

சங - கவி. அ - கை.

[அஷ்டமாதித்திகளு மிவவுலகிலமுனிவாபாலதாரிகமு யாங்
கணமுருக்க, இவையீசனதுசுதநதரமெனற தென்னையெனறவினா
விற்கு, இவாகளததந்தவமுயற்சியாற் சிறசிலவடைந்தனரன்றிச
சுதந்தரலலொன்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றோ]

முத்தி நலகிய சறகுரு வேபல முனிகளுக்கணிமா தி, சித்
தி பூமியிற் கண்டிருக்கவுமந்தச செலவயீ சனதென நீர், புத்தி
யொத்திட வுரைத்தரு ளென்றிழிற் புகழுமீ சனேவேண் டிப், பத்
தி செயதிமிந தவத்தினுல் யோகத்தாற் பலித்ததென் றறிவா யே.

(இ - ள்.) முத்திநலகியசறகுருவேபல முனிகளுக்கணிமாதி சித்திபூமி
யிற்கண்டிருக்கவும், எ-து. முதத்சாம்பராசசியத்தை யடியேனுக்கனுக்கிர
கித்தசற்குருநாதனே, பலமுனிகளுக்கணிமாமுதலிய சித்திகளுளவாகப்
பூமியிலகண்டிருக்கின்றனமே யங்ஙனங் கண்டிருக்கவும்: — அந்தசசெலவயீ
சனதென்றோ புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிழில், எ - து. அந்தமகா

செலவமான தீஸவரசுதநதரமாமெனறுதைதருளினீர், அஃதெவ்வனம் அடியேன புத்திக்கொத்திருக்குமவண்ணந தெரிவிக்கவேண்டுமெனக்கேட்பையாயின் —புகழுமீசனைவேணடிப பத்திசெய்திநீந்தவத்தினால் யோகத்தாற்பலித்ததெனற்றிவாயே, எ - து. யாவரானும்புகழ்ந்தருசசிக்கத்தக்க பரமசிவதைவேணடி மிகுந்தபத்தியோடுசெய்யுந்தவத்தினும், கிரியா யோகத்தினும் வாயத்தெனற்றிநதுகொள்ளுதி, எ - து.

முனக்கவியில நாரணனமுதலியதேவர்கள், அணிமாதிகடொக்கமாதவ மிக்கோனொவும், இக்கவியில பலமுனிசுருக்கணிமாதிசுத்திகள் தவத்தினால் யோகத்தாற்பலித்ததெனவு கூறினதால் இருவருக்குந்தவங்காரணமாக அணிமாதிகளவாயத்தவென்றாயிற்று. இவர்களுக்குவாயத்ததீசனால், அவர்களுக்குவாயத்ததாராலெனின, அவவீசனாலெனவறிக. ஈசனெனல், மாயாரசுகிதனை. ஏனையோராமாயைவல்லவொன்றதனால் மாயாசுகிதொனத்தானையமைகின்றது. அவர்கள்யிக்கத்தவத்தா லணிமாதிகளமுழுதும்பெற்றனா, இவர்கள்தவத்தளவாசுகிற்சிலபெற்றனா அணிமாதிகளவாகடகேயுரிமை. இவாகடகிரவல். எனவே, ஈசனதமிசந்திரிமூர்த்திகளென்றாயிற்று. ஆயினீசனல்லா இவாகளீசனுடையகோலமன்றோ, கோலமாவீசன? அல்லவே, இதுநிறக.

(க-து.) ஞானிகள் சித்திகளைத்தவத்தினால் லடைந்தனொன்பது. சுதந்தரரன்னது. (சுக)

சசு - கவி. அ - கை.

[இப்போதுஞானிகளுக் கவாகளபோற்சித்திவாயக்காததற்கேதென்னையெனறுவினாவலை யிக்கவியிற்சுறுகின்றார்.]

சிவசொரூபமான தேசிக மூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்டுந், தவமு னோரடை குவொனி லவர்கள்போற் சகலரு மடையாரோ, வவர்கள் பூருவஞ் சித்தியு ஞானமு மடைந்ததுகணடோ மே, ஸிவர்கண் ஞானிக ளென்றிழை சித்திக ளிவர்க்கு லாவகையே தோ.

(இ - ள்.) சிவசொரூபமானதேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்டுந் தவமுனோரடைகுவொனிலவாகளபோற் சகலருமடையாரோ, எ - து. சிவசொரூபமேகுருமுஞாததமாக வெழுந்தருளியகாத்தனை சித்திமுத்திக ளென்னுமிரண்டிணையுந் தவமுடையவர்களடைவார்களென்றதைதாலாவாக்கனைப்போலச சகலமுனிவருமதனையடையாததற்கேதெனனையொலோ:— அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுகண்டோமே, எ - து. அந்த ஞானிகள் பூர்வத்திற்சித்தியையும், ஞானததையுமடைந்ததையுஞ் சுருதியாறகண்டிருக்கின்றனமே:—இவர்கள் ஞானிகளென்றிழை சித்திகளிவர்க்கிலாவகையேதோ, எ - து. இப்போதிற்குகிறவர்களையும் ஞானிகளென்று

சொன்ன விவாகஞக்கச்சித்திகளிலலாததற கேதெனன்கொலோ, அறிக்கி
லம், எ-று.

அவாகள்போற சகலநுமடையாரோ, அடைவார்களெனின், இவாகளி
லாவகையேதோ எனறுவினுவவேண்டியது. இதைவிட்டு அடைவாரோ
வெனப்பாடமோதி அடைவார்களாவென்றுகூறின, அடையமாட்டா
களென்றுகினறதே, இதுவினுவா? ஆலவெ. அடையாரோ இவாக்கிலா
வகையேதோ என்பதிரண்டுஞ்சீடனவினா, அடைவாரோவெனறது விடை.
இவ்விடைஞருவினதாகவேண்டும் ஐக்கவியிலவினாவையன்றி விடையொ
ன்றுமின்றே யிதேதொன்றமை. வழுமவாதி பினகவி ஐசானவிடை. இக்
கவி மாணுக்கனவினா இதையறிந்துகூறவேண்டும் இதுநிற்க

(க-து.) பூவநூனிகளசித்தியெய்தினொனில, இப்போதுள்ளனா
யரடையாரோ, அடையாததெனன்கொளபது. இமை வினா (சசச)

சுரு - கவி அ - ஐ

[முன்னாதவமென்றா ஆஃகிருவனகையெனவும், அவாறலெ டதும
பயனினையெனவு மிக்கவியிதகூறுகின்றா]

காமியத்தவக காமிய மொன்றையுங் கருதிடாத தவமென்றும்
பூமியிறறவ மிருவகை சித்தியும் போதமுந் தருமைந் தா [வை
வாமி வறறிலொன நியற்றினு லொன்றையே யடைஞுவ ரிதுதீர்
யாழு னாதத்தவ விரணடையு மியற்றினு ரன்றுள பெரியோ ரோ

(இ-ள.) காமியத்தவகாமியமொன்றையுங் கருதிடாததவமென்றும்
பூமியிறறவமிருவகைசித்தியும் போதமுந் தருமைந் தா, எ-து காமியத்தவ
மெனவும், கிடகாமியத்தவமெனவும் பூமியிலிருவகைத்தவமுண்டு. ஞான
புத்திரா! இவைசித்தியையேனும் முத்தியையேனும் தவறாதுதவிரும் —
ஆமிவறறிலொனநியற்றினு லொன்றையேயடைஞுவரிதுநீவை, எ-து. இங்
கனமாககின்றனா விரண்டினுள் தவமொன்றையேபுரிந்தோ ரத்தருரிய
பலவென்றையே யடைவார்க ளிதுநீர்ப்பாடம் — யாமுரைத்தவவிரண
டையு மியற்றினான்றுளபெரியோரோ, எ-து. யாமுன்னாகூறியவவவிருத
வங்கனையுஞ், செயதவராகும் பூவத்தினுள்ளனானிகள், எ-று.

ஒன்றிலிச்சைகருதிச்செய்யுநதவம், காமியத்தவம். கருதாதுசெய்யுந்
தவம், கிடகாமியத்தவம் காமியத்தவம் சித்தியையும், கிடகாமியத்தவம்
முத்தியையுந் தருமெனக்கொள்க. ஒன்றியறநில மறறோபயனுறதெனபா,
ஆமிவறறிலொனநியற்றினு லொன்றையேயடைஞவொனவும், முன்னாசி
த்திமுத்தியடைந்தோ ரிருதவமுமுயனறவராகுமெனபா, யாமுரைத்தவவ
விரணடையுமியற்றினு ரன்றுளபெரியோரோயெனவுக்கூறினா.

(க-து.) இருவகைதவமுயற்சியாலன்றி யிவவிருப்பனுஞ்சிறிதமெய
தாதெனபது. இவவிருப்பனும்கடவுளிடத்தாலெனின, யாவரிடத்துமோ
ரபடித்தாடிகழவேண்டும். இன்றேல பாரபட்சமுடையாராம். இது கூடாது.
சுபாவமெனின, முயற்சியும் விதிவிலக்குவழுவாகியற்றவேண்டும்ென்பது
மெற்றறிதரு. கண்டபடிநடக்கலாமெனின, மிருகங்களிடுமெனசிறப்பு. மனு
நீதிகக்கொத்துநடக்குதுமெனின, மறுமைக்கெதற்கொத்துநடக்கவேண்டும்.
வேணுமிவதின்னேல, இதுவுமவேண்டுவினது. அரசனாக்கினைநேரிடுமெய
னின, அதுவுமீசுராக்கிளையா லிடுக்கணேரிடுமெனறே, அதுபிரத்தியட்சம
னறேயெனின, ஐந்தப்பிரத்தியட்சத்தாற் கணிக்கவேண்டும்ென்றே? அன
றேல், மாணிததனைமைக்கொச்சுறாபடி. ஆதலினவரவாவினேசாரணமாகவே
யவரவரின்பதுன்பதுகாவா ஒருவரின்பதுன்பம் பிறருக்கியயாததென
னே? இதுபற்றிக் கணமகாண்டதிலவிபரமாகக்காணலாம். இதுஞானகா
ண்டமாதலின வினைவழியேவந தனைவ்வவரையென்றாசானறோ அவரி
னும்தெளிந்ததெனின, இன்னேயுமுறுபடார், மக்கடதா (சுரு)

சுரு - கவி அ - ஸக

[அத்தச்சித்தமுத்தியாதயயன்னயதினே ரினையொன
விககவியிதகூறுகின்றா.]

அனக நைந்தனே முதறிமுந் னாதையே யடைந்தன ரல்லா
மல, சனகன் மாபலி பகீரதன முதலினோசித்திகளப் படித்தா ரா
விரிய சித்தியை விருமபினா சிலாசில ரிரணடைய முயன்றா
கன், முனிவா சித்திகள வினோதமாந் திரந்தரு முததியைத்
தாரா வே.

(இ-ஊ.) அனகமைந்தனமுத்திநானதையே யடைந்தனரல்லாமல
சனகன்மாபலிபிரதன முதலினோசித்திகளப்படித்தாரா, எ-து. அகமம
தையிறந்தனான்புத்திரா? சனகமகாராசனம், மகாபலிசசகதிரவாததியும்,
பகீரதராசனம் முதலியசானறோ முததிவேணடி ஞானத்தையேசாதன
மாகவடைந்தனரனிச சித்திகளவேணடிமுயனனரார இலரோ—இனிய
சித்தியைவிருமபினா சிலாரிரணடையமுயனனரர்கள், எ-து. கண்டுமகி
ழத்தகினிதாயுள்ள வணிமாதிசித்திகளைமாததிரநு சிலாவிருமபிமுயனனரா
கள். சிலாசித்திமுத்திகளிரணடையும் வேணடிமுயனனராகள்:—முனிவாசி
த்திகளவினோதமாத்திரந்தரு முததியைததாராவே, எ-து. இவவிருகிறத்
தினருமுனிவரையென்றிவேறல்லா, அவ்ந்தமாசித்திகளுமவாயக்கில, வினோத
மாக வினையாடலுரிதலமாத்திரந்தருமன்றி யைக்கியமுத்தியைச்சிறிதுந
தாரா, எ-து.

எனவே, சித்தி அதிசயானந்தத்தையும், முத்தி நீரதிசயானந்தத்தையு
ந்தருமென்பதாயிற்று. சித்தி, காலம்போககல. முத்தி, காலாதிதமாதல்.

(க-து.) சிலாமுத்திகும, சிலாசித்திகும, சிலிருமைக்குமுயனறன
கொன்பது. இங்ஙனமனுபவமிருத்தலபறிககூறியதெனக. (சசு)

சுள - கவி. அ - கை.

[ஞானிகளிற்சிலாபயனினறெனத்தெரிந்துஞ் சித்திபற்றி
வருந்திமுயனறதெற்றிறகென்ற வினுவிற்குத்தர
மிககவியிறகூறுகின்றா.]

யோக ஞானமே முததியைத தருமெனி னெழிந்தசித்திக
ளவேண் டி, மோக மாயுடல வருந்தினர் சிலசில முததாக னே
னென் றுற, போக மாயவரும பிராரதவ கனமங்கள புசித்தன
றே நசித்தே கு, மாகை யாலந்தச சித்திகள் பிராரதவ மாகு
மென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) யோகஞானமேமுத்தியைததருமெனி னெழிந்தசித்திகளவே
ண்டி மோகமாயுடல்வருந்தினாசிலசில முததாகளேனென்றால், எ-து. ஞா
னயோகமேமுத்தியைத்தருமாயி னதுநீங்கலானசித்தியுடையவேண்டி
சிலசிலமுத்தாகளமிகவும்திலமோகமுற றுடலமவருந்தினாகளே யஃதி
யாதுககெனின் - போகமாயவருமபிராரதவகனமங்கள புசித்தனறேநசி
த்தேகும், எ-து. போகநிமித்தநேரிமபிராரதவகனமங்களை யனுபவித்தா
லன்றே வவையொழிந்துபோகும் - ஆகையாலந்தசசித்திகள பிராரதவமா
குமென்றறிவாயே, எ-து. ஆதலினந்தசசித்திகள பிராரதவ கனமபலன
னறுணாதி, எ-து.

கிரியாயோகம ஞானயோகமென்றிருத்தலின் யோகஞானத்தை ஞா
னயோகமென்றும். மோகமாயுடலவருந்தல, அதிகமோகம்கொண்டுகள
லிடையிலும் ஒற்றைக்காலாதமுத்தனவுநீரிலும் ஊசிமுனையிலும் காற்று
ப்படச்சீனயிலும் இன்னுமியைபோன்றவரியவிடுக்கணகளிலும் புறறாயக க
லலாய்மரமாயப்பன னுளநின்றறியகமிந்தவமுயறலை. சித்திகளவேண்டியுட
லவருந்தல இச்சைபற்றியாதலின், இச்சாபிராரததுவமெனக. பிராரதவக
ன்மவகள்புசித்தல தனுக்கணபுவனபோகங்களிலொன்றாதலின், போகமெ
ன்றா. யாவருமனுபவித்துத்தொலைப்பதெல்லாம் பிராரததுவமென்றன
ந்ததப பிராரதவகனமவகள்புசித்ததன்றே நசித்தேகுமெனப்பட்டது.

(க - து.) ஞானிகள்மிகமுயனறெயதியசித்திக ளிச்சாபிராரததுவமெ
ன்பது. இது; இச்சை அநிச்சை பரவிச்சையெனும்பிரா ரததுவத்துளொ
ன்று. (சஎ)

சஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமுரைத்தருளிய வாசிரியரைபுகழ்ந்துதித்தலை
மிககவியிறகூறுகின்றா.]

இலக்க மாயிரஞ் சுருதியா லாகததா லென்மன மசையா மல்
பிழங்க வேண்டிமென் றருள்சூரு வேயகப் பிரார்திபோய்த் தெ

ளிவா னேன், துலகக மானகண் ணுழைய யடிககடி துலக்கினுற் பழுதன் றே, யலககண் மாற்றிய தேவரீ ரொனக்குரை யழுதங்க டெவிட்டா வே.

(இ-ள்.) இலககமாயிரஞ்சுருதியாலாகத்தா லெனமனமசையாமல் பில கசவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோயத்தெளிவா னேன், எ-து. ஈனணிநதசுருதிகளாலும், யுத்திகளினாலும், என்மனமானது சலங்காது றுதிபெற்றவேண்டி யனுசுகிரகஞ்செய்தருளியருநாதனே ! எனதுமீனமய ிகரீங்கித்தெளிவுற்றனன்— துலககமானகண்ணுழைய யடிககடிதுலககி னுறபழுதனறே, எ - து களங்கரதிசமானகண்ணுமைய யடிககடிதுலககிக கொணடுவதாற்றமுறமுண்டோ? இல்லையோ— அலககண் மாற்றியதேவரீ ரொனக்குரையமிாதங்கடெவிட்டாவே, எ-து. துயரங்களுனததையு மொரு ன்கேயொழித்தருளியதேவரீ ரமயேனுகஞ்சொல்லிக்கொணடுவரு மமிா தாணுபவங்கள் தெவிட்டலிலையே, எ-று.

அகிலாண்டகோடியெல்லாமென்சிறவிடத்தில், அகிலாண்டகோடியெ ன்பது, கணக்கினமையெனப்பொருளபடுதலபோல, இலககமாயிரஞ்சுரு தியென்பது, கணக்கிறந்தசுருதியெனப்பட்டது. பலககவென்பது, பிலகக வெனமரீஇயது. அகப்பிராந்தி, சித்தப்பிராந்தியை. தெளிவாதல, சங்கற்ப ததைத்தவிரச சுகமினறெனத்தெளிதலை. அமிரிதங்கள், சுருதியாதிமூன்றை யுமெனப்பனமைகொடுத்தார இது, உவமையாகுபெயா. அறிவேயானந்த மாசமுடிதலின், தெவிட்டாவேயென்றா.

(ச-து.) தேவரீரருளியசுகப்பேறுகள், தெவிட்டாவமிாதம்போலபவெ ன்பது. இத்தனால, மூன்றுமொததுத்தெளிந்தனனெனக் குறிப்பிக்கப்பெற ரும். (சஅ)

சசு - கவி. அ - கை.

[அவரவருந தததமவினைகளை யனுபவித்தே தீரவேண்டுமென றும், அவைஞாளுகுகினியானீருமென்றும் வேதங்கூறில், யா னதுணிவதெங்குனமென மாணுக்கனலினுவலை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

கைத வங்களைச் சாததிரஞ் சொல்லுமோ கருணையா லெனையா னு, மைய னேருரு வேயெவ ராகிலு மனுபவித தாலன் றிச் செயத கன்மங்கள் விடாதென்ற வசன்முஞ் சென்மசஞ் சிதம் வே வத், துயய ஞானத்திச் சுடுமென்ற வசன்முந் துணிவதெப் படிநா னே.

(இ - ள்.) கைதவங்களைச்சாததிரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெனையா னுமையனேருருவே, எ-து. கிருபையோடெனனையாள வெழுந்தவையனே

குருநாதனே! பிறழ்ந்துகொழுகின்றவெதஞ்சொல்லுமா? அஃதியாதெனில் :—எவராகிலுமனுபவித்தாலன்றிச் செய்தகனமங்கனவிடாதெனவசனமும், எ - து. யாவராயினுநதானதானமுனசெய்தவின்களைத், தாமேயனுபவிக்கவேண்டும், அனுபவித்தாலன்றிவிடாதென்றவசனமும்:—செனமசஞ்சிதமவேவத துயயநூனத்தீசசுடுமெனவசனமுந துணிவதெப்படிநானே, எ-து. பிறவிக்குகாரணமாரின்றளள சஞ்சிதவினேவேகுமபடிதனைப்பரிசுத்தஞாற்குகினி நீரூக்குமென்றவசனமுமாம். இவவிறுவசனங்கபிஸ்ஸ்துணமையெனயானதுணிவதெனநமஅதனைத்தெரித்திபற்றும்,எ-று

கைதவம், உறுதியின்றியமொழியெனினுமமையும். எவராகிலுமென்றது, எவ்வளவுபாரதநீயின்றியினுமெனபதை. இவாதிரிமுததிகளெனினுமமையம், நாரணனமுதலானசராக னனிமாதிகடொக்கமாதவமிககோமானபதஞ்ஞெனக. நாரணனமுதலின்றும் செய்தமாதவமிக்குதியாலன்றே, தொக்கவணிமாதிகளென்றா. அனிமாதிசித்திமுழுது மிவாசஞ்சுயாயத்தல, பிராரததுவம். யாதுமுயறசியால், தத்தந்தவமிகுதியாலென்றயிற்று. ஆகவே, இவாசஞ்ஞெனயனுபவித்துத் தீரவேண்டுமெனபதுபெற்றம்.

(ச-து.) எவரேனுமவினையனுபவித்துத் தீரவேண்டுமென்றும், அவவினைஞானகுகினியானீரூமென்றும், வேதங்குதுவதிலயாதுணமையெனபது. செய்யுநகனமெனஞது செயதகனமென விறந்தகாலத்தாபுந்நியதாலசஞ்சிதவினையெனநெக்காளளவேண்டும். (சசு)

ரு0 - கவி. ஆ - கை.

[அவவினாவிறகுவிடைகூறுவானவேணடி வேதங்ககூறும் பூவபடசம் சித்தநாதம் இனையவென விககவியறகூறுகின்றா]

சீவ பேதங்க ளளவிலை மைந்தனே செய்கையு மளவில லையாவ வாமவ ரவரதி காரங்க ளறிந்துபக குவநோக கிப பூவ லாநதுபின் பலங்ககளகாட் மிவனபோற பூருவஞ்சித்தநாதம் காவல்வேதங்ககளிரணடையுமவசனிகஞ்சுங்காண்டமூவகையாலே.

(இ - ள்.) சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவிலை, எ - து. ஞானபுத்திரா! சீவபேதங்களளவுபடாததா லவாகளமுயறசிபேதங்களுமளவுபடாவாம். — ஆவவாபவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபககுவநோக்கி, எ - து. அவசியமாகவேணடுவனவாகிய வவரவரதிகாரதாரதமயிங்களைபுற்றுணர்ந்து தக்கபகருவங்கையுநோக்கி —பூவலாநதுபின்பலங்களகாட் மிவனபோல், எ - து. விருடசங்கள்முன்னாபுஷ்பிதது, பின்னாபலனதருமாறுபோன்று :—பூருவஞ்சித்தநாதங் காவலவேதங்களிரணடையுமவசனிகஞ்சுங்காண்டமூவகையாலே,எ-து நமக்குவிதிலிலக்காதகாவலாரின்றளளவேதங்கள்;பூர்வபட்சம், சித்தநாதமென்னுமிரண்டிரியமங்களையும், கண்மமபத்திஞானமென்னுமூன்றுகாண்டங்கள் காரணமாகத்தெரிவிக்கும், எ - து.

சைதனயம், உபாதிசுகிததாறசீவனெனவும், உபாதிசுள்ளெண்ணிறந்த
னவாதலின் சீவனுமெண்ணிறந்தனவாயிற்று. இங்ஙனமாதலபற்றிச் சீவ
பேதங்களையிலையெனவும், அசசீவாகன சுகமவேண்டிய பதபலகிருத்தியங்
களியற்றுகிறதலின், செய்கையுமுளவிலையெனவும், அதிகாரம், ஆளுகை
அறிந்து, தீரமறிந்து. எனவே, அவனவனுளுக்கத்தீரமறிந்து ஸ்ராவபட்சத
தைச்சித்தாநதமாகவும், சித்தநதத்தைப் ஸ்ராவபட்சமாகவும், மூன்றுகாண
டங்களாலே வேதங்களபிரதிவாதிக்குமென்பாரா, ஆவவாமவரவரதிகாரங்க
ளறிந்து பூருவாசுதிதாநதங் காவலவேதங்குளிரண்டையுமவசனிகுங்காண
டமூவகையாலையெனவுக்கூட்டினர் டலங்கனகாட்டுவனவிருட்சங்குளாதலி
னிவவிருட்சங்குளையதோன்றவெழுவாயாககிவருவித்தாம். அறிந்துவசனிக
குமெனவும், நோக்கி அலாந்து காட்டுமெனவுமுடிக்க. மூன்றுகாணடங்களை
யு மாங்காங்குமுத்தியெனவேதங்குறவினிதுபற்றிப் ஸ்ராவபட்சஞ்சித்தாநத
மெனதேறக்கலாயிற்று. படடிமாடுபோற்றிரிவானைக் கண்மகாண்டவிதிவிலக்
கு வயப்படுத்தவேண்டி யிதுமுத்தியெனல், சித்தாந்தம். முன்படிமாடு
டோற்றிரிந்தது ஸ்ராவபட்சம். சமஸ்தத்தையுமீஸ்வராற்பணமபண்ணுதே
கமேயானமா போகமேமுத்தியெனநிந்ததலி னிதன்மேற்பழுதுகாத்தல்,
ஸ்ராவபட்சம். அதனைச்சுத்தமாகக், சித்தாந்தம். அங்ஙனமீஸ்வராற்பணம
பண்ணினுந் திரிபுடியறுதற்பாலதனருமைபி னதனைச்சோரவிடல், ஸ்ராவ
பட்சம். அறுத்தற்பாலதுணமைஞானமாதலி னதனைவிடாதுபற்றல், சித்தா
ந்தம். இதுபற்றியிவவிரணமும் வேணடுவதாயிற்று.

(க - து.) முன்கவியிறகூறியவிரணடுவசனமபற்றித் துணிவுகூறுவான
வேண்டி யிக்கவியிலஸ்ராவபட்சசித்தாநதங்களைக் கூறியதென்பது. ஸ்ராவப
ட்சம், அனமெனல். சித்தாந்தம், அமெனல். (௩௦)

ருக - கவி. அ - கை.

[அவசரமபற்றியவவிரணடுவசனமு மேற்றற்பாலதென
இக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

ஆன பாவிக ளடைவன நரகங்க ளவசிய மாளு லுந்
தான மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவிருமென் பதுபொய் யோ
ளின் மாமபல சன்மசஞ் சிதவினை யெதகனை யானு லு
ஞான மாங்கனல் சுடுமெனற மறைமொழி நம்பினுல் வீடுண் டே.

(இ - ள்.) ஆனபாவிகளடைவனநரகங்க ளவசியமாளுலும், எ - து.
கொடியபாதகங்களையேவிரதமாகச் செய்தற்குரியபாவிக ளவசியமுடைய
வேண்டியதுநரகங்களையே, அங்ஙனமாயினும், (அவைகள்,) :—தானமந்திர
விரதவோமங்களாற்றவவிருமென்பதுபொய்யோ, எ-து. தீர்த்தங்களினம்பி
மூழ்கும்ஸ்தானங்களினாலும், மந்திரங்களினாலும், விரதங்களினாலும், யாக
ங்களினாலும் நீங்கிவிடுமென்றுவேதங்கூறுவதுபொய்யாகுமோ:—ஈனமாம்

பலசெனமசஞ்சிதவினையெதனையானாலும், எ-து. இழிவுக்கிடமாவுள்ளப
லசெனமசஞ்சிதவினைக ளெதனைப்பறப்பலவிகற்பமாயினும் — ஞானமாங்க
னலசுமெனமமறைமொழிநம்பினாலவீனேடே, எ-து அவற்றைஞானமா
கிறவககினீரூககிவிடுமென்று கூறும்வேதவசனத்தைத் திரிகரணமொத்து
நம்பி யனுடடிககினமுததியுண்டாகுமே, எ - று.

நரகங்கள்; மந்திரமுதலியவற்றற்றவிறுமெனபதும், சஞ்சிதவினைகள்;
ஞானககினியானீரூமெனபதும் வேதமாதலாலிதனைநம்பிப்பரியாவிடத்துப
பொய்யாம. நம்பிப்பரிந்தவிடத்துப்பொய்யாமா வீடாமேயெனபார, மறை
மொழிநம்பினாலவீனேடேயெனரா. இரணவீடெனினும், அதுபதவிமுத
தியும், இஃதயிக்கமுத்தியுமாம். ஞானமாங்கனலெனபது, விரத்திஞானத
தை. அதனாலநரகங்கனதவிறும், இதனாலினிப்பிறப்பதுதவிறும். இதனையனு
பவத்தாறகாணபதன்றி வறுமொழியாலன்று. ஞானமாங்கனலுருவகம்.

(க - து.) அவவிரணடுவசனமுமவசரமபற்றி மெய்யெனறேறசப்படு
மெனபது. தானம், ஈகையென்னுமமையும். (ருக)

ருஉ - கவி. அ - கை.

[செனமசஞ்சிதத்தை நீரூககுவது ஞானமாயிருக்க கனமத்தை
விறுமபிமூயலவ தெற்றிறசெனவினாவை
யிககவியிறகுகினரா.]

என்ம னநதிரக கோயிலாத தினங்குடி யிருந்தருள் குருமூர்த் தி
சென்ம சஞ்சித வினையைவே ரறுத்திடுந தேவரீர் மெய்ஞ்ஞான
தன்ம யநதரு மகிமையை விபுதரா சகத்துனோ ரறியாமல
கன்ம மாங்குழி யினிலிழுந் தழிகின்ற காரண முரையீ ரே.

(இ-ள.) எனமனந்திருக்கோயிலாததினங்குடி யிருந்தருள்குருமூர்த்தி,
எ-து. எனமனதையேசிந்தவாலயமாகத் தினமுங்குடிகொண்டெழுந்தரு
ளியிருமூர்த்தியே: — செனமசஞ்சிதவினையைவேரறுத்திடுந தேவரீர்மெய
ஞ்ஞானம், எ-து. தேவரீர்ருளியமெபஞ்ஞானமானதுசெனமசஞ்சிதவினையை
வேரோடுகலவிவிடம் — தன்மயநதருமகிமையை விபுதராசகத்துனோ
ரறியாமல, எ-து. சமஸ்தமுந்தன்மயமாகும்படியாகவுஞ்செய்யும், இங்ஙன
மாயநிலையைத்தரத்தகசுமகிமையைத் தேவருஞ்சகத்திலுள்ளமானிடருமறி
யாமல: — கனமமாகுழியினிலிழுந்தழிகின்றகாரணமுரையீரே, எ-து கி
ரியாமார்க்கமென்னும்படுகுழியில வீழ்ந்தழிகின்றகாரணமயாதுக்கோ, அத
னைத்தெரித்தருளும், எ-று. *

தரியாத்திலையேசிறையைனாதவின எனமனந்திருக்கோயிலாததினங்
குடி யிருந்தருள்குருமூர்த்தியெனவும், சங்கற்பமெழுந்தோறு மதனைச்சின
மாத்திரமாக்குமகிமையதாதவின மெய்ஞ்ஞானதன்மயநதருமகிமையென

வும், சமஷ்டிவியஷ்டிகளை யாண்டானடிமையெனக்கொண்டுபூசிக்கின் உபாதி யன்றோ சீவனீசனமா ஆகாதே ஆகாதளவும் பூசிப்பதிலென்பயன், பராக்கிலிவரனன்றோ? அழிவதுபற்றிக்கனமமாங்குழியினிலிழந்தெனவுங் கூறினா. இதுபடுகுழியென்றறியா ததனைச்சிறப்பென்றுன்னுவோர் தேவரு மனிதருமாதலின், இவர்களை விபுதராசகத்துளோரெனப்பட்டது. இங்கே கனமமென்றது, சரியைகிரியைகளை. இவற்றையென, சித்தசுத்தியன்றிநிரதி சயானந்தமன்று. இவற்றையேமேலெனத்திடமுற்றோ ரெங்ஙனஞானமொ ன்றுளதாகக் கருதியனுட்டித்துத்தெளிவா. இன்றாதலின் நிவரெனப்பட்ட து. சரியைகிரியைகளைப்பூரிவதுதோடமன்று, சித்தசுத்திக்கிடம். இடமாயி னும், அவ்வளவோமிநிலலாது, மேற்கிரியாயோகத்துக்கிடமபெறவேண்டும். இடமபெறின; ஞானயோகத்துக்கிடமபெறும். இடமபெறினதானேதானு தற்கியையும். இம்முறையறியா, யோகத்தையும், ஞானத்தையும்பழுதுகூ ருபிற்பா. இதுநிற்க.

(க - து.) ஞானனுடானஞ்செய்வது சித்தாரதமாயிருக்கக் கனமா னுடானம்பூரிவதெற்றிறகெனவினுவியதென்பது. கனமமேபூரிவார்பலரு மாதலின் இவ்வையந்தவிராத் காசிரியரைவினுவின்னெனக், கனமத்தைக் குழியென்றது, மனோவலைவுக்கொழிவினமைபற்றி. (ருட)

(ருட - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடைகூறுவானவேண்டி யந்தாமுகமபகாமுகமென்ப பிரித்து அவற்றினபயனினையவெனவிககவியற்கூறுகின்றா.]

அழிவி லாததற் பதந்தனை மைந்தனே யகமுகத் தவர்ச்சேர் வார் வழிந டப்பவர் பராமுக மாகினுன் மலர்ந்தகண் ணிருந்தா லுங் குழியில் வீழுவர்கா ணப்படி வெளிமுகங் கொண்கொ மிகளா னே பழித ருமபிற விககட லுழலுவார் பரகதி யடையா ரே. [ர்

(இ-ள.) அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவாசோவார, எ-து. ஞானபுத்திரா அழிவின்றிச்சத்தோதயமாகவிளங்குநதானாகியபதத்தை யந்தாமுகமாககின்றவரெவரோ அவரேயடைவார. —வழிநடப்பவாபராமு கமாகினுல மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலுங் குழியிலவீழவாகாண, எ - து. வழி நடப்பவாகள பராமுகமாகச்செல்லி லவாகளகண்கள்மூடாதுதிருநதிருக் கினுற தப்பாதெதிரினின்றபள்ளத்திலவசியம்விழுவாகள, அதுபொய்யோ நீயேகாணுதி. —அப்படிவெளிமுகங்கொண்கொமிகளானோ, எ-து. அவ்வா றுபகாமுகமே தமக்குப்பயனாகக்கொண்டு விடயவிசைசமேலிட்டிழுலுங்கா மிகள்; —பழிதருமபிறவிககடலுமழுவா பரகதியடையாரே, எ-து. பழி யையேதரம்பாலதாகிய பிறவிசாகரத்திலுமழுவாரளிப பரகதியாகியுழ ததியையடையவேமாட்டார்கள், எ - து.

அழிவிலாததந்தனையென்னுது தற்பதமென்றதனால், தானாகியபத் தமென்றும். தொம்பதந்தற்பதமென்பவற்றுள்; தற்பதம், பிரமமெனினும்
உஉ

மையும். ஆயினும், தத்துவக்குழாமனைத்துந் தானலலதானலலவெனவிலக
நியதிகளையமிஞ்சுகின்றது தானே, அயலோ? அயலெனின, உடலாதிதத்து
வக்குழாங்களை யயலெனக்களைவதெற்றற்கு பிரம மயலோ? தானாயின,
சீவேஸ்வரராகியவாரோபங்கடக்கு கூடஸதபிரமமதிஷ்டானமெனக கூற
வரலாமா? கூறவந்தது தானெனுமபதமதிட்டானமெனறகு. எகநனம்,
தானதிட்டானம், தனக்குகூடஸதபிரமமாரோபம். இவற்றிற்குச்சீவேஸ்
வரா ஆரோபம். எனவே, கூடஸதபிரமம் சீவேஸ்வரர்களுக்காதிட்டானமெ
னவும், தானெனுக்காரோபமெனவுமபெற்றும். சீவேஸ்வரராகின்ற
துக கூடஸதபிரமமாகின்றதுந் தானே. தானென்பதைத்தள்ளி யிநான
குசைதனபழுமென்கே தானினனான்குமனம். தனனைத்தவிரவுமிலை. ஆத
லினதானயலனம். இதுபற்றித்தானாகியபதமெனவுனாகொண்டாம். அநி
வேதானெனக காணபாரகமுகத்தவா. அயலேதானெனக்காணபா வெளி
முகத்தவா. அதற்குப்பயன சிதாகாரமாதல். இதற்குப்பயன்பிறவியாதல்.
இதுபற்றி யவா தற்பத்தனைச்சோவொனவும், இவா பிறவிக்கடலுழலவ
ொனவுகுகிறா. உயாவுபற்றியழிவிலாததற்பதமெனவும், இழிவுபற்றிப
பழிதருமபிறவியெனவு மடைகொடுத்ததெனக. வெளிமுகமாதலுக்குவமை
பராமுகம். அகமுகமாதலுக்குவமை யென்கே. இன்றேனுமிசையெச்சத்
தாற பராமுகமாகாமையெனக்கொளக. எனனை, “பிறவிப்பெருகடனீந்து
வாரீந்தா ரிறைவனடிசேராதா.” எனனுக்கவியில, நீர்துவொனனும்வினை
முற்றிற் கெழுவாயினேனு மிசையெச்சத்தாற சோந்தாொனவருவித்தாற
போலும்.

(க-து.) அகமுகத்தவர்தானாவா, பகிர்முகத்தவரயலாவொனபது. இவ
வருமுகமுஞ் சொல்லாலறிவாரக கெனபயன். (ருங்)

ருச - கவி. அ - கை.

[தற்பதமடைவதும் பிறவியடைவது மீச்சசெயலாலன்றிச் சீவச
செயலாலன்றேயெனபானேநோக்கி யிதுமூடாவசனமாகு
மென நிக்கவியற்கூறுகின்றா.]

சிறந்த நன்மையுந் தீமையு மீசனார் செயவிககுஞ் செயல
ன்றே, பிறந்த சீவர்க ளென்செய்வா ரவாகளமேற் பிழைசொ
லும் வகையே தோ, துறந்த தேசிக மூாததியே யென்றிழற் சுரு
திதுற பொருண்மார்க் கம், மறந்த மூடர்கள வசனிககும் பிராந
திகாண் மைந்தனே யதுகே ளாய.

(இ-ன்.) சிறந்தநன்மையுந் தீமையுமீசனா செய்விககுஞ்செயலன்றே,
எ-து. சீவர்கள் சிறந்தசமகிருத்தியஞ்செயவது. மிழிந்ததுமகிருத்தியஞ்
செய்வதும் ஈஸ்வரன்செயவிககுஞ்செயலினாலலவா:—பிறந்தசீவாகளெ
ன்செய்வா ரவர்கள்மேற்பிழைசொலும்வகையேதோ, எ-து. அவன்பிறப

பிக்க வதனாற்பிறந்தசீவாகள சுதந்தரவீனராயிறே யவாகளென்னசெய்வார்கள அவர்களமேறபிழைசொல்லுமவகையாதோ:—துறந்ததேசிகமூரத்தியேபென்றிழை, எ-து. சகலபற்றினினுநீங்கிய வாசிரியமுகூர்த்தமேயெனக்கேட்பையாயின —சுருதிதுறப்பொருண்மாரக்கமறந்த மூடர்கள்வசனிகுமபிராந்திகாண மைந்தனையதுகளாய, எ-து. வேதசாஸ்திரங்களிறுகூறிய வாததமார்க்கங்களைமறந்த மூடர்களெவார்களோ வவாகளபிதற்றுமபக்கவசனமேயன்றி யறிஞாகூறுமவசனமன்று ஞானபுத்திரா! இன்னப்பற்றி யாந்தெளிவாகக் கூறுது மதனைக்கேளுதி, எ-து. காண, அசைநிலை.

பிராந்தி, ஒன்றையொன்றாகக்கொண்பிதற்றுமவசனம். ஆட்டுவிப்பானையன்றி யாடுவாக்கெனனசுதந்தரமுண்டென்பார்போலச் சீவாகளென்னசெய்வாரவார்களமேற பிழைசொல்லுமவகையேதாவெனவும், உயிருமுடலுங்கூட்டலும்பிரித்தலுஞ் சீவத்தொழிலன்றே இரண்டுக்கூட்டியவிடத்தியங்குமியக்கமுஞ் சீவத்தொழிலாமா ஆகாதேயெனமறுத்ததென்னில், ஒருவன தன்மண்பெண்பொன்னைப் பிறன்பகரிக்கி லிவனசமமதியான பிறாபொருளையிவனகவாதற்குச் சமமதிப்பதெனனை இதுஞாயமாவெனவிவனைக்கேட்கில நானென்னசெய்வன சிவனிப்படிசுருப்புத்திகொடுத்தானென்பன அவனுமவனுஞ்சொல்வானன்றோ? அதற்குமறுமொழியெனையுள, ஆதலினிவையெல்லாருசிவனசெயலேயன்று சீவனசெயலேயென்பதை மறந்தவர் பேசுமொழியென்பார, சுருதிதுறப்பொருண்மாரக்க மறந்தமூடர்களவசனிகும பிராந்திகாணெனவுகூறினா.

(௧-து.) அனேத்துஞ்சிவனசெயலன்றென்பது.

(ருச)

ருரு - கவி. அ - கை.

[முன்கவியிலனைத்துமீச்சசெயலன்றெனவே சீவசெயலென்பதாயிற்று அப்பேதங்கனையிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

திகழ்ந்த வீசனார் சிருட்டியுஞ் சீவனார் சிருட்டியும் வெவ்வேறே, சகந்த நிற்பொது வீசனா சிருட்டிகள் சராசரப் பொருளெல லா, மகந்தை யாமபி மானங்களை கோபங்க ளாசைக ளிவையெல லா, நிகழ்ந்த சீவனார் சிருட்டிக ளாகுங்கா ணிமலனார் செயலன்றே.

(இ-ள.) திகழ்ந்தவீசனாசிருஷ்டியுஞ்சீவனாசிருஷ்டியும்வெவ்வேறே, எ-து. எங்குந்தானாவினங்குமீச்சிருட்டியும் சீவசிருட்டியும்நுபவமாயிருக்கவீசனதென்பதுகூடாது, வெவ்வேறாம்:—சகந்தநிற்பொதுவீசனாசிருட்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லாம், எ-து. (எவ்வனமெனில்) உலகத்திற்பொதுவாரித்பன ஈஸ்வரசிருஷ்டிகள். அவைசராசரமானினுள்ளபொருள்களனைத்தும். இது சீவசெயலன்று:—அகந்தையாமபிமானங்கள்கோபங்க

ளாசைகளிவையெல்லா நிகழ்ந்தசீவனாசிருட்டிகளாகுகதா ணிமலனாசெயலனதே, எ-து. உலகத்தில மிகவுந் தமமைமறந்து தமதிட்டபப்டிகழவன, சீவசிருஷ்டிகள். அவை; அகநதையாகிய வபிமானங்களும கோபங்களும் ஆசைகளும் இவைபோல்வனபிறவுமாம். இஃதுநினமலமான வீசசெயலனது. ஆதலின சிருஷ்டி யிருவகையாகும், எ-து.

சகத்தையிருவழியுமொட்டிக. பொதுவெனறதனாசிறப்பெனவும், நிமலனாசெயலனதே யெனபதனால, சீவனாசெயலனதேயெனவும் வருவித்தாம். சீவனாசனாசிறவை மருஉமொழி. பொது; தனுசுரணபுனங்குள. சிறப்பு, போகம். போகமெனபது, இனபதுனபங்களை. போகதுகாதலுக்குத் தனுசுரணபுனமினதேறகூடாது. ஆதலினமூனறையுமபொதுவெனவும், தததமுயலவாலனறிப்போகமெயதாது, ஆதலிறபோகமொனறையுஞ்சிறப்பெனவுகணடாம். சராசரமெனபன, இங்கேயுடலகளை. சீவனெனின, சிருஷ்டிபேதம்பிரிப்பானேன? சராசரநதனுவாகுழி, பொருளெல்லாமெனலேனைய கரணபுனமெனறயிறது. புனமெனறது, பூமிமாத்திரமன்று. சகலவணடாண்டகோடிதனையும், கயிலாயமுதலியபதவிகளையு மெனககொள்க. இதுபற்றிச சராசரமும் ஏனையபொருளிடங்காலமுமென வுமமைததொகையாககாது, சராசரமாகியபொருளெல்லாமெனப பண்புத்தொகையாககின் முரணும்.

(க - து.) செயலகபேதத்தாற சிருஷ்டிபேதநதெரிவித்தனொனபது. அச்செயலாலாயவை, சராசரப்பொருளெல்லாம். இச்செயலாலாயவை, அகநதையபிமானமுதலியன. (௫௫)

௫௬ - கவி. அ - கை.

[சராசரமுதலியனமுதத்சாதனமெனவும், அபிமானமுதலியன பந்தசாதனமெனவும், சராசரமாகிசுகிற பிறவிநசியாவெனவும், அபிமானமாகிசுகிற பிறவிநசிகுமெனவு மிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

மூவ ராம்பரன் சிருட்டிக னாயிர்க்கெலா முத்திசா தனமாகுஞ், சீவனாசு சிருட்டிக டங்களைச செனிப்பிக்கும் பிணியாகுந், தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சநங்க ணசியாவாங், கோப மாதிக ணசித்திடிற் பநதமாங் கொடுமபிற விகள் போ மே.

(இ - ன்.) மூவராம்பரன்சிருட்டிக னாயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமாகும், எ-து. மும்மூர்த்திகோலமாநினதுள்ள வீசவரசிருஷ்டியாலாயவை யெல்லாவுயிர்களுக்கு முத்திசாதனமாயிருக்கும்:—சீவனாசு சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும், எ-து. சீவசிருஷ்டியாலாயவை தங்களைச் செனிப்பிக்கத்தக்கவியாதியாரிற்றவி னிவைபந்தசாதனமாயிருக்கும்:—

தாவராதிகணசித்திடி லொருவாகஞ்சுனனங்கணசியாவாம், எ-து. விருட்சமுதலியசராசரப்பொருளகணசித்திடி ல யாதோருயிர்க்குஞ்செனனங்கணசிககமாட்டாவாம்.—கோபமாதிகணசித்திடி பந்தமாங்கொடும்பிறவிகளபோமே, எ - து கோபமுதலியவை நாசமாகுமாயின பந்தமாரின்றுள்ள கொடியபிறவிகனுசமாம், எ-து.

சிருட்டியாலாயவைகளைச் சிருட்டிகளெனந்து, தொழிலாகுபெயர். ஈசகாரியம், தாவராதிகள். சீவகாரியம், கோபமாதிகள். முததிசாதனம், இருக்கினுமழியினும், கோபமாதிகணசியாவிடத்தென்பயன. எனவே, ஈசனமேற்பழியின்றென்பதாயிற்று. தாவராதிகளபெரும்பாலும் பந்தசாதனமாயிருக்க, முததிசாதனமென்றது; தவமபுரிவோரககுணவுக்கிலைகாயகனி கிழங்குகளும் தங்கறகுவனம் குகையாதி யியைந்தவிடமும் தாகந்தணிதறஞ்சுசனையாதிருமாயிருந்ததலபற்றி. கோபம் கௌதமரிடத்தும்,காமம் கிஷ்டணபகவானிடத்தும், இருந்தும் கொடும்பிறவிபோய தெனறதெனனை? துஷ்டங்கிரகத்திற்கும் முன்னாகூறிவந்த வேறபாட்டிற்கும் எழுந்ததேயனறித் தம்பொருட்டாகவனறு. குணமென்னுங்குணறேறிரின்றா வெகுளிகணமேயுங்காத்தலரிதெனவும், நித்தியபிரமசாரியெனவும் வழங்குவதெற்றிற்கு.

(க-து) பிறவிககிடம், பந்தம். பந்தத்திற்கிடம், காமவெகுளிமயககம். இவற்றிற்கிடம் சீவச்செயலென்பது. இவவடுக்குநழுவின, பிறவிநசிககம். காமாதிமுன்றுமீச்செயலாயின, தாவராதிகளசீவச்செயலென்பம். அன்றேல, சொன்னவாறுகேளுதி. (ருசு)

ருள - கவி. ௮ - கை.

[காமாதிகளசீவச்செயலென்றி யீஸ்வரச்செயலெனநென
விக்கவியற்கூறுகின்றா.]

ஈசர் காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவர்பவ மொழிநதார் க
டேச காலதே காதிக ளிருக்கவுஞ் சீவகா ரியமோ க
நாச மாகியவ விவேகத்தி னுயிரொடு ஞானமுத தர்களா னர்
பாச மோகங்கள் பசுக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி செயலன றே.

(இ - ள்.) ஈசகாரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவாபவமொழிநதார்கள்,
எ - து. ஈஸ்வரசிருஷ்டியாலாய பூதபௌதிககாரியங்கள் பிரளயகாலத் தொழிந்தும் பவமொழிநதவரெவா கணடிலமே:—தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகநாசமாகி யவவிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானா, எ - து. தேசமும் காலமும் தேகாதிவஸதுக்களும் சிறிதுமழியாமலிருக்கவும் சீவசிருஷ்டியாலாய மோகாதிகாரியங்கள் மயமாகாது விவேகத்தானாசமுறையிருக்கவும் அவவிவேகநகாரணமாக வைக்கியமுத்தியிடைநதனா:— பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிதேய

லன்றே, எ - து. பாசத்துக்கியைந்தமோகாதிகாரியங்கள் சீவசிருஷ்டியா லாயதன்றி யீஸ்வரசிருஷ்டியாலாயதன்று, எ-று.

சீவன்காரியம் சீவகாரியமென்றப்போல ஈசன்காரியம் ஈசகாரிய மென்பதில்வழுவென்னை. ஈசகாரியமிருக்கவு மெவாபவமொழிந்தார்களெ னப் பொருடா ஒழியவுமென்றா. ஒழியவுமென்பதிலுள்ளவுமமை, இறந் ததுதழீஇயது. இதுசாததனுமவநதானென்பதுபோலும். இருக்கவுருான முத்தர்களானுன்பதனால் இருக்கவுமென்ப திருமுகத்ததாடும். ஆதலின் இஃதரிமாநோக்கெனப்படும். இதுபற்றியிமொழியையிரட்டித்துக்கூறா தொழிந்தனா. பாசமோகங்கள் இரண்டாமவேறுமையுருபுமபயனுந் தொ க்ககெதெனினுமமையும். பாசத்துக்கிடமாதலின் பாசமோகங்களெனவும், பசு வக்குப்பதியாதலின், பசுபதியெனவுங்கூறினா. பசு-உயிர். ஞானமுதிராச்சி க்கு, ஞானமுத்தரெனினுமமையும்.

(க-து.) காமாதிகளவினை வீசச்செயலாலன் றெனபது. பந்தமுமுததியு ம்; காமாதிகளவினைவினாலும், ஒழிவினாலுமெயதுமென்றயிறறு. இவ்விரு முயற்சியு மீசனதனெனக. காமாதிகள்வினைவே, பந்தம். பந்தவினைவே, பிறவி. காமாதிகளொழிவே, பந்தநாசம். பந்தநாசமே, பிறவிநாசம். இஃ தெவர்முயற்சி. (௫௭)

௫௮ - கவி. அ - கை.

[சீவேசநிலைமையித்தகையதெனறுணாதத உவமையாலிக கவியிறகூறுகின்றா.]

அச்சு வத்தமென் றொருமர மதிலிரண் டருமபற வைகளவா மு நச்சு மங்கொரு பறவையம் மரக்கனி நன்றுநன் றெனத்தின் னு மெச்சு மங்கொரு பறவையின னுதென வியங்கியப் பொருளா க வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை வகுத்தவா றறிவா யே.

(இ-ள்.) அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண் டருமபறவைகளவாமு ம், எ-து. அரசெனப்பெயருள்ளவிருட்சமொன்றுளது, அவ்விருட்சத்திலு, அரியபட்சிகளிரண்டுவாழாரிறகும —நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி ந ன்றுநனெனத்தினனும், எ - து. யாவரானுமவிரும்பத்தக்க வங்குளபற வைகளிலொன்று, அம்மரக்கனிகளைக்கண்டுக்கொத்திகொத்தி நன்றயிருக்கின்றதுநன்றயிருக்கின்றதெனத்தினனாரிற்கும் —மெச்சுமங்கொருபறவை கினனாத்தென வியங்கியப்பொருளாகவைச்சு, எ - து. யாவரானுநதுதிகப்ப பெற்றவங்குள்ளமறோரபட்சி யக்கனிகளைத்தின்னாத்தெனறுபெருமைதநது ஈந்தப்பட்டிகளைக்கூறிப்பொருளாகவைத்து — மாமறைசீவனையீசனைவகுத் தவாறறிவாயே, எ - து. மகத்தானவேதங்கள் சீவனையுமீசனையுமவகுத்துக் கூறியமுறையையீயறிந்துகொள்ளுகி, எ-று.

அச்சுவததம், தலைகீழ்தாவுள்ளமாயாவிருட்சம். எனவே, எமதறியாமை யென்றாயிற்று. ஆகவே, சீவேஸவராகள கற்பிதமெனக்கொண்டாம். கொ ளளவே, கனிகளவிடயமெனவு மவற்றைதுகாவதுசீவனென்னவும், தின்னாது தீசனெனவுமபெற்றும். இங்ஙனமவகுத்ததுயாமனநென்பார், மாமறைவ குத்தவாறறிவாயே யென்றா. இங்கே யறியாமையி லறிவறியாமை. இவ்வி ருவருந்தன்னைத்தானறியாராதலினிவரறிவு, அறியாமை யெனனப்படும். ஆதலினிதனைமாயாவிருட்சமெனவும, தன்னைத்தானறியாத கடுந்துறவிபோ றலி னீசனையறிவெனவும, கடுந்துறவியல்லராபோறலிற் சீவரையறியாமை யெனவும, இவ்வேதுபற்றி யமமரங்கனியைத் தின்னுமெனவுந் தின்னாதென வும், இவ்வறிவறியாமை மூடத்திலாதலி னிம்மூடஞ்சுத்தனறாமையானும், இவ்வசுத்தில் பரஞானம்பரஞானமாகவும், அபரஞானம்பரஞானமாகவும், மாறிககாண்டலானும், அச்சுவததமெனத்து; தலைகீழ்தானவிருட்சமெனவு ம, இதுமாயையெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. அனிரதசடதுககததைச்ச ச்சி தானந்தமெனக்காண்டல மாறாயுணர்வாதலி னிதனைத் தலைகீழ்தெனவும, சுயம்பல்லாததைச் சுயம்பெனக்கோடல தேகாதிசனையாதலி னிதுவுந்தலை கீழ்தெனவும, நிரவயவமானதனைச்ச சாவயவமாகக்காண்டலும், அவஸ தாரகிதமானதன்னை யவஸதாமயழாகக்காண்டலும், காரணகாரியரகிதமா னதனைக்க காரணகாரியமாகக்காண்டலும், தந்தையாதிபகற்பனையிறந்த தன்னைத் தந்தையாதிபகககாண்டலுமாகியவியைவையனைத்துத் தலைகீழ்தெ னவும, பிறப்பிறப்பற்றதனைப்ப பிறப்பிறப்புடையனுகக்கோடல தலைகீழ் தெனவுங் கொள்ளினுமமையும். இன்னுமிவைபோலவன பிறவுங்கொள்க. இன்னுமுகாககிறபெருகும். எனனை, “சொற்றவறறியலானமற்றையபிறவு ன், தெற்றெனவுணாதல தெள்ளியோராகடனை” யென்றாசானறோ. ஆத லின் தலைகீழ்தான மாயாவிருட்சமெனபது தடையினறியமையும்.

(க-து.) சமஸ்தமுமித்தையெனக்காட்டியதில் சீவேஸவரதாரதம்மிய மினையவெனவுணாததியதெனபது. அறிவையனறிச்ச சீவேசரிமையானும், அவ்வறிவுபொருளல்லவற்றைப்பொ ருளாயறிவதானும், இவ்வறிவைநிதான மெனலகூடாமையானும் தலைகீழ்தானமரமாகவுவமித்ததிலென்பிழை. மறு பபாரதனையறிவைச்சுற்றுஞ்சோதித்தறியார்போலும். தத்தெரிசனத்தால ன்றிக கலவிஞானம் திரிகாலஞானமுதலியவற்றினிமிராஞானமாதலி னித் தனை யச்சுவததமெனத்தை மூடத்தால மறுக்கி லெனப்பயன். (௫அ)

௫௯ - கவி. அ - கை.

[காமாதிசேடடைசன் தமமாலவினைந்தெனக்கண்டார், அவற றையங்ஙனேகனையத்துணிவா. எசுனாலவினைந்தெனக்கொண டார், கனைதற்குச்சுற்றுமெண்ணமுற்றொன்பதை யிக்கவிழிற் கூறுகின்றார்.]

இந்தச் சீவஞால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லா 'ம லந்தத் தேவஞால் வருமென்ற மூடாக ளதோகதி யடைவார்.க'

ளிந்தச் சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லா ம
லந்தத் தேவனு லன்றெனும் விவேகியே யமலவீ டடைவாரோ.

(இ - ள்.) இந் தசசீவனாவருமறுபகையெலா மிவன்செயலல்லாமல்,
எ-து. இந் தசசீவனாவியுங் காமக்குரோதாதிக்கென்னும்பசையனைத்து
மிவன்செயலா லுண்டாயினவெனறுணரவேணமுவதன்றி. — அந் ததேவ
னாவருமென்ற மூடாகளதோகதியடைவார்கள, எ-து. அந் ததேவனாவ
வியுமென்றமூடாகள நரகமேயடைவார்கள — இந் தசசீவனாவருமறு
பகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், எ-து. இந் தசசீவனாவியுங் காமக்
குரோதாதிப்பகைகளைத்து மிவன்செயலாலுண்டாயினவென றுணரவே
ணமுவதன்றி. — அந் ததேவனாவன்றெனும்விவேகியே யமலவீ டடைவாரோ,
எ-து. அந் ததேவனாவியுந் தனறென ஐக்கத்தத்கும்விவேகியொவரோ
வவாரினமலமுத்தியையடைவார, எ-று.

அணிமைபற்றியந் தசசீவனவெனவும், அணிமைசேயமை; காமாதிக்கள
தனதுவிகற்பத்தியேயெனக் களைதல்காறுந் காமயல சேயமைபற்றி
யந்தத் தேவனவெனவுகூறியதெனக். அறுபகை, காமக், குரோத, லோப,
மோக, மத, மாசசரியமென்பன. இவற்றைப்பகையெனறுவமையாகு
பெயா. அதோகதி, எவற்றினுங்கூறாய்கதி. அதாவது, தேவகதி, மனுடகதி,
விலங்கினகதி, நரககதியென்பவற்றுளநரககதி. விவேகியேயென்பதின்கோ
ரம் பிரிநிலை. “ திரிவிதவுலகத்தரிதொருஞானி ” யெனறவினருமைபற்றி
விவேகியேயென் றொருமையாகுகியதெனக். அறுபகையுந் தமதுவினவென
பார, அவற்றைநசிக்கத்துணிவா. அவன்வினவென்பார, அவற்றைவினோத
மாகக்கொளவா. இவரைமூடொன்பதும், அவரைவிவேகியொன்பதும் குற
றமோ? குறறமெனின், அவாகட்குமனோசலனமும் இவாகட்கினமையும்வ
ரறகிடமெனனை, ஆதலிற் பொருந்தாது.

(க-து.) காமக்குரோதாதிவினவு தமதுசெயலாவெனக்கணடார் விடு
வொன்பது. இவன்செயலெனமூலெனப்பாடமுமிருக்கின்றது. இவன்
செயலாலாயதெனமூலெனப்பொருளபடும், இதுவுகூடும். காமக்குரோ
தாதிவினவையும், அவற்றாலாயவினப்பதுன்பத்தாக்கையு மீச்சசெயலெனறு
தாரொங்கணுமரியா இதுபற்றிவரையறுத்ததெனக் இம்மூடபாத்திராமதத்
தர். அல்லாதார்த்தவிதிகள். அவர்களையலைநானென்போர். இவர்களறிவை
நானென்போர். ஆதலினவரைமூடொனவும், இவரைவிவேகியொனவுங்
கூறப்பட்டது. அயலகோடற்பாலதனறுமையின், நானெனலறிவென்றும்.
அல்லவென்பார் மூடொனறகுரியா. இவாவாதமே மாயாவாதமென்பபடு
வது. இதுதன்பாலதனைச்சுறந் தெரியாதயலாமேலேற்றினோர். இவ
காமிருக்கென்னது பிறப்பால் மனிதொன்பதிலெனசிறப்பு. முன்கவியிற்
சீவனொன்போரிவொனத்தெரிவித்தறக்கவியிலிவனவகூறியதெனக். இவ
நானே நாஸ்திகராலதிக் கொன்பவரும், புத்திக்கொவவாதுகூறும்வெதார்தி
யருமென்பதற்சிறிதுமையகோடறக.

௬௦ - கவி. அ - கை.

[எஸ்வரசிருஷ்டிபொதுவெனல முரணுவதெனையென்றதற்கு
விடை யிக்கவியற்குகுணரா.]

நலமெய் யையனே யெல்லவாக சூந்தெயவ நாயகன் பொதுவா னை, சிலரை வாழ்வித்தல சிலரொடு கோபித்தல் செய்வதெனெனற யேற, குலவு மைந்தரைத் தந்தைபோற சிட்டரைக் குளிர்த்துதுட டகைகாய் வன், கலை கணல்வழி வரசசெயுந் தண்டமுங் கருணையென றறிவா யே.

(இ-ள.) நலமெய்யையனேயெல்லவாகசூந் தெய்வநாயகன்பொதுவானால், எ-து. நன்மையெமெயவழுவாயமைந்தகாததனே! யாவருக்குமீஸ்வரன்பொதுவாயிருப்பனையின். — சிலரைவாழ்வித்தல சிலரொடுகோபித்தல செய்வதெனெனறயேல, எ-து. சிலரைவாழ்வித்தலும் சிலரைக்கோபித்தலும் செய்வதெற்றிற்கெனக்கேடையாயின். — குலவுமைந்தரைத்தந்தைபோற சிட்டரைக்குளிரந்து துட்டகைகாயவன, எ-து குலவிக் கொண்டிருக்கும் புத்திரரைத் தகப்பென்பபடிநேசிப்பதுங் கோபிப்பதுமோ அது போலச் சிவன் சிட்டபரிபாலனமுந் துட்டரிககிரகமுஞ்செய்வன: — கலை கணல்வழிவரசசெயுந் தண்டமுங்கருணையென்றறிவாயே, எ - து. துன்பமுறத்தணடித்தலும், வேதாகமசனமாககநெறியில வருமபடிசெய்யுகிருபையென்றறிதி, எ-து.

சிட்டரைக்குளிரந்துதுட்டரைக்காயவனென்பது; சிட்டரைநேசித்துத் துட்டரைவெறுப்பனென வுராகொளறியையும். தணடித்தலங்கருணையென்றதனால் பகையாகவனறென்பதாயிற்று.

(க-து.) ரசன, எவாபாலுமிரககமுடையனென்பது. இதனால்பட்சபாதனலலெனப்பெற்றும். நீதிவானதணடித்தல ஒழுகுகநெறிசேற்றகு. இது போலுமெனின, யாதோராகாரணமாகவேனு நயிரிலைமைசற்றநமுவினுநமுவுமெனத் தந்தையையுமாளித்தார. (௬௦)

௬௧ - கவி. அ - கை.

[இன்னுமவாபட்சபாதரலலரெனலை வறபுறுத்தவிக்கவியிலு
முபமானபூவமாகக்கூறுகினரா.]

மனைவி லங்கறு மைந்தனே கற்பக மரங்கனல் புனன்மூன்றுந், தனைய டைந்தவர் வறுமையுஞ் சீதமும் தாகமும் தவிர்த்தாரா, மனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வா னகன்றவர்க் கருள்செய் யா, னினைய குற்றங்க ளெவர்குற்ற மாகுமென் றெண்ணிநீ யறிவா யே.

(இ - ள்.) மனையிலங்கறுமைநதனே கற்பகமரங்கனலுபுனல்பூன்றும், எ-து. குழிம்பவிலங்கைத் தறித்தெறிந்தனான்புத்திரா! கற்பகவிருட்சமும் அகினியும் சலமுமாகியவிலைமூனறும் — தனையடைந்தவாவறுமையுஞ்சீதமும் தாகமுநதவிததானும், எ-து. தனையடைந்தவாவறோவவரது, தா ரித்திரியதூதையும் குளினாயும் தாகத்தையுநீக்கி யிரட்சிக்கும்:—அனையவீச னுமடைந்தவாககருள்செய்வா னகனறவாககருள்செய்யான, எ-து. அத்த கையதாகவீசனுந் தனையடைந்தவாககருக்கனுக்கிரகிப்பன அடையாதவாக னுக்கனுக்கிரகிக்கான. — இனையகுற்றங்களெவாகுற்றமாகுமெனறெண்ணிநீ யறிவாயே, எ-து. இப்படிப்பட்டகுற்றங்களெவாகுற்றங்களாகுமென்று நீ சிந்தித்துத்தெரிந்துகொள்ளுகி, எ-து.

கற்பகமாதிரிமூன்றும் வறுமையாதிரிமூன்றும் நேர்நிரணிறை. இவவுவமையேற்பதற் கையஞ்சிதிமினறெனக்கொள்க. மூன்றுமென்பது, தொகையொருமையாதலின் தனையடைந்தவொன்றொருமையிறகூறினா. பாரபட்ச னல்லனெனக்குறிகக அனையவீசனென்றா. இவவளவுதெரியாதாரவரிஷ்டமென்பா. இவாகள்குருத்தன மையமகலாமககிடமாம். எவ்வனமெனில, சீவாகளெனசெய்வ ரவாகளமேறபிழையேதோவென்பதையும், ராசனபாரபட்சமுடையனென்பதையும், அல்லனென முரணினிககூறவகையின்மையையும், அவனைவெறுத்துக்கொள்ளுதற் கிடமாமென்பதையும் வறறுத்துகின்றது. இனியவ்வனமாகாமல விதிவிலக்கியறினரெனில, இப்போதவரிஷ்டமெனவந்ததற் கேதனையோ இனியுமவரிஷ்டப்படி நடத்துவரெனத் தானேபொருளப்படுகின்றதே, ஆதலினவிதிவிலக்காலென்பயன. இனிவிதிவிலக்காற்பயனுளதெனின், அப்போதெந்தசெனமத்திறசெயத் விதிவிலக்காற்சிலரின்பமும் சிலாதுன்பமும் மனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றனா, இதுவகையறாதபோ துத்தெவ்வனமவகையறும். இவையெல்லாஞ் சந்தேகவிபரீதமறாதவேற்பாடாம, இதுநிற்க.

(க-து.) சற்கருமங்காரணமாகவின்பத்தையும் துற்கருமங்காரணமாகத்துன்பத்தையுந்தருபவனீசனென்பது. இஃதஹிதொட்டெனவறிக. அனாதியிற்சீவர்கள் கனமமுரிவானேனெனின், இப்போதுபுரிவானேன. இனிவரும்பயனுக்கெனின், இப்போதுவந்தபயனுக்கெப்போதுசெய்த்து. அவரிஷ்டமெனின், கூறியதுகூறலாம் கூடாது. முன்பினமுரணுறுதுகூறவகையறியாதா ரத்துவிதிமுன னெனசெய்வா, இவரைநண்ணற்க. (சுக)

௧௪௨ - கவி. அ - கை.

[ஐயனே விடாதுயாகளியறறுமிருவின்ககீடாக வின்பதுனபந கணயீசனதருவனெனி னிதற்குமுடிவுதானினேரெவெனின், உண்டெனவிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

ஒன்று கேண்மக னேபுமான் முயற்சியா லுரைத்துமா னிடர்க்கீச, னன்று செய்யவே காட்டிய நூல்வழி நடந்துநல லவர்பின்

னே, சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச செனித்தமாயையைத்தளளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்தவர் பவங்கல்போரிச்சய மிதுதா னே.

(இ - ள்) ஓனறுகேண்மகனேபுமானமுயற்சியா லுரைத்துமானிடர்க்கீசன, எ-து. அநாநமாயின ஞானபுத்திரா! யானகூறவேண்டுவதுறுதி மொழியொன்றுள ததனைக்கேளுதி. அதாவது; புருடப்பிரயத்தனத்தினுலனறி வேறொன்றாலாகாதெனமுன்னர்கூறிப் பின்னரீசனமனிதாகருக்கு:— நன்றுசெயயவேகாட்டியதூலவழி நடந்துநல்லவாபின்னேசென்று, எ - து. மிகக்வுபகாரஞ்செய்யுமித்தமாகவே யேற்படுத்திக்காட்டியவேதாகமதூலகளுகூறும் விதிவழியேதவறுதுநடந்து சமசன்ரைவிடாதவாபின்சென்று:— துட்டவாதனைவிட்டுவிவேகராய்ச செனித்தமாயையைத்தளளினின்று, எ-து. துட்டசேட்டைகளையும் அதுகாரணமாகப்பறறுதுட்டவாதனைகளையு மொருகேயொழித்துவிட்டு விவேகபாதிரராய முன்னாபுத்திவிகற்பத்தாற் றமதிடத்திறசெனித்த பிராந்திரபுமானமாயையென்பதைத் தள்ளவேண்டியவாறுதள்ளி மனஞ்செலுழிச்செல்லாதுநின்று — ஞானத்தை யடைந்த வாபவங்களபோரிச்சயமிதுதானே, எ-து. ஞானமினையதென வுணரவேண்டியவாறுணர் ததனைத்தானாகவனுடடித்தடைந்தவாகளெவர்களோ வவர்களைப்பவதுககேதுவானசஞ்சிதவினைகளைதது மொருகேயொழிந்துபோ ம இதியைமென்னை இன்றதலானிதுவேரிச்சயமாக, எ - து.

விவேகியாயெனினுமமையும். ஆயினிதுபலாபலைத்தராமபற்றி விவேகராயென்றும். நடக்குதலும் செலுதலும் விடுதலும் விவேகராதலும் தள்ளுதலும் அடைதலும் புருடப்பிரயத்தனமனறிககூடாமையின, புமானமுயற்சியாலெனவும், ஏனையவுயிராகடகனறென்பாரா மானிடாக்கெனவும், ஏனையவுயிரையொழித்தது, பெரும்பாலுந் தேவாபுண்ணியகன்மத்தராதலின சுகத்துக்கிடாயபோகத்துக்கேயுரியா. மிருகாதியைவகைத்தோற்றவுயிரா பாபகனமத்தராதலின சுகத்துக்கிடாயபோகத்துக்கேயுரியராதலினெனக். மனிதா மிசிரகனமத்தராதலினிவவிரணமுநீடாய போகத்துக்கேயுரியராதலைப்பற்றியும், சுகத்துக்கல்லையைக்கல்நதுபவித்தலி விவாகளநல்லையைக்கணித்தொழிப்பொன்பதுபற்றியும், இவரொழித்தற்கியைநதவராதலின ஞானமெயதுவொன்பதுபற்றியும் தெரிநதவனீசனாதலி னீசனுரைத்தேனவுகூறினா முத்தியெய்த்தபாலரிவராதலி விவாகடகே நன்றுசெயயவேகாட்டியதூலெனத்தகும. பொதுப்படமானிடரெனினும், சாததுவிதகுணமிககாரையெனக் கொள்க. ஏனையகுணமானிடரை மத்திமவதமத்திறகூட்டுக. தூலவழிநடப்பதினூல விதிவிலக்குக்குக்கட்டுபிடுதலும், நல்லவாபின்னேசெலுதுதலா லவரதுநல்லொழுக்கமபடிதலும், ஞானத்தையடைதலால் தானன்னியமாகாது ஞானமாயவிளங்கலுமாம். இது கிருத்திருத்தியமாதலா லினிப்புண்ணிய பாவவினை கிடமினறெனவுணாக.

(க - து.) ஞானாகாரமேசுகநகற்பநாசமெனவும், சங்கநகற்பநாசமேயிறு வினைநாசமெனவும், இருவினைநாசமேபுண்ணியபாவநாசமெனவும், புண்ணியபாவநாசமேசுகநகற்பநாசமெனவும் குறிப்பிற நெளிவித்தாரெனபது. இதுசீவனவினைபுரிதற்கும், ஈசனிதற்கியைநதபலனதருதற்கும், ஞானாகார முடிவாதலா விதுமுடிவிடங்கூறலென்னுமுததி. பொதுவாகஞானத்தை யிங்கேசொலலி யினியிதனையேசொலலப்புகுதலால துதலிப்புகுதலென்னு முததி. பவமகற்றததக்கதுஞானமெனவே, பொருளைப்பொருளாகக்கொள ஞமெய்யுணர்வெனபதாயிற்று இதுபரிச்சினைதோடமற்றது. (௬௨)

௬௩ - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானமுதிக்ருமாறெங்கனமென்றவினாவிறகு விடை விசாரத்தாலெனவிககவியிறகூறுகின்றா.]

இந்த ஞானநதான் வருவதெப் படியெனிலிடைவிடா விசாரத் தால, வந்த டைர்திமும் விசாரந்தா னேதெனின் மனதுயாற் சரீரத் தி, லீரநத நானெவன் சித்தெது சடமெது விரண்டுமொன றுக்கூ டும், பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல பகாவிசா ரம தா மே.

(இ - ள்.) இந்தஞானந்தானவருவதெப்படியெனிலிடைவிடாவிசாரத தாலவந்தடைந்திமும், எ-து. இந்தஞானமுதிக்ருமாறுதா னெங்கனமெனவி னாவில, கணநேரமுமிடைவிடாது விசாரிக்குமவிசாரத்தினாலவந்துகிடைக் கும்:—விசாரநதானேதெனின் மனதுயாருசரீரத்தில, எ - து. ஆயினவிசார மெனபதுதானயாதோவெனின், மனமுதலாக நின்றனளதேகங்களிலிருக் கின்ற:—இந்தநானெவனசித்தெதுசடமெதுவிரண்டுமொனறுக்கூடும் பந்த மேதுவீடேதெனவுசாவுதலபகர்விசாரமதாகும், எ - து. இந்தநானெனபவ னெவன் சித்தெனலுஞ்சடமெனலும்யாது இவவிரண்டுமொனறுக்கசமபந தித்த சம்பநதம்யாது இனிச்சம்பநதமுறத்தற்குவிடுதியாது என்றேயாது விசாரண்பண்ணிக்கொண்டிருத்தலே முன்னாகூறியவிசாரமாவதென்றறி நதுகொள்ளுதி, எ - று.

மனதுயாருசரீரமெனறது; சூட்சுமதூலகாரணமென்றாயிற்று. உசாவு தல; சான்றோரிடத்திவற்றைவிளங்கவிசாரித்தலை.

(க - து.) ஞானம்; விசாரத்தாலனறியெய்தாதெனபது. இங்கனமாய. விசாரமின்றியெய்த லுத்தபரஞானம். இங்கனம்விசாரித்தல விடுதிவிசாரம். ஞானவிசாரம் பந்தவிசாரம். விசாரமெனறறிவாயெனனது பகாவிசார மதாமேயெனப பாடமோதியதெற்றிற்கெனின், மோனைபகரம்போல வியை யுபகரம்வராமையாலென்க. எனனை, “எழுவாயெழுத்தொன்றினமோனை யிதுதியை”பென்பதனாகாண்க. விசாரமினையதெனவுணரத்தியது, விசார

மதாகுமென்னுது பகரென்றமிகையால், ஐயநதிரிபகற்றத் தக்கோனிடத் தென்றாயிற்று. (சுங்)

சுசு - கவி. அ - கை.

[ஞானத்தைபுண்ணியபரிபாகநதராதாவென்ற வினாவிற்கு விடை யிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

போன சன்மங்க டமிலனுட் டித்தநற் புண்ணிய பரிபா க ஞான மாககுமே விசாரமே னென்றிடி னுமுரைத் திடக்கே ளா யான புண்ணிய மீசுராப் பணஞ்செயி னசுசிபோஞ் சசியா கு மான தம்பினை விசாரித்து ஞானத்தை மருவுமென் றறிவா யே.

(இ - ள்) போனசென்மங்கடமிலனுட்டித்தநற் புண்ணியபரிபாகம், எ-து. முன்னனேகசென்மங்களில் யாமனுட்டித்தநலபுண்ணியபரிபாகமா னது — ஞானமாக்குமேவிசாரமேனென்றிடினுமுரைத்திடக்கேளாய, எ-து. ஞானத்தையும்வினைவிக்குமே இங்ஙனமிருக்க; விசாரணைபண்ணுவதெற்றிற்கு விவாதநதானேயெனக்கேடபையாயின, மெய்யே யதுபற்றியாமுரைக்க வேண்டிவதொன்றுள ததனைக்கேளுதி — ஆனபுண்ணியமீசுராப்பணஞ்செ யினசுசிபோஞ்சசியாகும், எ-து. அங்ஙனமாயபுண்ணியங்களை யீஸவரப்பிரீ திசெய்தா லசுத்தநீங்கும் அசுத்தநீங்கவே சித்தசுத்தியுண்டாகும் — மான தம்பினைவிசாரித்து ஞானத்தைமருவுமென்றறிவாயே, எ - து. சித்தசுத்தியு ண்டாயபின்ன ரங்ஙனமாயமனமானது தன்னையுள்ளவாறுவிசாரணைசெய துண்மைஞானத்தைத்தானாகவடையுமென்றுணாதி, எ - று.

இச்சென்னமுனதாதலின போனசென்மங்களுமுண்டு. இச்சென்னத்தி லனுட்டிக்கும புண்ணியாக ளாங்காங்குள ரதனைக்காண்கின்றோம். இதுபோ ல, முன்னருமுளரொன்பதற்கையமென்னை. புண்ணியபரிபாகம்; புண்ணிய மேலீட்டாலாயபக்குவத்தை. புண்ணியபரிபாகம், மேலாயபோகபாகியத் தைத்தருவதன்றியு ஞானமுமாக்குமே எனக்கொள்ளவேண்டிவதாதலாலிதி லுமமைதொக்கது. விசாரததாலஞானமவருமென முனகவியிறகூறி யிக்கவி யிலபுண்ணியபரிபாக ஞானமாககுமேயெனக்கூறில, அதுகருவிப்பொருளு மிதுகாத்தாவுமாகின்றதேயெனில, மெய்யே ஒருபிரிதிஞானமாககுமேயெ னவும் மறநோபிரிதிஞானமாகுமேயெனவு மிருப்பதற்கெனசெய்தும். பு ண்ணியபரிபாகஞானமாகுமேயெனப்பாடமோதி புண்ணியபரிபாகத்தால் ஞானமெயதலாகுமேயென வெமதாசிரியருரையிடன ரதுவேபொருந்து மெனினுமங்ஙனமாகுக. புண்ணியமீஸவராப்பணஞ்செயினெனவே பாவ மன்றென்பதாயிற்று. பாவத்தையெனின, அசுசிபோய்ச்சசியாகாது. ஆயின் பாவமனனிப்பென்றதெற்றிற்கு ? இடைவிடாதுபாவஞ்செய்தற்கு. அன்றே ல் மனனிப்பெற்றிற்கு. தானேவிடமிவிடலாமே, தன்னைப்புனிதனைனப்பி ற்மெச்சுமகோ, பயனெனனை.

(க-து.) புண்ணியபரிபாகத்தாலமனஞ்சுத்தமாம், அந்தச்சுத்தத்தால் விசாரணைக்கிடமாம், அந்தவிசாரணையாலஞானமவரும், அந்தஞானத்தால முத்திகைகூடும், இங்ஙனமிருக்கபுண்ணியபரிபாகமஞானமாகுமெனக் கூறலாமா? இதுமுறையனறென்பது. புண்ணியம்-சமகருமம். அது, திரிகரணமுமொத்துபுரிதல். இங்ஙனம்புரிதலைவிட்டுச்செய்தல், புண்ணியப்போலி. இதனையாவாமாட்டுங்காணலாம். (கசு)

கூரு - கவி. அ - கை.

[கருமம் விசாரம் எனப்பவறறுள், விசாரம் கருமத்தைப்போல வெல்லாதரவலியதா அல்லவே கருமம் ஞானத்தைபுர தராதாவெனறவினாவை யிக்கவியிருகூறுகினுறா.]

பத்தி யும்வயி ராககிய முமபர லோகமு மணிமா தி சித்தி யுந்தவ ரிட்டையும் யோகமுந் தியானமுந் சாரு ப முத்தி யுந்தரும் விசித்திர கருமங்கண் மோகமாத திரந்தள னும் புத்தி யுந்தர லருமையோ விசாரமேன் புண்ணிய குருமூர்த் தி.

(இ-ள.) பத்தியும்வயிராக்கியமுமபரலோகமுமணிமாதி சித்தியுந்தவ ரிட்டையும், எ-து. ஈசரபத்தியையும் நிராசையையும் சுவாககாதிலோகங் களையும் அணிமாமுத்தலியவஷ்டமாசித்திகளையும் காமியத்தவததையும் ரிட் காமியத்தவமாகியரிட்டையினையும் — யோகமுந்தியானமுஞ்சாருபமுத்தியு ந்தருமவிசித்திரகருமங்கன், எ-து. இருவகையோகங்களையும் மூர்த்தியாதிய தியானங்களையும் சாருபபதமுத்தியையும் தரத்தகுந்தவினோதகருமங்கன்— மோகமாததிரந்தளனும் புத்தியுந்தரலருமையோ விசாரமேன்புண்ணியகுரு மூர்தி, எ-து. தருமசொருபியாகியகுருமூர்த்தியே! அஞ்ஞானத்தைமாததி ரந்தள்ளத்தகுந்த ஞானத்தைபுந்தருதலவற்றிறகருமையா? அல்லவே, வி சாரமெற்றிறகு இதென்னவியப்பு, எ-று

(க-து.) பத்தியாதிமுத்தியிறுவாக்கிடந்த வொன்பதுபேறறையும் தர வலியுள்ளகருமத்துக்கா ஞானத்தைத்தருதற்கு வலிமையிலலை, யிதென்ன வியப்பென்பது. விசித்திரகருமங்களென்பபனமையாககியது ; வினோதவித தைகளளவினமையினதுபற்றியென்க. மோகந்தளனும்புத்தியெனனது மா த்திரமெனமிகைபடக்கூறியது, வலியற்றதென்ககாட்டற்கு. இவ்வொன்ப தையுந்தரவலியுள்ளகருமம் புத்தியுந்தருமெனப்பொருள்படலின், புத்தி யுமென்பதிலும்மை யிழிவுசிறப்பாயிற்று. ஏனையவொன்பதுவகையுமமை யெண்ணும்மை. விசாரமினையதெனத்தெரிவித்துங் கனமவமுத்தமவிடவில லையே ஏனையகொங்ஙனமவிடுவர். செனம்மபலவேண்டும். விசாரமில்லாவிட த்து முற்றத்துறந்து மென்பயனென்பதை யிவனறியானபோலும். அறியினு ஞானமொழியாலறிதுமென வினாவியதாகலாம். ஆதலினிஃதறிவின. இது பரிட்சிப்பதன்றோவெனின், தெரியினு மின்னும்விடையாதுளதோவெனனு

மையத்தாற்கேட்டதாகக் கொள்ளலாகாதா? ஆதலின் பரிட்சிப்பதற்கன்
றெனக். இங்ஙனமாகவருமவினுவனைத்தும் அறிந்தமறியாவினா. (சுரு)

சுசு - கவி. அ - கை.

[இதுவிசாரத்தாலன்றிக் கருமத்தாலாகுமாவென யுத்தியா
வபமானபூவமாக விககவியற்கூறுகின்றார்.]

வேட மாறிய போகளை யறியவே வேண்டினான மகனே கேள்
கூட மாமவர் சுபாவங்கள் சீலங்கள் குறிகளாய் தறியா ம
லோடி யங்குதித் துந்தலை கீழ்நின்று முயர்ந்தகம பத்தே நி
யாடி யுமபல கன்மங்கள் செய்யினு மவருண்மை தெரியா தே.

(இ-ள்.) வேடமாறியபோகையறியவே வேண்டினாலமகனேகேள், எ-து.
சுற்றுமொழிவின்றி வேடத்தாலமாறியபோகளை யினையெனறறியவேண்டு
தற்கே யெண்ணுகொண்டு கண்டுபிடிக்கவிரும்புகொள்ளில் யாமோர்ந்த
திரங்கூறுதும்புநான்புத்திரா¹ அதனைக்கேளுதி — கூடமாமவாசுபாவங்கள்
சீலங்கள் குறிகளாய்ந்தறியாமல், எ-து. இரட்சியமாயுள்ளவவாகள் சுபா
வநடைகளையும் ஒழுக்கங்களையும் குறிகளையும் ஆராயநதுணாவதைவிட்டு:—
ஒடியுதி குதித்தும், எ-து. நாளொன்றைக்கேழுரோடியும் மருள்கொண்டா
போலாவேசமவந்துகுதித்தும் — தலைமீழ்கின்ற முயர்ந்தகமபத்தேறி யாடி
யும் பலகனமங்களசெய்யினு மவருண்மைதெரியாதே, எ-து. தலைமீழ்தாக
நின்றதுவஞ்செய்தும் மிகவுமுயர்ந்தகமபத்தினமேலேபிக்கத்தாடியும் இன்
னுமிவைபோன்ற பலவினோத்கனமங்களசெய்தாலும் அவவேடதாரிகளினெ
தார்த்தவடிவ மெங்ஙனந்தெரியும் தெரியமாட்டாதே, எ - று.

கூடம் மறைவு. தேசவுளவுகாண வரசனாலேவப்பட்டுனதுமாறு
வேடநதள்ளி யவ்னையினையெனக்காணப்புகுந்தமற்றெருவ னவனேபிசுடி
யுறவாடிநின்றபழகி லவனுணமை வடிவங்கண்டுபிடிக்கலாம். இங்ஙனஞ்
செய்தலைவிட்டு, அவனுணமைவடிவங் காணவேண்டிப் பலவிடத்தோடு
தும் குதித்ததும் தலைமீழ்தாரிற்றலுமாகிய விவைபோன்ற பலகோண
நடிப்புகளசெய்யினுங்காணுமா சான்றே யிதுபோலக் கைலாயமூதலியதேச
வுளவுகாண வஞ்ஞென்னுமாரசனாலேவப்பட்டுன் அவனெழுவகைத்தோ
ற்றவேடத்தால் மூடப்பட்டெந்நேரமுங்கர்த்துள்ளான, அவனதுமாறுவே
டநதள்ளி யவ்னையினையெனக்காணப்புகுந்த விவேகப்போலியெனபோ
னெருவன பகிரமுகமாகாதாகாங்குநினைதமற்று சித்தாதுதனித்தவனேபி
பலகா னிரவிகற்பத்தாற்பழகி லவனுணமைவடிவங்கண்டுபிடிக்கலாம். இங்
ங்ஙனமாயவதிக்குக்குமவாராய்தலைவிட்டு இவனுணமைவடிவங்காணவேண்டிச்
சுகரியாசம்பூண்டுமீண்டுஞ்செல்லாது நாளொன்றைக்கேழுர சுற்றவிரவா
கவோடியும் பரவசமாகிக்குதித்தும் தலைமீழ்தாரிற்றறியதவம்புரிந்தும் ஊசி
முனைபோன்ற உயர்ந்தகமபத்தேறியாடியும், இன்னுமிவைபோன்ற அரி
பறபல சமகருமஞ்செய்தும்பயனெனனை, இன்றாதலாலாராய்தலேதகுதி.

ஆராய்தலானவெளிப்படுத்தும், சமகருமங்கள் மனதைப் புனிதமாக்கும். இஃததைச்செய்யாது, அஃதிதைச்செய்யாது. கருமம்புரிவோர்க்காராயதல தோடம். ஆராயதலசெய்வோர்க்குக்கருமந்தோடம். இதுமுறையாதலால வழுவனறு. ஆராயதலசெய்வோபிறாககுபகாரமாகக் கனமம்புரியினும் புரிவா. கன்மம்புரிவோர்புகழ்வேண்டி யாராயதலசெய்யினுஞ்செய்வா, உபகாரமும் புகழூந தன்னைவிளக்கறகனறு. ஓடியும் குதித்தும் தலைமீறின றும் கம்பத்தேறியும் ஆடியும் பலகருமங்களசெய்து மவருணமைதெரியா தெனமுடிக்க. செய்துமெனறதைச்செய்யினுமெனறது காலமயக்கம். ஐந்து வினையுமிறந்தகாலமாயிருக்க வொருவினையெதிராகாலமாதலைப்பற்றியெனக.

(க - து.) ஞானோதயத்துக்குவிசாரமேதக்கதென்பது. இதனினுந்தந திரம வேறிலையெனப்பற்றத்தாபத்தி. (சுசு)

சுள - கவி. அ - கை.

[விசாரமினியக்கணஞானமெய்தலுந தனனைத்தானறித லுங்கூடாதெனப்பதை பிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

இன்ன வாறந்தப் பிரமத்தை யறிவிக்கு மிலக்கணத்தால்வே தஞ், சொன்ன ஞானமும் விசாரத்தால் வருமனறிச் சுருதிநூல் படித்தா லு, மன்ன தானங்க டவங்கணம் திரங்களா சாரங்கள் யாகங் க, ளென்ன செய்யினுந தன்னைத்தா னறிகின்ற திவைகளா ல் வாரா தே.

(இ-ள்.) இன்னவாறந்தப்பிரமத்தை யறிவிக்குமிலக்கணத்தாலவேத ஞானஞானஞானமும்விசாரத்தால்வருமனறி, எ-து. இவவண்ணமேயந்தப் பிரமஞானப்பதை யறிவிக்கத்தக்கவிலக்கணத்தினால் வேதஞ்சொல்லிய ஞானமும் விசாரத்தாலவந்தெய்துவதனறி — சுருதிநூல்படித்தாலும் அன னதானங்கடவங்கள் மந்திரங்களாசாரங்களயாகங்க ளென்னசெய்யினும், எ-து. அன்னதானங்கனையும் தவங்களையும் மந்திரங்களையும் ஆசாரங்களையும் யாகங்களையும் இவ்வனமாகவென்னவிரியைகளசெய்யினும் — தனனைத்தா னறிகின்றதிவைகளாலவாராதே, எ - து. இக்கிரியைகளால் தனனைத்தா னறியவருமா வராசே, எ-து.

விசாரத்தினானறிக கருமத்தினால் ஞானத்தையடையக்கூடாது. கரு மத்தினால்ஞானமெய்தலாமெனி னிவ்வனமெய்தினுரெங்கணுங்கண்டலமே, அனுபவமுண்டானுலேறக்கப்படும்.

(க - து.) கருமமசித்தசுத்திமாதிரந்தரவலியுள்ளது, ஞானத்தையுந தரவலியுள்ளதாயின சிவவணிகளெற்றிறக்கென்பது. இத்தனாலொன்றுமற்றொ ன்றாலாயபயனைத் தராதெனப்படுபெற்றும். பெறவே விசாரமேஞானத்துக் குத்தக்கதெனப்பதாயிற்று. ஆகவே முயற்சிதாரதம்மியமினையதெனக்கண டாழ்.

(சுள)

கஅ - கவி. அ - கை.

[கரு'மேதக்கதௌவதற்கியைந்த வுபமானபூவமாக வுபமேயம்

மாணககனகூறுவதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

துளங்கு தாபபண மழுககறக் கைக்கொண்டு துலக்கினுற்
போமன நி, விளங்கு புத்தியா லுலகிலார் துலககினா விமலதே
சிகழாத் தி, களங்க மாசுமருஞ் ஞானமு மபபடி கருமத்தாற கழு
வாம, லுளங்கு றித்தஞ் ஞாதினு லெபபடி யொழியுமீ தருள
வீ ரோ.

(இ-ள.) துளங்குதாபபணமழுககறக் கைக்கொண்டு துலககினுற்போ
ம நி, எ-து. பிரகாசிக்கின்றசெபபுககணனாயைக் களிமபறக்கையினுல
துலககினுற் போகுமேயல்லாமல் --விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலககினா
விமலதேசிகழாததி, எ-து. நினைமலமானகுருமாததியே! துலககமாயுள்ள
புத்தியினுல துலககினவாகளெவாகள, (அதுபோல) --களங்கமாகுமருஞ்
னமு மபபடிகருமத்தாறகழுவாமல், எ-து. அசுததமாயுள்ளவருஞ்ஞானத்
தைய மவவணனம புணையகருமத்தினுசுத்தஞ்செய்யாமல். --உளங்குறி
த்தஞ்ஞானத்தினு லெபபடியொழியுமீதருளவீரோ, எ-து. உள்ளத்தினகண்ணி
னையதெனக்குறித்துக்கொண்ட ஞானத்தினுலெவ்வனமொழியு மீதெனனை
கொலோ விதனையறிந்தில னிதுவிளங்கத்தெரித்தருளும், எ-து.

கையால்துலககினுலனறிக களிமபுரிங்கிசெமபுக்கணனுடிவிளக்கமா
காது, (அதுபோல). திரிகரணமுமொத்துசெய்யும் புணையகருமமேலிட்
டாலன்றி யருஞ்ஞானநீங்கிஞானமவிளங்காது. இங்ஙனமிருக்க, மனத்தினிச
சயித்துக்கொண்ட நிசசயஞ்ஞானத்தினு லருஞ்ஞானமெவ்வனநீங்கும். ஞான
மெவ்வனங்கைகூடுமென்றனென்க.

(க-து.) அருஞ்ஞானவொழிவுக்குப புணையகருமமேதக்கதாகத் தோ
ன்றுகின்றதேயென்றனென்பது. செமபுககணனுடி, பளிங்குக்கணனுடி
யென்றிருபாலது. முன்னாபெரும்பாலும் பளிங்குக்கணனுடிவழங்குதலின்
மையு மிப்போதுசெமபுககணனுடிவழங்குதல்சிறிதுமினமையுமாம். ஆயி
னுமிந்நூலாசிரியாகாலத் திவவிருவகையாடியும், வழங்கியதாகக்காண்கின்
றது. இவனசெமபுககணனுடிபூவமாகச சித்தாந்தப்படுத்தலும், அவா
பளிங்குககணனுடி பூர்வமாகச சித்தாந்தப்படுத்தலுமாயிருத்தலினென்க.
ஆயினுமிவனகருமமேமுககியமென்பன், அவாவிசாரமே முக்கியமென்பார்.
இதுபற்றியிவ்வருங்கவிகளாதகாணலாம், (கஅ)

௬௬ - கவி. அ - கை.

விசாரமேதக்கதெனக்குறிப்பிக்க வதற்கியைந்தவுபமானபூவமாக
வாசிரியரதனைமறுப்பதை யிக்கவியற்குணுகின்றா.]

தர்ப்ப ணத்தினிற களிமபுவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலீன
மைந் தா, கற்ப ளிங்கினிற் கருநிறஞ் சகசமாக கறுத்ததன் று
ரோ பந், தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டினுற் சாதனத் தொ
ழிலவேண மிங், கற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கறுப்பெனக் கணடிட
மனமபோ தும்.

(இ-ள.) தாபபணத்தினிறகளிமபுவாஸ்தவமலஞ் சகசமாதலீனமைந்
தா, எ-து. ஞானபுத்திரா¹ செம்புக்கண்ணாடியிலுள்ள களிமபான ததற்குரி
யவுண்மையழககாம, அன்றியுஞ்சபாவமாம், ஆதலால் — (இதுபோல)
கற்பளிங்கினிறகருநிறஞ்சகசமாக கறுத்ததனறாரோபம், எ-து. படிக்ககல
லிறேற்றோநிறைகருநிறமானது சபாவமாகஉறுத்ததுமன்று, உண்மையும்
னது தோற்றனமாததிரப்பொருளாம் — தாபபணத்தினிலழுக்கறவேண்டி
னா சாதனத்தொழிலவேணம், எ - து. செம்புக்கண்ணாடியிலுள்ள களிமப
கலவேண்டில் கரமுதலியகருவிகளாறறுடைகஞ் சாதனத்தொழிலவசிய
மவேணம்.—கற்பளிங்கிலாரோபமேகறுப்பெனக் கணடிடமனமபோதும்,
எ - து. படிக்ககலலிறேற்றோநின்ற கருநிறமானது தோற்றனமாததிரப
பொருளெனவறிதற்குச் சாதனத்தொழிலவேணமவதினது மனமேபோ
தும், எ-து.

செம்புக்கண்ணாடியழகு வாஸ்தவம் சபாவம். படிக்ககலகருநிறவழு
க ஞுண்மையுமன்று சபாவமுமன்று. அதனைப்போக்கச்சாதனத்தொழில
வேணம், இதனைப்போக்கவறிதலேபோதும். அசுத்தமுமொருமுமொ
னறெனகையவன்கொள்கை. வேறெனகையிவாகொள்கை. அவனியவிர
ணந்சித்தற்குக் கருமமேபோதுமென்கை. இவரசுத்தந்சித்தற்குக் கரும
மும், அஞ்ஞானந்சித்தற்கு விசாரமுமபோதுமென்கை புண்ணியகனமங்
களிலும் பாவகனமங்களிலுமெயப்பெழலுசுத்தநீக்கம் பொருளல்லவறறை
ப பொருளெனக்கோடலிலெயப்பெழ லஞ்ஞானநீக்கம். களிமபப்போக
கப்போக, மீண்டுமீண்டெயதல செம்புக்கண்ணாடிக்கியல்பு. நீலநிறத்தை
யிதுதோற்றனமாததிரமெனக் காணக்காண விடாதுமெயபோலத்தோற்று
தல படிக்ககலலுக்கியல்பு அதனைப்போக்கறகுக்கருமமபலதரமும், இத்
னைப்போக்கறகுவிசாரமொரோதரமுமவேண்டுமென்க.இதுபோல,மனதைச்
சுத்தமாக்கச்சுத்தமாகக் கீண்டுமீண்டசுத்தமாதலமனதுக்கியல்பு. அறிவை
விளக்கி யதிறசகசீவபரத்தையிவைதோற்றனமாததிரமெனக் காணக்காண
விடாதுமெய்போலத்தோற்றுதலறிவுக்கியல்பு. அசுத்தமப்போக்கற்குப் புண்
ணியகருமமபலகாலமும், பிராந்திப்போக்கறகுத்தீராதவிசார மொரோமி
டமுமவேண்டுமென்க. அனுபவத்தாலனறியிவைவிளங்காவாம். (௬௬)

௭௦ - கவி. அ - கை.

[உபமேயபூர்வமாகவதனை யிககவியிலாசிரியாகூறுகின்றார்.]

இங்கு மப்படி சச்சிதா நந்தத்தி லிடாசடம பொய்மூன் றுந், தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமன் றே, பங்க மாசுமஞ்ஞ ஞானத்தைக கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக குந், துங்க ஞானமே கருமவஞ்ஞ ஞானத்தைச் சுமிகின்ற நெருப் பா மே.

(இ-ள.) இங்குமப்படி சச்சிதானந்தத்தி லிடாசடமபொய்மூனறும், எ-து. உபமேயத்திலு முபமானத்திறசொல்லியபடி சதது, சிதது, ஆனந்த மென்னுமூன்றிலுள்ள பொய்யாகியவசத்தும், சடமாகியமூடமும், இன்பம போற்காணுந் துன்பமுமாகியவிமூனறும் — தங்குமாயையின்கற்பிதமன றியே சகசவாஸ்தவமனறே, எ-து. காற்றிறசலனம்போற் பிரமத்திறறங்கிய மாயையினுலாய கற்பனாவடிவமேயலலாமல சுபாவமுமன்று, எதாரத்தமு மன்று — பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக கருமங்களைபகைசெயாதுறவாகும், எ-து. அசுத்தமாநின்றுள்ளவஞ்ஞானத்தைப புண்ணியகருமங்களகெடுக்கா மலதனைவிாததியாகும். — தங்க்ஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச் சுமிகின்ற நெருப்பாமே, எ-து. எல்லாந்லையினுமேலாயபரஞானமே, கருமமேதனக்கு வடிவாரின்றுள்ள வறியாமையைத்தகைத்தககவககினியாம், எ - து.

சச்சிதானந்தத்தி லரிதாசடதுககமெனவே, சததேயசத்தும், சித்தே சடமும், ஆனந்தமேதுக்கமுமென்றயிறறு சச்சிதானந்தமபிரமத்தினசுயம பெனவும், சகசமெனவும், வாஸ்தவமெனவுக்தோன்ற, இடாசடமபொய மூனறும் தங்குமாயையின்கற்பிதமனறியே சகசவாஸ்தவமனறென்றா. சச்சிதானந்தத்திலிடாசடமபொய்யெனல், எதிரிரிணைப்பொருள்கோள். உதாரணம்; களிற்றுக்கந்நுமபோல, நளிகடற்கூம்புககலனுந்தோன்றும், தோன்றனமறந்தோராதுறைகெழுநாட்டே. இதுபெயாச்சொற்களும் பெயா பயனிலைகளுமாரிணைவெதிரிரிணை. அறிவு முதற்காரணங்கருதாதுசத தெனவறியச சகஞ்ஞ சத்தாககாணும். சுயம்புயாநெனவறியப்புகச சுகமசத் தாககாணும். காரணங்கருதாமைமூடம், கருதுதலதெளிவு. இம்மூடத்தா லன்றோ சகஞ்சுகமெனக்காண்டல். மூடங்காரணமாகவெழலசுகமாருமா, ஆகாதே, துககமே சுகமாகக்காண்டலெனவுணர்க. சுகமெனின், மூடமன றிககாட்டவேண்டும். இன்றேல், துககமாம். சுகத்தைச்சத்தாவறிதலுஞ் சுகமாச்சுகித்தலு மறியவையனறியினமையானும்; பிராதிபாலிகசத்தைய ன்றிச்சுகத்தும், அறியவயன்றிப்பிராதிபாலிகசத்தும், இன்றதலாலறிவேச தது, செகமசத்த. மூடமனறிச செகத்துணமையும், அறியவயன்றிமூடமு மினறதலால், அறிவேசித்தது, செகமமூடம். செகநதனதுபிரிதிபலனமெனக் காணுமையா லெழுஞ்சுகமாதலி னிச்சுகமறியாமையின்பாலது. அறிவேயு

றியாமையாதலின, அறிவே சுகம், செகம் துககம். எனப்படுவதினனும்; அறியாமையன்றிச் சுகமாதிறுனறுமினமையானும்; இம்முனறுமமாபாகா ரியமெனப்படலா லறியாமையே மாயையெனப்படுமாதலினனும், அறிவே பிரமமெனவும், அறியாமையேமாயையெனவும், அறிவகஞ்சசசிதானந் தமெனவும், அறியாமைக்கரிதசடதுக்கமெனவும், அறிவையன்றியறியா மையினமையின சசசிதானந்தமேயரிதசடதுக்கமெனவுங் கொள்ககிட ந்ததெனவறிக. அறிவானையறியாதது புண்ணியசனமம், ஆதலின் பங்கமா ருமருளுனத்தைக் கருமங்கனபகைசெயாதுறவாக்குமெனவும், சசசிதான ந்தவிலக்கனமினையவெனக்கண் டொருமயாககியதெளிவே தெளியாமையெனக்கெடுக்குமாதலின, துங்கருளமேகருமவருளுனததைச் சுகிகின்றநெ ருப்பாமையெனவுங் கூறியதை மறுப்பதற் கெக்காலத்துமெனவலியுளது. இனருதலா லவவவுமேயம்பொருநதுமெனவறிக. விசாரஞானத்தாலெயது வது விருத்திஞானமாதலி னிதனைநெருப்பெனறதெனக்கொள்க.

(க - து.) ஞானத்துக்கருளுனமபேதமாதலின விசாரஞானத்தாலன றிக கருமத்தாலருளுனநசியாதென்பது. இதுபெறுமெனமாட்டலால மா ட்டெறிந்தொழுகலென்னுமுததி. அருஞானத்தைக்கெடுத்ததற்பாலது கரும மனறு விசாரஞானமெனறலின், இன்னதலத்திதுவெனமொழிதலென்னுமு த்தி. சசசிதானநதமறியார, சகசீவபரமனாதிநித்தியமெனபா. அறிந்தாரக்க யலேது. ஒன்றுமற்றொன்றாதேனறலையேழாமவேற்றுமையாகக்கல, வேற றுமைமயக்கம். இங்ஙனமருவியுங்கலால மருஉ. (எ0)

எக - கவி. அ - கை.

[அறிவறியாமை நினைப்புமறப்பெனக்காட்டத் தன்மறதியைக் கெடுப்பதுதன்னினைவினாலெறி யயலாலெனறென விககவியிறக்குகின்றார்.]

மனைக்குள் வைத்தபண டங்களை மறந்தவன் வருடநூ றழு தா லு, நினைத்து ணாரநதபின கிட்டுமப படியிந்த நிருமல வான மா லு, மறந்தத மானதன் மறதியைக் கெடுக்குந்தன் னறிவினற் காணு மற, கனத்த கனமங்க ணாறுக்குச் செய்யினுங் காணுமோ காணு தே.

(இ - ள.) மனைக்குளவைத்தபணடங்களை மறந்தவனவருடநூறழுதாலு நினைத்துணாரநதபினகிடும், எ-து. ஒருவனோர்வீட்டினுளவைத்த பொருள களைமறந்துவிட்டான; அவ்ஙனமறந்தவன் காணோமேயென்று வருடநூறழு தாலுங்காணுமா, இவனுக்கேநினைப்புவந் தினனவிடத்திலைவத்தோமல்லவா இவன் ணாரநதபினனானரோவவைகிடும், அல்லாமறகிடும்மா கிடடாவே :—அப்படி யிந்த நிருமலவான்மாவு மறாததமானதன்மறதியைக்கெடுக்குந தன்னறிவினற்காணுமல, எ-து. அவ்ஙனமிந்தநினமலருப்பமான வானமபுருட

னும அநாத்நரூபமான தன்மறதியைக்கெடுப்பது தன்னினையேயாதலால், அதனையும்றியாதுஅதனால்தன்னையுங்காணாமல். —கனத்தகனமங்கணாறுகளு செய்யினுகாணுமோகாணுதே, எ - து. மேலானயாகாதிசுருத்தியங்களை னாறுகளுசெயதாலுந் தன்னுண்மைவழுவமவிளங்குமா விளங்காதே, எ-று.

செகசீவபரஞ்சயமபெனல், விகாரத்தன. அல்லவெனில், சோதனையி லொவ்வொன்றும் விகாரமெனமுடியாது காரணகாரியரகிதமாககாட்ட லாம். கூடாதெனின்,இவைமூன்றுமாததநூபமென்னலாமா, அநாததநூபமெ னன்னலாமா? அாததநூபமெனின்,ஒவ்வொன்றிற்குஞ்சயமபிஃதெனக்காட்ட வேணும். கூடாதேல், அநாததநூபமென்பதற்குச் சற்றுமையமின்று. ஆத லின், சகமாதிலுன்று மநாததநூபமெனத்தகும. இவை தன்னேமறந்தவிடத் தில் தோற்றுபவாதலினும, மறதிர்க்கத்தினறாதலினும், மறதியேயிவை மூன்றுமென்றால் வழுவென்னை, இன்றாதலா லநாததமானமறதியெனவும், ஈனேபுமறப்புரகிதமானவான்மா தன்னேமறந்ததுபோலவுந் தன்னேநினைத் துகொண்டதுபோலவுந்தோற்றலின், தன்மறதியெனவும், தன்னறிவென வும், அவஸ்தாவயப்பாடம் லவற்றைச் சாட்சிபாரின்றுணராததல், ஆனமா. அவஸ்தைக்கடோற்றுமறந்ததவுபாதிவயப்பட மூன்பதுன்பதுகாதலாகக்காண டல், சீவன். ஆதலினின்மலவானமாவெனவும், தன்னேத்தானெட்டுங்கால ததுத் தானசேயமைத்தாயினு மயலையுணராததத் தானணித்தாரிற்றலி னகத் துச்சுட்டாலிந்தவானமாவெனவும், தன்னேமறந்ததுதன்னாலன்றியயலாலன் று, இங்ஙனமிருக்கத் தன்னையறிவதுந் தன்னாலன்றியயலாலாகுமா? ஆகு மெனின், தன்னேமறந்ததுமயலாலென்பம் திரோபவசத்தியால்மறப்பும், அனுகிரகசத்தியாலவிழியுமெனின், இவ்விருவகைசத்தியுமாபாலது? ம யேஸவரன், சதாசிவன்பாலதெனின், ஆனமாவுக்கென்னசுத்தரம். ஈன் னெனின், இங்ஙனமாட்டுவிப்பானேன்? வினைக்கிடாயெனின், திரிபதார்த தமுமநாதியாயிருக்க வுயிர்க்குவினைவருவானேன்? சுபாவமெனின், இடை யிலிவாகனமுயற்சியானீங்குமா, கூடுமா? இதுவுஞ்சுபாவமெனின், நாஸ திகனிலுமிஃதென்கிறப்படி, இன்றாதலாலிதுமறுக்கற்பாறறு. தன்னேத்தான் விசாரித்துழியுனறித் தன்னேத்தானகாணக்கூடாதென்பா, ஆனமாவும் தன் மறதியைக்கெடுத்ததுத் தன்னறிவிற்றகாணாமல் கனத்தகனமங்கணாறுகளு செய்யினுகாணுமோ காணுதேயெனவுகூறினா ஆனமாகனமம்புரிதற் பாலது பலனும்புரிதற்பாலதோவெனின், இம்மையிலொருவன் தீங்கேபுரி யில் துன்பத்தையும், அவ்நேயதைவிடிலின்பத்தையு மனுபவிப்பதுபிரத்தி யடசமனரே, இவ்வினைக்கடகுப்பயனறா மறறொருவன்வேணும்மோ, அவ் வவ்வினையே யவ்வவற்றின் பலனாகின்றதியலபாயிருக்க, இங்ஙனங்கேடப் பதுவினாவன்று, வினாவழு. இம்மையிலேனுமறுமையிலேனு மவனவன்வினையே யத்தறஞரியப்பயனைத்தந்தேவிடும். இதுபற்றித் “ தானறமுன்செய்தவினை தாமேயனுபுவிப்பொன்றாசானரோ” தீவினைவிடலதன்பயனும், நல்லினை

விடிலதன்பயனும், இவவிரண்டுமொருங்கேவிடி லதன்பயனானதானேயசலும், இதற்கொருவனெற்றிரு. இங்கேயொருவனவேண்டியதாகக்கூறியது, அவனவேண்டிப் பூசித்தற்கெனக். ஏனெனில், பயபத்திவரவேண்டுவது பற்றியாதலினாலும், இன்பமுநதுன்பமுமவனதருவதாக ஐதீகமிருத்தலினாலும், அவனன்றியோரணுவமுசையாதெனுமபழைய வாபதமொழியிருப்பதினாலும், அவனதரிளாதபிப்பவரென்றிருத்தலினாலுமென்க. அங்ஙனமெவாவேண்டினு மவரவாவினைக்களவாகவனறித தனனிடப்படிதரான், தரின, பாரபட்சன். இதுநீறக. தன்னேததவிரவென்கேயனைய மிளேற வதுபரஞானம். எசனேனுமுளதே லஃதபரஞானம் பரஞானத்திலேற்போனிடீவோனென்கே. தன்னேமறந்தஅந்தனனாலே, தன்னையறிவதுநதனனாலே, யாதலின தனமறதியைத்தவிரகவென்பதாயிற்று.

(க - து.) பரகனென்ககயலாகத்தோற்றுஞ் சகமாதிமுனறுமனாததருபமாகலா லவைதனமறதியெனத்துணிகவென்பது தனமறதியேதனக்கயலெனல்தினணம். தனக்கயலதோனறுமளவுதானவிளங்காது. தன்னையனலில தானவிளங்குமெனக்.

(எக்)

எஉ - கவி. ஆ - கை.

[சுகந்தருவதுஞானமெனவும், கன்மமெனவும் வேதங்கூறுகின்றதே யிதிலயாதுதுணிவு, கூறுவதெற்றிற்கென மாணுக்கனவினாவே யிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

நன்மை யாங்குரு வேசுகந் தருவது ஞானமே யெனும்வேதந், தன்ம பாவமிச் சிரங்களாற நேவர்க டருவிடல குகண்மார்தர், சென்ம மாகுவ சாதியா சாரமே செயதவரு சுகமென்று, கன்ம காண்டத்தில் விதிப்பதென் விதித்துள காரண முரையீ ரோ.

(இ - ள்.) நனமையாகுருவேசுகந்தருவது ஞானமேயெனும்வேதம், எ-து. நனமையேவடிவாயுள்ளசற்குருவே ! ஞானகாண்டத்தில், சுகத்தைத்தருவதுஞானமேயெனறுவிதித்தவேதமானது—தனம்பாவமிச்சிரங்களாற நேவர்கடருவிலங்குகண் மார்தாசெனமமாகுவ, எ - து. புண்ணியகன்மம், பாவகன்மம், மிசிரகன்மமெனமுனறும். இம்முனறுகனமங்களில்; புண்ணியகன்மத்தாலமேலாயதேவசெனமமும், பாவகனமத்தாலகீழாயவிறுடசம்விலங்குபறவைமுதலியசெனமமும், மிசிரகனமத்தாலநெவாயமனிதசெனமமுமாம்— (இவற்றிற்கேதுவாய) சாதியாசாரமேசெயதவஞ்சுகமென்று கனமகாண்டத்திலவிதிப்பதென விதித்துளகாரணமுரையீரோ, எ - து. வருணசிரமத்துக்குரிய விதிவிலக்கிகலாதொழுகுமொழுககமே செய்கின்றதவமாம். இங்ஙனமாயதவமே சுகத்தைத்தருமென்று கனமகாண்டத்தில் விதித்ததெற்றிற்கு, அங்ஙனமவிதித்ததற்குக் காரணம்யாது தெரிகின்றிலனிதினைத்தேவரித்தெரித்தருளவேண்டும், எ - து,

(க-து.) வேதமானது ஞானகாண்டத்தில் ஞானமேசுகந்தரதபாலதெனக்கூறிக, சமைகாண்டத்தில் வருணசிரமவொழுகமேசுகந்தருமெனக கூறுவானென மாணாகனவினுவெனெனபது. ஞானமேயெனறதினால செய்தவமேயென்றும். ஆசாரத்தையனறித் தவமவேற்றெனறகு, ஆசாரமேசெய்தவமென்றா. சாதிகூறியதுபற்றி யாசிரமமவருவிததாம். புண்ணியகனமமுதலியமுனறினாலய பிறவிபேதங்களைப்பற்றி விரிவாகமுன்னகோகூறியிருக்கின்றன மதனறகாணலாம். (எஉ)

எங - கவி. அ - கை.

[கருமஞ்சுகந்தருமெனறதோரவசரமபற்றியன்றி ஞானம் போலவதன்றெனககுறிப்பிக்க விககவியி லறமபுரியுமாறுகூறுகின்றது.]

தினமு மண்ணுகர் பிள்ளைநோயக கிரங்கியே தீம்பண்டமெதிரகாடடிக, கனம ருந்துக ளொளித்துவைத தழைக்கின்ற கருணையார் தாயபோல, மனைய றங்களசெய மகங்கள்செய் நன்றென்று மலர்ந்தவா சகஞ்சொல லு, நினைவு வேறுகாண் சுவர்க்ககா மிகளந்த நிரணயந தெரியா ரோ.

(இ-எ.) தினமுமண்ணுகாமிளனேநோயககிரங்கியே தீம்பண்டமெதிரகாடடி, எ - து. தினந்தோறுமண்ணைக்கரநதுனகின்ற குழந்தைகளுநோய் மிக வதனைககண்டிருக்கமுற்று மதுரமானவஸ்துவையோகரத்தேந்தி யந்தககுழந்தைககெதிரகாடடி — கனமருந்துக ளொளித்துவைத்தழைக்கின்ற கருணையார்தாயபோல, எ-து. மேலானவவிஷதங்களை மறறோகரத்தேந்தித் தனபின்னையொளித்துவைத்துக்கொண்டககுழந்தையையழைக்கின்ற விரகமுள்ளதாயப்போல— மனையறங்களசெயமகங்கள்செய நன்றெனறமலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், எ - து. இல்லறங்களைசெய, யாகாதி கிருத்தியங்களைசெய, ஏனெனில், இனியடையுமபிறவிக்கிதுநன்றென்று வேதமானினியமொழிகளாற்றெரிவிக்கும்— நினைவுவேறுகாண் சுவாகககாமிகளந்தநிரணயந்தெரியாரோ, எ-து. தெரிவிக்கிலும், கருத்திஃதன்றுவேறுதான், அககருத்தைச சுவாக்காதிபோகத்துக்கே யங்காநதுதிரியுங்காமிகள சற்றுமுணரார், எ-து.

மண்தினனுதலகுழந்தைப்பருவம், ஏனையபருவமன்று. விடயதுகாத லஞ்ஞானப்பருவம், ஏனையபருவமன்று. மண்தினனலாலாயநோய சாமாலை முதலியன, விடயதுகாதலாலாயநோய பிறவிமுதலியன. தீம்பண்டமெதிரகாட்டலபோல பதவிப்பேறுகையெதிர்காட்டல. காமாலைதீர்க்கத்தகுமருநதுபோலவது பிறவிதீர்க்கத்தகுமருநது. தாயானவந்தீம்பண்டங்காட்டல சொல மருந்தொளித்துவைத்தல, கருதது. அதுபோல. வேதமாதாவும், சுவாககாதிபயனகாட்டல சொல, அனைத்தையுமொருங்கேவிடவேண்டுமெனல கருதது.

(க - து.) எல்லாவெண்ணங்களைப் பொருங்கேமறந்துவிடலே, பிறவிச் சோய்க்குத்தக்கமருந்து. அவனொளித்துவைத்தநதமருந்து, இவனொளித்துவைத்தநதமருந்து. அநதமருந்தைக்காட்டினாலுமுநதவராத், இநதமருந்தைக்காட்டினாலும்கருவியாவராத்.

ஆதலாலொளித்துவைத்தெனவும், இவளழைத்தலபோல வேதமாதாவழைத்தலை யினிவருங்கவிகளாலுங்காணலாம். அவளுக்கருணைதன்முநததைமேல, இவளுக்கருணைமக்களுயிரமேல. முநததைக்குத்தாயவன. மக்களுயிரக்குத்தாயவன. அவளசொல்லையுங்கருந்தையுங் குநதையறியாவாறுபோல, இவளசொல்லையுங் கருந்தையு மக்களுயிரறியாது. ஆதலால், நினைவுவேறுகாணசவாகக்காமிக் ளநதநிரணயந்தெரியாரோயெனவுங்கூறினார்.

(க-து) வேதம், கருமமேசுகநதருவதெனக் கூறினதாதக்கொள்ளின, சொல்லுங்கருத்துமொத்தனறே கூறவேண்டும், அவ்வனங்காணேமேயென்பது. இதுபூவபட்சமாகத்தஞுவதாதலின சித்தநதமன்று அநதநிரணயநதெரியாரேயென்பதினால், கருமமேசுகமென்புரிவரென்பதாயிற்று. தேகபோகத்துக்கியைநதகருமமேமுககியமன்றி விசாரஞானமங்ஙனமன்றென மறுத்தல்தானேகெடவுபமானவகூறியதெனக். (எங்)

எசு - கவி. அ - கை.

[போகநுகாதற்கனறே மனையறங்களுசெய மங்களுசெய யெனந்து, இஃதுயிரகடகியலபாயிறே யிதனைவிதிப்பானென்ற சங்கைக்குத்தரமிக்கவியில் வேதம் மூடமனறெனக்கூறுகின்றார்.]

போக மாருயிர கண்டதை யுண்பதும் புணாவது மியலபேகா, ணுக மங்களுஞ் சுபாவத்தை விதிக்குமோ வததனை தெரியாதோ, காக மேகறுத துடுநெருப பேசுகி கசந்திடு வேமபேரீ, வேக வாயுவே யசையென வொருவரும் விதித்திடல் வேண்டா வே.

(இ - ள்.) போகமாருயிரகண்டதையுண்பதும் புணாவதுமியலபேகா ண ஆகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ, எ - து. உயிரகந்தமக்குப்போகமாகக் கண்டதையெல்லாமுண்பதும், போகிப்பதுமியல்பாயிருக்க, இநதச்சுபாவத்தை வேதாகமங்களுமவிலக்கா திதனைவிதிக்குமா, இஃதென்னே கொலோவெனின:— அததனைதெரியாதோ காகமேகறுததுடுநெருபபேசுகி கசந்திடு வேம்பேரீவேகவாயுவேயசையென வொருவரும்விதித்திடலவேண்டாவே, எ - து. வேதாகமங்களுக் கவவளவுபுகித்துணராததலதெரியாதா, அததனைமூடமா, காகமேரீகறுததுடுகவெனவும், வேம்பேரீகசந்திடுகவெனவும், வேகமாயுள்ளகாற்றேரீயசைகவெனவுமொருவாகட்டையிடலவேண்டாமோவொருவரும்வேண்டிவதின்றே யதுசுபாவமாயிறே, எ - து.

உயிரகனிடடத்தினபடி கண்டுசெலுநதோறு மப்போதப்போதவவவ
 றறானேரிடு மிடுக்கணகளைக்காட்டலவேண்டும், அங்ஙனங்காட்டாவிடில தோ
 டந்தானறாது, தோனறாவிடில, இடுக்கணியலபென வப்போககனிலேயே
 யு ற்றழியும். அங்ஙனமுமுனறழியக்காரணனனறா, ஆதலின, பையவவ்வுயிரி
 னிடடபபடிசென்று, ஆங்காங்குள்ளகுறறங்களைக்காட்டி மீட்கவேண்டும்.
 இங்ஙனமாயதநதிரததைவிட்டு, நீதிரும்பெனறாலதிரும்புமா, அதுபலவத்கா
 ரமனறோ, அதுமுறறுநிறகுமா, நீல்லாதே, இதுவிவேகமா, அல்லவே. இது
 பறறிபனறோடவதமும, மனையறங்களுசெயமகங்களுசெயநனறென்று மல
 ரந்தவாசகஞ்சொல்லும் இதனையறியாதிங்ஙனம்வினாவமுறையன்று. மு
 றைவமுனெனப்பா, அததனைதெரியாதோவென்றா. காகமாதிகளசுபாவத்
 தை யொருவருமவிதித்திடலவேண்டாவேயெனறது, சுபாவத்தைவேதமவி
 திகுமுராவெனக்காட்ட. அததனைதெரியாதோவெனறது, இதனைமறுக்க.
 விதிததது, உயிரகனவழிசெனறவைகளைத் தம்வழிமீட்க. இவவுளவறியா
 தார் விடயமோகிசுள. இவாகனதானவேதத்தின்கருததறியாது வேதத்தின
 சொல்வழிசெனறறமபுரிவோர். வேதமானது சுபாவத்தைவிலக்குவான
 வேணடியே விதித்ததென்க.

(உ - து.) வேதத்தினகருததறியாதுமறுததல பிழையெனபது. (எச)

எரு - கவி. அ - கை.

[பட்டிமாடுபோறகட்டுக்கடங்காகாக கட்டுக்கடங்கக்கன்மம்

புரியவிதித்ததேயனறி வேறுக்கனறெனவிசு

கவியிறகூறுகின்றா]

களுளு மூனுரீ விருமபினுள மகங்களுசெய் காமத்தின் மன
 தானற, கொளளும பெண்டொடு கலவிசெய யெனிலிவன குறை
 யெலாந் தொடானென்றே, தளளும வேதத்தின் சமமதஞ் சக
 லமுந தவிர்வதே கருத்தா கும, விள்ளு மிவ்விதி யென்னென்றிற்
 புருவ நியமமாம விதியன்றே.

(இ - ள்.) களுமூனுரீவிருமபினுளமகங்களுசெய் காமத்தினமனதா
 றுகொளளுமபெண்டொடுகலவிசெயயெனில, எ-து. களளருநதவும், மா
 மிசந்தினனவும் ரீயாசைகொள்ளில, யாகாதிகுந்தியங்களைசெய்திடுக,
 புணாநதனுபவித்தலாகியகாமத்தில மனதெழுமானுல ரீமணமபுரிநதுகொ
 ண்டுமனைவியோடுகூட்டபுணாநதிடுகவென்றுசொன்னுல:—இவனகுறையெ
 லாநதொடானென்றே தளளுமவேதத்தினசம்மதஞ் சகலமுநதவிவதேகரு
 ததாகும், எ-து. இவனமறறவைகளையெல்லாநதொடவேமாட்டானென றெ
 ணணங்கொண்டதனறோ, இதுபறறித்தொடானென்றேயவற்றைததள்ளிவி
 டும். ஆயினிதுதானோவேதத்தினசம்மதமெனில, உயிர்கள்சுமஸ்தபற்றுக்க
 ளையு மொருங்குவிட்டுவிடறகேதனதெண்ணமாம :—விள்ளுமிவ்விதியென்

னெனில பூருவநியமமாம்விதியனறே, எ-து. இவனனஞ்செய்யெனக்கூறிய விவவிதியாதுககெனக்கேடபையாயின, பூரவபடசமாகத்தஞ்ரததேயனறி ரிச்சயமானவிதியன்று, எ - து.

ரிச்சயமானவிதி, சித்தாந்தம். எனவே, பூரவபடசம், சித்தாந்தபடச மெனவிரண்டாம். பூரவபடசம், கனைதற்பாலது. சித்தாந்தபடசம், நீலைத் தற்பாலது. இவவிதிநிலைத்தற்பாலதன்மெனபார, பூருவமெனறா. விரும்பின லமகங்குளசெய, காமத்தினமனதானுலகலவிசெய்யெனவே, விரும்பாமற போனாலசெய்யவேண்டாம், மனதிலலாமறபோனாலசெய்யவேண்டாமென றுயிறு. ஆகவே, இதுகனமிகளுக்குவிதித்ததெனபதுபெற்றும். பெறவே, பூரவபடசமெனக்கண்டாம்.

(க - து) விதிக்கடங்காதார்க்கு விதித்ததநதிரமிஃதெனபது. இவன மாயத்திரங்களைக் கனமகாண்டத்திலறிச. குறையெலாநதொடுத்தலாவது; கடைகடோறுஞ்சென்று போதைமிகுதியாலவமானபட்டலும், நல்லோரா லிகழ்பபட்டலும், பிறாமனைநயத்தலும், அவமானமெயத்தலும், நமிகமகலா மையுமாம். சகலமுந்தவாவதேகருத்தாவதெற்றிற்சு, ஆன்மககளைப்பற றுமகனறிருக்கிற பிறவியகன்றிருக்குமென்பதுபற்றியென்க. ஆன்மாவறி வாதலிலறிவாமாததிரநிறக ஞானகாண்டத்திறப்பிரதிவாதிககினறதே. இத றை, கனமகாண்டத்தில பறறுககனகறறகுத்தநதிரமும, ஞானகாண்டத்தி லறிவாவின்னகறகுத் தந்திரமுங்கூறுமெனக்கண்டாம். இதுகாருணியத்தை விளசுகுகின்றது. (எடு)

எசு - கவி. ஆ - கை.

[மெல்லமெல்லப்பறறுககனகறறகுத்த நதிரங்களைவேதற கூறுதலையறிந்து கருமம்புரிதலையொழிந்திடுக வென விக்கவியற்கூறுகின்றா.]

மதுவி றைச்சிக ஞுண்ணென்ற சுருதிபின மணந்துபா றொ னல்பா ராய, மிதுன விசசையும் புத்திரோற பத்தியால் விரும பென்ற விதிபா ரா, யிதையும் விட்டொழி யதிரயிட டிகவனனி க் கிகழ்ச்சியற் றதும்பா ரா, யதைய நிந்துகன் மங்களா சைக ளொழிந் தானந்த மடைவா யே.

(இ - ள்.) மதுவிறைச்சிகளுண்ணெனறசுருதிபின மணந்துபாறொ ளல் பாராய், எ-து. மதுமாமிசங்களைப்புகியெனறவேதமானது பின்னாமோநது பார்புகியாதேயெனபதைப்பா :—மிதுனவிசசையும்புத்திரோற்பத்தியால் விரும்பென்றவிதிபாராய, எ - து. புணர்ச்சியாசையும் புத்திரோற்பத்திவே ன்மொத்தலாலதுபற்றிவிருப்பங்கொள்ளென்று கூறும்விதியினைப்பாராய:— இதுயும்விட்டொழியதிரயிடிகவன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், எ-து.

மதுவிறைச்சியோடு புணாச்சியையும் ஒருங்கேவிட்டுடொழிந்தசம்நியாசிக்கும, நயிஷ்டிகபிரமசாரிக்கும் யாதோரபழிப்புமற்றதென்பதும்பாராய் :— அதையறிந்துகனமங்களுசைக ளொழிந்தானந்தமடைவாயே, எ - து. இங்ஙனங்கூறுமவ்வேதத்தின் கருத்தையறிந்து புண்ணியகன்மங்களிலவைத்தவாசைகளினினுநீங்கிப் பிரமானந்தத்தைஞானத்தினுடைதி, எ-று.

முதலி லுணக புணாக வென்றவேதம் கடையில் முகாக, புத்திரோற்பத்தியாலவிரும்புகவெனறது; பற்றறுத்தற்கென்க. முதலில்கூறியதுயிவயப்படறமும், கடையில்கூறிய துயிரகேவலமாதற்குமெனவறிக. புத்திரோற்பத்தியாலமிதுனவிசைசையும் விரும்புகவெனறது; புத்திரள்குழிமபங்காக குமயோகசியமவரில் புணாச்சிவிரும்பமவிட்டுத் தவறுதுக்குவனததுக கேக வேணடுமெனறபொருளபடநின்றது. இகழ்ச்சியற்றதென்பதுமென னுதிகழ்ச்சியற்றதுமெனகூறலின், எஃபதெனலசொல்லெச்சம். கனமங்களுசைக ளொழிந்தானந்தமடைவாயெனப்பதினால, கனமஞ்சுகந்தருமெனல பூரவபட்சமெனவும், ஞானஞ் சுகந்தருமெனல சித்தாந்தமெனவுங்கொள்க.

(க-து.) இவ்விரண்டில் ஞானமேசுகமெனததுணர்ந்தாமெனபது. இதுவொருதலைதுணிதலென்னுமதம். இதுகாறுங்கருமமேசுகமெனக்கொண்டிங் கேமறுத்தலி னிதுபிராதமமதமேற்கொண்டு களைதலென்னுமதம். கருமமேசுகமெனபாரிக்கருத்தறியாதாரா. அறியி னககணமேவிடுவா. (எசு)

எஎ - கவி. அ - கை.

[சுக மிருவகையுள் கருமசுக மோரவசரமபற்றிக் கூறியதாக வேறறனன, இதுபிறக. முன்னா, எஃ. கவியில பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைப்பகைசெயா துறவாக்குமென்பதைப்பற்றி யையஞ்சிறிதுள ததனையகற்றலவேணடுமெனவினுவலை யிக்கவியிறகூறுகினரா.]

உலக மானவஞ் ஞானமுங் கருமமு முறவென்ற வழிகூ டிம் பலவு மானவஞ் ஞானமு ஞானமும் பகையெனப துளதா னனிலவி லேமறுப போலவஞ் ஞானமு நிமலஞா னத்தோ டே குலவி நின்றிந்தச் சிருட்டிகள செய்யவும் கூடுமோ குருமூர்த்தி.

(இ - ள்.) உலகமானவஞ்ஞானமும் கருமமுமுறவென்றவழி கூடும், எ-து. சகத்துருவமாகின்றன வறியாமையும், யாகாதிகிருத்தியமு முறவாகுமென்று தேவரீரகூறியவழியேற்றபாலதே :— பலவுமானவஞ்ஞானமும் ஞானமும்பகையெனபதுளதானால, எ-து. சகத்துருவமாகவன்றியுமின் னுமபறபல வினோதரூபமாகவுமிருந்துள்ள வறியாமையும், அறிவும் பகையெனபதுணமையானால :— நிலவிலேமறுபபோல வஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடேகுலவிரின்றிந்தச் சிருட்டிகளசெய்யவும் கூடுமோகுருமூர்த்தி,

எ-து. குருமூர்த்தியே! நிலவிறகளங்கமுறவாயிருப்பதுபோல, அறியாமையும் நினைமலமானவறிவோடுகூடியுறவாரின்று, இந்தச்சிருஷ்டியாதிகளைச் செய்யத்தானகூடுமோ கூடாதே, எ-று.

உலகமானவளுஞானம் பலவுமானவளுஞானமெனப்பன, அருஞானத்தைமுதற்காரணமாக வலகமுமின்னுமபிறவுமபெருநிறமலின காரியத்தைக்காரணமாக வுபசரிக்கப்பெற்றன. நிறகவே, அபேதகாரணகாரியமெனப்பெற்றும். பெறவே, அறியாமையே சகமாதிமுனமுமென்றாயிற்று. இத்தணிப்புறறியே காரியத்தைமுன்னருக காரணத்தைப்பின்னருககூறியதென்க. அறியாமையேசெகமாதிமுனமுனலை நூயமாதியாலுணரகதுதம். இவ்வனுமுனாததவலியிலலார, பாதுகூர்னுநதுவிசமாகமுடியும். முடியின, பிறவிநாசமின்றும். பயனெனனை, இதுநிறக களவககதுசுருநிலவிடமாதலபோல, அறியாமைக்கறிவிடமாபிறறு ஆசவே, அறிவு புரணமும், அறியாமையேகதேசமுமென்குறிககின்றது. மலமின்றாதல்நருஞானமென்றா. மிலருஞானமெனந்து, பொருளைப்பொருளாகவுணருமவசரத்தை. சககரவாததிக்குறவாரின நவனிலத்தையாளககூடும், பகையாரின்றாளககூடமா? அதுபோல, ஞானததுக்குறவாரின நநினகண்ணஞாரனரு சிருட்டியாதிகளசெய்யக்கூடும், பகையாரினதுசெய்யபககூடமாவென்பான, அருஞானமுஞானமுமபகையெனடதுளதானுலநிலவிலேமறுப்போலவளுஞானமு மிலருஞானத்தோடேகுலவிரின நிறதச்சிருஷ்டமகளசெய்யவுங்கூடுமாவென்றான.

(க-து) ஞானததுக்குப்பகையாக வதினின்றருஞானஞ்சிருஷ்டியாதிகள செயவதெனவெனமெனப்பது பரவுமெனறதனால், செகமோடேனையவிரணம்வருவித்தாம். உள்ளதெனப்பது உள்ளதெனலிடைக்குன்ற செயயவுமெனப்பதிலுமமை யிழிவுசிறப்பு. கூடுமாவெனடதிலோகாரம், எதிர்மறை பலவெனல, உயினாயுமபரததையும். எனனை, “ஒளறலலென்பலதமிழ்கடைவடதுவிரண்டலலென்பலவெனரிசினோ” எனபதிமுறகானக. பலவுமெனப்பதிறந்ததுதழீஇய வெசசவுமமை. (எஎ)

எஅ - கவி. அ - கை.

[பொதுப்படஞானமென்றானு மதுசாரபுருஞானம் விருத்தி ஞானமெனவிரண்டாம் அருஞானததுக்குச சொருபஞானமுறவும, விருத்திஞானமபகையுமென விககவியற்குறுகின்றா.]

சொருப ஞானமும் விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞானமதிருண டாரு, சொருப ஞானமே விருத்தியின ஞானமாத தோனறுமவே நிலைமைநதா, சொருப ஞானமரு ஞானத்ததுருவன்று கமுத்தியிற் கண்டாயே, சொருப ஞானத்தினமருவுமரு ஞானத்தைச சுமமவிருத்தியின்ஞானம்.

(இ-ன) சொருபஞானமும் விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞானமதிருணபாடம், எ-து. சோதிஞானமானது, சொருபஞானமெனவும் விருத்திஞான

னமெனவுமிரண்டாரிறதும் :—சொருபஞானமே விருத்தியினஞானமாத்
தோன்றுமவேறிலைமைநதா, எ-து ஞானபுத்திரா ! சொருபஞானமேவிருத்
திஞானமாத தோன்றுவதேயனறி யஃதோர்பொருளாகத் தனித்தென்கணு
மில்லை —சொருபஞானமஞஞானசததுருவனறு சுழுத்தியிற கண்டாயே,
எ-து. சொருபஞானமானதஞஞானசததுருவேயனறு, இத்தனைத்தினசுழுத்
தியிறகாணகினறனையே — சொருபஞானத்தினமருவமுஞானத்தைச்சமீம்
விருத்தியினஞானம், எ-து. சொருபஞானத்திலுறவாமருவிரினுள்ள வஞ
ஞானத்தை விருத்திஞானமானதெரிததுவீகம், எ-து.

எனறெனலையீரிடததுமொடபிக. சுழுத்தியிறசெகநதோற்றவிலையே
னறநகேயறிய விடாதெவவுயிர கேவலத்தின்கண்ணு மறிவிருத்தலி னது
சொருபஞானமெனவும், தலிததுந தனனைத்தானகாணவொட்டாத தறி
யாமையாதலி னதனையஞஞானமெனவும், அறிவுமறியாமையுமேதமாயா
நகுறவாரிறறலின சொருபஞானமஞஞானசததுருவனறு சுழுத்தியிறகண்
டாயேயெனவும், சமாதியிலுதிகஞானம் விருத்திஞானமெனவும், ஞான
வானகா சிந்தையாவின நகுவுது சோதிஞானமெனவுந கொள்க. சொருப
ஞானமஞஞானசத்துருவெனறெனப்பாடமோதில மறுவடியும், மறுபாடபி
முரணுதலுக்கென்செயதும். வலிநறுகாகோடலிற் பிறாபழிப்புக்கிடமாம்,
இதனைவித்தனனகு. சுழுத்தியில பூடவயமாகாது தானறிவாகவிருந தம்
பூடத்தை யெதிரிட்டபிதலைப்பறநிச சததுருவெனறதெனின், சுழுத்தியி
லஞஞானக்கே டெயதியதுண்டா? முததிப்பெற்றருண்டா, விசாரமெற்றிற்
கெனவரும் இங்ஙனமாய வினவுக்கெல்லாமென்செயதும். உகாகஞப்பாட்
டனறு, பாடபிகஞாயாதலிற பாடபிசெலவுழிச்செல்லலவேணமும்.

(க-து.) விருத்திஞானமும், அஞ்ஞானமுமுறவன்றென்பது. எனவே,
சொருபஞானமுமஞ்ஞானமுஞ் சததுருவன்'றென்பதாயிற்று. விருத்திஞா
னத்தோடனறிச சொருபஞானத்தோய்றவாமளவுஞ் சிருட்டியாதி நடக்கு
மெனக்குறிப்பித்ததாம் சோதிஞானத்தையனறிச்சொருபஞானமும் சொ
ருபஞானத்தையனறிவிருத்திஞானமு மினறெனக்கூறவந்தது, அஞ்ஞானஞ்
சிருட்டியாதிகளசெய்தற சூத்தரங்கூறவேண்டியென்க. விருத்திஞான
மெழி லஞ்ஞானமிருநதாலன்றோ சேடடையுண்டாம், இன்றாதலா விதுவே
யஞ்ஞானநாசத்துக் கெல்லையென்க. அவனையிவனென்றறப்போலச சொ
ருபஞானமே விருத்தியினஞானமென்றிருத்தலின், ஏகாரந்தேறமம். (எஅ)

எக - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானஞ்சொருபஞானத்தாலெரிபடாது விருத்திஞான
ததாலெரிபடுவதை யுபமானபூவமாக விககவியிற
கூறுகின்றா.]

துருத்தி மாயையைச் சுழுத்தியிற சுடாதது சொருபஞான
நதா னே, விருத்தி ஞானமாச் சுட்டதெப் படியெனில் வெய்யி

லா லுலகெங் கும், பரித்த சூரியன் சூரிய காரதத்திற பறறியக் கினியா கி, யெரித்த வாறுபோற சமாதியில் விருத்தியா லெரிக குமென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) துருத்திமாயையசசமுத்தியிறசடாதது சொருபஞானநா னேவிருத்திஞானமாச சட்டதெட்டியெனில, எ-து. துருத்திபோலவதா வுள்ளமாயயாகிய வஞ்ஞானதைச சமுத்தியவஸதையி லெரிககாதது சொருபஞானநானே, அதுவிருத்திஞானமாரின றெரித்ததெங்கனமோ வதனைததெரிவிக்கவேண்டுமெனில —வெயயிலாலுலகெங்கும்பரித்த சூரிய ன் சூரியகாரதத்திறபறறி யக்கினியாகியெரித்தவாறுபோல, எ-து. ஊஷ ட்ணகிரணத்தின லுலகமுழுவதுஞ்சுமந்தசூரியனானவன் சூரியகாரதக்கல லிற்பறறி யக்கினிவடிவமாரின றனைததையுமெரித்துவிட்ட தன்மையைப போல:—சமாதியிலவிருத்தியா லெரிககுமெனறறிவாயே, எ-து. ரிடடையினகண் விருத்திஞானகுகினியாயெழுந ததனாலஞ்ஞானதையெரித்துவிடு மென்றறிதி, எ-து

துருத்திபோலவது, உசவாசரிசவாசம். அதனையுடையதுடல, அவவுட னுனெனலறியாமை, அவவறியாமையேமாயை, இநதமாயையேயஞ்ஞான ம, ஆதலின்துருத்திமாயையென்றா. துருத்தியென்பதுதூததுருத்தி. இது போன்றதுமாயையெனப்பொருளபடும், படிதலாலுவமைத்தொகை, பண புத்தொகையன்று. இது; காரறுததானென்றறபோலும். தனதாகுகினை யி னு லுலகைசசமக்கினறவ னரசனென்றறபோல, வெயயிலாலுலகெங்கும் பரித்தசூரியனென்றிறுத்தலமுறை. வெயயிலாலென்பது பரித்தலென்னும வினைகொண்டுமுடிய, எரித்தலென்னுமவினைகொண்டு முடித்தறகிடமின்று. எரித்தலுக்காகுகின, பரித்தலுக்கேதுவெங்கே, இதுநிறக. சூரியன் தானே பஞ்சையெரிககாமல சூரியகாரதத்திறபட்டெழுந்த தனதமசாகுகினியா லெரிப்பன். அதுபோல, சொருபஞானமானது தானேயஞ்ஞானதையெரி க்காமல சமாதியிலதனிப்பட்டவிடத்துதித்த தனதமச விருத்திஞானத்தா லெரிககுமெனமுடிக்க. இதனாலஞ்ஞானத்திறகுறவுசொருபஞானமும், பகை விருத்திஞானமுமேயென வறபுதுத்தியதாகப்பெற்றும்.

(க-து.) விருத்திஞானமே யஞ்ஞானநாசமென்பது. சொருபஞானம், சூரியன். பரிபாகவறிவு, சூரியகாரதம். விருத்திஞானம், அக்கினி. மாயா காரியத்தைமாயையெனறது, காரணவாகுபெயா. வெயயிலாலுலகெங்கும் பரித்தசூரியனென் றடைகொடுத்தது, வெயயிலா லெரிக்காமலென்னுநயங் தோன்றற்கெனக.

அ0 - கவி. அ - கை.

[விருத்திஞானமு மனததொழிலாலாயது, இதுவுங்கருமமன
றே, இஃதஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமனறே? இங்ஙனமிருக்க. கரு
மம், அஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்காதெனற தெனையெனவினுவலை
யிக்கவியிறகுகினரா.]

அருளு மையனே திரிவித கரணத்தா லாகிய தொழிலெல்
லாங், கரும மல்லவோ விருத்திஞா னமுமந்தக கரணகா ரியமன்
றே, வுரிய கனமமரு ஞானத்தைக் கெடுக்குமென றேதின லா
கா தோ, பெரிய ஞானமென றதற்கொரு பெயரிட்ட பெருமை
யை யுரையீ ரே.

(இ-ள.) அருளுமையனே திரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்லாங்
கருமமல்லவோ, எ-து. சகலாராதததையு முணாததியருளியகாத்தனே!
மனோவாக்ருக்காயத்தாலாகிய கிரியையனை ததுங்கருமமல்லவா :—விருத்தி
ஞானமுமந்தககரணகாரியமனறே வுரியகனமமருஞானத்தைக் கெடுக்கு
மெனறேதினலாகாதோ, எ-து. விருத்திஞானமெனபதும் மனதினகாரியம
ல்லவா, இங்ஙனங்காரியமாககருவிய விருத்திஞானமென்னுங்கன்மமருஞா
னத்தைக்கெடுத்தவிடுமென்று சொன்னாலாகாதோ.—பெரியஞானமென்ற
தற்கொருபெயரிட்ட பெருமையையுரையீரே, எ-து. மேலானஞானமென்ற
தற்கொருபெரிய பெயரிட்டமகிமையைத் தேவரீர் தெரிவித்தருள வேண்
டும், எ-து.

சமாதியாயினுந் திரிவிதகரணமொததுச்செயதலன்றே, செயதலதொ
ழிலன்றே, இரத்ததொழிலாலாயது விருத்திஞானமன்றே, இரத்தவிருத்தி
ஞானமும், அரத்த்கரணத்தாலாகியபயனன்றே, இரதப்பயன், அரத்த்கரண
காரியமன்றே, இதனால விருத்திஞானம் கருமமாயிற்று. இதைக்கருமா
க்கி, இரத்தகருமத்தாறகெடு மருஞானமெனறலென்னவழு, இங்ஙனமிரு
க்க, இதற்குப்பெரியஞானமெனப் பெயரிடுவதெனே.

(க - து.) விருத்திஞானமாகியகனம் மருஞானத்தைக்கெடுக்குமென்
பது. இன்னுங்கன்மமே முக்கியமெனறன்னென்க. (அ0)

அ1 - கவி. அ - கை.

[விருத்திஞானமுங் கனமமு மந்தககரணகாரியமெனலமெய்யே,
இதுவேசித்தாரதமாயி னிருவகைதந்திரமெற்றிற்கென
விடைதரலை யிக்கவியிறகுகினரா.]

*விருத்தி ஞானம் தக்கர ணத்தொடு விருத்தியா கிலுமைத் தா
வொருத்தி மக்களே தங்களிற் பகைக்கின்ற துலகெங்குங் கண்
டோ மே, கருத்த னாகிய புருடந் திரங்களாங் கருமங்க ளவை
போ ல, வருத்த ஞானமோ புருடந் திரமன்று வஸ்துதந் திர
மா மே.

(இ - ள்.) விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியா கிலுமைதா, எ-து. ஞானபுத்திரா! விருத்திஞானமான தந்தக்கரணத்தோடுகூடச் சம்பந்தித்த புடைபெயாச்சியாயினும் - ஒருத்திமசக்ளேதங்கனிரபசைக கின்ற துலகெங்குங்கண்டோமே, எ - து. ஒருஸ்திரியினபிள்ளைகளே தங்க ஞஞ்ஞள்ளையொருவரோடொருவா பகைத்தடித் துக்கொண்டிறப்பதை யுல கமுழுதுங்கண்டிருக்கிறோமே. - கருத்தனுகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமந களவைபோல, எ-து. கருமங்கள், அகம்பாவமுடையோனுகியபுருடனதுத ந்திரங்களென்பபிம் அவைபோல. - வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமென்று வஸதுதந்திரமாமே, எ-து. அகமுகநாட்டத்தகிகவருத்தத்தாலையதிய விரு த்திஞானமோவெனில், புருடதந்திரமென்றுவஸதுதந்திரமென்பபிம், எ-து.

ஒருத்தி, காரணம். அவள்பிள்ளைகள், காரியம் அவர்களொருவரோடொ ருவ ரடித்துக்கொள்ளுதல், புடைபெயாச்சி இறத்தல், அப்புடைபெயர்ச் சியின்பயன். இதுபோல, அந்தக்கரணம், காரணம். விருத்திஞானமும், கரு மமும், காரியம். இவ்விரண்டுமொன்றோடொன்றுமாறுபடல், புடைபெயா ச்சி. மாளல், இப்புடைபெயாச்சியாலாயபயன். விருத்தியாகிலுமென்பதி லும்மை, இழிவுசிறப்பு. புருடனாலாயதந்திரம், புருடதந்திரம். வஸதுவா லாயதந்திரம், வஸதுதந்திரம். காததனம்புருடதந்திரமெனவே, அகாததா வாமவஸதுதந்திரமென்றாயிற்று. உபாதியானெனல், காததத்துவம், அறிவு யானெனல், அகாததத்துவம். மனமுபாதிவடிவாநின்றியற்றல், கருமம். அறிவேவடிவாநின்றியற்றல், ஞானம். இவ்விரண்டுமனத்தின்காரியமாயி னும், அஞ்ஞானத்தைநீறுபடுதும்வலி பேற்றறபாலதியாது இதனைக்கணி ப்பார தத்துவஞானியோயனி யேனையரல்லா. ஏனையருமெனின், சொல லாலனறியாதத்தாலல்லா. ஒருத்திமக்களென்பதனால், தானேதாயென்ற மையும், தாயென்றுகாஹவேண்டுமோ, கூடல், மிகைபடக்கூறலெனனுங் குற்றமாயமையும், ஆதலின்வேண்டிவதினறு. புருடனதுதந்திரமென்றாவ தால், வேறறுமைத்தொகை. புருடனதந்திரம், புருடதந்திரமென்றாயது, சிலவிகாரமாழயாதினையென்பதினாலெனக் புருடனென்னலபோதும், கரு த்தனுகியபுருடனெனந்து; ஞாயிறு, திகளென்னலபோதும். செஞ்ஞாயிறு, வேண்டுகளென்றறபோலும் அடைவேண்டாதவற்றிற்கடைகொடுத்தல் மிகையாயினுஞ், சான்றோற்றெனவழுவுமையென்க.

(க-து.) தந்திரமிரண்டாகுகியதா லஞ்ஞானத்துக்கஞ்சுசத்தரு விருத்தி ஞானமெனத் தானேயமையுமென்பது. தமதுபுண்ணியகனமங்கனையெல்லா மீஸ்வராற்பண்ணஞ்செயல், புருடதந்திரமெனலமெய்யே. இதுபோல வஸது தந்திரநிலையெங்ஙனமாயதோவெனில், அல்லவிலலையாமுண்டெனறகியை யாது, நின்றுள்ளதுயாதோவதுவஸ்து. சித்தமுமநானகிவயமாகாதவ் வஸ்துவினேரே நிற்றலைச் சூமாகியென்பா. பல்காலமுநேரோநிறக்கிற்க எங் குமாரிகைந்துள்ளசிற்சோதியானது, அங்குமனமசையாதுநின்றுள்ள சித்தத்

தின்கண ணிருளிலமினமினிபோலவும், சுடாபோலவும், வளர்பிறைவரிசை போலவும், சூரியோதயம்போலவும், பகலொளிபோலவும், கணக்கின்றிய சூரியாபோலவும், உபாதிரகிதப்பிரகாசம்போலவும், தனதமிசம்பிரதிபலித் தல்தந்திரமெனவறிக. இம்முறையறியாபால் கேட்கெனப்பயன. (அக)

அஉ - கவி. அ - கை.

[கருமத்தைத்தியானயோகமெனவும், ஞானத்தைஞானயோக மெனவுமிரண்டாக்கி யிககவியிலவிடைகூறுகின்றா.]

வகுத்த கனமங்கள் செயயவுந் தவிரவு மற்றொன்றாக் கவுங் கூடு, மிகுத்த ஞானமப படியனறு தியானமும விவேகஞா னமு மவே நே, செகத்தி லொன்றையொன றுவிவன் பாவிக்குந் தியா னங்கற பிதயோக, முகஸ்த மாக்கண்ட ஞானமே வாஸ்தவ மோகமா மயங்கா தே.

(இ-ள.) வகுத்தகன்மங்கள்செயயவுந் தவிரவுமற்றொன்றாக் கவுங்கூடும், எ - து. சான்றோராலவகுக்கப்பட்டுள்ள கருமங்களானவை, செயயவுங் கூடும், விட்டுவிடவுங்கூடும், வேறொன்றாக் கவுங்கூடும் — மிகுத்தஞானமபபடி யனறு தியானமுமவிவேகஞானமுமவேநே, எ-து, மிகச்சிறப்பித்துள்ளஞா னமானது, அவைபோலப் புருடராலவகுக்கப்பட்டதன்று (என்கனமெனில) தியானமெனப் பூஉம, விவேகஞானமெனப்பூஉம், வெவ்வேறவகுக்கப்பட டுள்ளனவாம் — செகத்திலொன்றையொன றுவிவன் பாவிக்குந் தியானங்கற் பிதயோகம், எ - து. உலகத்திலிவனொன்றைமற்றொன்றாகப் பாவிக்குந் தியானமே கற்பிதயோகமெனவும் — முகஸ்தமாக்கண்ட ஞானமேவாஸ்தவ மோகமாமயங்காதே, எ - து, பிரத்தியட்சமாகக்கண்ட ஞானமேயுண்மை யான ஞானயோகமெனவும்பெயராம். இஃததுபோலத்தெளிவினமையா லொன்றாமற்றொன்றாக் கலங்காதே, எ-து

இரண்டுமொன்றெனவிபீதபுத்தியா னீமயங்காதேயெனினுமமையும். வகுத்தகன்மங்கள், மிகுத்தஞானமென்றிருத்தலின, புருடநந்திரத்தால் வகுக்கப்பட்டுள்ள கன்மங்களெனவும், வஸதுதந்திரத்தாலசிறப்பியுக்குற்ற ஞானமெனவும்பொருள்கொள்ளினுமமையும். வகுத்த, மிகுத்தவென்றதின ஸபிறவினையாக்கினும் கன்மானுஷ்டான் மீட்டங்காரணமாகவாதலின்வருத் தமபற்றிச் செயயவுந்தவிரவுமற்றொன்றாக் கவுங்கூடுமெனவும், ஞானனு ஷ்டானஞ சுகப்பெருக்கேமேலிடச்செய்தலின, இட்டமவைப்பெற்றிரு. வருத்தநத்தட்டென்கனமெனப்பதுகொண்டபடியனறெனவும், சுகனம்பே டமெனக்கொளாது வேடதாரியாகக்கோடலின, செகத்திலொன்றையொ ன்றுவிவன் பாவிக்குந் தியானமெனவும், வாஸ்தவஞானமெனினும், விவேக ஞானமெனினுமொக்கும். தேவதத்தனை யவனவேடங்காரணமாகக் குழிப்பி யென்னும், சுகநியாசியென்றுங்காணு துள்ளவாறவன்சயவடிவங்காண்ட

ஸேமுகஸ்தமாக்கணடஞானமே வாஸதவமெனவுகூறினார். தியானமும், விவேகஞானமும்வேறையென்பகுத்துத் தியானங்கற்பிதயோகமெனவே, விவேகஞான மெதாராதயோகமெனப்பெற்றும். கணமம் ; தியானமெனவும், கற்பிதயோகமெனவும் பெயாபெற்றறபோல, ஞானமும். விவேகஞானமெனவும், எதார்த்தயோகமெனவும் பெயாபெற்றுநின்றது.

(க - து.) இவ்வனமாயவேதுக்களாற கணமமும், ஞானமும், வேறேயென்பது. இன்பதுன்பங்களிடைவிடாதொழிவின்னி வினைவசததாலெய்கினும், உள்ளக்களிப்பணுவேனுந் தாழா துயரா தொருபடிததாரிற்கும். இவ்வனநிறமல விழிப்பினுமுறக்கத்தினுமாயின தளனுவதெநவனங் கொள்ளுவதெந்வனம். இதுயாதுகாரணமாக வெய்தியது? ஞானங்காரணமாக. அநதஞானம்; வாஸதவமாகவும், முகஸ்தமாகவுமிருக்கு மபரோடசஞானமன்றிப் பரோடசஞானமன்று. இஃதென்னவலியது, மேலகீழொப்பின நெனசெய்யுமவலியது. யாதாகசெய்யுமவலியது? சமஸ்ததமுஞ்சினமாத்நிரமாகசெய்யுமவலியது. இதுகாரணமாவெய்தியசுக மெநவனமாயதோ? விதனையுடையாரேயறியவேண்டும். அயலாயினொநவனமுறிவா. முகஸ்தமாககாணுஞான மத்துவிதியிடததும், கற்பிதயோக மேனையோரிடத்துமெனக்கொள்க. அஃத்திஷ்டானம், இஃதாரோபம். அது மாறாதது, இது மாறுவது. (அஉ)

அங் - கவி. அ - கை.

[மேறகூறியவிருவகையோகத்தினிலக்கணங்களை யிக்கவியில் விளக்கி யஞ்ஞானநாசத்தையுங் கூறுகின்றார்.]

கண்ட நிர்த்தது ஞானங்கேட டதுதனைக் கருதுபா வனையோகங், கண்ட பேர்சொலக கேட்டது மறந்துபோங் கண்டது மறவா தே, கண்ட வஸ்துமெய தியானவஸ் துக்களபொய கறுவியஞ் ஞானத் தைக், கண்ட வக்கணங் கொலவது ஞானமே கருமமன் றறிவா யே.

(இ-ள்.) கண்டநிர்த்ததுஞானங் கேட்டதுதனைக்கருதுபாவனையோகம், எ-து. பிரத்தியட்சமாகக்கண்டநிர்த்தது ஞானயோகமெனவும், ஒருவாசொன்னவண்ணங்கேட்டதனைப் பாவிப்பதுபாவயோகமெனவுமபெயராம் — கண்டபேர்சொலககேட்டது மறந்துபோங்கண்டதுமறவாதே, எ-து. கண்டவர்கள்கொல்லக்கேட்பதுமறந்துபோகும், அவ்வனமாகாதுதான்கண்டது மறந்துபோகும், மறந்துபோகாதே:—கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸ்துக்கள்பொய், எ - து. நேரோகண்டவஸ்துயாதோவதுமெய், பாவிக்கப்பட்டவைகளைவைகளோவவைகள்பொய்:—கறுவி யஞ்ஞானத்தைக்கண்டவக்கணங்கொலவது ஞானமேகருமமன்றறிவாயே, எ-து. அஞ்ஞானத்தைக்கண்டவக்கணமேயதனைச்சீறிக்கோற்ற்பாலது மெய்ஞ்ஞானமேயன்றிக்கருமம்ன்றெனவறிதி, எ - து.

வஸது மனோவாகசூக்கேட்டுமெட்டாதெனபதைப்பற்றி முன்னோகூறியிருப்பதால், இங்கேகூறவருவது முறையன்று. ஆயினும், இங்கேசுறது விசாரிக்குதும். காலதேசவஸதுவையன்றிச செசுமெனல தோற்றன்மாத் திரமுஞ் சொனமாத் திரமுமாமுடிகின்றதே, இப்போதுலகமெனற்குப்பொருளெவகே? இதோதோற்றுசின்றதேயெனில், அமமூனறிப்படாதுகாட்டலாமே? பொருளிடங்காலமென்னுங்காரணங்கருதாவிடத்துத்தோற்றலும், கருதியவிடத்துத்தோற்றமையுமானால், அப்போதுலகிருப்பகுமின்மைக்குங்காரணங் கருதாமையுங்கருதலுமாகின்றதே, இவ்விருபுடைபெயாதலுக்கும விளைமுதலமனமாகின்றது. இந்தமனதையன்றிப்புடைபெயாசசியும், இந்தப்புடைபெயாசசியையன்றிச செசத்துணமையுமின்மைமுமெவகே? ஆதலின, மனோகற்பிதமேயுலகமென்றாயிற்று. இதற்குதாரணம். வாசிட்டம், விரதநூயைகதையில், ஈ - கவிபிறகாணலாம். மனமானதுதானேசகததாகப்பரிணமித்தது தானேதனைப்பராககின்றதென்றால், தனைவிசுறப்பித்தது தனைத்தானகாணுகின்றவிது, தனைத்தானவிசுறப்பிக்காமல் சுயம்பாகக காண்கின்றதரிதோ? அங்ஙனந்திருமபாதகுறையேயன்றிவேறன்று. இதற்கு தாரணம்; வாசிட்டத்தில் “ஆனறவமமனமபூரணததையடைந்து பூரண வெண்டுகளபோன்றுறவினது” மென்னுங்கவியாறகாணலாம்.

(க - து) இவ்விருவகையோகவிலகணங்களைவிளக்கியதா லஞ்ஞானத்துக்குஞ்ஞானமே சத்துருவெனத்துணிந்தாமென்பது. உலகத்தில், பெருமபாலுமனோகாவேதாந்திகளென மடாதிபதிகளாயிருந்து கண்டறிந்ததஞ்ஞானமென்பதற்குநா; வேதாந்தநூல்களாலறிவே யுணமையெனக்கூறியிருப்பதை மனதில்திட்பாவமாயுறுதிசொள்வதெனவும், மனனம், நிதித்தியாசனம், இதுவேயெனவும், இதற்குப்பய னீசனைவந்தித்தலேயெனவும், இதல்ல வென்பபரமுஞானிகளசொல்லினுங் கேளாதுதவகமரபினவழித்ததா நடக்குதுமெனவுங் கூறுவா. இத்தெனப்புதுமை. கேட்டதுதனைக் கருதுபாவமோபோகமெனற்கென்செய்வா, கண்டவஸதுமேய திபானவஸதுக்களபொய யென்பானேன. நிசசயஞ்ஞானம்போடசமாயிறே, இஃதப்போடசஞ்ஞானமாகுமா? ஆகுமெனில், ரவியாதிவினறிபிருளநாசமாகுமா, யுத்தியாவது, அனுபவமாவதுண்டா? இதோசூரியனெனநனைததாலும், சொன்னாலுயிருள் போகுமா? போகுமானால், கருமமும், விருத்திஞ்ஞானமுமென விரண்டாகக் கூறுவானேன. அறிவேயுணமையெனநனைவாலதிடபாவவுகொள்ளில், அறிவு, திரிசியங்களிலொன்றாயமுடியும், அலவது பாழாகவேனும், நினைவாகவேனுமுடியும். பாழெனில், மாயை. திரிசியமெனிலுலகம். நினைவெனில் தனதுகுக்குமதேகம். அறிவிவனமாயதன்றோ? எனனை, “அறியாப்பொருள்காரணமாயகுறித தறியுமபொருள்காரியமாமுலகிங். நெறியாற்றிகழ் நான்மறையந்தமெலா நீபனநெனவோதுநிரந்தரமே.” எ - ம். “அறியுமபொருளன்றறியாப்பொருளன நறிவாகியநீயெனும்பொருடான், பொறி

யினவழி சீன்றறியும்பொருளோ போதககணவிழித்தறியும்பொருளே” எ-ம. கூறியவற்றற்காணக. தேகாதிதத்துவக்குறாநகன, அறிவா னுலகிவமறிவா கலாம. சிவதரிசனததிலத்தத்துவங்கனும், தத்துவதரிசனத்திற சிவமு மபா வமாயிறே, இரண்டையும்ததுவாயிருந தறிந்ததறிவாயிறே, அஃதிருநத படியிருக்கின்றதே, அது சிவமாகுமா, தத்துவங்களாகுமா, ஆகாதே; இவயி ரண்டவசரநிலையாயும், அன்றாயுமிருக்கின்றதே. இவவறிவே, சசுலநா னுயிரு ந்து மாங்காங்கெட்டப்புகில தூரநூரமாகவகனறேகின்றதே, இதனைத் தறிநி ப்பதற்கன்றே, சிரவணமனனாதிக்களசெயவது. இவவறிவைத் தவிரமேலாய தென்னையுளது. இருக்கின்றதெனின், அதுதானா யிருந்தறிவதுமிவவறிவுதா னே. அன்றெனின், கருமானுஷ்டானமுட, ஞானானுஷ்டானமுடபுரியுமறிவு பயனவேண்டியுள்ளே? அப்பயனறிவுக்கன்றே, இமமைப்பயனுமறிவுக்கன றே, அப்பயனிப்போதும், இப்பயன்ப்போதுமுண்டா? பயனென்றிலொவ் றிலலாதாயினு மதனையனுபவிக்கும்றிவப்போதின்று எப்போதுமிருக்கிந் ததெனின், இதனை லெட்சியாாதத்ததாறகாணுது பராககிறசெலவதென்க. இவவறிவையன்றிரானென்றகுப்பொருள்கண்டலமே. உபாதிநானாகுமா? ஆகாதவுபாதியைநானென்பபாட்பதுபோல, நானெனலெவிசாரித் துணமை யாகப்பாடகவேண்டிமன்றே? எங்கேபாடகின்றனம், தன்னெவிட்டித்தனக் கயலைநாடப்பறப்பட்டனமே, இதுதானாவேதாநிதியென்பதற் குபரிடதசம் மதம். நன்றுநன்று, இப்போதேயிப்பெயரையொழிக்காவிடில். நமபிபடுப பாரகெடுவா, இதுதிணைம. இதுநிறக. இவரிப்போதேயுலகைமித்தையாக கற்கறியா னொருவன்மபிரமமாகருவா. மித்தையாக்குவொனின், இவவுலக ஞ்சமுத்தியிலிலையெனக் கூறுவதாமித்தையாககல, நன்குநன்கு. இப்போ துமில்லாதகானனீ ஞா யுயமைகூறவந்த துலகமிப்போதுமில்லையென்றகன றே, இக்காலத்திலகேடகி லக்காலத்திலகூறவருவது, கலவித்தோச்சியையு மனுபவத்தெனியையுங்காட்டுகின்றதே, இதுநல்லவேதாநதம். இங்ஙனங் கூ றியுடலையுளர்த்தலேயன்றி யுணாவைவளாததலாகுமா? இனியாவதிமமட மைமரபைவிட்டுத் தன்னையுள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோற் காட்டவல்லாரா த்தேடியகிகிற பிழைக்குதும், அன்றேற்கெடுதும். இஃதகங்காரத்தாறகூறி யதன்று, துக்கநிவிாததிககென்க. நாமேகமெனலேசசொல்லாதகாணுது, கண்ணாறகாணத்தனினிதுபயன்படும. கண்டவஸதுமெய தியானவஸதுக் கன்பெய் யென்பதிலையமென்க? தன்னையுள்ளகாணுதளவும், செக்சிவ பரஞ்சத்தியம், காணினித்ததை. எனவே, காணமையேசத்தியமெனவும், காட்சியேயித்ததையெனவுமாயிற்று. ஆகவே, காணமையுங்காட்சியுநதனது புடைபெயாச்சி, அப்புடைபெயாச்சிக்குவினைமுதல தான். இங்ஙனநதன்னே யின்றிவினைக்கழ்தலும், நிகழ்தலையன்றிச்சத்தியமுமித்தையு மிலையெனக் கண்டாம். இதனினுமிக்கவித்தையெங்குமிலலை. இதுபிறவிதவிர்க்கும். ஈஸ வரநாயனஞ்செய்தலாகியபுண்ணியமோ, அதன்பலனையனுபவிக்கப்பிறவித் தரும். ஆதலின் “பிறப்பென்னும்பேதமை” யென்றா. கேட்டவண்ணம்பா

விததலயோகம். பாவித்தவண்ணங்காண்டலநூனம். இங்ஙனங்காண்டலை
சுதானநூனகதப்பிரத்தியட்சமெனபா. பாவனையையனறு. (அங்.)

அச - கங். அ - கை.

[தியானமசத்தியமெனற லதுகாரணமாவெழுமுத்தியு மசத
தியமனறேவெனறவினுவிறகுவிடை யிக்கவி
யிறகூறுகின்றா.]

சருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியானமுஞ் சத்திய மன்றெ
ன்றால், சருவ முத்தியுஞ் சத்திய மனறென்று சங்கியாதேநீ கே,
ஞருவங் கேட்டவன றியானிக்கும் பொழுதிலல் வீருவமவாஸ்
தவமன றே, யுருவ மாகுமப் பொழுதுகண னுந்கண்ட யுருவம
வாஸ் தவமா மே.

(இ-ள) சருவமுத்தியைத்தருகின்ற தியானமுஞ் சத்தியமன்றென்றால்,
எ - து. சாவமுந் தானாகவிளங்குமுத்தியை மேதேதருகின்ற தியானயோகமு
மிததையாமெனத்தேவீராகூறினா. — சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமனறென்றுச
ங்கியாதேநீகேள், எ-து. சாவமுந் தானாகவிளங்குமுத்தியுந் தியானங்காரணமா
கவந்தபடியா லதுவுமிததையாகின்றதேயெனச் சங்கியாமலேயானசொல
வதைநீகேளுதி — உருவங்கேட்டவன தியானிக்கும்பொழுதி லவயுருவமவா
ஸ்தவமனறே, எ-து பிரமஸவருபமிந்நனமிருக்கின்றதெனக் கேளவியுற்ற
வனதனைச்சிந்திக்கும்பொழுதி லதுவிளங்காமையா லப்போதநதப்பிரமஸ்வ
ருபமவனுக்கு வாஸ்தவமல்லவே, ஆயின் — உருவமாகுமப்பொழுதுகண னு
ந்கண்ட யுருவமவாஸ்தவமாமே, எ-து. தானேயநதப்பிரமஸவருபமாகுங்
பொழுது பிரத்தியட்சமாக ஞானகணனறகண்ட அவவடிவமப்போதுண
மையாகாதா, உணமையாகுமே, எ - று.

அதற்கு உத்தரமிருப்பதாற்சங்கியாதேநீகேளெனவும், கேளவிபட்டுத்
தியானிக்கில, அதுசாதனமனறே, சாததியப்பட்டவிடத்தன்றே வதுதானு
கவிளங்கும் அப்போதுவிளங்காததனாற்பொயயானதும், விளங்கினதால்
மெய்யானதுமவனுக்கனி வஸதுவுக்கனறே, ஆதலின, தியானிக்கும்பொ
ழுதி லவயுருவமவாஸ்தவமனறேயெனவும், கணனறகண்டயுருவம வாஸ்த
வமாமேயெனவுகூறினா. காரணம், தியானம். காரியம், முத்தி. காரணம்
பொய்யாகுமபோது காரியமெய்யாகுமாவெனபதுசங்கை, இதனைத் தானே
யாசங்கித்தாரா. தியானமேமுத்தியென்பதை மறுத்தற்குத் தியானமித்தை
யெனறதெனக். தியானமேமுத்தியாயின மேலேஞானமெற்றிற்கு? தியா
னத்தாற்போடசமும், ஞானத்தாலப்போடசமுமென்பெற்றும். பெறவே,
தானசயம்பிரகாசமாகவிளங்கல் வாஸ்தவம், அனறாகவிளங்கல் வாஸ்தவம்
எனமையெனலேக்கண்டாம்.

(க - து.) பிரத்தியட்சஞானமேயஞ்ஞானநாசமாமென்பது. பிரத்தியட்சஞானமாயினதிரிபுடியாமேயெனின், சமஸதமுஞ்சொப்பிரகாசமாகவிளங்கியலெனலேது, இலலையே. ஆதலின், திரிபுடிநாசமெனக்கொள்க. எங்ஙனமெனின், ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயமென்பவற்றுள் இடையிலுள்ள ஞானத்தைவிளக்காவிடில், திரிபுடியுணம், விளக்கில், எங்கே. ஆதலின், அஞ்ஞானவிமோசனத்துக்குக் கண்ணுறகண்டவுருவம் வாஸ்தவமெனப்பட்டது. விரிககிற பெருகும். (அச)

அரு - கவி. அ - கை.

[தியானிப்பானுக்குத்தியானமிததையாயினும் அவன் தியானித்தவண்ணம் பெத்தமேனுமுத்தியேனுமெயதுமெனலையிகசவியிறகூறுகின்றான்.]

சடம தாகிய தியானமெய யாகிய சாவமுத் தியைநல குந், திடம தானதெப் படியெனி லவரவர் தியானமே பிறப்பா கு, முடல மாசையாற நியானிககிற நியானித்த வுடல்களா குவர்மைந் தா, தொடர்ப வங்கெடச் சொருபமே தியானிககிற சொருபமா குவாமெய யே.

(இ-எ.) சடமதாகியதியானமெயயாகிய சாவமுத்தியைநலகுந் திடம தானதெப்படியெனில், எ-து. சடமாநின்றுள்ள தியானமானது, சாவமுந் தானாகவிளங்குமெயயாகிய முத்தியைத்தருமெனறதிடத்தை யுறுதியாகக் கொள்வதெவ்வண்ணமெனக்கேட்பையாயின் — அவரவா தியானமேபிறப்பாகு முடலமாசையாற நியானிககிற நியானித்தவுடல்களாகுவாமைந்தா, எ - து. ஞானபுத்திரா! எவ்வொருவன்மெவ்வனற நியானிககிறார்களோ அவரவா தியானத்தினவண்ண மவ்வண்ணமாய்பிறப்பெய்தும். எங்ஙனமெனில், தேகவாசைகொண்கின்றதிக்கில் சிந்தித்தவண்ண மத்தறகுரியவுடல்களெய்ப்பாராகள் — தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேகியானிககிற சொருபமாகுவாமெயயே, எ - து. விடாதுதொடாந்துவருகின்ற பிறவிகெடவேண்டிப் பிரமசொருபத்தைத்தியானஞ்செய்யிற பிரமசொருபமாகவிளங்குவ ரிது சத்தியமேயிதனைச்சிந்தித்தறிதி, எ-து.

சடமதாகியதியானமெனறது ; தியானத்தனையு மறஞ்ஞென்றையும் நியாதெனவும், மெய்யாகியசாவமுத்தியென்றது ; தானன்னியமாகாது தானேதானாகவிளங்கலெனவும், பொருள்படுமாறுகாண்க. உயிரொல, உணர்வு. எனனை, “உணர்வியலாமுயிரொன்றுமொழித்த, வுடனமுதலனை ததுமுயிரலபொருளே” என்றாபவணந்தி. இதில், உணர்வியலாமுயிரொன்பது, அறிவுமயமாகியவுயிரொனக்கொள்க. இதுபற்றி யோரறிவுயிர், “புனமரமுதலவுற்றநியுமோரறிவுயிரொனவும்”, ஈரறிவுயிர், “முரணந்தாதிராவ நிகொழிந்தறிவுயிரொனவும்”, மூவறிவுயிர், “சிதலெறும்பாதிமூக்கறிவினமூ

வழிவழியொனவும்”, நாலறிவுயிரா, “தும்பிவண்டாதிக்கண்ணறிவினாலறிவுயிரொனவும்”, ஐயறிவுயிரா, “வானவாமக்கணரகாவிலங்குபுள, ளாதிசெவியறிவோடையறிவுயிரோ”, எனவுங் கூறியவாறுகாண்க. இங்ஙனமாயது; “மெயநாமுகஞ்நாட்டஞ்செவிகளி, நெனுமுழதலாக்கீழ்க் கொண்கமேலுணாதலின், ஓரறிவாதிவாயுயிராநதாரு” மென்பதனாலென்க. சததபரிசாதிசீனயுணாதலேபற்றி புய்வகையெனவும், தோற்றபேதத்தாலுயிரொழுவகையெனவும், உபாதிபேதத்தாலும், குணபேதத்தாலும், சததபேதத்தாலும், உணாவுபேதத்தாலும் மொவ்வொருதோற்றவுயிரா, பறபலபேதமெனவுங்கொண்டதேயன்றி, வேறுகாரணம் பற்றியனதே எந்தவுயிருக்கெந்தபிறவிசுதந்தரம், இனதே உபாதிதோற்றத்தானும், வினைக்கீடாகப்பிறவிமாறுவதானும், மேல், கீழ்தாகவும், கீழ், மேலதாகவும், உயிராகின்றனவன்றோ? உயிரிங்ஙனமாதற்குக்காரணம், கடவுளிடமெனில், பாரபட்சதோடமெய்தும் சுபாவமெனின், அந்நதவுயிரநதந்ததோற்றமாகவே மாறுதொருபடித்தாயிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றாதலால்தோடமெய்தும். நிலையாதமாறுதலே சுபாவமெனின், முடிவினரும். முடிவினருக்கவே, ஒவ்வொருயிரும்பிறவியால மாறிமாறிநிலையாதலேயுமன்றோ? ஏற்றனம். ஒவ்வொருயிருக்குப்பிறவியளவினதென நினமொழிகாட்டுகின்றனவன்றோ? மாறிமாறிப்பிறவியெய்தற் குயிரொப்போதுயிருக்கவேண்டுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க, உயிரமுன்பினில்லாததெனக்கூறலாமா, கூறுகின்றனதோ, இதுபோலவே யவரதுவாதமுமிருக்குமெனவறிக. மீண்டுஞ்சுபாவமெனில், முற்றுநிலையாவாததோடமெய்தும். வினையெனின், எதுகாறும், விருப்புவெறுப்புள்ளனவும். இதுவெதுகாறும், பொருளல்லவற்றைப்பொளாகக் கருதுமறியாமையுள்ளனவும் இதுவெதுகாறும், தானேதானாகவிளங்குமளவும். அப்பாலைனசெய்தும். வினாவொழிக. மீறிவினவெல்லாஞ்சொலவாதமாயமையும். உயிர்க் கிரநிலைகள்பேதமறியாததால், இவற்றுள்ளொன்றையவாவி வினைபுரியுமன்றோ? வினைபுரிதல், சங்கற்பித்தலை. அதாவது; சிந்தித்தல். சங்கற்பம், சிந்தித்தல், தியானம், இவையனைத்துமொருபொருட்களவி. வினைபுரிந்தாலன்றோ வதனபயனதமக்கெய்தும், எயதினாலன்றோ, அனுபவித்ததுதீர்தல். அனுபவித்தற்குத்தனைக்கருவிபிறவிவேண்டுமன்றோ, இதுதியானங்காரணமாகவெய்தற்பாலதாதலின், பந்தத்துக்கேனுமுதக்கேனு மவரவாதியானமேபிறப்பாகுமென்றோ. தானேசமஸ்தபோகமுமாகப்பரிணமித்திருத்தலைத் தானென்றறியாது தனக்கயலெனக்கருதலளவு மதனைச்சுக்கிக் வுயிரகந்தாவுமன்றோ? அவ்நதநதாவதுதலேதியானம், அந்தத்தியானபேதமளவினமையின், உடலமாசையாலதியானிகளில் தியானித்தவுடல்களாகுவொன்பதுஉம், சமஸ்தபோகமுநதனதுபரிணமிப்பேயெனத்தெளிந்தாரா மீண்டுமயலெனநாடுவரோ, தன்னைத்தானடையத்தியானிப்பரன்றோ, ஆதலின், தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேதியானிக்கிற் சொருப்பாகுவொன்பதுஉம்பொருந்தும்.

(க - து.) இருவகையுள்ளதைத் தக்கவாறுதியானிககினறனரோ, வது வந்தேதீருமெனபத். இதனைமறுககாததற்கேதுகூறியதைக்காணக. பொருளைப்பொருளாகக்காணுவனவும், அவாநாசத்துக் கிடமினது. இடமினராவளவும் பேர்கதாக்கசியாது. கசியாவளவும், அதனைனுபவிக்க யாதானும் வினைபுரியவரும், வரும்ளவும்பிறவியகலாது. அகலாதுபற்றி யிங்ஙனங்கூறினானக. இப்போதே பறபலபிறவிபேதமுந் தேகபேதமும் கோறிக்கைபேதமும், அடங்காவவாபேதமும், சங்கறப்பேதமும், முயற்சிபேதமுமாயுயிர்களிருக்க, இன்னும்பிரத்தியடசம் யாதுக்கு. (அரு)

அக - கவி. அ - கை.

[தானபிரமமாதற்குத்தியானமேபோதுமெனின விசாரமும்
ஞானமுமெற்றிறக்கெனற வினாவுக்குவிடை
யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

பிரம ரூபத்தைத் தியானித்த பேர்களும் பிரமமா குவொன்றா, னரசு நீரமாங் குரவனே விசாரமேன ஞானமே னென்னுதே, பரம பாவனை பரோக்ஷமாம் பின்பநதப் பரோக்ஷமே யப்ரோட்சந, திரவி சாரமா ஞானமே முததியாந தீரவையீ தறிவாயே.

(இ-ள.) பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபோகளும் பிரமமாகுவொன்றால் நரசுநீரமாகுரவனே விசாரமேன ஞானமேனென்னுதே, எ-து. மானிடவடிவாயெழுந்தருளியுருநாதனை! பிரமஸ்வரூபத்தைத்தியானித்தவாகளும் பிரமமாகவேவினாகுவொனத்தேவரீராகூறினால, மேலேவிசாரமும், ஞானமுமெற்றிறகோவெனச சங்கியாதுநிறி, யானகூறுவனதனைக்கேளுதி — பரம்பாவனைப்ரோட்சமாம்பின்பந்தப்பரோட்சமேயப்ரோட்சம், எ-து. பிரமத்தியானமேப்ரோட்சஞானமாம், பின்னரநதப் பரோட்சஞானமேயப்ரோட்சஞானமாம் — திரவிசாரமா ஞானமேமுத்தியாநதீரவையீ தறிவாயே, எ - து. திடமாகவிசாரிக்கும்விசாரத்தாலான வந்தவப்ரோட்சஞானமே நிரதிசயானந்தமாம், இதுவேதீரப்பெனவறிதி, எ-று.

அறிவினதுபிரதிபலனமாதலி னனைத்துமீண்டுமறிவாம். இதுசருதியுத்தியனுபவத்துணிபாதலானும், சோதனைஞாயமபொருத்தமுகத்தாலாயந்த தெளிவாதலானும், அறிவேபிரமமெனப்பெற்றும். பெறவே, தினைபாலிடமாயுமன்றாயுமிருத்தலி னெல்லாமாயலவடிமாயிருந்த திஃதெனசசுட்டாதுகூறினாசானரோ. ஆயினும், அஃதறிவேயெனக்கண்டாம். கண்டதாலிது மறுத்தற்பாலதன்று. மறுப்பார, கெடுவா. எனனை, “பூதாதியைநதுபொதிபுலன்களெல்லாஞ்சித் தேதாதியந்தமியைவெல்லாஞ்சித் தேதாதிய கறபணியுஞ்சித்தனைத்துக் காண்பானுகாட்சியுஞ்சித் தற்புமும்வேறிலலாமை யாகல்”, என்றாசொருபானந்தர். “ஞானமேபிரமமெனறமுதனமொழி

யினபயன்கேள்”, இதனைமகாவாககியத்திலும், அறிவேபரமெனப்பதைப்பற
 நிமுககியமாய, வாசிடடததில, தேவபூசைகதையிலும் காணலாம். சகல
 மதத்தரு மெதனைத் தெய்வமெனினுஞ் சொல்லாலன்றிப்பொருளாலன்று,
 சொல்லாலெனின், அறிப்பிப்பொருளும் நினைவும் பாழாமாம். பொருளா
 வது, மெய்யுணர்வு. அதாவது; படிப்பானைப்படிப்பதெந்தவுணர்வோ வந்த
 வுணர்வு. இங்ஙனமாயவுணர்வேதெய்வமெனறி வேறென்பவெல்லாளு சோத
 னையினிலையுறுத்தத்தளித்தழியும். ஆதலினறிவேதெய்வமென்றும். எல்லா
 வுயிருமறிவாதலின், ஒவ்வோருயிரும, தன்னைத்தானானசகிந்தித்தல, தியா
 னம். அஃதறிவெனவிசாரத்தாற்றோததும் விளங்காமை, பரோட்சம். அத
 னைத்தக்கவாசானுலவிளக்கிக்கொள்ளுதல, அப்பரோட்சம். அதோடுநிலலாது
 நானெனலாதியாக வனைத்தையுமெலகீழோம்பின்றி யவவிளக்கமாகப்பன்
 னுளதிகவருத்தவகொண்டகமுகமாகப்பழுகியாககல, ஸ்திரவிசாரமாஞா
 னம். அப்போதனையிஞ்சிறிதுமினறித் தானாயத்தானன்றயவிளங்கலின்,
 அதுவேதுக்கறிவாததியுந் தடையற்றவானந்தமுமாம், இங்ஙனமாயவானந்த
 மேதானுதல. இங்ஙனந்தானுதலேமுத்தி. இதறியாது பலருஞ்சொல்லப்பட்ட
 டமுத்திகளிறநிலைக்குமாறாயவாதலானும், இதுபோற்பழைமையன்றமையா
 னும், அந்நியமாதலானும், அஃதாகாவென்க. இதுதீர்வையென்பார், பரம
 பாவனைப்பரோட்சமாம் பின்பந்தப், பரோட்சமேயப்பரோட்சந திரவிசார
 மாஞானமேமுத்தியாதீர்வையென்றார். இந்நூலாசிரியர்; பரோட்சமே
 யப்பரோட்சமெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தமையின், பரமபாவனையேப
 ரோட்சம், பரோட்சமேயப்பரோட்சம், அப்பரோட்சமேதிரவிசாரமாஞானம்
 திரவிசாரஞானமேமுத்தியெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தனம். இங்ஙனங்
 கொடுத்த தொன்றுக்கொன்றுதொடராதலபற்றியென்க. இத்தொடர்
 புச்செல்லுமவழிச் செல்லவறியாதார், ஆங்காவகுப்பயனிதுவேயெனநிற்பர்,
 நிற்பதால், அவ்வவ்வவசரத்தைமுத்தியென்பார். இவைமுத்தியாகுமா? ஆகா
 மைப்பற்றி யிவற்றைப்பதவிமுத்தியெனநன்றறிஞர். இவவுளவறிந்தவராதலி
 னிவற்றைத்தீர்வையெனனுதொழிந்தனார்.

(க - து.) பிரமஸவருபத்தைத்தியானிகருந்தியான முளளவாரெய்தின
 தோடுநிலலா ததனவழித்தாசசெல்லி நிவவவசரநிலைனை முறையேதந்தது
 விடுமென்பது. இன்னுநதொடர்பிருக்கப் பிரமத்தியானம்பிரமமாகுமெ
 னல, துணிவுப்பற்றி. (அசு)

அள - கங். அ - கை.

[அஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்தபின்னா விருத்திஞானமிருக்க எங்ஙன
 மனுபவங்கைகூடுமென்ற வினாவிற்குத்தர மிக்கவியில
 கூறுகின்றார்.]

வீட தாம்பரி பூரண சொருபத்தில் விருத்திஞானமுங்கு
 டிச், சேட மாகிஞ லகண்டமா மனுபவ சித்தியெய். படியெய் ஞா

ந், சாடி நீர்மண்ணைப் பிறித்ததேற் றும்பொடி தானுமண் னெ
டுமாய், மூடி ஞானமு மறிவிலா மையைக்கெடுத் தொக்கவே
கெடுந்தா னே.

(இ - ள்.) வீடதாமபரிபூரணசொருபத்திலவிருத்திஞானமுங்ங்
சேடமாகினுலகண்டமாமனுபவ சித்தியெப்படியெனறால், எ - து. முததிக
குமுதற்காரணமாகியபரிபூரணசொருபத்திலஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்தது தா
ன்மாத்திரயிஞ்சிறின் றுள்ளிருத்திஞானமானது, தானுமப்பிரமத்தோடுக்
டிவிசேடமாயிருக்குமானால் துவிதமாகினதே, துவிதமானால், எங்ஙனம்
கண்டாகாரவனுபவசித்திவாய்க்கும். வாயக்காதே, இதற்கெனசெய்து
மெனக்கேட்பையாயின்:—சாடிநீர்மண்ணைப்பிறித்ததேற்றும்பொடி தானு
மண்ணெடுமாயும், எ - து. சாடியிலுள்ளகலகனீர், நீாவேறமுக்குவேறு
கப்பிரித்த தேற்றுகொடபபொடியானது, அவ்வமுக்கோடுதானுமொ
க்கமடியும்:— ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத் தொக்கவேகெடுந்தா
னே, எ - து. (அதுபோல) விருத்திஞானமுமஞ்ஞானத்தோடெதித் ததனை
நாசஞ்செய்து, அதனோடுதானுமொக்கவேமடியும், எ - து.

பரிபூரணசொருபமாதலேமுத்தியாதலால் இதனைமுனபினகுகியது,
காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்தற்கெனக். வீடு, முததி. பரிபூரணசொ
ருபம், பிரமம். முததிக்குப்பிரமமபேதமெனக்கொண்டு நிமித்தகாரணகா
ரியமெனப் ரநிலையறியார்போலும். எந்தவறிவினலதத்துவங்கனையெல
லாம் விசாரித்துத்தானல்லதானல்லவெனச்செல்லுகின்றதோ, அந்தவறி
வைவிடரியதிகளையப்பெற்ற தத்துவக்குழாங்களுவோருமானால் பிரமமும்
வேறாயிருக்கலாம். அங்ஙனமின்றே யிங்ஙனமிருக்க. சுசாதிகவிசாதிகசு
தபேதமயமாதல தத்துவக்குழாங்கள். அனராதல, பிரமம். அந்தமயமா
நின்றதும், இந்தமயமாநின்றதும், அறிவாதலால், அறிவேபிரமமுதலிய
வனைத்தமெனவும், ஒன்றிலொன்றிலலாமையறிவிலாதலால், அறிவேயுண்
மையெனவுகண்டாம். இங்ஙனமாயநிலை யிவனினுமாகாமையா லிங்
ங்னம்வினவினெனப்பெற்றும். பொருளல்லவற்றைப்பொருளெனறுண்
ர்ந்ததும், பொருளைப்பொருளென்றுணர்ந்ததாநாதலா லறிவேயுஞ்ஞா
னமும் ஞானமுமெனறுயிறும். ஆகவே, தனனலவினைந்தவஞ்ஞானந் தன்
னலவினைந்தஞானத்தாலழியும்போது, தனனைவிட ஞானமவேறன்றதலா
லஞ்ஞானத்தையழித்துத் தானுமதனோடொக்கமாயுமென வுபமானபூவ்
மாகவிடைத்தெனத்தெரிந்தாம்.

(உ-து) ஞானமுஞ்சேடமாகாதழியுமென்பது. சேடம், மிச்சம். இந்த
மிச்சம், பரிபூரணமென்றசுத்தகை.

(அஎ)

அஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமிருக்கச் சீவனமுத்தரனுபவமெங்ஙனமோவென
வினாவலுக்குவிடை யிக்கவியிற்சூறுகின்றார்.]

இந்த நிச்சய முததரு ளனுபவ மிருப்பதெப் படியென்
றா, சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமா
வர், பந்த முத்திகண் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொலி
னகையா வ, ரந்த ரத்தையுண் மிழிந்ததோர் கொதுகெனு மவ
ர்களை நகையா ரோ.

(இ-ள.) இந்தநிச்சயமுத்தருளனுபவமிருப்பதெப்படியென்றால், எ-து. இ
ங்ஙனமாயதீர்ந்ததிலே சீவனமுத்தருக்குளனுபவமாக விருப்பதெங்ஙனமோ
வெனக்கேட்பையாயின:—சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போ
ற்சுகமாவா, எ-து. பயசிந்தையற்ற திரிலோகமண்டலாதிபதியாகிய சுகர
வர்த்தியும், இதுவர்க்குத்தீதென்றறியாத சிசுவும்போலசுகநுபமாவா:—பந
தமுத்திகள்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகையாவா, எ-து. பந்த
முத்தியும்மறந்துபோகும், பலருமுண்டென்றுசொல்லுவராயினசிரிப்பா:—
அந்தரத்தையுண்டுமிழந்ததோர்கொதுகெனு மவர்களைநகையாரோ, எ-து.
ஒருகொசுகானதாகாயத்தையெடுத்தவாயிலபோட்டுத் துப்பிவிட்டதென்று
சொன்னாலவர்களைப்பாராததார்தானசிரிக்கமாட்டார்களா, எ-து.

சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போலெனவுவமைசூறியது;
அரசனுககெதிரினமைபோல மகான்களுக்குச்சுசாதிவிசாதிசுகதபேதங்களி
ன்மையினும், சிசுவுக்குப்பகுப்பினமைபோல மகான்களுக்குத்தம்மைத்
தவிர்ச்சிறற்றிவுபேரறிவென்பதூஉம், சிறறினபம் பேரினபமென்பதூஉம்,
ஆதியபகுப்புச்சிறிதுமினமையினும், பந்தமுத்திகள்மறந்துபோமென்ற
து, அஞ்ஞானத்தாற்பந்தமும், ஞானத்தாலமுத்தியுமெய்தலமாபு. இங்ஙன
மிருக்க, இவர்களுக்குஞ்ஞானபேதமேது, தம்மைத்தவிரவ்விரண்டுபேதமு
மினமைபற்றி மறதிகேவருதலானும், உணடென்றுபலர்சொலினகையா
வொன்றது; சொல்லுவாராமடமைபற்றியாதலானுமென்க. இங்கே அந்தர
மென்பது, ஞானகாயத்தை. கொசுகென்றது, தானலதைத்தானென்போ
னா. ஆகாயமாகியவிபுத்துவததில் கொசுகெனலோர்ப்ரமாணுவிலும் பர
மாணுவெனத்தகுமா? இஃதாகாயத்தைவிழுங்கியுமிழந்ததென்றாலென்ன
வியப்போ, அதுபோல, சொல்லாலனறிப்பொருளாற் பார்த்தாயினுங்கே
ட்டாயினுமறியா, இவர்களுந்நபரமாகாயத்தையனறி யிவர்களுளோர்,
இலரோ. இவர்களதைவிழுங்கியுமிழந்தானென வியப்பன்றோ, என்னுளோ
னக. ஞானகாயத்தையெடுத்தவிழுங்கல், முத்தி. உமிழ்தல் பந்தம். இதனை
யாராதானேறப், பாமரருமேலாரொனலைக்குறிக்கின்றது. இவர்களவமதி
புக்கிடம்பெருரோ பெறுவார்களென்னுமெதிர்ப்பற்றபொருடா நின்றதோ

காரமெனக்கொள்க. நகையாரோயெனப்பாடமோதின, ஏகாரம், எதிர்மறை.

(க - து.) மகான்கள்பந்தமுத்திமறநதனொன்பது. சிதாகாயத்தை யன்றித் திண்பாலிடமிலலாமையி னேற்றற்பாலதேயென்றிக. இருநதா லன்றோமறவாதிருத்தறகு. இதுதனைத்தானசோதித்துழித்தெரியும். (அஅ)

அக - கவி. அ - கை.

[செகம்பொய்யென்றகுப பொயக்கதையொன்றை
யிக்கவியிருக்குகின்றா.]

மலடி மைந்தனுந் தாணுவிற்புருடனும் வான்மலா முடிசூழியிலகு கந்தர்ப்பநகரிலே சுததிகை யிரசித்ததை விலேபேசிக கலக மாயினு ரிடையினிற் கயிறறராக் கடித்திரு வருமாண் டா ரலகை யாயினு றொனுமவிவ காரத்தை யறிந்தவன் மயங்கா னே.

(இ - ள்.) மலடிமைநதனுந்தாணுவிற்புருடனும் வான்மலாமுடிசூழ, எ-து. மலடிபுத்திரனும், தற்புமானும், இருவருங்கூடக்ககரவிருத்ததைக்கு மிமியிற்சூழக்கொண்டு. — இலகுகநதாபநகரிலேசுததிகையிரசித்ததைவிலே பேசிக்கலகமாகியே, எ-து. விளங்காநின்றகநதாவமென்னுநகரினகண கிளிஞ்சலவெள்ளியை விலைமதித்து, இவற்றைச்சுதநதரமாகிக்கொள்ளுங் காரணத்திலெனதெனதென்று வழக்கிடடுத்தமக்குள்ளே கலகமாய் — இடையினிறகயிறறராக்கடித்திருவருமாண்டாரா, எ-து. இங்ஙனங்கலகமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், பழதைபாம்புகடிக்க, அதனாலிருவருமிறந்தாராகள் — அலகையாயினுறொனுமவிவகாரத்தை யறிந்தவன்மயங்கானே, எ-து. அவ்வாறிறநதவாகளபேய்களாளுக, என்னுங்கதையினொழுங்கை யறிந்தவனெவனோ அவனிவவுலகாதினயமெய்யெனமயங்குவன மயங்கானே, எ-து.

மலடியும், தாணுவுமெய். மைந்தனும், புருடனும்பொய். இதுபோல, பிரக்கெடுமெய். ஏனையவைபொய். சூழி, பேசி, கலகமாகி, மாண்டு, அலகையாயினுறொன்பனவெல்லாரு சேட்டைகள். இதுபோல, வந்தான், போயினான். பாரத்தான், கேட்டான். நினைத்தான், மறந்தான். அறிந்தான், அறியான். எனபனவுஞ்சேட்டைகள் அநதவினைமுதலமெய்யாயி னநதச சேட்டைகள்மெய்யாகலாம். இநதவினைமுதலமெய்யாயி னநதசசேட்டைகள்மெய்யாகலாம். ஒருபோதுமாகாவாறுபற்றி இங்ஙனமாயவுவமையால் மித்தையெனத்தெரிவித்தனர். உபமேயத்தைமித்தையெனக்காட்ட முழுது மித்தையானகதையை யிக்கவியுபமானித்ததால், பிரிதுமொழிதலணி. உதாரணம். “நெடும்புனலுள்வெலுமுதலை யடுமபுனலி னீங்கினதனைப்பிற” என்பதனானும்; “கொக்கொக்கமபுமபருவத்து மறந்தன குத்தொக்க சித்தவிடத்து” என்பதனானுங்காண்க. முன்பின்பற்றி யிங்கேயுபமேயமு லகாரதியுள்ளும். ஏனையவையென்பது, தேகமுதலிய தத்துவங்குமுதத்தை.

இவைபிரகருயினதுசாயையெனவறிக. உபாதானவுபாதேயமயமாகாத தத்துவக்குழாங்களுங்கணுமில்லை, இங்ஙனமாய்சோதனைவகலாதாரிகக தையமறவார். அகன்றார்மறப்பா. அசைகுறைதலைப்பற்றி யிரசித்ததையென்றாம். சிலிரதி, கலகமாயமுயற்கொம்பிறைகுத்தியே களைத்திருவரு மாண்டாரொன்றிருக்கின்றது, இதனையேறகினுமேறகலாம்.

(சு - து) சித்தப்பிராந்தி, செகதபிராந்திதெளிந்தவனமயங்கானென்பது. கடிக்கவென்றபாலது கடித்தென்றாயது காலவழுவமைதி. காலதேச வஸதுபரிசேசேத்புடைபெயாசசி சற்றுமின்றிஞெபதிமாததிரமாக வெருத னமைத்தாவின்ங்குந்தனபா லவாந்தரமாகத் தினைத்துணைபுடைபெயாசசி போற்றோனறிய ஞெபதிஸுபரிபபே, மலடிமைநதன். பரிபூரணநாட்டவிழபபே, தாணுவிழபருடன். இழபபென்றறியாமையே, வானமலா. அது தினைபாலிடமாமீக்குறலே, முடிசூடல. இதிலெயப்பற்றவிடத்தனைத்துமித தையாகக்காண்டலே, கந்தாபநகா. தனனைத்தா னொனவிசாரித்தலே, சுத்திகாரசித்ததததவிலைபேசல. உபாதிசமபந்தபாவநாசமெயதலே, கலக மாதல. ஆங்கெழுந்தவிததிஞானமே, கயிறறரா. அஃதெரித்தலே, கடித்தல. ஸுபரிபபும், நாட்டவிழபபும் நசித்தலே, இருவருமான்ல். பந்தமுத்தி கற்பிதமாகமுடித்தலே, அலகையாதலெனக்கொளக. பந்தமுத்திபகுப்பின மையைக்காட்ட, அலகையென்றா.

(அக)

சு0 - கவி. அ - கை.

[பொயயேகதையானவாறுபோலப் பொயயேசெகமெனக்குறிப்பித்தமையின், இந்நதப்பொயயெனலையே மாயையென்றனரறிஞா, இந்நதப்பொயயேசெகமாதியாக விகாரித்தததோற்றலின்னைத்துமாயாகாரியமெனப்பபிம், இதனிற்சித்தமவையாதுபூரணமானசத்தாநிறியென்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

மாயை யென்பது பொயயெனி லதுபெற்ற வகையெலாம் பொய்யா மே, தாயை யன்றிமக் களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதியும் வேறுண்டோ, சேய சொர்க்கமு நரகமு நனமையுந் தீமையும் பாரா மற், நாய சத்துசித் தானந்த பூரண சொருபமா யிருப்பாயே.

(இ-ள.) மாயையென்பதுபொய்யெனி லதுபெற்றவகையெலாம்பொய்யாமே, எ - து. மாயையென்பபிவதுபொய்யானால், அதுகாரணமாக வந்தவனைத்தும் பொய்யாகவேண்டுமே, எங்ஙனமெனில்:—தாயையன்றி மக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதியும்வேறுண்டோ, எ-து. மாதாவின்துபிறவியையுஞ்சாதியையுமன்றி யவன்பிள்ளைகளுக்கு வேறேபிறவியும்வேறேசாதியுமுளவோ:—சேயசொர்க்கமுநரகமுநனமையுந்தீமையும்பாராமல், எ-து. நெடுந்தாரத்தனவாகிய சொரக்காதிபதவிகளும், ரவரவாதிக்கர்களும்,

நன்கெனப்பட்டவையும், தீங்கெனப்பட்டவையு மிவையெனப்பகுத்துணா தல் செய்யாது:— தூயசத்துசித்தானந்தபூரண சொருபமாயிருப்பாயே, எ-து. பரிசுத்தமானினுள்ள சதது சிதது ஆனந்த நித்திய பரிபூரணவிலக கணமுடையதெதுவோ, அந்தச்சொருபமே நீயாதறகுமுபலுதி, எ-று.

யாமாசாமாயா, என்னுஞ்சுலோகப்பொருளை யுணர்த்தரிதறலின, மாயையெனபதுபொய்யெனிலெனவும், சுகசீவராஞ்சத்தியமபோற்றேறறுவ வேணுந் தமக்கெனச்சயம்பொன்றினறிசு சோதனையிலயாவுமறிவாமுடிவ தெனனை? முடிதலினனைததுமறிவின கறிபிதமெனற்கையமெனனை? கற்பித மாதலின மாயாகாரியமெனப்படும. இத்திண்ணநோக்கி, அதுபெற்றவகையெலாம் பொய்யாமேயெனவும், அனைத்துமாயாகாரியமெனற்குதாரணமாகத், தாயையன்றிமக்களுக்கொருபிறவியுஞ் சாதியும்வேறுண்டோவெனவும், அறிவைத்தவிரவயலொன்றுளதாகசு சோதனையிறகாணுமையின, சேய்சொராக்கமுநரகமு நனமையுநீமையும்பாராமலெனவும், அநிரதசடதுககவனித்தியகண்டிலைக்கணங் கட கறிவெதிராமறையாதலின், தூயசத்துசித்தானந்தபூரண சொருபமெனவும், நாமெதுவாதலோவென்னு மையந்தவிரதியெனப்பா, சொருபமாயிருப்பாயேயெனவுங்கூறினா. அது பெற்றவகையெலாமெனபது ; அமமாயை காரணமாகவுதிககப்பெற்ற சகமாதிரி மூன்றுவகையாயுள்ளனவனைத்துமெனப பொருள்கொள்ளினுமேற்கப்பெறும். தாயையன்றிமக்களுக்கொருபிறவியுஞ் சாதியும்வேறுண்டோவென்றவுதாரணம்; மாயையும், மாயாகாரியமும்பேதமெனற்கன்றோ, இங்கேகூறக்கிடந்தது. திரிபதாராததமுறிவுக்கயலென்னுமளவும், மாயாகாரியமெனப்படும. அறிவாயின, மாயையெனலெங்கே, அதன்காரியமெனலெங்கே, இன்றாதலின, மறுக்கறபாற்றே.

(ச-து.) யாவும்பொய்யாகமுடிதலபற்றி யனைத்துமாயாகாரியமெனபது. இவற்றைமெய்யெனின் அஃதாரோதபா. (கூ0)

கக - கவி. அ - கை.

[அனைத்துமாயாகாரியமாவதால மித்தையாமேயெனின், எவ்வேறபா, இதுகுற்றமாகமுடியாதா, எனற வினாவை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

பங்க யாசனன் முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோ ரும் கங்கை யாதியார் தீர்த்தமுந் தேசமுங் காலமு மறைநா லு மங்க மா துமந் திரங்களுந் தவங்களு மசத்திய மெனச்சொன் னை லெங்க னாயக னேயத னாற்குற்ற மில்லையோ மொழியீ றோ.

(இ-ள்.) 'பங்கையாசனன்முதற்பலமுனிவரும் பாருளபெரியோரும், தாமரைமலையிடமாகவுடைய பிரமன்முதலியபற்பலமுனிவரும், பூமியுள்ள சான்றோர்களும்;—கங்கையாதியார்தீர்த்தமுந்தேசமுந் கால

முமறைநாலும், எ - து. கங்கைமுதலியபுண்ணியதீர்த்தங்களும், காஞ்சி முதலிய புண்ணியஸ்தலங்களும், சிவராத்நிரி, ஏகாதசி, நவராத்நிரி, நோனபு, காராத்நிகை, முதலியபுண்ணியகாலங்களும், நான்குவேதங்களும்:—அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனசசொன்னால், எ-து. சந்தசு, கற்ப, வியாகரண, முதலியவாறங்கங்களும், ஏழு கோடியாசுவிரிந்துள்ள மூலமந்திரங்களும், காமியம், நித்காமியமென்னுந் தவங்களி லொவ்வொன்றனேக பேதங்களா நிறைநிறை தவங்களும், ஆகியவிலையனைத்தும் பொய்யென்றுசொன்னால்—எங்கனாயினேயதனா குற்றங்க ளிலையோ மொழியீரே, எ - து. எமக்குக்குருவாகவெழுந்தருளியராயகனே! பொய்பென்றுசொல்வதனாகுற்றங்க ள சம்பவித்தற்கிடமிலையோ? இதனைவிளங்கத்தெரிவித்தருளும், எ-று.

பங்கயாசனமுதலென்றதனா பிரமாவிஷ்ணுமுதலிய பஞ்சகர்த்தாக்களுமெனப்பெற்றும். இக்கவியில் வந்திகத்தக்கவைகளையே மிதையாகுமென்றெடுத்ததுக்காட்டலின், எடுத்துக்காட்டணி. பங்கயாசனமுதற்பலதேவருமெனவும், குற்றமிலையோவெனவுமபாடமுமுண்டு. ஏனையகாலங்களையும், தேசங்களையும்ருத்தங்கூறின், வழுத்தற்குரியதன்றும், வழுத்தற்குரியதாகுகின், இந்த அருத்தங்களெல்லாநதாமேயமையும். ஏனையவுமிவ்வனமே.

(க-து.) அனைத்துஞ்சத்தியமெனப்பவா பலர். மித்தையென்பவாரியர். இதுயாவருக்கு குற்றமாமுடியுமே யிதற்கென்செய்துமெனவினாவினென்பது. அனைத்துமித்தையெனல தனக்குடன்பாடனறெனக்காட்டினென்க. (கக)

கூஉ - கவி. அ - கை.

[அனைத்தும்பொய்யெனல குற்றமனறென
விககவியிறகூறுகின்றா.]

சொர்ப்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது பிழையா னா, லம்ப மாயையிற் றேன்றிய சகங்களை யசத்தெனல் பிழையா மே, சொர்ப்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலா மெனின்மைந் தா, வறப மாயையிற் றேன்றிய சகமெலா மசத்திய மெனலா மே.

(இ-ள்.) சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்வதுபிழையானால், எ-து. ஒருவன தன்கனவிற்கண்டதைப்பிறனுக்குச்சொல்ல அவனுபொய்யெனச்சொல்ல, கனவுகண்டவனதற்குடன்படாமல், நீ சொன்னது தப்பெனச்சொல்லலாகுமெனின்:—அற்பமாயையிற்றேன்றியசகங்களை யசத்தெனல்பிழையாமே, எ - து, இயல்பாகவெய்னுவாயுள்ளமாய்காரணமாகவகிக்க வலகங்களை வேதங்களும்மகான்களும் பொய்யென

கூறுவதுதப்பாகலாமே;— சொறபனநதனிறகண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலாமெனின, எ-து. தபபெனறுசொலவதுதகர்து, கனவிறகண்டதைப்பொய்யென்றே சொல்லலாமெனபையாபின:—மமந்தாவற்பமாயையிற்றேனறிய சகமெலாமசத்தியமெனலாமே, எ-து ஞானபுத்திரா! இன்னதெனக்கணித்தறதபமாயுள்ள மாயைகாரணமாகவுதித்த வெல்லாவுலகங்களை யு மையமின்றிப்பொய்யெனக்கூறலாமே, எ-று.

நிலையன்றி யப்போதப்போது வெவவேறுகத்தோற்றஞ் சொறபனக்காட்சிபோலவதா, என்றுமொருபடித்தாரநிலையாயுள்ளவுலகம் எனச்சநுகைவரின், மெய்யே, அநதக்காட்சிக்கு மிநதக்காட்சிக்குஞ்சுயம்புயாது? அதுவுமிதுவுமனோகற்பிதமன்றிவேறுயாது. கனவினனவும், நனவிறகனவுமெனகே? காட்சியுமிவனமன்றே. இவவுலகம், சாககிராவஸதையுள்ளவம. அவ்வுலகம், சொறனுவஸதையுள்ளவம. இவவிரண்டவஸ்தையுமறிவானயன்றியில்லை. இவவிருவிதவுலகமும், இவவிரண்டவஸ்தையன்றியில்லை. இவவிருவகையவஸதையும், இவவிருவகையுலகமுஞ்சூழத்தியிறகண்டலம். இம்மூன்றவஸ்தையுமறிவானயன்றி யொன்றிலொன்றின்றிச்சகடககாலபோல மாறுவதைத் தினநதோழங்காணகினறனம். இவ்வனமாயநிலைகளையுன்னவுந்தெரியாது, பிறாசொல்லினுஞ்செவிராயக்கவுந்தெரியாது, இவவளவுதிறமையறவாகள கேட்குஞ்சங்கைக்குத்தரம்பஞ்சமோ, கூறுதம். “எப்பொருளெததன்மைததாயினு மப்பொருளமெயப்பொருளகாணபதறிவு” இந்நெறிச்செலபவரோ? எப்பொருளெததன்மைத்தாயினு மப்பொருளப்படிக்காணபதறிவு. இந்நெறிச்செலபவரோ, சங்கைசெயப்புகுநதோ. அந்நெறிச்செலபவராயினிவ்வனங்கேளா. இந்நெறிச்செலபவாராயினகேட்பா. எவ்வனமெனில, அவாகளபொருளப்பொருளாகவறிப்பவாகள. இவாகளப்பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகவறிப்பவாகள. இவாகளக்குவிடையென்சொல்லினு மவிசாரிககுப்புத்திசொவதுபோலும். பேதவாதம், அபேதவாதமித்தகையதெனவறியா. கண்டதேகாட்சிகொண்டதேகோலமெனபோர். புறமுகநாட்டமன்றி யகமுகநாட்டங்கேடும்றியாஞானிகள். இவரிஞ்சங்கை யிவாபோலபவாமதிப்பதன்றி யறிஞ்ஞாநவனமதிப்பா. இது நிற்க.

(க-து.) உலகம்; சொப்பனம்போற்றுகுற்றமனறென்பது. இவவுவமைதக்கதென்க. சொப்பனத்திறசுகித்தாறபோலு மிவவுலகிறசுகித்தல, துக்கமெனக்காணவம. (கஉ)

கூட - கவி. ஆ - கை.

[இன்னுமதனையேவைப்புறுத்தப் பொய்யிஃதெனவும் மெய்யிஃதெனவு மிக்கவியிற்சூறுகின்றார்.]

பொய்யை மெய்யென்ற மூடர்புண் ணியொன்று புராணம் கூட்டிடுமா னான், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக் குற்றங்கள்

விதித்தசாத் திரமுண்டோ, பொய்ய தேனெனி னுமரு பங்க ளாம பூதமாகியமாயை, மெய்ய தேதெனிற சச்சிதா னந்தமா வியாபிக்கு மானமா வே.

(இ-ள.) பொய்யமெய்யெனறமூடா புண்ணியொன்றுபுராணங்கூப் பிடுமானால், எ-து செகசீவபரமேனனுமபொய்யைப் பொய்யெனறறியா துமெய்யெனறறிறதா மூடரன்றோ, இவாகளசெய்த அனனதானமுதலிய முடபத்திரண்டறங்களும, சிவகயிங்கிரியமுதலியவசிகோஷடத்தாலும், பதினெண்புராணங்களு மிவாகளப்புண்ணியவாள்எனெறு விடாதுகோ ஷடிகுமாரால் —மெய்யமெய்யெனறஞானிக்குகுறறங்க ளவிதித்த சாததிரமுண்டோ, எ-து. காரணகாரியரகிதமாயதியாதோ, அஃதன்றோ மெய்யெனறதகுவது, அதனைச்சொல்லாலேலாது விசர்ரதெனிறவாலேற்பு தன்றோஞானம், அங்ஙனமாய்ஞானதையுடையாரன்றோ ஞானிகளெனப் படுவோர, இவாகளன்றோமெய்யைமெய்யெனறஞானிகள், இவாகளமெய்யை மெய்யெனறதனலிவாகளமேற குறறமவிதித்ததற்கிடமுண்டோ, இவர்க ள்மேறகுறறங்க ளவிதித்தசாஸ்திரமேனுமுண்டோ, இல்லையே. இதுறிக. பொய்யாவதினையதெனவும், மெய்யாவதினையதெனவும், இனிக்குறறும் அதனைக்கேளுதி —பொய்யதேதெனி னுமருபங்களாம பூதமாகியமாயை, எ-து. பொய்யெனப்படுவதிரயாதெனில, நாமருபங்களாகவெங்கணும்விரித் துள்ள பஞ்சபூதமெனப்படுவதாகியமாயையாம —மெய்யதேதெனிற்சச்சி தானந்தமா வியாபிக்குமானமாவே, எ-து. மெய்யெனப்படுவதிரயாதெனில சத்து, சிதது, ஆனந்தமென்னுமிலக்கணமே வடிவாயெங்கணுநிறைதுள்ள வானமாவாம, எ-து. ஏ - ஈறறசை.

பிரததியடசமாயுள்ளசகங்காரணமாகவன்றோ, அப்பிரததியடசமான சிவேசுராநுனடெனக்கோடல். விகாரததைச சுயமபெனக்காட்டாதுல கைக்காட்டில், ஏனையவிரணடையுங்காட்டலாம. அங்கனமொருவருமின் றே. சொல்லாததிரததானும், தோற்றமாததிரததானும், இம்மூன்றுஞ்சத் தெனறேறபதைவிட மிததையென்றேறபது மனமலையாமைக்கும், சஞ்சல மனுகாமைக்கும், உள்ளக்களிப்பகலாமைக்கும், தானேதானாதற்கும், இட் மபெறுமன்றோ? இவ்ஙனமாயபலனுக்கன்றோ, சறகிருத்தியமாகிதொழில் புரிவது. இவற்றைப் புரிவதைவிட வலகைமித்தையென்று மறப்பதுமாத் திரஞ்செய்யி னிப்பயனளைத்தையுமில்மையிறுனையனுபவிக்குதமே, இது வுள்ளனகைரெல்லிக்களிபோலாமே, இந்நனகையறியாமைபற்றிப் பொய்யை மெய்யெனறமூடானவும், சகமாகத்தோற்றுவதும், அன்றாகத்தோற் றுவதும், அறிவன்றோ, இதுவன்றோமெய், இதனையன்றோமெய்யெனக்கோ டல், கொண்டபடிகண்டவரன்றோமெய்ஞானிகள், காணுதாரன்றோபோ லிஞானியர். இவ்வாப்போலிஞானியொன்குறிக்கவன்றோ முன்னர்கண்ட றிறததுஞானமென்றது. இவற்றையெல்லாங்கருதி மெய்யை மெய்யென

ஞானியெனவும், இவர்களை மூடாகளெனறகெனையேதுளது. இன்றாதலின், ஞானிகுக்கும்ற்றுகள்விதித்த சாஸ்திரமுண்டோவெனவுங் கூறினா. பொய்யாகியசகசீவபரகளைப்பொய்யென்றது, குணவாகுபெயர் மெய்யாகிய ஞானத்தை மெய்யெனறது உயிநவனமே. ஞானமனறியில்லையாதலின, மெய்யதானமாவென்றொனக்கொளக. சசசிதானந்தமானமாவெனவே, அனிர த்ஸடதுக்கம்பிறவெனக்கண்டாம். சசசிதானந்தமேயநிராத்ஸடதுக்கமாகத் தோற்றலனறியயலனறெனசசோதனையாறகாணுதி எங்ஙனமெனில; ஒன முசொல்லுதும். ஓபாபாறையாகியகருங்கல, உளதோ, இலதோ? உளதெனில, சுயம்பாகவேணமே. சுயம்பெனில, உளிமுதலியகருவிகளாறதேசேதிப பதற் கியையாதிருக்கவேணமும். இயையுமெனில, சுயம்பெனனாதிருக்க வேணமும். இபைநதபோதன்ரோதுளாகக்காணும். இப்போதுசுயம்பென் னலாகாதாவெனின, அநததனான்களினசையோகமே பாரைபாகத்தோற்ற லனறியிப்போதுமவேருக்ககூற்றகிடமுளதோ, இன்றே, தூனையனறிப்பா றையெங்கே, நமதுநாட்டந் தூளாகியக்கண, பாரையினமையும், ஆகாவிடத துணமையுமாகக்காணப்பதெனனே. நாமசத்தாகக்காணிலசத்தாகவும், அசத் தாகக்காணி லசத்தாகவுந்தோற்றலின், நமதுசத்தைக்கொடுத்தபாபபத னாற் சத்தாகத்தோற்றுவதேயனறிவேறெனையுள. இதுவேதீர்ப்பென்றகு மெய்யதேதெனில சசசிதானந்தமாவிபாபிக்ருமானமாவேயென்றா.

(க-து.) பொய்மெய்யிலக்கண மித்தகையதென வுணரத்திபதெனபது. பொய்யையமெய்யெனுமளவுரு செனமமே. அதாவது, உருவமாகவேனுமரு வமாகவேனும பாவித்தல. வஸது, இங்ஙனமன்றதலானும், தன்னையகலா ததைவிட்டுத் தனக்கயலாகக்கருதியெட்டததவம்புரியினும், அணித்தாதற் கியைவதன்றாமையானும், தன்னையதான தேழிக்காணாதனவும், தான்தனக் கயலாகமுடியும், பரமுமயலாகமுடியுமெனக் கூறவேண்டுமோ? இதனா ன்றோ? அருள், பனா, ஆனந்தம், ஆனந்தாதீதம், இவைதனதனுபூதிவிலாச மெனக்காணுது, சிவானுபூதிவிலாசமென்பபராக்காயினா. அங்குந்தானின் றோ? இன்றெனில, அங்ஙனமனுபவித்தலதானன்றோ. அங்குநதனையாயா மல்விட்டுவிட்டார்களே, இவர்களுக்கெங்கேதானமுடிவுண்டு, இல்லையே. பநத்திலயலநாட்டமபோல முத்தியிலுமயனுட்டமெனனி நிதஞானமா ருமா? தன்னவிட்டுவிட்டார்களே, மானிடசென்மத்திலதானேகணடுபிடி க்கவேண்டுமே. “இப்பிறவிதப்பினுலெப்பிறவிவாய்க்குமோ,” இதற்கென செய்தும் யாமறிகிலம். ஆனமாவேயுண்மையெனறனரோ யிந்துலாசிரி யர், இதையாவதுவிசாரித்துத்தெளியாதது; செல்வக்கலவிமதர்ப்பு. பொ ய்யென்பதுமாயை. இதனைசசத்தியென்றைவனையாக்கி மெய்யெனறனா மூடொனிமைமையும்.

கூச - கவி. ஆ - கை.

[அனைத்துமாயாகாரியமெனக்கூறி மிததையென்றா, அமமாயா
விலகணத்தையும், அதனதுபேதாபேதங்களுையுந்
தெரிவிக்கவேண்டுமென, அறுவகையாக
வினாவை யிக்கவிழுகூறுகின்றா.]

மாயை யெனப்பதே துடையரா பொபடி வந்தது வருவா
னென, மாயை யெனப்பது பிரமத்தின் வேறெனின வஸ்துவ மிர
ண்டா மே, மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின வஸ்து
வும் பொய்யா மே, மாயை யென்றமே கங்களுக் கொருசண்ட
மாருத குருமூர்த்தி.

(இ-ள.) மாயையெனப்பதேதுடையரா பொபடிவந்தது வருவானென,
எ-து. மாயையென்பதியாது, அதனைச் சூதகதரமாகவுடையாராயாவா, அது
வந்தவகையெங்ஙனம், வருத்தகேதெனனை - மாயையென்பது பிரமத்தின்
வேறெனின வஸ்துவமிரண்டாமே, எ-து மாயையெனப்பது பிரமவஸ்துவி
னென்றமவேறையதெனின, அடபோதுவஸ்து, இரண்டெனக்கொள்ளப்படுவ
தாமே - மாயையென்பதும் பிரமமுமொன்றெனின வஸ்துவம்பொய்யா
மே, எ - து. ஆயினமாயையென்பதும், பிரமவஸ்துவமொன்றெனக் கூற
லாமேயெனின, மாயையென்பபோலப் பிரமவஸ்துவம் பொய்யெனக்கொள
ளப்படுவதாமே - மாயையென்றமேகங்களுக் கொருசண்டமாருதகுருமூர
த்தி, எ - னு மாயையென்றமேகங்களுக்கெல்லா மோர்பிரசண்டமாருதம்
போன்று விளங்குபவராகியகுருமூர்த்தியே, எ-று

(க-து.) இங்ஙனமாயையென்பதறி யறுவகையாகவினாவினென்பது.
அறிவேபிரமம், அறிபாமையேமாயை. அறிவையன்றியறியாமையேறாயின,
பிரமத்தையன்றியாமையேறாகலாம். யாதுகாரணகாரியங்கட்கு முடன்ப
டாமை யினையதென்றுணர்தல், அறிவு. உணராமை, அறிபாமை. யாதுண
மையையுணர்கின்றதோ, அதுவேயுணராததால், அறிவேயறியாமையாயிற்
று. அறிவையன்றித்தெளிவும், மூடமும்வேறினமையின், இவ்விருவினைக்கும்
வினைமுதல், அறிவாயிற்று. அறிவாகவே, இரண்டெனப்பட்டாது. ஒன்றெ
னின், அறிவையன்றியறியாமையிருக்கவேண்டும். இனராதலின் பிரமத்துக்
கெனனாது, பிரமத்தினென்றா. மாயையென்பதும் பிரமமுமொன்றெனில
வஸ்துவம்பொய்யாமேயென்றது; இனமைப்பொருளுக்கேயியைதற்பாலது
மாயையாதலி னதனோடுபிரமத்தையுஞ்சேர்த்தேகமெனின, அதற்குரியவி
னமைத்தனமை யிதற்குமெயதுமென்றகெனக். சண்டமாருதம், பெருங்
காற்று. மாயையென்றமேகங்களுளென்பது, உருவகம். சண்டமாருதகுரு
மூர்த்தியென்பது, உவமைத்தொகை.

(க - து.) மாயையென்பதறி யறுவகையாகவினாவினென்பது. இது
தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி. (கூசு)

சுரு - கவி. அ - கை.

மேலறுவகைவினுவின், இக்கவினினுருவகைவினாக
குததரகசுறுகினரா.]

அதனை யின்னதென றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய
வடிவா கு, மிதுத னக்குள துடலியா னுலகுமெய யெனுமவ ரு
டையோர் கள், கதையி லாதபொய வந்ததிப படியென்று கண்
டபே ரிலைமைந தா, விதன மாயையேன் வந்ததென் றுநபுத்தி
விசாரமற் றதன லே

(இ-ள.) அதனையின்னதென றுரைத்திடப்படாமையா லவாச்சியவடி
வாகும், எ - து. அமமாயபித்தகையதென றியாவரானு மனைவகளாலெ
ட்டிச சொல்லப்படாதது லத்தவாச்சியவடிவமெனப்படுவதாம் - இது
தனக்குளதுடலியானுலகுமெய யெனுமவருடையோர்கள், எ-து. இதுதன
க்குச்சொந்தம், இவ்வுடலையான, இவ்வுலகஞ்சுத்தியம், என்னுந்திகளுந்
னமுடையாவோ, அவர்களையமமாயையுடையோர்கள் - கதையிலாத
பொயவந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலைமைநதா, எ-து. ஞானபுத்திரா!
கதைகட்டிசொல்லவதற்குவழி யொன்றுமில்லாத பொயயாகியமாயை யின்
னவிதமாக வந்ததென்று கண்டவாகளொருவருமில்லையே - விதனமாயை
யேன்வந்ததென்றது புத்திவிசாரமற்றதனாலே, எ-து. விசனததுக்கேயிட
மாயுள்ள மாயையானது, ஏனவந்ததென்றால், ஞானவிசாரணையெய்யும் வி
டாருயறசி சிறிதுமில்லாததினாலே, எ-து.

அவாச்சியவடிவம், தனக்கெனச்சொற்பொன றிலலாமை. இதுதன
க்குளது, மமகாரம். உடலியான, அகங்காரம். பொயயை மாயையென்
றது, காரணவாகுபெயர். தாயதந்தைவந்தவரிசைவகை யாதிதொடங்கிச
சொல்லுதற்கெட்டாமையால், கதையிலாதபொயயெனவும், உலகைமெய
யெனநமபிடுரு நுயிர்விடுங்கால், உலகைவிடுதற்குடடஞ்சுதறுமின்றிவதைவ
ராதலால், விதனமாயையெனவுகுகறினா. புத்திவிசாரமறுதலால், தனனைத்
தானுள்ளவாறாயதலின்மை. மாயையைக்கதைகட்டிசொல்லவரும், அத
னைமெய்யெனக்கேட்பவரும், அவிவேகியர். எவ்வனமெனில், தனனைத்தா
னுள்ளவா றெட்டவகையறியாராதலினென்க.

(க-து.) நால்வகைவினாவுக்கும் நால்வகைவிடைநேரோகுகிறொன்பது.
இதுதனக்குளவுடலினு லுலகுமெய்யெனப்பாடமுமுண்டு. அறுவகைவினா
விருக்க, ஐவகைவினாவெனவும், அறுவகைவிடையிருக்க, ஐவகைவிடையெ
னவுங்கொண் டிரோகுகுறுவதெனசிறப்போயாமறிகிலம். இதுநிறக. இவவி
னாவிடைகள், நிரணிதைப்பொருள்கோள். ஏது, ஆர், எப்படிவந்தது, வரு
வானென், இரண்டாமே, பொய்யாமே? இவைவினாவோ, அன்றோ? வினா
வெனின், அநுதற்குத்தடையென்னை. அவாச்சியவடிவாகும், உடையோ

கள, கண்டபேரிலை, புத்திவிசாரமற்றதனால் வந்தது இவை விடையோ, வினாவோ? விடையெனின், நான்காதற்கூத்ததையெனனை. வினாவிடையெனலையார்போலும். (கூடு)

சூகூ - கவி. அ - கை.

[வஸதுவுமிரண்டாமேயெனனு மைந்தாம்பினாவிற்குவிடை
யிரண்டுக்கவியினுங்கூறப்புகுந்தாரா, இக்கவியில், பிரமத
திரும, கிரியியங்கடகும், இடையிலோசத்தி
யுண்டெனக்கூறுகின்றாரா.]

அருவ மாகுமா யாவிவீத் தைகளவினை யாடுமுன் றெரியா வே
யுருவ மாம்பல கந்தர்ப்ப சேனையா யுதித்தபின் வெளியா சூம
பிரம சத்திக ளனந்தமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடா தே
பரவு பூதங்கள் கண்டனு மானத்தாற் பலருக்கும வெளியா மே.

(இ - ள்.) அருவமாகுமாயாவிவீத்தைகள் வினையாடுமுன் றெரியாவே,
எ - து. இரத்திரசாலஞ்செயவோன, தனதுவினோதனகாட்டவினையாடுதற்கு
முன்னோ, ஒருவாகண்ணுக்குமுபுலப்படா தருவமாரினுள்ள தனதுவித்தை
கள், எவ்வனகாணப்படும், காணப்படாவே :—உருவமாமபலகந்தாபட்சே
னையா யுதித்தபின்வெளியாகும், எ-து. அவைபிரத்தியட்சத்திற குருவமாக
காண்டறகுரிய பறபலவிசித்திரகந்தாபப சேனையாயத் தோன்றியபின்
யாவருக்குங்காணப்படும்(அதுபோல).—பிரமசத்திகளனந்தமா மதைக்கண்டு
பிடித்திடலகூடாதே, எ-து. பிரமத்திற்குரியசத்திபேதங்களுந் தவிதமாம்,
அத்தனைக்கண்டுபிடித்தலயாவராலுங்கூடாது (மற்றெவ்வனமெனின்):—பர
வுபூதங்களகண்டனுமானத்தாற் பலருக்குமவெளியாமே, எ-து. எங்குமா
வியாபித்துள்ளபஞ்சபூதங்களைக்கண்டு, அதுகாரணமாகவனுமானிக்கு மனு
மானத்தினுலசகலருக்கு மிருப்பதாகவிளங்கும், எ-து.

கண்டனுமித்ததலாலென்பபாடமுமுண்டு. அருவமாகும்வித்தைகளெ
னமுடிக. மாயாவி, பிரமம். வித்தைகள், சத்திகள். கந்தர்ப்பசேனை,
பூதங்கள் இவையுபமான வுபமேயங்கள். அனுமானம், பலருக்குமென்னு
மவவிரும்பொழிகளை யு மீரிடத்துமொடிக. மாயாவித்தைகள் கந்தர்ப்ப
சேனையா லனுமானித்தலபோன்று, பிரமசத்திகள் பரவுபூதங்களா லனு
மானிக்கப்படுமெனவுணாக. பிரமசத்திகளனந்தமென்றது; இச்சாசத்தி,
கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, ஆதிசத்தி, பராசத்தியெனவைந்தாம். இவற்று
ளொவ்வொன்று மெண்ணிறந்தபேதங்களாதலபற்றியெனக் இவைசேர்த
னையாறறெரியலாம். அந்தமெனப்பது தொகையொருமைபற்றி, அதையெ
ன்றா.

(க-து.) இவ்வுபமானவுபமேயத்தால சத்திகளிருப்பை யவற்றின்காரி
யங்களாலறிய லாமெனப்பது. அதிசூகூமமான வித்தைகளெல்லாம், அறிவு

துட்ப மேலிடமேலிடக கணடுகொண்டேவருவதை யிப்போதுபிரத்தியட்ச
த்திற்காணலாம். (கூசு)

கூஎ - கவி. அ - கை.

[வித்தைகளபோலச சத்திகளகாரியகாரணமாயிருந்தும், ஆதார
வாதேயகாணப்படுமாறுபோலத் தாங் காணப்படா
வென்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றா]

காரி யங்களுஞ் சத்தியா தாரமுங் காணுமற ததுமா யம்
பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும் பார்ப்பவா கண்கா னும்
வீரி யநதிகழ் விததையா யினசத்தி வெளிப்படா ததுபோ லப்
பேரி யறபிர மததுக்கு முலகுக்கும் பிறிதுசத் திகளுண டே.

(இ-எ.) காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமறததுமாயம், எ-து.
சத்திகளுக்காரியங்களும், காரணமும், எவாகுங்காணப்படும். ஏனையசத்
தியோ, சமற்றுங்காணப்படாது —(எங்ஙனமெனில்), பாரினின்றமாயாவியு
ஞ்சேனையும் பாப்பவாகண்காணும், எ-து. பூமியிலிவவித்தைகளை வினையா
டிகொண்டிருந்த, இஃதிரசாலஞ்செய்வோனும், அவவினையாட்டாற காண
ப்படுஞ்சேனையும் வேடிகளைப்பாரசுப்புறப்பட்டவாக்கு நேரோகாணப்
படும:—வீரியநதிகழ்விததையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோல, எ-து.
இனையாதவீரத்துவததால் விளங்குகின்றவித்தையாகிய சத்தியானது காண
ப்படாது, எங்ஙனமோவதுபோல —பெரியறபிரமததுக்குமுலகுக்கும்பிறி
துசத்திகளுண்டே, எ-து. மிக்கவிலக்கணங்களை யியலபாகவுடைய பிர
மத்துக்கும், உலகத்துக்கும்டையே சிலசத்திகளபிரிதாகவிருக்கின்றனவே,
அவைகாணப்படுமா, காணப்படாவே, எ-து.

சத்திக்காதாரம், பிரமம். ஆதேயம், உலகம். மாயாசத்தியைத்தவிர
விலகிருக்குமாயின, பிரமத்தைத்தவிர மாயாசத்தியிருக்கலாம். எங்ஙனம்,
*அறியாமையன்றியிலகிருக்குமாயின, அறிவையன்றியறியாமையிருக்கலாம்.
இலையெனின, வஸதுவுயிரண்டாமேயெனலகூடாது. மாயாவியும், சாலக
காட்சியும் பிரத்தியட்சம் வித்தை யப்பிரத்தியட்சம். அதுபோல, பிரம
மும், உலகமும்பிரத்தியட்சம். மாயாசத்தியப்பிரத்தியட்சம். சத்தியாசா
ரமுமென்பபாடமுமுண்டு. இங்கேயாசாரமுமென்பதுபொருந்தாது.

(க-து.) மாயாசத்தி பிரமத்தைத்தவிரவேறினமையா விரணடுவஸது
வாகாவென்பது. பிரமப்பிரதிபலனமே சத்தியெனவறிக. (கூஎ)

கூஅ - கவி. அ - கை.

ஆரூம்வினவிற்குவிடை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண் சத்தனா மாயா வி
வித்தை காட்டிய விர்திர சாலமபோய் வித்துவா னுமபோ லப்
புத்தி மைந்தனே சத்திமா னுகிய பூரண வானமா வாம[வாயே.
வத்து நிர்ணயுஞ் சொன்னதிட டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளி

(இ-ள) சத்திசத்தனைததவிரவேறெனறுகாண், எ-து. சத்தியானதுசத்தனைததவிர வேறோமுதலனறெனககாணுதி —சத்தனாமாயாவிதிதைகாட்டிய விர்திரசாலம்போயவிததுவானுமபோல, எ-து. சத்தனாகியமாயாவிததைசெயவோன தனதுவிததையினலகாட்டிய இரதிரசாலவினோதககாட்சிக னீங்கியவிடததும் நீங்காதுநின்றேன விததுவான்மாதிரிரமாருமாறுபோல—புத்திமைநதனேசத்திமானாகிய பூரணவானமாவாம வததுரிணையஞ்சொன்ன திட்டாநதத்தினவழிகண்டுதெளிவாயே, எ-து. அறிவுளளபுத்திரா! சத்திமானெனப்படும் பரிபூரணமாரிறைநதுள்ள ஆதமவஸதநிசசயததை முனசொன்னதிஷ்டாந்தமுறையைககண்டு தெளிநதுகொளளுதி, எ-று.

இந்திரசாலம், விததையைத்தவிர விலலாவாறுபோல, விததையும்; விததுவானேததவிரவேறினறும், எவநனமோவதுபோல, உலகமும், மாயாசத்தியைததவிரவிலலாவாறுபோல, மாயாசத்தியும்; சத்தனாகியவானமாவைததவிரவேறினறும். வேறினறாகவே, இருபபது, ஆனமாமாதிரமெனறாயிற்று. ஆகவே, விததையிருந்தபோதுமில்லாதபோதும் விததுவானிருக்குமாறுபோன்று, மாயாசத்தியிருந்தபோதுமில்லாதபோது மாதமாவிருக்குமெனப்பெறறும். பெறவே, வித்தை, யாபாசதாமமபெறறற்போல, வித்துவா னுபாசதாமமபெறறனலன். அதுபோல, மாயாசத்தி யாபாசதாமமபெறறற்போலச, சத்தனாகியவானமா, வாபாசதாமமபெறறவாறுகண்டாம். காணவே, மாயையைப்போல, ஆனமாபொயயன்றெனததெளிநதாம்.

(க-து) வஸது, மாயையைப்போலப்பொயயனறெனபது. போகவெனறது, போயெனறயது காலமயககம். ஆனமாவின்வஸதுவெனின, கிழமைப்பொருளாதற்கிடமின்று. ஆதலின், ஆனமாவாமவஸதுவெனறும். சிலபிரிதிகள, இந்திரசாலம்பொயவித்துவானமெயபோல, எனநிருக்கின்றன, அங்நனம்பொருள்கொள்ளினுமமையும். (கூஅ),

கூகூ - கவி. அ - கை.

[முன்னாமாயையென்பதுபொயயெனககூறிப் பின்னர்பிறிது சத்திகளுண்டேயெனக கூறுவதென்கொலோவெனறவினாவிறகுததர பிரணடுகவியானுங்கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியிலுண்டென்றேறகாவிடில் சராசரங்கடஞ்சகபாவங்கள் வேறுமேயெனக் கூறுகின்றா.]

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்படி யெனக்கேடகிற, புல்லையாகியா மசேதனப் பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப பனபா ராய், நல்லையாம்க் னேயதிற் சிற்சத்தி நடந்திடாதிருந்தக் கால், தொல்லை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்க்கெல்லாஞ் சபாவங்கள் வேறு மே.

(இ-ள்.) இல்லையாகியசததியையுண்டெனப் தெபட்டியெனக்கேட்கில், எ-து. மித்தையாகியமாயாசத்தியை மீண்டுமுண்டெனப் தெநவனவசூழி மெனக் கேட்பையாயின்:—புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூதத் துககாய்ப்பனபாராய், எ-து. புல்லையாதியாகவுடைய சடப்பொருள்களனை த்தம் புட்பிததுக்காய்க்கினறவைகளைக்காணுதி: — நல்லையாமசேனையகிற சிறசததி நடந்திடாதிருநதககால, எ-து. சறபுததிரா! ஒவ்வொன்றிலுஞ் சிற்சததியானது வியாபியாதிருகருமாயின்.—தொல்லையாயவருஞ் சராசர வுயிர்க்கெலாஞ்சபாவங்கள்வேறுமே, எ-து. தொன்றுதொட்டுவிடாதுவரு கின்ற சராசரமாரினதுள்ளவுயிரகளுக்கெல்லாஞ் சபாவங்கள்வெவ்வேறு முடியுமே, எ-து.

சேதனம், அறிவு. அசேதனம், அறியாமை. இங்கேநடசருதல, வியா பிததல. சரம, அசைவு. அசரம, அசையாமை சராசரவுயிர்க்களி லெதெதற கேதேதியலபோ, அநவனமநவனமாவதுசிறசததியினதன்மையெனக்காண க. சோமிகுமாதலினதிலதிலெனவழிககாதுகின்றனா.

(க-து.) சமஸதமுஞ் சிறசத்தியை யாதாரமாகக் கோடலின தததரு சபாவத்தினின்றுமாறுதென்பது. அனைத்துஞ்சிறசத்திலிவாசமாதலின் சிற சத்தியுண்டெனப்பெற்றும். சத்தியுண்டெனல பகாமுகத்தாலெனக். (கக)

க00 - கவி. அ - கை.

[அனைத்துஞ்சிறசத்திரியமத்தினால் தததமியலபவிட்டு
மாறுததை யிக்கவிபிறகூறுகின்றார்.]

கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங் கலந்தசித் திர ம்பா ரா, யருப்ப மாஞ்சததி ரியமமில் லாவிடி லரசிலா நகர்போ லாம, நெருப்பு நீர்களாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோ தும், பொருப்பு மேகமாங் கடலெலா மணகளாம புவனமிப் படி போ மே.

(இ-ள்.) கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பா ராய், எ-து. கருப்பையிலிருக்குமுட்டைக்குள் படசிகன்பலநிறங்கலந்திருக் கின்றவினோதசித்திரங்களாயிருப்பதைக்காணுதி:—அருப்பமாஞ்சததிரியம மில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம், எ-து. உணாதறகரிதாகியசிறசத்தியி னியமமில்லாவிட்டால், அரசனிலலாதபட்டணம்போல வொழுங்கறநிலை யினதாகமுடியும்:—நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமா நீசனுமறையோ தும், எ-து. (எங்ஙனமெனில்), நெருப்புசலமாகவும், கசப்புதித்திப்பாகவும், சண்டாளன் வேதாத்தியயனஞ்செய்வதாகவுமுடியும்:—பொருப்புமேகமா ங்கட்டெல்லாமண்களாம் புவனமிப்படிபோமே, எ-து. மலைகள்மேகங்களாக வும், சமுத்திரமுழுவதும்மண்களாகவும், இதுபோலப் பூரிமுழுவதும்ந வனமாகவுமுடியுமே, எ-து.

அருபபூம், துககமெனினுமமையும. நியமம், ஒழுங்கு. பறவைக்கிடம், முட்டை முட்டைக்கிடம், கருடபை. எனவே, கருப்பையிலிருந்துமுட்டையும, முட்டையிலிருந்துபறவையுமுண்டாதலால், கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகளென்றா.

(க-து.) ஆணைத்துமரசிலாநகாபோலல்லைமாறுமெனபது. சததி; அக முகத்திறசிறசத்தியாகவும், புறமுகத்திலமாயாசத்தியாகவுரிருககும. ( )

க0க - கவி. அ - கை.

[எல்லாவிபரிதங்கடஞ்ஞாதாரமாதலி நிறதசசத்திபைநீக்கு மாற்றெனநம். சதததுங் பேதமெனின், ஏகமாகக்காண்பதென நன்ம அரிதெனின், ரிரத்சயானநதமாவதெனநம். என மூன்றுவினாவையு மிக்கவியிறுந்துகின்றா]

ஆர்க்குங் காணவு மறியவும படாதென்று மவாச்சிய வடி வென்றாறு, சேர்க்கு நாமரு பபயிர வித்தென்றுஞ் செப்பிய சிறசத்தி, போகரு மாற்றெனந பிறித்திடப் படாதெனிற பிர மபாவையொன ருப, பாரகரு மாற்றெனந முத்தியா குவதெ னென பரமசற குருமுத்தி.

(இ-எ) ஆகருகாணவுமரியவுமபடாதென்று மவாச்சியவடிவென் றும், எ-து. அரிபராதி பட்டுமேனையொவாகருங் கணமுறகாணவும, மன தாலரியவுமபடாதென்தும், நிரவசனருபமென்தும் —சோகருநாமருபப் பயிவித்தென்றுஞ் செப்பியசிறசத்தி, எ-து. விபரித்ததுக்காளாகச்சோக் கின்ற நாமருபமென்தும்பயிர்கருக்குவிதையென்றுஞ் சொன்னசிறசத்தி யை —போகருமாற்றென பிறித்திடப்படாதெனிற பிரமபாவையொன ருபபாரகருமாற்றெனந, எ - து. நீக்குமாற்றெனநம், வேறுபடுத்தக்கூடா தாயின, பிரமபாவையேகமாகப் பாரகருமாற்றெனநம் —முத்தியாகுவ தெனந பரமசறகுருமுத்தி, எ-து. முத்தியடைவதெனநம், மேலான சறகுருமுத்தியே, எ-து.

அறிவையன்றியறியாமையோர்முதலன்று. அறியாமையே சிறசத்தி யென்னுமிடத்து, காணவுமபடாதென்தும், அறியவுமபடாதென்தும், அவா சரியவடிவென்தும், நாமருபபயிர்வித்தென்தும், கூறச சிறசத்தியேற்க லாமே, தடையெனையுள, இதுபறியிவநனங்கடறினா.

(க-து) மாணுககனுக்குத்தித்தவினா வினையவெனபது. சித்திலலாவிழற் சித்தினதுகற்பிதமென்கே. உண்டெனில், தெரிவிக்கலாம். கல், மரம், முத லியவைகளெனில், சத்தினதுபிராதிபாலிகமனறி வேறாககண்டிலமே. என்கனமெனின், சோதனையினியதிகளையப்பட்டவையனைத்து மன்னியமா காதறிவாகமுடிவதென்ன? முடிவதனாசத்தாகுமாவெனின், சத்தையன்றி யசத்தெனலென்கே. இனாறதலாலனைத்துஞ் சிறசத்திரியமமேயெனறியா

ஞாலின் வினாவின்னெனக. அறிவினா, அறியாவினா, எனபவறுளித்தறி யாவினா. (௪௦௧)

௧௦௨ - கவி. அ - கை.

[முதலிரண்டுவினாவுக்கு மிகவும்வினாவுததரங்குறுகின்றா.]

வாயுஸ் தம்பனஞ் சலஸ் தம்பன மணிமந்திர மருந்தா லே தேயுஸ் தம்பனஞ் செயதிடி லதிலதிற சிறந்தசத் திகளெங் கே நீயச் சசசிதா னநதமாய் வேறொன்று நினைந்திடா திருப்பா யேல் மாயைச் சததிபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற காணே மே.

(இ-ள.) வாயுஸ்தம்பனஞ்சலஸ்தம்பன மணிமந்திரமருந்தாலே தேயுஸ் தம்பனஞ்செயதிடி லதிலதிறசிறந்தசத்திகளெங்கே, எ-து. மணி, மந்திரம், மருந்து, என்னுமிமழுன்றானும், வாயுஸ்தம்பனம், சலஸ்தம்பனம், தேயுஸ் தம்பனஞ்செய்வமாயின, அவ்வவற்றிறகுரியமூக்கியமாயுள்ள, சலனம், நெ கிழ்ச்சி, உட்டணமென்னுமிமழுன்றுசத்திகளும், எங்கனோ, இப்போதுகண் டிலமே. (அதுபோல) —நீயச்சசசிதானநதமாயவேறொன்று நினைந்திடா திருப்பாயேல், எ - து. நீயநதச்சசசிதானநதசொருபமாகி யிவற்றிற்குமா றுக வேறொன்றும் நினையாதிருப்பையாயின —மாயைச்சததிபோமீதன்றி மந்திரமறைகளிறகாணேமே, எ - து. மாயாசத்தியான துன்னையனியில லாமற்போம், இல்லாமற்போவதற்குபாய மிகவனம்புரிவதன்றி வேறேமந திரமுனதாக வேதங்களிறகண்டிலமே, எ-று.

ஸ்தம்பனம், ஸ்தம்பபித்தல அதாவது, சமரடங்கிறிறல. சிறந்தசத் திகளென்றதினால், சலனம், நெகிழ்ச்சி, உட்டணமெனக்கொண்டாம் என கேயென்பதனால், இப்போதெனவருவித்தாம். என்கேயென்பது, எவ்விடம், இல்லையென்னும்பொருளதரம்பாலதாதலின, பலபொருளொருசொல். இங் கேயில்லையென்னும்பொருடரநின்றது. நீயிரு மாயைச்சததிபோம், ஏன விரண்டெழுவா யிரண்டேயனிலைகளாதலால், இரண்டுவிடையெனக்கொ ள்க. மாயச்சததிபோமென்பாருமுளா. நீயச்சசசிதானநதமாயிருத்தலே, பிரமபாவனையொன்றப பாததலுக்கு விடையும், வேறொன்றும் நினைந் திடாதிருத்தலே, சிறந்ததிபோததலுக்கு விடையுமெனக்கொள்க. சதது, சித்து, ஆனந்தம். இவற்றுள்; சதது, தான். சித்து, சுயஞ்சோதி. தானே சுயஞ்சோதியாகவிளங்கல், சத்தேசித்ததாகும். சுயஞ்சோதியேதானாகவிள ங்கல், சித்தேசத்தாகும். இங்ஙனமாயவொருமையே துக்கநிவாத்தியாத லால், ஆனந்தமாகும். இதுதான்சசசிதானநதமாயிருத்தலே. இங்ஙனமிடை விடாதுநிற்கல், அநிந்த, சட, துக்கந, தானேயகலும். இங்ஙனமகலல், வேறொன்றும்நினைந்திடாதிருத்தலினபயன். அவ்விரண்டுவினாக்களுக்கும், இவ்விரண்டும்கிடை.

(௪-அ.) மேற்கூறியவினாக்களிரண்டிற்கும் விடையிரண்டுநதநதனொ ன்பது அனுபவமில்லா ரிவ்விடைகாண்டலரிது. (௧௦௨)

கடுங் - கவி. அ - கை.

[மூன்றாமவினாவுக்குவிடையிக்கவியிற்கூறுகின்றார்.]

மேவு மண்ணிலல் வியத்தமே வியத்தமாம் விவகரித் திடவேண்டி, நாவினான்மண்ணைக் கடமென்ப ரககட நசிப்பதும் நா வா லே, பாவு நாமரு பங்களை மறநதுமண் பார்ப்பதே பரமார்த்தம், சீவ பேதகற பிதறுகளை மறந்துநீ சினமய மாவா பே.

(இ - ள்.) மேவுமண்ணிலவவியத்தமே வியத்தமாம்விவகரித்திடவேண்டி. நாவினான்மண்ணைக்கடமென்பா, எ-து. கடசத்திதங்கியமண்ணினிடத்தில் அக்கடத்தோற்றமெழுநறமுரிய வினேநிகழ்த்தற்குமுன்ன ரத்தோற்றமெழாதுமறைபட்டிருக்கும், அநுநமறைபட்டிருந்தலே வினேநிகழாநிறபுழி வெளிப்பட்டிருக்காணும், அநுநமவெளிப்பட்டிருக்காண்டலையே யன்ன பானுதிபாகவிவகாரநீரிதம், சொல்லாலேமனமயவடிவைக கடமெனவுலகர்வழங்காநிற்பர் - அக்கடநசிப்பதுமநாவாலே பாவுநாமருடங்களைமறந்து மணபாப்பதேபரமார்த்தம், எ - து. அநதக்கடமுடைந்ததென்பதுஞ் சொல்லாலேயே, முன்னுமண்ணேபின்னுமண்ணே, இப்போதுமபாணீசடிகுடுவைசால் முதலியவாயெங்கனும் வழங்கப்பட்டிள்ள நாமருபங்களைச்சுற்றுநீனயாதுமறந்து மண்ணுக்குப்பாப்பதேபரமார்த்தமாம், (அதுபோல) - சீவபேதகறபிதறுகளைமறந்து நீசினமயமாவாயே, எ-து. சீவபேதமாரின்றுள்ள கற்பிதவடிவங்களைத்தெயு மறந்து, நீசினமயமாக விளங்குதி, எ-து.

அவவியத்தம், வெளிப்படாமை. வியத்தம், வெளிப்படல். பித்தனை முதலியவற்றாலாய பாண்டங்களைக்கூறுதது, செல்வமவறதுழியனறி நிரந்தரமனஞமையினென்க. விவகரிப்பான்வேண்டிக் கடமெனல், விவகாரிகசதது. நான்குசாலத்தும் மண்ணையனறிக கடமெனற்குப் பொருள் தோற்றமாததிருமாதலால், அதனை மண்ணுக்காண்டல், பாரமார்த்திகசத்தது. மண்ணையனறிககடமென லோராமுதலன்றென வுனராமல் சுயம்பெனக்கருதிககடமெனக்கூறல், மூடம். கடமெனக்காணுது மண்ணெனக்காணலை, விவேகம் சொல்லாலெனது நாவினாலெனறது; நாவினாலயதுசொல்லாதலா லிதுதுணைக்கருவியென்பபெற்றும், ஆதலின்கருவியாகுபெயர், இவ்வுவமைபோல, அறிவைச, சீவனீசனசெக்கத்தெனக் கற்பனையாகக்கொள்ளும் விபரீதங்களை மெய்யெனக்கோடல், விவகாரிகசத்தது. இப்பேதங்களை யெல்லாமவிசாரத்தாலமறந்து, அறிவாகக் காண்டல், பாரமார்த்திகசத்தது. சீவபேதமென்பது; சீவனூதியாகப்பேதிக்குமபேதம். அதாவது; சீவே ஸவரசகம். இம்மூன்றாமறிவன்கற்பிதமனநிச சுயம்பலலாமைபின், சீவபேதகற்பிதங்க ளென்றா. தெளிந்தவிடத் தனைத்து மறிவாக முடிதலின், நீசினமயமாவாயென்பபட்டதென்க. கடமெனினுக் குடமெனினுமொத்தகும். பரமார்த்தம், உண்மை. எனவே, விவகாரிகம், கற்பிதம். என்ன

யிற்று. அவலியத்தம், வியத்தம், எனக்கூறவந்தது; மண்ணையன்றிக் கடமின்றெனற்கூட அதுபோல, அனைத்து மறிவையன்றி யின்றெனற்கெனக். கடாதிக்கைமணனுப்பாரபதுபோல, சகமாதிரிபதார்த்தங்களுஞ் சினமர்த்திரமாப்பாக்கி லன்னியமின்றித் தானாயினவாகும், இங்ஙனமலினங்குதலேமுத்தியாதலால், இதுமுனராமவினாவிற்கு விடையெனக்கொள்க.

(க-து.) அன்னியமயமாகாமற் சினமயமாகுதியெனபது. கடமாதற் குரியதேமண, ஏனையவைமண்ணன்றென்கு, மேவுமண்ணெனவடைகொடுத்ததெனக். இதுமுடிவிட்கூறலெனனுமுத்தி. (க௦ங்)

க௦ச - கவி. அ - கை.

[திரிசியமெனக்கிலையாயினுந் தோற்றுவானேன, எனறவினாவிற்குவிடை யிக்கவியிறகுகுணரா.]

பூரிக் குங்கன சச்சிதா னந்தத்திற் பொயசடர் துயாமூனாறுந், தூரத் தாயினுந் தோனறுபாழ் விபரீதம் துடைப்பதெப்படியென்ற, னீரிற் றேன்றுந்தன் னிழறலை கீழ்தாய நின்றலை யினுந் ராப், பாரிற் றேனறிய தனனேநோக கிடிலநதப் பாழ்நிழல் பொயயா மே.

, (இ - ள்.) பூரிக்குகனச்சிதானந்தத்திற் பொயசடர் துயர்மூனாறுந் தூரத்தாயினுந் தோனறுபாழ்விடரீதம் துடைப்பதெப்படியென்றால், எ-து. பரிபூரணமாகிறதான மெலாய சச்சிதானந்தசொற்புத்தில் அநாத சடதுக்கமென்னுமுனறு மெனதுதிருஷ்டிக்கத்திறாதத்தாயினும், மெய்போலத்தோனறுகின்றபாழும், நாமரூபவிபரீதங்களுமாகியவழக்கைத் துடைக்குமாறெங்ஙனமோவங்ஙனமாய்நெறி யனையதெனத்தெரிந்தருளவேண்டுமெனக்கேட்பையாயின். — நீரிற் றேன்றுந் தன்னிழறலைகீழ்தாநின்றலையினும், எ-து. நீரிற் காணப்படுநதன்னிழல் தலைகீழ்தாகநின்றலைநதாலும் — நேராப்பாரிற் றேனறியதனனேநோக்கி லநதப்பாழ்நிழல்பொயயாமே, எ-து. தலைகீழ்தாகவின்றி நேராகத்தடையில்தோற்றியதனனேக்காண அந்தப்பாழானசாயையானதுணமையன்றியமுடியும், எ-து.

தூரத்தாயினுமெனற்திடைக்குறை. சததையன்றியசததும், சிததையன்றிச்சடமும், ஆனந்ததையன்றித்தகுகமும், இல்லையெனத்திடவிசாரத்தார்மெளிதலின, தூரத்தாயினுமெனவும், தெளியினும்பாழானசெகசீவபரந் தோன்றுகின்றனவேயிதற்கெனசெய்தும், இநதத்தோற்றததையும்கற்றுமா ரெங்ஙனமெனவினாவின்னெனபா, தோனறுபாழ்விபரீதம் துடைப்பதெப்படியென்றலெனவும், கிணறு, தடாகம், முதலியவற்றின்களையினின்றினுருவன், எட்டிப்பார்க்குமிடத்துத் தன்னிழல்தலைகீழ்தாகத்தோன்றுமன்றோ? அதனைக்கண்டிலியப்புறமுத் தன்னேக்களையிற்காண வம்மயக்கமக்கணமேதிரும். அதுபோல, வியட்டியாகவேனுஞ் சமட்டியாகவேனு

நின்றொருவன், தன்னையந்நமாககருதிரின் றண்டபிண்டங்களையெட்
டிப்பாக்குமிடத்துத், தான்சோபாதிக்கமாகவுத் தலைகீழ்தாகவு மிடவிடா
தலைவதாகதோற்றக்காண்பன்னோ? பரிபாகநாலமவந்துழி, அதனைக்கண்
டருவருப்பறுதுத் தன்னையிருபாதிக்கமாகச்சிதாகாயத்திறகாண வம்மயக்க
மக்கண்மேதொலையுமென்பாரா, நீரிற்றோன் றுநதன்னிழநலை கீழ்தாநினநலை
யினுநேராப பாரிற்றோன்றியதனைநோக்கிடி லந்தப்பாழரிழலப்பாய்பா
மேயெனவுகூடினா. உபமானத்தா லுபமேயம் வருவித்தாம நீர், அவித்
தை. நீழல், தத்துவகுழாம. தலைகீழ்தாநின்றலைதல், எழுவகைத்தோற
றத் தெதிவ் லையுறுது புண்ணியகனமததாலமேலும் பாபகன்மததாறகீழு
முபாதியளவாகநின்றலைதலை. பாரா, சிதாபாயம். தோன்றுதல், இருபாதிக்க
மாகவினவதல். தன்னையோக்கிடல், தான்சொப்பிரகாசமாய்வினவதக்காண
டல். அந்தப்பாழரிழல், அந்தவிவாதத்தத்துவகுழாமாகியதனதுசாயை.
பொய், தோன்றியுநதன்க்கினமை. எனத் திவ்ஊடாநததாவுடாநதவகளைக்
காண்க. நீரிற்றோன்றுந் தன்னிழநலைகீழ்தாநினநலையினுமென்பது, பகிர்
முகம். நேராப்பாரிற்றோன்றியதனைநோக்கிடி லந்தப்பாழரிழலப்பாய்பா
மேயென்பது, அந்தாமுகம். இவ்விருமுகமும் ஞானஞ்ஞானங்களிலெனவ
றிக்.

தனதெதாராதவடிவைநேராககாணத் தனதுகற்பிதவடிவந்தனக்கின்
றமென்பது. பொய்சடநதுயாமுனறு மறிவாகியகண்ணாடிக் கழுகுகெனக்
கருதித்தொடைத்தலை வினையாக்கினா. தனதுஸமரணையிருவகைப்படும. அ
தாவது, விஸமரணை, தஸமரணையென. விஸமரணை, அந்நிதசடதுக்கம்.
தஸமரணை, சச்சிதானந்தம். தனதுவிஸமரணையெனத், தனதுதஸமரணையாற
றெடைக்கவேண்டிமென்பபெற்றாம். பெறவே, தன்னையிடவிவ்விண்ணுஸ
மரணையு மினறெனக் கண்டாம். காணவே, இருப்பதுதானேயெனத்தெளி
ந்தாம். சச்சிதானந்த சிவந்தைச் சச்சிதானந்த மெனதுதூஉம், அந்நிதசட
துக்கமாயையெ யந்நிதசடதுக்கமெனதுதூஉம், ஞானவாகுபெயா. திரிசி
யந்தனக்குக்காணுவகைக்குத்திகூறியது. (க0ச)

க0ரு - கவி. அ - கை.

[அறிவையன்றிக்காரணகாரியமின்றென விக்கவியிற்
கூறுகின்றா.]

ஞானங் காரண மறிவுகாண் காரிய நாமரூபப்பேர் க
ளான தெப்படி யழிந்ததெப் படியென வாய்குதல் பலனன் றே
மான மைந்தனே தீர்க்கசொற் பனசகம் வந்ததும் பாரா மற்
பொன துந்நினை யாமலுன் போதமாய்ப் பூர்ணமா யிருப்பாயே.

(இ-ள்.) ஞானங்காரணமறிவுகாண்காரிய நாமரூபப்பேர்கள், எ-து
அறிவேகாரணமாகவும், அவ்வுறிவேகாரியமாகவுயிருக்கின்றது. அந்தக்காரி
யமோ நாமரூபப்போகளாயுள்ளவைகளாம் :—ஆனதெப்படியுதிந்ததெப்ப

டியென வாய்குதல்பலனன்றே, எ-து. இந்தவறிவேதிரிசியமானதெப்படி, யாகாதழிந்தவாறெப்படியென றுராயநதுதெளிந்தவாறு? லலாது நீண்டு மீண்டு மிதுவேதொழிலாக வாராயதலபுரியாகிறதல், ஆதமலாபமன்றே, ஆயினயாதுசெய்வதெனின் — மாணமைந்தனே தீரக்கசொறபனசகம வந்ததும்பாராமலபோனதுநீனையாம லுன்போதமாபப் பூணமாயிருப்பாயே, எ-து. தனக்கிழிவவராதாகாகு மாணமுள்ளனாபுததிரா! எனதும் விடாது தோற்றுந தீரக்கசொறபனசகம போலவநாசிய விசசகமானது மூடததாலுதித்ததைப்பாராமலும், தெளிவாலழிந்ததைநீனையாமலு முனதுநூனப்பிரகாசசினவாறெகநனமோ வநநனமாகவேகிறதி, எ-து.

அறிவேகாரணகாரியமென்கை, அறிவையன நிககடபடமெனதுங்காரியமும், மணநூலென்னுங்காரணமுமின்றும். இவ்விரண்டுமறிப்பிப்பொருளன்றோவெனின், காரணநாட்டத்திறகாரியமும், காரியநாட்டத்திறகாரணமுங்காண தன்னியோனணியாபாவ மெயதுவதென்கை. இவ்விரண்டுவசரதது மததுவாததோற்றநலிவன்றோ, ஆனதுகொண்டென்க. இவ்வயிப்பிராயத்தைக கண்டுபிடித்தல் மிகவுமிது எங்ஙனமெனில், அறிப்பொருளென்னு மயக்கமகலாமைபற்றி யென்க. காரணத்தைத்தவிரக் காரியமோ முதலெனவுஞ்சயமபெனவுமுணாத லறிவேனுமறியாமையென்பபும். கடபடத்தைககாரியமெனக்கோடலபற்றியன்றோ! மண்ணுலையன நிககாரியமுளதாயின மண்ணுலகாரணமாகலாம். மண்ணுலகாரியமல்லாதபோதுகாரணமுமல்ல. மண்ணுலகக்குகாரணகாரியமெனவந்தது, கற்பித்தென்றுணர்கைசிசமாதலா லறிவெனப்படும். அறிவறியாமையெனதுநாம மிவ்விரண்டுவசரம்பற்றிவந்ததறி யெதாரததமாததனக்கினமையின, ஆயகுதலபலனன்றே யுன்போதமாய்ப்பூணமாயிருப்பாயேயென்றா. அறிவேயறியாமையாதலா லறிவுகாண்காரியமெனப்பட்டது. தொன்றுதொட்டுப்பிறவிதோறும் விடாதுவழங்கிவருதலினும், சயமபெனறகுப் பொருளின் நிச்சொப்பனக்காட்சிபோலவதினும், சொப்பனம்விழித்துழியிலலாவாறுபோல, இச்சகமுந்தன்னத்தானகாணவிழித்துழி யிலலாமற்போதலானும், சொப்பனபோகத்தினித்தியதிருத்தியில்லாவாறுபோல, இவ்வுலகபோகத்திலுரித்தியதிருத்திசமறுமில்லாமையானுந தீரக்கசொறபனசகமெனப்பட்டதென்க. வந்ததும்பாராமலபோனதுநீனையாமலெனதது; இவ்வுலகமபயனற்றதெனக்குறிக்க. அறிதலகாண்காரியமெனப் பாடமுமுண்டு. அறியாமையறியவென்றது, காரணவாகுபெயா. அறியாமையன்றிராமருப்பபெயர்களுண்டாயின் காரியமுமுளதாம். இன்றேலிலதாம். அறியாமையாமுடிவதென்கையாராயதலினகண நாமருப்பமாயுள்ளவனேததும். இஃதறிபூராமறுத்தலாற்பயனெனனை? பிறாமதிககற்கென்க.

(க-து.) இருப்பதறிவொன்றுமேயன்றிவேறின்றெனபது. இதுபற்றியுன்போதமாயிருப்பாபென்றதென்க. ஞானம், அறிவு, ஐகப்பொருட்களினி. ( )

கருக - கவி. அ - கை.

[பொழுதுதிலெவளவுகாலமபழகியதோ, அவ்வளவுகால
மந்தாமுகத்திலுமபழகவேண்டுமென விககவியிற
கூறுகின்றா.]

அசத்தி லெமமட்டுண் டமமட்டும் பராமுகமாகினு மம்மட மி
ரிசத்தி லுளவிழிப பாவையா யிப்படி நிரந்தரப பழக்கத் தால
வசத்தி லுளமன நின்றுசின மாத்திர வடிவமா கிடிவமைத் தா
கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மானந்தக் கடல்வடி வாவா யே.

(இ - ள்) அசத்திலெமமட்டுண்டம்மட்டும்பராமுகமாகினாய், எ - து.
மெய்போலத்தோற்றமுஞ் செகசீவபரமென்னுமபொய்யி லெவ்வளவுகாலஞ்
சம்பந்தமுண்டாயிருந்ததோ வவ்வளவுகாலமளவும் பராககாகியபொழுதப
பட்டனை - அமமட்டிரிசத்திலுளவிழிப்பார்வையா யிப்படிநிரந்தரபழக்கத்
தால, எ-து. பொழுதமானவவ்வளவுகாலவளவுமறிவென்னு முண்மையில
ந்தாமுகநாட்டமார்ந நிவனமிடைவிடாதுபழகுவையாயி னந்தபபழக்க
ததால - வசத்திலுளமனநின்றிசின்மாத்திர வடிவமாகிடினமைந்தா, எ-து.
மனநினவசத்திறவசலா துவசத்திலுன்மனநின்ற சைதனயவடிவமாத்
திரமாகவினருமாயின ஞானபுத்திரா - கசத்ததேகத்திலிருக்கினு மானந்
தககடலவடிவாவாயே, எ - து. மலமுத்திரபாண்டமாதலினருவருக்கத்த
ககதேகத்தினி லிருக்கினும பிரமானந்தசமுத்திரஸவருபமாவை, எ-று.

சத்தெனறகுப்பொருளிலையனநிச செகசீவபரமினமையி னிவற்றை
யசத்தெனவும், பராமுகம், பொழுதம். நிசம், சைதனயம். உளவிழிப்பா
வை, தனதெதாரத்தவடிவைவிடாதுகாண்டல். சினமாத்திரவடிவமாதல்,
மனஞ்சொப்பிரகாசமாகவினங்கல். மட்டி, அளவு. தஸமரணை, விஸமரணை
யென ஸமரணையிருவகைபட்டம். தஸமரணை, தனனைத்தானுளளவாறுகாண்
டல். விஸமரணை, தனனைத்தானயலாகக்காண்டல். பொருளல்லவற்றைப்
பொருளாகக்கொண்டதெவ்வளவுகாலமோ, அவ்வளவுகாலமும் பொருளைப்
பொருளாகப்பழகவேண்டும. அன்றேல், பழகியகாலவளவுபயன்றும். சை
தனயத்தையனநியாதுமிலலை, ஆயின யாதுமல்ல. எவ்வளவுமெனில், மண்
ணுலையனநிக கட்டட்டமிலலை, ஆமினமண்ணுலகட்டமல்ல; என்றும்போ
லும். இவ்வளவாயிசாரமுகத்தாற்பழகல், நிசத்திறப்பழகல், இவ்வளவாய்
விசாரமின்றிப்பழகல், அசத்திறப்பழகல், எனப்பதுபரிததசம்மதவசனம். கச
த்ததேகம், உரிசசொல்லடியாகப்பிறந்த பெயொச்சத்தொடர். கசத்தல்,
தேகத்தியலபு. உணர்ந்தாரக்குமாத்திரமெனக்கோடல் வழு. ஏனையோ
ர்க்குப்பிரியவடிவாயினும், மலமுத்திரபாண்டமன்றாயிற்றே? ஆதலினேற்
போபிழை. அறிவு, சதது. அறியாமை, அசத்து. அறியாமையன்நிச சக
மாதிரிப்பதார்த்தமுமின்றாதலா லிவற்றையோர்முதலாகவுஞ் சயம்பாகவுஞ்

கொண்டு சத்தாகவேனும் அசத்தாகவேனும் பிரதிவாதிபமலலம். தன்னேச சொப்பிரகாசமாகக்காண்டல, அறிவு. அன்றாகக்காண்டலறியாமை.

(க - து) அசத்திற்பழகியதுபோல, சத்திலும்பழகவேண்டுமென்பது. நிசத்திலுள்ளவிழிப்பாவையாமிப்படியென்பபாடமுமுண்டு அவ்வளவுகா லமபழகாவிடின ததாகாரமாவதினறி விவாததமாகமுன்போலழிதும். ( )

க0௭ - கவி. அ - கை.

[ஆனமாசசசிதானந்தமென்றீர், சதது, சிததைபோல ஆனந்தஸ வ்ருபமாயின, அயலைபலாவுவதெனனீர் எனறவினுவை யிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

தானன்றி வேறொன்று மில்லாது பூரணச் சசிதா னந்த குணமா, பூனின்ற வ்யிரிதோறு மொன்றாகு மென்றால் தொக கின்ற பழகண்டி லே, னுன்னென்ற சீவன்கள சத்தால் வகையொ க்கு ஞானங்கள் வெளிகண்ட தா, லானந்த மிவைபோல வெளி யாக வுதியாத வடைவேது குருநாத னே.

(இ - ள்.) தானந்தவேறொன்றுமில்லாது பூரணச் சசிதானந்தகுண மாய, எ-து. ஆனமா, தானமாதிரிநுபபதன்றித் தன்னேசத்திரவ்யலாக வேறையாதொன்றுமிருக்க விடாதருதலின்றி யங்விங்கென தெவ்வுமபரிபூ ரணமாயும், சதது, சிதது, ஆனந்தகுணமாயும் — ணுனின்றவ்யிரிதோறு மொன்றாகுமென்ற லதொருகினற்பழகண்டிலேன, எ-து. மாமிசபடிவாய மைந்த தேகங்களிலுள்ள வ்யிரிகளிலெல்லாம், அக்குணம் வெவ்வேறுகாம லேகமாநிறகவிளவகுமாயின, அக்குணம் தமக்குள் பேதியாதேகமாநிறகும வண்ண மடியேன சமறுமையமின்றிக் கண்டிலனே -- நானென்றவன்கள சத்தானவகையொக்கு ஞானங்களவெளிகண்டதால், எ-து. நானென்ககூறு நிறகுஞ்சீவர்க ளறிவதுபற்றிக் கரணேந்திரியமென்னு ஞானங்களுளவாகநே ரோகாணப்படுவதால் சத்தாகவன்றிசசித்திராது, சித்தாயிருபதுபற்றியுயி ராகளசத்தாயிருக்கிறவிதம் யுத்திக்கொத்திருக்கின்றது. — ஆனந்தமிவைபோ லவெளியாக வுதியாதவடைவேதுகுருநாதனே, எ-து. சததுஞ்சிததுமொத லுத்தோன்றுமாறுபோல, ஆனந்தமுமொத்திருக்கவேரோகாணப்படாதவகை யாகுகொலோ யானறிகிலனகுருமாததியே! யிவ்வையநதவிாததருளவேண் டிமென்றிரந்தனன், எ-று.

தானென்பபொதுபடக் கூறியதால், ஆன்மா வருவித்தாம். எனனை, “முதற்பெயர்நான்குஞ்சினைப்பெயர்நான்கும், சினைமுதற்பெயரொருநான் குமுறையிரண்டு, தன்மைநான்குமுன்னிலையநதும், எல்லாந்தாநதானின னன்பொதுபபெயர்”, என்றாபவணநதி. தானன்றிவேறொன்றுமில்லாததா ன்மாவாதலின், இல்லாதெனவினையேசசமாக்கினும், பெயரொசசமாக்கின்,

குணத்துக் காணினது. அங்ஙனமாசகின, தானன்றியென்னுதிருக்கவேண்
பும், ஆதலிற் பொருந்தாது பூரணசச்சிதானந்த குணமாயெனதனால்,
ஆனமாவெனப்பெற்றும். ஆனமாதானுதலின் தானன்றியெனவும், ஆனமா
தனைத்தான விசாரிப்பாதுழி யயலுவலாம். விசாரித்துழிச் சற்றுமின்றும்.
ஆதலின்வேறொறுமில்லாதெனவும், சொல்லாலவேறுபினுமர்த்தத்தாலொ
ன்றதலின், பூரணசச்சிதானந்தகுணமாயெனவும், தேகத்தை யூனென்ற
து, காரணவாகுபெயர். ஆனமா சச்சிதானந்தமாயின் சத்துதித்தைப்போல
ஆனந்தமாயிருக்கவேண்டும். இருக்கின்றதெனில், அயலையவாயிலாவதெ
னவே? ஆதலிற் பொருந்தாதெனப்பாரா, ஆனந்தமிவைபோலவெளியாகவுதி
யாத வடைவ்வெனவுமகூடிறா உபாதிபற்றப்பலவாகசகாண்டலின், சீவ
னகொன்னப்பட்டது. நான்னன்ற சீவனென்றது, நான்னெனத்த சீவனைக்கா
ட்ட. அந்தச்சீவன், மகான். ஆனந்தமாயிருத்தலபற்றியெனச.

(ச-து.) ஆனமாசச்சிதானந்தமாயின, ஆனந்தமெனக்கெயெனப்பது உட
ன்படாமைக்கேதும் தெனவுணாக சீவனகா சத்தானவகையொக்குமென்ப
தமேசூகாட்ட, தானவகையென்கண்டதாலென்பபாடங்கொண்டாம். வெ
ளிகண்டதாமென்ப பாடங்கொள்ளின், சத்தானவகையொக்குமென்றகுப
பொருத்தமின்றிவேறும். இவ்வியைபுண ராவிடத்துகையெனப்பயனுறும். அஃ
தொககின்றபடியெனியுமெனியும (க0௭)

௩0௮ - கவி அ - கை

[அதற்குவிடை கூறப்புகுந்தா நிககவியிலுபமானவாவமாக
விருத்திபேதத்தினுறகுணங்களேதித்ததாகக்
காண்பதைக்கூறுகின்றார்.]

உருவங்க ளிரதங்க ளபரிசங்க ளொருபூவி லொன்றாகு மெ
ன்றாலு மே. கரணங்க ளோரொன்றி னோரொன்று தெரியுங் கண்
ககன்றி வாராது கா, ணருமந்த சச்சிதா னந்தச் சுபாவங் ளான்
மாயின் வடிவாயி னும, பிரபஞ்ச மயமாம் விருத்திபே தத்தினுற்
பேதங்க ளாமைந்த னே.

(இ-ள.) உருவங்களிரதங்களபரிசங்களொருபூவி லொன்றாகுமென்ற
லுமே, எ-து. உருவங்களும், சுவைகளும், பரிசங்களும், ஓமலரின்கண்பே
தமாகாதபேதமா யேகமாயிருக்கின்றவெனினும், கரணங்களோரொன்
றினோரொன்றுதெரியுங் கண்களெறிவாராதுகாண, எ-து. புறக்கரணமாகி
யபஞ்சநகிரியங்களி லொவ்வொருபொறிகளால, அததற்குரியவொவ்வொ
ருவிடயமுமுணரப்படும், இவ்வமுணரப்படும்வகையாலனி வேறொன்று
லுணரப்படும்வகையெனவனமவரும், வராதே:—அருமந்தச்சச்சிதானந்தச்சு
பாவங் ளானமாவின் வடிவாயினும், எ-து. அடைதற்குமிகவுமரிதாயுள்ள
சச்சிதானந்தமாவின்வகுஞ்சுபாவங்கள், ஆனமாவின்வடிவானந்தம்.

வாயினும்: - பிரபஞ்சமயமா மலிருத்திபேதத்தினுற பேதங்களாமைந்தனே, எ-து. சததபரிசாதிவிடயமயமாநின்றனள சாத்துவிதமாதிய முக்குணத தாலவரும் விருத்திபேதத்தினுல பேதங்களெயதற்குரிததாம், ஞானபுத்திரா, எ-து,

உருவங்கள், அழகுகள். இதுகண்ணுணாபவைகள். இரதம், இனிமை. நாவினுக்கனறிமுககினுக்கெனினுமமையும், அமைதலாலசுகந்தமெனப்படும். பரிசங்கள், தொக்காலுணாபவைகள். எனபனவைதிகம் கண, நா, தொக்கு. இவற்றிற்குவிடயம், உருவம், இரதம், பரிசம், எனவிககவியிறகூறுமுறைமை. உருவமுதலிய மூன்றும் மலரிலபேதமாயினு மவறதைத் தனித்தனியு - றும் பொறிகளாற பேதமுறுமாறுபோனது, சத்துமுதலியமூன்றும் ஆனபாவில பேதமாயினு மவறதைத் தனித்தனியுணருஞ் சாத்துவிதமுதலியவற்றுல் வரும் விருத்திபேதத்தினுற பேதமுறுமெனவுணாக. அக்ககரணம், மனம். புறக்கரணம், பொறிகள். இவ்விரண்டுக்கரணமெனினு மிங்கேபொறிகளை யெனக்கொள்க. கணக்கு, விதம். அருமருந்தனனசச்சிதானந்தமெனற் பாலது, அருமந்தச்சச்சிதானந்தமென்றாயது, மருஉ. ஆனமாவுசஞ்சச்சிதா னந்தங்கள் சுபாவமெனவும், வடிவமெனவுகூறியதால், மூன்றுமொன்றுக கொன்றபேதமெனவும், இவ்வனமிருத்தலசுபாவமெனவுமபெற்றும், விருத்திபேதத்தினுலெனனது பிரபஞ்சமயமாமெனவடைகொடுத்தது, விடயா காரமனறிவேறுகாரஞ் சற்றுமாகாமையினெனக.

(க-து.) சச்சிதானந்தங்கள்; தத்தமிலக்கணங்களைத்தனித்தனியறிவ தாற் பேதமுறுவதுபோறகாண்டலன்றித் தமக்கினனமயினபேதமெயென பது. விருத்திபேதம் மறுபாட்டிலிருப்பதா லாககே விளக்குதும். உருவமு தலியமூன்றும் மலருக்குவேறாயின, சத்துமுதலியமூன்று மானமாவுக்குவே ருக்கலாம். உருவமுதலியமூன்றுமறிவதாலன்றித் தனித்தனியெவவேறாயின, சத்துமுதலியமூன்றுந் தத்தமிலக்கணங்களையுணாவதாலன்றித் தனித்தனி வெவவேறுக்கலாம். ஆகாதெனின, ஆனமாவானந்தவடிவமெனலேத் தடையி னறி யேறகவேண்டுமென்றயிறறு. காண, அசைநிலை. (க0அ)

க0க - கவி. அ - கை.

[விருத்திபேதமினையவெனவும், அவைவாதவகையும
இக்கவியிறகூறுகினன்றா.]

தாமதமி ராசதஞ் சாத்துவித முக்குணத் தால்வரும் விருத்தி மூன்று, மாமவைகண மூடமுங் கோரமுஞ் சாந்தமு மபி தான மாகு மகனே, யேமுற விருக்கின்ற சச்சிதா னந்தங்க ளெ ன்மென்று மொன்றாகி லு, நாமுரைக் கும்விருத திப்பிரிவி ன்றம் கொடுப ஞானதி பிரிவாரு மே.

(இ-ள்.) தாமதமிராசதஞ்சாத்துவித முககுணத்தால்வரும்விருத்திமூன்றும், எ-து தாமதம், இராசதம், சாத்துவிதமெனக்குணமூன்றும், இம்மூன்றனுமவரும்விருத்திபேதமூன்றும்—ஆமவைகளமூடமுங் கோரமுஞ்சாந்தமு மபிதானமாகுமகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா¹ அங்ஙனமூன்றனவைகளமூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமுமெனப் பெயாபெறுவனவாம்—ஏழறவிருக்கினறசசிதானந்தங்க ளென்றெனறுமொன்றாகிலும், எ-து. கெம்பீரமாயிருக்கின்ற சதது, சிதது ஆனந்தமெனபன, என்றென்றைக்குமொருபடித்தாயே சுமாயிருப்பனவாயினும்—நாமுரைக்குமவிருத்திபிரிவினா சொரூபஞான திபிரிவாகுமே, எ-து. யாமுறகூறிய² விருத்திபேதத்தினு லானமசொரூபமாகிய சிததுமுதலியமூன்றும்பேதிகும, எ-து.

தாமதம், மூடம். இராசதம், கோரம். சாத்துவிதம், சாந்தம். என்பனநோநிரினை. தாமதமுதலியமூன்றுகுணத்தினதாமதம், மூடமுதலியமூன்றும். சத்தாதியெனனாதுஞானதியெனறது, அடியியைபுத்தொடைபற்றியெய்க். ஒவ்வோருயிராகக் கண்ணுமேனும், மக்களிடத்துமொவ்வொருவாபாலுமேனும், மூன்றுகுணமிருக்கின்றன, இருக்கினுமூன்றனோருகுணமேலிடமிருந்ரும, நிறபதாலததற்கியைநதவிருத்தியொன்றுமேலிடேநிறுந்ரும. விருத்தியுள்ளானதுசாந்தம். இந்நதசரந்தமிருவகைப்படும. அவை, காருணியசாந்தம், உபசாந்தமெனபன. உயிரக்கிடுக்கணுறுபொறுத்தல, காருணியசாந்தம். அன்னியமின்றிசசமஸதமுஞ் சினமாததிரமாவளங்குஞ்சாந்தம், உபசாந்தம். இக்கவியிலசாந்தமெனறது, உபசாந்தத்தை. இந்நெறித்தாயவுபசாந்தமெங்கே யுண்டோ, அங்கேவிடயாநநதியின்றி யாதமானந்தம் விளங்கும. விளங்குதலனுபவமாயென்றுநிகழ்தலா லின்றெனமறுத்தல, தானாகாப்பிழை, எனக்குறிப்பித்தற்கிக்கவிகூறியதெனக.

(க-து.) ஆத்மா வானந்தவடிவமெனல; விருத்திபேதமநியாககுறையென்பது. தாமிகுநதமசிரசசதவமெனு முககுணத்தாலவரும் விருத்திமூன்றமெனப்பாடமுமுண்பு. “இஃதெஞ்சியசொல்லினையதக்கூறலென்னுமுத்தி” “பிறிதொழிபடாஅனறனமதங்கொளலென்னுமதம். ஆன்மாவைக் காணுதா ரானந்தமவேறெனுஞானியா. (க0க)

கக0 - கவி. அ - கை.

[மூடத்திறசததும், கோரத்திறசத்துஞ்சிததும் சாந்தத்திற்சத்தது சிததுஆனந்தமுமிருக்கக் காணலாமெனவிககவியிற் கூறுகின்றா.]

சடமான மூடத் தருக்கல்லு மண்களிற் சத்தொன்று மேதோன்று மால், விடமான காமாதி கோரத்தி லானந்தம் விளையாது மற்றவைகளார், திடமான பொழிவாதி சாந்தத்தி லேசச

சி தானந்த மூன்றும்வெளி யா, மடமான மூடங்கள் கோரங்கள் விடுசாந்த மனமாகி லானந்த மே.

(இ-ள்.) சடமானமூடத்தருக்கலனுணகன்றி சத்தொன்றுமேதோன றுமால், எ-து. மரம், கல, மண, இவைபோலவைசடமாந்நுள்ள மூடவிரு த்திகளாம். இம்மூடவிருத்திகளில் சத்தொன்றுமாதிரி இருக்ககாணும் — விடமானகாமாதிகோரத்தி லானந்தம்வினையாதுமற்றவைகளாம், எ - து. விஷம்போலவனவாகியகாமம், குரோதம், லோபம், இவைபோலவனகோர விருத்திகளாம், இந்தக்கோரவிருத்திகளில்லானந்தமாந்சிரமிருக்ககாணது, ஏனையசத்தஞ் சித்தமிருக்ககாணும் — திடமானவொழிவாதிசாந்த, நிலை ச்சி தானந்தமூன்றும்வெளியாம், எ - து. முததியெனறகுத்திடம், ம்ன்று ளள, ஒழிவு, சத்தம், ரூனியமுதலாயுள்ளவைசாந்தவிருத்திகளாம், இந்தச் சாந்தவிருத்திகளில், சத்தது, சித்தது, ஆனந்தமென்னுமூன்றும் யாவருங்காணவி ளவரும். — மடமானமூடங்களகோரங்கள் விடுசாந்தமனமாகிலானந்தமே, எ-து. மடமையேவடிவாயுள்ளமூடவிருத்திகளும், கோரவிருத்திகளும்மல்லா தகனற சாந்தவிருத்தியமாகமனமாயிடினப்போதானமாவியலபாகவே யானந்தவடிவமெனக்காணும், எ-து,

சச்சிதானந்தமல்லாத சகலீவபரமிலலை. இல்லையாயினும், உணாதலா லிப்பேதவகாணும். எவ்வனமெனின, உணாதல், தாமதமுதலியகுணத்திரிய த்தி லொன்றினவயப்பட்டுநிற்கும். இக்குணத்திரியத்திலொன்று தத்தமக் கியைந்த விருத்திபேதமூன்றனுள் தனசயதர்மமவிருத்தியதாகு மிதஞ்ஞெ னவுணாக. மூடவிருத்தியிறசத்தும், கோரவிருத்தியிறசத்துஞ்சித்தும், சாந தவிருத்தியிறசத்துஞ்சித்தமானந்தமுமிருப்பதெங் னமெனின, மூடவிருத் தியாகிய மரம், கல, மணமுதலியவைக ளனுகுகளசையோகமேயு மவவனு க்களபரமானுவையன்றியிலலை, அந்தப்பரமானுதன் மாத் திரையைத்தவிரவி லலை, தனமாத் திரை யகங்காரத்தைத்தவிரவிலலை, அகங்காரம் மகத்ததுவத் தைத்தவிரவிலலை, மகத்ததுவம் மூலப்பிரகிருத்தியைத்தவிரவிலலை, மூலப்பிர கிருதி யான்மாவாகிய தன்னைத்தவிரவிலலை, தானுகிறசத்தேயிவ்வனம்பிரதி பலித்தலாற சத்தொன்றுமேதோனறுமெனவும், கோரவிருத்தியாகியகாமக் குரோதாதிகள் தனதுவிஸ்மரணே காரணமாகவெழு மனாததரூபமாதலா லவைகளை மெய்யெனக்கோடலால் யானெனத்தெனவகம்மதைதோன்றும். தோன்றவே, யுத்தாயுத்தந்தெரியாது மனஞ்செனறவழியே பிறாமனையத தல், பிறாபொருளைவஞ்சித்தலாதி தீவினைகளபுரியவேண்டிவரும். வரவே, யப்போதுசுகம்போலக்காணினுந் துன்பமாகமுடியும், முடிதலாலகோரத் திலானந்தம்வினையாது மற்றவைகளாமெனவும், சாந்தவிருத்தியாகியவொ ழிவு சத்தஞ் ரூனியஞ் சபாவ மதீதமாகிகள் தனதுதலமரணேகாரணமாக வெழு மரத்தரூபமாதலால், அவற்றைத்தனதுசொருபமாகவிடா தனுசநா னஞ்செய்யவேண்டும். செய்யவே, யானெனத்தெனமகம்மதைதாமேகழ

ஹம், கழலவே, யுத்தாயுத்தமென்பதிறந்து மனஞ்சின்மாத்கிரமாகவிளங்கும் விளங்கவே, யன்னியமினறிததானமாதிரமாகநிற்கும். நிற்கவே, சத்தேசித்ததாகவும், சித்தேசத்தாகவுமைக்கியம்மய்தும். எய்தவே, யானந்தநதாநா முடியும் முடியவே, சச்சிதானந்தவொருமையதாம், ஆதலபற்றியொழிவாதிரந்தத்திலேசச்சிதானந்தமூன்றாமவெளியாமெனவுங்கூறினா.

(க-து.) விருத்தித்திரியமினையவெனவும், அவற்றம்சச்சிதானந்தபேதமினையவெனவும், ஒருமையினையவெனவும் விளக்கியத்தென்பது. மூடங்களை கோரங்காவின்சாரந்த மனமாகிலானந்தமேயெனறது; மனதுமூ-விருத்தியாகில சததும், கோரவிருத்தியாகிலசததுஞ்சிததும், சாரந்தவிருத்தியாகில சததுஞ்சிததுமானந்தமூமென்பபொருட்டாற்றென்க. எனவே, மனங்காரணமாகவிடேதாபேதநதோன்றிறறையனறி யானமாவுக்கினறென்பபெற்றும். பெறவே, யானமாச்சிதானந்தமென்றாயிற்று. யிஃதறியார சச்சிதானந்த சொருபந தன்னவிடவேறென்பா. இவாதன்விலக்கணங்கலலா தன்னியவிலக்கணங்கற்றாபோலும். ஆல், அசைநிலை. தருக்கலமண்ணெனது கலவுவெனவுகரசாரியைபெற்றது, “ஞ்ஞநமலவன்னவொற்றிற்றுதொழிற்பெயரோவலவினைநிபவவனமெயவரி னுவவறுமேவதுஞ்சிலவழி” யென்னுமிதியாலென்க. ஆனமா சச்சிதானந்தவிலக்கண மகனறதுங்கூடியதுமபோல்வதன வேறெனறென்க.

(க்க0)

ககக - கவி. ஆ - கை.

[சச்சிதானந்தவிலக்கணமினையதெனத்தெரியாது என்குனமான்
மாவுகச்சன நேறப்பென்னறவினாவுக்கு விடை யிக
கவியிறகூறுகின்றா.]

இகமான குருநாத நேசச்சி தானந்த மெனுமில்க் கணமறிகிலே, என்கலாத சததாவ தேதுசித் தாவதே தானந்த மேதென்றிடின, மிகுக்கால் மூன்றுங் கெடாதிருப பதுசதது வேறுபாடறிதலசித்தா, மகிழ்காம துகட்போது சுகமாகு மனுபூதி வாழ்வென்ப தானந்த மே.

(இ-ள. இகமான குருநாத நேசச்சி தானந்தமெனுமில்க் கணமறிகிலேன, எ-து. இமமையிலடியேனுக்கியைவதானகுருசாமியே சத்து, சித்து, ஆனந்தமென்னுமில்க்கண மினையவெனக்கேட்டறிகிலை. ஆயினும்—அகலாதசத்தாவதேது சித்தாவதேதானந்தமேதென்றிடின, எ-து. விடாதுநின்றள்ள சத்தென்பதியாது, சித்தென்பதியாது, ஆனந்தமென்பதியாதெனக்கேட்டபையின்.—மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசதது வேறுபாடறிதலசித்தாம், எ-து. அளவுக்கடங்காதுமிகுகின்ற இறப்பெதிரிக்கழ்வெனக்கூறுங்காலமூன்றினு மிடையின்காதிருப்பதுயாதோவதுசத்தெனவும், இங்கனமாகிநறங்கலிங்கவேறுபாடகல வவற்றைவிசாரித்தித்தல்யாதோ வதுசித்

தெனவும்வழங்கப்படுவதாம்:—மகிழ்காமதுகாபோது சுகமாகுமனுபூதி வாழ்வென்பதானந்தமே, எ-து. எவருமகிழத்தக்க காமவின்பத்தை யனுபவிக்கும்போதெங்ஙனஞ்சுகமெழுமோ வங்ஙனம்போலவதாகியசுவானுபூதி சுகவாழ்வெனப்படுவதாயதோ வஃதானந்தமெனப்படுவதாம், எ-து.

சச்சிதானந்தவிலகணமபிரமத்துக்கலலது வேறெனறுக்கல்லாமை யின் பிரமவிலகியமெனப்பெற்றும். இலகியத்தினமைதி யிலகணமாதலானும், இலகியங்கண்டதற்கிலகணமியமபலினென்றிருப்பதானும், மாணாக னிலகியமாகியபிரமத்தைபுணரத்ததுபற்றி யதினிலகணத்தைபுணரவேண்டி வினாவினெனா. மிகுவென்னு மிகையா லிங்ஙனங் காலநீரி விதமாதல் கணக்கினமையெனசுறுகிகககணடாம். மிகுதலானதுங்கொடாதிருப்பதுசத்தெனறதனால், காலாதீதமெனவும்; வேறுபாடறிதலகிததாமெனறதனால், அங்ஙனங்காலாதீதமாந்ந றறிவறியாமையாகுபாடே யேகமாக்கற்கு விசாரியாற்றறலெனவும், மகிழ்காமதுகாபோதுசுகமாகுமனுபூதி வாழ்வென்பதானந்தமெனறதனால், ஆலிககண்காலத்திருவருமனமொத்துப் புணருங்கா லிருவாமனதையுமடக்கி மேலெழுஞ்சுக மெங்ஙனமோவதுபோல, அறிவு மானந்தமுந் தமக்குள் பேதமின்றி விசாரித்துத் தெளியுங்காலத் தறிவேயானந்தமாகவும், ஆனந்தமே யறிவாகவுமாகும். ஆகுங்கால மனமென்பதிறந்து சினமாதிரமாகவிளங்கும். விளங்கவே, சங்கற்பமிற்க்கும். இறக்கவே, துக்கநிவிடத்தியாம். ஆகவே, தடையற்றவானந்தமாதிரமேலிடமிற்றும். நிறக்கவே, சமஸதமுமானந்தமயமாகவே நிகழுமெனவுமருத்தந்தரக்கணடாம்.

(சு-து.) இங்ஙனமாயநிலையேசச்சிதானந்தவிலகணமெனப்பது. இந்நிலைவழுவவாக்குப்பயனென. (கக்க)

ககஉ - கவி. அ - கை.

[ஆனமா தானசச்சிதானந்தமென விசாரித்துத்தெளிந்த விடத்து நிகழுமனுபவமயாதெனவினாவலை யிககவியிறகூறுகின்றா.]

நாசச் சரீரத் திருக்குஞ் சரீரிதனை நால்வேத மாவாக்கிய, நீசச்சி தானந்த மென்றிடினு மாசிரியர் நீபிரம மாகுமெனினு, மாசற்ற சச்சிதா னந்தநா னென்னவிவன் மனனுமனு பவமெங்ஙனனோ, கோசப் புரங்களை யிடித்துத் தகர்த்தமத் குஞ்சரக குருநாதனே.

(இ-ள்) நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாக்கியம், எ-து. நாசமுறுதலையையலபாகவுடைய சரீரத்திலிருக்குஞ்சரீரியாகிய வான்மாவைநோக்கி நான்குவேதங்கட்கும் முடிவாயுள்ளமகாவாக்கியங்கள்:—நீசச்சிதானந்தமென்றிடினு மாசிரியர்நீபிரமமாகுமெனினும், எ-து.

நீச்சிதானந்தசொருபமே வேதனநெனசசொல்லினும், அல்லதுசமருநா தனெழுந்தருளியந்து நீபிரமசொருபமேவேதனநென வுறுதியாகசசொல லினும். — மாசுறநீச்சிதானந்தநானென்னவிவனமன்னுமனுபவமெங்கனோ, எ - து இயல்பாகவேமலர்ந்திதமாயுள்ள சச்சிதானந்தசொருபமேதனதுச யவடிவமெனவொருவன விசாரித்துத்தெளிந்தழியத்தனலிவனடைந்த சுவா னுபவமெனமாயதோ — கோசப்பரங்கணியிடித்துத்தகாததமத குஞ்சர கஞருநாதனே, எ - து. தடையாயுள்ளவனமயமுதலியபஞ்சகோசமென னுமபட்டணங்களை யிடித்துத்தனளாககிய மதயானைபோன்ற குஞ்சாமியே, எ-று.

நீச்சிதானந்தமெனறதும், நீபிரமமெனறதுமுபதேசமொழி. அங்ங னமனுபவத்துத்துத்தெளிந்தவனெய்தியபலனை விசாரித்தது, தானுதற்கென்க. அவனனுபவமெனமாயதோ வதனையானறிய வுணர்த்தியுருமெனப பொருடருதலால், ஓகாரமொழியிசை. நானேச்சிதானந்தசொருபமென வொருவனவிசாரித்துத்தெளிந்தசொல்லாநிறக்கவெனப பொருள்கொண்டு சச்சிதானந்த நானென்னவென்பதைச செய்வென்னும்வாய்பாட்டுவினையெ சசமாககுக் எங்ஙனெயென்பபாடமுமுணயி. கோசப்புரங்கன, உருவகம். புரங்கணியிடித்ததுநந்தகாதததலும் மதங்கொண்டபோது யானைக்கியலபாமா றுபோனது, கோசங்கையுருவழித்ததலும், அவையிருந்தவிடமுந்தெரியாதழி ததலும் ஞானசசெருக்குமெல்ட்டபோது ஞானவானுக்கியலபாத்லபறநி யிங்ஙனங்கூறியதென்க.

சச்சிதானந்தமாயவிடத் தெயதுமனுபூதியாதெனவினாவின்னென்பது. ஆனமாவேச்சிதானந்தமாயவிடத்துப் பிரமமாதற்கையமெனனை? இவ்விர ணயிபதேசமுமொனறே. (ககஉ)

ககஉ - கவி. அ - கை.

[ஆனமாசத்தெனவிககவியிறகூறுகின்றா.]

சென்மார் தரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெனிற செல்கால மிவனுண்ட லோ, கனமானு பவநரக சொர்க்கமெனில வருகின் ற காலத்து மிவனுண்ட லோ, வன்மாத யாதனு வுடலகடவு ளு டன்மனுட வுடன்மாறி மாறியழியுந், தன்மாய வுடல்கெடினு மி வனிருப் பதுகொண்டு சத்தென்ப தொக்குமக னே.

(இ-ள்) சென்மார்தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனிற செல்காலமிவ னுண்டலோ, எ-து. ஆனமாதானபூவசென்மங்களிறசெய்துவந்த நலவினை தீவினைகளதேகத்தைததருமெனச சத்தப்பிரமாணமிருக்குமெனில், ஆனமா வாகியவிவன் முனசெனற்காலங்களிலெல்லா மிருந்திருப்பானல்லவா: — கன்மானுபவநரகசொர்க்கமெனிலவருகின்றகாலத்தமிழனுண்டலோ, எ-து. இப்போதுசெய்துவருநற்கனமந் தாக்கனமத்துக்கூடாக் வினிவருமனுபவ

மாவது; நாகமாவதுசொராககமாவதெனக்கூடின், இனிவருகசாலத்துமான
மாவிருக்கவேண்டும்லலவா:— உனமாதயாதனவுடல்கடவருடன் மனுடவு
டனமாறிமாதியழியும், எ-து. உனமததமாகியயாதனசுரீரமும், தேவசுரீர
மும், மனிததேகமும் நிலையாதமாறிமாதியழிந்துபோகும் — தனமாயவுட
லகெழினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சததெனபதொகருமகனே, எ-து தன
துபிராந்திகாரணமாசவந்த தேகமழியினுந தானலலாததா லானமாவிருக
கின்றானன்றோ, இவனிருப்பதுபற்றிச் சததெனபதிவனுக்குப்பொருந்தும்
சமபுத்திரா, எ-து.

செனமங்காரணமாகவானமாவுண்டென லெவாக்குமரபாதலினனும்,
அநநெறியேயேனு மானமாமுக்காலததுமுண்டெனலை நிலையுறுததப்புகுந
தாரிநனாலாசிரியராதலினனும், இதனைமறுக்கற்பாற்றன்று. மறுபட ரான
மாகாரணமாகப்புகவேண்டும், புகினும், ஆனமாதிரிகரணங்கடக்குமெட்குவ
தன்று, ஆதலினனானததாலுண்டெனலெப்பொருந்துமெனக். அனுமானம்,
புகைகாரணமாநெருப்புண்டெனல். இங்ஙனமாகவேனு மானமாசத்தென
றகுததடையெனையுள். கனமததுகடீடாகத்தேகங்குளவந்தகலவன்வென
வே, ஆன்மாவிருந்தன்றோ கனமமபுரிய வ்ணம்மென்பதனானிததியமாயிற
து. தேகங்க ளான்மாவாயி னவைபோலவான்மாவும் வந்துவந்தகலலாம
போகமான்மாவுக்கோ, தேகத்துக்கோ? தேகஞ் சடம், அகர்த்தா, விகாரவ
டிவம், ஆணைக்கருவியாதலின் தேகத்துக்கன்று, ஆன்மாவுக்கென்பப்டிம்.
ஆன்மாவிருந்துதானேதேகபோகங்களை யனுபவிககவேண்டும், இன்றேலயா
துக்கனுபவம், ஆதலினனமாவேசத்தெனபப்டிம். ஆகியநதமேற்றலின்நே
கந்தேகியன்று. ஆராவியறகையவாக்கோடலும், அகற்றலும், பந்தமுத்தி
யாதலி னிதனையுடையதுதேகமன்று தேகியொன்றகையமெனனே? இதனானு
மானமாசத்தெனபப்டிம். ஆன்மா தானேததேகமுமன்று, தன்னேத்தவிரவு
மிலலை. எனவே, யெல்லாமாயுமல்லவுமாயுமிருப்ப தானமாவெனப்பெற்றாம்.
பெறவே, பிராதிபாலிக்கத்து, விவகாரிக்கத்து, பாரமாரதிக்கத்துந்நனனு
மபோலிசத்தன்று, எதாரத்தசத்தானமாவென்றாயிறது. ஆகவே, யிதனையக
ற்றற்கிடமினறெனக்கண்டாம். இஃதெமதுதுணிபு.

(க-து) ஆன்மாவே சததெனப்படுவதனி வேறினறெனவுணாகவென்
பது. தெளிநதாக்கிஃதுடனபாடி, ஏனையோக்கனறுவேறென்பா. வேறென்
னல சொலவாதம், ஆததவாதமன்று. அல்லவோவனறபாலது, அலோ
வென்றாயிடைக்குறை. (கஉரு)

ககச - கவி. அ - கை..

[ஆன்மாவேசத்தன்றாபோலசசித்தெனையுமானதமெனையு
மேறகுமென் நிக்கவியிற்சுறுகின்றா.]

இருளாக மூடுஞ் சுழுத்தியி லிராததிரியி லிரவிசுட ரற்ற
பொழுதும், மருளாம லிருளையும் பொருளையுந தெரிகின்ற வ

கைகொண்டு சித்தாகு மே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன் னிடத்தினிற பேராத பிரியமதனா, லருகாத பிரியஞ் சுகத்திலவரு மாதலா லானந்த மாமைந்த னே.

(இ-ள்.) இருளாகமூடுசுழுத்தியிலிராததிரியி லிரவிசுடர்ற்றபொழுதும், எ-து. இருளமயமாக வெங்கணு மூடிக்கொள்ளத்தக்கசூழ்த்தியவதையிலும், கருக்கலிரவிலும், சூரியனுமவிளக்கமுமில்லாதபொழுதும்:—மருளாமலிருளையும்பொருளையும்தெளிகின்ற வகைகொண்கித்தாகுமே, எ-து. ஐயத்தாலமயங்காம லவ்வனமூடியவிருளையும் வைத்தபொருள்களையு தெளியுதல்கொள்ளுமவித்ததினா லான்மாசித்தெனப்படுவதாம்:—பெருவாழ்வுமிகுகதானேதன்னிடத்தினிற பேராத பிரியமதனால, எ-து. தடையற்றவானந்தநதானுதலால பெரிதானவாழ்விலமிகுந்ததுதானே; யிவ்வனமாய தானேதன்னிடத்தினீக்கமற்ற பிரியவடிவாயிருப்பதினால:—அருகாதபிரியஞ்சுகத்திலவருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே, எ-து. என்றுஞ்சுருங்காததற்பிரியமானது தானானந்தவடிவமாதலால தனதானந்தத்திலெழுகின்றது. இதுபற்றி யானமாவானந்தசொருபியெனப்படுவதாம். ஞானபுத்திரா, எ-று.

இரவிசுடர்ன்றதனால, இரவிமுதலசுடரிதுவாயுள்ள வொளிபேதமேற்கினுமமையும். ஏனையபொருளுணாததடாலதன்றாமையானும், மருளாமலென்றமையானும் வைத்தபொருளென்றும். எவ்வனமாயவாழ்வு மான்மாவககயலாதலபற்றிப் பெருவாழ்வுமிகுகதானேயெனவும், தன்னிடத்திலதானே பேராதபிரியவடிவாயிருப்ப தானமாவையன்றி யின்றதலின், தானேதன்னிடத்தினிறபேராதபிரியமெனவும், அருகாதபிரியம், ரீத்தியதிருத்தி. இதுதன்னிடத்தன்றிப் பிறிதிடத்தெங்கணுமினமையின், அருகாதபிரியஞ்சுகத்திலவருமெனவும், தானின்பவடிவமாதலா லான்மாவானந்தமாமெனவுஞ்சுநினா. இவ்வனமானாகிதுதெளியுமன்றி யயலாவெறுப்பதென்னே? யாவரும்நன்றாமருகதினசுழுத்தியி லானந்தம் வருவானேன, சாககிரசொப்பனவல்லலைச சாந்தப்படுத்துவ தியாது, நானின்றதா னனகயாந்தறங்கினேனென்றெவருஞ்சொலவதற்குநயமெனனை, சுகவடிவமானமாவன்றேல, அங்கேயாதோவிகற்பமுமின்றித் தனித்துந்நதுயாமன்றே, அங்கேதன் தேகமுதலியசகமனைத்துவ கண்டிலமென்றுணர்ந்து விழித்துக்கூடவந்ததுயாமன்றே, யாமெனற்கான்மாவையன்றிப்பொருளுணடோ? இனதே, இவ்வனமிறுக்க, ஆன்மாவை யானந்தவடிவமெனற கையுறுவதெனனை. சகலத்திலானமாவிருந்து மவ்வனங்காணப்பட்டாதது நமதுகுற்றம், அதன்குற்றமன்று. எவ்வனமெனில, தேகமாதிராதமிறுவாககிடந்த தத்துவக்குழாமயமாகக்காண்கின்றது, அவ்வனமாகக்காண்கின்றோம். விசாரணையி லல்லவல்லவெனப்போவானேன், போவதா லான்மா தத்துவக்குழாததுனொன்றுமன்றே, அப்போதான்மாமாததிரந தனித்துவிளங்குவதெனனை, விளங்குவதாதுவகமெங்கேயுலவெங்கேகாணுதிருப்பதெனனை, காணாததாறுககநிலிர்ந்தியுத தடையற்

றவானந்தமுமெய்துவதென்னை, எய்துவதாலதனகுற்றமன்று, விசாரித்துத் தெளியாதநமதுகுற்றமே. நமதுகுற்றத்தாலநிலலாது, கேவலத்திலானநதவடிவாகக்காணுகின்ற ததன்சுயவடிவாதலபறியென்க. ஆன்மாவின்சுயவடிவமானந்தமென்றகிழுககென்னை? தினசமுத்தியிலியலபாகவே யான்மா தனிககுமாறுபோன்று சுகலத்திலுமியலபாகவே தனித்திருத்தலை யாங்கணடிமம், இதுதத்துவக்குழாததைவிசாரத்தா லகத்திறகாணும். உதாரணம். “ என்று மிருநதபடியிருப்பதியலபேயென்னுமொருவேத” மென்பதனாகாண்க. என்னுந் தனித்திருத்தலான்மாவாதலா லானந்தமென்றா. தமிழ்பா ரயசைசுகிப்போர்.

(க-து.) ஆன்மாதன்னைத்தானுணரற்பாலததலின் தானேயானநதவடிவாமெனற கையமின்றென்பது (ககசு)

ககரு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாசுகசாதனம்போலவதன்மென விககவியிற
கூறுகின்றா.]

அன்னபா னுதிசுக சாதனம் தாகையா லார்க்குமவெகு பிரியமாகு, மின்னவா றுனமாவு மானநத சாதன மெனகருதல பொருளல்ல வே, சொன்னவான் மாவையொரு சுகசா தனங்களொடு சொல்லுவா யாகின்மக னே, யுன்னதா னநதமவே றேரவனு பவிப்பதா முபயவான மாவுமுள வோ.

(இ-ன) அன்னபா னுதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்குமவெகுபிரியமாகும், எ - து. அன்னமாகியவுணவும், பானமாகியநீரு மிவைபோலவனபிறவும், சுகத்துக்குசாதனகருவியாயிருப்பதா லெவாக்கும வெகுபிரியவடிவாயிருக்கும்.—இன்னவா றுன்மாவுமானநதசாதன மெனகருதலபொருளல்லவே, எ - து. இதேபிரகாரமாக வானமசொருபமுது சுகத்துக்குசாதனகருவியென நினைத்தலபொருளாகுமா? ஆகாதே.— சொன்னவானமாவையொரு சுகசாதனத்தினொடு சொல்லுவாயாகின்மகனே, எ - து. ஞானபுத்திரா ! மேற்கூறிய வாதமசொருபத்தைச சுகசாதனங்களி லொன்றே டிவமையாகக்கூறுவையாயின:—உன்னதானநதமவே றேரவனுபவிப்பதா முபயவானமாவுமுளதோ, எ - து. உன்னவிடவுனதானந்தமென்பதுவேறுதானே, வேறுயினதேயனுபவிப்பதற கிரண்டாவதாகின்றனள வானமாவென்பதுமுண்டோ, எ-து.

பதிதணித்தறகுரியவைகளையன்னமெனவும், தாகந்தணித்தறகுரியவைகளைப்பானமெனவுக கூறுவதுபொது ஆகியெனறமையாற சத்தபரிசாதி விடயமெனப்பெற்றும். அன்னபா னுதிசுகைச சுகமெனனுது சுகசாதனமென்றது; பசியுநதாகமுநதணித்தவுடன், எதிரிலிவையிருந்தும்வெறுப்பாகசுகாண்டலினென்க. ஒப்பினமையின வெகுபிரியமாகுமெனவும், பொருளல்ல

வற்றைப்பொருளெனக்கோடலால் சுகமல்லவற்றைச்சுகமெனக்கோடல்வரும், இங்ஙனமாகாரியா ஆவாராவரும். இதுபற்றியாக்கமுமெனவும், நிரதிசயானந்தமொன்று, அதையனுபவிக்குமானமாவொன்று, ஆகவிரண்டாகவேண்டும். இரண்டாயின, விடையானந்தம்போலவதாகும். அன்றேல், ஆனமானந்தமெனச்சிறப்பெய்தற்கடையாளமெனனை? விடயானந்தம்போலானமானந்தமுஞ் சுகசாதனமெனின், விடயானந்தத்தைவேறாநின்றனுபவிப்பதானமாவைப்போலாதமானந்தத்தை வேறாநின்றனுபவிப்பதாதமாவாகவேண்டும். அங்ஙனங் கொள்ளில், இரண்டான்மா விருக்கவேண்டும். ஆதலினுபயவானமாவு முளவோ வெனவுகூறினா. உபயவானமாவு மெனப்பதிலுமமை, எதிமமை. உளவோவெனப்பதி லோகாரம், வினா. விடயானந்தத்தையனுபவிப்பதாதமா, ஆதமானந்தத்தையனுபவிப்பதாதமாவென்புழி, அஃதயலை, இஃதுதன்னைதானையெனத்துணிபுதரலால், இன்னவாறானமாவானந்தசாதன மெனக்கருதலபொருளல்லவே யெனததுணிந்து கூறினாரெனக். இத்ததுணிப்பியா ரானமாவையானமாவனுபவிக்குமாவென்றிகழ்ந்துகூறுவ தென்னவிவேகமோ யாமறிகிலம்

(க-து) விடயத்தைப்போலவானமாவையுஞ் சுகசாதனமெனலகூடாதென்பது. ஆரகமும், முற்றுமமை. ஆனமாவுமென்பதி லுமமை, உயாவுசிறப்பு. நீயாகிறசுகத்தையனுபவிப்பதற்குரியெனலவேறுளதோவென்பார, உன்னதானந்தமெனத்தற்கிழமையாக்கினா. (ககரு)

ககசு - கவி ஆ - கை.

[ஆனமானந்தத்தையானமாவே யனுபவிக்குமெனற துறுதிபெறு மாறு நாலவகையேதுக்களை யிக்வியிறகூறுகின்றா.]

விடயசுக மதிலவருதல் பிரியமாற் திரமாகும் வெகுபிரியமான்மாவில்லாம், விடயசுகம் வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில் வெகு பிரிய மாறாது காண், விடயசுகம் விடலுமாங் கொள்ளுமாமான்மாவை விடுவதெவர் கொள்வதெவர் பார், விடயசுக போகங்கள் விடுமவனை யவனுல் விடப்படா தொருநாளு மே.

(இ-ள.) விடயசுகமதிலவருதல்பிரியமாததிரமாகும் வெகுபிரியமானமாவிலாம், எ-து. விடயத்தைச்சுகமெனக்கருதி யனுபவிக்குங்காலச்சுகத்தில்வரும்பயனாகியபிரியம், அப்போதுபிரியம்போற்காணுமளவினதாம், ஆனமாவைச்சுகமெனக்கருதிச் சுருதியுத்தியனுபவங்காரணமாக வனுபவிக்குங்கால, அவ்வானமாவிலப்போதெழும்பிரியங் கணப்போதளவினதன்று, என்றமவிடாதிருத்தலின் வெகுபிரியமாயிருக்கும்:— விடயசுகம்வருபிரியமாறிவருமானமாவில் வெகுபிரியமாறாதுகாண், எ-து. விடயசுகங்காரணமாக மேலிடவரும் பிரியமானது நீலைபாது மாறிமாறி வரும், ஆன்மநாட்டத்தைவிடாதிருக்குங்கா லப்போதவ்வான்மாவில் மேலிட்டெழும்பிரிய

மான் தின்னவளவினதென வுவமைகொண்டு கணித்தற்கரியதாகும். அன் றியு மென்று மாறாதொருதகையதாகவுநிற்கு நிலையினதாம்:— விடயசக ம்விடலுமாவ் கொளலுமாமானமாவை விடுவதெவாகொளவதெவாபார, எ-து. விடயசகமானது வெறுத்துவிடுதற்கும் விரும்பியேறறுகுகொள்ளு தற்குந் தகுதியுதாம். இதுபோல, வானமாவைவெறுத்து விடுவாராயாவா, வெறுத்துவிடாதுவிரும்பியேறப்பவராயாவ ரிதனைநீயேயாராய்நதுகாணுதி.— விடயசகபோகங்கள்விமேவனை யவனாவிடப்படாதொருநாளுமே, எ-து. இஃதன்றியும், விடயசகமயமாயுள்ளபோகங்கனையொருவனவெறுத்துவிடக கூடும், அங்ஙனமதைவெறுத்துவிட்டவன தனனாலதனனைவெறுத்துத் தன னைத்தான்புறம்பிஷ்கறமககூடுமோ? ஒருநாளுங்கூடாதே, எ-து.

விடயசகமென்னதுபிரியமெனமிகைபடக்கூறியது, விடயசகசுமாயி ருப்பதியல்பேனும் பிரியமியலபாயிருப்பதுமுறையோ? நமமிடத்தினின்று ம் பிரியத்தைவிடலுங் கொளலுங்கூடும், சுகத்தைவிடயத்தினின்றும பிரிக கவுங் கூட்டவுங்கூடுமா? சுகம், விடயத்துக்கியறகைபோலவது. பிரியம், நமக்குசெயறகைபோலவதுபற்றியெனக. விடயசகமென்றபோ லான் மசுகமென்ன வேண்டும். ஆதலினிகே சுகமெஞ்சிநின்று. விடயசகப்பிரி யமென்னது விடயசகமதிலவருதலபிரியமெனறமையின், சுகமவெறு பிரி யம்வேறெனப்பெற்றும். ஆனமாவிலவெகுபிரியமெனறதனால், விடயப்பிரி யமற்பமெனத் தோன்ற, விடயசகமதிலவருதல பிரியமாததிர மாருமென வும், மாததிரம், அளவு. இங்கேயறபத்தைக்குறிகககின்றது. விடயமான மாவுக்கனையிமாகுமபோது, அதனசுகமும், அதுபற்றிவருமபிரியமும், அ ன்னியமாகவேண்டுமென்றோ? அப்போது பிரியமறபத்தனமையையும், மாறு ம்புடைபெயர்ச்சியையு மேறபதற கிடையூறென்னையுள். அதுபோல, ஆன் மாவுக்கான்மாவனையிமாகாதபோது, அதனசுகமும், அதுபற்றிவருமபிரிய மூ மனனியமனறகவேண்டும். அப்போது பிரியம் அதிகத்தன்மையையும், மாறுப்புடைபெயர்ச்சியையுமேறபதற கிடையூறென்னையுள்வென்பார, இங் கனங்கூறினான்க. “இஃதெஞ்சியசொல்லினையதக்கூறலென்னுமுததி”.

(க-து.) விடயப்பிரியஞ்சிறுபான்மை, ஆதமப்பிரியம்பெருமபான்மை. விடயப்பிரியம் மாறிவரும், ஆதமப்பிரியம்மாறாதுநிற்கும். விடயப்பிரியம் விடபிங்கொளவுமியையும், ஆதமப்பிரியம்விடவுங்கொளவுமியையாது. விட யப்பிரியத்தைநீக்கினவன் தன்னைத்தானீக்கிவிடக்கூடுமா கூடாது. இங்ஙன மாயவேதுக்களா லான்மாவுஞ்சுகசாதனமெனலே மறுத்தாரொனபது. எப போதுமென்றுணர்த்த, ஒருநாளெனனாதொருநாளு மெனப்பட்டதெனக, இஃதாத்மானுபவிக்குடன்பாடனறி விடயானுபவிக்கெங்ஙனமுடன்பாடா ம். உடன்பாடமை விசாரியாக்குற்றமன்றி யான்மகுற்றமன்று. தன்னைத் தான்விசாரித்துத் தெனியாதார், ஆனமா சச்சிதானநதமெனலேலாது வே மென்பார். இதுநிற்க. இதுகன்மம்பத்திபோனம்பிக்கையன்று, பிரத்திய

ட்சமாதலினபானொளார். நிரதிசயானந்த மான்மப்பிரியம், ஏனையவிடயா
னந்தம் பிரமானந்த மனனியோனனியாபாவமெயதலால், அதிசயானந்த
மெனடபெற தயலப்பிரியமெனறியுறுது. (ககசு)

ககசு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவிடயம்போல விருப்புவுறுபுருவனறெனின சிலர்
தனனைத்தானவெறுதுக் கொலைசெய்துகொள
வானெனென்றவினுவிறகு விடையிக்கவி
யிருகுகின்றார்.]

வேகினற கோபங்க ளாலென்னை நான்கொன்று விடுகிறே
னென்றுசில பேர், சாகின்றபடியினூற் றனனையே தான்கொன்று
சாவனெனல சங்கையல வே, தேகந் தனைக்கொல்லு மவனால்
விடப்பட்ட தேகமவ னல்லன்மக னே, யாகந் தனிர்கோப மல
துதனை யொருநாளு மான்மா வெறுப்பதிலே யே.

(இ-ள.) வேகினறகோபங்களாலென்னை நான்கொன்றுவிடுகிறேனென
றுசிலபோ, எ - து. சிலபோயாதேனுமோகாரணமபற்றி மிக்ககோபங்
கொண்டெனனைநான கொலைசெய்துகொள்ளுகிறேனென்று:--சாகின்றப
டியினுறறனையேதான்கொன்று சாவனெனலசங்கையலவே, எ-து. அதற
கியைநதமுயறசெய்து சாகின்றபடியினு லிதறகெனசெய்துமெனக்கேட்
பையாயின, மெய்யே, இவ்வனநதன்னையேதான்கொலைபுரிந்துகொண்டொ
ருவனசாகினறனனே யிஃதெனனைகொலோவெனசசங்கிததல சரியானசங்
கையலவவே. - (எங்ஙனமெனின்.) தேகநதனைக்கொல்லுமவனால்விடப்ப
ட்ட தேகமவனலன்மகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா! தனதேகத்தைத்தானே
கொலைசெய்துகொளப்பவனெவனோ வவனால்விடப்பட்ட அவன்தேகமவனா
குமா, அவன்தேகமலலனே ஆயின்சமமதிவசனம்யாதெனின்: - ஆசந்த
னிர்கோபமலதுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலேயே, எ - து. அவ்
னுக்கெழுந்தகோப மவனதேகத்தினமேலன்றி யவனாகியவானமாவின்மே
லனறே, ஆனமாதனைத்தான வெறுத்துக்கொளவதுமுண்டா, ஒருநாளு
மில்லையே, இதனையோசியாதுகூறுவ தெனனைகொலோயாமறிகிலம், எ-து.

வேகின்றகோபமெனறமையின் மிக்ககோபமென்றும். பலருக்குமுண்
டாககோபமனைத்து மொருவருகிரண்டிருக்கொண்டாற்போலவதின, கோ
பங்களெனப்பனமையிருகிறியதெனக. அவனசங்கிதத்தாக விவராசிகுதித்
துக்கொண்டது, விடயம்போ லானமாவும் விருப்புவுறுபுருவாழெனலைக
குறிப்பித்தறகு. தேகஞ் சடமகாததாவாதலின தனனைத்தான்கொலைசெய்
துகொள்ளுமோ கொள்ளாதே, ஆதலின, தேகியாகிய வான்மா தன்னைத்
தான்காணவகையறியாதே தன்னைத்தானெவனங் கொலைசெய்துகொள்
ளும், அவ்வனமன்று. ஆன்மாதனைத்தேகமெனக்கருதியு பாவமேலிட்டா

லதனைத்தானெனத் தொன்றுதொட்டு வழங்காநின்றலின, அதுபற்றியீக
சொண்டகோபத்தா லெனனைநானகொலைசெய்து கொள்ளுகிறேனென்று
சொல்லித் தனனைத்தானகொன்றுசெத்தானெனலுலகவழக்க மதனைச்சுந
கையெனக்கொளவதுதவிரகவெனபார, தன்னையேதானகொன்றுசாவனெ
னல சங்கையலவேபெனவும், ஆன்மா தேகமானால் தேகத்தை மாயததுக
கொளவதுகூடும், அங்மனமனறே. இதுபற்றித் தேகமவனலலெனவும்,
மூ—ததனத்தாற மனகோபத்தைத் தனதேசத்தினீழ்மற காட்டினதனறித்
தனமேலனறெனபார், ஆகநதனிறகோப மலதுதனையொருநாளு மானமா
வெறுப்பதிலையெனவதுகூறினா. விடயமலலாதது பிரமம், அதற்குரிய
வானாதவிஸகனத்தை யானமாவுக்குமுரியதெனமாட்டிநடத்தலின, இது
மாட்டெறிகதொழுகலெனனுமுததி

(க-து) ஒன்றையொன்றாகக்கொண்டுசெங்கிடபதுதவிரகவெனபது. சங்
கையென்றாலென்றோபித்தியிருக்கின்றது. தனனையே தானகொன்றுசாவ
னெனல மயகசவணி. (௩௧௭)

ககமு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவேபிரியவடிவமெனக்காட்டப் பிரியபேதங்களை
மிககவியிறகுகின்றனரா.]

தாகப் படுமபொருளி லுமமகன் பிரியமார் தரபனிலு முட
ல்பிரிய மா, மாகத்தி லுமபிரிய மிந்திரிய மாங்கரண மதனிலும
பிரியமுயி ரா, மேகப் பிராணனிலும் வெகுபிரிய மாண்மாவி லிந்
தவான் மாமுகு கிய, மூகத்தி னுற்கெனண மித்தைகர்த் தாமுன
று மொனறினென நதிகமக னே.

(இ-ள்.) தாகப்படுமபொருளிலும்மகன்பிரியமாக தனயனிலுமுடலபி
ரியமாம், எ-து. எவருமபிரியப்படற்கியைந்தது தனம், அந்நததனத்திலு
மிககது சுயபுத்திரபபிரியம், அந்நசுசுயபுத்திரபபிரியத்திலுமிககது தனதே
கப்பிரியம்:—ஆகத்திலும் பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனிலும் பிரியமுயி
ராம், எ - து. அந்நத்தேகப்பிரியத்திலுமிககது பஞ்சேகதிரியப்பிரியம் அந்
தப்பஞ்சேகதிரியப் பிரியத்திலும் கரணமாகியமனம்பிரியமாகக்காணகை,
அந்தமனம்பிரியமாகக்காணப்பதிலுமிககது, உயிர்பிரியமாகக்காணகை,—ஒக
ப்பிராணனிலும் வெகுபிரிய மானமாவி லிநத வானமாமுகுகியம், எ - து.
அந்நத தனதொன்றான வுயிர்பிரியமாகக் காணகையிலுந் தனதானமப்
பிரியம் மிகப்பெருக்காகக்காணகை, ஆதலினிந்தவானமாவேயெவற்றிலுமுகு
கியமாரும்:—ஊகத்தினுற்கொளணமித்தைகாததாமுனறு மொனறினென
நதிகமகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா! இவற்றையெல்லாமனத்தினுலுக்கிகுங்
கால, கொளணம், மித்தை, காத்தா, எனவாதமா முனறுவகையினதாகப்

பெயாபெறக்காணும், இம்முனறுவகையு மொன்றுக்கொன றதிகமாகக்கா
ணும், எ-று.

தனம், மகன, உடல, புறக்கரணம், அக்கரணம், உயிர், ஆனமா,
எனப்படுவனவாகியவிலவேமூம், பிரியத்திலொன்றுக்கொன றதிகமேனும்,
ஆனமாமகாமுக்கியமெனறதனூ லேனைபவாறும, அமுக்கியமெனப்பெறமும்.
இனியிவற்றையெல்லாஞ்சுருக்கி நானகாதமாவாக்கப்படுநதா ரிக்கவியில
தொகையாஃமுனறைக்கூறி யொன்றுக்கொன றதிகமென்றொன்சு. ஒரு
வனதன்வீர்பறறிவேவதையாசதியிறகாணமுன்னா தனப்பண்பெட்டியையெ
டுக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில், தொடழிலிவறநஞந் தனமச்சுனைபெடுக்க
த்துணிவன் கூடாவிடத்தில், தன்னுடலைப்பாதுகாக்கத்துணிவன். கூடா
விடத்தில், கணமுதலிய தன்பொறிகட்கிடையூறுவராதுகாக்கத்துணிவன்.
கூடாவிடத்தில், மனமுதலியவக்ககரணங்கட கிடையூறுவராதுகாக்கத்து
ணிவன். கூடாவிடத்தில், தன்னுயிரையேனுங்காசத்துணிவன். கூடாவி
டத்தில், முடிவிலநானாகியவானமா விடையூற்றையாதுகாக்கத்துணியாநிற
பன, ஆதலி னிமமுறைவநதவாறிவவேதுபறறியெனக.

(க - து.) உயிரக்கியறகையெனப்பிரியபேதங்களை ந்நாயேயெடுத்துக்
காட்டிஞொன்பது. இவ்வுனங்காட்டியது, தனமாதிரியங்குளி லொவ்வொ
னறிறகுநடடமெயதத் தனக்குவநததாக மாணமெயதவுமுனவென்றுணர்
ததற்கெனக இவ்வுனமாயிரியபேதமனைதது மாதமபிரியலேசமாதலின்,
தற்பிரியத்துக்கிடையூறின்னெனசு. தனமாதிகுளிலுள்ளவுமமைகளிழிவுசிற
ப்பு. கரணத்திலுமெனபதும், இவற்றிலெனபகிறபெயருஞ்சாரியையுநதொக
கன். ஆக்கவினைக்குறிப்புமுறறு மூன்றுவிரியுமமூன்று தொகையுமாயிருதத
லினனைததையுநதொகையாக்கி முடிவிலமுறறாக்கியுமாயிட்டாம. இதுசிறப
புப்பறறியெனக.

(கசுஅ)

ககக - கவி. அ - கை.

[நானகாதமாவெனறமும், ஒன்றுக்கொன்றுமுக்கியமென்ற
கும், அவசரமிக்கவியிறகுகின்றா.]

கெடலான பொழுதிவன் காணிக்கு மகனான கெளணவான்
மாமுக்கியம், விடலாத வுடலம் பரிகருநா ஞுடலான மித்தை
யான மாமுக்கியம், நிடமான நன்மைகதி வேணடினாற் காத்தன
ஞ் சீவவான மாமுக்கியஞ், சடமாபு முத்தியினில் ஞானவான்
மாவான தானே மகாமுக்கியம்.

(இ - ள.) கெடலானபொழுதிவன்காணிகளும்மகனான கெளணவான்மா
முக்கியம், எ-று. தன்னுயிராக்குக்கெடுதிவநதபோது தனதாஸதிக்குரியோன
மகனாதலா லவன்கெளணவானமாவெனப்படுவன், அந்தவவசரத்திற்குள
னவான்மாவே முக்கியமாகும் — விடலாதவுடலம்பரிகருநா ஞுடலான மித்

தையான்மா முக்கியம், எ-து. தன்னைவிட்டுநீங்காததனதுடலைத் தானெனச் சமகமும்போது தானென்றசூரியதிவனுக்குடலாதலா லவ்வுடலமித்தையா னமாவெனப்படும, அந்தவவசரத்தில மித்தையானமாவேமகாமுக்கியமா கும்: - திடமானநனைமைகதிவேண்டிமுற காததனஞ்சீவவானமாமுக்கியம், எ-து இடையிலழியாதுறுதியாயுள்ள நறகதியடையவிருமபினால், அப்போ துதானொருமுதலாகின்றதற்கூரிய வரியமுயற்சிசெய தப்பலனை யனுபவித் தற்குக் காதத்ததுவமாயிருப்பவனசீவனுதலால், அந்தவவசரத்திலசசீவன் சீவவான்மாவெனப்படுவன, அதனாலந்தசசீவவானமாவே மகாமுக்கியமா கும்:-சடமாயுமுத்தியினில ஞானவானமாவானதானேமகாமுக்கியம்,எ-து. சடததுவமாயுள்ளவனைத்து மொருங்கேநசித்தற்கிடமாயதுமுத்தியாதலா லந்தமுத்தியிலஞ்ஞகாரமாயிருந்ததனை யதுவாயனுபவிப்பவனஞாநாத மாவாதலால், அந்தவவசரத்தில ஞானானமாவெனப்படுவன், அதன லந்த ஞானானமாவானதானேமகாமுக்கியமாகும், எ-து.

சாணி, உரிமை. உரிமையாவது, ஆஸதி. இதுபற்றியாஸதியென்றும். தனதுரிமைகமுகனபாத்தியனாதல, தனதந்தத்திலாதலால், கெடலான பொழுதெனப்பற்றி, தன்னுயிர்க்குக்கெடுத்திவந்தபொழுதென்றுரைக்கொண டாம். விடலல்லாதவென்றது, விடலாதவென்றாயிடைக்குறை. மகனமுக கியமாயவிடததுக கெளணவானமாவெனவும், உடலமுககியமாயவிடத்து மித்தையானமாவெனவும், சீவானமாமுக்கியமாயவிடததுக கர்த்தானமா வெனவும், ஐக்கியமுத்திக்கானமா முக்கியமாயவிடதது ஞானானமாவென வுமபெயாவந்ததெனக். இரந்தவவசரமெல்லாமான்மாவாயிருந்தவி னிரகான கையுமானமாவென்றதெனக். சடமாயுமுத்தியினிலென்றதனால் திரிபுடியற றதென்றாயிற்று, இவ்வனமாயதுபற்றியயிக்கியமுத்தியென்றும். அமமூன றையு மானமாவென்றதவசரமபற்றியும், தானாகியவான்மாவைஞானவான மாவென்ற தெதார்த்தமபற்றியுமென்க. ஆதலினமமூன்றும், பூாவபடசம். இது சித்தார்த்தம்.

(க - து.) ஞானவானமாவேமுககியமாமென்ற கிங்கனகூறினொன் பது. பிரியபேதங்காடநானகானமாவென்றது; ஞானவானமாவைக்காட டிலும் பிரியவடிவமவேறினறெனநாடடியதை வைப்பறுத்தற்கெனக். ஐக்கி யமுத்தியென்றது; நிரகியானந்தத்தை. வேறெனல பித்தறல. இதிலமுக கியநானகில, ஆக்கவியையெஞ்சிநின்றன. (கக்க)

கஉ0 - கவி. அ - கை.

[விருப்புமுதலியமூன்றாமமாகாதவானந்தமே ஆனம சொருபமெனப்பதை யிக்கவியிறகூறுகினுறா.]

புலியுமனு கூலமெனி ஷிட்டமாம பகைசெயிற் புதல்வனெ னினி னும்பெறுப் பா, முலகிலிரு வகையும்ல் லாதபுல் லாதியி லு

தாசீன மாமாத லான, மலினமறு சின்மயன் பல்வகையு மிப்படி மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிக ழா, னலகிலா னந்தவடி வாசுமுன சொருபத்தை யாராயந்து பார்மைந்த னே.

(இ - ஈ.) புலியுமனுக்ஸமெனிலிடமாம்பகைசெயிற புதல்வனெனினும்வெறுப்பாம், ஏ-து. புலியேனுநமகருநயமுண்டாதம் கனுக்ஸமாயிருக குமாயின விருப்புருவாகும், தந்தைக்குவிரோதமாநடசகில புத்திரனேனும் வெறுப்புருவாகும் — உலகிலிருவகையுமல்லாதபுல்லாதியி லுதாசீனமாமாத் லால, எ-து. உலகினகண்ணிலவிரணமிவகையுமல்லாத புலமுதலியவைகளி லிருப்பதுதாசீனமாகும், ஆதலின் — மலினமறுசின்மயன்பலவகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான, எ-து. களங்கரகிதமானஞானமே வடிவாவி னங்குமானமாவென்போன, இங்கனமவை போலப்பலவிதத்தானுமானந்த மென்பது சமறுமில்லாத விருப்பமுதலியமுன்னுமவமதிப்பெயதான : — அலகிலானந்தவம் வாசுமுன் சொருபத்தை யாராயந்து பார்மைந்தனே, எ-து. அந்தவான்மா நியாதலா னீயேதடையற வானந்தவடிவமென்பதா கும், ஞானபுத்திரா இதிலையமுளதே லுனத்தொத்தவடிவத்தைச் சுருதி யுத்தியனுபவங்காரணமாக நீயேயாராயந்துதெளிந்துகாணுதி, எ-து.

அனுக்ஸத்தாதபுலியுமவிருப்புருவாகவும், பகைத்தலாதபுத்திரனுமவெறுப்புருவாகவும், புலமுதலியவையிலவிருவகையுமல்லாததா லுதாசீனவடிவாகவுங்காணும். உதாசீனம்; விருப்பு வெறுப்பாயிருக்கை. புலியுமென்பதி லுமமை, இழிவுசிறப்பு. புதல்வனெனினு மென்பதிலுமமை, உயாவுசிறப்பு. ஆனமாதனனுலுநரு திரிசியத்தில் விருப்பாதி மூன்றாமன்றித் தன்னிடத் தின்று. எனவே, தானிமமுவுருவாகக்காணப்படாதென்பதாயிற்று. தறநெரி சனத்திலிவமுன்னுந் தன்பாலினமையின மலினமறு சின்மயன்பலவகையு மிப்படி மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிகழானெனவும், இமமுன்றுருவுமாகத்தானி பைத்தபாலதனனுமையி னுன்மா வலகிலானந்தவடிவாசுமெனவும், நீயுமா னமாவாதலா லலகிலா னந்தவடிவரீயே யிதனைக்கண்டு தெளிதியென்பார, உனசொருபத்தையாராயந்துபாரொனவுகூறினா. இதுகனமகாண்டம்புத் திகாண்டம போலவதன்று, ஞானகாண்டமாதலி னிப்போதேயுளளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விவருத்தங்களை யனுட்டித்துக் காணலாம். தானாகிய வான்மா சத்துஞ்சித்துமன்றி யானந்தமவேறென்பார, தன்னைத்தான்காணு தார. இவா தன்னிழப்பு, அருடடெரிசனம், பறாதெரிசனம், ஆனந்தோத யம், ஆனந்தாதீதமெனத் தனக்கயலாகக்கண்டு வாளாபோயினா. இவர்க ளெல்லாவ் கிரியாயோக்கமுறியினரனறிஞானியரன்று. இதுநிக.

(க-து.) ஆன்மா, விருப்பு, வெறுப்பு, உதாசீனத்துளொன்றன்றாதலி னுனந்தவடிவமேயென்பது. இனிக்குறப்புக்குமவுடவிதானந்தத்து ளிஃதாத் மானந்தமாதலி னதற்குதுவேவியுனக்கொள்ள வேறுகூறுதொழிந்தனர். இஃதுரைத்தாமென்றலென்னுமுததி. தன்னிலக்கணமினையுதெளித்தனாறு

ணர்க. தன்னத்தரிசிபாவளவுநதற்பிரிய மிமமுவகையாகக் காணுமென்பத
ருதாபததி அனைத்து மாதமப்பிரதிபலனமாதலி னெல்லாசச்சமு மான்மா
வேயெனப் பொருள்கொள்ளினுமமையும- (கஉ0)

கஉக - கவி. அ - கை.

[தனவானந்தமுதலியவானந்தபேதங்குளபலவெனநீ ரத்தொகை
யின்விபரத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனவினவ அதற்கு
விடையிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

மானஞ் சிறந்தகுரு நாதனே யானந்த வகைகளெத் தனையெ
ன்னி லோ, ஞானந திகழ்நதபிர மானந்தம் வாசனா னந்தமவிட
யானந்த மென், றானந்த மூன்றுவித மெட்டுவகை யெனபாசில
ரவ்வைந்து மிதிலடக கம், யானந்த வகைசொலக கேண்மைந்த
னே யெட்டு மஃதினன தினனதென வே.

(இ-எ.) மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயானந்த வகைகளெத் தனையென
னிலோ, எ - து. பெருமையிறசிறந்தசுறகுருநாதனே, ஆனந்தவகைகளபல
வெனக்கூறினீரேயவையாவையெனில - ஞானநதிகழ்நதபிரமானந்தம் வா
சனானந்தமவிடயானந்தமென்றானந்தமூன்றுவிதம், எ-து. ஞானமேவடி வா
விளங்குகின்றபிரமானந்தம், வாசனானந்தம், விடயானந்தம், எனவானந்த
மூன்றுவகையாம் - எட்டுவகையென்பாசிலரவ்வைந்துமிதிஸடக்கம், எ-து.
சிலொட்டுவகையென்றுசொல்லுவா, அந்தவைந்துவகையுமிம்மூன்றிலடக
கமாம் - ஆனந்தவகைசொலக்கேளமைந்தனையெட்டு மஃதினன தினன
தெனவே, எ-து. ஞானபுத்திரா ! அந்தவெட்டுவிதானந்தங்களுமின்னதின
னதென்று தனித்தனியேசொல்லப்படுகும்மனைக்கேளுதி, எ-து

சமஷ்டி யுபாதி ஞானந தொழில்காரணமாகப் பகவதீலைகூற்றிறபா,
மதததா. மகாவாகியமும், சததுக்களும், இரணலாசிரியரும், ஞானமே
பிரமமெனக்கூற்றிறபா. அஞ்ஞானமேவஸதுவெனிலெவாககுமுடன்பாட
ன்று, ஞானமேவஸதுவெனிலெமறுபபதெனனே. இதுநிறக. அவ்வைந்துமெ
ன்றது; ஆதமானந்தம், முக்கியானந்தம், நிசானந்தம், அததுவிதானந்தம்,
ஞானானந்தமென்பவற்றை. இதிஸடக்கமென்றது, பிரமானந்தத்திலாதலா
லொருமையிறகூறலாயினா. ஏனையவைந்துமென்றகுபபதிலாக அவ்வைந்து
மென்றா. இதிலென்பபொதுபபடக்கூறியிருக்கப் பிரமானந்தத்தி லெனக
கொண்டது; ஏனையவிரண்டினம்சங்க ளன்றதலபற்றியெனக. எட்டுமிகக
வியிற்கூறுதமற்கவியிற கூறப்படுவதால், அஃதென்பபுறசுடடாககினும்.
எட்டுமென்பது தொகையொருமபற்றி யஃதென லொருமையிறகூறினா.
எட்டுவகையெனபாசிலொனந்தனால, மூன்றுவிதமெனதுபலொனப்பெற
ளும். எட்டுமென்பதிலும்மை, முற்றும்மை. இனி வகுத்துக்காட்டப்படுத
லா லித்துதொகுத்துசுடடலென்னுமுததி.

(க-து.) ஆனந்தபேதங்கனையெல்லாஞ் சுருக்கித்தொகையாகவேட்டென்பது. (கஉக)

கஉஉ - கவி. ஆ - கை.

[மேலட்டவிதானந்தமென்ற ரதனவகையை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

போகத்தில வருசுகம விடயசுக நித்திரிபாப போதுளது பிரமசுக மா, மோக ம் தனந்தலிற் சுகமவா சனைசுக முழுப்பிரியமானசுக மா, போகத்தி லுளதுமுக கியசுகமு தாசீன முற்றசுர நிசுகம மா, மேகத்தை நோககலத் துவிதசுகம் வாககியமெழுந்தசுக ஞானசுக மே.

(இ-ள.) போகத்திலவருசுகமவிடயசுகந்திரிபாப போதுளதுபிரமசுக மா, எ-து போகங்காரணமாவயதுஞ்சுகம் விடயசுகமெனவும், நித்திரியெனறகுரியதிபாதோ வதனிலெழுஞ்சுகம்பிரமம் கமெனவும் —மோகத்தனந்தலிற்சுகமவாசனைசுக முழுப்பிரியமான்மசுகமாம், எ-து. மயக்கமாயுளவுறக்கத்தெழுஞ்சுகம் வாசஞ்சுகமெனவும், எங்குந்தனதுபிரிபவழவாகக்காணுஞ்சுக மான்மசுகமெனவும் —போகத்திலுளதுமுகியசுக முதானமுற்றசுக விசுகமதாம், எ-து. சமாதிராரணமாவெழுஞ்சுகமுககியசுகமெனவும், உதாசீ னங்காரணமாவெழுஞ்சுகம்விசுகமெனவும் —ஏகத்தை நோககலத்துவிதசுகம் வாககியமெழுந்தசுகஞானசுகமே, உ-து. தானமாதிராமியிஞ்சிவிறழை நோக்குவதாலெழுஞ்சுகமத்துவிதசுகமெனவும், மகாவாககியங்காரணமாக வெழுந்தசுகமஞானசுகமெனவுமபெயாபெறும், எ-து.

இனிலுறறைத் தனித்தனிகூறப்புகுதலா லொவ்வொன்றினிலக்கணங் களையாங்காங்குகூறுதும். போகம், இரண்டொன்றாகவினைதல, அவவவறறையுமவவயவிலக்கணங்களாற்காணலாம். (கஉஉ)

கஉஉ - கவி. ஆ - கை.

[அஷ்டவிதானந்தங்களைபுற தனித்தனிசொல்லடபுகுவார, ஐக்கவிடலவிடயானந்தவிலக்கண மினையதெனக் கூறுகின்றா.]

வேறு

இவ்வாறுநாசெய்த சுகபேதங்களி னியல்பா மவைசொல்லமகனே கே, லொவ்வா நனவினி லுழல்வா னிடர்கெட வறங்குஞ் சயந்ததி லுறுநே ரஞ், செவ்வா மனமக முகமா மதிலொளிர்சித்தின் சுகநிழல சேருங் கா, ணவவா நிவனுள மகிழ்வா மனுபவ மதுதான் விட யசு காநம் தம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறுநாசெய்தசுகபேதங்களி னியல்பாமவைசொல்லமகனேகே, எ-து. இங்ஙனந்தொகைவகையாகக்கூறிய வானந்தபேதங்களுக்கு

கியல்பாயுள்ள விலககணங்களைத் தனித்தனியேவிரிவாகயாங்கூற ஞானபுக ளிராநீகேளுதி :—ஒவ்வாநனவினிலுழலவா விடாகெட வுறங்குஞ்சயனத்தி லுறநேரம், எ-து. இயைத்தற்கொணுதபந்தசாககிரத்தில் விவகாரநீச்சி க முழலவேன தனதல்லலகெடவுறங்குறகமைத்த பஞ்சணமெததையிலவிழி துயிலுங்கால. — செவ்வாமனமகமுகமாமிதிலொளிர் சித்தினசுகரிழலசே ருங்காண, எ-து. தனையின் மினமானதுசுகாரமாதலைவிட் டகமுகமா கநமுவும, அப்போதமனத்தி லறிவானந்தத்தினசாயைபம்ம — அவ்வாறவ னுளமகிழ்வாமனுபவ மததான விடயசுகானந்தம், எ-து. அந்நவனமபம்ம ரியா லவனுளமானதுசுகாரமாகக்காணும், அந்நவனகாணபதே திரு னுபவமாம, அந்நெறித்தாயசுகமே விடயானந்தம்மனபம்ம, எ-து.

சுகமெனக்கருதற்கொவ்வாததுபற்றி யொவ்வாநனவென்றா. இந்நன வலலைத்தரற்குரிதாதலிற் பந்தசாககிரமென்றும். உறங்குஞ்சயனமது றுநேரமென்பாடமுமுணம். உறசுகமவரும்போது மனமானதிலயலபாகவே தினந்தோறஞ் சுகாகாரத்தினின்று நழுவுலும், சுகாகாரமாதலு மெவவு யிராகமுமனுபவமாய்ருகச, இந்நேயேறுவழியிலவருநதியுனாகோடலம்பாரு றதாது. பொருந்தமெனின், விடயானந்தம்மனவும, உறங்குஞ்சயனத்திலு றுநேரமெனவுங்குதுவதெற்றிறஞ், ஆதலிற்சுடாதெனக. முனசலியிலபோ கத்திலவருசுகமென்றா. போகமாவது, இணைதல இந்நககனமுரு சுகா னந்தசாயையம்னைதலை. விசாரத்தெளிவால மனஞ்சுகாகாரத்தினின்று நழு விச்சுகாகாரமாதலென்று, மூடத்தாலாதலென்று. இங்கே விசாரத்தா லெனின், ஒவ்வாநனவினிலுழலவானிடாகெட விசாரத்தாலுறங்குறநேர மென்றிருக்கவேண்டும். தொக்கிருக்கின்றதெனின், உறங்குஞ்சயனத்திலு றுநேரமென்பானேன். இங்கேசயனமெனத்தாரணங்குடல்மெய்யெனின், அப போதடயோக மென்னலவேண்டும். அதுதானெனில், உரையிறகோடலென னுமுத்தியா லங்கனங்கொள்ளினு மொருவாறு பொருந்தும். பொருந்தமே னும், இதுவிடயங்காரணமாகவந்தசுகமென்றே. குண்டலிசத்தியிலமனமல யித்தலா லிந்தககுண்டலிசத்தியுமோவிடயமன்றோ? மனலயமாதற்குடமா மெயெனின், தினசமுத்திபோலவதாமதனாலவிடயசுகமென்றா. மனந்ததா காரமாக வதனாலயதுருசுகமெனக்கூறுமையின் விடயசுகமெயெனக.

(க-து.) விடயானந்தவிலககண மினையதெனக்கூறினொன்பது. ( )

கஉச - கவி. அ - கை.

[பிரமானந்தவிலககணமினையதெனவிககவியிறகுகின்றா.]

சுனந் தருசுக விடயந் திரிபுழ யிடரா மெனமன மசையா மற், சேனந் தனது குலாயந் தனில்விழு செயலபோ னித்தினா செறிசே வன், றுனந் தமில்பர னுடனென் றுவனெரு தனையல லதுபிற நினையா ம, லானந் தம்மய மாவன் சுகமிரு மதுதா னுய ற்பிரமானந் தம்.

(இ - ள்.) ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையாமல், எ-து. பிறப்புவிடென்னுமிரண்டினு ளிழிவாயுளபிறவியையேதரற்பாலதா கிய சுகமபம்போற்றோற்றமவிடயந் திரிபுடியாயிருப்பதா லவைதுன்பமே யெனவிசாரத்தாறுதுணிந்து மனஞ்சுறுஞ்சலியாதுநிற்கு — சேனந்தனது குலாயந்தனில்விழு செயல்போ னித்தினா செறிசீவன், எ-து ஆகாயத்திற பறக்கும்பருந்து தனதுகூட்டிலுலுதுவிழுஞ்செயல்போல வறக்கத்தேத மாக்கவமைத்தீவனெனபோன் — தானந்தமிலபரனுடனெனறுவனெருதனை யல்லதுபிறநினையாமல், எ-து. தானிங் மனமாயநிலைபதென வளவைகளாற கணித்தறகரிய பிரமத்தோடிர்ணடறக்கலக்காரிற்பன், தெளிந்தவிடத்துத் தனித்துநின்றது தானமாதிரிமாநல்லா லங்ஙனந்தனித்துநின்றதனைமாந் திரமனநி யயலென்பதுளதாகத்தனை யாராபொருளெனக்கருதாது — ஆன நதமயமாவனசுகமிகுமதுதானுயாபிரமானந்தம், எ-து. ஆனந்தமயமாக விளங்குவன். அங்ஙனமாகநீச்சுள்ளவவவானந்தமே மேலாயபிரமானந்த மெனப்படுவதாம், எ-து.

ஈனம், குணவாகுபெயா விடயந் திரிபுடியிடராமெனமன மசையாம லித்தினாசெறிசீவனென்பதினால், இங்கே நத்தினாபென்பது நனவிறசுழு த்தி. சுத்தகேவல நிலையென்பாருமுளா. தனக்கயலென்ப தொன்றுமினநி யனைத்துஞ் சினமாதிரிமாவிளங்கப்பிரிந்த தந்நெறித்தாச சலியாதுநிற்க வேண்டவரும். யாதினூலெனில், விடயந்திரிபுடி யிடராமெனக் கண்டதுப றறி. அங்ஙனஞ்சலியாதுநிறலே சுத்தசுகலம். இந்நெறித்தாயசுத்தசுகலம யமாகவே, மனமெனலேது, அதுசலித்தலெனலேது? இன்னுமையின, மன மசையாதசுத்தசுகலமயமாநிற்புநி யுறக்கமவருமன்றோ, அவவுறக்கந்தான சுத்தகேவலமெனப்படுவது. இந்நெறித்தாயவனசீவனாதலால், நித்தினாசெ றிசீவனெனவும், அந்நித்தினா, சுகமேலீதி அசுகமேலீதி, மலரகிதமாத லாறபரனெனவும், அப்போது சீவனந்தசுககாரமாயவிடுவனாதலால், பர னுடனெனறுவனெனவும், அங்ஙனஞ்சுககாரமாவிறவனசீவனாதலானும், தனனையனநிலேறுகண்டலனாதலானும், ஒருதனையல்லது பிறநினையாமலெ னவும், ஆனந்தமயமனநித தானவேறுகாரமாதற கிடமினமையின, ஆனந தமயமாவனெனவும், இந்நிலைதாய அவசரத்தையே ஞானநூலனைததும பிரமானந்தமெனலானும், இப்பெயரையேற்றற்பாலதாதலானும், சுகமிகும துதானுயாபிரமானந்தமெனவுகூறினா.

(க-து.) பிரமானந்தவிலக்கண மினையதெனக்கூறியதென்பது. ஆனந தமயனுமாவனெனப் பாடமுமுண்டு. திரிபுடி, ஞானம், ஞானம், ஞானம், ஞானம் மென்பன. ஒருதனையெனத்தனால், தானமாதிரிமெனப் பொருள்கொண் டாம். திரிபுடியிடராமெனத்தனால், உபமானத்தி லுலுதுவிழுசெயல்போ லென்றாம். அளவைகள், அஷ்டவிதப்பிரமானங்கள். முன்கவியில், ஆலீக

கனசுகத்தை விடயானந்த மெனனாது, தினசமுத்தி சுகம்போ லாறுதல
செய்யாமைபற்றி யெனக. இக்கவியிலும், நித்திரையெனல, நனவிறசமுத்
தியை. (சஉச)

கஉரு - கவி அ - கை.

[ஐயமுறாதறகினனுமபிரமானந்த மின்னயதென
விககவியிற்கூறுகினரா.]

தூங்குஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல சுருதிப் பொருள்விழி
துயில்வோர க, டாங்கும மலரணை நனரா கச்சிலர் சம்பா திபப
து தானசு கந, திங்குந ஸ்ம்மையு மாண்பெண முறைமையுந் தெ
ரியா தமளிசெய் பொழுதே போ, லாங்குள வெளிகளு மறியா
வனுபவ மதனா லதுபிர மானந் தம்.

(இ-ள.) தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல சுருதிப்பொருள்விழிதுயி
லவோரகள — நனவிறசமுத்திசுகத்தைப்பிரமானந்தமெனபது மகாவாககி
யாராதமேயெனறி வேறெனாமெனக்கொளவோர் தூங்காமலதுங்குபவா —
தாங்குமமலரணைநனராக்கசிலா சம்பாதிபபதுதானசுகம், திங்குநனமையு
மாண்பெணமுறைமையுந் தெரியாதமளிசெய்பொழுதேபோல, எ-து. சிங்க
மபோன்றமைதத்கருவிகளாற்றங்கப்பெற்ற புஷ்பசயனத்தைச் சிலர்நனரா
கச்சம்பாதிபபதுஸ்தானசுகமவேண்டியாதலால், அம்மலரணையி லிதுதிமை
யெனவும், நனமையெனவும், ஆண்பெணமுறைமையெனவு முணரும்பாகு
பாடுசெறுந்தெரியாதுறங்குமாறுபோல — ஆங்குளவெளிகளுமறியாவனுப
வ மதனாலதுபிரமானந்தம், எ-து. அந்நனவிறசமுத்தியின்கண் ணகமபுற
மீனையவெனபதுந் தெரியாதுறங்குமனுபவமாம், அவ்வனுபவத்தாறகணிக
குஞ்சுகமெதுவோ, அதுவேபிரமானந்தமெனப்படுவதாம், எ-து

விழிதுயிலவோரகளதூங்குஞ்சுகமது பிரமச்சுகமெனலசுருதிப்பொரு
ள், எனக்கொணங்கூட்டித் தூங்காமறாங்குவோர தாமங்கனநூங்குங்
காலெழுஞ்சுகம் பிரமச்சுகமாமெனக்கூறுவது சுருதிப்பொருளாம், வேறன்
றெனப்பொருள்கொள்ளினுமமையும். எனவே, வேதாராததழும், மகான
கன்பிரமமெனலு மொக்குமெனபதாயிற்று. பிரமச்சுகமெனல, எழுவாய்.
சுருதிப்பொருள், பயனிலை. இதுகாறு மிவவெலலைகடவாமைக கெழுவா
ய்பயனிலை கூறியதெனக. தாங்குமெனனும் வினைக்கெழுவாய் தொக்கியிரு
ப்பதால் சிங்கமபோன்றமைதத கருவியென்றும். தாங்குமமலரணைநனரா
கச்சிலர் சம்பாதிபபது தானசுகமபறியாதலால், அதிலுறங்கில, நனமைதி
மையாண்பெணமுறைமையாகி ளெங்குநதெரியும், தெரியாதாதலபற்றி
யிவ்வுவமைவேண்டிக்கூறினா. மலரணை மிகத்துயிலவினைததற்குத்தானமா
தவி னச்சுகம்பேண்டி நனராக்கச்சம்பாதிபபதென்றானக. பலானனாது
சிலரானது, நிரந்தர மிவங்களுசெய்வோர மிக்கசெலவத்தார சிலராதல

பற்றியென்க. தானசுகமென்றது, இவ்விடத்திற்கையெனத் தாரணப்பெயரா ம. பூகசுகமெனின், பூகமெனற்குப்பொருள்கள, ஓடபுல, கருங்குரங்கு, காங்கி, தருக்கம், படை, படைவகுப்பு, பெண்குரங்கு, முசு, எனபன். இது பலபொருளொருசொல். இவற்றை யாதிங்கே பொருந்தும். பொருந்தா மையின், ஐயிருக்கும்பததுள மாறுகொளக்கூறலெனலை யேற்கும். இதற்கெ ன்செய்தும். சான்றோ ராட்சியெனின், பொருத்தமின்றி யிராது. சம்பாதி ப்பதுதா னாகமெனப் பாடங்க ளிருக்கின்றன வெனிலோ; ஊகமெனப்பது, உத்தி, குரங்கு, நினைவு, புலியெனபன். இதுபலபொருளொருசொல் இவ றறுவெவறுததம்பற்றியமொழிவந்தது. யுத்திபற்றியெனின், உபமான வுபமேயசாதாரணதாம் மிளைபதென்றறியார்போலும். உபமானத்தையுப் மேயமாசுகலாமா ? அதைச சுருதியுத்தியனுபவத்ததுள, யுத்தியனுபவமாகக் கலாமா? தாங்குமலரணைநன்றாக்சிசிலாசம்பாதிப்பதுதானாகம், திங்குந்நன் மையுமாணபெணமுறைமையந் தெரியாதமளிசெய்பொழுதே போலெனல காறுமுவமையன்றோ ? இதற்குவமேயம், ஆங்குளவெளிகளுமென்பதுமுத லறியாவனுபவமெனப்பதுகாறும். தானசுகமெனப்பிற்றிகளிருப்பதெனனை? அங்ஙனமாகவு மிங்ஙனமாகவும பிறிதிகளிருக்கி னெருதலையாகத் துணிதலை நோக்குதும். தானசுகமெனினும், தானாகமெனினு முபமேயத்தொடாப் ன்று, உபமானத்தொடாடி. இவ்வரம்புகடந் துறாஈறுவது, கல்விவரம் பறியார்போலும் யிதற்கெனசெய்தும். கவிக்குற்ற மன்று, கவியிலக்கண ங்கலலாதுஈஈறு நமதுகுற்றம். ஆதலின் தானசுகமெனலேயையமின்றிப் பொருந்தும். இலக்கணமில்லாக்கலவி யுப்பிலலா வுணவுபோலும். அதையா தரவாக்ககொண மிளாஈறலென்னுரை பசையற்றதாம். வெறுவாய்மெல வதுபோலும். சுருதியுத்தியனுபவங்காண்ட லுபமேயத்திலின்றி யுபமானத் திலன்று. உபமேயமவிளங்ககூறுவ துபமானமாதவிளக்கடாதெனக். தாங் குஞ்சுகமதுபிரமசுகமெனல் சுருதிப்பொருளவிழி துயிலவோர்களென்ப து சுருதிப்பிரமாணமாம். தாங்குமலரணை நன்றாக்சிசிலா சம்பாதிப்பது தானாகமெனக்கூறி யிதுயுத்திப்பிரமாணமெனப்பொருந்தாது. ஆங்குள வெளிகளுமறியாவனுபவமெனத் தனுபவப்பிரமாணமாம். கலவித்திறமின் மையா லிக்கவியிலலாத யுத்திப்பிரமாணத்தை யுண்டெனி லெவ்கனமே தகப்படும. அவாபோலவாரோறபா.

(க-து.) பிரமானந்தமெனப்பது சுருதிக்குமனுபவத்துக்குமியைநதிற்குக் கக காட்டினொன்பது. உரையை யாவாஈறினு மிலக்கணவழுவின்றிக் கூற வேணடும. கவிக்கிலக்கணமுரண வுரைஈறின், எவ்வாசிரியராயினு மெந்த சாமபரதாயமாயினு மென்கிறப்பு. கவிக்குரையன்று, உரைக்குக்கவிபோ லும், இதனையெவரோறபா. இந்நூலாசிரிய றெனவிதானந்தமென்றார், இவ றறுள் தானாகமெனலகிடையாது. இதத்திறத்தாரா, பிறருரைமேற்குற்றங்கா ட்டலி லென்கிறப்பு. தனகோணலைத் தானிமிரத்தவறியார்போலும். தெரி

யாதவளிசைபொழுதேடோலெனச சிலபிற் திகளிருக்கின்றன. பொருந்து மாறுறாயிடுக. போலிவேதாநகிரியமுலகமாதலின. தாங்குமமலரணை நீங் குந்நனமையும், விரிததலவிசாரம். (கஉரு)

கஉசு - கவி. அ - கை.

[பிரமானநதவிலக்கண மினையதென நனகுறத்தெளிந்தேன, இப் போதோரணுபவமெனனுள னுதிக்கக்கணடேனதனைக் கட்ட
டருளுமென மாணுக்கனவியநதுவதை யிக்
சவியிறுதுகினரா.]

உதவும புவியினி லொருவன் னனுபவ மொருவன் மனதி னி லுதியா தே, மதியுங் கெடுகிற துயில்கொண் டானநத மய னன றேசுக முறுகின ரு, னினுவிஞ் ஞான மயனாஞ் சிந்தையி னினைவாய வந்திடு மெனலகண டேன், சதைவிண ணோர்டுகழ் குருவே நீரிது சொல்லீர் சகலமும் வல்லீ ரோ.

(இ-ள.) உதவுமபுவியினிலொருவன் னனுபவ மொருவன் மனதினிலுதி யாதே, எ-து. வேண்டுமதைததையின்றி யுதவததக்கஞானபூமியேழனு, ஒருவன்கண்டசுவானுபவ மறொருவன்மனதிமகாணுமா, காணதே, இதெ ன்னவியப்பு, அதனைச்சொல்லுகிறேன், அதாவது.—மதியுங்கெடுகிறதுயில கொண்டானநத மயனன்றேசுகமுறுகின்றன, எ-து மனதும்சிக்கததக கயோகரித்திரா காரணமாக வானந்தமயனாகிறவானமாவன்றே பிரமான நதவடிவமாகின்றன, இங்ஙனமிருக்க — இது விஞ்ஞானமயனாஞ்சிந்தையி னினைவாயவந்திடுமெனலகணடேன், எ-து இவ்வானந்தமானது விஞ்ஞா னமயனாகியமானதனிததில் நீனைவுவடிவாகவந்துவிடுமெனச சததுக்கள கூறுவதைப்பிரததியடசமாக வடியேனிடத்திற கண்டனன் —சதைவிண ணோர்டுகழ்குருவேநீரிது சொல்லீர் சகலமும்வல்லீரோ, எ-து. அமிரத்ததை யுட்கொண்டதேவாகளாலுத துதிக்கப்பெற்றகுருநாதனே! சகலாரத்தமு மையமின்றிவிளங்குப் போதிப்பதிலவல்லமையுடையவரோ! யிஃதெங்ஙனங் கூடும் தேவரீராயிவ்வையமகலதெரித்தருளவேண்டும, எ-று.

உதவுமெனப்பொதுபடக்கூறியதனால் வேண்டுமதையெனவும், புவி யெனப்பொதுபடக்கூறியதால் ஞானபூமியெனவும், துயிலெனப்பொதுப படக்கூறியதால் யோகரித்திராயெனவும், ஜ்ஞானதமயனெனப்பொதுபட க்கூறியதா லாத்மாவெனவுங்கொண்டாம். இரட்டிறமொழிதலெனனுமுத தியால், முத்திக்குசசாதனமானதனுக்கரணங்களை யுதவததக்கவிபூமியி லொ ருவன் கண்டவனுபவ மொருவன்மனதினில், எங்ஙனங்காணும், காணதேயெ ன்னவுதாரணமாகியதா கவுராகொளினுமமையும்.

(க-து.) நீனைவிறத்தவானந்தம் நீனைவாயதெங்ஙனமெனவினாவினா ன்பது. ஏனெனில், இவன்தன்சமாதியிலமனநாசத்திற்குண்ட தடையற்ற

வானந்தம், சமாதிவிட்டகாலத்திலும், தன்னினைவெல்லாமிடைவிடாது துறறுக்கொண்டிருத்தலினெனக். இடைவிடாது துறறுக்கொண்டிருத்தலாவது; யாதுபுரியினும், யாது நீண்ககிலும், யாது சுகிக்கிலும், கலையாது நெஞ்சினி றையாயிருத்தல். மலடியநியான்பிள்ளைவருத்தம், அதுபோல, ஏனையநியா ரிவவானந்தநிலைம. இவனையதிய விவவனுபவம்மாழி சத்தியமாதலபற்றி யிவநனம் வினுவினெனக். எனலென்பது, என்றுசொல்லுதல் இதனால் சத்துக்களென வருவித்தாம். யாதினாலுங் கெடாததென்பதுதோன்ற மதியுங் கெடுக்கிற வென்றா. மதியுமென்பதிலுமமை யுயாவுசிறப்பு ஆனந்தநீன வாயவந்திடுமென்றதனால், ஆனந்தமேநினைவு நினைவே யானந்தமென்பபெற்றும்

(க - து.) நினைவிறந்தசுகம், நினைவாகிறபதற் கேதெனனையென்பது மனமிறந்தவிடத்துதிகடும் பிரமாநந்தத்தை யானமாவனுபவிகக, மனதுக் கெட்டுவானெனெனல வினா. (க௨௬)

க௨௭ - தவி. அ - கை.

[சுத்தமனதும், பரமாதமாவும, ஒன்றேயெனவுபமானமுகத்தா லிககவியிறக்குகின்றா.]

நெய்யும் வெண்ணெயு மிருபேர் களுமறி நினைவிற பிறிவறி வினிலில லை, செய்யுந் நனவிலி லிறுக்கும் மனதொடு சேருஞ் சின் மய விஞ்ஞா னன, நையுந் துயாமன நமுவும் பொழுதுணர் ஞா னச் சுகமுணு மானந் தன, பெய்யுந் துளிகளு நீருங் குளமொடு பாரும் போலிவர் பிறிவன் றே.

(இ - ள்.) நெய்யும்வெண்ணெயுமிருபேர்களுமறி நினைவிறபிறிவறிவினி லிலலை, எ-து. நெய்பென்றபெயரும், வெண்ணெயென்றபெயருமாகிப்பவிவ விரணமும், பகுத்துணரத்தக்கமனத்தாலாய் பேதமேயன்றியவவிரண்டை யும் நுகிககத்தக்கநாவுணர்வுக்குச்சுமறுமில்லை - செய்யுந்நனவிலிலிறும மனதொடு சேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன, எ-து இச்சாஞானக்கிரியைகளைச் செயதற் கியைந்த சாக்கிராவத்தையில் விசாரத்தாற் றனதுசெயலிறசுருங் கிய மனதோடுகூடிய சின்மாதகிரமாயிருக்கும் விஞ்ஞானமயெனென்போ னும் -- நையுந்துயாமன நமுவும்பொழுதுணர் ஞானசுகமுணுமானந்தன, எ-து. வதையத்தக்கதுயாமயமானமது மெல்லநமுவற்கியைந்தசமாதிகா லத்தில தன்னையேயுணரத்தக்கஞானந்தத்தை யனுபவிககினறவானந்த மயனுவானமாவும் - பெய்யுந்துளிகளுநீருங்குளமொடு பாரும்போலிவா பிறிவன்றே, எ-து. துளிகளுந்துளிகளும, சலமும, குளமுககாயும். எவ் வனம்பேதமின்றோவதுபோல விஞ்ஞானனும், ஆனமாவமாகியபிவ்விருவருக் தம்முனபேதமிலராம, எ-து.

அறிநினைவெனவே, சடசுகாரணமாக வறியுநினைவென் றாயிறும். கண் ணுக் கிரணடாகத் தோற்றினு நாவுணர்வுக் கொன்றே. அன்றியும், நெய்

வெண்ணெயெனச்சொற்பேதமேயனறிப் பொருட்பேதஞ் சற்றறுங்கண்டிலம். அதபோல; விஞ்ஞானமயன, ஆனந்தமயனெனச் சொற்பேதமுந் தோற்றபேதமுமேயனறிப் பொருட்பேதமு மனுபவபேதமுஞ் சற்றறுங்கண்டிலம். வெண்ணெயன்றி நெய்யெனலும், சலமன்றித் துளியெனலும், கரையன்றிச் சூளமெனலும், என்கே. அதுபோல, விஞ்ஞானமயனையன்றி யானந்தமயனெனப்பவ னெங்கே. எனவே, அறிவையன்றியானாதமெனலெங்கேயென்றாயிற்று. ஆகவே, அறிவேயானந்தமெனப்பெற்றும். பெறவே, நெருப்பியேபிரிய மபிரியமே நெருப்பியெனக்கண்டாம். காணவே, அனுபவத்திற்பேதமின்றெனத்தூணிந்தாம், இத்தூணிபு; இதனைமறுக்கற்கவெனக் குறிப்பிக்கக்ின்றது.

(க-து) விஞ்ஞானமயனெனலும், ஆனந்தமயனெனலும், ஓர்வசரமபற்றிச் சொல்லாற்பேதங்கூறவந்ததேயன்றிப் பொருளாதசமத்துமின்றென்பது. இவ்வனுபவஞ்சகசாஹுபவத்திறகுருமுகத்தாற்காணப்படுவது. ( )

கஉஅ - கவி. ஆ - கை.

[வாசனாநதவிலக்கணமியதென விக்கவியிறாஹுகின்றா.]

ஒன்றாகியபிரமாநந் தனசுக மொழிவா னேனவெளி வருவானே, நென்றான முன்செய்த கருமம் வெளியினி லீடுககுஞ் சுழுத்திவிட் டெழுந்தோ னு, நன்றாயினசுக மகலான வெளியிலு நடவான மறதியும் பெறமாட்டா, னன்றா மென்றிருந் துறங்குஞ் சிலகனம் மதுவே வாதனை யானந்தம்.

(இ-ன) ஒன்றாகியபிரமானந்தனசுக மொழிவானேனவெளிவருவானேனென்றால், எ-து. வசமாகவினவகுமபிரமானந்தம் எனப்போன தனதுசுகானந்தத்தினின்றுநீங்குவானேன வெளிப்படுவானேனெனக்கேடல்பயாயின -- முனசெய்தகருமம் வெளியினிலீடுககுஞ் சுழுத்திவிட்டெழுந்தோ னும், எ-து. பூர்வத்திறச்செய்தகன்மமானது புறம்பிலெயலல்லிழுக்கும, அதனால்சூழ்தகிபைவிட்டிரீங்கினவனும். -- நன்றாயினசுகமகலானவெளியிலு நடவானமறதியும் பெறமாட்டான, எ-து. வெகுபிரியமானவந்தசுகத்தினின்றுமீங்கான, புறம்பிலுஞ்செல்லான, அசசுகத்தைமறக்கவுமாட்டான -- அன்றாமெனவிருந்துறங்குஞ்சிலகனம் மதுவேவாதனையானந்தம், எ-து. இப்போதவசிபமலை, இப்போதவசிபமா மெனந்நேத்துறங்குவதான சிலபிரயத்தன்மப்போதுரிக்கழவன்வாம், அவ்வனநிகழ்தலேவாசனாநதமெனப்படுவதாம், எ-து.

பிரமானந்தமெனது பிரமானந்தனென்றதனால், அமமயமானவனுன்மாவாகியபுருடெனப்பெற்றும். முனசெய்தகன்மமென்றது, தினமுமவழக்கமாகச் செய்துகாணமிவந்த தினவிரத்தியை. தினசுழுத்திகலைவிலென்றுணர்மோ, அவ்வனம் பிரமானந்தமேலீடாகிய சுழுத்திகலைபுகா னிகழுமனுபவானந்தமாதலிந்தனைவாசனாநதமென்றா. சுழுத்திகலைவில, விவகாரவிர்த்தி வெளியிலீடுக்கும்போது, அடிவானந்தப்பிரியநதீர்க்கும். அவ

வானந்தவசத்தாருதுமெனின, விவகாரசங்கறபநதிகுகும். சுகத்தைவிட்ட கலக்கடாமையி விதுதருணமல்லவெனவும், இடபோதேசெயயாவிடிவிலவ வளவுரட்டமவரும், ஆதலினிதுதருணமாமெனவு மங்கேயிநவனநிகழ்தலின, அனறாமெ வநருதறுநகுஞ்சிலகணமெனப்பட்டது. வெளிக் குவரவொட டாமலதப்ப தவவானந்தாம்சமாதலால் வாசனானந்தம் மனந்தென்க.

(ச-து) இந்நுறிப்பெயரனறெகைகாட்ட விவ்வுதுங்களைத் தெரிவித்து வாசனானந்த விலககணங் கூறியதெனபது. வெளிக் குழித்த லிருவகையேது பதறிப்பெயிது மமையும். அதாவது, பிராரத்தகனமம், சுகசரிட்டையென பன். வெளிக் குவரதல், விருநானமயததுக்கு வருதலை. இருவகையேதுக்க னின்னயவெனது துணியது, நயம்பதறியென்க. அதாவது, சனமமாயினபிரா ரத்துவெனவும், நிலையின இடரிட்டையெனவமாம சுகசரிட்டையேதுத் தலெனக்காண்டல் கூடாமையின முனசெயதகன்மமவெ டியிலிழைக்குமெ னறதென்க. சுழநதிரிவிட்டெழாத வனுமென்பதுதோன்றா சுழநதி விட்டெ ழுந்தோனும் மனபதினசுன்னுளளவுமமை, இறந்ததுதழீஇயவெசசவுமமை.

கஉகூ - கவி. அ - கை.

[சொன்னந்த விலககணமினயதென விக்கவியற்குறுகினறார்.]

அந்தக் கணமுட லகமென் றிடாகளி லலைந்தே சுகந்தனை மறந்தே போ, முநதைச் செயுமவினை சுகதுக கந்தரு மோநந் தருநடு வடிவே கா, நெநதப புருடனு மொருசிற தையுமற வி ருந்தே சொல்லனு பவமா கு, மிந்தப படிதனு தாசீ னச்சுக மிது வே நிசமெனு மானந தம்.

(இ - ள) அந்தக்கணமுட லகமென றிடாகளி லலைந்தேசுகந்தனைமறந தேபோம், எ - து. தேகமே நானென நுன்ன வக்கணமே யானமதுனப் ப் பெருக்கலகப்படின்ன திசையெனக்காணு தலைது தற்பிரியத்தைச் சற்று மெண்ணமினறிமறந்தேவிடுவன. — முநதைச்செயுமவினைசுகதுகந்தருமோ னநதருநடுவடிவேகாண, எ-து. முனசெயத கன்மமானது சுகத்தையேனுந துக்கத்தையேனுநதரும். மோனரிலையோ வநவனந்தராத, மததியகதர்லை யையேதரும் — எந்தப்புருடனு மொருசிறதையுமற விறந்தேனெனலனுபவ மாகும், எ-து எந்தப்புருடனுயினும் யாதோர்சிறதையுமினறி யானிருந்தே னெனக் கூறுவது, எவாகரு மனுபவமாம். — இறதப்படிதனுதாசீனசுக மிதுவேரிசமெனுமானந்தம், எ - து. இவ்வாறுதனுலனுபவிக்கப்பட்டது தாசீனசுகமாதலா விதுவேரிசானந்தமெனப்படுவதாம், எ-து.

அந்தக்கணமெனறறகு, தன்தேதார்த்தவடிவையுமறந்தவந்தக்கணமென் றும், மறந்ததனுலதனதெதார்த்தசுகந்தனை மறந்தேபோமென்றுங் கூறியது னுபவமிருத்தலிற்பொருந்தும். பூர்வணை; சுகதுக்கத்துளொனறுதருமாயின்;

மகாமெனம்; மத்தியகதர்லையைத்தருமெனரா. காண், அசைநிலை. தன்னுதாசினசுகம்; தனதுவிருப்புவெறுபபற்றசுகம்.

(க-து.) விழிப்பி லொருசிறதையும் நிறறலாலாயசுகமே, ரிசானந்தமென்பது. இது யாதோர்னைவுமற்றின்றவிடத்துதிதத சுகமாதலாற் காரணப்பெயராயிற்று. சுமுதசிசுக மெனனலாமேயெனின, உணாவற்றவிடத்ததன்றாமையின் பொருந்தாது. இதனைச்சமாசுக மெனினுமமையும். ஒருசிறதையும்விருத்தல, சுறப்பையறல. எனவே, ரிசமென்றாயிற்று. ரிசத்திலுதித்தலா னிசானந்தமெனப்படுமெனசு. ஞானஞ்ஞானத்துக்கிடையாதலபற்றி நடுவமவெனப்படும். இதனை முக்கியானந்தமெனக் கூறுவார, முனபினனநியார்போலும். (சஉசு)

கஉ0 - கவி. அ - கை.

[முககியானந்தவிலக்கணமியைதென விககவியிறகூறுகின்றா.]

ரிசமா னதுமுக கியமோ குடத்ததுள ரீரன றேவெளியீரந தான் வசமா மகங்கர மறைந்தா னிசமது படிந்தான முக்கிய வகையாகுந், திசையார் திரிசய மறியாதேதுயில செறியா தேயுடற்றி போலே, யசையா தேமதி சமமா கியநிலையதுதான் முக்கியவாகந் தம்.

(இ-ள.) ரிசமானதுமுககியமோகுடத்துள ரீரனறேவெளியீரநதான், எ-து. ரிசானந்தமானதுமுககியானந்தமெனப்படுமோவெனின, குடத்திலுள்ளரீரினுலன்றே புறம்பிலீரமாகக்காணப்படுவது, ஆதலின முக்கியானந்தமெனப்படாது. — ஆயினெவ்வனமெனின, வசமாமகங்கரமறைந்தா னிசமதுபடிந்தாலமுககியவகையாகும், எ-து. பிறவிதரற்குவசமாயுள்ளவகங்காரமானது திசைகாண்தகன்றுரிசவடிவங்ககூடுமானு லப்போதுமுககியமெனகிறவகையையேறபதாகும் — திசையார்திரிசயமறிதாதேதுயிலசெறியாதேயுடற்றிபோலேயசையாதே மதிசமமாகியநிலையதுதான்முக்கியவானந்தம், எ-து. எவகணுநிறைந்துள்ளதிரிசயத்தைநாடாமலும், உறக்கத்ததனவயப்படாமலும், மனமானதுநடுநிலையதாகி னதுவேமுககியானந்தமெனப்படுவதாம், எ-து.

முக்கியமோவெனபதிலோகாரம, வினா. அகமுகமாகச சொரூபசமா தியிற்கண்டசுகமன்றே புறம்பில தானே விருப்புவெறுப்பினறிய சுகமாகக்காண்கின்றதென்பதுகுறிப்பிறன்றேனற வுவுமையாறகூறிப்பதென்க. அகமபுறமொத்தலி னிசானந்தமெனவும், அகங்காரமறைதலும், உணமைசோதலும், திரிசயமெனபது சமதுங்காணவறியாமலும், முழுதுமானந்தநிதினாயில் முழுகாமலும், தேகந்தறிபோலசையாமலும், மனமானதுஞானஞ்ஞானநெறித்தாச்செல்லாமலுறிறற கைத்திலாதலால், முக்கியானந்தமெனவுவருகிக்கூறியதாகக்காண்கின்றது. இதனையறியா தொனறையொன்றாககூறு

வா செய்யுட்பிரயோக மறியராபோலும். இவ்வநரிந்கவேணடியது மன மாதலால், மதியைமனமென்றும். அதுதானென்பது சுட்டுப்பெயராதலின், மதிசமமாகிய நீலையென்பதை வினையெச்சு மாக்கிலும். செறிதல், நெருங்கல ஆதலின் துயிலசெறியாதேயென்பதற்கு, உறக்கத்தனவயப்படர்ம லென்றும்.

(சு-து) இனையவாயவேதுக்களா லிதுநிசானந்தமன்று முக்கியானந்த மென்றானபது. இக்கவிகுஞாயிந்நெறித்தாயது, கவிநோக்காலென்க. ( )

கங்க - கவி. ஆ - கை.

[இவ்வெனைவிதானந்தங்களு ளடங்காதவானந்தபேதங்க ளுள், அவையுமபிரமானந்தலேசமென விகக்கியிற் றுடறுகின்றா]

மனுடன் மனுட கந்தரு வனதே வகந்தரு வன்பிதிர் பிறவித் தே வன, நனுடன் கரும சுரனசுர னிந்திர னுசான் பிரசா பதியா னேன், கனவி ராட்ட விரணிய கருப்பன் கருதும் மிப்பதி னொருபே ரின, பினவா னந்தங்க னுனாயாம பிரளய வெள்ளக கடலபிர மானந்தம்.

(இ-ள்) மனுடன்மனுடகந்தருவன தேவகந்தருவன்பிதிப்பிறவித்தே வனநனுடன், எ-து மனுடன், மனுடகந்தாவன, தேவகந்தாவன, பிதிரா, பிறவித்தேவனநனுடன் — கருமசுரனசுரனிந்திரனுசான் பிரசாபதியானே ன, எ-து. கருமசுரன, சுரன, இந்திரன், ஆசான், பிரசாபதியானேன் — கனவிராட்டவிரணிய கருப்பன், கருதுபிப்பதினொருபேரின், எ-து. கனவி ராட்டன், இரணியகருப்பன், எனக்கருத்ததக்க விரதப்பதினொருபோகளி ன — பினவானந்தங்க னுனாயாம பிரளய வெள்ளக்கடல் பிரமானந்தம், எ-து. ஒன்றுக்கொன்றுபேதமாயுள்ளவிவவானந்தவகைகள், கற்பனாதத் திற்பிரளயமபோனதெழும் பிரமானந்தமென்னுமபிரவாகசாகரத்தி னுனா போலவனவாம், எ-து

ஆனந்தபேதங்களிற மனிதனி சிமந்தோ, மனிதிற; சாவபூமனும், மனுடகந்தாவரில், மனிதனுயிருந்துபுண்ணியபரிபாகத்தாற் கற்பாநத்திற் கந்தாவனமனுடகந்தாவனும், தேவகந்தாவரில்; பூவபுண்ணியகாமத் தாலமனுடகந்தாவபதவியினின்று தேவகந்தாவபதவியடைந்தேவகந்தாவ னும், பிதிரில், கிருஷ்டிகாலத்தேயுண்டான வககிணிலவாநதாமுதலிய பிதிரும், பிறவித்தேவர்களில். கற்பத்துக்காதிதிலதானே தேவப்பிறவி யையுடையவாசானசதேவனும், கருமசுரரில், மனுடனுயிருந்துசெய்தவசுவ மேதாயகன்மபலத்தாற் தேவனாகச்செனித்த கனமதேவனும், சுரரில்; கா லமுதலியோருமாம். ஆசான், பிரகலபதி. பிரசாபதியானேன், பிரமன்.

என்பன. கனவிராடடி; வியாபகமான விராடபுருடன். பின்னவெனறபாலது, பின்னவென்றயதிடைக்குறை. இப்பதினோரானநதகருநுநரையெனவே அஷ்டவிதானநதகளும அலையெனப்பெற்றும். பிரளயமென்றது, இங்கே கற்பனாததை. மண்ணுதியயாவந்தனதுருவாகக்கொள்ளுமென்றததை, விராடபுருடனெனவும், எங்குமாப பிரகாசிக்கின்றவற்றையெல்லாம் தனது தார்த்தாகநிற்குமவசரததை, இரணியகருப்பனெனவுங்கொள்க. மண்ணுதியெனறது, அஷ்டமுகூர்த்ததை.

(க-து.) அஷ்டவிதானநதமாச்சிப தளவிலான அஷ்டகவசனபாதலால், அவற்றாடசிலவற்றைக்கூட்டுகொன்பது. சிலபிந்திகள. பிங்காமுத்தேவனெனவும், தனுடனனசரனெனவும், இந்துராசாபுமெனவும், களகனவிராடடிரணியகருப்பனெனவும், பதினோரோசனெனவும், இந்நின்றன. இதனுளியைதற்பாலதேற்கப்படும. சைந்திரியவட்டத்தபபம் விராடடிரணியகாப்பமொன்றாகிப பதினொன்றாகுகுச. (௧௩௪)

க௩௨ - சவி. அ - ௭௪

[இங்ஙனமாயவழிபுகியுட்பொன்றசினான
யிசுவிபுரமென்குறா]

எவனாகிலுமிந்தது துரியாதிததி லேழாம பூமியி லிருந்தானே, அவனாரதன்சுகன சிவனபாலயனமுத லறிவோரனுபவசுகபோதம், விவகாரதிாசிய மிதுவே யனுபவமெனமுனசொல்லிய விவகாரி, யுவமானமுமறி மகனே யாவனடி யுதிரும்பொடிசுளென முடிமே லே.

(இ-ள்.) எவனாகிலுமிந்தது துரியாதிததி லேழாம பூமி லிருந்தானே ஂ-து. யாவனையினுமிந்தது துரியாதிதமாகிற வேழாமபூமி லிருப்பனாயின் — அவனாரதன்சுகனசிவனமாலயன்முத லறிவோரனுபவசுகபோதம், எ-து. அவன், நாரதன், சுகன், சிவன், விஷ்ணு, பிரமன்முதலியவறிஞரதுசுகபோதவடிவமெனப்படுவன — விவகாரதிாசயமிதுவேயனுபவமெனமுனசொல்லிய விவகாரியுவமானமுமறிமகனே, எ-து. விவகாரிகதிரிசயவிழப்பும, இதுவேயனுபவநிலையாமென முன்னாக்கூறியவிவகாரியுபமானமு மினையென ஞானபுத்திரா' நீயறிதி—அவனடியுதிரும்பொடிசுளென முடிமேலே, எ-து. அந்தமகானதுதிருவடியிலுதிருநதுசுக னெனதுசிரசினமேல மகுடம்போல வனவாம், எ-று.

சண்டாளனையுக்குறிகக எவனாகிலுமெனவும், துரியமேதுரியாதி - மாவதுபற்றித் துரியாதிததிலெனவும், துரியம் ஞானபூமியிலேழாவதாதலிலேழாம்பூமியிலெனவும், இருப்பானேலென்பது, இருந்தானேலென்றயது காலமயக்கம். அவன், எழுவாய். சுகபோதம், பயனிலை. விவகார, அதிரிபம், விவகாரதிாசியமென்றயது; குணசந்தியினுலெனக. விவகாரியுவமா

னமுமெனறதனால், விவகாரதிரசயமுமெனவும்மைவருவிததாம். இஃதென னும்மை. எவனாகிலுமெனபதினும்மை, ஐயம்.

(க-து.) மகானதுபெருமையைக்குறிககத துரியமேதுரியாதீதமாயினு னொன்றொன்பது. விவகார, திரிசியம், எனப்பிரிதது விவகாரத்திற்கியைந்த திரிசியமென்றுகாசுநி லிங்கேபொருந்தாது. ஆதலின்குணசந்தியாககினும். துரியாதீதத்தைமுன்னாக் கூறாதிருக்க, இந்தவெனச்சட்டியது, எப்போது துரியநிலைவாயத்ததோ, அப்போதேபதுதுரியாதீதமாககுமெனனுந் துணிபு பற்றியெனக.

(கஙஉ)

கஙங - கவி. அ - கை.

[விததையானந்தநீங்கலாக ஏனையசுகவகைகளைகூறினும்.

இதிலினனுமையமுளதேற்கேட்குதியென மாணககனைக்

கேட்டலை யிக்கவியிறகூறுகின்றாரா.]

வேறு

இந்தவா ஸைநதுககுற் சொல்லினேம விததைசுக மினிமே ற சொலவா, முந்தைமா யையுஞ்ச்சி தானந்தப் பொருளுமே மொழியும் போதி, ஸந்தமா மததுவிது சுகமானம் சுகமிரண்டு மங்கே சொன்னேந், தொந்தமாற நியமகனே யின்னமுனக கை யமுண்டேற் சொல்லு வாயே.

(இ - ளா.) இந்தவாறையசுககுஞ்சொல்லினேம விததைசுகமினிமேற சொலவாய், எ-து. இவ்வாறாக விடயானந்தம், பிரமானந்தம், வாசனானந்த ம, நிசானந்தம், முகியானந்தமென்பபி மைந்துசுகத்தையுஞ்சொல்லினே ம. விததையானந்தத்தை யினிமேறகூறுதம் — முந்தையாயையுஞ்ச்சிதா னந்தப் பொருளுமேமொழியும்போதில், எ-து. முன்னோமாயையபற் றியும், சச்சிதானந்தப்பொருளைப்பற்றியுந், சொல்லிக்கொணர்வருமபோ து — அந்தமாமததுவிதசுகமானம்சுக மிரண்டுமங்கே சொன்னேம, எ-து. வேதமுடிவிலுள்ளவதுவிதானந்தமும், ஆதமானந்தமுமாகிய விவவிரண மலகணங்கையுமயவிடத்திலுதானே சொல்லிவிட்டோம் — தொந்தமாறநி யமகனேயின்னமுனககையமுண்டேற்சொல்லுவாயே, எ-து. பந்தங்களைக் கிக்கொண்டசுறப்புத்திரா! இன்னமுனககையமுண்டாயிறசொல்லுதி, எ-று.

விததைசுக மினிமேற சொலவாமெனறதை, இப்படலத்திலுதானே, ககசு, கவிமுதல், கஎசு, கவிவரையிலும்; அத்துவிதசுக மாதமசுக மங்கே சொன்னுமென்பதில், அத்துவிதசுகத்தை, க௦உ, முதல், க௦சு, கவிவரையிலும்; ஆதமசுகத்தை, க௦எ, முதல், க௦௦, கவிவரையிலும்; ஐந்துசுகஞ் சொல்லினேமெனறதில், விடயசுகத்தை, க௦ங், கவியிலும்; பிரமானந்த ததை, க௦சு, முதல், க௦எ, கவிவரையிலும்; வாசனானந்தத்தை, க௦அ, கவி யிலும்; நிசானந்தத்தை, க௦சு, கவியிலும்; முகியானந்தத்தை, க௦௦, கவி யிலுங்காணலாம்.

(க-து.) சத்தி, சித்தி, ஜனநதங்களைத் தனித்தனியே சொல்லிவிட்டோம். இன்னுமையுமுளதேற்கேளுகியென்பது. (கநட)

கநட - கவி. அ - கை.

[சச்சிதானந்தவிலக்கணங்களைத் தனித்தனிசொன்னவாறுபோல,
ஏகமாகுமாறுமுணர்த்தவேண்டுமென மாணககன
கேட்டலையக்கவியிறகூறுகின்றா.]

சுகன்றையு மெனையுமுல கினையுமீன் தனித்தருளுங் குருவே கேளீர், புகனறச்சி தானந்தப் பதங்கடனித துலியாயே பொருளவே றுது, லுகண்டமன முறைப்பதெங்கன பரியாய பதங்களைப்போ லுறவுங் காணே, னகண்டமா யொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட்டியமதுவா வறிவிப்பீரே.

(இ-ள்.) சுகன்றையுமெனையுமுலகினையு மீனதனித்தருளுங்குருவேகேளீர், எ-து. முருகக்கடவுளையு மடியேனேயும் பெற்றறித்தருளிய சற்குருநாதனே! யோவிண்ணப்பமுண்டதனக்கேட்டருளும், அஃதியாதெனில் — புகனறச்சிதானந்தப்பதங்க டனித்தனியாயே பொருளவேறுதலால், எ-து. தேவரீரகூறியசச்சிதானந்தப்பதங்க டனித்தனியானவாறுபோலப்பொருளுநதனித்தனிவெவவேறுதலால் — உகண்டமனமுறைப்பதெங்கன பரியாயபதங்களைப்போலுறவுங்காணேன், எ - து அணைகடந்தபாயத்தக்கமனமான தலையாதுறுதிபெறுவதெங்கனம், ஒன்றிற்குப் பலவாகக்கூறும் பரியாயராமங்களைப்போலுறவுங்கண்டிலன் — அகண்டமாயொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரே, எ-து. ஏகமாகவும், ஒரோருசியாகவும், தேனீக்கள பலமலரிலெழுத் தொன்றாகிய தேனைப்போல வடியேனுக்குணரத்தியருளவேண்டும, எ-று.

வேதமுடிவையெடுத்தவிளக்கல பரமசிவத்துக்கேயன்றி யேனையாககின்றாமையின், பரமசிவமேகுருவெனக்கருதிக் குகன்றையுமெனையுமுலகினையுமீனதனித்தருளுங் குருவேயெனக்கூறினதாகக்கொள்க. அன்றேல், முரணும். உகண்டமன முறைப்பதெங்கனென்பதற்கு, பலவாறுசச்சிதைவுற்றல்கின்ற மனமொருமைப்பா டெய்துவதெங்கனமென்ப பொருள்கொள்ளினும்மையும். எங்கனமென்பது, எங்கனென்றாயது, கடைக்குறை. பரியாயபதங்கள், ஒருபொருள்குறித்தபலசொல். ஓர்பொருளாகியபரமபொருளை விளக்குவிப்பதற்குச் சச்சிதானந்தங்கள் தக்கவாகலின் பரியாயபதங்களைப்போலுறவுங்காணெனவும், பலமலரிலுள்ளதேனைக்கூடாக்கியதுபோல, சச்சிதானந்தங்களை யொருமையாககி யருளவேண்டுமெனக்கருத்துகொண்டதால், அகண்டமாயொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரேயெனவுங் கூறினானக. மதுவைப்போல வென்றதை மதுவாவென்றதுவ

மைத்தொகை. தனித்தனியாகவே யென்றபாலதை, தனித்தனியாயேயென்றது, மருஉ. அகண்டமா யொருசுவையாக தேனியெனச் சிலபிரிதிகளிருப்பதுபற்றிமெல்லொற்றுகின், அகண்டம், ஒருசுவை யென்பன மதுவுக்குவிசேடணமாகவும், அகண்டமாயொருசுவையாயத தேனியெனவல்லொற்றுகின், அறிவிப்பீரொன்றும் வினைமுற்றிற்கு வினையெச்சங்களாகவு முடியுமென்க.

(ச - து.) சச்சிதானந்தங்களைத் தனித்தனியாகத் தெரிவித்தவாறு போல, அவற்றினொருமையையுந் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பது. இங்ஙனம் தெரிவித்தலொருமைபற்றியெனச் (கருசு)

கூட்டு - கவி. அ - கை.

[சுருதிப்பிரமாணத்தாலவற்றினொருமையை யுபமானங்காரணமாகவிக்கவியிலாதுகின்றா.]

குளிரிளகல வெண்மையென்ற பதங்களினு னீர்மூன்று கூற யிறறே, வொளிதவனஞ் செம்மையென்ற பங்களா லககினியு மொருமூன்றுமோ, வெளிமுதலாஞ் சகமசந்து மூட்டமிட ரொன்பபிரித்து விலககி வேத, மெளித்திய முரண்மொழிந்த சந்தாதி யெனுமபிரம மேகந தானே.

(இ - ள.) குளிரிளகலவெண்மையென்றபதங்களினு னீர்மூன்றுகூற யிறறே, எ - து. குளிராச்சி, நெகிழ்ச்சி, வெண்மை யெனகிற்பேதமொழிக ளாற சலமும் மூன்றுபிரிவாயிறே — ஒளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களா லககினியு மொருமூன்றுமோ, எ - து. பிரகாசம், சுழிகை, சிவப்பென்றே பேதமொழிகளா லககினியு மூன்றுபிரிவாயிறே — வெளிமுதலாஞ்சக மசத்துமூட்டமிடரொன்பபிரித்துவிலககி, எ - து. ஆகாயமுதலியபஞ்சபூதவடிவாயுள்ளசகமானது, அலிராதசடதுக்கமாமென வதனை வேறுபிரித்துத் தானலவென்றகற்றி — வேதமெளித்தியமுரண்மொழிந்த சத்தாதி யெனும்பிரம மேகநதானே, எ - து. வேதமானதெளிதிவண்ணதுகொள்ளுமா நந்தாதா திக்ருமாறுக்கூறிய சச்சிதானந்தசொரூபமெனத்தக்க பிரமமானது குணபேதமின்றியேகமேயாம், எ - து.

குளிரிமுதலிய மூன்றும், ஒளிமுதலிய மூன்றும், சலமினையதெனவும், அககினியினையதெனவும் விளக்குவான்வேண்டிக் கூறவந்தசொற்பிரிவேயன்றிப் பொருட்பிரிவன்று. அதுபோல; அசத்துமுதலியமூன்றும், சத்துமுதலியமூன்றும், சகத்தினைபதெனவும், சிவமினையதெனவும் விளக்குவான்வேண்டிக் கூறவந்தசொற்பிரிவேயன்றிப் பொருட்பிரிவன்று. உலகமானதெவாக்குமெப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாகக் காண்டலின், இஃதென்று வேறு. அதாவது, பரமேனல். ஆயி னுலகமோ? அவற்றிற்கு மாறாய வந்தாசடதுக்கற்றாயது, எனக்காட்டற்கு வேதமிங்ஙனகூறியதென்க. சோதனையிற் பஞ்சபூ

தங்கநுளொவ்வொனறுந தனக்கெனசசொருபமொனநினநிககாணுதுபோ
தற்கேதெனனை. இதுகறேரோக்கும்மறேரோக்குமாதலால சத்தெனலெவந
னகுகூடும். கூடாதாகவே சித்தெனலும், ஆனந்தமெனலுமெனநனமபொருந்
தும். பொருந்தாதாதலம் சத்தாதியெனும்பிரமமென்றா. சத்தாதிமுனநி
னொருமையேபிரமமெனலை சம்மதிககசெயவானவேண்டிப் பிரத்தியட்ச
வுலகையசத்தாதிமுனநினொருமையெனக்காட்டவந்ததென்ச.

(க-து.) அநிதசடதுக்கவொருமையேசகமென்றதபோல, சசசிதான
ந்தவொருமையே பிரமமெனசுகூறியதெனபது. வேதமெளிதறியவெனறத
னால, அவவேதமே பலசாகைகளாலும், பலவேதுக்களாலும், பலதிஷ்டாந
ததாஷ்டாந்தங்களாலும், பலவாய வளவைகளாலும், ஆரிதறியவுணரத்து
மெனறியிறு ஏகநதானையென்னுமபயனிலைக்குப் பிரமமெழுவாயாயின,
சத்தாதியெனும்பிரமமெனறது, குணமேருணியாகவேண்டும் ஆதலி ஸேக
மெனல பொருந்தும். சத்தாதிகுணமெனநிடபிரமமேவேதெனல, அசத்தாதிக
குச சுகம் வேராகாமைபாற பொருந்தாது. (கா-ரு)

கா-சு - கவி. ஆ - கை.

[இவைபோலவினலுமளவிறந்த பரியாபராமகுணங்களுள்,
அவற்றுடசிலவற்றைச் சொல்லுதுமென்பதை
யிக்கவியிறுகூறுகின்.]

நித்தியமபூ ரணமேகம பரமார்த்தம் பரபிரம நிதானஞ்
சாரந்தஞ், சத்தியங்கே வலந்துரியஞ் சமந்திருக்குக் கூடஸ்தன
சாட்சி போதஞ், சத்தமில்லக் கியஞ்சநா தனஞ்சீவன நத்துவமவி
ண் சோதி யானமா, முததமவிபு குக்குமமென நிவ்வண்ணம் வி
திகுணங்கண் மொழியும் வேதம்.

(இ-ள்.) நித்தியமபூரணமேகம்பரமார்த்தம் பரபிரமநிதானஞ்சாந
தம், எ-து. நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், பரபிரமம், நிதானம்,
சாநதமெனவும்:—சத்தியங்கேவலந்துரியஞ் சமந்திருக்குகூடஸ்தனசாட்சி
போதம், எ-து. சத்தியம், கேவலம், துரியம், சமம், திருக்கு, கூடஸ்தன,
சாட்சி, போதமெனவும்:—சத்தமில்லகியஞ்சநாதனஞ்சீவன நத்துவமவின
சோதியானமா, எ-து சத்தம், இலக்கியம், சனாதனம், சீவன, தத்துவம்,
விண், சோதி, ஆனமாவெனவும்:—முததமவிபுக்குக்குமமெனநிவ்வண்ணம்
விதிகுணங்கள்மொழியும்வேதம், எ-து. முததம், விபு, குக்குமமெனவு மிவ
வாரேவேதமானது விதியாகப்பரியாயநாமகுணங்களைச்சொல்லும், எ-து.

நிதானம், ஆதிகாரணம். சநாதனம், அநாதி. இவவண்ணம், இவை
போல்வனவாக. இவை விதிகுணங்களாகுமெனவே, விலக்குகுணங்கள்
வேற்றுண்டென்பதுபெற்றும்.

(க-து.) பரியாயநாமகுணங்களை யிக்கவியிறுகூறினொன்பது. (கா-சு)

கங்ள - கவி. அ - கை.

[அத்போலலிலக்குபபரியாயநாமகுணங்களுள், அவற்றுட்
சிலவற்றையுணர்த்துதுமென்றதை யிக்கவியிற்
கூறுகின்றார்.]

அசலநிரஞ் சனமமிரத மபபிரமே யமவிமலம் வசனா தீத
மசுடமநா மயமசங்க மதுலநிரந தரமகணு நிருபா கண்ட
மசமனநத மவினாசி நிராகுணநிட களநிரவ யவம நாதி
யசரீர மவிகார மததுவித மெனவிலககு மநேக முண்டே.

(இ-ள்.) அசலநிரஞ்சனமமிரதமபபிரமேயமவிமலமவசனாதிதம, எ-து. அசலம், நிரஞ்சனம், அமிரதம், அபபிரமேயம், விமலம், வசனாதிதமெனவும் — அசுடமநா மயமசங்க மதுலநிரந தரமகணுநிருபாசண்டம், எ-து. அசுடம், அநாமயம், அசங்கம், அதுலம், நிரந்தரம், அசுணு, நிருபம், அகண்டமெனவும் — அசமனநதமவினாசிராகுண நிடகளநிரவயவமனாதி, எ-து. அசம், அனாதம், அவிராசி, நிராகுணம், நிடகளம், நிரவயவம், அனாதியெனவும் — அசரீரமவிகார மததுவித மெனவிலககுமனேசமுண்டே, எ-து. அசரீரம், அவிகாரம், அத்துவித மெனவும் விலககுபபரியாயநாமகுணங்களுமின்புமனேசமுனவாரம், எ-து.

அசலம், சலனமினமை நிரஞ்சனம், களங்கமினமை. அமிரதம், அழிவினமை. அபபிரமேயம், அழியப்பட்டதது. விமலம், அழகுகினமை. வசனாதிதம், வாகுக்குக்கெட்டாமை அசுடம், மூடமினமை. அநாமயம், நோயினமை. அசங்கம், சங்கமினமை அதுலம், சனமினமை. நிரந்தரம், இடையினமை. அசுணு, அணுவனமை. நிருபம், ரூபமனமை. அகண்டம், கண்டமனமை. அசம், பிறயிக்குடனட்டாமை. அனநதம், இறப்புக்குடனட்டாமை. அவிராசி, யாதினாணசியாமை. நிராகுணம், குணமினமை. நிடகளம், சகளமினமை. நிரவயவம், அவயவமினமை. அநாதி, ஆகியினமை. அசரீரம், சரீரமினமை. அவிகாரம், விகாரமினமை. அத்துவிதம் துவிதமினமை. எனக்கொள்க

(க-து.) விலக்குகுணபபரியாயநாமங்களினையவென்பது. சிலபிரதிகளில, விமலமசனாதிதமெனவும், நிருமலமகோசரமெனவும், நிசமனநதமெனவும், நிரஞ்சனமனாதியெனவும், விதிவிலக்கமனேகமெனவுமிருக்கின்றன, அவற்றையு முய்த்துணர்க. சமஸதமதஸதரும வஸதுவிதிகுணத்ததென்றின்றன, அஃதோபகத்ததாரமெனக்காட்ட விலக்குகுணமும்வகுத்ததென்க. இதனையினிவருங்கவியாறகாண்க.

(கங்ள)

கங்அ - கவி. அ - கை.

[இவவிதிவிலக்குகுணங்க ளொருபொருட்கேயன்றி வேறுக
கனமென விககவியிற்கூறுகின்றார்.]

இன்னவகை விதிவிலக்குக் குணங்களைன்றிச் சேர்த்தொரு
மித் தெல்லாய கூட்டிச், சொன்னபொரு ளொன்றன்றி யிரண்டி

ல்லை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பின்னபத மாமத
னற் சத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரம மேக, மன்னபொரு ளொ
ருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமா யாவாய் நீயே.

(இ-ள்) இன்னவகவிதிவிலக்குக்குணங்கண்ணரசு சோததொறுநீத்
தெலலாகூட்டி, எ - து. இன்னவாறாக விதித்த விதிவிலக்குணங்களைச்
சேர்த்தொருங்கே யினததையுங்கூட்டி. — சொன்ன பொருளொன்றையுந்
ரணடினை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ்சொற்கள் பின்னபதமாம், எ-து.
வேதஞ்சொல்லியிருக்கிறபொரு ளொன்றையனறி யிரண்டாகவில்லை, ஆலி
னொருபொருளைப்பற்றிச்சொல்லுஞ்சொற்க ளொருபொருளுகுறித்தபலவே
ந்வகைப்பட்டசொல்லுளளாம் — அதனாசத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரம
மேகம், எ-து. இவ்வனங்கூறியிருப்பதாற் சத்துமுதலாகக்கூறப்பி முககு
ணப்பொருளாவது பிரமம், அஃதேகமாம் — அன்னபொரு ளொருமைய
றிந் தகண்டபரி பூரணமாயாவாய்நீயே, எ-து அதற்கையதான் பொருளி
னொருமையயறிந்து, அஃதிருந்தவண்ண நீயுமகண்டபரிபூரணமா யாகுதி,
வேறு சங்கற்பிக்கற்க, எ-து.

சோதகூட்டி யெனருகின் குணங்களுமுவாயாகவேண்டும், எழுவா
யாக்கின பயனிலையெய்தே. சொன்னவென்பதெனின, குணங்கள், சொல்
லுமா? கூடாதுபற்றிக் குணங்களைச்சொப்பம்பொருளாககிச சோதகூட்டி.
யென்னுந் தன்வினைகளைப் பிறவினையாககிச கொன்னவென்னும் பயனிலை
செழுவாய வேண்டிமாதலால் வேதத்தை வருவித்தாம். ஒருபொருளைச்
சொல்லுஞ்சொற்கள் பின்னபதமாமெனறதனால், ஒருபொருளுகுறித்தபல
சொல்லென்றாம். இவ்வனம் விதிவிலக்கு குணங்கள் கூறவந்தது, சச்சிநா
னாதமேகமெனறகனறோ? அதனாசத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரமமேக
மென்றா. அறிந்தாவாய்நீயே யென்றது, அகண்டபரிபூரணமாமெனறந்
தால், அஃதிருந்தவண்ணமெனவருவித்தாம். சச்சிநானாதமொருமையெனக்
கண்டவககண்மே யவ்வொருமையே பிரமமெனத்தானேவிளங்கும். அங்
னமவிளங்கல், நிருபாதிசுமாதலின் வியாபகவிளக்கமாம், அவ்வியாபகவி
ளக்க மபரிசுசின்னமாதலினேகமாம், அதுபற்றிப் பிரமமேகமெனறதென்க
இந்நெறிசற்றமறியா கடவுளேகமெனலவாபோலவோறபர். வஸதுவிளங்
க விதிகுணமும், அதுவுயிறக்க விலக்குகுணமும் வருத்தத்தென்க. எனவே,
தானேதானுதறகெனப்பெற்றாம். (கஉஅ)

கஉசு - கவி. அ - கை.

[நிர்க்குணவஸ்துவிறகுக்கூறுஞ்சுண மெகவனமையுமென
வினுவிறகுவினிட யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

நிர்க்குணவஸ் துவின் குணங்க ளுணாப்பதுதாய் மலடியென
னிகொன் னாதே, சற்குணனே வஸ்துநிலையுடையாம் லறியவலல

சதுர ருண்டோ, நற்குணவே தங்களிந்தச் சீவன்முத்தி பெறப் பிரம் ஞானந் தோனரச, சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்ல பிரமமாரு சொரூபந தானே.

(இ-ள) நிர்குணவஸ்துவின்குணங்களுரைப்பதுதாய் மலடியெனனிகொன்னுதே, எ-து. நிராகுணவஸ்துவினுக்குக்குணங்களுரைத்தல் மலம. பைத தாயெனற்குச் சமானமாமேயெனச் சங்கியாதுநிறி —சமகுணனே வஸ்துநிலையுரையாம லரியவல்ல சதுரருண்டோ, எ - து. சமகுணமுடையோனே! வஸ்துநிலையினையுடைய வதற்குரியகுணங்களைப் பிறருரைத்தாம ல தாமையுணர்நதுகொள்ளத்தக்க வஸ்துள்ளமானாகருமுளரோ? இன்றே யதனால் —நற்குணவேதவநிகர்த்து வன்முத்திபெறப் பிரமஞானநதோ, றசொசொற்குணங்கள், எ-து சச்சிதானந்தங்கள் நல்லசகுணமென வேதங்கள், இவ்வன்மாய சீவன்முத்திநிலைபெறவும், பிரமக்ஞானமவிளங்கவுஞ் சொல்லவந்தகுணங்களாம் —பிரமத்தின் குணங்களல்லபிரமமாருசொரூபநதானே, எ-து. அவை பிரமத்தின் குணங்களல்லபிரமமாருபமாம, எ-து.

நிர்குணவஸ்துவின்குணங்களுரைப்பதென்பதற்கு, சகுணங்களைநிராக குணவஸ்துவின்குணங்களாக வுரைத்தலென்ப பொருள்கொள்ளினு மமை யும். “சரையாழ்வமயமிதிப்பவனாய்நீய யானேக்குநீததுமுயற்சுநிலையெ ன்பகானகநாடர்சுவா.” என் னுங்கவியில், நரையாழாது, அமயிதிவாது, யானேக்குநீத்தகாது, முயற்சுநிலையாகாது, இவ்வுமுரணுகையில், சரையி தப்ப, அமயியாழ, யானேசுநிலை, முயற்சுநீதெனமொழிமாற்றிப்பொரு ள்கொள்ளவேண்டும். அதுபொலயிவரும், தாயமலடியெனனிகொன்னுதே யெனக்கவியிருப்பினும், குணரஹிதமான வஸ்துவுக்குக் குணங்கற்பித்தல், மலடியைத் தாயென்றபொருள் எனப்பொருள்படுதலால், தாயமலடி யென்பதை, மலடிதாயென மொழிமாற்றிப் பொருள்கொள்ளவேண்டும். கொள்ளாவிடில், முரணும். எங்ஙனமெனில், சகுணவஸ்துவினாசகுணங்க ளுரைப்பது தாயமலடியெனனிகொன்னுதேயெனக் கவியிருக்கின்றமுரணது, இங் னுங்கவியின்றேயாதலினமுரணும். சகுணமாகவஸ்துவைக்கூறுது நிராகுணமாகக் கூறின் வஸ்து எவ்வனம் விளங்கும். விளங்காதுபற்றி யிவ்வ னந் கூறியதென்க. சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்லவெனின, யாதிலெனவருஞ் சங்கைக்குத்தரயின்றும். ஆதலினிவ்வனமுரைக்கொண் டாம் சச்சிதானந்த நற்குணங்கள் வேதங்கள்சொல்லிய சகுணங்களாம். இதுவும் வஸ்துநிலைதெரிவிப்பதற்காகவெனக். இக்குணங்களே பிரமமாரு பமாதலின், பிரமத்தின் குணங்களெனின தற்கிழமைப்பொருளதாம், பின் னுபின்னமதாம், பொருநதாது. இக்குணங்களாலரிப்பிவதுவஸ்துவாயிருக் கக்க குணங்களே வஸ்துவெனல கூடாதெனின, சூரியனுக்குப் பிரகாசங்கு ணம், நமக்கக்குணமினிச்சூரியனகாணப்படான. எனவே, நமக்குச்சூரி யனவேறுயினும்பிரகாசத்திற்குவேறே? அல்லவே. பிரகாசரூபமேசூரியனெ

னற்குத்தடையெனனை? அதுபோலவேயிதனையுங்கோடற்குத்தடையெனனை? இதனைவிடாதவிலக்கனைபாறகாணலாம்.

(க-து.) சுருதிடபிரமாணத்தால சச்சிதானந்தவொருமைமேடபிரமமெனச்சிந்தித்துத்தெளியவந்தேகுணத்தமாககுமென்பது இத்தனைகணிப்பீது; அனுபவத்தாலனறிகூடாது. எ-ம்மெனின், அவம். (கங-க்)

கச0 - கவி அ - கை.

[சுருதிடபிரமாணத்தாலுணாததியத்போலிதனையுச்சிபிரமாணத்தாலுமுணத்ததவேணமுமெனவினாவலை
யிககவியிதமுணகுள.]

மோகவிருளகெடக்கோடியருணனெனவருகுருவேமொழியக்கேளீ, கோகபரிபூரணமா மெனசொருபமென்னுள்ளதி
லிறுகுமவண்ண, மாகமங்கள் சொன்னபடியெனனையகலாபார்த்தமா
வறிந்தேனையா, ஆகமுமொத்திடவுணாந்தாற்பகமாத்திலாணிபோ
லுறையுநெஞ்சே.

(இ-ள.) மோகவிருள்கெடக்கோடியருணனெனவருகுருவேமொழியக்கேளீ,
எ-து. மோகாதகாரமொருங்கேநங்கவுகித்தகோடியுரியாகனைப
போலயெனுககாகவெழுந்தருளியுநதேன இன்னமோனாயமுன
த்தனையானுறக்கேடருளுயகபரிபூரணமா மெனசொருபமெனனு
த்திலிறுகுமவண்ணம், எ-து. ஏகபரிபூரணமாகளகருமெனதுசொருபமா
னதெனதுள்ளத்தினகணதிரமபெறுமாறு ஆகமங்கள்சொன்னபடியென
னையகண்டார்த்தமாவநிந்தேன, எ-து சுருதிகளாயியமுறையேயென
யகண்டபரிபூரணசொருபமாகத்தரித்தேன — ஐயாய்கமுமொத்திடவுணா
த்தாற்பசுமரத்திலாணிபோலுறையுநெஞ்சே, எ-து ஐயனையுத்திககுமொ
த்திருக்குமபடித்தெரிவித்தாற்பசுமரத்திலுறையுநெஞ்சே லென
னனுளத்திலுறையுத்போகும், எ-து.

மோகவிருள, உருவகம். மோகவிருளகெடவருகுருவேயெனக்கொ
ள்க. கோடியருணனெனவென்பதுவமை. சிலபிரதிகளிலென்னுளத்திலிரு
கும்வண்ணமெனவும், உறைக்குநெஞ்சேயெனவுயிருக்கின்றன. ஆகமங்கள்
சொன்னபடியெனனையகண்டார்த்தமாவநிந்தேனென்பதினால், சச்சிதா
னந்தவொருமையகண்டெனென்றயிறு. ஐகமுமொத்திடவுணாததா
ற்பசுமரத்திலாணிபோலுறைக்குநெஞ்சேயெனக்கொள்ளின், உறைக்குமெ
ன்பதுபிறவினையாதலின், அவ்வொருமையினெஞ்சமுறையுமபடி செய்யுமெ
னுணாகொள்ளவேண்டும். அப்போது; உரைத்தல், எழுவாய். நெஞ்சத்தை,
செயப்படுபொருள். உறைக்கும், பயனிலை. தனவினையாகில, அனுபூதி,
எழுவாய். உறையும், பயனிலை. நெஞ்சம், ஏழாமவேறுமைத்தொகை.

(௧-து.) அவவனுபவமயுத்திகொக்கத தெரிவிக்கவேண்டுமென்பது. சுருதியுத்தியனுபவத்து விலியுத்திவேண்டல. இங்கேயாகமங்கள், ஞானத்தை மொத்திரமபிரதிவாதித்தலா லறபசுருதியையன்று பிரபலசுருதியை. அதாவது, ஞானகாண்டமெனவறிக.

(௧௪௦)

௧௪௧ - கவி. அ - கை.

[அவவினாவிறகுவிடைகூறுவான்வேண்டி. சததுஞ்சித்தம மாறு தினநாள் சச்சிதானந்தமாம், மாறப்பெறினநாதசட துக்கமாம், எனவிக் கவியில் கூறுகின்றார்.]

சததேசித்தநாகுமய லெனிலசததா மசத்தானா சாட்சி யெங்கே, சித்தேசத நாகுமய லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, யொத்ததேதோன நியசததுஞ் சித்தநுல்ல சுகமாருமுகத் துககோர், சித்தேயன வியமாநிற் சடமசத்தாஞ் சுகானும வின்னாநதி டாதே

(இ - ள்.) சததேசித்தநாகுமயலெனிலசததா மசத்தானாச் சாட்சியெங்கே, எ - து. சச்சிதானந்தமொன்றுமொழி, சதது, சித்து, ஆனந்தமென முப்பதமா யிருக்கும். அம்முதற்பதங்களுள், சததேசித்தாகவேண்டும். ஆகாது சததுக்குச் சித்துவேறெனின், அப்போது சததெனலசததெனப்படும. அசததெனப்படும, அவஸதாத் திரியம், காட்சித்திரியம், அபிமானத்திரியம் போலமாறுதலின் தவறையாங்காங்கு சாட்சியாயறிவதென்கே? இன்றெனின், இது தினவனுபவமாயிறே யதுகூடாது, இருந்தன்றோவறியவேண்டும, இவ்வனமிருந்தறிதலின், சததேசித்தாகுமென்பதொக்கும். — (இதனால்.) சித்தேசதநாகுமயலெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத்திதியுமில்லை, எ - து. சித்தேசததாகவேண்டும். ஆகாது சித்துக்குச்சததுவேறெனின், அப்போது சித்தெனலசடமெனப்படும. சடமெனப்படும, புலையாதியாஞ் சராசரப் பொருள்களாகிய சடங்களுதித்தலுக்கும், உதித்துப்பூதுககாயத்தலாகிய திதிக்குமிடமென்கே, இருப்பதனைன்றோ விவ்வளவு முண்டாகின்றன, இவற்றிற்கெல்லாமாதாரஞ்சிறசத்தியாதலின், ஓசசிறசத்தியிருப்பதுகொண்டு, இத்தனையு நிகழுகின்றன. ஆதலின் சித்தேசதநாகும, இவ்வுமுராணி னமையினொக்கும் — ஒத்தே தோன நியசததுஞ்சித்து நல்லசுகமாகுமுகத் துககோவித்தே, எ - து. இவ்வனமொத்ததுதோனறுவதாற சத்துஞ்சித்தம நல்லசுகமெனப்படுவதற கையினறு. ஐயமின்றாமையினிதுயுத்திக் கோவிதைபோலவதேயாம் — அன்னியமாகிற்சடமசததாஞ் சுகானுபவம் வினாநதிடாதே, எ - து. நமதுமுதத்தாற சததுஞ்சித்து மனனியமாகக்காணப்படுமாயின்; சித்து, சடமாகவும; சத்து, அசத்தாகவுமுடியும்; முடியவே, துககானுபவமன்றிச் சுகானுபவ மெனவனம் வினையும்? வினயாது, எ - து.

இது; பாசஞ், சததெனவும; பசு, சததுசித்ததெனவும; பதி, சத்து; சித்து, ஆனந்தமெனவுங் கூறுமடமையெறுத்தது. இவ்வாதம், தோற்ற

வாதமுஞ்சொலவாதமுமேயனறி யர்த்தவாதமன்று. ஆர்த்தவாதமெனின், இத்திரிபதார்த்தத்திற்குமோசயம்பேனு மோமுதலேனுமுனவாகச் சோ தனையாதிமுகத்தால முரணினறிககாட்டவேண்டும், அங்ஙனமெவர்க்குங்ஙன டாமையின் பொருந்தாது.

(க-து.) சச்சிதானந்தவொருமையிங்ஙனமெனறி வேறுவகையாற்கூடா தென்பது. இதனுக்குமுரணாக வொருமைகூறுவது, அவாபோலவா ரோற்ற கனறி யறிஞருக்கன்று. முரணுவொருமை யருமை. தானல்லாத வுபாதிஞ் ணங்களைத் தொடரது தன்னைத்தான தக்கோரா டேருக்கினல்லாற சச்சிதா னந்தவொருமை யெங்ஙனம் வாய்க்கும் வாய்க்காமைக்கடையாளம், ஸம் லேச சச்சிதானந்த மெனல். முரணுமைக் கிடமின்று, இஃதேற்றநபாற்ற நன்று. (ங-சு)

கசு௨ - கவி. அ - கை.

[இன்னுமவொருமையை வலியுறுத்துவானவேண்டி ஈ சில சங்கைகளைத்தானேயாசங்கித்து, அத்தருரியதக்க விடைகளால் தானேசமாதானங்கனா யிக் கவிபிற ஈறுகின்றாரா]

வீயாத சத்துமுனனம் விளங்குவது தனனாலோ வேறென னாலோ, வாயால்வே நெனிலதுவு மசத்தோசத் தோவசத்தேன் மலடி மைந்தன, பேயாகா ரியஞ்செயுமோ வசத்தெனவிப படி யதையும் பிரித்துச் சொன்ன, லோயாத வவத்தையாங் குதர்க்க விகற பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே.

(இ - ள்.) வீயாதசத்துமுனனமவிளங்குவது தனனாலோ வேறென்ற லோ, எ-து. என்றமழியா தொருதகைத்தா ன்னுள்ள சத்தெனப்படுவது, பிரத்தியட்சமாத தானவிளங்குவது தனனாலேதானோ? அல்லது, வேற னாலோ—வாயால் வேறெனிலதுவு மசத்தோசத்தோ வசத்தேன் மலடி மைந்தனபேயா காரியஞ்செயுமோ, எ-து. வெறுஞ்சான்மாதிரித்தால வேறென்றாலெனின், அந்தவேறென்ற லெனப்படுவதும் அசத்தெனப்படு வதோ சத்தெனப்படுவதோ? அசத்தெனப்படுவதெனின், மூடா! மலடிபுத் திரானோகாரியஞ்செயவானோ? செயவானாயினதுவுமவிளக்குதம்:—அசத் தென விப்படி யதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதாக்க விகறபங்களைவிட் டொழிந்திடாயே, எ - து. அதையும்பிப்படி யசத்தெனப் பிரித்துச்சொல்லுவையாயின முடிவுபெறாதனவஸ்தாதோட பலமாகமுடி யுமே யிதெனவிபரீதம், ஆதலி னிங்ஙனமாய் குதாக்க விகறபங்களினி னுவிலகுதி, எ-து.

ஞானமேபிரமமாதலா லிங்கேசத்தென்பது, ஞானம். ஞானமெனினு மறிவெனினு மொக்கும். அறிவுக்கறிவெனப் தோர்பட்சம், அறிவொன்றே

யெனப்பதோபட்சம். அறிவுக்கறிவெனப்பதில்; முன்னறிவு, சீவனெனவும், பின்னறிவு சிவமெனவுஞ்சொல்வா, முன்னறிவு தன்னையறிவதும், தானவிளங்குவதும், தன்னுலாது. பின்னறிவாலெனின, அநதப்பின்னறியும், தன்னையறிவதும், தானவிளங்குவதும் வேறொன்றாலெனலவேண்டாமோ? இங்ஙனங்கூறுதல்கூடாதெனின, அங்ஙனங்கூறுதல்கூடாமோ? முடிவுபெற்றதேயெனின, அறிவுக் கறிவெனச்சூற்தொழியின் முடிவுபெறும். ஆயின், முன்னறிவு தன்னையறிவதும், தன்னால் தானவிளங்குவதுங் கூடாமோ? கூடுமெனின, நாடமவவறிவாதலா லிவவறுபவமப்போதெங்கே? விசாரணையையிலப்போதுங்காணும். எங்ஙனமெனின, அவன் தாத்திரியம், சாடந்திரியம், அபிமானந்திரியமென்னுமிவைதிரிசியமோ, திருக்கோ? திரிசியமெனின, எந்தத்திருக்குகுகு? அறிவுக்கெனின, அவவறிவுவொன்றோ, இரண்டோ? இரண்டெனின, ஒவ்வொன்றிற்கு மெல்லவையறையிடுகவேண்டியமோ? இருக்கின்றதெனின, எங்கே? வியவடிபுபாதி யளவினதொன்று, சமவடிபுபாதி யளவினதொன்று. இவ்விட; சிற்றறிவு வியவடிபுபாதி யளவினதெனின, அதுநனவிலன்றோ? மனையிரவதையிலுமெங்கே? இம்மூன்றவதையுந் தினமுநிலையாதுமாறும், இதையறியுமறிவுமாறகின்றதோ? மாறுகின்றதெனின, அவ்வவவததைக்கோயாந்நாங்குகின்ற சாட்சியாபதிவதெது? வேறின்றமையி னொன்றேயெனவுணாக. நனவாகிறசாக கிராவத்தேதோன்றும்போது, அண்டபிண்டங்களுதோற்றும், அதுதோற்றச் சீவசொகிற சிற்றறிவுபோறிவுபேதந்தோற்றும், இங்ஙனந்தோற்றுவதைத் திண்ணமெனச்சொள்ளின, இதுமாறாதேயவவததைகளறிவுக்குக் காணுதிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மனுபவ மெவர்க்குமின்றே, ஆதலின்றிவொன்றேயென்க. அறிவொன்றதலாத சததொன்றேயெனவும், அதுவே சித்தெனவும், தன்னால்தானறிவதெனவும், தன்னால்தானவிளங்குவதெனவுங் கூறியதென்க.

(சு-து) சததுக்குச்சததுவேயினறென்பது. உண்டெனலமூடம். தன்னையிடடாயவாருக கயலின்பமேயெனரிசு சுயானந்தமின்றென்க. காரியஞ்செயுமோசததென, இங்ஙனஞ்சிலபிரிதிகளிருக்கின்றன. வேறொன்றால் சித்தனால்தானிருப்பதுயாதோ? அதுசததெனவும், தன்னால் தன்னையுணர்வதும், தன்னால்தானவிளங்குவதுமாயாதோ அதுசித்தெனவுமாம், இதனால், இருப்பதேவிளங்கலின் சததேசித்தெனவும், விளங்குவதேயிருத்தலின், சித்ததேசததெனவுங்கொளப்பபெற்றும். பெறவே, சததுஞ்சித்ததுஞ்சொற்பேதமேயன்றிச சிந்திதுமபொருட்பேதமின்றென விளங்கக்கண்டாம். காணவே, இவ்வொருமையே நிரதிசுயானந்தமெனத்துணிதலுக்கிடமாயிற்று. ஆகவே, சுவானுபவப்பேற்றிற் கிஃதே தக்கபுத்தியெனறேறகரினறது. இவ்விண்ணக்கவியானும் சச்சிதானந்த வொருமைக்குத்திகூறியவாறுகாண்க. யுத்தியெனல; தாககம், அனுமானம், யுத்தியெனலுமுன்னுமடங்கிய மனனத்தொன்று. இவற்றையொக்க வாய்க்கவிடத்து நமத்ததிக்கியைவதெந்

கனம், ஐயந்திரிபினறித்தெளிவதெவ்வனம்? இன்றாதலாலமைதியினறென்பதாயிற்று. ஆகவே, ஞானதூல சுறதலெற்றிதகு, தூலிலுள்ள யுத்திகஞ்சு சமாதானம் வேணடுவதினறெனின, பொயயைமெயயென்ற மூடொன்னு கவியில் ஞானமெய யேனைப் பொயபென்னலாமா? மூரத்தியாதிகளைக் கூறும் புராணமுஞ்சானறேரும் அதையேறபோருமூடரா? இதென்னவியப்பு. பயனின்றெனக்கண்டாம். (கசுஉ)

கசுங - கவி. அ - கை.

[சச்சிதானந்தவொருமையைச் சுருதியுத்தியாலவிளக்கிய வாறுபோல, அனுபவத்தாலுவிளக்குதுமெனலை யிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

சுருதியுத்தி யொத்ததுபோ லனுபவமுங் கேள்சமுத்தி சு கவா னந்த, மிருதிவடி வா தலினவ்வானந்த மேயறிவாம வேறங கில்லை, கருதுபிர னாயஞ்சமுத்தி பிரணடிவூரீ யிருந்திருளைக் கா ண்கின் றாயே, யிருதயத்திப படிநோக்கி யேகபரி பூரணமா யிரு நதி டாயே.

(இ - எ.) சுருதியுத்தியொத்ததுபோலனுபவமுங்கேள் சுமுத்திசுகவா னந்த மிருதிவடிவாதலினவ்வானந்தமே யறிவாமவேறங்கில்லை, எ-து. முன் னாகூறியது சுருதியுத்திக்கொத்தது நின்றறபோல, இனி யனுபவத்துக்கு மொத்துநிறக்ககூறுதும், அதனையுங்கேருதி. அதாவது, சுமுத்தியிறகாணு ஞ்சுமமானதுஸபூரணரூபமாதலின, அவ்வானந்தமேயறிவாம, இங்ஙனமன றியறிவாதற்கு வேறோர் நெறியங்கிருக்கயாங்கண்டிலம் — கருதுபிரளயஞ் சுமுத்தியிரண்டிலு ரீயிருந்திருளைக்காண்கின்றாயே, எ-து. எவருரினையும் குரியயுகாரதப்பிரளயம், சுமுத்தியவஸதையெனஹுமிரணமிகாலத்தினு ரீயி ருந்துகொண்டாகுமூடிய விவவிருவிதவிருளையுங்காண்கின்றனையன்றே — இருதயத்திபபடிநோக்கி யேகபரிபூரணமாயிருந்திடாயே, எ-து இவ்வாறு னதுளளத்திலெக்காலத்திலும், எவவிடத்திலுரீயிருக்கநோக்கி யேகபரிபூர ணமாகரீயிருந்திதி, எ-து.

தினசமுத்தி, நனவிறசமுத்தியெனக்காட்டாதுபொதுப்படக்கூறியது; சுக்ரூபமேஸபூரணரூபமாகத்தழத்தலும், மீண்டுமநதஸபூரணரூபமேயநதச சுக்ரூபமாகப்பெருகலு மிவவிறசமுத்தியிலுமாதலினெனக். ஆயிறசமுத்தி பேதமென்னே? ஒன்றுநனவிறசமுத்தி, ஒன்றுமூடசமுத்தி. இதனால், ஞெப் தியேபிரியம், பிரியமேஞெப்தியெனக்கண்டாம். இவ்வனுபவம் மூடசமுத் தியிலெவ்வனமெனின், நீத்தினாததெளிவிலெழுநினைவு சுமாயிருத்தலின னும், விவகாரமுடிவிலயீண்டுமுறங்குங்கால், அந்நினைவுச்சுத்தாகாரநடுவித் தனிப்படும், அவ்வனநதனிப்படுத்தலேசுக்கப்பெருக்காம், அச்சுக்கப்பெருக்குக் கங்காணீரீயிம்போது சீறியெழுதல்கினைவன்றே, அப்போ தச்சுக்ம ரினை

வாயிருத்தலினுமெனக். சததெனபதுவேறன் றுநீயேயெனக்காட்டப் பிரளயஞ்சமுத்தியிரண்டிலு நீயிருந்திருனைக்காண்கின்றாயெனவும், உனை விடப்பரிபூரணமேறெனறெனக்காட்ட, இருதயத்திப்படிநோக்கியேகபரிபூரணமாயிருந்திடாயேயெனவுகூறியவாறுசாண்க. தன்னையிங்நன்மவிசாரித்துத்தெளிந்தவரோ? அருள, பரிபூரணம், ஆனந்தம், ஆனந்தாதீதநனைவிடவேறெனப்போ. நீயேதெளிந்தெனத்தன்னனுபூதிநீலையைக்குறிப்பித்தாரான்க. முநதியனுபூதி கூறுதது, தலைதடுமாற்றமென்னுநதந்திரியுத்தி.

(க-து.) அறிவேயானந்தம், ஆனந்தமேயறிவெனல விசாரனைத்தெளிவிவென்பது. ஆயினமுடத்திலின்றோவெனின, உண்டு விசாரியாசமுற்றமேயென்க. அறிவனநியவானந்தமும், ஆனந்தமனநியவாயிவுமில்லை. அறிவுரானெனலாயின, ஆனந்தமயாது? பரமெனின, நானெனலின்றோ? அதுத்தாகாரமாயதெனின, அப்போதயலெனல சமநுமினமையி னுனந்தமுமயலன்றும். இதுகறவித்தேதமனநியறிவானந்ததேத மெனலுமின்றும். (கசுந)

கசுச - கவி. அ - கை.

[இவ்வனுபூதிகேட்டவகணமே சமாதிகூடித்தெளிந்தானெனலையிககவியிறகூறுகின்றார்.]

பலகலைபு முண்டநதருரு மொழிந்தபடி யிவனுமனு பவமவிடாமற, பலமலரின மதுப்போலச சச்சிதா நந்தமொன்றாம பரமார்ப் துதைப, பலபொழுதுங் கலமுடிச் சமாதியிருந் தான் விழித்துப் பார்த்த போது, பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு படமா னுனே

(இ-ள்.) பலகலையுமுண்டநதருருமொழிந்தபடி யிவனுமனு பவமவிடாமல, எ-து. சகலசாஸ்திரத்தோச்சியுமுள்ள சற்குருநாதனகூறியவண்ணம் மாணுகாஹுந தனதனுபூதி நீலையினவிடாமல — பலமலரினமதுப்போலச சச்சிதானந்தமொன்றாமபரமார்த்தத்தைப பலபொழுதுங்கணமுடிச்சமாதியிருந்தான, எ-து. பலமலரினினறுசோககப்படடதேன்கூடுபோன்று, சச்சிதானந்தவொருமையெனப்படுவதே பரமார்த்தமாதலால், அதனைக்காணுனககணமுடிவெகுநேரஞ்சமாதியினின்றகலாதிருந்தன்ன. — விழித்துப்பார்த்தபோது பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களெலாந்தோன்றுமொருபடமா னுனே, எ - து, பின்னாலிழித்துப்பார்த்தபோது, பலவேறுவகைவடிவாயுள்ள சராசரசித்திரங்களனைத்துந் தோன்றவரையப்படடிருக்கின்ற வொருபடத்தைப்போலத்தானாயினள், எ-று.

பரமார்த்தத்தையென்னுஞ்செயப்படுபொருளுக்குப் பயனிலையின்றதலால், காணவென்பதைவருவித்தாம். தனக்கனனியமாகக்காணுது தானாகியவியாபகவிளக்கத்திற சராசரமாயுள்ளவனைத்தையும்காண்டலிற படத்தையுயமைகூறினார். படத்தைப்போ லென்னுது தான்படமானுன்னந்த

னூல, உருவக்மெனிநுமமையும். பரமாரதத்த்குசசசிதானந்தங் குண
மெனபாரா மறுக்கச் சச்சிதானந்த மொன்றாமரமாரதத்தையென்றா.
சமாதிவிட்டு பிரியகூட்டாமையிற் பலபொழுதுமெனபதற்குப் பலதரமு
மெனபாருமுளா. சமாதியிலென்னுது விழித்துப்பார்த்தபோது தானொரு
படமானுனென்றதனூல, சகசசமாதியெனப்பெற்றும்.

(க-து.) தானேசமஸ்தமுமாகவிளங்கினனென்பது இங்கேயிவன்பட
மானுனென்றதனூல, விருத்திதிருட்டாரந்தமெனப்பெற்றும். பெறவே, ஏனை
யழுன்றுந் தானேயமையுமென லருத்தாபத்தியெனக்கண்டாம். மதுவென
பது, ஆகுபெயர். பலமலரின மதுகூட்டாவனநித தேனகூடிண்மைபோ
லச் சச்சிதானந்தவொருமையனநிப பரமார்த்தயின்மையின, ஒருமையே
வடிவாயிற்று. ஆகவே, வடிவுமபண்பாதலாறபண்புவமை. என்னே, 'பண
புரதொழிலுமபயனுமென்றிவற்றினெனனும விதியாறகாணச். (சுசச)

கசுரு - கவி. அ - கை.

[துரியாதீதமுமேழாமபூமியும்க்கியமாமெனக் கூறியநிலையினையும்
அதன்வகையையுநதெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணுக்கன
வினாவலை யிக்கவியிறகூறுகிலுரா]

இதயமொத்த சறகுருவே நமக்கிதுவே விநோதமன்றி யினி
வே றுண்டோ, வதையுரைத்து மதைநினைத்து மிருப்பதனோ
ஞானிகளுக் காண நீதி, முதலுரைத்த துரியாதீ தமுமேழாம
பூமியும்க கியமா மென்ற, பதமுமதின் வகையுமெனக் கெளிதா
கத் தெளியும்வண்ணம் பணித்தி டரோ.

(இ-ள.) இதயமொத்தசறகுருவேநமக்கிதுவே வினோதமன்றியினிவே
றுண்டோ, எ-து. அடியேனமனதுக்கியைநதெழுந்தருளியசறகுருநாதனே
நமக்குவிநோதமாயதில்நிலையெனநி யிதுபோலவதினியாவதுவேறுநாச
க்காணுமோ? இன்றாதலின — அதையுரைத்துமதைநினைத்துமிருப்பதனோ
ஞானிகளுக்காணநீதி, எ-து. அங்ஙனமாயவனுபூதியையுரைத்துக்கொண்டும்,
அதையே சிறுதிதுக்கொண்டுமிருப்பதலலவோ ஞானிகளுக்கியைநதவொ
ழுக்கமாவது. — முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாமபூமியு முக்கியமாமென
றபதமுமதனவகையு மெனக்கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம்பணித்திடுகோ,
எ-து. முன்கூறியதுரியாதீதநிலையும், ஞானபூமியிலேழாமபூமியும், முகி
யமாமெனறுகூறியபதமும், அதனவிபரமுமினையவென வெளித்திறெளி
துகொள்ளும்வண்ண மடியேனுக்குவிளக்கியருளும், எ-து.

இதுகாறுமில்லையெனக்காட்ட, இனிவேறுண்டோவெனவும், ஏனையரு
க்கன்றெனக்காட்ட, ஞானிகளுக்காணநீதியெனவும், இநதநிலையைப்பொ
துவாக, கருட - கவியிறகூறியிருப்பதால், முதலுரைத்தவெனவுகூறினா.

இவ்வினாக்களுக்குவிடை, கருசு-முதல, கருங்-கவிவரையிற்காணலாம். முக்கியமாமென்னும்வினைக் கெழுவாய், துரியாதீதமும், ஏழாமபூமியுமாதலாலவற்றைச்சங்குகயிறசோககப்படாது. எனறவென்னுமவினைக்கெஞ்சியது; பதமும், அதனவகையுமாதலாலிவ்விரண்டைப்பதறிவினுவியதாகவிககவி காட்டுகின்றது. ஈனகெவகெடறஞக கவிர்யையிறகொளலாம்.

(க - னு.) மரணாநனிவிரண்டையுந தெளிந்துகொளளுமாறுவினுவின்னென்பது இவ்விரண்டையுமவிடைகூறுங்கால தானேதுரியாதீதமும், ஏழாமபூமியுமாமாறு. உரைகருந்தவியனறு, கவிக்குரையாதலா பிககவிககியைக்கவகவக மெய்யுறும் எனவையதும். (உசுரு)

கசுசு - எவி. அ - கை.

[இவ்வினாவுக்கு விடை ஞானபூமியிறசோகதாதலின, ஞானஞ்ஞாநபூமிநனவிராக காவிலு தெரியாதெனக்கருதியிடுகவிபு ஸ்ரீஞானபூமிகளேதெரிவினக் அவுநிவெயர் கவிக்கூறுகின்றா.]

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேபூ ஞானபூ மிகளே மென்பா, நினைபவற்று ஞானபூமிகளே தையுமுந்தி யியமபக கேளாய, தனிவிதது சாககிரஞ்சாக் கிரமகா சாககிரஞ்சாக் கிரத்தைச் சார்ந்த, கனவுகளுக கனவுசாக் கிரஞ்சமுத்தி யென்றெழுபோ கணித்தார் மேலோர்.

(இ - ளு.) வினவுமிடத்தஞ் ஞானபூமிகளே ஞானபூமிகளே மென்பா நினைபவற்று ஞானபூமிகளே தையுமுந்தியியமபககேளாய, எ-து. அதைக் குறித்துச் சொல்லுமிடத்தில், அஞ்ஞானபூமிகளேமென்றும், ஞானபூமிகளேமென்றும் சததுகளசொல்லுவார்கள. இனிவவிரண்டிப்பிரிவினு; அஞ்ஞானபூமிகளே தையு முன்னசொல்லுதமதனைக்கேளுதி — தனிவிதது சாககிரஞ்சாக் கிரமகாசாககிரஞ்சாககிரத்தைச்சாரந்தகனவுகளு, எ-து. தனிமையாயுள்ள விக்ரமககிரம, சாக் கிரம, மகாசாககிரம, சாககிரசொப்பனம், சொப்பனம் — கனவுசாககிரஞ்சமுத்தி யென்றெழுபோகணித்தாராமேலோர், எ-து. சொப்பனசாககிரம், சுருத்தியெனறிவாநமே மூபோகையுஞ்சத்துகளசொல்லினா, எ-து.

தனித்துறிதலின, தனியென்றார். எனபானொன்றதனதுக்களவறு விததாம், இதுதோன்றவெழுவாய.

(க-து.) வெளிப்படை.

(கசுசு)

கசுசு - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானபூமியேமனுள நானகுபூமிகளினியல்பையிககவியிழ்க்குகின்றா.]

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான் முதல்வித்தாரு, மிந்தவறி விறபண்டலீ லாவகந்தை முளைபோலார்

மிதுந னாவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மாகாந னவா, நந்துமகங் கொடுநனவின மனோராச் சியஞ்செ யலே நனக்க னவே.

(இ-எ) முநதவகண்டதெழுமோரறிவுமாததிர மதுதானமுதலவித தாகும், எ-து. அகண்டபரிபூரணமாகவிளங்குஞ் சத்தசயஞ்சைதன்னையத திலமுதலில தானமாததிரமாக வெழுந்தருடதி புரிபெய்துவோவதுவே விந்துசாக்கிரமெனப்படும் — இநதவறிவிறபணடி லாவகத்தை முன்பு லாமிதுநனவாக, எ-து. இநதருபதி புரிப்பிலமுன்னென்றுமி ாச வான வமங்குரம்போலமும, இதுவேசாக்கிரமெனப்படும் — வாய்வந்துபிறவி தொறு மகமமதைவளருமிதுமகாநனவாம், எ-து. அநதவகந்தையாலயா னெனதெனமகமமதை பிறவிதோறும் வந்துவந்து வளந்துகொண்டிரு க்கும், இதுவேமகாசாக்கிரமெனப்படும் — நந்துமகங் கொடுநனவினமனோ ராச்சியஞ்செயலேநனக்கனவே, எ-து. அநநனம் வளாநது கொண்டுருசகு மகமமதைகொண்ட சாக்கிரத்திலமனோராச்சியஞ்செயலே சாக்கிரமென பனமெனப்படும், எ-து

மகாசமுததிரத்திறபரமானுபோலெழா திவலைபோலென, எ-து. வெ னனனதுமிகைட்டமாததிரமெனவா, அந வனமெனநதுகொண்டிருட்ட தைப பற்றி நந்துமகங் கொடுநனவுக்கறினா முன்னெனது பிலலாதறிவுபுரி ததலபோறலின, விந்துசாக்கிரமெனவும், அவநனமெபுரித லலரவா வறிவான தகந்தையெனநங்குரம்போலாகத் தாஹுதனமட ராக்கிர மட லின, சாக்கிரமெனவும், இவவகந்தைமே ிட்டாறபிறவிதோறும்மகமமதை வளரும், அவவகமமதைருபமாகவளர் தலபோனதறிவுபுரித லலலில், மகா சாக்கிரமெனவும், அவவகமமதைமேல் டால தடையி எறிமனோராச்சிப மபுரிதல்போனநவவிபுகாண்டலின, சாக்கிரமெனபனமென வ மட ததெ னக. (சசச)

கசஅ - சவி. அ - கை.

[ஓனையமுனறுபூமிபிளியலபை யிக்கவியிறகூறுகின்றா]

உணடுறங்கி மனோராச்சி யஞ்செயலெசொப் பனமெனும் பே ருடைய தாகும், பணடுறனாக கணடுமறந ததைமீண்டு நினை ப்பதுசொற் பனந னவா, மணடுமிருண முடுவது சமுத்தியா மஞ்ஞான வகைகள் சொன்னோம், விணடுமிறை முத்திதரு ஞான பூ மிகளேமும் விளம்பக் கேளாய்.

(இ-எ.) உணடுறங்கிமனோராச்சியஞ்செயல சொறபனமெனும்பேரு டையதாகும், எ-து. உணடுறங்கிமனோராச்சியஞ்செயதலே, சொறபனமெ ன்ணும்பெயாபெறுவதாம் — பணடுறனாககணடுமறந ததைமீண்டுநினைப்பது சொறபனநனவாம், எ-து. முன்சாக்கிரத்திறகணடுமறநததை மறுபடியு

நினைப்பது சொறபனசாகிரமாம:— மணமியிருணமூடுவதுசமுத்தியா மஞ்ஞானவகைகளசொனனோம, எ-து. மிகுந்தவிருளமூடிக்கொள்ளததருவதுசமுத்தியெனப்படுவதாம், இதுவரையிலுமஞ்ஞானபூமிபேதங்களைச் சொல்லினோம் — விண்யுகிறைமுதுகிதருஞான பூமிகளேமூமவிளமபககேளாய், எ-து. பரிசேதபேதமகனறுபரிபூரணமாவிளங்குமுத்தியைத் தரத்தக்கஞானபூமிகளேழையு மினியாஞ்சொலலககேளுதி, எ-று.

அங்ஙனமனோரசியருசெயதலோ மீண்டுமங்குவதுபோலறிவுகாண்டலை, சொறபனமெனவும், முனகணமிமறநத்தை மீண்டுநீண்பபதுபோலறிவுகாண்டலை, சொறபனசாகிரமெனவும், நனகுமங்குகால் மிக்கவிருளமூடிக்கொளவதுபோலறிவுகாண்டலை, சமுத்தியெனவுநகூறியதுகாணக.

(4-து.) இந்நவஞ்ஞானபூமியேழ மத்திபாரோபமெனக்காட்டக்கூறியதெனபது. ஆகாயமானதி, காற்று, அகநிலி, நீர், மண்ணுக்கப்பரிணமித்ததுபோறகாணினும், அவற்றால் தனக்கானிவிராத்தினைத்தனையுமில்லை. அதுபோல, சுராதியாதிவிதப்பரிணியவறிவானது, அஞ்ஞானபூமிகளாகியமூலப்பகுதிமுதல் தருவிருதினீராகக்கிடந்த சுறப்பனகளாகப் பரிணமித்ததுபோறகாணினும் மவவவற்றி னுவிவிராத்தி தினைத்தனையுந்தனக்கில்லை. உள்ளதுபோறகாண்டலி னிங்ஙனங்கூறினானக இல்லாததையுள்ளதுபோறகூறவதாய், உள்ளதாகக்கருதியதைவிலகத்தென்க. இல்லாததையிலையெனக்கூறி னெயருமேலார். அதாவது, அறிவையனநிச்சகமென்பதில்லையெனக்கூறுதல்போலவது. இருவடிக்கிரமங்களாறசகமுள்ளதாகமுடிக்கினைவாகமுடனபாதி. இங்ஙனமுடனபாடாக யாமுங்கலநது மெல்லமெல்லத்தனாத்தபவேணமும். எங்ஙனமெனில், உலகமுமாயமுங்கடவுளசங்கற்பத்தாலன்றித் தோன்றசதறுஞ்சுருதியுத்திகண்டிலம். ஆசுவே, அநதச்சங்கற்பம், நமக்குமுலகுக்குங்காரணமோ வன்றோ? காரணமெனின், மூன்றுகாரணத்துளயாது? துணைக்காரணமெனின், அப்போதுகடவுளியித்தகாரணமாகின்றத. முதற்காரணமெனக்கே? மாயையெனின், யாமாசாமாயா, என்பதற்கருத்தமெனின்? இதுமலடிமைநதனெனருறபோலும், என்ககாட்டி வயப்படுத்தவதெனவறிக.

(கசஅ)

கசக - கவி. அ - கை.

[இனிஞானபூமிகளேழையுங்கூறுவானவேணடி யவற்றின் நாமங்களைக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

புலவாபுகழ் முதறபூமி சுபேச்சைவிசா ரணையிரண்டாம் பூமி யாகு, நலதனுமா னசிமூன்றாம் பூமிசத்து வாபத்தி நாலாம் பூமி, சொலுஞ்சமுசத் திப்பேரும பதார்த்தாபா வனைப்பேருந் துரியப பேரு, மலினமறு மகனேயைந தாதேழு பூமிகளா வஞ்ஞத்தார மேலோர்.

(இ-ள்.) புலவர்புகழ்முத்தழ்மிசேபேசசை விசாரணையிரண்டாமழ்மியா
கும், எ-து. மகானகளால மதிக்கப்பெற்றஞானபூமிகளில், சேபேசசை மு
த்தழ்மியெனவும், விசாரணையிரண்டாமழ்மியெனவும்—நலதனுமானசிமு
னரூம்பூமி சததுவாபத்திநாலாம்பூமி, எ-து. நலதனுமானசிமுனரூம
பூமியெனவும், சததுவாபத்திநானகாமபூமியெனவும்—சொல்லுசமுசத்தி
ப்பேரும் பதாரத்தாபாவணைப்பேருநுரியப்பேரும், எ-து. சொல்லாநின்ற
சமுசத்தியென்னும்பெயரும், பதாரத்தாபாவணையென்னும்பெயரும். ஆரிய
மென்னும்பெயரும்—மலினமறுமுகனையெனநாதேமு பூமிகளாவதத்தா
மேலோரா, எ-து. களங்கரகிதமானஞானபுத்திரா! ஐந்தாமழ்மியெனவும்,
ஆறும்பூமியெனவும், ஏழாமழ்மியெனவும் பெரிபோரள வகுத்துச்சொன்
னாகள், எ-து.

சமுசத்தி, பதாரத்தாபாவணை, ஆரியம், இவ்வாறே, ஐந்தாமழ்மி, ஆற
ம்பூமி, ஏழாமழ்மியெனக்கூறியது, நிராநிறை. சேபேசசை சடமவிருமபல.
விசாரணை, அங்கலியகவிசாரணையிறறலைபுதல. நலதனுமானசி முனஞ்ஞுகல.
சததுவாபத்தி, உண்மையிலியேபுறல் சமுசத்தி, சங்கமபதமல. ஆரியம்.
அறிவுவிளக்கம், என்பன. சபமவிருமபல. மங்குளசமாதலையிருமபல. ஆந
வது; பூவபடசமாததனையாதது. நல, சொல்லம், இவ்வுடசமுறை.

(க-து.) ஞானபூமிகளினுமங்களை யுணர்த்தியதென்பது. இவ்வகையா
தற்கிதுதொகையெனப்படும. (௪௪௯)

கரு0 - களி ஆ - சை

[ஞானபூமிகளினிலே யிளையவெனத் தனித்தனியினங்க ளாங்கு

பூமிகளாய்க் கவிரிந்தனானுள்ளா.]

துறசங்க நிவிர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்புவது சேபேச
சையாகு, நறசங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகலயிசா நலோ
யா நம்பி, முறசங்க வீடணோகா விடநனுமா லியிரிந்த புறநறி
னாவந்த, சறசங்க மனதுலுண்மை யறிவுதித்தல சததுவாபத்தி
தானே.

(இ-ள்.) துறசங்கரிவிரத்திவந்து சிவஞானமவிருமபுவதுசேபேசசையா
கும், எ-து. பொருளல்லவறதைப்பொருளாகக்கொள்ளும் ஆசசங்கசாரப
கன்று மேலாயஞானமாதற்குவிருமபுவது சேபேசசையெனப்படுவதாம்—
நற்சங்கமொழிவினவி ஞானநூலபழகலவிசாரணையாம், எ-து. பொருளைப்
பொருளாகக் கொள்ளுஞ் சறசங்கத்தைத்தழ்வி யவருரைக்கு மொழிகளை
யையமறக்கேட்டு, இஃதொக்கஞானசாஸ்திரங்குகிற பலகாற்பழகலவிசார
ணையெனப்படுவதாம்—நம்பிமுறசங்கவீடணைகளவிடநனுமானசி, எ-து.
உண்மையைச்சொல்லுதலா லவற்றினம்பிக்கையுறறு முன்னா தனக்குசகங்
கமாரின்றுள்ள வீடணத்திரியங்களை விடக்கறல் தனுமானசி யெனப்படுவ

தாம்—இந்தமூன்றினுஞ் சமசங்கமனதிலுண்மையறிவுதித்தல் சததுவாபத்தினானே, எ-து. இந்தமூன்றேதுக்களாலுஞ் சமசங்கமயமானமனதின்கண் மெய்யுணாவெழல் சததுவாபத்தியெனப்படுவதாம், எ-து.

(க-து.) நானுபூமி, சுபேசசை, விசாரணை, தனுமானசி, சததுவாபத்தியென்பன (கரு0)

கருக - கவி. அ - கை.

[வனையமுனறுபூமிகூர்நிலை யினையவென விக்கலியிற்

கூறுகின்றா.]

சததுவததின் மனமுறைநது மித்தையெலா மறத்தல்சமுசத்தி யாகு, மத்துவிதா னாதமவருந் திரிபுடிபோம பதாரத்தாபாவனைய தாகும், வத்துநிலை யிருந்தபடி யிருந்தமவு னசுபாவநுரிய மாகு, மிததுரிய பூமியைமுன றுரிபாதி தப்பதமென றதுவுங் கேளாய

(இ-ள.) தத்துவத்திலமனமுறைநது மித்தையெலாமறத்தல்சமுசத்தியாகும், எ-து. உண்மையாதோவதிலமனமானதமுத்தி மித்தையெனப்படுவனவெவையோ வவற்றையொருங்கேமறத்துவிதல் சமுசத்தியெனப்படுவதாம் —அத்துவிதானாதமவருந் திரிபுடிபோம பதாரத்தாபாவனையதாகும், எ-து. அத்துவிதானாததயமாபதனால்திரிபுடிபோகத்தகுவது பதாரத்தாபாவனையெனப்படுவதாம் —வத்துநிலையிருந்தபடியிருந்த மவுனசுபாவநுரியமாகும், எ-து. பிரமவஸ்துவினிலையெவ்வனமிருந்ததோ வுத்திருந்தவண்ணநானுமிருக்க வதாலெய்துமவு னசுபாவநுரியமெனப்படுவதாம் —இத்துரியபூமியை முனதுரியாதிதப்பதமெனறதுவுங்கேளாய, எ - து. இரத்ததுரியபூமியையே முன்னதுரியாதிதப்பதமென்றுசொன்னமே யதனையுமிப்போதுயாங்கூறக்கேளுதி, எ-து.

உறைந்தென்பது, உறைந்தென்றாயது ; தனவினைபிறவினைமயக்கம். இங்கேயுண்மையாவது, ஆனமா. உதாரணம். மெய்யதேதெனிற சச்சிதானந்தமா வியாபிக்குமானமாவே. இன்னுமுண்மையாவது ; ஞானம். சிவமெனறகும், ஆனயாவென்றகும்பொருள் , ஞானத்தையன்றிசுசோதனையிலவேறுகண்டாருளரோ? உளரானில், உபாதிருளநதொழிலனறே? இம்மூன்றுறையுந் தள்ளிக் காட்டவேண்டும். கூடாதெனில், ஒத்துக்கொளவதற்குத்தடையெனனை? இதுநிறக் சுசாதியாதிபேதமிறந்ததாதலினஞானத்திலமனமுறைதற்குத்தடையெனனை? உறையவே, மித்தையெல்லாமறக்கவரும். மறக்கவரவே, அத்துவிதானாதமவரறகும், திரிபுடியொழிவுக்கு மிடமுண்டாம். உண்டாகவே, பரமெவ்வனமிருக்கின்றதோ வவ்வனமிருக்கத்தானேயமையும. அவ்வனமாயவமைதியே, சுபாவமெனத்தக்கது. அசுசுபாவமே மகாமெளனமாம்.

(க-து.) இவ்விரண்டிகவியானு ஞானபூமியேழிணிலே யிணையவெனவிளக் கினொனபது. இவ்வனம் விளக்கியது, இனித துரியததிறகு மதித்தததிறகு மபேதவகாட்டவேண்டியெனக. இவ்வனமவிளக்காவிடிலெழுத்ததரியாகவி போலும். (கருக)

கருஉ - கவி. அ - கை.

[துரியமேதுரியாதீதமெனறகு ஞானபூமியேழையுஞ் சுத்தபஞ்சா உஸதையாக விககவியிறகூறுகின்றா.]

முறபுவிமூன் றினுமுலகந தோன்றுதலாற சாக்கிரமாம் மூன்றற கப்பாற், சொறபனமா மதுவுமெல்ல நமூவுமஞ்சாம பூமி யே சுழுத்தியாகு, மற்புதமாஞ் சுவானுபவ மிகுமாறாம புவிது ரிய மதறகப் பாலோர், கற்பனையில லாதவிட மதிதமென்று மவு னமாக் காட்டிம வேதம்.

(இ-ள.) முறபுவிமூன்றினுமுலகந தோன்றுதலாறசாக்கிரமாம், எ-து. ஞானபூமிகளில் முதலிலுள்ள சுபேசசை, விசாரணை, தனுமானசி யெனலு மிம்மூன்றுபூமிநிலைகளையதினு முலகநதோற்றிககொண்டிருப்பதாற சாக கிராவஸ்தையெனப்படும — மூன்றறகப்பாறசொறபனமாமதுவுமெல்ல நமூ வுமஞ்சாமபூமியேசுழுத்தியாகும், எ-து. அநதமூன்றுபூமிக்கப்படாலெய்திய நானகாமபூமிநிலையே சொறபனாவஸ்தையெனப்படும, அநதநானகாமபூமி நிலையு மெல்லமெல்ல நமூவதக்க வவசரததுதிகு மைந்தாமபூமிநிலையே சுழுத்தியவத்தையெனப்படும — அறபுதமாஞ்சுவானுபவமிகு மாறாமபுவிது ரியபதம், எ - து. அவைவநதாமபூமி நிலைக்கபடால மிகுவுமற்புதமாயுள்ள தனதுசுவானுபவநிலைதோன்றும், அநநிலைமீக்குறலையாறாமபூமியாகும், அவ வாராமபூமி நிலையே துரியபதமெனப்படும:— அதறகப்பாலோகறபனையிலலாதவிட மதிதமெனறமவுனமாககாட்டிமவேதம், எ-து அநதவாராம பூமிநிலைக்கபடா லெழுநிலையாகிய வேழாமபூமி யாதோககந்திதமு மிறநத விடமாம், அவவிடமேதுரியாதீதமென்று வேதமானதுசொல்லாமலமவுன மாகக்காட்டிவிடும, எ-று.

சிவஞானம்விருமபல, ஞானதூலபழகல, ஈடணைகளவிடல, இம்மூன்று முலகத்தைமறைக்கற்பாலதனறாமையின, புவிமூன்றினுமுலகநதோன்றுமெ னவும், தொக்கியிருப்பதால, நானகாமபூமியை வருவித்தாம். ஞானேதய விளக்க உலகஞ்சாயாவடிவமபோற காணசசெயதலின, மூன்றறகப்பால சொறபனமாமெனவும், தததுவத்திலமன்முறைநதபோது மித்தையெனப படுவனவற்றையெல்லாம மறநதுபோகச செயதறபாலதாதலின, அதுவு மெல்லநமூவுமைந்தாமபூமியே சுழுத்தியாகுமெனவும், அப்போதகுகேயெ ழுமானகநத் துவிதமிறநததாதலினும, திரிபுடியெனபகிருத்தற கிடமன் றுமையினும, அவ்வானநதநதெரிவுமயமாதலினும, அதனை, அற்புதமா

ஞ்சுவானுபவமிகுமாறும்புவிதுரியமெனவும், சுததசைதனயமெனவனமிருந்ததோவங்ஙனநதானுதலை, அதற்கபபாலோகறபணியில்லாதவிட மதிதமெனறுமவுனமாக்காடபிம வேதமெனவுநகூறியதெனக.

(க-து.) முன்னர்கூறிய துரியநிலையே துரியாதீதமனறிவேறெனறென்றகூறியதெனபது. இதுவுமவேதநதிரம். மெல்லவெனபது செய்யுணடை, மௌளவெனபது துலகவழக்கம். சுகானுபவமெனினும், சுவானுபவமெனினுமொகரும். இது மருஉ. பூமியுமிடமாதலா லிங்கே கறபணியில்லாதவிடமெனறதை யேழாமபூமியாக்கினும் (கருஉ)

கருஉ - கவி. அ - கை.

[துரியமேதுரியாதீதமெனறையுறவண்ண மின்னும் வேறுவகையாற சமாதானமிககவிபிறகூறுகின்றா.]

துரியநிலந் தனிற்றுரியா தீதமெனின் மயக்கமென்று சுருதிமேலோ, ரரியதொரு விதேகமுத்தி யதிதமெனபா ரதுகணக்கிலாறும்பூமி, மருவுசமுத்தியிறகாட்சி சுமுத்தியென்பா னொன்பதுநீ மனதிற கொளவாய, பெருமைதரு ஞானபூ மியின்விகறப மின்னமுண்டு பேசுக கேளாய.

(இ - ள்.) துரியநிலநதிற துரியாதீதமெனின் மயக்கமென்று சுருதிமேலோரரியதொருவிதேகமுத்தியதிதமெனப ரதுகணக்கிலாறும்பூமி, எ-து. வேறெனதுதுரியபூமியிலதானே துரியாதீதமெனக்கூறின் ஐயமெய்துறுமென்று பிரபலசுருதியிலவல்லசானறோ, அநிதற்கரியவொப்பறவிதேகமுத்தியெனப்படுவது துரியாதீதமெனக்கூறுவர், அநுநனகசுறப்படுவதுமஞானபூமியேமென்னுங் கணக்கிலாறும்பூமியெனப்படுவதாம். —மருவுசமுத்தியிறகாட்சிசுமுத்தியெனபாொனபது நீமனதிறசொளவாய, எ-து. ஆயினேழாமபூமியோ, அங்குள்ள சுமுத்திசம்பந்த மில்லாதவறிதுயிலென்பர், என்றவாககூறுவதையு முனமனதிறகொளருதி: —பெருமைதருஞானபூமியின்விகறப மின்னமுண்டுபேசுககேளாய, எ-து. யாவறறினுமிககவுயாவுதரத்தக்க ஞானபூமிகளின் விகறபங்களின்னுமுண்டு, அதனை யாநகூறக்கேருதி, எ-து.

அதுவுமெனபதிலுமமை தொக்கது. அதுகணக்கி லாறும்பூமியென்றதஞல, முனகவிப்படிதுரியமெனறயிறறு. ஆகவே, துரியமேதுரியாதீதமெனக குறிப்பித்ததாகக்கண்டாம். ஆறும்பூமி துரியாதீதமாகவே, யேழாம்பூமியோ வென்றாம். அவவேழாமபூமி துரியாதீதத்துக்கு மேலிட்டதெனத்தோன்ற, மருவுசமுத்தியிற காட்சிசுமுத்தியெனறகுச சுமுத்தியாயினுமுடமல்லாததால் சுமுத்திசம்பந்தமில்லாத வறிதுயிலென வுனாகொண்டாம். இல்லெனபது வினைதொகையாதலி னியலபாயிறறு. எனபதுமென்றதிலுமமை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை. அதீதமென்றபோதுமே மேலறிதுயி

லென்றது; மிகைபடக்கூறலென்னுங் குறறமாமேயெனின, அறிதுயிலாவது; எல்லாமறிந்தமெல்லாமறிபாதது. துரியாதீதமாவது; எல்லாமறியாதது. ஆயின மூடசமுத்தியினும்தீதஞ் சிறந்ததென்றதென்பறறியெனின, தத்துவ விசாரத்தெளிவு காரணமாகவந்ததாதலினென்க. எல்லாமறிந்துமறியாத்தி லெனசிறப்பெனின, மூடமுமனறு, தெளிவுமனறெனப்பறறியென்க. சத துக்களேழாமபூமியைக் காட்சிசமுத்தியென்பொனமுடிக்க. ஏழாமபூமியி னையெச்சம். துரியம், சீவன்முத்தி. துரியாதீதம், விதேகமுத்தி. எனவே, துரியமேலீடேதுரியாதீதமென்றஞ், கணக்கிலாறும்பூமியென்றா. துரியமே துரியாதீதமெனினமயக்கமுறுமேயெனின, சுருதிமேலோர்விதேகமுத்தியே துரியாதீதமெனக்கூறலாமா? அதுவு மெற்கவியிற்கூறியகணக்கி லாறு ம்பூமியெனனலாமா? அங்ஙனம்பிரபலசுருதிகளிருப்பதாற் கூறலாமெனின, இதுவுங்கூறலாம். ஆதலினையென்னே. எனவே, சுருதிசமமதமிங்ஙனமிருப் பதுபற்றிக்கூறலாமென்க. இதுகூடாதெனின, அதுவுங்கூடாது. அதுசான றேராட்சியாதலா விங்ஙனங்கூறினானென்க. இன்னும், மருவுசமுத்தியிற காட்சிசமுத்தியெனப்பதற்கு, பிரபலசுருதிகளிலமருவிய சீவசமுத்தி, சீவச முத்தி, பரசமுத்தியெனப்படுஞ் சமுத்திபேதங்ஙனி லேழாமபூமிகாட்சிச முத்தியெனப் பொருள்கூறினு மையமின்றியமைபும். இங்ஙனமுமாகொள ளிலேழாமவேறுதமையாதலா லகரமற்சரமாகத்திரியலாம்.

(க - து.) சுருதிசமமதம்போல மகானகசம்மதமு மிங்ஙனமிருத்த லின் துரியநிலநன்றிறுரியாதீதமெனல பொருநதுமெனபது இங்ஙனங்க விநோககறியா ருனாவேறென்பா இதனாறகவிவேறுகுமா, சுவிகலிங்கணம வேறுகுமா? இவ்வுதலாநதோன்றாமை. (௨௫௩)

கருசு - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானபூமிக்ணையடைந்தோ ரவசரநாமங்கண் யக்கவியற்கூறுகின்றார்.]

முன்னிலங்க ளேறியமூ வருமப்பி யாசிகளா முதத ரல்லர், பின்னிலங்க வரன்வரியான வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தா பே த மாகுஞ், சொன்னநடுப பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவிததாந தாய முத்த, நின்னமுமப பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறிய யான சொல் வேனே.

(இ - ள்.) முன்னிலங்களேறியமூவரு மப்பியாசிகளாமுத்தரல்லா, எ - து. முதலிலுள்ள சுபேசசை, விசாரணை, தனுமானசி யெனனுமூறுபூமி களி லேறிவந்தமூன்றுபேரு மப்பியாசிகளன்றிச்சீவன்முத்தரல்லா. — பின் னிலங்களவரன்வரியான வரிட்டனெனுஞ்சீவன்முத்தாபேதமாகும், எ - து. கடையிலுள்ள வைரதாநிலத்தேறியோன்வரன், ஆருநிலத்தேறியோனவரி யான், ஏழாநிலத்தேறியோன வரிட்டனெனக்கூறப்படுவா. இதுதான்சீவன்

முததாபேதங்களாம்—சொன்னநிபபூமிவந்த ஞானியேபிரமவிததாநதாய முததன, எ-து. இப்போதுசொல்லிவந்தபூமிகளில் நடுவாயுள்ள நாலாநிலத்தேறிவந்தஞானியே, பிரமவிதத்தென்னுமபரிசுத்தசீவன்முததன்னென்பபிவோனும் —இன்னமுமபபூமிகளினபெருமைதனை நீயறியயானசொல்வெனே, எ-து இஃதனறியுமின்னுமநதஞானபூமிகளின் மகிமையைநீசெவவிதாகவுணர்ந்துகொள்ளுமாறு யானசொல்லுவனகேளுகி, எ-து.

முன்னிலம், பின்னிலம், நடுப்பூமி, எனத்தனூல, முன்னிலம் ; விசாரணை, த்ஹமானசியெனவும், பின்னிலம், சமசத்தி, பதாராததாபாவனை, துரியமெனவும், நடுநிலம், சததவாபத்தியெனவுமபெற்றும். முன்னிலங்களைன்பதினும், மூவருமென்பதினும், பன்மைபற்றி மூன்றுநிலமெனக்கண்டாம். மூவருமென்பதிலும், பின்னிலங்களிலுமில்லாமையால், ஒருமைபற்றி நடுப்பூமிவந்தஞானியே பிரமவிததாநதாயமுததன்னென்றும். வரன், வரியான், வரிட்டென்னு மூவரைப்பற்றிச் சீவனமுததொனப்பலாபாலாககினுரன்றி, வரா, வரியாரா, வரிட்டொனவொவ்வொன்றையும் பலாபாலாகக்விடலை. ஆதலின, பிரமவிததாஞானியே தாயமுததன்னெனவொருமையாககினும். முன்னிலங்களேறியவென்றதனூல, பின்னிலங்களேறிய நடுப்பூமியேறிவந்தவென்றும். மூவருமுத்தரலலொன்றதனூல, ஏனையாமுத்தராமென்றயிறு. முதலமுனதுபூமியு மபியாசமெனவே, ஏனையபூமிக ளாருடமென்றயிறு. இதனூலாநுபூமிகளபோல பூமியினதெனக்கண்டாம். (கருசு)

கருரு - கயி. அ - கை.

[முதற்கண்ணுள்ள மூன்றுபூமிசெய்யுமகிமையும், முதலபூமியினருமையு மிக்கவிதிறகூறுகின்றார்.]

நாலாமபூ மியினவருமுன் மூன்றுபூ மியுமடைநது நடநது மண்ணடோரா, மேலான பதமடைநது பிறநதுமெல்ல மெல்லவநது வீடு சேர்வார், மாலான பவத்திலவிழார் முதற்பூமி கிடைப்பதுவே வருத்த மைநதா, காலான முதற்பூமி கைவந்தான் முத்தியுங்கை வந்த தாமே.

(இ-ள.) நாலாமபூமியிலவருமுன்மூன்றுபூமியு மடைநதுநடந்துமாண்டோரா, எ-து. நாலாவதானஞானபூமிகளுவருமுன்னோ மூன்றுபூமியுமடைநது, அவற்றிலவமுவின்றி நடநதுவருகையிற பிராரத்துவரீக்கத்தாலிறந்தோர்—மேலானபதமடைநது பிறநதுமெல்ல மெல்லவநது வீடுசேர்வாரா, எ-து. பதவிகளில்மேலாயதைப்பலனாகவடைநது, பந்தசெனமல்லாதவிடுதிசெனமெடுத்தது குழந்தைபோலமெல்லமெல்ல வொவ்வொரு பூமியாசுத்தவழநதுகடநதுவந்தது, ஐக்கியமுத்தியடைவார்கள்:—மாலானபவத்திலவிழார் முதற்பூமிகிடைப்பதுவேவருத்தமைநதா, எ-து. ஞானபுத்திரா! இவர்

கன்பூரார்திருப்பமானபந்தசெனமத்தி லொருக்காலுஞ்செனியாரா, இங்ஙன மிருக்க, இதில்முதற்பூமிக்கிடக்கிறதேவெருவருததமாகுமே— காலானமு தற்பூமிகைவந்தால முததியுக்கைவந்ததாமே, எ-து. அஸ்திபாரம் போலவ தாகிய முதற்பூமி யொருவேளைக்கைகூடுமானு லப்போதே முததியுங் கைகூடி னதாம், எ-று.

நடவாநிற்கவெனபது; நடந்தெனறது, காலமயக்கம்.* அங்ஙனமாய ஞானனுஷ்டானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது தேகநழுவினு மின்னும் வவனுஷ்டானஞ்செய்துமுடித்தற கியைநததேகம்வரும். வரவே, அதனை முடித்தது, அப்பாலசெய்துமுடித்தறகுரிய ஞானனுஷ்டானஞ்செய்யவேண டிவரும். இம்முறையேமுடிபவராயினுஞ்செய்துவரும்போது, இடையிடை யேதேகநழுவும். நழுவினுமனுஷ்டானமவிடாமறசெய்துமுடித்தல, மரபும், அனுபவமுமாதலி னிங்ஙனங்கூறினானக. இதனையிவ்வுலகில்தானே காண லாம். இங்ஙனமாய்சிறதையிலராக கெங்ஙனங்காணப்படும அந்தந்தமுயற் சியுடையோருக்கு, அதுதெரியுமன்றி மறறங்ஙனந்தெரியும். நழுவியசெ னமமீண்டுமவருமாவெனின, அதுவராவேனுந்தானியற்றிவந்த கனமபேத வவசரநிலைகளபற்பலபேதமாதலின, அவ்வவற்றிற்கியைநத பல்லும், பறப லபேதவவசரபேதங்களாயிருக்கும்னனே? அப்பலனையனுபவித்தாலன்றித்தீ ருமோ, தீராதபற்றிச செனமமவரவேண்டியதனனே? வராவிடின, உயிர களவாவடங்கறகேதென்னே, அங்ஙனமவாவி விதிவிலக்குடக்கலாது கனம மபுரிவதறகேதென்னே? வேண்டிவதினறேல, உயிராகளொடேபிரகாரமாகவ ல்லாது பறபலபேத வவசரபோகங்களை யவ்வவற்றிற்குரிய தனுக்கரண பு வனங்களைச சாதனக்கருவியாகக்கொண டெதிரிலனுபவித்தறகேதென்னே? அனுபவிப்பதால, மறுத்தறகேதென்னே? அவாவற வுயிரகளிலலை. அந்தவ வா; பந்தம், விடுதியெனப்பவற்றுளொனனபாலதாயிருக்கும். பந்தவவா; காமியத்தவததாலும், விடுதியவா, சிடகாமியத்தவததாலுங்காணப்படும. பந தவவா; தனக்கயலைச்சுகித்தறபாலது. விடுதியவா, தனனேத்தானசுகித்தற பாலது. இவ்விருவகையுமுலகிற்காண்கினனேரோம். யாததடுக்கினும், அனுபவ ததைத்தடுக்கலாமா? உயிரகட்கனுபவமொருதவகயதாவின்னே, இன்றாதலா லொத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதனையும்றுக்கில, குதாக்கத்திறசோக்கப படும. மனதின்றேல, வினவுத்தறகிடமினறிவிடைதரவேண்டும். கூடாதேல, வாய்பொத்திக்கிடக்கைநன்குமதிப்பு. இதனைச சுருக்கியுரைத்தாம். விரிக்கி ற்பெருகும். இதுநிற்க.

(க-து.) ஞானபூமிகளின்பெருமையு மருமையுங்கூறிப்பதெனபது. முதற பூமிகைவந்தால முததியுங்கைவந்ததாமேயெனறது, காலமயக்கம். இது; உரையளவையானும், காட்சியளவையானு மிவற்றிற்கிவைகாரணமாகத்தெ னிந்தமையின் தெளிவாயிற்று. மாலானபவம், பந்தகனமத்துக்கியைநதசென மம். பிறந்தெனறது; இவகேவிடுதிகனமத்துக்கியைநதது. (கருரு)

கருள் - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானபூமிகளிலொன்றையேனு மிரண்டையேனுமெய்தி

னென் மிக்கவிழிஞனேனும், சீவன்முத்தனே

யெனப்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

இப்புவிபி லிருஞான பூமியொன்றி லிரண்டிலடைந் திருந் தா ரானு, லப்புருடர் மிலேசசரா கிலுமுத்ததர் குருபாதத் தானை மெய்யே, தப்புணாயென றவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளை நீ சங்கி யாதே, செப்புமொழி வழிதுடமா யகம்பிரம மென்றிருந் து தெளிந்தி டாயே.

(இ-ள.) இப்புவிபிலிருஞானபூமியொன்றி லிரண்டிலடைந் திருந் தாரா னு, எ - து. இவ்வுலகின்கண் இந்த ஞானபூமிகளேமுனைகளு ளொன்றி லேனு மிரண்டிலேனுஞ்சேர்ந்திருப்பாராயின. — அப்புருடாமிலேசசராகிலு முத்தா குருபாதத்தானைமெய்யே, எ-து. அந்தப்புருடர்களமிக்கவிழிஞரா யிலுஞ் சீவன்முத்தாகளே யிதிலையஞ்சுறறுங்கொள்ளற்க, இது குருபாதத் தானைப்படிசுத்தியமே — தப்புணாயென றவர்கெடுவார நடுவானமறைகளை நீ சங்கியாதே, எ-து. இவ்வளவானையிடமி தித்தப்பிராததமென நித்தேசசற் றுமேலா ரினியென்றுமீளாதும்கடுவா ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு நடுநிலையா யுள்ள வேதவாக்கியங்களைப்பற்றி நீவிடீர்தமாகச்சுகைசெய்யாதே : — செப்புமொழிவழிதிடமா யகம்பிரமமென்றிருநதுதெளிந்தி டாயே, எ - து. இதுவரையுங்கூறிவந்த வுபதேசமொழிவழியேயுறுதியாகநின் றகம்பிரமமெ னச்சிறத்திருநதுதெளிந், எ-து.

பொதுப்படவொன்றிலிரண்டிலனைக்கூறின்மும், முதலபூமியுமிரண்டா மபூமியுமெனக்கொள்க. மிலேசசா, விதிமார்க்கத்துடசுறறுமடங்கார. நடு வான மறைகள், மத்தியகத் நிலவடிவாயுள்ள வேதங்கள். அகம்பிரமம், யானெனலயாதோவதுபிரமம். யானெனல பூரவபட்சமாதற் கிடமின்றிக் கணத்தெளிநதுழியனறிப் பிரமமெனல பொருநதாதெனபார, இருநதுதெ ளிந்தி டாயே யென்றா. எனவே, சொல்லாலும், நினைவாலும், யானபிரம மெனக்கோடற்கவென்றாயிற்று. ஆகவே, எதுயானெனலோ அதனையுள்ள வாறுகண்டாறபோதும். அதுவேபிரமநிலையதாகும். நீகொளவதிலவிபீர்தத் ததாகும், அப்போதுநீகெடுவையென்க்கண்டாம்.

(க-து.) இந்தஞானபூமிவேதசமமதமாதலி னிதின வழித்தாகவே சிந் தித்தநிறையெனபது. மிலேசசராகிலுமென்பதிலும்மை, இழிவுசிறப்பு. ()

கருள் - கவி. அ - கை.

[இழிஞனுக்கும் முததியெனில தறவறங்கொளவானே

னெனப்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

பொல்லாத மிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்தி தருஞான பூமி யென்று, நெல்லாகி முளைக்குமெனைத் தணிலமமாக கியகுருநீவு

நீர்சொன் னீரோ, இல்லாளுங் குடும்பமவிடபிச் சந்நியா சமபுகு
ந்தே காங்கி யானோ, ரலலாமன முததிபெறு றொன்றுசிலர் சொ
லுமயக்க மகற்று வீரோ.

(இ - ள்.) பொலலாதமிலேசசருக்கும விதேகமுத்திதருநூனபூமியெ
ன்று, நெலலாகிமுனைக்குமெனைத தணல்மமாகியகுருவேரீர்சொன் னீரோ,
எ-து, நெலபோன்றுமுனைகின்ற வமயேனை யரிசிபோனறுபதமாகியசற
குருவே! கொடியபாதகருக்கும் ஞானபூமியானது, விதேகமுத்தியைததரு
மென்று தேவரீர்சொன்னீரே யதுவேசரியெனறுகொள்ளின — இல்லாளுங்
குடும்பமவிடபிச் சன்னியாசமபுகுந்தேகாகியானோரலலாமல, எ-து. மனை
வியோடுகூடியானாகின்ற குடும்பத்தைப்பற்றவிடபிச் சன்னியாசவாடாமத
திற்புக்கு, ஏகாகியானுரவரோ வவயோயலலாமல — முததிபெறுரென்று
சிலா சொலுமயக்கமகற்றுவீரோ, எ - து. ஏனையோரொவ்வண்ணத்தராயினு
முத்தியடையாகாளென்று சிலாசொல்லிககொள்ளுகின்ற பெரியமயக்கத்
தையீக்கியருளவேணமும், எ-று

இங்கேநெலெனப்பததோடபேதமாயவரிசியை. எனவே, முனைத
தங்கிடமபெறுமாறுபோன்று பிறவிக்கிடம்பெறுமாறென்றபிறறு. இல்லா
னோடுகூடியானாகுடும்பமெனவே, தாயதநதை மக்கள சகோதரா பாட
டன பேரனமுதலியோரைப்பெற்றும். மயக்கம், தெளிவினமை. அதாவது,
எங்கே குடும்பக்கலக்க மினரோ, அங்கே ஞானம் பவிசுமனறி யேனையிடத
தெகநனம்பலிக்குமென்பார்சிலா. எவ்வருணத்தராததிறத்தராயினும் பூ
வசமஸகாரத்தாற பரிபாகிளராயில் பவிக்குமென்பார்சிலா இவற்றுளயா
திலுநதுணிவுறமை. மிலேசசரோனது பொலலாதவென்றடைகொடுத்ததி
னால, கொலைபாதகொன்றுயிறறு. சீவன்முத்திதருமெனது விதேகமுத்தி
தருமெனது, ஞானபூமியினமகிமைதோன்றவென்க.

(க-து.) துணிபுதோன்றவினுவியதென்பது.

(கரு)

கரு - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடைகூறுவானவேணமுத துறவுநாலவகையென
வவற்றினுமங்களை யிக்கவியிறகூறுகின்றா]

சிட்டர்புகழ் மகனேரீ சங்கிதத சங்கைநன்று தெரியக் கே
ளாய், கட்டழியுந் துறவுநால வகையாகு மவைசளுக்கங் காகும்
பேர்கள், பட்டதுபர் கெடுங்குட சகமபகூ தகமஹமசம பரம
ஹம்சம், விட்டகலுந் துறவுக்கு விராகககா ரணமனறி வேட
மன்றே.

(இ-ள்.) சிட்டர்புகழ்மகனேரீ சங்கிததசங்கைநன்றுதெரியக்களாய்,
எ-து; சந்தனராலமகிக்கப்பெற்றஞாபுத்திரா! நீகேட்டகேளவிமிகச்சிறப
புண்டயது, அதுதெரியக்கூறுது மனைககேளுதி: — கட்டழியுந் துறவுநாலவ

செய்யாது, மனைவிகளுக்காகக் காக்கும்போதென, எ-து. பரிதாபகட்டழியத்தக்கச்
நிபாசத்துவ நான் இவகையாயிருக்கேன, அவைகளுக்காகாகாங்குவரும்பெயர்
களோ --பட்டதுயாகெடுவருநீதகம் டுடதம்மஹமசம்பரமஹமசம், எ-து.
பிறவிலிதோறு பட்டதுயரநிச்சுத்தகக் குமசகம், பசுதகம், ஹமசம், பரம
ஹமசம், என்னாநிசுவகையாம் -- விட்டதுயருவருக்கு விராகவகாரணம்
எநிலைமகையே, எ - து. பரிதாபகட்டழியத்தகச் சன்னியாசத்துக்கு
பிரவாகாரணமெயலாமல் வேறுவகாரணமல்லவே, எ-து.

[illegible]

(1-து) சனாரி பரவரர் விழுது வகட்டம் பெயர்ந்த உயவெனடது. இங்ஙன
பரவரரிடது, விசாரித்ததை (1-து) பரவரர் வட மடசையறந்த
வெட. (கருது)

പി (എ) സാ - ക മി. മ - മി.

[அந்த விவரங்களை முன்னிவை கயர்மெய்ஸ் விசுவகியத்திற் கூறுகின்றார்.]

மந்தமுதலீ விசமுதலீ விசதாமுதலீ மெனமுதலு வகைவி ரா
சம, வெறுதாயாம வருமவுபாமுதலு முதிமபபுதை வெறுத்துவரும
விசராக மாத, மிதித்துட ஸவவுமலு , மெனமுதலுதா, மெனவிடமீ
பிரமென பாராக, வந மணர் வுலா மித துதலுமன விடலதுதீ விசத
சமா மறிதிரு டாயே.

(இ - ள்.) மருதமுடைய நிரதரன் விவர நிரதரன் என்பன மூன்றுவகைவிராகம், -எ-து மருதம், தீவிரம், தீவிர சாரம், என் நிரதரம் மூன்றுவகைப்படும் - வெந் துயரம்வரும்பொழுது சூழ்மபதத்தை வெறுத்துவரும்விராகமந்தம், -எ-து. மிகக்கொடியதுயரஞ்சேரிட்டபோது சூழ்மபதத்தைவெறுத்துவிடற்றசமூம் வி ராகம்மருதம்மெனவும் - இமருதவுடனெவ்முனை தன்மீயெண்டாமென விடறீவிர மென்பார்கள, -எ-து. இதேதேமுள்ளெனவு முன்னிதனமா திகளவேண்டாமெ ன் றவற்றைவிட்டகல்லதீவிரமெனவும் - அமத்தனா நூலமித்தையென விட லத்துதீவிரதரமா மறிந்திடாயே, -எ-து. நிராமணர்களனுடிககத்ததக நூலா டியகனமகாண்டத்தை மீதனையெனக்கையறவிட்டுவிடுகியலாதோ வது தீவிரதரமெனவுமாம், இதனை நீவதநிறுத்கொள்ளுகி, -எ-து.

சூழிமபத்தில்தோடதிஷ்டியெழலாகியவிராகம், மாசம். இதுகாரண்
மாகமனைவியாதிசனையொருங்கேவிட டகலலாகியவிராகம், தீவிரம். ஒரும்
கேவிலகாரணமாக ஞானகாண்டத்தையனுடழிக்கவேண்டிக கனமகாண
டத்திலெழுந்தோடதிஷ்டியாகியவிராகம், தீவிரதரம். என்ஈ. வெறுத்து

வருமவிராகமெனபது, வெறுத்துக்கொண்டிருமவிராகத்தை. வெறுதுயர்
ம்வரும்பொழுத்தெனவே, வராதபோது விராகநதோனறற்கிடமினருயிறறு.
இடமினருசவே, மந்தம், தீவிரம் தீவிரதரமெனறபெயாவருதற்கிடமென
னை. இனருசவே, அறத்துள்ளானருகியதுறவறமெனறதேயில்லை இலையா
கவே, ஞானதுல்லனபதெற்றிற்கெனடபெற்றும்.

(க-து.) நிராசையேதுறவெனபது. வேடமுமஃதுண்டாயித்கிறக்கும்()

கசு0 - கவி. அ - ஐ.

[அமரமுனறுவகையில் மந்தமுநதீவிரமுமிலையவென
விககவியிறகுகின்றா.]

பாவிமந்த விராகத்திற் சந்தியா சங்கனொன்றும் பழித்தி
டாதே, தீவிரத்திற் குடிசகமும பசுதகமு மென்றிரண்டு திறங்
க ஞண்டாந, தாவிரநடந திடத்திடமி லாதவர்க்கு குடிசகமுந
சகங்க ளெங்கு, மேவிநடந் திடத்திடமுள ளவாககுபசு தகமு
மென விதித்தார் மேலோர

(இ-ன) பாவிமந்தவிராகத்திறசன்னியாசக ளொன்றும்பலித்திடா
தே, எ-து. கொடியமந்தவிராகத்தைச்சாரநத சன்னியாசநிலைகளிலொன
றேனும்பலிக்கமாட்டாது — தீவிரத்திற்குடிசகமுமபசுதகமு மென்றிரண்டு
திறங்களுண்டாம், எ-து. தீவிரவிராகத்திலகுடிசக, பசுதகமெனவிரண்டு
பாகுபாடுகளுள: — தாவிரநடந்திடத்திடமிலாதவாகுக்குடிசகமும, எ-து.
அவற்றுள, கொஞ்சநூரநதாவிரநடசக வலியிலலாதவாகுக்கு குடிசகமென
வும்: — சகங்கனெங்குமேவிநடந்திடத் திடமுளளவாகுப பசுதகமுமென
விதித்தார்மேலோர, எ-து. உலகிலெத்தேசத்தின்கண்ணுஞ்சென்று, அப்பா
லப்பாலதாவிரநடசகவலியுளளவாகுப பசுதகமெனவுமபெயாவிதித்தன ர
றிவிறசிறநதசத்துக்கள, எ-து.

மந்தம்; விராகம்போற சொல்லாலும், அபிரயிப்பாலுங்காண்டலேயன
றிவேறினமயி னத்தனைக்காணபாறவரைமெய்யெனநமபிலிவிவா, அத்தொலவ
ர்க்ரவிற்போகதுகாதற்கிடமுண்டாம், இதுபற்றிப்பாவிமந்தவிராகத்திற் ச
ன்னியாசகனொன்றும்பலித்திடாதென்றா. மீண்டுமவலுக்களிறசெல்லா
வண்ண தினமொன்றிற்கேழுா சுறறலெனனுமவிதியிருப்பதாற சகங்கனெ
ங்குமேவிநடந்திடத் திடமுளளவாகுபபசுதகமெனவும், அங்கனநடசகத
திடமறறவாகுக்கு குடிசகமெனவுமபெயாவறநமைகாணக. இங்கனஞ்சுற
றலபற்றனுகாமைக்கு.

(க-து.) மந்தவிராகசன்னியாசகங்களபயனின்றெனவும், தீவிரவிராகப
பாகுபாடாகியவிரண்டுவிதசன்னியாசககளினையவெனவுக நியுதெனபது.

கசுக - கங். அ - கை.

[தீவிரதரவிராகப்பாடாகிய விரணவிதசன்னியாசரீலைகளினையெனவிககவியிறகூறுகின்றா]

இருவகைத் தீவிரதரதது மமசனென்றும் பரமாமசனென்றும் சொல்வாரா, வருமமசனாகுமுததி சத்தியலோகத்தன்றி வாராதென்பாரா, பரமாமசனாகுமுததி யிவவுலகின் ஞானத்தாற படுக்கு மென்பாரா, திரமருவும் பரமாமசன் றானுமிருவகையாகுஞ் செப்பக கேளாய.

(இ-எ.) இருவகைத் தீவிரதரதது மமசனென்றும் பரமாமசனென்றும் சொல்வாரா, எ-து தீவிரதரமிருவகைப்படும். அங்ஙனமாய்தீவிரதரதது மவ்விருவகையையும், அமசனென்றும் பரமாமசனென்றுஞ் சத்துக்களசொல்வார்கள — வருமமசனாகுமுததி சத்தியலோகத்தன்றி வாராதென்பாரா, எ-து. சன்னியாசவிதி வழுவாதுநடந்துவருமமசனனியாசிகு மோட்சமானது பிரமாவசிகுஞ்சத்தியலோகத்தையதிலுள்ள யிமமையிலவாராதெனசொல்வார்கள — பரமாமசனாகுமுததி யிவவுலகிலுள்ளத்தாறபலிக்குமென்பாரா, எ-து. பரமாமசனாகுமோட்சமானது, இமமையிற்றானே ஞானத்தாறகிடைக்குமெனதுசொல்வார்கள — திரமருவுமபரமாமசனானுமிருவகையாகுஞ்செப்பககேளாய, எ-து. ரீலைபெற்றபரமாமசனனியாசனுமிருவகைப்படுவன, அவற்றையாகுசொல்லக்கேளுதி, எ-து.

வருமென்பதிலுல, சன்னியாசனால்களின் விதிவழுவாதுநடந்துவருமென்றும்.

(க-து) தீவிரதரததிருவகை சன்னியாசரீலைகளினையென்பது. ( )

கசுக - கங். அ - கை.

[பரமாமசமிருவகையாமெனலை யிககவியிறகூறுகின்றா.]

சிஞ்ஞாச ஞானவா நென்றிரண்டு பேர்களவ் றிற்சிஞ்ஞாச, மெயஞ்ஞான பூமியின்முன மூன்றுபூமி யுண்டாக்கும் விவேகியானேன், சுஞ்ஞான வானெனபோன சீவன்முததி யடைந்திருக்குந தூய மேலோ, னஞ்ஞான மகலுமந்தச சிஞ்ஞாச மிருவகையா மதுவுய் கேளாய.

(இ-எ) சிஞ்ஞாசஞானவானென்றிரண்டுபேர்களவரில, எ-து. மேற்பரமாமசனனியாசனிருவகையாவனென்றார் அவை, சிஞ்ஞாசெனவும், சுஞ்ஞானவானெனவுமபெயரன. அப்பெயரையுடைய சன்னியாசிகளிருவரில—சிஞ்ஞாசமெயஞ்ஞானபூமியின் முனமூன்றுபூமியுண்டாக்குமவிவேகியானேன், எ-து. சிஞ்ஞாசெனபோன மெயஞ்ஞானபூமியேழனுள், முதலிலுள்ள மூன்றுபூமியுண்டாகுகின்ற விவேகவழுவானவன் :— சுஞ்ஞானவா

னென்போன் சீவனமுத்தியடைந்திரு கதத்துயமேலோன், எ - து. சுருடா
னவானென பவன் சீவனமுத்தி நிலையையடைந்த பரிசுத்த நெறியிழிதாந்
வன் :— அருஞானமகவு மந்தசுருடாச மிருவகையா மதுவுய சேளாய,
எ-து. அருஞானநீங்கித்தகச அகதசுருடாசெனப்பாவு மிருவகையாவன்
அதனையும்பாங்குறககேளுதி, எ-து.

சுருளுனவா'ன்னபது, ஞானமார்போள்நிந்தை முற்றுகூற, சென்
ஞானமென்பதிலுமமை, எநிரதூய் ஆய்வொசுவ்மனை.

(க-து.) பரமாமசனிநுவல் ச.ச. அபித்யாசரலை யிசைபடுவதாபது (4கா.)

கருநா - 15. 21 - 65)

[சிறந்த அரசியல்நெய்ச்சட்டம் பற்றிய விவரம் பக்க 45-ம் பக்கம்
மேலும்]

பந்தமனை துறந்தபிசு பந்திசுபாசிமுந்தனையா பரம நூ
ன, மந்தனாமலா னவாவனிகா சூதந்திசு பந்திசுபாசிமுந்தனையா
நூன, மிந்தவகை சாதந்திசு பந்திசுபாசிமுந்தனையா பரம நூ
நது மைந்தா, சிந்தனையிலா மந்திசுபாசிமுந்தனையா பரம நூ
தாற மெளிந்தி டாயே.

(இ-ள்.) பக்தமனே துறா துக் கிரிதி' என்ற யிநுந் தடைவாடாமனொன்றும், எ-து. சிலாபந்தத்துக்கிடமாயுள்ள மனவியொழி அபிப்பிராயவிடச் சலசலியாசிகளாயிருந்து பிரமஞானத்தையடைவவர்கள் - 2 தலைமன்னவரவணிகா சூத்திரராயிருந்து சிலரடைவவரொன்றும், எ-து. 1 பக்திராமமனராயும், அரசராயும், வைசியராயும், சூத்திரராயிருந்து தலைமன்னந்தையடைவவர்கள் - 3 இருதவகைசாத்திரத்துமுலகத்து நடப்பதுங்கண்டு நூற்றுமையாகத்தா, எ - து. சுற்பத்திரா' நியவண்ணஞ் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருப்பதையும், உலகத்திற்சாதாரணமான நடப்பவருடையதும் பிரத்தியட்சமாகக்கண்டுமுருதும் - 4 சித்தனையிலமையக்கமெனன சுருதியுத்தியனுபவத்தாற்றி' எரிந்திடாயே, எ-து. மனதிலின்னுமையமெனையுமாது. உளத்தல், அதனையுமீவவண்ணஞ் சுருதி, புத்தி, அனுபவத்தாலவிசாரித்துத் தெளிதி, எ-து.

சாத்திரம், சுருதிபிரமாணம். உலகத்துநடப்பது, பிரத்தியட்சுபிரமாணம். சிஞ்ஞாசெனபவளிநுவகைநிலையாவது, இலவற்றம், தூவற்றமென பன். ஆவை; முதலடியாலதுறவற்றமும், இரண்டாமடியாலிலவற்றமுமாகா ணப்படும்.

(க-து) 'சிஞ்ஞாசவினிலையிலறநதூறவறமாமெனபது. இதனால், இல, ஸந்ததிசெனந் தூறவறத்திலேனும் ஞானமடையலாமெனறியிறது. இவ்விர ண்டறத்தூம்பலொன்னுதுசிலொன்றுது, விராகத்தைக்காட்டறதென்க. (

சுசு - கவி. அ - கை.

[முன்னாவித்தியானந்ததைப்பற்றி நூற்றறுபதுநூலாங்
சுசும கல நூற்றறுபதேழாங்கு கவிவரையானுஞ் சொல்லுது
மென்றனமே அது கவிக்கவிமுதல்தினுலுக்கவிவரையானும்கவின
குவானவேனடி, அபபிரமமென்பதில், அகமென்பது, நான.
பிரமமென்பது, சிவம். இவ்விருவகையும் ஞானத்தையன்றியின
மைவின, மரணியமெனலையுக்கவிபிதகுகுகினனா.]

பிறந்ததுண்டா னுண்டே பிறகுசாவதுண்டா னுண்டாம
பிறந்ததே, பிலலை பென்னாம பிரமமா வதுவு நாளை
பிறந்தது மானன முகித பிரமமென் தந்த நாளை
பிறந்தது பிறந்த தந்த பிரமமா நாளை நாளை

(கு-அ) பிறந்ததுண்டா னுண்டே பிறகுசாவதுண்டா னுண்டாம, எ-து.
நானென்றும்பொருள யாதோ ஆகப்பிறந்த துண்டா பிறகுசாமா னுல்லவாபி
நகுசாவல் சாபதும ண்டாயிருக்கலாம். நானெனலையுறையிதுகாறுங்கூறி
வந்ததிலி லலாமெனின — பிறந்ததேயிலலைபென்னும் பிரமமாவதுவுநானே,
எ-து. என்னப்பொல பிறந்ததேயிலலைபென்ன தந்தது பிரமமென்பதும்
நானேயாம் — பிறந்ததுகாணமுண்ட பிரமமென்றதானே, எ-து. பிறந்த
தென்பதானல்லவென, காண்பிரமமென்றதுமந்தகானதான் — பிறந்த
பிறந்ததந்தப்பிரமமாகா னனானே, எ-து. ஆயின, பிறந்ததுபோலு மிற
ந்ததுபோலு சாணப்படுவதுமந்தப்பிரமமாகிய நானே நானலதுவேறு
னத்தா, இல்லையே, எ-து.

நானேயென்பது காரியமுறையை. நானென்னும்பொருள்பிறந்தாலன
ஞேசாகலாம் இல்லைய இதுபோலப் பிரமமென்னும்பொருளும் பிறந்தா
லனஞே சாகலாம், இல்லையே. பொருளொன்று சொல்லிரண்டு. அப்போ
தொருபொருளாகுதித்தபலச்சால். ஆகவே, எவ்வாறிரண்டெனனலாம்? அந்த
வொருபொருளாவது ஞானம். ஆயின, சிறுபிறிப்பேரறிவென்னற்கியைவா
னென? உபாதிசூணங்கலாயே பறிவாகக்கோடலினும், அவவுபாதிசூணங்
கள் சமவடிவியவடியாகக்காண்டலானும், இவற்றைப்பற்றியவிசாரஞ்சுற
றுமில்லாதகினும், பிறுசொல்லினுங் கலவிசெருக்காலெனக்குத் தெரி
யாதாவென்னு மகங்குளமுமையானும், இத்தென்றுமாதலினுமென்க, சம
வடிவியவடியாகக் காணப்பட்டுள்ள வுபாதிசூணங்கள் ஞானத்தினபிரதிப
லனமேயன்றிஞானமல்ல. ஆதலின, ஞானத்தைத்தவிரவுயிரபரிணடிலலை.
இதற்குதாரணம். “விண்ணுருவமீசென்னபா வேறறுருவஞ்சீவனென்பார்
கண்ணுமிரவியும்பாறகாணென்பா, திண்ணமதாய், அததுவிதமாகாத
வையிரண்டுமாகாத, சித்துருவநானேசிவ” மென்பதினாகாணக. சித்தெ
னலும், ஞானமென்னுமொருபொருட்கிளவி நானெனக்கொள்ளாத பரமு
முயிருமிலை, அகமனங் கொளவதுபாதிசூணமனது, இவ்விரண்டுமோர்முத

லன்று, அந்தமுதல; அறிவையனறியில்லை. ஆதலி, னானேபிரமமெனப்படும. இவ்விருவகைநானெனல; அறிவாதலால, நானேபிரமம், பிரமமேநானெனற கிழக்கெனனே? இன்னும் பிறப்பிறப்பு, உபாதிக்கட்கன்றி யறிவுக்கெனசசரு திபுத்தியனுபவம் யாதானுமுளதோ? இல்லையெயிதனுமுணாக. “உடலு தித்தல்யோனியுயிருதித்தலெங்கே, உடலுயிரிசித்துசடமொன்றே.” அன்றே யெனபதினுங்காணக. இவறறையுமுணராதுமறுத்தலென்னுணர்வு அந்த ர்முகரோக்கிறகுடனபடாதாக கெனசொல்லினுமென்பயன. பிரமமாவது நானேயென்னுது, பிரமமாவதுவுமெனவுமமைக்கொடுத்ததினுளன்றே, நா னென்னும்பொருள பிறந்தாலன்றே விறக்கலாம, என வுகொண்டாம. இவ்வனமாநிலைப்பறறிப் பிறந்ததே யிலையெனனும் பிரமமாவதுவு நானே யெனவும, அதுபோலப் பிறந்ததுமநானென்னும்பொருளானுமையின் நா னேபிரமமெனக்கொண்டது மந்தநானேயெனபதுதோன்றப், பிறந்ததுநா னெனறுகிறபிரமமெனந்தநானேயெனவும, இறந்ததுமெனறவுமமைதொக் கது. பிறந்ததுபோலவுயிற்த்ததுபோலவுங் காணப்படுதலநானுகையால, பிறந்ததுயிறந்ததறதப் பிரமமா நானேநானெனவுங் கூறினா. பிரமநானே நானேயென்னுது, பிரமமாநானேநானேயெனறது, நானேபிரமம், பிரமமே நானென்னு மைக்கியங்காட்டறசென்க. அறிவேபரமுமுயிருமெனறகுதார ணம். வேதாந்தஞ்ஞடாமணி, இக்லிலாலறிவுமாதிரமாகிரிநற விலக்கிய மாமபிரமகூடஸதவுயிர்கொளளில, புகரிலாவதுவிதுவேயிதுவதுவேயென னப் பொருந்ததுதாதானமியமவநுறுமெனவேயறிக.” எனபதினுறகாணக. உறறுக்காணுதுழி மதி மேகங்கனி னுழைநதுநுழைநது செலவதுபோலவும, கணடுழி யங்வனஞ்செல்லாது நிலைபுறுவதுபோலவுங் காணப்படுமாறுபோ ன்று, தெளியாதுழி, ஆனமாவாகியநானென்னுடல்தோறுநுழைநதுநுழைந து பிறப்பதுபோலவும, இறப்பதுபோலவும, தெளிகதுழி யங்வனஞ்செல்லா து நிலைபுறுவதுபோலவுங்காணப்பதெனனே? ஆதலினிங்வனங்கூறினொளக.

(க - து.) இதுவிதையானந்தமாதலினனும், இந்தவிதையைத்தவிர வுயிர்பரமின்றாதலினனும் மேகமென்றொனபது. வித்தியானந்தமென்றயது மருஉ. அனைத்தநானாவதுமன்றி யெனப்பொருடரலின் பிரமமாவதுவுமென றவுமமை யிறந்ததுதழீஇயவெசசவுமமை. பிரமமாநானேயெனபதுருவகம். பிரமமாகியநானேயனறி நானெனபதுவேறினறெனத்தோன்ற, எறறில நா னேயென்றார். ஆதலினிதுபொருந்தும். (கசுசு)

கசுசுரு - கவி. அ - கை.

[ஞானத்தைத்தவிரப்பிரமமில்லாவாறுபோல ஞானத்தையனறி யானமாவின்றென விக்ஷிபிறகூறுகின்றார்.]

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே னென்றா னெனன்ப தேது பினனை நம்முடை புந்தி யெனனிற னுனது மயக்கத் தன்னிற் சாகுமே சாவா தாகி னுனென நிறைந்தி ருந்த ஞானமா நானே நானே.

(இ - ள்) நானெனற்பிரமமான நானேநானறியேனென்றால், எ - து. நானெனத்தக்கபிரமமாகியயானே யெனையானறிகிலெனென்று வருமாயி ன — நானெனப்பதேதுபின்னே நமமுடைபுநதியெனனில், எ - து. அப்போது நானெனப்பதியாது, அதற்குத்தரமாகப்பின்னா நமதுபுத்தியெனக்கூறின:— தானதுமயக்கந்தன்னிற சாகுமேசாவாதாகிலு, எ - து. தானேயந்தப்பிராந தியாதலால் தன்னிடத்திலேயேநசிக்குமே, நசியாவிடில். — நானெனநிறைந கிருந்த ஞானமாநானேநானே, எ - து. அப்போதுநானாகவென்கணுமொருப டுத்தா வியாபிததுந்நொனமாகியநானெனலேநானாகமுடியும், எ - து.

நானெயெனப்பதிலேகாரமீ றறசை. நானாகியபிரமம், அந்தப்பிரமமாகி யநானேன வபேதங்காட்டவந்தவராதலின், நானென்றபிரமமானநானே யெனவும், அங்ஙனமேதமானநானே யெனையானறிகிலெனென்பார, நா னேநானறியேனெனவும், எனையானறிகிலெனென்பதுமூடம். அதுதன்னே விடவேறெனாதலின் தன்னிசைக்குமேயெனப்பார, மயக்கந்தன்னிறசாகுமே யெனவும், மயக்கமயக்கப்பமாதலால் தானாகாது, எவ்வந்நன்னிலசாகு மென்பார், சாகாதாகிலெனவும், நசியாதிருத்ததகுவேறிடமின்மையி னசிக, குமெனப்பதுதோன்ற நானெனநிறைந்திருந்தஞானமெனவும், அந்தஞானத் தைத்தவிரநானெனலெனமையின், ஞானமாநானேநானெனவுங்கூறினா.

(க - து.) ஞானமேபிரமமும்நானுமாதலின், ஏகமாயிறெனப்பது. அறி வையனற்பிரமமெனலும், ஈடலாதெனெனலுஞ் சொன்மாதிரமும், தோ றறனமாத்திரமாதலாற் கற்பித்தெனக்கூறிக்க வியநனங்கூறினானாக. அறிவையனறியுபிரமென லில்லைபெனவெனக்கேவிலங்கிறே, அங்கேய துவேயானந்தமாதலன்றி வேறினமையின் வித்தையானந்தமெனத்தானே யமையப்பெற்றும் இஃதனுபவமொழி. நமமுடையவெனப்பது. கடைக்குறை. நானெனற்பிரமம், பிரமமானநான, எனநுமிரணமும், இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகையெனில், உருபுவிநதிருப்பதற்கூடாது. உருவகமெனின் மையும். உபமானவுபமேயபேதஞ்சுறறுமின்மையின். எனனை, “உவமையும் பொருளுமேறறுமையொழிவித தொன்றெனமாட்டினஃதுருவகமாகும்” எனப்படுறகாலாக

(கசுரு)

கசுசு - கவி. ஆ - கை.

[அறிவேயானமாவாதலி னவவானமாவேபரிபூரணமும், ஆனந தமுமாமெனலை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

நிறைந்தவா நெந்த வாறு நிலைதெரிந் திலெனெ றுயே லறிந்ததாஞ் சுழுத்தி தன்னி லாநந்த மதுவே யாகுந குறைந்ததுக கானந் தந்தான் குவலயந் தன்னி லில்லை நிறைந்ததே யிந்த வாத்மா நிதானமிய் வறிவு தானே.

(இ - ள்.) நிறைந்தவாநெந்தவாறு நிலைதெரிந்திலென்றையேல, எ - து. யானபரிபூரணமாயவாறெவ்வாறு, அந்நிலையை யெனப்பாறகண்டிலெனெனத்

கூறுவையாயின:—அறிந்ததாஞ்சுமுத்திதன்னிலானந்தமதுவேயாகும், எ-து. அறிந்துகொண்டிருப்பதாகிய நனவிற்குமுத்தியிலிருப்ப தானந்தமாதலின், அவ்வானந்தமேபரிபூரணமாம். —குறைந்ததுககானந்தநான் குவலயநத ன்னிலிலை, எ-து. ஆயினேகதேசமாகிய சுகதுகசமோ, நீபூமியிலிருந்து மஃதுனக்கிலை —நிறைந்ததேயிருந்தவானமாநிதானமியவறிவுதானே, எ-து. ஆதலினிவ்வானமாவேபரிபூரணம், அப்பரிபூரணமே, இருதவறிவு, எ-று.

நிதானம், சாயவினமை. எனவே, குறைவினமையாயிற்று ஆகவே, பரிபூரணமெனக்கொண்டாம். சுமுத்தியென னுத்திரந்ததாஞ்சுமுத்தியென்ற மையின், அறிந்துகொண்டிருப்பதாகியசுமுத்தியென்றபிறகு. ஆகவே, முட சுமுத்தியெனமென விலக்கி நனவிற்குமுத்தியென்பபெற்றார அநதநவிற சுமுத்தி பரிபூரணந்தமாதலின், ஆனந்தமதுவேயாகுமெனவும், இரீரீலையையுடையயாதவி விவவுல்கிலிருந்துமுனச்செய்துனபயிலை மறறவாக ளுக்கென்பார, குறைந்ததுககானந்தநான் குவலயநதன்னிலிலையென வும், விசாரித்துத்தெளியினுத்தெளியாயிற்று மானமாவியலபாகவே பரிபூரணந்தமேயென்பார, நிறைந்ததேயிருந்தவானமாவெனவும், அநநானமாய வான்மாவும், குறைவின்றிநிறைந்துள்ள வந்ததர சைதன்யமேயென்பார, நிதானமியவறிவுதானே யெனவுங், நியவாறுகானக சிலபிரிதிகள், குறைந்ததற்ககானந்தநானென்றிருக்கின்றன

(க-து.) ஆனமாவித்தையானந்தமேயென்றொர்ப்பது விதையானந்தத்தினிலையெனயதேயெனக். முனக்கவியலபிரமமாராம்னனது, பிரமமேகூடஸத்தென்னவும், பினக்கவியலநானென்றபிரமமென்றபு, கூடஸத்தே பிரமமெனவும் பொருளபடற்கெனக். நானெனல், அறிவு. பிரமமெனல், சுகம். எனவே, சுகமேயறிவு அறிவேசுகம். என்றபிறகு ஆகவே, சுகம் வேண்டியலை துயிராகளறிவாதலால், அலைவையாழித்தற கூறானது கூறிய தென்பபெற்றும். ஆதிகாரணமென்பபொருளிருப்பது மிகக்கேந்தானமென்பது, குறைவினமை. அறிந்ததாஞ்சுமுத்தியெனத்தாலு, அறியாத சுமுத்தி குறிககின்றது. இதுமுனளசுகப்பெருக்கு, ஆனமாவேயெனக்கூட்ட நனவிற்குமுத்திகுறினானக. தினசுமுத்தி யானமாவையெனியுள்ளதேனனவிற சுமுத்தியு மிருக்கலாம்.

(கசுசு)

கசுஎ - கவி. அ - கை.

[தீனியேயெனனையான்விசாரிக்குமிடத்தில விதையானந்தமாகக் கண்டனனென மாணக்கனகூறியதாக விககவியிற கூறுகின்றா.]

மனத்தினு லெண்ணித் தானே வந்ததிவ வுலக மா குநினைத்திடி லனேக லோக நிறபதிவ் வறிவி லன்றோ வனைத்தையுங் கடந்தப் பாலு மந்தமற் றறிவி தாமென் தெனைத்தனி விசாரித் திட்டர் லேகமாய் நிறைந்தோ னானே.

(இ-ள்.) மனத்தினுலெண்ணித்தானே வந்ததிவவுலகமாகும், எ-து. இவவுலகமானதுமனோசைகற்பத்தினாலேதானே வந்ததாகக்காண்கின்றது: — (எனானமெனில)நீனேத்திழிலனேகலோக நிறபதிவவறிவிலன்றோ, எ-து. எண்ணனைவகனாலும், ஊகத்தாலும், அனுபவத்தாலும் மொருங்கேகின்று சிந்தித்திமிடத்தில, இவவுலகமாதிரிமனது, இன்னுமியைப்போலவனவாகக் கற்பித்த மனேகலோகங்களும் பதவிதருமிருப்பது நாமாகியவிவவறிவிலல்லவா — அனேதையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமறறிவிதாமென மெனேத்தனி விசாரித்திட்டா லேகமாயிறைந்தோனானே, எ-து, இஃதனறியும், இவவறிவி லுள்ளமுனையுடையதையு மொவ்வொன்றாகியதிசனைத் தவற்றின்றி நீங்கியவற்றிற்கடபாலும்பாதுளதென மெனேத்தனியாகவிசாரிக்கூமிடத்தில, முமயிற்றி விளங்குகின்றவிவவறிவாகவே யெனுகுகாண்கின்றது, ஆதலின் டரிபூரணமாக அவகுணுமிறைந்து விளங்குவோனேவேதலையா னே, எ-து.

மனனாதிசுடருசுசயமபுவடிவம் யாதெனத்தனிததனிபடேதவாதமாற ளும், அபேதவாதமைந்தானு மையந்திரிபறசோதிகஞயகால யாது மகவனங் கனானாது தோற்றமாததிரமாகக்காண்பதெனே? காண்பதாலதனைச்சய மபாகப்பாரப்பதென்னே? இவவிருவகையாயநிலையும்கினைவது மனத்தாலோ, வேறாலோ? மனத்தாலல்லனே, அப்போது மனதையன்றி யுலகம் மெய்போ லத்தோற்றவது, பொய்போலத்தோற்றவதுமவேறனமே. வேறமெனின், யாதோவிவவிருவகையாக்ககாண்பது? உலகமெனின், விசாரணைமுழவி லுல சமெனனாநாருபமெங்கு? யாதுபொயயாகக்காணப்படுகின்றது. நீனைவு தாலெனின், உலகம்போல மெய்யாகக்காணப்படுவதும, பொய்யாகக்கா ணப்படுவதும, அதனையவவாறுணாவதுமவேறனமே. நீனைவாகியமனோசை கற்பமாதலின், மனத்தினுலெண்ணித்தானே வந்ததிவவுலகமாகுமெனவும், அங்கனனியதிக்கித்தவிடத்திலலாமற்போன விவவுலகமாதியனேகலோகங் களு மெங்கேயெனச் சுவானுபவத்தாலாராயும்போது, அனேத்துருசுகற்ப வடிவமாக யானாகியவறிவிற்கண்டனென்றானென்பாரீ, நீனேத்திழிலுலக மெல்லா நிறபதிவவறிவிலன்றோவெனவும், அங்ஙனஞ் சங்கற்பவடிவமாக அவையெங் னையிருக்கின்றனவெனத் தனித்தனியொவ்வொன்றாக ஆராய் மிடத்தும், அப்பாறகடந தாராயுமிடத்து மிவவறிவாகவே யனேத்துமுடி கின்றனவாதலின், அனேத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமறறிவிதாமெனவும், சமஸ்தமுமறிவாகமுடியும்போது யானானத்தனித்துநின் மெனனே விசா ரிப்புறியகண்டபரிபூரணமாகிய விவவறிவைத்தவிரவிலையாகமுடித்தலின், எனேத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாயிறைந்தோனானே யெனவுங் கூறக்கி டந்ததென்க.

(க-து) அறிவேயானெனத்தெரிவிக்க விகவனங்கூறிபதென்பது. இது வும்விதையானந்தமென்க.

(உச்சு)

ககௌ - கவி. அ - கை.

[என்னைத்தவிரககற்பிதவகனிலலாவிடத தெநுநனமபரிபூரண
மாக விளங்குவதெனின், மூன்றவஸ்தாவயததாசா தறிவாகவி
ளங்கி னநுநனமாவையென விககவியிறகுகினறா.]

அந்தவா நிருந்து கொண்டே யானந்த மனுப விகக
வெந்தவா நிருந்து கொண்டா லெனககிது தெரிய மெனனி
விறதமூன் தவததை தமமு ளெழுந்திடும விருத்தி நீசகி
லந்தவா நிருந்து நீயு மானந்த மடைய லாமே.

(இ-ள.) அந்தவாநிருந்துகொண்டே யானந்தமனுபவிகக, எ-து. என்
னைத்தவிரச சங்கதபங்கனிலலாவிடதது, அநுநனஞ்சங்கதபமயமாகநின்று
கொண்டு யானெனவன மானமானந்தத்தைப் பரிபூரணமாகவனுபவிப்பது,
கூடாமையால் — எந்தவாநிருந்துகொண்டா லெனககிதுதெரியமெனனி,
எ-து. யானெனவண்ணமாய நிலையினின்றொண்டா லெனககிதப்பரிபூர
ணமாயநிலை விளங்குமெனக்கேடபையாயின — இரதமூன்றவஸ்தைதமமு
ளெழுந்திடுமவிருத்திநீக்கில, எ-து. இரதமூன்றவததையிலுமுதிசுரு மலே
விருத்தியைத தனதுசொருபமாகககண்டுக்கிஞ லப்போதஃதுனக்குவிளங்
கும். — (ஆதலின்.) அந்தவாநிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே, எ-து. நீயு
மவண்ணமாகவிருந்து, அந்தப்பரிபூரணநந்தத்தையனுபவிககலாமே யிதி
லையமெனனே, எ-து.

அவஸ்தாததிரியபும், விரததித்திரியமும், தனதுஞ்ஞாதிஸபரிபபை
யனறியிலையெனக்காணத தாமேதனதுஞ்ஞாதிபாக்ககனாயும், கணந்த
வாநிருக்கவேணமும், இருக்கின், பரிபூரணநதோதயமாம. அவவதயமேநீ
யாதலினும, உன்னையனறியிலலாதகினுனு மதுரியாவையெனபார, இரத
மூன்றவததைதமமு ளெழுந்திடுமவிருத்தி நீசகி லந்தவாநிருந்துநீயு மானந்த
மடையலாமே யெனறா அவ்வாநிருந்தோவாலலா மானந்த மடைந்தாறு
போல, நீயுமானந்தமடையலாமெனறா லென, நீயுமென்பதினமமை, இரத
துதநீஇயவெசசவுமமை. விருத்திநீக்கில, சிறபிரகாசமாகக்கனாதல. என்
வே, வித்தையானந்தமெனக்குறிக்கப்பெற்றா.

(க - து.) சிறபிரகாசமாகக்காணி லநுநனே விருத்தியதுவாகக்கரைய
நீயதுவாவையெனபது வேறுபாய்மெனகனுமின்றெனக. விருத்திகளுன்னே
யனறியிலையாயினு முனதுசிறபிரகாசமாகக்காணி ஸீயோபரிபூரணநந்த
மாவையெனக. (ககௌ)

ககௌ - கவி. அ - கை.

[வாசனாவிருத்திகளைக் களைவதெவ்வாறென்றவினாவுக்கு விடை
யிக்கவியிறகுகினறா.]

வாதன வயத்தி னாலே வருகிற விருத்தி யெலலா
மேதின லடக்க லாகு மெனதுதான விசாரஞ் செயயின்
போதமா மிராசன் றுனாய்ப புந்தியைப் புலன்க ளெல்லாந்
தாதரா யிருக்கப் பெற்றாற் சீகலமு மடங்குந் தானே.

(இ-ள.) வாதனைய நதினிலே வருகிறவிருத்தியெல்லா மேதினடைகக லாகு மென்றுதானவிசாரஞ்செய்யில், எ-து. பூவவாசன்காரணமாகவருகி ற மனோவிருத்தியனைத்தையும் யாதுகாரணமாக அடக்கக்கூடுமென நென னவிசாரிடையாயின் — போதமாயிராசனஞ்ஞாயப புத்தியைப்புலன்க்ள லலாநதாதராயிருக்கப்பெற்றத சகலமுமடங்குந்தானே, எ-து. அறிவையா சஞ்சகியவவாசனே தானாகிப புத்திமுதலிய வச்சகாரண புறக்காரணங்கள் னதையு மடமைகளாகின், இவ்விருசாரணங்களுந் தலையெடுக்காதவ குடும், எ-து.

முன்னனுபவித்த பிரிபவசாரணமாகவெழுமனோவிருத்தியை, வாதன வயத்தினிலேவருகிற விருத்தியெனவும், தானோசன பிரகாசத்தைத்த தலையாக்கிகொள்ள, உதையவிருவகை காரணங்களுமெனச்செய்யும்? அடங்குமா தல்லை, போதமா பிராசனஞ்ஞாயப புத்தியைப் புலன்க்கொல்லாந தாதரா யிருக்கடபெற்றத சகலமு மடங்குந்தானே யெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. பரசஞ்சகியே சல்லுவதினும், அரசனே சல்லிபு குழிகலங்கும், இதுபற தியிங் னவநுதரியுதல்.

(க - து). வாசனாவிருத்திகளையடக்க முபாயமினையதென்பது. போத மாமிராசனஞ்செய்யென்பதினொருமுணம். (கசுக்)

௩௭௦ - கவி. அ - நை.

[விருத்திகளையடக்க யிங்ஙனமவலியின்றியவிடத்தில் மறநிரண
புபாயநதாலேன மவறையடக்குதியென
விக்விதிக் துநின்றா.]

விருத்திக் ளடக்க யின்னம் விநோதமாம யோகத் தாலே
நுருக்கிபோ லுநு மூச்சைச் சுகமுட ளடக்கி னிறகும்
கருத்ததற் கிலலை யென்ற காரண சரீர மாகிப
பெருந்ததோ ரவித்தை தனனைப் பிடுங்கிடி லடங்குந் தானே.

(இ-ள.) விருத்திகளடக்கவின்னம் வினோதமாமயோகத்தாலே துருத திபோலுதுமூச்சைச் சுகமுடனடக்கினிறகும், எ-து. விருத்திகளையடக்கு வதற் கிண்புமுபாயங்களுள். அவற்றுள்ளொன்று, உலகத்திற்குவினோதமாகக் காணப்பட்ட கிரியாயோகங்காரணமாக வுலகுகளத்தின்னகண துருத்திபோ லுத்ததக வசுவாசவிசுவாசமெனனுமூச்சைத் தக்கமுறைப்படிபிரியங்கொ ணட்டக்கில விருத்திகளதாமேநினறுவிமம் : — கருத்ததற்கிலையென்னிற காரணசரீரமாகும் பெருத்ததோரவித்தைதனனைப் பிடுங்கிடி லடங்குந் தானே, எ-து. அதுசெய்தற்குச்சமறுவருத்திலையாயின் மறநெனறுகேளுதி, காரணசரீரமாகிறமிகவுபாரித்துள்ள வொப்பறறவவித்தையைமாததிரம் வேரறப்பிடுங்கிவிடி லதவிருத்திகள தாமேயடங்கிவிமம், எ-து.

உபாயங்களுள், அவற்றுள்ளொன்றென்பது; இசையெசசம். பாபட வர்க்குத்தறிபோறகாண்டலின், வினோதமாமயோகத்தாலெனவும், மூசையடக்கத்தக்கவாறடக்க வுடல் தறிப்பாலாம். ஆகவே, கனமேந்திரியங்க ணிறதும். அதுநிறக, ஞானேந்திரியங்க ணிறதும். அதுநிறக, மனமாதிய க கககரணங்களொன்றன்பின்னொன்றாகுகிறதும். அதுநிறக, இச்சாஞானங்கிர் யைகளாகிற விருத்திகளதாமேசினறுவிடும். இதுபற்றித்திருத்திபோலுது மூசசைச சுகமுட னடக்கினிறகுமெனவும், வித்தை, அறிவு. அவித்தை அறியாமை. இத்தனைப்பிடுங்கிடல், பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக்கோட லதவிரதலை. இங்ஙனஞ்செய்யில் விருத்திகளதாமேசுக்குமாதலின், காரண சரீரமாகுமபெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடிவடங்குந்தானேயென வுக்கூறியவாறுகாண்க. வித்தையெனது பெருத்ததோரவித்தையென்ற டைக்கொடுத்தது, பிறவிதராகு மிக்கவலியுள்ளதெனக்கூடறகு எனவே, தொன்றுதொட்டனாயாகவந்ததன்றி பிடைபிலவந்ததன்றாயிற்று. இடை பிலவந்ததாயின், பிடுங்கிடிவென்னது பிசைநிடிவடங்குந்தானேயென லவேண்டும். அங்ஙனங் கூறுமையால் தொன்றுதொட்டிவந்ததென்பதே பொ ருந்தும். வேரோடென்ப பொருளபடநிறறலின், இங்ஙனங் கூறியதென்க. பிடுங்கிடல், மேலாய்ஞானனுஷ்டானத்தாலன்றி யேனையவனுஷ்டானத் தாலன்றதலின், இங்கே யிம்மொழிதந்ததென்க.

(க-து.) விருத்திகளையடக்கமுபாயமியையதென்பது. அவித்தையுள்ள வதினு முபாயமவேறுண்டெனலெல்லா மறிவீனவசனமென்னுணர்க. கருத் ததற்கிலையாகுமெனச் சிலநிதிதிகளிருக்கின்றன. (௪௭௦)

களக - க.வி. அ - கை.

[காரணசரீரத்தைக்களையுமாறியங்ஙனமென விசகவியிற கூறுகின்றா.]

காரண சரீரத் தன்னைக் களையவெவ வாறென றேற்றி லாரணம் பொய்சொல் லாதே யதன்பொரு ளாகத்தி லுன்னிற பூரண மாகு மென்மேற புவனங்க டோற்று மென்னுந் தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெய்கே.

(இ - ள்) காரணசரீரத்தனைக்களையவெவ்வாறெனறேறில், எ-து. தன்னைமற்றதறியாகியவறியாமையை வேரோடுகளையுமாறெய்குங்மென க்கேட்பையாயின்:—ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுன் னில், எ-து: வேதம்பொய்சொல்லாததலின், அதனதுமகாவாககியாத தத்தை விடாதகத்திற்கண்மெனனிககவேண்டும், அங்ஙனமவிடாதுமனனிக கில்:—பூரணமாகுமென்மேற்புவனங்கடோற்றுமென்னுந் தாரணைவந்ததா கில் தரித்திடுமவித்தையெய்கே, எ-து. பரிபூரணமாகவிளங்குதும், அங்ங்ன

ம அங்ஙனம் விளங்கில, புறம்பிலல்லாமலசகலசராசரங்களும், அண்டாண்டகோடிசுளும், பரிபூரணமானவெனதகவியாபசத்தில, தானேதோற்றுமென்று சொல்லத்தக்கதிடசிநதைதானேவரும். அங்ஙனம்வருமாகில, அனாதியாகவறிபாதுவந்தகதில தரித்திருக்கிறவவிதையாகிய காரணசரீரமெப்டடிதங்கியிருக்கும், எ-று.

எமமத்ததருத்தங்குளதகனவேதம டொய்சொல்லாதென்னுமாறுபோன்றிவருஞ்சொன்னுலிதிவெள்கிறபபெனின், திணைபாலிடமாயுமனறியுநிற்பதெவவறிவோ, அவ்வறிவேமெயப்பொருளென எமமத்ததிலுண்டு, இதுவேதக்கவிடையெனறிகடையுறுனதேதசோதனையாதிகளிறசெல்லலதானேவிடைதருமென்க. இங்கேமேலென்பது, இடம். தோற்றுமென்று, எனப்பாடமுமுண்டு. பூரணமாகுமெனமேற்புனங்கடோற்றுமென்னுந் தாரணைவாததாங்கில தரித்திரமவிதையெங்கேயெனக்கூறியதில யாதநயமெனின், யாதாருஞ் சமயமெனத தெளிந்தவாறுகலவாரதீரிகின், அப்பிலுப்பெனவெனததங்குகாநதுகினமாத்திரமாகும், ஆதலே நயமெனவுணாக.

(ச-அ.) அவித்தாநாசநந்திரயின்பயதென்க கூறியதென்பது. (கௌ)

கௌ - கவி ஆ - கை

[சாவமுதநாளுமுண்டாயுங்காணகின்றதெந்தவறிவோ, அதுவேயானாவதென விக்கவிடக்கறுகின்றா]

அப்படியிருக்கச் சித்த மலைதலால விவகாரத்தி
லெப்படி கூடு மென்கி னெண்ணியிட டொன்று மிலலை
பிப்படி கண்ட மெல்லா மென்க மென்க னுப்போற
சுப்பித மென்றுந் தானே காண்கின்ற சித்தந் தானே.

(இ-அ) அப்படியிருக்கச்சித்த மலைதலாலவிவகாரத்தி லெப்படிகூடுமென்னின், எ-து இவ்வாறாயவனுபவமவனமிருக்க, விவகாரவேளைகளிலெல்லாமனமலைபுமே, அலையுமபோது, இவ்வனுபவமெங்குநம்வாயககுமெனக்கேட்பையாயின் —என்க விட்டொன்றுமிலலை பிப்படி கண்டவெல்லாமென்கமயம், எ-து. விவகாரவேளையிலிவ்வன நானுவிகாரரூபமாகக்காணப்பட்டதேகாதிபிரபஞ்சமனைத்தும் யானாகியசிற்றிரகாசத்தையன்றி யாதொன்றுமில்லையெனவும், அவையெனதுசொருபமாமெனவும் —என்கனுப்தோறகற்பிதமென்றுந் தானேகாண்கின்றசித்தநானே, எ-து. எனதுசொற்பனாககாட்சியைப்போற கற்பனாவடிவமெனவுந் காண்கின்றதுயாதோவதுவேயறிவு, அவ்வறிவேயானெனப்படுவது, எ-று.

(க-து.) எல்லாமாயுமல்லவாயும் விளங்குவதறிவாதலால் அவ்வறிவேயானெனத்தெளிந்துழிக் கலக்கமென்சேயயுமென்பது. (கௌ)

கௌட - கவி. அ - கை.

[சிற்பிரகாசமேயானெனவிடாதுகண்டு பலவிருத்திகளசெய்யிற்
மவை தன்னையணுகாவென விககவியிறகூறுகின்றா.]

சித்துநா னிறைநதோ னென்ற திடமற வானி ருந்தா
லெத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்தினா தெளிநத பின்னர் நிற்கின்ற கனுவைப போல
வத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவா நானே

(இ-ள.) சித்துநானிறைநதோனென்ற திடமறவானிருந்தா லெத்தனை
யெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன, எ-து. யானெனப்படுவதுசைதன்
யமாதலின் பரிபூரணமாகநின்றதுஎனோயானே, என்னொருவானுபவ
கிடத்தை மறவானிருக்கப்பெற்றால், எவ்வெவவிகற்பமாக வெவ்வெவ்வன
ணரினக்கினும், பல்வேறுவிகற்பமாயுள்ளதொழில்செய்யினுமாயகிடையு
சம்பவிக்கும் — நித்தினாதெளிநதபின்னர் நிற்கின்றகனுவைபபோல, எ-து.
உறக்கத்தெளிநதவுடன் கண்டசொற்பன்மெனநன்காணாது நின்றவிழ்மா
வதுபோல — அத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவானானே, எ-து. தன்
னையுள்ளவாறு தரிசிக்கவே யவ்வனவெண்ணகளுங் கிரியைகளும் பொய்
யாகவேமுடியும் முடியவே, சமஸதமுமானந்தவடிவாகவிளங்கும். அவ்வா
றாயவினக்கமேயானெனப்படுவதாம், எ-று.

சிற்பிரகாசமன்னியமெனக்காணுமயக்கந்தானே தவிராதுயானேயென
னாக திடகஞானமுண்டாகும். உண்டாகவே, பூரிபூரணநிலைதானேதனக்க
மையும். அங்ஙனந்தானாயதைமறவானிருக்கவேண்டும். மறவானிருந்தால், யா
தரினக்கினுமாயாதுபுரியிற் மவற்றறசுவானுபவத்தடையெய்தற் கிடமென
வனமுண்டாமென்பார, சித்துநானிறைநதோனென்ற திடமறவானிருந்தா
லெத்தனை யெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலு மென்னவெனவும், கனவுகாண
புழி யங்கேகாணும் பிரபஞ்ச மெய்போலத்தோற்றி விழித்தவுடன் பொய்
யாகுமாறுபோன்று, நனவிறகாணும்பிரபஞ்சம மெய்போலத்தோற்றித்தன்
தெதாரத்ததிலவிழித்தவுடன் பொய்யாகத்தோற்றலின், நித்தினாதெளிந
தபின்னர் நிற்கின்றகனுவைபபோல வத்தனையும் பொய்தானேயெனவும்,
கினசமுத்தியிறசெகந்தோற்றமுமையால் துக்கரிவிாததியும் மக்களுநந்தப
பெருக்குமுண்டாகுமாறுபோன்று, நனவிறசமுத்தியில் தேகாதிபிரபஞ்சந
தோற்றமுமையால் துக்கரிவிாததியும், அறிவானந்தப்பெருக்குமுண்டாமா
கையால், ஆனந்தவடிவெனவும், அந்தமக்களுநந்தமே கினசமுத்தியினாக
நிற்குமாறுபோன்று, அவவறிவானந்தமே நனவிறசமுத்தியினாகநிறதலின்
ஆனந்தவடிவுநானேயெனவுகூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) சத்தசைதன்யமேநானாகவிளங்கலை மறவாதுவிவகரிககில் விர
த்திகளிருந்துஞ்சிதானந்தமாகக்கொடியுமென்பது. நித்தினாயுணர்நதபின்ன
னொன்பாட்டமுமுண்டு. (கௌட)

கௌசு - கவி. அ - கை.

[என்னையானுள்ளவாறுகண்டபடியா விப்போதுதாங்கிருதார்த்த
ஞனெனென விககவியிறகுகினரா.]

நானென விடலைத் தானே நம்பினே னநேக செனம்
மீனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை பெலாமிப் போது
கானலில் வெள்ளம் போலக் கணங்கிசற குருவி னாலே
நானென வெவ்வேறு தானே நம்பியீ டேறி னேனே.

(இ-ள்.) நானென விடலைத்தானே நம்பினே னனேகசெனம், எ - து.
அனேகசெனமாகத் தேகததையே நானெனத்திடமாகநம்பிநாசமானேன
— அனராயப்பெரியோராகி யிருந்தவையெலாம், எ-து. இஃதனறியும், பல
செனமங்குளினுமறிவீனராயும், அறிவிற சிறந்தவராயுமெனையானகொண
மருந்தமயக்கங்கையெலாம் — இப்போது கானலிலவெள்ளம்போலக்க
ணம், எ-து. கானலிறேறாமுமபிரவாகத்தையப்போ விப்போதையந்திரிபற
க்கணி — சறகுருவிருளேநானெனவெனையேத்தானே நம்பியீடேறினேனே,
எ-து. சறகுருநாதனதருளால் யாதுன்மைவடிவமெனத்தெளிந்ததோ வது
வேநானெனக்கோடலிலைபயிசுருதி லவநனமாயவெனையே யானென
நம்பிப்பிழைத்தனன, எ-து.

கானலிலவெள்ளம், நம்பக்கல்ல ஸூரியகாந்தி யாற்றுவெள்ளம்போற
காண்பது நானெனவிடலைக்கோடலும் பெருமை சிறுமைக்காளாகலும்,
கானலவெள்ளம்போறகாண்டலி விவடிவமை வேண்டியவாறாயிற்று. ஐம்
பெரும்புத்தாமசனையோகத்தையனறியுடலெனத்தோற்றறகிடமினது. இவ
நனமாயவத் யானெனக்கோடலாதியிவடிவமையை யேற்றறகிடபூதென
னே? கானலையன்றிமெய்யாவெள்ளமுண்டாயின, தனதுவிகற்பத்தையன்றி
மெய்யாததேகாதிபுண்டாயிருக்கடும். அதுவிலையையின, இதுவுமநன
மாகாதோ? முன்னருடலை நானெனநம்பிநம்பி மோசம்போனெனனறத
னால இப்போதுணாவை நானெனக் கணங்கணி கிராதார்த்தனெனென்
பது நயமாகக்காணப்பட்டது. இவ்விருவகையிலு மூடத்தெளிவைக்காட்
டநின்றது. எனவே, மூடத்திலதெளிவும், தெளிவிவமூடமு மொன்றிலொ
ன்றிலாவாறுபோலத் தானிலையோ, இருப்பதுபற்றி யப்போதப்போதக்
தந்தவாகார மாணுமென்றாயிற்று. என்கனமெனில், அப்போதுமூடமாயி
ருந்ததுநாமே, இப்போது தெளிவானதுமநாமே, ஆதலினையின்மென்க.

(க-து.) இப்போதுவித்தையானந்தமேயானுவிடத்துக் கிர்தார்த்த
ஞனெனென்பது. (கௌசு)

கௌடு - கவி. அ - கை.

[இவ்வனுபவங் குருவைவியநதுபுகழ்தலுக்கிடமாயதை
யிககவியிறகுகினுரா.]

என்னபுண் ணியமோ செயதே நேதுபாக கியமோ காணே
என்னிலந தனிலெ முநத நாரணன கிருபை யாரேல
தன்னிய னானே னனுத் தரீயத்தை வீச கினறேன
றன்னிய னின்னு நானே தாண்டவ மாடு கினறேன்.

(இ-ள்.) எனபுண்ணியமோசெயதே நேதுபாககியமோகாணேன்,
எ-து. பூர்வத்திலெனபுண்ணியஞ்செயதேனே, அதனுலிப்போதுகிடத
தபாககியமெத்திறத்தாயதோ, யானிதனையுணரவலியிலனெயின் — நன்னி
லநதனிலெமுநத நாரணன கிருபையாரேல, எ-து. நன்னிலமென்னுமபதியி
லடியேனுக்காகக்குருவாகவவதரித்த நாராயணனென்னுமபெயரையுடைய
வெனதாசிரியனதருளினாலே — தன்னியானேனானுத்தரீயத்தைவீசுகின்றே
ன், எ-து. கிருதார்த்தானேன், அதனு லடியேனாகவவத்திரததைவெற்றிக
கொடியாகவீசுகின்றென் — தன்னியினனானானே தாண்டவமாடுகின்றே
ன், எ-து. அநுநயங்கிருதார்த்தனாகியநான், இன்னும், ஆனந்தகூதநாடு
கின்றேன், எ-து.

செயமடைந்தோன தனதுவெற்றிககொடியை வீசமாறுபோன்று, இவ
னுந தத்துவக்குழாபபகையைக்கோறலால், தன்னியானேனானுத்தரீயத
தைவீசுகின்றென்னவும், அதனு லானந்தமீக்குறலாற பரவசமாக, அப்பர
வசத்தால் தானேகூத்தாடவரும், அதனைத்தாண்டவமாடுகின்றென்னவது
கூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) அனுபவமேலீட்டாற பரவசப்பட்டானந்தக்கூத்தாடினனென
பது. இதுவியநதுபுகழ்தல். (கௌடு)

கௌசு - கவி. அ - கை.

[யானிங்நுனமாவனெனத்தான தாயதநதயா தாண்டவா
வெனபபெயரிட்டார்போலுமென வவனாவியநததை
யிககவியிறகுகினுர்.]

தத்துவ ஞானம் வநத சந்தோட வதிச யத்தா
னித்தமா மிவன்கா ணென்ற நிலைமுன்ன மேய றிந்த
சத்திய மதனு லன்றோ தாண்டவா வென்ற ஐழத்தா
ரத்தனை மகிமை யுள்ளோ ரன்னையும் பிதாவுந தாமே.

(இ-ள்.) தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால், எ-து. இவனு
க்குண்மைஞானமுதயமாகும், அநுநயமுதயமான சந்தோஷத்தினாலும்,
அதுகாரணமாகவெழும்பிசயத்தினாலும். — நித்தமாமிவன்காணென்ற நிலை

முன்னமேயறிந்த, எ-து. சநாகாலமு மானந்தநடனஞ் செயதுகொண்டிருப்பனென்னு நீலைமையை முன்னமே தெரிந்துகொண்டார்களபோலும். அங்குநந்தெரிந்துகொண்ட - சத்சியமதனூலன்றோதாண்டவாவென்றழைத்தாரா, எ-து. உணமையினுள்ளோ, என்னேததாண்டவாவென்ப பெயரிட்டழைத்தனா - அத்தனேமகிமையுள்ளோ ரன்னையுமபிதாவுந்தாமே, எ-து. அங்குந மழைத்தற சவவளவு மகிமை வாயத்தவாங்ள தாயதந்தையாகனோ, எ-து.

(ச-து.) தன்னேததாண்டவாவென்றழைத்ததாயதந்தையரை மாணக்கன வியப்பாராற்றென்பது கனதனுபவத்துக்கும், தாயதந்தையரிடப்பட்டபயாகஞ்ஞ சம்பந்தங்கரணவந்தென்க. இஃதுவியப்புலமையணி. (4௭௬)

௮௭௭ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமாயசவானுபவத்தை யருளிப் சறகுருவைவியந்து வணங்கியதை யிக்கவியற்கூறுகின்றா]

வந்ததோ ரிவவா னந்த மகிழ்ச்சியா ருடனசொல வேனயாள் சிந்தையி லெழுந்த பொங்கிச் செகமெலா நிறைந்து தேக்கி யந்தமில் லாத தாயிற் றப்படி குருவே தாந்த மந்திர மருளு மீசன் மலரடி வலங்கி னேனே.

(இ - ள்.) வந்ததோரிவவானந்த மகிழ்ச்சியாருடனசொலவேனயான, எ-து. இங்ஙனமடியேனுக்குதயமான வொப்பற்ற நீரதிசயானந்தமகிழ்ச்சியைக் குருவைத்தவிரயாவருளொன வவாபாற்சொல்லிக்கொளவன் :- சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலா நிறைந்துதேக்கி யந்தமில்லாததாயிறு, எ-து. அந்தமகிழ்ச்சி யெனதுசிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமுமுவதுநிறைந்துதேக்கிட்டு, முடிவின்றிவிளங்குகின்றது - அப்படிக்குருவே தாந்த மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே, எ - து. அங்கனமாகக் குருநாதனாச் செழுந்தருளிரவந்து வேதாந்தரக்கியத்தையனுக்கிரகித்த வேகநாயகனாகியமீசனது தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகளை வணங்கவேண்டியவாறுவணங்கினன, எ-து.

சொல்லிக்கொளவதற்கு வேறில்லாமையாற் குருவைவருவித்தாம். வேதாந்தமந்திரம், வேதமுடிவான மகாவாக்கியாததம் பிரதிவாதிக்கு மைக்கிப்பமுத்தியை எனவே, பதவிமுத்தியனறென்றாயிறு. ஆகவே, பதவிமுத்தியைப்பிரதிவாதிப்பது, கனமகாண்டமாகியவற்பசுருதியெனக்கண்டாம். இங்கே யடியென்பது, கூடஸ்தபிரமமாகியவுபயபாதங்களை. வணங்கவேண்டியவாறுவணங்கல், அதனையேகமாகக்கவேண்டியவாறுககல்.

(ச-து.) நவநவமாகச் சவானுபவ மெய்தியகாரணத்தாற் குருவைவணங்காமலவணங்கினென்பது. என்னேகுருவெனலமரபு. (௪௭௭)

கௌ - கவி. அ - கை.

[இந்நூல்வினாவிகுடும்பய னிஃதெனவிககவியிற்கூறுகின்றார்]

வித்தியா னந்த மிரத விதமென விளம்பி னோபே.
பத்தியா யிந்த நூலைப் பார்த்தனு பளித்த பேர்க
ணித்திய தரும ரிட்டை நிலைதனை யறிந்து சீவன
முத்தியை யடைந திருநது முனிவர ராகு வாரோ.

*. (இ-ள்.) வித்தியானந்தமிரத விதமெனவிளம்பினோம், எ-து. வித
தியானந்தமென்பது, இன்னவகையதெனச் சொல்லினம் — பத்தியாயிரத
நூலைப் பார்த்ததுபலித்தபோகன, எ-து இந்நூலைமிகவனபோய் சீரவனை
மனனாகுகளைக்கொண்டையநதிரிபற்பபார்க்கவேண்டியவாறு பார்த்துநீட
டைகடியனுபவித்தபோகன — நித்தியதருமரிட்டை நிலைதனையறிந்துசீவன
முத்தியை யடைந்திருநது முனிவரராகுவாரோ, எ - து. நீதமும விடாது
செய்யுநதர்மமாகிய ஞானரிட்டையினிலையினைபடுதனச் சுவாநுபவத்தால
றிநது, இருவகைமுத்தியுள் சீவனமுத்தியையடைந்து, ஆநிலையிலமாறுதி
ருநது சிறந்தரிவிசுளாவாசன, எ-து.

நித்தியதருமத்துள மேலாயது ஞானரிட்டைபாதுலினை, நீதியதரும
ரிட்டையென்றார்.

1. (க-து.) இந்நூலையுணரவேண்டியவாறுணரத்தோ பொழுதபயனினைய
தென்பது. தருமமெனினும், அறமெனிலுமொகுகும், இஃதொருபொருட்கி
ளவி. அறமென்பது, தன்னிலையிறுனகலாதுநிறைவு அநாவது, விவாத
தம, பரிணமம், ஆரம்பம், உற்பத்தி, விருத்தி தானெனக்காண்டல். விவாத
தம; ககனூரவிந்தம், வந்தியாபுத்திரன், சசவிவாணமபோலவது. பரிநு
மம்; பாலதயிரபோலவது. ஆரம்பம், பிதாமகனபோலவது. உற்பத்தி, மட
கடம்போலவது. விருத்தி, சித்திரப்படம்போலவது. இத்தனஞானகாண்டத
திறகாண்க.

(க-து.) இந்நூற்பயனினையதென்பது.

(கௌ)

கௌ - கவி. அ - கை.

‘எனதாசிரிய ரிந்நூலை யெனகனவிலெழுந்தருளிவநது சமபூரண
மாககினொன்பதை யிககவியிற்கூறுகின்றார்.]

ஆரணப் பொருளாம வித்தை யானந்தம் விவாக வேதாந்
காரணக் குறைவி லாமற கைவலய நவரீ தத்தைப்
பூரண மாக்க வேண்டிய பூர்வமா நன்னிலத்தி
னூரண குருந மக்கு நவீன்றனர் கனவில் வந்தே.

(இ-ள்.) ஆரணப்பொருளாமவித்தை யானந்தமவிவாகவேதாந் காரண
க்குறைவிலாமல், எ - து. வேதாநத்தமாகிய வித்தையானந்தமினையதென

விளங்கு, யாதோராகாரணமுங்குறைவிலலாமல :— கைவலயநவரீதத்தைப் புரணமாகக்வேண்டி, எ-து கைவலயநவரீதமென்னுமிந்நூலை நிறைவேற்ற வேண்டி — புரவமாநனிலத்தினுரணகுருநமசுரு நவினநனரீகனவிவந தே, எ-து. தொன்னுதொடங்குள நன்னிலமென்னும் பதியிலெழுந்தருளிய நாராயணநெய்க்கொண்போர கனவிலக்கோலமாகவே வந்து நமக்குத்தெரி வித்தனா, எ-து

பிரசுநானம், விதை பிரமம், ஆனந்தம் எனவே, பிரசுநானம்பிரம் மெனடது, விதைபராகாரணமுயிறும். அகவே, திருக்குவேதமகாவாகிய மெனப்பெற்றும் துரிக்கேசவேண்டியசங்கை யாதொன்னுகுறைவில லாரணநூலைப் புரவமாகக்வேன்பாரா, ஏதுங்காரணங்குறைவிலாமற் கை வலயநவரீதத்தைப் புரணமாகக்வேண்டுமெனவும், தானேசங்கைசமாதா னாராதவிதி நாயநிச்சாதனைபொருத்தங்கடங்கடையூறியநி நிறைவேறவு ணாததியுங் கனவிலாதவித, நவினநனா கனவிவநதே யெனவுங் கூறிய வாறு காண்க.

(க - து) தனதுசாநிவாநியமுஞ் சதமானின நிகநூலைநிறைவேற்றி நுள்ளபது. எனவே, யாதொனடாடவிலை யொப்பதைக் குறிக்கப்பெற்றும். பெற்றவே, ஆனவயிதபடைச்சகலடாம. யோகிலவநதேயெனப்பயிதிகளுழ னும் அநுபாநகல்காபநி நுமப்பாருந்தும். யோகிலவநதென்பது, ஞானே யோசசுதில வநதேயககொள்க. (கஎக)

கஅ(1) - கவி. ஆ - கை.

இதுநூலாசிரியராகிய தாண்டவராயசுவாமிகள் இந்நூலை
தெரிவித்தவப்பிராய மிணையதெனவிககயிற
கூறுகின்றார்.]

ஆணநான னாருளி னுலே யகமபுற மினறி யொன்றா
மொண்ணாமி லிலக்கி யாராததத் தினபொரு ளதுநா நென்ன
நண்ணியா சரீர மாநி நாத்ததி னுபாதி யென்றே
கண்ணநா யனைத்துங் காண்க காட்டினன் றுண்ட வேசன்.

(இ-ள.) ஆணநானருளிநுலே யகமபுறமினறியொன்றும், எ-து. தனதுகாததுகியவாசியரதனுக்கிரகத்தினு லகமென்பதுமபுறமென்பதுமி னறி யேகமாநிறைநதுளா — எண்ணமிலிலக்கியாராததத் தினபொருளதுநா நென்ன, எ-து. சங்கற்பரகிதமான விலக்கியாராதத்தினயம், அதுவேன னுமபிரமமும், நானென்னுங்கூடஸதனுமெனவும்.—நண்ணினசரீரமாதிராத ததினுபாதியென்றே, எ-து. இப்போதுகிடைத்துள்ளதேகாதிப்பிரபஞ்ச மனைததும் மாயாகாரியவுபாதியெனவும் — கண்ணதாயனைததும் காணக் காட்டினன்றாண்டவேசன், எ-து. இவவிருவகைத்தாரின்முள்ளவனைத்தும்

ஞானகண்ணகவிளங்கும்படி விநாயகமேவமததெரிவித்தனன். அவனொ
னில, தாண்டவேசனென்னுமெயருடையோன, எ-று

தனதாசிரியரதருளா லிலக்கியாரத்தமேகூடஸதபிரமமெனவும், தே
காதிபிரகிரதியிறுவாகுகிடந்த தத்துவக்குழாங்களைத்தம மாயாகாரிய
மெனவும், இவவிருவகையாகக்கூறப்பெட்டிருக்கின்றனவனேதமஞானகண்ணக
விளங்கும்படியதற்கியைந்த அாததங்களைத் தானியற்றிப்விநாயகமேவமததெரி
வினதிககாட்டினன் தாண்டவேசனென்னு மியற்பெயருடையோனெனமுடி
க்க. இலக்கியாரத்தத்தினபொரு ளதுநானெனததனால், அதுவெனபது, ரச
னெனவும், நானெனபது, பிவெனவருகூறாதொழிந்தனம். வாசகியாரத்
தமெனினிவநனங்கூறற்கியையம். கூடஸதபிரமமகமபுறமற்றதெனற்கும்,
சங்கற்பநாசருபமெனற்கும பொருளபட , அகபபுறமின்றியொன்றமென
வும், எண்ணபிலிலக்கியாரத்தத் தினபொருளெனவருகூறியவாறுகாண்க.
நானெனவெனபதும், உபாதிசெய்யேறியெனபது மும்மைத்தொகை. சரீர
மாதிராதத்தினுபாதியெனனல, மாயாசகிதம் இலக்கியாரத்தத்தினபொ
ருளதுநானெனனல, மாயாசகிதம். இவநனமாயசகிதமும், ரகிதமுமிற்
ததற்குக் கண்ணதாயனைத்துப்பாணவெனனல, துவிதநாசமெனக்கொள்க.
எனவே, இதனினுமுடிவிலையெனபதாயிற்று. ஆகவே, இதைச் சுவைத்ததை
யே பிரதிவாதிக்குநாலெனப்பெற்றாம்.

(க-து) அகம், நான். பிரமம், அது அனைத்துங்கண்ணதாக்காணல,
அஃமி. எனவிளக்கினுனெனபது. (ச-அ)

ச-அ - சுவை அ - ஸ

[சுவானுபூதிவாயத்த வினையருடக்கையன
விசயவியற்கூறுகின்றா]

(வேறு.)

ஆன்ற பதமா மூன்றிற்கு மதுரீ யானு யெனும்பொருளிற,
சான்ற துரியா தீதமெனத் தடையற றில்கொண சைதன்யனிய,
மூன்றி யுணர்ந்தோர் விகற்பமயக கொழித்தெத் தடையு மூடறு
த்துத், தோன்றித் தானே தானுவா துலங்கு மவாககே சுவானு
பவம்.

(இ-ள்.) ஆனபதமா மூன்றிற்கு மதுரீயானுயெனும்பொருளில, எ-து.
யாவற்றினுமிகச்சிறந்த ததவமசியென்னு மூனறுபத்திற்குமாத்தமாவது,
அதுரீயானுயெனும்பொருளாம். அப்பொருளில — சான்றதுரியாதீதமெ
னத் தடையறில்கொணசைதன்யம், எ-து. பரிபூரணமாநிறைந்திருக்கி
னத் துரியாதீதமென்பெய்யுள்பெற்றுத் தடையின்றிவிளங்குஞ் சொப்பிர
காசவடிவாயுள்ளசைதன்யத்தை. — ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக கொ
ழித்தெத்தடையுமூடறுத்து, எ-து. யாதோர்விகற்பசிறத்தையுமின்றி யூன்றி

புணர்நதோரே பலவாறாக வேறுபட்டுள்ள பிராக்ரதிகளினின்று நீங்கி, வலியுள்ளவெவ்வகதததைகளைப்புகட்டறுத்து — கோனறித்தானே தானாவாதுவங்குமவாக்கேசுவானுபவம், எ-து. மாயாரகிதமாகத்தோனறித்தானே தானாவா. அகநானந்தானேதானாகவிளங்குபவாக்கே சுவானுபவமெனப்படுவது, எ-து.

தத்துவமசியெனப்பதை முப்பதாரத்கமாகி யதனமுடிவிலிளங்குந் துரியாதிதசைதன்யததை நனகுத்தெளிநதோரே நிகரின்றித்தோனறித்தானே தானாவா. அனனோருக்கேயன்றிச் சுவானுபவமேயன்றியருக்களமெனமுடிக்க. சான்னெனபது, சால், எனனுமுரியடியாகப்பிறந்தபெயரொச்சம். சாலெனபது, போதுமெனனுமொருளபடநிறறலின, பரிபூரணமெனறும்.

(ச-து.) சுவானுபவம்வாயசதல், தானேதானானுவருக்கேயெனபது. (.)

கஅஉ - கவி. ஆ - கை.

[நாராயணதேசிகரடிதொழுபவரும், அவாகூறியதீரநதீலை
யகலாதோரும், எய்துமபயனினைப்பதென விக
கவியிறகூறுகின்றார்.]

என்னு மாவாக கியநானகு மிசைககும் வித்தி யானந்தரு
சொன்ன நாராயணப்பாதந தொழுது துதித்தோரே துகளற்றோ
ரிள்ள மாணும் களருருவாற சுந்தேவ காரீரந திபிபத்ததே
துவ்னி நிறைந்து நின்றுநோர்க டிய முத்த ராகுவரே.

(இ-அ) என நுமாவாகவிபநானகு மிசைககும்வித்தியானந்தரு சொன்ன
நாராயணப்பாதந தொழுதுதுதிப்போர் துகளற்றோ, எ-து. இங்ஙனமா
னாக்கே சுவானுபவமவிளங்குமெனப் மகாவாக்கியநான்கு முணர்த்தும
வித்தியானந்தீலை யினையதெனவெழுத்துத்தெரிவித்த நாராயணதேசிகரது
பயபாதமகளை மாறாததொழுதுவழுத்துவோரெனவகரகிதராவா — இன்ன
மாணுக்கன் குருவாறநந்தேகநதீரநதிபிபத்ததே, எ-து. இத்தசையானநின்
போனநமாணுக்கன் தனதுகுருவாறசந்தேகவிபரீதந தவிர்ந்தமேலாயநிலை
யில் — துணவிலிவறநதுன்னறோக யமுத்தராகுவரே, எ-து. விடாதமுந
திபிபூரணமாகவிளங்குகிறபேராகள பரிசுத்தமானசீவனமுத்தராவா, எ-து.

இன்னநிலையீறோக்கே சுவானுபுதி வாய்க்குமெனனு மகாவாக்கிபுப
படி விதையானந்த மினையதெனத தெரித்தருளிய நாராயணதேசிகரடி
தொழுவோர களவகரகிதராவனவும, இஃதெனறியும், யாவனொருவன
தககமாணுக்கனன்று சறகுருவாறசந்தேகவிபரீதநதவிததுகொண்டுமே
லாயநிலையிலமாநது பூரணமாரினறாறே வவனேசீவனமுத்தனுவனெனவு
முடிக்க.

(க-து.) குருபாதநதுதித்தோரும், துரியாதீதபதத்தேரின்றோரு மெய்
துமபயனினையவெனபது. (கஅஉ)

கஅரு - கவி. அ - கை.

[இன்னின்பையனதோனற விரதூலியற்றியதெனவிக்கவியிறகுகின்றா.]

வேறு

தத்துவ விளக்கத் தானுஞ் சந்தேகந தெளித லானு
மொத்திருள விடாத மாயா வுள்ளிரு ளிரிய வேறுபுரு
சித்ததா மொளிவி ளங்கச் செயதுபின விருத்தி பேசுப்
புத்தியால் வருமை யத்தைப புரையறத் தெளிவித தானு.

(இ - ள்.) தத்துவவிளக்கத்தானுஞ் சந்தேகநதெளிதலானுமொத்து,
எ-து. தத்துவவிளக்கம், சந்தேகநதெளிதல், என்னுமிவ்விருபடலமுமபேசி
யாதிந்நூலை—இருளவிடாதமாயாவுள்ளிருளிரிய வேறுபுருசித்ததா மொ
ளிவிளங்கச்செயது, எ-து. இன்னுமயமாரின்றுள்ள மாயையொன்றுமவிறு
ளோடவும், யாதிநுக்குமேட்டோவோகவசினுள்ள சந்தேகநதெளிதல்
மொருபடித்தாவிளங்கவும் பாடலாகச்செயது —பின்விருத்திபேசுதபுத்தி
யால் வருமையத்தைப புரையறத்தெளிவித்தானுடன், எ-து. பின்னறிது
காரணமாகப் பேதபுத்திவிதத்தியாலவாதுகொண்டிருக்கூடு சந்தேகவிடீ
தங்களை யாதுமயக்கமுநதோனறதுநீக்கித் தெளிபுண்டாகக் கெயமமையடி
மைகொண்டன, எ-து.

தத்துவிளக்கம், சந்தேகநதெளிதலென்பு மியவ்விருபடலத்தானுமொ
ருளொத்திருக்குமாறு மாயாவிருளோடவும், சந்தேகநதெளிதலுமொ
நூலைப்பாடலாகச்செயது, பின்னாபேதபுத்திவிருத்திபால்வருமையத்தை
யாதோர்சந்தேகமுந தோனறதுவெளிவித தெய்மை யடிமைக்கொண்ட
னெனமுடிக்க. ஒத்து, செயது, தெளிவிதது, என்னுமிவ்விருபடல
ஆண்டானென்னுமவினைமுற்றி முயநதுபுத்திபாடுகொண்டிருக்கவியில்
வந்தவிருளிரண்டில், முன்னையது, மாயாச்சொல்லும பின்னையது, யாது
ளத்திலுமகலாதுநிற்பது. அங்குநிற்பதும மாயையாதலின், மாயாவுள்
ளிருளெனவுருவகப்படுத்தினா. இரீய, விளங்க வென்புரு செயவென்பும
வாய்பாடல்வினைகள், செயத்தென்புமவினைப்பகுதியில் முடியுமாறுகொண்ட.
இந்நூலைநன்குணர்ந்தோருக்குப்பயன் இருளிரிதலும், ஒளிவிளங்குமென்க.

(க-து) இன்னின்பையனவிரிய விரதூலியெய்தத்தென்பது. எந்தெந்த
வாதிக்கு மிருதூலியாவபட்சசித்தநதங்களை மாறறற்குறுபவமினியக்களை
னெனசெய்வா, கூடாதென்க. அனுபவமவரினமாறறலாமோ? புலியடிக்கப்
புக்கா நத்தைக கண்பிழிபோலாமென்க. இந்நூலருமை தெரியார்போலு
மிதனைவைவா. (சஅரு)

கஅச - கவி. அ - கை.

[இந்நூலாசிரியரை யிவரதுமாணுகனதுதித்ததாக
விக்கவியிறகுகின்றா.]

ஆண்டதே சிகனு மைய னுரண னெனதன் பாதம்
பூண்டுமூ வாரோ பத்தாற் பொயம்மயக் காய்வந் தத்தை
மாண்டநல லபவா தத்தான் மாயததரு னோக்கத் தென்றுங்
காண்டிட வைத்த ளிதத காரணு போற்றி போற்றி.

(இ-ள்.) ஆண்டதேசிகளுமைப் பாரணனநதன்பாதமபூண்டு, எ-து. வலிந்தாடகொண்டகுருவாகியும், காததனாகியிருக்கின்ற நாராயணதேசிக ரதந்தமற்றபாதங்களைத்தனதுசிரமேற்கொண்டு — மூவாரோபததாரம்பொ யாயமயக்காவருததை மாண்டசல்லபவாதத்தாலமாயதது, எ-து. மூன்று விவாரோபததினா பொயப்பிராந்நிருபமாகவந்தையதிய மாயையென்ப தை மாட்டிமைப்பட்டசல்லபவாதத்தியானசிப்பித்து — அருணோக்கத கென்றுங்காண்டுவைத்தரித்த காரணபோற்றிப்போற்றி, எ-து. கிருபா நோக்கினுலெப்போதுங் கண்கிசுந்தித்துயய நூலாசப்பாடிவைத் தெமபோ டிசுடகுட்கொடுத்த காரணகுருவானவோ நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எ-து.

நாராயணதேசிகரதம்க்காசிரமோ கொண்டு, ஆரோபததாலவந்தமா யைபையப்பாத்ததாற்குத்து நூலாகப்பாடிக்கொடுத்த தாண்டவமூர்த திய்ய! சரணஞ்சரணம்மனக்கூடிக். ஓபிராந்நிருபையெதிரிபுடியாகத்தோற்ற லிஞ்ஞம், அத்தோற்றம்பொயம்பக் காமுடிவகிஞ்ஞம், அங்குமமுடிவதுமா யையெய்யம்பெயாத்ததாற்கிஞ்ஞம், இத்தையத்தியாரோபமெனபார, மூவா ரோபகதார பொயமயக்காவருததந்தியெனவும், அத்தையக்கித்தலபவா தத்தாலாதலின, மாண்டசல்லபவாதத்தால் மாயத்தையவுங்கூறியவாறு காண்க. வைத்தென்பதற் குச் செய்பபுட்பொருளினமையின், நூலைப்பாடி வைத்தெனக்கொண்டாம் அருளெக்கத்தென்னுது, அருளெக்கமென்றிரு ப்கின், அருளெக்கமவைத்தென்பபொருளாகொள்ளலாம், அங்குமில்லா மையாறகூடாது. இங்கே நூலைப்பாடிக்கவந்தமாணக்களுதலின, பாடி வைத்தென்றாம். வைத்தென்பதற்குத் திருவடிபூட்டி யெனினுருசாரமையி னுமமையும்

(க-து) இந்நூலைச்செய்தனித்தவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்ததென்பது. இங்ஙனஞ்செய்தது, இந்நூலுருமைபற்றியெனக். (கஅசு)

கஅரு - கவி. அ - கை.

[சமகுருவினபாதாபிடேகரீரைத் தலைக்கொண்டோரும், இந்நூலை யுணர்வேனடியவாறுணர்ந்தோரும், எயதுமபயனினைய வென விககவியிடுகதுகின்றா.]

குலவுசற குருவின் பாதக் குளிர்ப்பூ நலைமேற் கொண்டா ருலயினிற் றீர்த்த மெல்லா முற்றபே றடைவார் போல்வா நலமெய்யா கியகை வலய நவந்த நூலைக் கற்றோர் பலகலை ஞ்ஞாண் நூலகள் படித்தஞ்ஞானிகளா வாழ்வார்.

(இ-ள்.) குலவுசறகுருவினபாதக் குளிர்ப்பூநலைமேற்கொண்டார், எ-து. யாவந்தாளுகவினவசிய சமகுருவினபாதத்தைப்பூசித்தகுளிராசசிபொ ருந்தியசலத்தை ஸநானமாகக்கொண்டோர். — உலகினிலதீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போலவா, எ-து. உலகத்தினகணசகலபுணலியதீர்த்தங் களிலும் விதிமுறையே மூழ்கியடைந்தீபேறுடையார்போவா. — நலமெய

யாபுபகைவல்ல நவநீதநூலைக்ற்றோர், எ-து. மேலாயநன்மையும், எதாத்த முமாரின்றுள்ள, இந்தக்கைவல்லநவநீதநூலைக் கறகவேண்டியவாறுகற்றோர்; —பலகலைஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளாவாழ்வாரா, எ-து. எண்ணிறந்த பலவேறுவகைப்பட்டநூல்களையும், ஞானத்தொழிநிரம் பிரதிவாதிக்கத்தக்க கடல்போல்விரிநதுளளஞானநூல்களையுந் தக்கசிரவனாதிகளாறகற்றுத்தெளிந்த ஞானிகளபோலவே யையநதிரிபினறிவாழ்வாராகள, எ-து.

எழுவாய்பயனிலையெனக்காட்டக கொண்டா போலவனொழும். இங்ஙனமனமெறமதுசுவாமிக ஞானாகூறியதெனின, கவிக்குரையாதலினனும், அக்கவி யிலகணவழவுக கிடம்பெற்றதிருக்கவேண்டுமாதலினனும், கூடாதென்க. இதுசாம்பிரதாயவுரையெனின, ஞாயஞ்சோதனைபொருத்தங்கடஞ்ஞாநாதிருக்கவேண்டும. இங்ஙனமெல்லாமவெதாந்ததுக்கு வேண்டிவதின்றெனின், அப்போதுநூல்களாயிருக்கவேண்டிவதின்று. வேண்டிவதின்றெனின், சுருதியுத்தியனுபவமென்பானேன்? சுருதிவேண்டிவதின்றெனின், ஞானநூல்களெற்றிறகு? யுத்தியாகிய ஞாயஞ்சோதனைபொருத்தமெற்றிறகு? சுவானுபவமாத்திரமபோதுமெனின், யுத்திக்குமுரையசுவானுபவமாகவேண்டும். ஆதலின சுவானுபவஞ், சுருதியுத்தியொத்ததெனறா சானறோபலரும். இவையெல்லாதக்கசாமபிரதாயத்தை யுத்ததுக்கேளாதஞ்ஞாமெனவறிக. சுருதியுத்திமுரணாகூற்றகுவலியினறேல சுவானுபவமுமங்ஙனமாகும். ஏதடைமேற்கோளாகக்கூறதிருக்கவேண்டும. கூறவரின, குற்றம்வரும். எவகள்சுவாமிகளகூறியதெனின, அவருக்குமவரவா, அவரையிழப்பதுபோதும் வாயடங்கிறகைனகுமதிப்புக்குமெனமை.

(க - து.) எல்லாகற்றறுத்தெளிதலபோலு மிந்நூலைமாதிரிகறகவேண்டியவாறு கற்றறுத்தெளிதலென்பது. நலமெய்யாகியகைவலயமெனவே, கைவலயம்; நலமுமெய்யுமாயதென்புபெற்றும். தானயலாகாதானேதானாத லெல்லாநலத்தினுமேலாயதாதலின நலமெனவும், தானென்பதேமெய், ஏனையவையெத்திறத்தவாயினுமெபாய். எனததுணிதலின் மெய்யெனவும், இந்நூலுக்கடையாக்கியதென்க. சம்பூரணம், முற்றிற்று.

சந்தேகநதெளிதல்படலம். கவி - கஅரு.

தத்துவவிளக்கப்படலம். கவி - க0அ.

ஆ - கவிகள் - ௨௬௩.

முற்றிற்று.

தேரிசைவெண்பா.

தத்துவமல்லாதசராசரங்களெங்கணுள
தத்துவத்தைச்சோதித்துத்தானாதம் - கித்துறையே
யுன்றிப்பிறிதிலையாலாய்ந்துயம்மினிந்நூலை
யுன்றிச்சுருக்கக்கொடுத்தும்.

உ
கைவல்லியநவநீதப்
பாடலகராதி.

பாடல்.	டககம்.	டாடல்.	பககம்.
அ			
அகலெனு	கஞ்சு	ஆண்டதேதிக	நக0
அகலென்கடந்	கஞ்சு	அதாரமறைந	நக
அசத்திலெம	உகக	அதிமுக்குண	நக
அசலிரஞ்சன	உகக	அரணை	நக0
அசசுவத்த	கஞ்சு	அரோப	உஅ
அடங்கிய	உ0	அரகஞ	உஉந
அனலாறனருளி	நக	அனபாவி	கஞ்சு
அந்நையி	உகக	அனயிம்ம	கஞ்சு
அதுதானெப்படி	நக	அமுலையா	கசக
அதுபாறாரப	உஅ	அன்றபதார	நக0
அதக்கண	உகக	இ	
அதமுநி	கஞ்சு	இசுமான	உக
அதவாறிருந்	உகக	இசுசுனா	நக
அப்படியிரு	நக0	இவதுமப்படி	கஞ்சு
அரவனறு	கஞ்சு	இதயமொத்த	உக
அரிதாரு	கஞ்சு	இதுநினக	கஞ்சு
அரியமெய	கஞ்சு	இததசுவ	கஞ்சு
அருவமாரு	உகக	இததருநந	கஞ்சு
அருளுமை	கஞ்சு	இததசசய	உக
அழிவிலாத	கஞ்சு	இததநீ	அக
அழககொடு	நக	இததமாயை	கஞ்சு
அளிமகனெம்ம	கஞ்சு	இததவாறைந	உக
அறியாத	கஞ்சு	இப்படிப்போல	உக
அறிவுக்கு	எஅ	இப்புவியி	உஅ
அறுசுவை	கசு	இமபரின	கஞ்சு
அனகமைந்	கஞ்சு	இராசத	ச0
அனுபவானந்	கஞ்சு	இருவகை	உக
அனனபா	உக	இருளாக	உச0
அனனைதன	கஞ்சு	இலகக	கஞ்சு
ஆ		இல்லையா	உக
ஆகமப்பிர	கக	இவனதி	கஞ்சு
ஆடவா	கசு	இவனயன்	கஞ்சு
		இவவாறு	கஞ்சு

கைவல்லியநவநீதப்புடலகராதி.

பாடல்.	டக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
இவ்வுடன	சு0	ஒன்றுகிய	உருஅ
இன்னத்துக்கந்	உ௩	ஒன்றுகேள	கௌஅ
இன்னவகை	உ௬௭	ஓ	
இன்னவாற	சஅச	ஓயந்தகனா	சச௭
ஈ		க	
ஈசாகாரிய	க௭௩	கறையிற	அரு
ஈசனுககி	௩ரு	கடநீரின	அக
ஈசனுமா	கருஉ	கடமெனு	கச0
ஈனநதரு	உருஉ	கண்டறிந	உ1)உ
ஈன்றறித	சு	கரணமா	௭உ
உ		கருதுமனே	க௩௭
உண்டுறங்	உ௭அ	கருப்பை	உஉச
உதவுமபுவி	உரு௬	களங்கமற	க௩௩
உத்தழகுரு	கரு0	களஞ்மு	க௬௩
உத்தமமெனாபு	௩௧	கறடனைவர்	சரு
உருக்கியதரா	கஉசு	கா	
உருவங்கனி	உ௩௩	காமமாசிகள	ச0க
உலகமான	க௬ரு	காமிபத்தவ	க௬உ
உனமுகம்	கஉரு	காரணசரீர	௬1)1
எ		காரியங்க	உஉஉ
எத்தனைநா	௬௯	கானனீர	ககஉ
எரிகினற	கஉஅ	கி	
எல்லாங்கண	௭அ	கிளாமக	சசரு
எல்லாச்சீவ	கரு௩	கு	
எவருடை	௭	குசனறனை	உ௬ச
எவனாகிலு	உ௬உ	குரவாசிகா	க௭ச
எனவுரைத்	ச௬௭	குலவுசமகுரு	௩௬௧
எனமனந்	க௬அ	குளிரிளக	உ௬ரு
என்னபுண	௩0ச	கே	
ஏன்னுடை	அ	கெடலான	உ௬௭
ஏன்னுமா	௩0௯	கே	
ஏனனைத்தா	உ௩	கேவலநீலை	ரு௭
ஏ		கை	
ஏகமாய்	க௩ச	கைதவங்	க௬ரு
ஏமமாயா	௩௭	ச	
ஐ		சகமதி	ருரு
ஐந்துதமு	சஉ	சடமதா	உ0௬
ஐயனே	௯உ	சடமான	உ௩ரு
ஐயர்கேளீர்	கச௬	சடம்குட	கரு௬
ஐ		சத்திசத்தனை	உஉஉ
ஐயநிதி	௩உ	சத்தேசித	உ௭௧

கைவலஸியநவநீதப்பாடலகராதி.

பாடல.	பககம.	பாடல.	பககம.
சுததொடுசிந	எங	தத்துவநாநம	ங0ச
சாததம்புருட	ககசு	தத்துவத்தின	உஅக
சமநதமம	கஉ	தத்துவப்பத	அஅ
சருவமுத்தியை	உரு	தத்துவவனு	கௌ
சாதனமினநி	கசு	தத்துவவிசா	கசு
சா	கசு	தத்துவவிளக	ஙக0
சிடடாபுகழ	உக	தாப்பணத	அக
சிடடனிய	உஅஅ	தனபதியலலா	கஉங
சித்துநான	கங	தன்னையுந	உஉ
சிரவணப	ங0உ	தாக்கப்படும	உசசு
சிவசொந	கங	தாமதமிரா	உஙச
சிறநதநன	கசு	தாலுத்தின	உசு
சீ	கௌ0	தானனநி	உஙஉ
சீரியவீச	சுசு	தானிகா	ரு0
சீவபேதங்கள்	கசு	தி	கௌக
சீவனமு	க0ௌ	திமமுமண	ககக
சு	கங	தி	க0க
சுததமாரு	க0	து	உஅங
சுத்தில	உௌ	துரியிலந்	கௌ
சுருதியுத்தி	ருௌ	துருத்திமா	உஅ0
சுமுத்தியிஷ	சு	துாசசங்க	கஅரு
சூ	கசு0	துனங்கு	உருச
சூயகையு	உஙக	துடணத	சுசு
செனமாந்த	க0ங	துாலஞ்சும	ௌ
செனறது	ககசு	துாலம்மரு	சங
சோ	உகரு	தே	கஅ
சொநபநா	கக	தேசபுமான்	கசு
சொரப்பன	கக	தேரிதரும	கங
சொல்லிய	கக	தே	கங
சொன்னது	உஉ	தேகத்தனல	உச
நா	க00	தேகமல்லாம	தோ
நானங்காரண	க0	தொடாவந	உஅ
நானமா	கரு	தோ	நஅ
ந	கரு	தோறமமாஞ்சத்திதன்	ரு
நஞ்சமா	கரு	தோறமமாஞ்சத்திதானே	ரு
நடதது	...		
நடைகளே			

கைவல்லியநவநீதப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பக்கம்	பாடல்.	பக்கம்.
ந			
நரரின்மன	கருக	பிறிவதெப்படி	எக
நராசுழி	கசரு	பின்னைமூவ	க(சு)
நலமெய	சஎஎ	பு	
நல்லலனே	கருக	புண்ணிப	சுஎ
நறகருத்து	கசக	புல்லாபிசுழ	உஎக
நனவுகண்ட	உரு	புலியுமனு	உசஅ
நனமையா	கக( )	பு	
நா		புச்சியவ்	எடு
நாசசசரீர	உருஅ	பூரிகளு	உருஅ
நாலாமபூ	உஅரு	பூன்றமாம	ருக
நானென	கஉக	பே	
நானென்ற	உசச	பேதசனம்	கடுஉ
நி		பேதமான	அஉ
நிசமானது	உசுடு	பொ	
நித்தியமபூ	உசுச	பொய்யை	உசுச
நித்தியவனித்	கஉ	பொல்லாத	உஅஎ
நிரக்குண	உசுஅ	பொறுமை	கடுஅ
நிறைந்தவா	உசுரு	பொன்னில	சு
நீ		பொ	
நீநானென	கசு	போகத்தில	உருக
நே		போசமாரு	கசுஉ
நெய்யும்	உருஎ	போனசனம	சஅக
ப		ம	
பகையாசனன	உசுச	மதுரமான	அடு
பஞ்சகோசமும	எசு	மதுவிறைச	கசுச
பஞ்சிணையுழித்	கடுஎ	மந்தமுரதீ	உஅக
படமுதாலும	சஅ	மந்திரமூர	சசுச
படாந்தவே	கடு	மரங்குள	சசு
பத்தியும்	கஅஉ	மலடிமைந	உகஉ
பந்தமனை	உசுஉ	மறறைமுப	கஉ( )
பலகணையும	உஎரு	மனதுசத	க(ரு)
பனையு	அஎ	மனத்தினு	உசுச
பா		மனநாசரு	சருரு
பாவிமந்த	உசுடு	மனுடன்	சுக
பி		மனைசுஞள	அஅ
பிரமஞானி	கடுரு	மனைவிலங்குறு	கஎஎ
பிரமபாவனை	சுக	மா	
பிரமமாந்தனை	சுக	மாயையென்பது	உகரு
பிரமரூப	உருஅ	மாயையென்பதேது	உகக
பிரமரூப	உசுரு	மானஞ்சிற	உருடு

கைவல்லியாவநீதப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பககம்	பாடல்.	பககம்.
மு		வணங்கின்ன	கசு
முததனை	கக	வந்ததோரி	நடுநு
முத்தநிலகி	கசுந	வா	
முந்தவகண்ட	உஎஎ	வாசுகியநத	கஉஉ
முந்தியசங்கை	கஉச	வாத்தனுவசத்	உசுஅ
முற்புவிமூ	உஅஉ	வாயுஸதமப	உஉசு
முனபுகலதச	எநு	வாராயென்	உக
முன்னிலங்	உஅச	வி	
மு		விடயசுக	உசுந
முவராம	கஎஉ	விண்ணென்றே	சுசு
மே		வித்தியாநந	நடுசு
மெய்யுந	கசுந	விருத்திகளடக்க	உசுசு
மே		விருத்திஞா	சுசுசு
மேவுமண	உஉஎ	விருத்தியும	கஉசு
மோ		விவகாரவே	கநஅ
மோகவிருள	உஎந	வினவுமிடத	உஎஎ
யோ		வீ	
யோகஞா	கசுசு	வீடதாமபரி	உடுசு
வ		வீயாந்சத	உஎஉ
வகுத்தகன	உடுசு	வே	
வருசுகமில்	கநடு	வேகினற	உசுநு
வடனூலவல	அநு	வேடமாறி	கஅநு

கைவல்லியாவநீதப்பாடலகராதி

மு த ற ம.

வே. சாமிநாதன் இயற்றிய தமிழ்.

கீழ்க்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க0	உ	நின்றது	நின்றன
கஅ	எ	கேட்பை	கேட்பா
உக	ஙஉ	னென்றறியுமென்றார்	னென்றறியு மவ்வளவுமெ னவுங்கூறினார்
ங0	உரு	பொளா	பொருளா
ஙஉ	கரு	அதாமம்	அதமம்
ங	உசு	யோக்கியதை தர்மம்	யோக்கியதை நிறம தர் மம்
ஙங	க	சொலவா	சொலவார
ஙக	ஙக	இராச	இராசத
சங	உக	தேகத்தை	தேகததைத
ரு0	உசு	ளுளனி ..	ளுளளி
ருங	கசு	சகிதத் ..	சகிதத
ருஎ	க	மாகி	மாக
ங	ஙஎ	முத்தி	முத்தி
சுரு	சு	கத்த ..	காதத
சுஅ	உசு	தச	தெச
அசு	கஅ	முத	முத
கசு	க0	தவளை ..	தளை
கதுக	உக	பிதி ..	பிர
கஉஉ	கஉ	கோளா ..	கோளா
கஙங	உ	முட்டை	முட்டலை
கசுஅ	உஉ	உடனெ	உடலெ
ங	உஅ	மதி	மரி
கரு0	ங	சகல	சகல
ங	கரு	பலம ..	பலம
உருரு	உக	குறு	கும
உசுசு	கசு	முனிவரும் ..	தேவரும்
ங	ஙரு	ஷெ	ஷெ
உருக	உ0	தென்	தென
உருஎ	கஅ	தன் ..	தனி
உசுஉ	கக	உளவோ ..	உளதோ
உசுங	கஎ	ஆரக்	ஆரக

